200

सोऽहम्।

बृहद्योगियाज्ञवल्क्यस्मृतिः

श्रीमत्परमहंसमाधवदासिशप्येण कैवल्यधामसञ्चालकेन कुवलयानन्देन स्वामिना

तथ

तर्कसाङ्ख्यतीर्थ-धर्मपारीण-पदवीसूपितेन कोकजे इत्युपाह्यगोपालसूनुरघुनाथशास्त्रिणा

संशोष्य स्वीटिपण्यादिभिः संयोज्य ज्ञाति ० त संपादिता । (२) १४०.65797

सा च

पुणेमण्डलान्तर्गतलोणावळेनगरस्थयाः (कैवल्यधामश्रीमन्माधवयोगमन्दिरसमित्या प्रकाशिता ।

शकाब्द: १८७३]

िकिस्ताब्द: १९५१

मूरुयं रूप्यकदशकम्

* Published by The Kaivalyadhāma S. M. Y. M. Samiti, Lonayla, Dist. Poona

All Rights Reserved

Printed by Mr. S. N. Chapekar, at the Ulhasa Mudraṇālaya, 689/1/5 Sadāshiv Petha, Poona 2, Pages 1 to 162, and

the rest by Mr.D.K.Kakanurkar, at the Prakāsha Mudranālaya, 395/4 Sadāshiv Peth, Poona 2.

अन्थाङ्गसूची

अङ्गम्			• वृष्ठानि
प्रस्तावना			4-88
ावयवानुकामणा			१५-२१
अन्थनामसंक्षेप-चिद्वविशेष-चे			55-58
बृहद्योगिया इवल्म्यस्टृतिः			
परिशिष्टम् १ आदर्शपुस्तकानुप	लब्धाः श्लोकाः		1884-888
परिशेष्टम् २ टिप्पणी	1 4 1 2 2 3 3 3	1.15	१५0-१६२
परिशिष्टम् ३ विविधस्चीसङ्ग्रह			844-844
श्जीकपादसूची			\$58-584
शुद्धिपत्रम्	* * * * * * * * * * * * * * * * * * *		286-586

प्रस्तावना

बहुधा श्रुतो विद्विन्दिर्बहु शश्रीद्वृतो निबन्धकारै बृह्द्योगिया श्रवस्त्रयस्मृति-नामधेयकोऽयं प्रन्थो न केनापि मुद्रितपूर्व इत्यपूर्वमेवेदं प्रकाशनमस्याः स्मृतेः। कैवस्यधामश्रीमन्माधवयोगमन्दिरसमितेः प्रथममेवेदं संस्कृतप्रन्थप्रकाशनमिति चापूर्वमेव । आधुनिकपाचीनविद्यासमन्वयेन योगविद्यासंशोधनपराऽपूर्ववेयं समितिरिति चापूर्वत्रयस्यास्य संगमोऽयं त्रिवेणीसंगम इवात्यन्तमादरणीयः सर्वे-षामेव भवेदित्यत्र नास्ति संदेहलेशोऽपि।

अत्यन्तप्रसिद्ध-बहुधामुद्रित-याज्ञवहन्यस्मृतितोऽस्याः स्मृतेभिन्नत्वं सर्वसंमता मेव। सुपिसद्दा याज्ञवहन्यस्मृतिमुनीन् प्रत्युपिद्देश। इयं त तिष्यमुमुनु-जनकादि गृंपवरं-सिहितान् मुनीनुद्दिय प्रोक्ता इति वैळक्षण्यमुपदेश्यानामुभयस्मृतिप्रस्ता वयोः स्पष्टमेव। सर्वेऽपि निबन्धकाराः 'तदुक्तं याज्ञवह्नयेन', 'तदुक्तं योगि याज्ञवह्नयेन ' इति पार्थक्येनैवैतयोः स्मृत्योः स्रोकानुदाहरन्ति। अग्रे मुद्रिताया वृह्योगियाज्ञवह्नयस्मृतिगतिविषयानुक्रमण्याः सुप्रसिद्धयाज्ञवह्नयस्मृतिगतिपादित-विषयानुक्रमणिकया साकं तुळनयात्येतदेव स्मृत्योरनयोभिन्नत्वं स्पष्टं भविष्यति। सुप्रसिद्धायां याज्ञवह्नयस्मृतो आचाराष्ट्यायः, व्यवहाराष्ट्यायः, प्रायश्चित्ताष्ट्याय-श्चेत्यध्यायत्रयमेव विद्यते। अस्यां तु द्वादकाष्ट्यायाः। तत्राप्यस्यां स्मृतौ व्यवहारस्य गन्धोऽपि नास्ति। प्रायश्चित्तमपि स्वस्पमेव वर्णितम्। आचारस्तु महता विस्तरेण प्रतिपादितः। तत्रापि संस्काराः, वर्णधर्माः, आन्नमधर्माश्च नास्यां स्मृतौ समुपदिष्टाः। किन्तु स्मृतावस्यां लानम्, तर्पणम्, पृजा, संध्या, स्योन्पस्थानम्, जप इत्यादय आद्विज्ञान्तर्गता एव केचन विषयाः प्राणायामध्यानाद्यश्च योगशास्त्रीया विषयाः प्रतिपादिताः। अतश्च स्मृत्योरनयोः परस्परं विषय-भेदादपि भिन्नता स्पष्टेव।

तदेवमेतयोः स्मृत्योः परस्परं भिन्नत्वेऽिंप तयोः कर्ता भिन्नोऽभिन्नो वेति निश्चयेन न वक्तुं शक्यते । यतः पक्षद्वयेऽिंप प्रमाणं समुपलम्यते । एत- द्यन्यद्वयस्य कर्त्रोरैक्यं तु न केवलं याज्ञवस्क्य इति संज्ञया किन्त्भयोर्मिग्येला-स्थत्वेनापि वक्तुं सुवचम् । यथा—

मिथिलास्यः स योगीन्द्रः क्षणं ध्यात्वाववीनमुनीन् । याज्ञ. १.२ मिथिलास्यं महात्मानंयाज्ञवलम्यम् । वृया. १.१

योगशास्त्रं च मत्त्रोक्तं वेयं योगमभीप्सताः। याज्ञ. ३,११०

स्नानमध्यैवतैर्मन्त्रैर्मार्जनं शणसंयमः । याज्ञ. १.२२ एतद्वचनस्य परामर्शकम्

स्नानमध्यैवतैर्मन्त्रैर्यत्वयोक्तं पुराऽनघ । वृया. ७.१ एतद्वचनमस्यां स्मृतौ समुपलभ्यते । उभयत्रस्मृताबुपलभ्यमानाः केचन सर्वोशेन केचित् तु बहुंशेन समानाः स्रोका अप्येतदेवोपोद्दलयन्ति । यथा—

> द्वासप्ततिसहस्राणि दृदयादिभिनिःसृताः । दिताऽहिता नाम नाड्यस्तासां मध्ये शिशिमभम् ॥ याज्ञ.३.१०८। हिता नाम हि ता नाड्यः । नृया. ९.१९३–९४

मण्डलं तस्य मध्यस्थ आत्मा दीप इवाचलः। स क्षेयस्तं विदित्वेद्द पुनराजायते न तु ॥

याश. ३.१०९; खुया. ९.१९४-९५

मोहजालमपास्येह पुरुषो दश्यते हि यः। सहस्रकरपनेत्रः सूर्यवर्चाः सहस्रकः॥ याज्ञ. ३.११९; मपास्याथ...सहस्रधा । बृया. ९.१९२-९३

अनन्ता रक्षयस्तस्य दीपवद्यः स्थितो हृदि । सितासिताः कर्तुनीलाः कपिला नीललोहिताः ॥ याज्ञ. २.१६६; कहुनीलाः ... पीतलोहिताः । वृया. ९.१६७-६८

अन्वंमेकः स्थितस्तेषां यो भित्त्वा सूर्यमण्डलम्। ब्रह्मलोकमतिकस्य तेन याति परां गतिम्॥ यात्र. ३.१६७; ते यान्ति परमां गतिम्। वृया. ९.१६८-६९

यदस्यान्यद्रिमरातमूर्घ्वमेव व्यवस्थितम् । तेन देवरारीराणि सधामानि प्रपद्यते ॥ याज्ञ. २.१६९; यदस्य स्याद्रिम...मेवमवस्थितः ।

तेन देवनिकायानां स्वधा..... । बृया. ९.१६९-७०

ऊष्स्थोत्तानवरणः सत्ये न्यस्येतरं करम् । उत्तानं किञ्चिदुनाम्य मुखं विष्टभ्य चोरसा ॥ यात्र. ३.१९८; वृया. ९.१८८-८९ निर्मालिताक्षः सत्त्वस्थो दन्तैर्दन्तानसंस्पृशन् । तालुस्थाचलाजिह्नध्य संवृतास्यः सुनिश्चलः॥

याज्ञ. ३.१९९; बृया. ९.१८९-५०

संनिरुध्येन्द्रियम्रामं नातिनीचोच्छितासनः । १८८८ । हिगुणं त्रिगुणं वापि माणायामसुपक्रमेत् ॥ यात्र. ३.२००३ ॥ संनियम्येन्द्रियमामं पाषाण इव निश्चलः । वृया ९.१९०-६१

इत्यादयः श्लोका उभयत्र प्रायशः समाना एव । ततः प्रातिभाति यदेत-योरेक एव कर्ता इति । विश्वरूपाचार्यस्तु 'स्नानविधिराचार्यणान्यत्र दर्शितः' इत्यादि (अधिकं तु ५३तमे पृष्ठे चतुर्थपङ्किटिप्पण्यां व्यक्तम् ।) प्रतिपादयन् , वीरामित्रोदयश्च 'योगियाज्ञवल्क्यवृद्धमञ्ज स्मरणानि षद्त्रिंशत्स्मृतिकार कर्तृकाण्येव । अवस्थाभेदेन तैरेव करणात् ।' (याज्ञ, वीमि. १७; वीमि. परि. १६) इति प्रतिपादयन्नेतदेवानुमोदते ।

एवमेतयोः स्मृत्योरेककर्तृकत्वसाधकबहुप्रमाणसत्त्वेऽपि स्मृत्योरनयोः केषु-चिद्धिषयेषु परस्पराविरुद्धं प्रातिपादनमेतयोरेककर्तृकत्वे शङ्कामुपजनयति । तथा हि—

> प्रजापितिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । याज्ञ १.१९ पञ्च तीर्थाने विषस्य करे तिष्ठन्ति दक्षिणे । ब्राह्मं देवं तथा पैत्रं प्राजापत्यं तु सीमिकम् ॥ वृथा. ५,७५

इत्यवं स्मृतिद्वयं विभवक्षिणकरस्था तीर्थसंख्या विभिन्ना दृश्यते । याज्ञ-वल्क्यस्मृतो चत्वार्येव तीर्यानि प्रतिपादितानि । योगियाज्ञवल्क्येन द्व पञ्चैत । विरोधस्यास्य परिहाराय विश्वरूपाचार्येण या युक्तिः प्रदर्शिता (सा त्वेत्र १५८ तमे पृष्ठे २५तमपङ्कौ व्यक्ता) न सा परितोषाय विदुषां प्रभवष्यतीति संभाव-यामः ।

प्रातिदिनानुष्ठेयसंध्यासंख्याविषयेऽध्येवमेव वैमत्यं गोचरीभवति । तथा हि-

जपन्नासीत सावित्रीं प्रत्यगातारकोदयात्। संध्यां शक् प्रातरेवं हि तिष्टेदासूर्यदर्शनात्॥

याज्ञ. १.२४-२५

इत्यत्र याज्ञवल्क्यस्मृतौ सायंसंध्या-प्रातःसंघ्येति संघ्याद्वयमेव नित्यातु-ष्ठेयतया सभुपदिष्टमुपलभ्यते । एवमेव मनुस्मृतौ (२.१०१-१०३), आध्यलायन-गृह्यस्त्रे (३.७), आपस्तम्बधमंस्त्रे (१.११.३०.८), गौतमधमंस्त्रादौ (११.१७) च संध्याद्वितयपञ्चपातो दृश्यते । योगियाज्ञवस्त्रयेन च ٤.

Sept 6

संध्यात्रयं तु कर्तन्यं द्विजेनात्मविदा सदा । नृया. ६.२५ इत्यादौ नित्यं संध्यात्रयमुदिष्टं दृश्यते । गृहस्थानुष्टेयप्रतिदिनस्नानसंख्यायामिष वैलक्षण्यं लक्ष्यते । तथा हि—

स्नात्वा देवान् पितृंश्चैव तर्भयेदर्चयेराथा। याज्ञ. १.१०० इत्यत्र याज्ञवल्क्येनैकमेव स्नानं गृहस्थस्योपदिष्टम् । परं योगियाज्ञ-वल्क्येन—

उभे संध्ये तु स्नातन्यं ब्राह्मणेस्तु गृहाश्रितः । नृया. ६.२६ इत्येवं तस्य र नानद्वयमुपदिष्टम् । तदिदं वैमत्यं भेदमेवैतयोः स्मृत्योद्रंद्वयतीति मन्यामहे ।

परकीयनिपानस्नानप्रसंगे स्नानकत्रां प्रथमं ।नेपानतः कतिपयान् मृत्यि ण्डानुद्धार्थेव तादृशे निपाने स्नानं कर्तव्यमिति स्मृतिकृतामादेशः सुप्रसिद्ध एव । तत्र कित मृत्यिण्डाः स्नात्रा समुद्धर्तव्या इत्यत्र—

पञ्च पिण्डानजुद्घृत्य न स्नायात् परवारिषु । याज्ञ. १.१५६. सप्त पिण्डान् समुद्धृत्य ततः स्नानं समाचरेत्॥ वृया. ७.१०६ इति वचनद्दये उद्धार्यमृत्पिण्डानां पञ्चेति सप्तेति च विभिन्नैव संख्या समादिक्यत इति विभिन्नादेशदानमिदमनयोर्लक्षणीयमापतिति ।

केषां गुणानां सर्वधर्मसाधनत्वमित्यस्मिन् विषयेऽपि---

अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचिभिन्द्रियनित्रहः। दानं दमो दया क्षान्तिः सर्वेषां धर्मसाधनम् ॥ यात १,१५६ अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचिमिन्द्रियनित्रहः। दमः शमार्जवं दानं सर्वेषां धर्मसाधनम् ॥ वृया ७,१५९

इति श्लोकद्वये किञ्जिदिव वैमत्यं दृश्यते । यद्यप्युभयत्र नवेब गुणाः प्रोक्तास्तथापि याज्ञवल्ययस्मृतिपरिगणितद्याक्षान्तिगुणयोः स्थाने योगियाज्ञ-वल्क्येन शमार्जवे विनिवेशिते इति वैलक्षण्यमेव । तदेवमुभयविधं प्रमाणं विचार्यः स्मृतिद्वयस्यास्य कर्ता याज्ञवल्क्याभिधं एको भिन्नो वेति विचक्षणेरेव कक्षीकर्तव्यम् ।

प्वं विचार्यमाणे स्मृतिद्वयस्यास्यैककर्नृकत्वेऽन्यथात्वे वेकान्तिकप्रमाणा-भावेऽपि स्मृतेरस्या योगियाज्ञवल्क्यस्मृतिरिति नामधेयमुधितम् । तथापि अस्याः स्मृतेः संपादनाय परिगृहीते आदर्शपुस्तके बृह्द्योगियाज्ञवलायस्मृतिरित्यस्या नामधेयोपलब्धेस्तदेवास्या नाम निर्धारितम् । निवन्यकारेस्तु सर्वत्र 'तदुक्तं योगियाज्ञवल्क्येन ', ' यथाऽऽह योगियाज्ञवल्क्यः ' इत्यादिरूपेण प्रन्थकृत्रामैव सर्वत्र प्रयुज्यमानं दृश्यते । अतस्तेषु प्रन्थस्यास्य नामधेयं न दृष्टिपथमवतरित । अन्यच नामनिर्धारणे प्रमाणं नेपलब्धिमत्युपलब्धादर्शपुस्तकस्थमेव तदवधारितम् । अस्मित्राम्नि विद्यमानेन बृहदिति विशेषणेन सूचिता काचित् लघुयोगियाज्ञवल्क्यस्मृतिरासीत्रविति शङ्कां समाधातुं नेवेदानीं वयं समर्थाः ।

अस्याः स्मृतः मेणेतुनामधेयम् 'योगयाज्ञवस्त्रयः', 'योगियाज्ञवस्त्रयः' इति द्विविधं निवन्धेषु विनिवेशितं दृद्यते । तथापि वाहुल्येन योगियाज्ञवस्त्रय इति प्रयोगदर्शनादादर्शपुस्तके च तथेवापलम्भात् 'योगियाज्ञवल्क्यः' इत्येव नाम स्मृतेरस्याः कर्नुनिधारितामित्यवगन्तव्यम् ।

'योगयाज्ञवल्क्यसंहिता ' इति नाम्ना मोहमय्यां मुद्रितम् 'योगयाज्ञ-वल्क्यम् ' इति नामध्येन च कुम्भकोण मुद्रितं यदस्ति पुस्तकं तनु सर्वथा अत्र मुद्रधमाणस्मृतितो भिन्नमेव । यतस्तत् याज्ञवल्कय-गार्गास्वादकपृणोपलम्यते । इयं तु स्मृतिः प्राक्त्यदर्शितप्रकारेण जनकादिराजिधिसहितमुनिम्यः कथिता । एवं च उपदेश्यवलक्षण्याद् ग्रन्थभेदः स्पष्ट एव । यद्यपि मोहमयी-कुम्भकोण-मुद्रिते पुस्तकेऽष्टाक्को योगः प्रतिपादितस्त्वथापि तस्य प्रामाण्य महान् संशय एव । यतोऽस्या इय तत्पुस्तकस्थानि वचनानि न महानिवन्धेपृदधृनानि समुपलम्यन्ते । अन्यच तस्मिन् गार्गा याज्ञवल्कयपत्नीत्वेन समाम्राता । एतञ्च—

भार्यया त्वेवमुफस्तु याज्ञवल्क्यस्तपोधनः । योया. १.४३ इत्यादिभिवंचनस्त्रपुस्तकगर्तस्यक्तेमव । परन्तु न तद् युक्तं प्रतिभाति । यतो हि भेत्रेयी कात्यायनी चेति भार्याद्वयमेव याज्ञवल्क्यस्य श्रुतीतिहास-प्रसिद्धम् । गार्गी याज्ञवल्क्यपर्त्नीति न कुत्रापि श्रुतचरम् । तदेवंविधैः प्रमाण-यंद्यपि मोहमप्यां गृम्भकोणं च मृद्रितस्य पुस्तकस्याप्रामाणिकत्वं निर्णतुं शक्यते तथापि संक्षेपादल कवलं मुद्रितपूर्वात् पुस्तकादत्र मुद्रयमाणां प्रन्थः मवंथा भिन्न इत्येव विदुषामधे समुपस्थापयामः ।

प्रागृत्तरीत्या निवन्धकारिबंहुधा प्रमाणीकृतापीयं स्मृतिरद्याविध न केनाऽपि मुद्रितेति विस्मयावहम् । तथेव निर्षिळेऽपि संसारे स्मृतेरस्याः पुस्तकद्वयमेवोपळभ्यत इत्यपरं विस्मयकारणम् । तथापि पुस्तकद्वयमेवोपळभं संग्र्ह्य तयोः प्रथमम् आ. इति द्वितीयं च इ. इति संकेत्य उभयोरपि पाठभेदान् संकळय्य तारतम्येन समीचीनपाठनिर्धारणं कृत्वाऽमे वृहद्योगियाज्ञवल्कयस्मृतिग्रन्थस्य मूळ-संहिता समुपस्थापिता विदुषां विनोदाय । तत्राऽपि संग्रहीतपुस्तकद्वयमध्ये प्रथममेवादशंपुस्तकाभिति प्रमाणीकृतम् । दितीयं तु न तथा समादतम् इ. संजक्ष्म । पक्षपातस्य चास्य कारणं संग्रहीतपुस्तकद्वयवर्णनेनव व्यक्तं भाविष्यतित्यतः समुपळ्यपुर्वकद्वयवर्णनेनव व्यक्तं भाविष्यतित्यतः समुपळ्यपुर्वकद्वयवर्णनेनव व्यक्तं भाविष्यतित्यतः समुपळ्यपुर्वकद्वयवर्णनेनव समुचितं प्रथमः।

तत्र प्रथमं पुण्यपत्तनस्थभाण्डारकरमान्यविद्यासंशोधनमन्दिरपुस्तकालये 354/of 1875-76 इति संकेतितम्। एतच्च प्रायशः शुद्धम्, २०प्रतारमकम् प्रातिपृष्ठे ११पिक्तियुतं १० ४६ परिमिताकारं चास्ति । पुस्तकिमदं कागदे देवनागराक्षरणाधुनिकेन लिखितं दृश्यते । अनुस्वारस्य परसवर्णमकृत्वैव च पद्च्छेदं लेखनमत्र संलक्ष्यते । द्वादशाध्यायात्मकं संपूर्णे चेदं पुस्तकिमिति 'आदर्श पुस्तकम् ' आ. १ इति वास्यां प्रस्तावनायामग्रे च संकेतितम्।

दितीयं तु बिटिशम्यू श्रियम्-प्रन्थालये ३४९ तमत्वेनाङ्कतम् । पुस्तकं वेदं तालपत्नालिषतं ५७भितपत्नात्मकं प्रतिपृष्ठं पञ्च पहिक्तगुतम् ११ई/४१ई पितिमिताकारं च । एतच मध्ये १६तमे २७तमे च पत्ने अन्ते च खण्डित-त्वादपूर्णमेव । अग्रे मुद्रितस्य ग्रन्थस्य द्वादशाच्यायगत१६तमश्लोकपूर्वार्थ-पर्यन्तमेव ग्रन्थभागोऽल समुपलम्यते । किस्ताब्दीयनवमत एकादशीं शताब्दीं यावन्नेपालमान्ते प्रचालितेन देवनागराक्षरेण लिखितीमदिमिति लिपिशाः । पुरा-तनमप्येतत् खण्डितत्वादशुद्धिबहुलत्वाच्च न पूर्ववर्णितआ.पुस्तकवदुपयोगाय संवृत्तम् । इत्यतो यावदिमलिषतमेवास्य पाठभेदा विविच्याऽग्रे ,पदर्शिताः । पुरानकेऽस्मिन् विद्यमानमशुद्धम्—

स व्याहती स प्रणवा गायत्री शिरसा स्महः। त्रिं पठेदानतं त्राण प्राणायामम्स उच्यते॥

एवं लिखितादष्टमाध्यायगतदितीयश्लोकादवगतं भविष्यति । एतष्च पुस्तकं इ. इति संकेतेनात्र प्रस्तावनायामग्रे च सर्वत्र व्यपदिष्टामित्येष्टव्यम् ।

स्मृतेरस्या यद्यपि केवलं पुतकद्वयमेव समुपलब्धं तथापि मूलसंहितापाठनिर्धारणे नातीव परिश्रमः समापतितः । यतो ग्रन्थान्तरेषु बहुपु समुपलब्धान्यनेकशो वचनान्येतत्स्मृतिगतान्युद्धृतानि ग्रन्थकारैः । तेषां नामधेयानि सित संभवे
च तलस्याः पाठभेदा अपि मूलसंहितापाठाऽभस्तावयापङ्कि प्रदर्शितान्येवाऽगे ।
मूलसंहितायामग्रे स्थूलाक्षरेमुद्रितायां सर्वत्र प्रायश आ.पुस्तकमेव प्रमाणीकृतमिति वेदितव्यम् । यत तु सुस्पष्टमेव सदोष आ.पुस्तकपाठः परिदृष्टस्तलान्यपुस्तकदृष्टं समीचीनं पाठं मूलसंहितायां समावेश्य टिप्पण्यां प्रथमतस्तद्ग्रन्थनाम
संनिवेश्यानन्तरमेवादर्शपुस्तकपाठो दर्शितः । सोऽयं द्वितीयोऽभ्युपायः पाठनिर्धारणार्थमालम्बितो वेदितव्यः । यत्न पुनर्मार्गदितयमप्येतदशक्यमासीत्तताऽनन्यगत्या आदर्शपुस्तकस्थमशुद्धमेव पाठं मूलसंहितायां संमुद्रय शुद्धः पाठः संपादककिष्पतः () एतादृक्कुण्डलाङ्कितस्तदग्रे एव प्रदर्शितः । तदेवं मूलसंहितायां
समुचितं पाठं स्यूलाक्षरैः संमुद्रयाधस्तात् यथापङ्कि तत्तत्यङ्किस्थलानि ग्रन्था-

न्तरगतानिः यथासंभवं नेवलानिः माठभेदसहितानिः नाः टिप्पृप्याः सस्माप्तरः मुदर्शितानि ।

प्वं बन्धान्तरसमुपलम्यमानस्यलपाठभेदसहिता मूल्संहिताऽग्रे मयमतो
मुद्रिता । तदनन्तरं चादर्शपुस्तकेऽनुपलम्यमानान्यपि त निवन्धकारैयोगियाजः
वस्त्रीयस्वेनोद्युतानि वचनानि पृथक् प्रथमे परिशिष्टे संगृहीतानि कितानि कृतः
१२७ संख्याकान्यग्रे मुद्रितान्येव । येषु बन्येपु वचनान्यादश्यपुरतकः भान्यपुर्व लम्यन्ते तेष्वेव प्रथमपरिशिष्टनिविष्टान्यपि वचनानि सन्तिति चित्रभिव प्रातमाति ।
विषये चात्रेक एव तकः संभवति । स यथा । कासुचित्माचीनतमासु एतरस्मृतेः
संहितासु उभयविधान्यपि वचनान्यमूवन् । किन्तु कालवशात् प्रथमपरिशिष्टनिर्दिष्टेवंचनैः सह ताः संहिता अपि प्रनष्टा इति । महता परिश्रमेणाऽन्वेषणे कृते
कदाचिन्द्रवेदपि समुपलब्धा ताहशी संहिता यत्रास्मत्परिगृहीतादशेपुस्तकादंप्य
भिकाः स्रोका भवेषुः । परं यावत्र ताहशे पुस्तकमुपलम्यते तावदुपलम्भमेवः
प्रमाणीकृत्य प्रस्तावनायामस्यां किश्चिद्वपते ।

ितंत्र प्रथमतः प्रामाण्ये स्मृतेरस्या नास्ति संदेहलेशोऽपीत्यश्चीकरणीयमेव । यतः समुपलभ्यन्ते बहुषु शिष्टपरिगृहीतेषु ग्रन्थेष्यस्याः वचनानि प्रमाणस्येनी-पन्यस्तानि । तेषु केषाञ्चन ग्रन्थानां नामभेयान्यभः कालकमेण प्रदर्श्यन्ते —ग्रेष्ट्

व्यनाम	समयः (किस्ताब्दमनुमृत्यं)
वालकीडा (विश्वरूपाचर्यप्र	णीता) ८००
वाचस्पतियोगव्यास्या	681
मेघातिथिभाष्यम्	500
मिताक्षरा	? \$00
अपरार्कः	???५
स्मृतिचन्द्रिका	? 200
मन्वर्थमुक्तावळी	\$ 500 to 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10
चतुर्वर्गविन्तामणिः <u> </u>	्राप्ताः १२६० नामस्तर
पराश्रसाधवः	1300 FEBRUARY 1881
मदनपारिजातः	1340 Maria 120
वीरमित्रोदयः	्रका, १६१० जान (कार्

एतेषु प्राचीनतमः समुद्धेसोऽस्याः स्मृतेर्बालकीहायां विश्वकपाचार्यविर-चितायां (अ. १ क्षो. २२) समुलम्यते । तत्प्रकारश्चात्र ५३ तमपृष्ठस्यचृतुर्य-पङ्किटिप्पण्या व्यक्त एत । उपरिनिर्दिष्टतालिकया बन्यस्यास्य किस्तान्दीयाष्टम-शताब्दीतः कथमपि नार्वाचीनत्वामिति कातं भवेत् । सोऽयमस्याः स्मृतेः समयस्यो-

त्तरावाधि: । पूर्वावाधिस्तु श्रीमदुद्योतकरस्य समय इति संभाव्यते । तथा हि अस्यां स्मृतौ-

नैयायिकार्थमालोक्य तथा हीश्वरकारणम् । हुया. १२.१८ इति ईश्वरकारणतामितपादकस्य नैयायिकस्योछेलो विद्यते। स पुन-विंशेषतः कमुद्दिश्य भवेदिति विचार्यमाणे नायमुछेलः सूत्रभाष्ये समुद्दिशतीति न्यायशास्त्रोतिहासपारिशीलनपराणामातिरोहितमेव । यतो न्यायसूत्रे न्यायभाष्ये च . ईश्वरकारणतावादो न प्रतिपादित: । प्रत्युत न्यायभाष्ये ---

निरुपाख्यमीश्वरं प्रत्यक्षानुमानागमविषयातीतं कः शक्त उपपादियतुम् ? न्यायभाष्यम् ४.१.२१

इति स्पष्टभेवोक्तत्वात् तत्र ईश्वरकारणताबोधकतर्कपतिपादनं न शक्यशङ्कम् । न्यायभाष्यमधिकृत्य प्रवर्तमानं वार्तिकं त्योतकरमणीतंम्-

कः पुनरीश्वरस्य कारणत्वे न्यायः ? न्यायवार्तिकम् ४.१.२१ इति पश्रमुपस्थाप्य महता विस्तरेण ईश्वरकारणत्वसाधकान् तर्कान् वर्णयंति । ततश्च वार्तिककारमुद्योतकरमपरं वा तादशमुद्दिश्यवायमुहेल इति स्विकतव्यमापताति । उद्योतकरसमयश्च किंस्ताब्दीया षष्ठी शताब्दिरित्यङ्गीकियते चेदियं स्मृतिः किस्ताब्दीय६००तः ६५०पर्यन्तं योगियाज्ञवरूक्येन निवदा इरयनुमीयते । महामहोपाच्यायकाणेमहोदयै:---

The work must have been composed between 200 and 700 A.D. (History of Dharmashastra, Vol. I, p. 190.)

इति मतिपादयन्दिरस्याः समयस्तु २००तः ७०,०पर्यन्तमवधारितः। विशेषतोऽस्याः कालनिर्धारणे समुचितप्रमाणाभावेऽपि केवलं प्राचीनत्वमस्या वौदिकसन्त्रघटितकर्मप्राचुर्यादनुमातुं शक्यते । आर्षपृयोगबाहुल्यादप्यस्याः प्राचीनत्वं व्यक्तं भवत्यव । ते च---

पृच्छामहे (१.११), वदस्व (१.१९), उपास्तुः (२.४५); शब्दब्रह्मात् (२.४९), इच्छते (२.१२७), स्थाप्य (२.१३९), जायन्ति (३.१७), जपते (४.५२), विश्रासः (४.७९), पाव्य (७.५१), जिह्नाष्टी (७.१४०), भाष्य (७.१४९), विशते (९.१२१), प्रलपते (११.८), पठते (११.१२), सत्पथा (१२.४३), शिरस्य (१२.४५)

इत्यादयो बहव: समुलभ्यन्ते। अपरे च विशेषा: केचनास्या स्मृतौ सम्पलभ्यमाना अग्रे टिप्पण्यामेव १५०तम् वृष्टतः १६२तम् वृष्टपर्यन्तं दर्शिता इति पुनक्तिभयान तेऽत्र प्रदर्शन्ते ।

का इकामी योगशास्त्रविषये किमस्या वैशिष्टयमस्तीति विवरणायाऽल्पः मयत्नः मातावसर इति मतिभाति । तेन हि अस्याः स्मृतेः कर्तुनांमधेयस्य योगपद-बादितत्वं कथमुचितमस्तीति व्यक्तं भविष्यति । अत् अत्वास्त्र प्रिकेश्व प्रकारिक

ये हि बन्धाः समुपलम्यन्त इदानीं योगशास्त्रे तेषु द्विविधा परिपाटी इष्टचरा । तत्राद्या योगसूत्राभाष्यादिष्पलम्यमाना पातञ्चलयोगपरिपाटिः । हठ-ग्रन्थेषूपलम्यमाना तुं द्वितीया। अस्यां स्मृतौ पुनस्तदुभयभिन्नैव परिपाटी गोचरीभवति । तथा हि । मयमोक्तपरिपाटिइये वैदिककर्मकाण्डसंवन्धविषये औदासीन्यमेव दृश्यते । योगाम्यासकैर्वेदिकं कर्मकाण्डमनुष्ठेयं न वेत्यत्र पातञ्चल-परिपाटीयन्था हठपदीपिकाव्यश्च हठतन्त्रयन्था न किमप्यादेशं ददति । अस्यां त स्मृतौ स्पष्ट एवाऽस्मिन् विषये समुपलम्यत आदेशः । अत्र हि स्नान-संघ्या-मार्जन-तर्पण-सूर्योपस्थानादि-वैदिककर्मकलापपङ्कावेव प्राणायामप्रत्याहारच्यान-भारणेत्यादि योगाञ्चजातमाहिके वर्णितं दृश्यते । तत्रश्च वैदिककर्मकाण्डेन साकं योगाङ्गकियाविशेषाणां घनिष्टसंबन्धप्रदर्शनेन इयं स्मृतिरत्रनिर्दिष्टपरिपाटि-द्यान्द्रित्रां परिपार्टि प्रकाशयतीत्यस्याः स्मृतेः प्रथमो विशेषः ।

· ज्ञानकर्मसमुखयस्य प्रकृष्टस्वेन विभानमन्यपरोऽस्या विशेषः । तथा हि । अन्ये योगग्रन्था योगिकयातिरिक्तं सर्वे कर्मकाण्डमुपेक्षमाणा दश्यन्ते । अस्यां तु स्मृतौ केवलं ज्ञानं न मोक्षदायकं न वा केवलं कर्म तथा। किन्त्भयमेव परस्परोप-कारेण मोक्षदायकिमीत पक्षः सुस्पष्टतया प्रतिपादितः । तथा हि-

क्षानं प्रधानं न तु कर्महीनं कर्म प्रधानं न तु बुदिद्दीनम् । तस्माद् इयोरेव प्रचेत सिद्धिः तस्मार् झ्यारव भवत ।साझः न होकपक्षा विह्नाः श्रयाति ॥ वृया, ९,२९ परिश्वानाद्भवेन्मुकिरेत्रवालस्यलक्षणम् । कायक्तेशभयाचीय कर्म नेच्छन्त्यपण्डिताः ॥ वृया, ९.३४

इत्यादि ।

पातञ्जलहठयोर्मध्येर्यद्यप्येषा स्मृतिः पतञ्जलिप्रियृहीतां सर्गिमनुसरित तथापि कचित्ततोऽपि भिद्यमाना दृश्यते इति तृतीयमस्या वैशिष्टयम् । यथा-

यमेश्च नियमेश्चीय आसनैः प्राणसंयमेः। प्रत्याहारेण भ्यानेन धारणाभिः समाधिना ॥ वृया. ९.३५ े

इत्यत्र यद्यपि पतञ्जलिप्रोक्त एव योगाङ्गानां कमः पदर्शितस्तयापि पतञ्जलेर्धार-णाच्यानसमाभिरिति। कमं व्यत्यस्यात्र च्यानभारणासमाभिरिति कमः प्रदर्शितः।

हठविद्यायां हि नाडीनिरूपणं प्राधान्यं भजते । तत्रापि इडासुपुम्णापिद्ग-लानां प्राधान्यं वरीवर्ति । एतास्विप इडापिङ्गलयोर्मध्ये सुबुम्णास्थानमिति सर्वेषु हठतन्त्रेषु प्रसिद्धमेव । परमस्यां स्मृतौ विभिन्नेव परिभाषा समुपलम्यते । तथा हि—

इडास्युम्णे द्वे नाड्या रिक्ससंहे व्यवस्थित । पाविकाप्यायिके हथेते अग्नीपोमात्मके स्मृते ॥ पतौ तु पार्श्वमो हेयी पन्थानी हयग्निहोजिणाम् । देवपित्रात्मकी होती शाश्वता जगतः समी ॥ तयोर्मध्ये अमा हयेषा यत्र संतिष्ठते शशी । दृगा, ९.९६-९८

अश्र मध्यमाया नाड्या अमा इति संज्ञा संदृश्यते । हृठयोगे पिङ्गलेति नाम्ना प्रासिद्धा चात्र सुपुम्णाशब्देन बोध्यते । ततश्चेदानीतनहृठतन्त्रपरिभाषा- निर्धारणात् पूर्वतनीयामेव परिभाषामालम्ब्येयं स्मृतिः प्रावर्तत इति चतुर्थोऽस्या विशेषः सुव्यक्तो भवति । तदेवमनेके सन्ति विशेषा ये पृथात् प्रकाश्यमाने, विस्तृते योगेतिहासप्रवन्धे यथासमयं प्रतिपादायेष्यन्ते ।

स्मृतेरस्याः संपादनाय बहुविशं साह्ययं दत्तमनेकैः । तत्र मूलभूतमादर्श-पुस्तकं भाण्डारकरप्राच्यविद्यामन्दिरसञ्चालकैः कृपया परिशीलनाय दत्तस् । दितीयस्य तु इसंज्ञकस्य पुस्तकस्य छायाचितं ज्ञिटिशस्यूझियम् अन्थालया-ध्यक्षैः मोषितम् । इ.पुस्तकलिपिवाचनार्थं हेकन-कॉलेज-रीसर्च-इन्स्टटय्ट् संस्थया किञ्चित्कालं विसृष्टा डा. मो. गं. दीक्षितमहोदयाः । डा. दीक्षित-महोदयैश्व महता परिश्रमेण इ.पुस्तकलिपिवाचनं कृतम् । यन्थस्यास्य प्रकाशन-मावश्यकं पश्यद्धिमहामहोपाध्यायपद्वीमूपितः पां. वा. काणेमहोदयैरसकृदु-त्साहितौ संपादकौ यन्थस्यास्य प्रकाशनाय । व्याकरणरत्नकाव्यतीर्थोपाध्यलङ्कृतैः वा. वा. भागवतमहोदयेपुंद्रणयोग्यलिखितप्रातिनिर्माणाय एतत्समृतिगता-पाणिनीयपदविवेचनाय च बहूपकृतम् । मुद्रितशोधने उन्यमकारेण च डा. शि. अ. शुक्लमहोदयैरनवरतं साह्ययं दत्तम् । सर्वरप्येभिनितान्तमुपकृताः स्म. इति समश्रयं विनिवेदयामः ।

यच्चाल ग्रन्थे न्यूनं तत्सर्वे

ममादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताःवरेषु यत् । स्परणादेव तद्धिण्णाः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिः ॥ वृया. ७.३४ इति वचनेनास्यामेव समृतावुपलब्धेन संपूर्णं भवत्विति प्रार्थयामः ।

विदुषां वशवदी

े लोणांवळें, जि. पुणें चैत्री पूर्णिमा, शकः १८७३

कुवलयानन्द्रश्च रघुनाथशर्मा च

वृहद्योगियाञ्चवस्यस्मृतिस्थ-विषयानुक्रमणी

प्रथमोऽध्यायः	hatel t	विषयः प्राप्तिकार	स्रोकः पु	ष्ट्रम्
A	तेकः पृष्टम्	प्रणवपयायाः १००५ छ	24	. 5
याज्ञबल्क्यवर्णनम्	2 8	प्रणवविविधनामानिक्किः		
श्राह्म श्राः	2	प्रणवमात्रास्वरूपम्	70. 3	
याज्ञवल्क्यस्योत्तरप्रतिज्ञा	6 1 3 :	प्रणवेन प्रयाणस्य फलम्		
आर्षच्छन्दादिज्ञान-	7,57,771	प्रणवसाहात्म्यम्		
	8 09	प्रणवस्येश्वरवाचकत्वम्		
आर्षच्छन्दाद्यज्ञाने	4 14.	प्रणवीपासनाफलम्		
	8 : 29	शब्दपरबद्यणोर्भेदः		
Heate se s d	\$? ¥	पञ्चलक्षणः प्रणवः		
All a duding are	36 4	प्रणवीपासना -		
The state of the s	39 11 8	प्रणवप्राणायामसत्य-		2.7
दैवतलक्षणम्	88 4	सावित्रीमाहात्म्यम्		
	85 11 E.	प्रणवव्याहतिगायत्र्यु-		
ंब्राह्मणलक्षणम् -	×3 . 4	पासनाफलम्		
आर्षादिसमरणावश्यकता	88 0.	प्रणवे सिद्धान्तिनां मत-		
		भेवाः -		
हिर्तायोऽध्याय		हिरण्यगर्भाणां मतम्		
प्रणवस्याद्यमन्त्रत्वम्		कापिलमतम्		
प्रणवस्य माहातम्यम्		अपान्तरतममतम्		
प्रणवस्यार्षादि	18-1-6	सनत्कुमारमतम्		
सर्वकर्मारम्भे प्रणवयोजना	•	ब्रह्मिष्ठमतम्		25
प्रणवस्य मात्राभेदः 🔆		पाशुपतमतम्		
बहाणिबिधो निर्देशः	1828			4
प्रणवस्य कर्मारम्भकत्वम्		् वायुक्तितम् अस् व अ	208	29
पाशुपतसाङ्खधमतम्	2 .: 28		300	
प्रणवमात्रात्र्यनामभेयानि				
्रप्रणवमाहात्स्यम् ः ः	524 10 1	ऑकारस्य दश नामानि	111	,

			4 4				
	विषय:	श्लोकः	पृष्ठम्	विषय:	स्रोकः	प्रम	
	ऑकारनामनिक्क्तयः	११६	79	चतुर्थोऽध्याय	71	601	
	प्रणवमात्रायां बाष्कल-	11 - 11	94.	गायत्रीनिर्णयमतिशा		3 8	
ı,	मतम्	१२७	23	गायत्रीज्ञानफलम्	?	33	
	भणवमात्राया रुचकायन-	11-1		गायत्र्यार्षादिज्ञानमाहात्म्य	ाम २	3.3	
	मतम् .	१२७	99	गायत्र्या देवता ऋष्यादि	. 8	\$ \$	
	प्रणवसालायां नारदसतम्	296	5.5	गायलीशिरस्तद्यादि च	6	34	
-	,, मौद्रल्यमतम्	398	93	गायत्रीमाहात्म्यम्	333	38	
e ⁿ	ं ,, वासिष्ठमतम्	279.5	23	गायत्रीमतिष्ठाक्षराणि	98	34	
	ा, मनुमतम्	279	: 93	गायत्रीजपविधिः	25	3.5	
1	,, पाराशरमतम्	130	· 89	गायत्रीस्वरूपम्	२७	3.5	
100	ं ,, याज्ञवल्क्यमतम्	135	:28	गायत्र्याऽऽवाह्नविसर्जने	29	30	
	् ,, बहाचिन्तकमतम्	\$ 3 3	88	गायत्रीनामधेयनिर्वचनानि	9.5	३७	
4	ओं कारीपासनास्वरूपम्	838.	48	मयोजनभेदेन गायत्रीपठन			
12	भणवमाहातम्यम् <u> </u>	\$80	194.	भेदाः	3 8	36	77
	अणवज्ञानफलम्	844	90	गायत्रीज्ञानमाहात्म्यम्	¥\$:	36	
	ऑकारनिरूपणोपसंहारः	140	२७	शताक्षरा गायत्री	84	39	
	तृतीयोऽध्यार	4 :	H-1-	गायत्रीजपफलम्	84	-39	
	<u>ब्याहातीनिर्णयमतिज्ञा</u>	8	.26	संध्योपासनमाहातम्यम्	49	28	
	व्याहतिसंख्यायां मतभेद	: ?	29.	गायत्रयक्षरदेवताः	9.3	88	
	व्याहतिपदनिकाक्तः	0	96.	अक्षरदेवताचिन्तनफलम्	50.	X3	
	व्याद्दतिस्मरणफलम्	. 30	29	गायत्र्यज्ञानानिन्दा	12.5.	×3	
	व्याह्सीनां ऋषिः	.85.	56.	गायलीमाहात्म्यम्	60	XX	
	,, छन्दांसि	33	.99	गायत्रीजपफलम्	58	**	
	,, देवताः	18	30.	पञ्चमोऽध्याव		1	
	,, विनियोगः	24	20	न्यासनिरूपणमतिज्ञा "	1	84	
	व्याह्तिभोक्तसप्तलोक-		de la	मणवाक्षरन्यासः	9	'y4!	
	वर्णनम्	. 44	80	व्याहृतिण्यासः	· Y	84	14.
	ब्रह्माण्डस्वरूपम्	58	38.	गायशीन्यासः •	6	84	
	ब्रह्माण्डोत्पत्तिलयौ 🧬	.50	38	प्रकारान्तरेण गायशी-		4.	
	बहालोकवर्तिनां मुक्तिसम	39:4	3.5	न्यासः	25	44	
	भयाणसमये व्याह्यति-			न्यास चतुष्टयमाहातम्यम्	9.5	84	
	व्याहरणम् .	₹ 0	89:	पष्टाऽध्यायः		191	
	व्याह्यतिनिरूपणोपसंहारः	-334	98	संध्योपासन निर्णयप्रतिशा		80	
					,		

	The state of the s	LENGTH TOWARD LAND
्राविषयः श्लोकः प्	मृष्ठम् विषयः	स्रोकः पृष्ठम्
संध्यामहात्म्यम् २०	४७ तपंणात् पूर्व वस्त	निष्पीदन- क्षित्र
संध्यात्रयवर्णनम् १७%	४९ निषेधः	180 : 48
संध्यापदनिकक्तिः १९	५० वस्त्रनिष्पीहनं स	वेल क्षेत्रकार्यात
अनूदकी संध्या : २२		Sellakellinge
संध्याकालः २५	:५० वस्त्रनिष्पीडने के	चिन्मतम् ४५ ६१
आश्रमभेदेन स्नान-	अपसन्येन वस्र	गीहनम् ४६ ५१
संख्याभेदः :२६	५० वस्त्रपीहनोत्तरं व	तपः एकः ४६ लाई १
अशक्तस्य स्नानानुकल्पः २७	५१ उदके तर्पणम्	133 38 00
स्नानमार्जनानीमित्तानि ३०		ानि :४९ ६१
ऋषीणां स्नानाविषयकः	आदित्योपस्थान	म् ५१ ६१
प्रशः ३१ः	५१ जपयज्ञः	५२ ६२
सप्तमोऽध्यायः	बदायतः 🧷	49 59
न्द्रविप्रश्नः १	५२ देवर्घादितपंणा	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
याज्ञवस्क्यस्य स्नान-	ारीप्रकरे पञ्च ती	र्यानि ७५ ६६
निक्रपणमतिज्ञा २	५२ तिलानुकस्पाः	, ७७ , ६६
स्नानविधिसामग्री ३	५२ तर्पणदेवताः	का ७९ ६६
स्नानाविधिः ४	५२ मन्त्रजपः	च तंकात्रकाट्य मुख्या स्थापना
ाविविधगासक्षालनम् ९		८५ ६८
जलनमस्कारः ११	५४ तर्पणाकरणे नि	न्दा - ८८ ६८
्रनानसमये तीर्थविशेष-	स्नानतर्पणश्राद	(प्रशंसा ८९ ६८
ध्यानानिर्णयः १२	५४ सुरार्चनावीधेः	24 52
मृदा गात्रालम्भनम् १४		निम् ९९ ७०
गोमयस्नानम् १६		- 00 to
वारुणं स्नानम् १८	५५ हिवाकरोपस्था	नम् १०१ ७०
दर्भर्मार्जनम् २०	५६ किन्द्रेननामाह	ETT. PAP 1905
अन्तर्जले जपः २७	40.	1717112 A
अप्सु विष्णुस्मरणोपपत्तिः ३०	५७ मह्माद्भ्या ज	उद्यानपूर्य
नारायणपदानिक्तिः ३१	५७ नमारकया	fraggreen kept
विष्णुध्यानप्रशंसा १२	्५८ तीयावेमीचनम	ह्यानपूर्वकं १०२ ७० इन्त्रः १०६ ७०
वैष्णवी गायली 🔭 ३५	५८ जप्यानवेदनम्	, तायहम-
: स्नानकाले निषिद्वाने : १६	५८ प्रक्षालनम्	, गृह्गम-
ं घौतवस्रपरिधानम् 🤟 ३८.	. ५९ नादे च	200. 00
ं भौतवस्त्रानुकस्पाः 👵 🤫 🤻	ः ५९ स्नानविधेराद्य	न्ती १०८ ७१

	DI SERVICE	TO POL		2017	
	श्लोकः ।	वृष्टम्	ि विषय:	श्लोक:	पृष्ठम्
परकीय जलाशयस्नाने	4.000		स्नानमाहात्म्यम्	१५५	60
कृत्यविशेषः			वर्णभेदेन स्नानविधी		
सोपानत्कस्यापि शुचित्वर	म् १११	७१	विशेष:	१५८	60.
सभ्युक्षणे ग्राह्मवर्ण्यजल-			सर्वेषां धर्मसाधनम्	846	. 60 .
स्वरूपम् अभागे हे	199	७२ ।	यमानियममाहातम्यम्	848	68
पात्रलक्षणम् 🗼 💮		७२	स्नानविधिनिरपणोप-		
स्नानतपेणफलम्		50	संहार:	१६१	61
सिरतां स्नानफलदाने			सप्त स्नानानि	१६२.	63
ि विशेष:			अशकस्यार्थे स्नानातु-	FIRST	
स्नानजप्यदानभुक-	AND THE PERSON NAMED IN	401	कस्पः	3 8 6	62
विशेषानिन्दा		.७३	अघमर्षणसूक्तार्षादि 🔠	१७२	68
स्नानमाहात्म्यम्	898	100	अधमर्षणसूक्तमाहातम्यम्	358	68
	の気が		पुनश्च स्कार्षादि	१७८	24
चरणावश्यकता े	12 E	58	अवमर्षणसूक्तमाहात्म्यम्	125	64
	K Avido		संध्योपासनविषिः	\$28	6
	120	80	तत्राचमनम् ः	358	८६
जपयज्ञाविधिनिरूपण-	1900	A4	मार्जनमन्त्राः	१८६	. 64
प्रतिज्ञा 💮	1999	80	प्राणायामोपदेशः	560	60
े जपयज्ञप्रशंसा	299	98	अप्रमोऽध्या	यः	
जपकाले यज्यांनि	2 3 8	७५	प्राणायामप्रत्याहार-		12.7
अनन्तफलदानि	१३३	७५	<u>च्यानानिरूपणप्रतिश</u>	7 7	. 66
ंजपन्नेविध्यम्	188	७६	प्राणायामलक्षणम्	?	66
ं अक्षमाला तत्फलं च	230	७६	प्राणायामे मन्त्राः	8	66
• अक्षमालानुकस्पाः 🏣	2	৩৩	प्राणायामभेदाः	. 6	68
जपाविधिः	180	. 00	मनुप्रोक्तः प्राणायामः	6	68
जपस्थलानि :		७७	प्राणायाममात्रास्व रूपम्	18	80
जपे भक्ष्याणि	288	00	अतिमात्रप्राणायाम-ः		
जपकालसंभाषणे	4 4		स्वलपम्	18.8	66
निष्कृतिः	385	20	प्राणविरोधकाले मालाग	T-	
जपकालेऽशाचिद्रशने	888	७९	पनप्रकारः	* 24	40
. रीद्रापिच्यादिमन्त्रजपे	W. Dr. Hall		पूरकपाणायामलक्षणम्	१९	
विशेषः	248	198	कुम्भस्वरूपम्		18
े स्नानानहीं जापः	. કે તે કે	109	रेचकपाणायाम सक्षणम्	7 ?	. 88
The second secon	STALL KAN	THE REAL PROPERTY.		1 . 13 . 15	

	श्लोकः पृष्ठम्	ि निषय:	क्षोकः पृष्ठम्
विषय:	काना पृष्ठम्	क्रमाको योगस्तत्प	तं च्या ३५ १००
पूरककुम्भकरेचकलक्षणा	4 44 5 5 5 5 5 6 5 6 5 6 5 6 5 6 5 6 5 6	व्याचीचामनामाह	तस्यम् १३७ १०१
प्रकादी स्थानविशेष		PERMITTED IN	द्रारम्यम् -४०। ५०।
ध्यानानि	२३ ९२	सापन्युगायमः	118811868
प्राणायाममाहात्म्यम्	२६ ९२	गायसामन्द्रानः	्रप्रशास्त्रमः अपन्यस्य
ध्यानमाहात्म्यम्	४२ ९५	भगपदायः — र्राम्योगिन	नानिः ४७ १०२
पुरकादि त्रयफलम्	83 64		ादुत्पत्ति-। लक्ष्मातः । १४
प्राणायामाविधिः	88 84	हिर्ण्यगभता जन	13 C4 151
प्राणायामोत्तरमाचनम्	84 94		्रे क्रमाई ५ ला १०४
आचमनपदानिर्वचनम्	४६ . ९५		न्माहा- कि के
स्मृतिदृष्टं समाप्य सिद्	r-marinita	हम्यं च	(15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 1
न्तोक्तप्राणायाम-	And the state	विविधानि स्यन	ामधेयानि ७९ १०५
निरूपणमतिज्ञा	80194	स्यनामधेयनिवे	बनानि ८१ १०५
प्राणायामविधिः	86 94	नाह्यावश्यापार	र बहाविद्र- १५७३ १५३१
ाक्सार प्रतिक्षपणप्रतिज्ञ	1 40. 9	मन च	1 9 5 18 00
प्रशाहासळक्षणम	42 9	इंसपद निर्वचनम	र १०१०१ १०८
त्राहाराविधिः	. ५३ ९	६ सूर्यस्य वेदमयत	वम् १०३ ३०८
प्रत्याहाराज्यसम् प्रत्याहाराजिधिः प्रत्याहारफलम्	44 19	६ सूर्यमण्डलस्यपुर	हम —
श्लोकसंख्या स्नाननिर्ण	योप-	स्वरूपम्	208 204 506
संहारश्च	45 9		स्पम् ११५ ९००
नवमोऽध	यायः	विद्वप्रिहोमवि	ाधिः ११६ १०९
ध्यानविधिनिरूपणपरि		७ ताहशाग्रिहोत्रप	मलम् १२० ११०
ध्यानावाधानरूपणमा	5 9	७ योगमार्गेणात्म	पासनम् १२६ ११०
• ध्यानावाबानाः • ध्यानफलम् • ध्यानविधिः	SERVE OF	७ पुरुषस्यरूपम्	१३४ १११
च्यान(वाध:	ंच ९ ९	७ सर्वे परमात्मन	ो भोगाय १३५ ८८६
आत्मस्वरूपं ततस्थान			THE RESERVE OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF
अकारस्य यकत्वकर	गुस्य ६० मृहर्	and the same of the same	136 333
मध्यमविन्दुमाहातम्य		010	विशः १११ १११
जविस्ब्रूपम्	२१		दोषः १४९ ११३
ज्ञानकर्मसमुच्चयेन ।	पर्म-	९९ विद्वन्द्रोजनफ	
ज्ञानकमसमु <u>ष्यय</u> न पुरुवार्थसिदिः	1070) । वस्त्रानाम्यः - वस्त्रीकारस्यः	तर्वव्यापि-।
योगाग्निमाहात्म्यम्	7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7	2 7	१५२०११
<u>ध्यानाद्यावश्यकता</u>	र र र	00 (47)	फलम् १५५ ११३
कायक्लेशभयात् कम	त्याग-	जारनातारा	हेयत आत्मा १५६ ११३
निंदा :	18	०० पश्चमाञ्चरा	Administration to the second

बृह्योगियात्रवल्क्यस्तृतिः

.विषय:	श्लोकः पृष्ठम्	विषय:	श्लोकः पृष्ठम्
उपनिषत्मतिपादिताऽऽ-		संयमेन वेदाध्ययनमशसा	१५ १२३
	140 518.	ब्रह्मद्वेविध्यम् 🥕 🗀	
तत्र मनोरन्जमतिः 😘 🤫	the spirty	त्रिवृद्देदस्वरूपम् वेदापिछक्षणम्	२६. १२५
आदित्यमहिमा	848:1888	वेदापिछक्षणम्	२७, १२५:
मार्गद्वयनिरूपणम्	1567314	स्यूलसूक्षमब्ह्याविवेकः .	२८ १२५
देहस्यशिराजालवर्णनम्	१७२ ११५	स्थूलब्रह्माध्ययनफलम् 🦠	२९ १२५
देहे आत्मस्थानम्		वेदाध्ययनफलम्	.३० ११५
आत्मपारिमाणं स्वरूपं च	१७४ :११५	शानकर्मसमुचयपशंसा	३२ १२५
आत्मचिन्तनफलम् :		योगेनात्मदर्शनप्रशंसा	4X 484
च्यानमाहा त्म्यम्	१७८ ११६	धर्मनिर्णायकाः	: ३५ १२६
ध्यानलक्षणम् . 💆		श्रेष्ठयश्रेणी	३६ १२६
ध्यामविभिः 💎 🧀		आत्मज्ञानस्य सर्वश्रेष्ठस्व	•
ष्यानफलम्	१९५ ११७	वैदिककर्मद्वैविध्यम्	.३९ :१२६
योगसिद्धिलक्षणानि		प्रवृत्त कर्मस्वरूपम्	•
योगेनामृतत्वप्राप्तिः		निवृत्तकर्मस्वरूपम्	
अम्यासज्ञानभ्यानादि-		दिविधवैदिककर्मफलम्	·
श्रेष्ठत्वपरंपरा		कर्मयोगप्रशंसा	४३ १२६
दशमोऽध्या	यः		५० १२७
स्योपस्थानानिरूपणप्रतिः	ar 2 22 9		43 336
प्राप्त कर्तव्यानि	9 6 6 6	परमपुरुषनामधेयानि :	
अरपह पराज्यान उपस्थानमन्त्राः	र ११९ ४ ११९	द्वादशोऽच्या	यः
गायत्रीजपसंख्याकस्पाः		वेदशास्त्रमाहात्म्यम्	₹ : १ / २९ %
गायत्राजनसस्यामस्याः गामकीयामंत्रमास्या		ऋषीणां शास्त्ररचना—	
गायत्रीजपसंध्याफलम्-		प्रयोजन म्	
जपयज्ञमाहात्म्यम् ओंकारादिजपफलम्	1X 120	चतुर्वशविद्यास्थानानि	
		अतिप्रमाणानि (शास्त्रार	
	यायः .	संख्यादिकर्तारः	५ १२९
योगभर्ममाहात्म्यम्	१. १२२	वेदबाह्यानि शास्त्राणि	
वेदविहाशणम्	· * 5. 271		१९ १३१
वेदपारगलक्षणम्	:१०::१२३	म्नोर्माहात्म्यम्	२० १३१
पारगलक्षणम्	. ११ - १२३		₹ १३१
जितेन्द्रियलक्षणम् 🤚		वेदबाह्यस्मृतिनिन्दा	२२ १३१
षडजाविहासणम् 🗀 🗧	18 8.83	वेदाष्ययनप्रशंसा	२५ १३२

श्लोकः पृष्ठम् विषयः २६ १३२ वेदशास्त्रमाहातम्यम् तुस्यबलयोर्विकल्पः एतत्स्मृतिमृतिपादित्-

-२८ १३२ श्रुतिस्मृत्योर्माहात्म्यम् विषयपरिसञ्ज्ञधानम् ४४ १३३ हेतुशास्त्राध्ययननिषेधः एतत्समृत्यध्ययन्प्रलम् ४८ ३३४ वैदिकशास्त्राध्ययन-

माहातम्यम्

प्रन्थनामसंक्षेप-चिह्नविशेष-बोधिनी

आग्नि. अग्निपुराणम् , पुण्यपत्तनस्याऽऽनंदाश्रममुद्रितम् । अत्रि. अत्रिस्मृति:, पुण्यपत्तनस्याऽऽनंदाश्रममुद्रिता । अत्रिसं, अत्रिसंहिता, अथ. अयर्ववेदसंहिता 🦠 अप. अपराकंविराचिता याशवस्क्यस्मृतिटीका । आ. आदर्शपुस्तकम् , भाण्डारकरमाण्यविद्यामंदिरप्रम्थालये 354/of1875-76 इति संकेतितम्। आम. आचारमयूखः, भद्दनीलकण्ठविरचितः, घारपुरेसंपादितः। आर. आचाररत्नम्, लक्ष्मणभद्वविराचितम्, निर्णयसागरमुद्रितम्। आश्री. आधलायनश्रीतसूलम् ब्रिटिशम्यू झियमग्रन्थालये 349 इति संकेतितं पुस्तकम् । उ. उपनिषद् ऋ. ऋग्वेदसंहिता कठ, काठकोपानिषद् काश्री. कात्यायनश्रीतसूत्रम् कासं. काठकसंहिता कुल्लू, मन्वर्यमुक्तावली कुल्ल्कभट्टविराचिता। खिल, खिलसूक्तानि ग. गरुडमहापुराणम् गीता. श्रीमद्भगवद्गीता छा. उ. छान्दोग्योपनिषद तैआ. तैतिरीयारण्यकम् तात्त. उप. तैतिरीयोपनिषद तैब्रा. तैतिरीयबाह्मणम् तैसं. तैचिरीयसंहिता दक्ष. दक्षस्मृतिः दान. दानखण्डः दीय. दीपकलिका, श्लपाणिविराचिता, घारपुरेसंपादिता।

ध्या. ध्यानाविन्द्रपनिषद्

पमा. पराशरमाधवः, माधवाचार्यविरचिता पराशरस्मृतिव्याख्या, बाँम्बेसंस्कृत **ेसीरीज्**∙मुद्रिता । परि. परिभाषाप्रकाशः, परिशिष्टम् वा पृ. पृष्ठम् माणाग्निहोत्रोप. पाणाग्निहोत्रोपनिषद् प्राम. प्रायश्चित्तमयूखः, घारपुरेसंपादितः । बृ. बृहस्पतिस्मृतिः, रंगस्वामी ऐयंगारसंकलिता । बुप. बृहत्पराशरसंहिता यृया. बृहबोगियाज्ञवल्क्यस्मृतिः बी. बीधायनधर्मसत्रम् ब्र. सु. शां. भा. बहास्वाशाङ्करभाष्यम् ब्रह्मसूत्र शां. भा. ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यम् मद. मदनपारिजातः मदी. मंत्रार्थदीपिका (चौसंवा सं. सी.) मनु. मनुस्मृतिः मा. आ. माण्ड्कयकारिकायामागमप्रकरणम् मुण्डक. मुण्डकोपनिषद् मेधातिथिः मनुस्मृतिभाष्यम् , मेधातिथिप्रणीतम् । मैआ. मैत्रायणीयमारण्यकम् मैसं. मैत्रायणीसंहिता याज्ञ. याज्ञवल्क्यस्मृतिः याज्ञ. चीमि. याज्ञवल्क्यटीकात्मकः वीरिमित्रोदयः योया. योगयाज्ञवस्क्यसंहिता (याज्ञवस्क्यगार्गीसंवादरूपा) लघुरांखस्मृ. लवुशस्सस्मृतिः वासिष्ठस्मृ. विसष्ठस्मृतिः वासं. वाजसनेयिसंहिता विश्वरूपः विश्वरूपाचार्यावेरचिता याज्ञवल्क्यस्मृतिटीका वीमि. वीरमित्रीदये आहिकपकाशः वे. वैद्यनाथीयम्, स्मृतिमुक्ताफले आहिककाण्डम्। वत. वतसण्डः शंख. शंसस्मृतिः शतपथः शतपथत्राद्यणम् शान्ति, शान्तिपर्व (महाभारतीयम्)

श्रा. श्राद्धकाण्डम् सं. संध्यावन्द्रनिविधः, पं. हर्रदेवशमेविरिचितः। सम. समयमयूखः, समयप्रकाशः वा । स्मृच्च. स्मृतिचिन्द्रकायामाहिकप्रकरणम्, घारपुरेसंपादितम् । स्मृत. स्मृतितत्त्वे आहिकतत्त्वम् हठ. हठप्रदीपिका हठप्रदीपिका हे. हेमाद्रिविरिचतः चतुर्वर्गचिन्तामणिः । अः पत्रात्मकपुस्तकस्य निरङ्कपृष्ठद्योतकं चिह्नम् () मूलसंहितायां संपादककाल्पतः पाठः सर्वत्रैवंविधकुण्डलाङ्कितः ।

सूचना—ग्रन्थसंक्षेपस्पर्धाकरणिमषेणात्रानेके पाठभेदार्थमालोचिता ग्रन्थाः सूचना एव । ततोऽप्यधिका असृतनादोपिनपद्, ग्रह्मविन्दूपिनपत्, मिता- ध्रुरा, सुण्डकोपिनिषत्, श्वेताश्वेतरोपिनिषक्षिति पाठभेदार्थमालोचिता इति विज्ञेयम्।

FOR FAVOUR OF REVIEW

en en en e**n gra**taria anti-

of other details. Only

श्रीवृहचोगियाज्ञवल्क्यस्मृतिः

प्रथमोऽध्यायः

मिथिलास्थं महातमानं सर्वयोगीश्वरेश्वरम् ।

प्रमावन्तं याज्ञवल्कयं मुनिसङ्घेः समावृतम् ॥१॥
जनकाद्येनृपवरेः शिष्येश्वान्येर्मुमुक्षुभिः ।
योगसिद्धेस्तथान्येश्च संवृतं ब्रह्मवादिभिः ॥२॥
मुखासीनं मुनिवरं ध्यानयोगपरायणम् ॥
सर्वसंशयच्छेत्तारं ब्रह्मकल्पं महामुनिम् ॥३॥
१० तं पृच्छन्ति महात्मानमृपयः संशितव्रताः ॥
संसारतारणार्थाय गुद्धं ब्रह्म सनातनम् ॥ ॥ ४॥

भगवन् सर्वयोगीश बृहि नः संशयो महान्।

४. 'श्रीगणेज्ञायनमः॥' इति प्रारम्भवाक्यमधिकम् आः 'ओं नमो योगेक्षराय' इति प्रारम्भवाक्यमधिकम् ; सर्वयोगेक्षरेक्षरः दः

[😘] ५. भगवान् याज्ञवस्क्यस्तु मुनि..: इ. 🔻

[.] विष्यैश्वेव मुमुशुभि : **इ**.

[.] सिंद्रेस्तथा योगे इ.

८. तत्रामीनं इ.

९. संज्ञयङेतारं अ(.., ब्रह्मकल्पाम्महायुतिम् इ.

बृह्योगियाज्ञवल्क्यस्मृतिः

यः सारः सर्ववेदानां वेदान्तानां तथैव च 11411 सिद्धान्तानां च सर्वेषां स्मृतीनां च महामुने । चतुर्दशानां विद्यानां यस्तु सारः प्रकीतिंतः 11811 आत्मज्ञानं परं यच्च यज्ज्ञात्वामृतमञ्जुते । ओंकारं व्याहतीं भैव गायत्रीं तिव्छरस्तथा 11911 प्राणायामं तथा ध्यानं संध्योपासनमेव च । मार्जनाभ्युक्षणे स्नानं तथैवान्तर्जलं जपम् 11611 गायण्याश्चेव माहात्म्यं जपयञ्जप्रयोजनम् । उपस्थानं तथार्कस्य साह्यमपि चैव हि 11911 तस्या(स)चान्तर्गतो ह्यात्मा कथं विज्ञायते तु सः । त्वं हि जानासि तत्त्वेन खेन योगवलेन च 110911 यर्ज्ष्यभ्यस्यमानेन पुरस्ताद्धास्करोद्ययम् । साक्षाद्भगवता दृष्टस्तेन पृच्छामहे वयम् 118 811 आर्षे छन्दश्च मन्त्राणां देवत्यं ब्राह्मणं तथा। विनियोगं च मन्त्राणामींकारादेश यदिभी 118311 किमुक्तं भवतीत्येतज्ज्ञातेऽज्ञाते च कि भवेत्। बाक्षण्यं च भवेत् केन किं वा नित्यमुपास्यते ॥१३॥ किं वा सत्यं भवेद्ब्रह्म संघ्या येन उपास्यते । कथं संमार्जनं कुर्यानमन्त्रेर्घरुणदेवतैः 118811 ः २० अन्तर्जेलं च कतमैः कतमैः प्राणसंयमम्। सूर्यस्य चाप्युपस्थानं कुर्यान्मेन्त्रैः किमात्मकैः ॥१५॥

केनाक्षरेण मन्त्रेण धारणा धार्यते कथम्।

किं ध्यानं किं च वे घ्येयं किं लक्ष्यं किं खरूपकम् ॥१६॥ . यच्चोपास्य विमुच्येत तत् परं त्रृहि नो विभो। होमकाले तथायी तु मध्ये किं परिचिन्तयेत् ॥१आ यस्य चैवाहुतिं द्द्यात् किं ते (तद्) ब्रह्म किमात्मकम्। तथान्यज्ञकाले तु खदेहे चिन्तयेत् कथम् का विद्या का द्यविद्या च किं वा निःश्रेयसं परम्। किमधीयीत वै वित्र एतत् सर्वे वदस्व नः एतच्छ्रत्वा तु वचनं मुनीनां भावितात्मनाम् । तथा राजपीणां च स्वशिष्याणां तथैव च 112011 त्राक्षणानां हितार्थाय सर्वयोगविदां वरः। आविष्कर्तुमनाः प्रश्नं विस्तरेण महामतिः 117 911 भगवान् याज्ञवल्क्यस्तु प्रत्युवाच मुनींस्तदा । श्रूयतां संप्रवक्ष्यामि यत् सारं ज्ञानमुत्तमम् 112311 वेदान्ताभिहितं यच्च स्मृतिसिद्धान्तयोरिप । तत् सर्वं संप्रवक्ष्यामि योगसारसमुच्चयम् 117311 यन यत् क्रियते कर्म नैत्यकं यद्द्रिजातिभिः। ब्राह्मण्यं समते येन ब्रह्मसायुज्यतां ब्रजेत् ओंकारो व्याहतयश्व गायत्री सशिरास्तथा। वैदिकं च तथा कर्म अब्लिङ्गं चाघमर्पणम् प्राणायामस्तथा संध्या मार्जनान्तर्जलं जपः 20 सर्वमेव हि कर्तव्यं ब्राह्मणैर्बह्मचन्तकः 🚎 🚉 ॥२६॥

२०. इ.; प्राणसेयमैः आः

वृहद्यो। गयाज्ञ वल्यस्मृतिः

आर्ष छन्दश्च दैवत्यं विनियोगस्तथेव च। े वेदितव्यं प्रयतेन ब्राह्मणेन विपश्चिता 11291 अविदित्वा तु यः कुर्याद्याजनाध्यपनं जपम्। होममन्तर्जलादीनि तस्य चार्ल्यं फलं भवेत्।

आपद्यते स्थाणुगर्ते स्वयं वाऽपि प्रमी(ली) यते ॥ २८॥ यातयामानि च्छन्दांसि भवन्त्यरूपफलान्यपि। अन्तर्जलादिके जप्ये इतरेषामजानताम् 🐃 117511 ः नाधिकारोस्ति मन्त्राणामेवं श्रुतिनिदर्शनम् । अरुपमात्रं फलं तस्य होमाद्नतर्जलाजपात् 113011

स्वाध्यायाद्याजनाच्चैव भवतीह न संशयः। 20 यस्तु जानाति तत्त्वेन आर्प छन्दश्च देवतम् 113 811 १ विनियोगं बाह्मणं च मन्त्रार्थं ज्ञानकर्मणी। एकेकस्या ऋचः सोऽपि वन्द्योद्यतिथिवद्भवेत् ॥३२॥ देवताया रच सायुज्यं गच्छत्यत्र न संशयः। पूर्वीक्तेन विधानेन ऋष्यादीन् वेक्ति यो द्विजः॥३३॥

्प अधिकारी भवेत्तस्य रहस्येषु च कर्मसु । मन्त्रे मन्त्रे प्रयत्नेन ज्ञातव्यं ब्राह्मणेन तु विज्ञाते परिपूर्णं तु स्वाध्यायफलमञ्जते। ्र छन्दांस्ययातयामानि भवन्ति सफलान्यपि 🛁।।३५॥ श्रेयश्च लभते सोऽपि धर्ममायुश्च विन्दति ।

१० दिव्यं वर्षसहस्रं तु खस्थानमृपिभिः सह 💎 ॥३६॥ संतिष्ठते तु तैः सार्ध तत्त्रल्यो वेह जायते। फलं चैवापवादं च एवं बुद्धा विधानतः ાારુષાા ज्ञातच्यं हि प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः । येन यद्दिणा दृष्टं सिद्धिः प्राप्ता च येन वै 🕟 ॥३८॥

१. वीमि परि. ८५, स्पृत. ३८३, ४७६, याज्ञवल्क्यवचनमिति हे. दाल. १०४, वत. २४७; विनियोगं आ.; छन्दो देवतं च विनियो...आर.४%

२. ब्राह्मणेन विशेषतः चीभि. २६८. स्मृत. ३८३, ४७६, याज्ञवन्कयवय-नामिति है. दान. १०४; ब्राह्मणेन प्रयत्नेन वेदितव्यं विपिधिता आर. ४०

३. रमृत. ३८५, ४७६, आर. ४%; ध्यापनादिकम् **दोमि. प**रि.८५: ध्यय-नं जपम्, याज्ञवल्क्यवचनिर्मात हे. दान. १०४

४. स्मृत. ३८५, ४७६, हे. दान. १०४, व्रत. २४७, आर. ४% होममन्यत्रयत् किञ्चित् समृतः ४७७

५. गर्त स्वयं चापि अलीयते वृपः २.५०, इ.

इ. भवन्त्यफलदान्यपि चृष. २.५०; ...त्यबलान्यपि इ.

११. यथ जानाति चोमिः परिः ८६, याज्ञवस्ययव्यनमिति हे. दानः १०४, वत. २४७

१. ज्ञानकर्म च चीमि. परि. ८६, इ., याज्ञवत्क्यवचनमिति हे. दान. १०४. वत. २४७

२. एकेकस्य ऋषेः सोऽपि चीसि. परि. ८६; याज्ञवत्ययवचनामिति हे. दान. १०४, बत. २४८

३. बोाम. परि. ८६

४. वीमि. परि. ८६; पूर्वोक्तेन प्रकारेण, याज्ञवत्क्यवचनामाति हे. दान. १०४, वत. २४८

५. रहस्यादियु कर्मसु चे मि. परि. ८६; अधिकारी भवेत्तस्य रहस्यादियु कर्मसु, याज्ञवल्क्यवचनामिति हे. दान. १०४

१२. बुध्वा

१४. चीमि. परि. ८६; याज्ञवल्क्यवचनामिति हे. दान. १०४

१ मन्त्रेण तस्य तत् श्रोक्तमृपिभावस्तदार्पकम् ।

छादनाच्छन्द उद्दिष्टमाकृतेर्वाससी यथा ॥३९॥

आत्मा संछादितो देथेर्मृत्युभीतैञ्च वे पुरा ।

आदित्यैर्वसुभी रुद्दैस्तेन च्छन्दांसि तानि वे ॥४०॥

पस्य यस्य तु मन्त्रस्य उद्दिष्टा देवता तु या ।

तदाकारं भवेत्तस्य दैवतं देवतोच्यते ॥४१॥

पुराकल्पे समुद्दिष्टा मन्त्राः कर्मार्थसिद्धये ।

अनेनेदं तु कर्तव्यं विनियोगः स उच्यते ॥४२॥

निरुक्तं यत्र मन्त्रस्य समुत्पिक्तः प्रयोजनम् ।

१० प्रतिष्ठानं स्तुतिश्वेव ब्राह्मणं तदिहोच्यते ॥४३॥

१. मृषेर्भाव वीति. परि. ८६; याज्ञवत्क्यवचनमिति हे. दान. १०४

३. भीतैस्तु वीति. परि. ८७; याज्ञवल्क्यवचनिमिति हे.दान.१०४, वत. २४८

४. वीमि. परि. ८७; भिरुद्दैस्तेन छन्दस्तु वै श्रुतम्। आ. याज्ञल्ययवचनामिति हे. दान. १०४

५. चीमि. परि. ८७; याज्ञवल्क्यवचनामिति हे. दान. १०४

६. वीमि. परि. ८७; देवत्वं देवतोच्यते, याज्ञवत्वयवचनमिति हे. दान .१०४

७. समुत्पना मन्त्राः कर्मार्थमेव च वीमि. परि. ८७; कर्मार्थ एव च, याज्ञवल्क्यवचनमिति हे. दान. १०४

८. वीमि.परि. ८७ स्मृत. ३८७; अनेन चेदं कर्तव्यं, याज्ञवल्क्यवचनमिति हे. दान. १०४

९. वीमि परि. ८७; निहक्तं यस्य आः; नैहक्तं यच्च मन्त्रस्य विनियोग-प्रयोजनम्, याज्ञवल्क्यवचनमिति है. दान. १०४

१०० वीमि. परि.८७; याज्ञवल्क्यवचनमिति हे. दान. १०४; ब्राह्मणः सोभि-धीयते आ.; ब्राह्मणः स विघीयते इ. १ एतत् पश्चिविधं योगं जपकाले द्यनुसरेत् ।
होमे चान्तर्जले योगे स्वाध्याये यजने तथा ॥४४॥
इति (श्री) वृहद्योगियाज्ञवल्क्ये (मन्त्रयोगनिर्णयो नाम)
प्रथमोऽध्यायः ॥१॥

२. उद्दिष्टं वाससीवाय वाऽऽ कृतेः वृप.२.४१;वाससी इव चाकृतेः वीमि. परि. ८७; वाससी इव चाकृते, याज्ञवल्क्यवचनमिति हे. दान. १०४

^{9.} एवं पञ्च.... जप्यकाले वीमि. परि. ८८; एवं. ...जयार्थं गृह्यनु-स्मरेत्, याज्ञवल्क्यवचनिनिते हे. दान.१०४; एतत् पृचाविधं प्रोक्तं कप्यकाले आ.: जाप्यकाले अनुस्मरेत् इ.

२. याजने चीमि. परि. ८८, यागे स्वाध्याये याजने चोमि. २६८, इ., याज्ञवत्व्यवचनमिति हे. दान. १०४, वत. २४८

३. अत्र इ. पुस्तके अध्यायसमाप्तियोतकं किमाप नास्ति । कुण्डालेतः ठपाः आदशपुस्तके नास्ति।

. द्वितीयोऽध्यायः

ाः प्रणवाद्याः स्मृता मन्त्राश्चतुर्वर्गफलप्रदाः । तसाच निःसृताः सर्वे प्रलीयन्ते च तत्र वे 11811 मङ्गल्यः पावनो धन्यः सर्वकामप्रसाधनः। ओंकारः परमं ब्रह्म सर्वमन्त्रेषु नायकः 11711 प्रजापतेर्मुखोत्पनस्तपःसिद्धस्य वै पुरा। तेनीपात्तमतस्तस्य ब्रह्मार्पं (ब्रह्माऽऽर्पं) च खयंभुवः ॥३॥ गायजी च भवेच्छन्द अग्निदेवतमुच्यते। आदौ सर्वत्र युञ्जीत विविधेष्वेव कर्मसु 11811 १० बिनियोगः समुदिष्टः श्वेतो वर्ण उदाहृतः। त्रिमात्रश्च प्रयोक्तव्यः कर्मारम्भेषु सर्वदा 11411 तिस्रः सार्धास्तु कर्तव्या मन्त्रतत्त्वार्थाचिन्तकैः। देवताध्यानकाले तु छुतं कुर्यान संशयः ॥६॥ १५ तेलधारावद्चिछन्नं दीर्घघण्टानिनाद्वत्। अवाग्जं प्रणवास्यान्तं यस्तं वेद स वेदवित् 11011

१ विकं तद्भवति ह्यादी ओंकारं चतुरक्षरम्। ऋजुत्वं संप्रपद्येत पदं प्राप्य तु पञ्चमम्
ओं तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणिस्विधः स्मृतः । शिक्षाः ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ं ॥९॥
५ तस्मादोमित्युदाहत्य यज्ञदानतपः कियाः । प्रवर्तनेत विधानोक्ताः सत्ततं ब्रह्मवादिनाम् ।।१०॥
उद्गीयाक्षरमेद्ब्रह्मचिदो ब्रह्मणो योगम् । पाशुपताश्च वदन्ति हि साङ्ख्याश्चाच्यात्मतत्त्वज्ञाः ११॥
मात्राश्विस्रो व्यक्ताऽव्यक्ता तथा परा सूक्ष्मा। १० अध्यात्मामधिभूतामथाधिदेवी विजानीयात् ॥१२॥
सिद्धान्तानां तु सर्वेषां वेदवेदान्तयोस्तथा । अन्येपामपि शास्त्राणां निष्ठाकारमुच्यते ॥१३॥
अणवाद्याः स्मृता वेदाः प्रणवे पर्युपस्थिताः । वाद्ययं प्रणवः सर्वे तस्मात् प्रणवभभ्यसेत् 🔑 ॥१४॥
१५ व्योकारः प्रणवस्तारस्त्र्यक्षरस्त्रिगुणः स्मृतः । उद्गीयश्च तथादित्यो हंसी नारायणो विभः ॥१५॥

१. वकं तु भवाते खुया. ९. १०

४. वीमि.२७६, अप.४४

६. अप.४४; प्रजापातिर्मु... चीमि. २७६

७. अप.४५, बीमि.२७६; तेनोपात्तस्य तस्तस्य आ.

८. वीमि.२७६, अप.४५; ...च्छन्दोऽप्रिदै...आ.

९. बीतमी.२७६, अप.४५

१०. बीभि. २७३

१४. वृप. ३.२६; तेलधारामिव[ा]च्छित्रं ध्या. १८

१५. वृप. ३.२७; अवाच्यं प्रणवस्याप्रं यस्तं ध्याः १८

३.-६. गीता. १७. २३-२४

१३. बास्त्रयो वेदाः प्रणवे पर्यवस्थिताः आत्रि.१.९; ...बास्त्या वे... पर्यवस्थिताः चित्रम्.२५.१०

१४. वसिष्ठस्म.२५.१०; प्रणवे सर्वे अत्रि.१.९

१५. ओंकारं प्रणवं तारं त्र्यक्षरं त्रिगुणं सारम् इ.

१६. उद्गीयं च तथादित्यं हंसं नारायणं विभुम् इ.

१ सूर्यस्यान्तर्गतं सूक्ष्मं विष्णुं दिव्यं निरञ्जनम् । पर्यायेश्व तथा चान्येः शास्त्रेभ्यः संप्रगीयते ॥१६॥ ओंकारसज्ञं त्रिगुणं व्यक्षरं च त्रिदैवतम् । त्रिब्रह्म त्रिरवस्थानं त्रैकाल्यं त्रिप्रतिष्ठितम् ॥१७॥

प त्रिप्रज्ञं च त्रिधामं च त्रिरवस्थं त्रिकिङ्गकम् । त्रिधातुकं समुद्दिष्टं सर्वगं परमेश्वरम् ॥१८॥ सन्तं रजस्तमश्चेव त्रिगुणस्तेन स स्मृतः । अकारश्चाप्युकारण्च मकारण्चाक्षरत्रयम् ॥१९॥ ब्रह्मा विष्णुण्च रुद्रण्च त्रिदैवत्य उदाहृतः ।

१० अग्निवायुरविभ्यश्च त्रिमात्र इति संज्ञितः ॥२०॥

ऋग्यजुश्च तथा साम त्रिब्रह्म इति संज्ञितः ।

भूर्भुवः स्वस्त्र्यवस्थानं हत्कण्ठं तालुकेति च ॥२१॥

तुर्ये प्राणे तथाऽऽदित्ये त्रिषु चैव प्रतिष्ठितम् ।

भूतं भव्यं भविष्यं च त्रैकाल्यं तेन चोच्यते ॥२२॥

१५ अन्तःप्रज्ञो बहिःप्रज्ञो घनप्रज्ञ उदाहृतः ।
गार्हपत्यो दक्षिणाग्निराहवनीयिस्विधामकम् ॥२३॥
शान्तो घोरस्तथा मृदास्तिरवस्थ इति स्मृतः ।
स्त्री पुं नपूंसकं चेति त्रिलिङ्ग इति स स्मृतः ॥२४॥
वातः पित्तं तथा श्रेष्मा त्रिधातुः समुदाहृतः ।
२० त्रिप्रकारं विदित्वा तु ओंकारं मुच्यते द्विजः ॥२५॥

५ ब्रह्मान्तरिक्षसंज्ञो मनोरजः सोमसंज्ञक उकारः । मात्रा स्वप्नविकल्पा (वि) सृष्टिसंज्ञा द्वितीया तु ॥२८॥ रोद्री मकारसंज्ञा प्राणाख्या तामसी तृतीया तु । संहरति जगत् समस्तं (सर्व) सोपुम्णाख्या महानिद्रा ॥२९॥

१० आद्या परतरा सूक्ष्मा शान्ता गान्धर्वनिरवयवा । अनभिलक्ष्या सौम्या मकारसंज्ञा विज्ञानाकाश-संबद्धा ॥३०॥ प्रपञ्चो ब्रह्मणश्चोक्तः सार्धमात्रात्रयं बुधैः । अउमिति तिस्रो मात्रा मकारश्चार्धमात्रकः ॥३१॥

१५ तिस्रो मात्रा लयं यान्ति अर्धमात्रे न संशयः । अर्धमात्रात्वमात्रे तु लयं याति निरामये ॥३२॥ अकारे पीड्यमाने तु उकारं प्रतिपद्यते । उकारे पीड्यमाने तु मकारं प्रतिपद्यते ॥३३॥ मकारे पीड्यमाने तु अर्धमात्रा तदा भवेत् । २० जिह्यायां पीड्यमानायां निरालभ्यं तदा भवेत् ॥३४॥

१ एकेका तु भवेन्मात्रा त्रिगुणा सा तु वे पुनः ।
तासां सर्व वाङ्मयं यदोतं प्रोतं व्यवस्थितम् ॥२६॥
प्रथमा तस्य अकारो वाक् सत्वं भृहुताग्रनो विष्णुः।
स्थूला जाग्रद्वृत्तिर्विज्ञेया योगतत्त्वज्ञेः

६. विसृष्टिसंज्ञा द्वितीयस्य इ.

१४. ... मितिस्तिसो ... आ.

१७. शान्तो घोरं तथा मृढं आः; शान्तघोरं तथा मृढं इ.

एकमात्रं द्विमात्रं च त्रिमात्रं कृत्स्नमेव च। हस्वदीर्घप्छतं शान्तं शान्तन मनसोद्धरेत् ॥३५॥ समाहितमना भूत्वा तत्त्वध्यानपरायणः। ओंकारं यस्त्वभिध्यायेदध्यात्मेक इति स्पृतः ॥३६॥

सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यददिनत । यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति।

> तत्ते पदं सङ्ग्रहेण ब्रवीभ्योमित्येतत् ॥३७॥ एतदेवाक्षरं ब्रह्म एतदेवाक्षरं परम्।

- १० एतदेवाक्षरं ज्ञात्वा यो यादच्छति तस्य तत् ॥३८॥ सर्व द्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुष्य च। मूझ्यीधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् ॥३९॥ . ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म च्याहरन् मामनुसरन्। यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमां गतिन्॥४०॥
- १५ आद्यं यद्धरं ब्रह्म जयी यस्मिन् प्रतिष्ठिता। स गुद्योन्यस्त्रिवृद्देदो यो वेदेनं स वदवित् 118 811 यथा व शङ्कना पर्ण संवृता एव सर्वतः। एवं सर्वास्तु वै वाचः संतीर्णाः प्रणवेन तु

५ तद्र्थं प्रणवं जप्यं घ्यातव्यं सततं बुधैः। ईथरः पुरुपारुयस्तु तेनोपास्तुः(स्तः) प्रसीदाति ॥४५॥

> यथा हि गोर्वत्सकृतं निशम्य हुङ्कृत्यवत्साभिमुखी प्रयाति । ब्रह्मापि तद्दत् प्रणयोपहृतं

१० वक्तारमागच्छति आशु वक्त्रे 118811 द्वे ब्रह्मणी वेदितच्ये शब्दब्रह्म परं च यत्। शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति 118/011 अन्तः शरीरप्रभवमुदानप्रेरितं च यत् । वागुचार्य श्रोजवृत्ति शब्दब्रह्म तदुच्यते 118511

शब्दब्रह्मात् परं ब्रह्म तिसन् क्षीणे यदक्षरम् । तद्ध्रं सदा ध्यायेद्यदीच्छेद्योगमात्मनः 118811 अकारश्राप्युकारश्र मकारो विन्दुरेव च। मात्रास्तद्विनियोगश्च प्रणवः पश्चलक्षणः 114011

क्केशकर्मविपाकेश्व वासनाभित्तयैव च । 🕬 : अपरामृष्टमेवाह पुरुषं हीश्वरं श्रुतिः 🕟 😳 🖯 ॥४३॥ वाच्यो यज्ञेश्वरः प्रोक्तो वाचकः प्रणवः स्मृतः। वाचकेन तु विज्ञातो वाच्य एव प्रसीद्ति ।।। १४।।

५.-८. कड. १. २. १५

९. एतद्वयेवा ... धेतदेवाक्षरं कठः १. २. १६

१०. एतद्धयेवाक्षरं कड १. २. १६

११.-१४.जहेत्तः ८. १२, १३; योगधारणम् आः; श्लोकद्वयमिदं नास्ति। इ.

३. वाच्यः स ईथरः प्रोक्तो समृत. ३८३

४. वाचकेऽपि च विज्ञाते वाच्य एव स्सृत. ३८३; वाक्य एव आ.

११.-१२. ेशायणीयप्रारण्यकम् ६. २२; हे विधे वैदितव्ये तु श ... ,... विगच्छाते ब्रह्माचिन्द्रपनिपद् १७

१ ओंकारः प्रणवे योज्यो ब्रह्माण प्रणवस्तथा । आनन्दं तत् परं ब्रह्म तत् प्रविश्यामृती भवेत् ॥५१॥ वेदादौ यः स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते यः प्रतिष्ठितः । तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः ॥५२॥

५ यतो वाचो निवर्तन्ते अग्राप्य मनसा सह।
आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न विभोति कृतश्चन ॥५३॥
प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते।
अप्रमत्तेन वेद्धव्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥५४॥
स्वदेहमरणि कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिम्।

१० ध्यानिर्मथनाभ्यासादेवं पश्येत्रिगृहवत् ॥५५॥ शब्दस्पर्शादिभिश्चेव रसरूपेरलक्षितः । देवतायाः परस्यास्तु आलभ्वः प्रणवः स्मृतः ॥५६॥ कश्चिदाराधनाकामो विष्णोर्भक्त्या करोति वै । तदाराधनसिद्धवर्थं प्रतिमां व्यञ्जिकां यथा ॥५७॥

१५ धातुदार्वादिपापाणैः कृत्वा भावं निवेशयेत् । भक्तया श्रद्धादराभ्यां च तस्य विष्णुः प्रसीदिति ॥५८॥ आर्थः प्रपूजितो यत्र प्रत्यक्षे च फलप्रदः । ओंकारेण तथा ह्यात्मा उपास्तः स प्रसीदिति ॥५९॥ १ एतदालम्यनं श्रष्टमतदालम्यनं परम् ।

एतदालम्यनं ज्ञात्वा ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥६०॥

अदृष्टविग्रहो देवो भावग्राह्यो मनोमयः ।

तस्योंकारः स्मृतो नाम तेनाहृतः प्रसीदित ।

५ तसादोामिति पूर्व तु कृत्वा युञ्जीत तत्परः ॥६१॥ ब्रह्माविदोऽनेकविधाः सततं येन प्रवर्तन्ते । गूढव्रतस्य हि सदा विशुद्भयुद्धेः स(सु) गूढचित्तस्य । प्रणवध्यानपरस्य च स(सु) गूढतपसो भयं

१० एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामः परं तपः ।
सावित्र्यास्तु परं नाास्ति मीनात् सत्यं विशिष्यते॥६३॥
प्रणवे नित्ययुक्तस्य व्याहृतीपु च सप्तसु ।
त्रिपदायां च गायव्यां न भयं विद्यते कचित् ॥६४॥
आद्यास्तु व्याहृतीस्तिस्रो गायत्रींस्वशिरोय(यु) ताम्।
१५ ऑकारं विन्दते यस्तु स मुनिनेतरो जनः ॥६५॥

५.-६. बिभेति कदाचन ते.सि. उप. २.४

७.-८. मुण्डकोपनिवद् २. २. ४; गुणवत्तन्मयो इ.

९.-१०. श्वेताश्वेतरोपानिपद् १. १४; ... भ्यासादापस्ये ... इ.

१२. आलयं प्रणवं समृतम् इ.

१८. उपास्येवं न संशयः इ.

१. कड. १. २. १७

२. ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते कड. १. २. १७; ॥५९॥, इतः प्रमृत्यादर्श-पुस्तके श्लोकसक्ल्या मुद्रितसक्ल्यातः एकया न्यूना।

९. ... परस्य सगूढतपसो इ.

१०.-११. अग्नि. २१५. ५; नास्ति पावनं परमं स्मृतम् अत्रि. १. ११

१२. सव्याहातिषु सप्तसु अत्रि. १. १०; प्रणवेन नियुक्तस्य इ.; ...युक्तः स्यात् वासिष्टस्मः २५. ९

१३. अत्रि. १. १०, चिसष्ठसमृ. २५. ९; त्रिपदायां तु सावित्र्यां इ.

१४. आया व्याहृतयस्तिसो गायत्री सिशरस्मृताः इ.

एक एव हि विज्ञेयः प्रणवो योगसाधनम्। गृहीतः सप्तासिद्धान्तेरन्येश्व ब्रह्मचादि।भेः 11६६॥ हिरण्यगर्भैः कपिलेरपान्तरतमेस्तया। सनत्कुमरिर्वसिष्टैस्तथा पाशुपतैराप ११६७॥ ५ पाञ्चरात्रैः सदोद्युक्तैः सिद्धान्तैर्राप सप्तिः। भेदे सिपप्टिमिमिनमे के नवधा पुनः 115611 त्रिमात्रं चैव त्रिब्रह्म त्र्यक्षरं प्रणवं प्रभुम् । हिरण्यगर्भा इच्छन्ति योगसाधननिश्चितम् (....नमुत्तमम्) 118911 अग्निर्वायुस्तथादित्यस्तिस्रो मात्राः प्रकीतिताः। ऋग्यजुश्च तथा साम जित्रहोति प्रकीतितम् 110011 अकारश्राप्युकारश्र मकारश्राक्षरत्रयम् । ओंकारः परमं धाम ओंकारः परमा गतिः ओंकारं विन्दते यस्तु तस्य जन्म न विद्यते। त्रिप्रज्ञं च त्रिगुणं त्रिकारणमिति कापिलाः ।।७२।। व्यक्तोऽव्यक्तस्रथाज्ञश्च त्रिप्रज्ञ इति स स्मृतः । ओंकारिस्रगुणं सर्व व्यञ्जनं निर्गुणं विदुः 110311

१ त्रिमुखं च त्रिदेवत्यं त्रिप्रयोजनमेव च ।	
अपान्तरतमेश्चेव ओंकारस्तु प्रकीर्तितः	118811
गार्हपत्यो दाक्षिणाग्निराहवनीयस्तृतीयकः।	
त्रिमुखः स तु विज्ञेयो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः	।।७५॥
५ एतत् त्रिदेवतं ज्ञेयं धर्मश्चेवार्थ एव च।	
कामेन सहितौ ह्यतौ त्रयं प्रोक्तं प्रयोजनम्	।।७६॥
मूर्भुवःस्वरिति चैव चतुर्विशाक्षरा तथा ।	•
गायत्री चतुरी वेदा आंकारः सर्वमेव तु	110011
ऋग्वेदे स्वरितादात्त एकाक्षर उदाहतः।	
१० बैस्वर्यं च तथोदात्तो यजुर्वेदे च पष्टाते	119611
दीर्घष्ट्रतः सामवेदे ऑकारस्तु न संशयः।	
संक्षिप्तादात्तमेवाहुरेकाक्षर उदाहतः	: 119911
अकारश्च उकारस्तु प्रविष्टो ह्येकदा यदा ।	
अउवर्णसमायोगादोंकारः समपद्यत	: 110011
१५ अनुखारो मकारस्तु ओंकारस्य शिरो यद	ri.
प्रकृतिः साधनं कृत्वा व्यञ्जनादौ तु छुप	यते. ॥८१॥
नपुंसकस्तथोंकारी वेदानां परिकीर्तितः।	
अपांतरतमो ज्ञेयो वेदसिद्धान्तयोरिप	112311

४. ब्रह्मा विष्कृस्तयेश्वरः इ.

^{1.} एकमेव तु विज्ञेयं प्रणवं योगसाधनम् अप. १३

२. गृहीतसप्तासिद्धान्तेरन्येर्वेद्धाविदेख्या अप. १३

३. हेरण्यगर्भेः अप. १३; हेरण्यगर्भेः कापिलवेरपा... इ.

४. सानत्कुमारे ... अपः १३

प. पाचरात्रेरपीत्वेतैः सिद्धान्तेश्वैव सप्तभिः अप. १२, पाघरानेश्व इत्येतः सिद्धान्तेश्वेव सप्तभिः इ.

१०. यजुर्वेदेपु, एतदन्तरं ' अर्थवेदमुद्दिष्टमुदात्तानात्र संशयः ' इत्यधिक, ७९ तमः श्लोको नास्त्येव इ.

१८. अपांतरतमं हेयं वेदासिद्धान्तमेव हि इ. बृ. स्य. २.

जिकालं च जिलिंङ्गं च जिसं इं च तथा विदुः। सनत्कुभारसिद्धान्ते ओंकारः समुदाहतः ।।८३॥ भतं भव्यं भविष्यं च कालत्रयमुदाहतः। स्त्रीपुंनपुंसकश्चेव त्रिलिङ्ग इति स स्पृतः 💛 ॥८४॥ बहिःसंज्ञो मध्यसंज्ञ अन्तःसंज्ञ इति स्पृतः । उद्गीथमक्षरं होतदुद्गीथश्च उपास्यते 116411 ओमित्युद्गीयते होष भूते भव्ये भविष्यति । बिस्थानं त्रिपदं चैव विसंज्ञं च प्रकीर्तितम् ॥८६॥ ब्रह्मिष्टानां भवेदेवं गुह्मेपूरानेपत्सु च। हृत्कण्ठतालुकादीनि स्थानानि समुदाहरेत् 110011 जाग्रत् स्वमं सुपुप्तं च पदान्येतानि तस्य तु वृहिःसंज्ञस्तथान्तश्च घनप्रज्ञः खयं विभुः 115511 एतदक्षरमोंकारं भूतं भव्यं भविष्यति । त्रिप्रज्ञं त्रिपदं चैव सर्वव्यापि तथोच्यते। 116911 वहिःप्रज्ञो विधुविध अन्तःप्रज्ञस्तु तैजसः। घनप्रज्ञस्तथा ग्रोक्त एक एव विधा भवेत् 119011

दक्षिणाशिमुखे विश्वी मनस्यन्तस्तु तेजसः।

आकाशे तुर्यद्याज्ञासिधा देहे व्यवस्थितः

१ स्थूलो विश्वानरो नित्यं तैजसोन्तः प्रकृतिमुक् । आनन्दमुक् तथा प्राज्ञ एक एव त्रिधा भवेत् ॥९२॥ सत्वाश्चेव प्रयत्नेन ब्रह्मा(ह्म)भवति मानवः । स्थूलं तर्पयते विश्वं प्रविविक्तं तु तेजसम् ॥९३॥

५ आनन्दश्च तथा प्राज्ञं त्रिधा तृप्तिं निवाधत ।
त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता यस्तु प्रकीर्तितः ॥९४॥
उभयं विन्दते यस्तु स भुञ्जानो न लिप्यते ।
प्रभवः सर्वभूतानां सर्ताामिति विनिश्चयः ॥९५॥
प्रणवः सूयते सर्वं वेत्ता यः पुरुषः स्मृतः ।

प्रणवः सूयत सव वत्ता यः पुरुषः स्मृतः।
१० त्र्यवस्थानं त्रिभोक्तारं त्रिभोज्यं च तथा परम् ॥९६॥
एवं पाञुपते विद्यात् सिद्धान्ते प्रणवं विभुम् ।
शान्तं घोरं तथा मृढं त्रिरवस्थानमेव तु ॥९७॥
शरीरमापः सोमश्च त्रिभोज्यमिति कीर्तितम् ।
प्राणोद्धाप्रस्तथादित्यस्त्रिभोक्ता इति स स्मृतः ॥९८॥

118 811

८. प्रकीर्तितः इ.

१५.-१६. बहिःप्रज्ञो ... ह्यन्तः प्र ... प्राज्ञ एक एव ...स्मृतः मा. आ. १

१७. मा. आ.२

१८. आकाशे च हादि प्रज्ञा इ. आकाशे च हादि प्राज्ञः मा. आ. २

१. प्रयुत्तभुक् इ.

२. त्रिधा भोगं विजानय इ.; त्रिधा भोगं निबोधत मा. आ. ३

४. भाः आः ४; स्यूलं तर्पयते विश्वं प्रविदिक्तस्तु तेजसः दूः. स्टलसंतर्पते विश्वं प्रविभक्तं तु तेजसम् आः.

[ं] ५. आनंदं च तथा प्राज्ञं त्रिधा तृप्तिं विज्ञानत आः

६. यश्च प्रकी.... मा. आ. ५

७. वेदैतदुभयं यस्तु स.... मा. आ. ५

८. सर्वभावानां मा. आ. ६

१०. इ.; तथा परा आ.

१२. इ.; तथा मूक्सं आः

१ ओंकारं समिभध्यायेद्हिद कृत्वा तु धारणाम् । ऋषिपुत्रो महातेजा वाग्विशुद्धो महेश्वरः ॥९९॥ त्रिरात्मा त्रिस्वभावश्च तथा त्रिव्यूह एव च। पाञ्चरात्रे स्मृतो ह्येप भगवद्वाचकः स्मृतः ॥१००॥

५ बलं वीर्यं तथा तेजिस्तरात्मा इति संज्ञितः । ज्ञानैश्वर्यं तथा शक्तिस्त्रिस्वभाव इति स्मृतः ॥१०१॥ सङ्कर्पणोथ प्रद्यम्नो(मनः) अनिरुद्धस्तथैव च। त्रिव्यूह इति निर्दिष्ट ओंकारो विष्णुरव्ययः ॥१०२॥ भगवद्याचकः प्रोक्तः प्रकृतेर्वाचकस्तथा।

१० व्यक्ताऽव्यक्तो वासुदेवः प्रभवः प्रलयस्तथा।
वाथुलेरेकमात्रस्तु ओंकारः समुदाहतः ॥१०३॥
यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विद्यान्ति यद्यतयो वीतरागाः।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्य चरन्ति तत्ते पदं

संग्रहेणाभिघास्ये ॥१०४॥

१५ ओमित्येकाक्षरं ब्रक्ष व्याहरन् मामनुसरन् । यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमां गतिम् ॥१०५॥ १ एवं त्रिपष्टिभेदेस्तु सिद्धान्तेषु प्रगीयते । स्थ्लभेदेन चोंकारश्चतुःपष्टि(ष्ट)स्तु

निष्कलः ॥१०६॥

विष्णुर्निरञ्जनं शान्तमानन्दं सर्वदेहिनाम् ।

4 अक्षरं तं विजानीयात् स्थूलं च क्षरसंज्ञितम् ॥१०७॥

न च स्थूलं न च न्हस्यं न च दीर्घं न च प्रुतम् ।

न लोहितं न कृष्णं च सर्ववर्णविवर्जितम् ॥१०८॥

इ।न्द्रियेरिन्द्रियार्थेश्च तत्त्वैश्च परिवर्जितम् ॥१०८॥

ध्रवं च शाश्चतं नित्यमचलं लयवर्जितम् ॥१०९॥

१० अक्षरं चाजरं चवमनुत्पन्नमनाशि च ।
सर्वमात्राविनिर्मुक्तमानन्दं ब्रह्म निष्कलम् ॥११०॥
अघोपमव्यञ्जनमस्वरं च यत्
कव्य (ण्ठ) तालव्यमनासिकं च ।

अरेफजातस्वरमोष्टवर्जितं तद्क्षरं स्वरति

24

स्वयं भवम् ॥१११॥

अंकारं विपुलमचिन्त्यमप्रमेयं सृक्ष्माकारं
ध्वयमचलं शिवं पुराणम् ।
तिद्विण्णोः पद (पदं) मुखपङ्कजप्रसृतं देहान्तःस्थं
मनसि च यत् स्थितिं करोति ॥११२॥

१२.-१५. अघोष ... यत्तालुकण्ठोष्टमनासिकं च तत् । अरेफजातमुभयोष्मवर्जितं यदक्षरं न क्षरते कयं चित् ॥ अमृतनादोषानिषट् २५

१. धारणम् इ., आ.

२. महाचेष वाग्विशुद्धो इ.

११. वायुलेरित्यादितः १०७ तमक्षोकपूर्वार्धपर्यन्तं नास्ति इ.

१२.-१४. हेण ब्रवीमि गीता. ८.११; ... णाभिधास्ये इति आनन्दवर्धिनीपाठः

१५.-१६. गीता. ८. १३

दश नामानि नैरुक्ता आंकारस्य प्रचक्षते। अन्वर्थ कानि तानीह वेदितव्यानि घीमता ॥११३॥ ओंकारं प्रण्वं चैव सर्वव्यापिनमेव च। अनन्तं च तथा तारं शुक्कं वैद्युतमेव च 💎 ॥११४॥

हंसं तुर्य परं ब्रह्म इति नामानि जानत । निष्कलस्य तु सर्वज्ञः पर्यायेण हि कीर्तितः ॥११५॥ उच्चार्यमाणः सर्वत्र आपादतलमस्तकम्। उन्नामयेच्छरीरं तु ओंकारस्तेन चोच्यते ।।११६॥ ऋग्यजुः सामाथर्वाणि देवताश्चाक्षरत्रयम् ।

शरीरं वाद्मनश्चेव प्राणनात् प्रणवः स्मृतः ॥११७॥ श्रीरं चैव विश्वं च विद्यास्थानानि सर्वशः। च्याप्य संतिष्ठते यसात् सर्वच्यापी ततः स्मृतः ॥११८॥ अनन्तं नयते स्थानं तस्य चान्तो न लभ्यते। ऋषिदेवममुष्येषु अनन्त्रस्तेन कीर्तितः 1128811

१५ सर्वदुखसमुन्थानाद्भवग्राहार्णवाकुलात्। चिन्तितस्तारयेद्यसात्तेन तारो निगद्यते 1182011 वर्णेन च भवेच्छुक्तः शुद्धं च नयते पदम्। त्रिविधं शोषयेत् पापं तेन शुक्क इति स्मृतः ॥१२१॥ आविष्करोति स यतेज्योतीरूपं भुवो(र)न्तरे। विद्योतते तमो भिन्वा वैद्युतस्तेन कीर्तितः ।।१२२॥ हृदि घ्यानं सदा यसादादित्योद्गीयमेव च। भिन्वा शरीरं नयति तसाद्धंस इति स्मृतः ा।१२३॥

जाग्रत् खमं च सुप्तं च तुर्यं चैव चतुर्थकम्। ज्ञातस्तु त्रायते यसात् तुर्यस्तेन निगद्यते 💎 ॥१२४॥ वाष्त्रयस्य तु सर्वस्य ब्रह्मणिस्त्रविधस्य च । मुखमतत् समुद्दिष्टं शन्दब्रह्ममयं विमु परं ब्रह्म नयत्येव परब्रह्म इति स्मृतः।

एवं नैरुक्तकैर्दृष्टमृपिभिश्च तथा परैः वाष्क्रिरेकमात्रस्तु आंकारः समुदाहृतः । रुचकायन आचायों द्विमात्रं चेच्छते सदा ा१२७॥ हिमात्रश्चार्धमात्रस्तु नारदस्य मतेन तु। मीद्रल्यस्य त्रिमात्रस्तु ओंकारी नात्र संशयः ॥१२८॥

विषय्य मतनेव मात्रा चात्र चतिस्रका (?)। विमात्रो मनुना चोक्तस्तथान्यैर्क्तपिसत्तमः 🖰 ॥१२९॥ पाराशरै श्चतुर्मात्रस्तथा 'खध्यातमचिन्तकैः । हस्रं दीर्घ प्लुतं शान्तं चतुर्घा संप्रकीर्तितम् ॥१३०॥

२. अन्वर्थकानि तानीह ... धीमताः हु.

७. उच्चार्यमाणं सर्वे तु आपाद ... ई.

९. सामथर्वाणि आ.

१६. तारस्तेन निगद्यते इ.

६. व्यतस्तु प्रायते यस्मान् तुर्यस्तेन इ.

८. विसं आ.

१२. साठंकायन आचायों...इ.

१६. हिमात्री मन्ता प्राहेस्तथान्ये....इ.

१७. तथाऽध्यात्मविचिन्तकः इ.

- १ भवेत् कर्मवशादेवमन्यथा तु त्रिरक्षरम् ।
 भगवान् याज्ञवल्क्यस्तु अमात्रं चेच्छते सदा ॥१३१॥
 यः शब्दमय ओंकार उच्चार्यः स्थूल एव सः ।
 अमात्रश्चाप्यनुच्चार्य परोंकारः स उच्यते ॥१३२॥
- परं ब्रह्म तमेवाहुश्चात्मानं ब्रह्मचिन्तकाः ॥१३३॥
 यत् पूर्वे तु समुद्दिष्टमांकाराग्रे व्यवस्थितम् ।
 अक्षरेश्च पदेश्चेव अतीतं पश्चमं पदम् ॥१३४॥
 यं(यत्)प्राप्य विन(नि)वर्तन्ते ओंकारस्य पथि स्थिताः ।
 मनसात्र समाधाय शरीरं लिङ्गमानवम् ॥१३५॥
 संकल्पं व्यवसायं च अभिमानाच्यसंज्ञकम् ।
 चेतनाधिष्ठितं सूक्ष्मं तथा सूक्ष्मैः सहैव तु ॥१३६॥
 ओंकारपद्मनालेन हृद् उध्दृत्य योजयेत् ।
 परमे व्योमन्यनन्ताच्ये सर्वसङ्कल्पवर्जिते ॥१३७॥

१ तिस्मिस्ताविन्नरोद्धव्यं मनश्चोंकारमेव च । याविन्नर्भलतां याति एप योग उदाहृतः ।।१३८॥ मनो युञ्ज्यात्तथोंकारे ओंकारं प्रणवे तथा । प्रणवं ब्रह्मणि स्थाप्य न किञ्चिदिप चिन्तयेत्॥१३९॥

प प्रणवो विमलः शुद्धो निःशब्दो व्योमसंज्ञकः ।
तस्मादुत्पद्यते प्राणः पुनस्तत्रैव लीयते ।।१४०।।
प्रणवे नित्ययुक्तस्य न भयं विद्यते कचित् ।
दुःखे भयाभिघातार्थे सर्वथा प्रणवं स्मरेत् ॥१४१॥
प्रणवो ह्यपरं ब्रह्म प्रणवश्च परः स्मृतः ।

१० प्रणवा ह्यादिः सर्गस्य अन्तो मध्यस्तथैव च ॥१४२॥
एवं हि प्रणवं ज्ञात्वा विद्यान्ति ब्रह्म निष्कलम् ।
अपृवोऽनन्तारोऽवाह्योऽनपरः प्रणवोऽव्ययः ॥१४३॥
प्रणवो हीश्वरो देवो हृदि सर्वस्य धिष्ठितः ।
सर्वव्यापिनमोंकारं मत्त्वा धीरो न सीद्ति ॥१४४॥

१५ अमात्रं च त्रिमात्रं च अँद्वेतं ब्रह्म तत् परम् । स्थलं चाप्यतिमृहमं च सर्वतः किमपि स्थितम् ॥१४५॥

६. ॥१३१॥ इतः प्रभृति श्लोकसङ्ख्या मुद्रितसङ्ख्यातः द्वाभ्यां न्यूना आः

९. ओंकारपथमाधिताः इ.

९०. मनस्तु प्रसमाधाय शरीरं लिङ्गमातृकम् इ.

१९. इ.; संकल्पोध्यवसायं च अभि.....आ(.

१३.नालेन उध्दृत्य परियोजयेत् इ.

३. युक्षीत प्रणये चेतः प्रणये। ब्रह्म निर्भयम् भा. आ. २५

७. मा. आ. २५

९. मा. आ. २६

१०. ह्यादिसर्गस्य अन्ते अध्य.....आ(.; सर्वस्य प्रणवे) ह्यादिर्मध्यमन्तस्त्रेथेन ख मा. आ. २७

१२. मा. आ. २६;...नारी बाह्यो हापरः प्रणवोत्ययः आ.; प्रणवोध्ययः इ.

१३. प्रणवं ईश्वरं वेद....विदितम् रू.; प्रणवं हीश्वरं विद्यात् रार्थस्य द्वदि संस्थिः-तम् सा. आ. २८

१४. न शोचाते इ., म्रा. आ. २८

१ ओंकारं विन्दते यस्तु स भवेदेदविद्विज्ञः ।
यथा पत्रं फलं पुष्पं शङ्कुनेकेन धार्यते ॥१४६॥
तथा जगदिदं सर्वमोंकारेणेव धार्यते ॥
जप्येन दहते पापं प्राणायामैस्तथा मलम् ॥१४७॥

५ ध्यानेन जन्म निर्घातं धारणाभिश्च मुच्यते ।

ब्रह्मणः प्रणवं कुर्यादादावन्ते च सर्वदा ।।१४८।।

स्रवत्यनोङ्कृतं पूर्वं परस्ताच्च विशीर्यते ।

प्रोक्षणे पोषणे चैव प्रतिष्ठाने प्रतिग्रहे ॥१४९॥

आश्रावणे वपद्कारे प्रत्याश्रावे जपेऽपि च ।

१० सामसु ब्रग्नसुरुयेनु ऋग्यजुस्तोत्रशस्त्रयोः ॥१५०॥ सर्वमन्त्रप्रयोगेषु ओमित्यादी प्रयुज्यते। तेन संपरिपूर्णानि यथोक्तानि भवन्ति च ॥१५१॥ सर्वमन्त्राधिराजेन ओंकारेण न संशयः। यद्नं चातिरिक्तं च यच्छिदं यदयाज्ञिकम् ॥१५२॥

१ यदमेध्यमञ्चदं वा यातयामं च यद्भवेत् । ओंकारेण प्रयुक्तेन सर्वे चाविफ(क)लं भवेत् ॥१५२॥ अन्नं नातिरिक्तं च अच्छिदं याज्ञिकं तथा । मेध्यं शुद्धायातयामं पवित्रं मङ्गलं तथा ॥१५४॥

भ सर्वमङ्गलमाङ्गलयं सर्वब्रह्ममयं विभुम् । पावनं मोश्वदं पुण्यं सर्वदेवमयं विभुम् ॥१५५॥ विदित्वा मुच्यते श्चिष्ठं जन्मसंसारवन्धनात् । मुक्तो न जायते भ्यो ब्रह्मभूतः सनातनः ॥१५६॥ एतत् संक्षेपतः श्रोक्तमोंकारगुणवर्णनम् ।

१० विस्तरेण न अक्यन्ते वक्तुं वर्षअतैरिप ॥१५७॥ योगाचार्येण संचिन्त्य याज्ञवल्क्येन धीमता । ऑकारिनर्णयो द्येष प्रोक्तः अध्यिदितेषिणा ॥ श्लोकानां द्रे यते प्रोक्ते निर्णयः समुदाहृतः ॥१५८॥

> इति (श्री) वृहद्योगियाज्ञवल्क्ये ऑकारनिर्णयो(नाम)द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥

२. यथा पर्ण पलाशस्य इ.

६. मजु. २.७४

विशोर्याते मन्. २.७४; सबल्योङ्कृतामितिवचनात् विश्वस्पः १.१५

८. प्रतिष्ठाने च संभवे इ.

९. प्रत्याश्रावे यजेति प इ.

१०. सामसुब्रह्मण्याख्येषु दू.

११. वीमि. परि. ७९;...मिति प्रथमोच्यते आ.

१२. भवन्ति हि वीमि. परि. ७९

१३. वियज्ञेन वीसि. परि. ७९

१४. यन्यृनमति...दं यच याज्ञीयम् वाक्षिः परि. ७९

१. ...मशुद्धं च बीमि. परि. ७९

तत्तरींकारयुक्तेन मन्त्रेणाविकलं भवेत् चीमिः परिः ७९; तत्रींकार-प्रयुक्तेन मन्त्रश्वाविकलो भवेत् इ.

३. याद्वीयं तथा इ.

६. ...मयं स्थितम् इ.

[🥦] अते पूर्णे निर्णयं समुदाहतम् 🏿 ॥५६॥ आः

- अतः परं प्रवक्ष्यामि व्याहतीनां च निर्णयम् । सप्त व्याहृतयः प्रोक्ताः पुराकल्पे स्वयंभुवा ॥ १ ॥ तान्येष सप्त च्छन्दांसि लोकाः सप्त प्रकीर्तिताः। त्रिघा चतुर्घा विज्ञेया(ः) पंचघा सप्तघा पुनः ।।। २॥
- ५ भूभुवःस्वरिति ज्ञेया अव्यस्तास्ताः प्रकीर्तिताः । पश्च व्याहृतयः श्रोक्ताः सामगानां च सामसु ॥ ३॥ पुरुषं च तथा सत्यं भूर्भुवःस्वस्तथैव च। विद्याप्रकरणापाये यजमानस्तु वै सदा
- सप्त व्याहृतयः शोक्ताः प्राणायामेषु नित्यशः । भूभुवः स्वर्महर्जनस्तपः सत्यं तथैव च ॥५॥ भूराद्याश्चेव सत्यान्ता महाव्याहृतयस्तु वै। लोकाह्यतास्तु सप्तेते उपर्युपरि संस्थिताः 🐪 ॥ ६॥ चतुर्दशाविधं सर्गे दृष्वेदं व्याहृतं स्वयम् ।
- १५ सप्त लोका भविष्यान्त तस्माद्याहृतयः समृतः(ताः)।।।।। अन्याहृतमिदं ह्यासीत् सदेवासुरमानुपम् । संसत्यं व्याहृतं पूर्वे प्रजापतिरिति श्रुतिः ।। ८॥

? भूर्भुवःस्वस्तथा पूर्व स्वयमेव स्वयंभुवा। व्याहता ज्ञानदेहेन तेन व्याहतयः स्मृताः 11911. एतास्तु व्याहतीः सप्त यः सरेत् प्राणसंयमे । उपासितं भवेत्तस्य विश्वं भुवनसप्तकम् 110511

५ सर्वेषु चैव लोकेर कामचारश्र जायते। एपा लोकवती ज्ञेया तनुराद्या प्रजापतेः हिं।।११॥ सप्तान्ता देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः। व्याह्तीनां च सर्वासामृपिश्चेव प्रजापितः सप्त च्छन्दांसि यान्वासां तानि सम्यक् प्रकीर्तयेत्।

१० गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पङ्क्तिरेव च ॥१३॥

१०. इति सप्त व्याहतयः प्राणा...आर. ३९; प्राणायामेन नित्यशः स्यूचः

११. आर. ३९

स्ट्रत. ३८३ ·

२. स्मृतः ३८३

३. य एता व्याहृतीः सप्त स्मृच. १४०, वै. ३२६

४. वै. ३२६: उपासीनं स्तृत्व. १४०: उपासीनं आ.

स्मृच. १४०: वै. ३२६

७. अप. ४३

८. चीसि. २७६, अप. २४५; सर्वासामापं चैवं प्रजापतिः समृत. ३८६; व्याहतीनां तु सर्वासामापं चैव स्यूच. १४१., सं. ३८; व्याह्दीनां तु वै. ३२५... माविरेव प्रजापतिः आग्नि. २१६. ३६

९. स्मृय. १४१; ततश्छन्दांसि...सम्यक् प्रदर्शयेत् अप. ४५; प्रवर्तयेत् दोलि. २७६: सप्त च्छन्दांसि प्रोक्तानि छन्दसानि तु सकाः सं. ३८

१०. षुद्धहारीतस्तृ. १०. ५३, अग्नि. २१६. ३९, वीमि. २७६, स्मृच १४१, अप. ४५, वृप. २.६४; त्रिष्टुबेन च स्पृत, ३८६: ... प्रुप् च जगती दिष्युवेव च ग्रं. ३८: आहेयदचनागेति आह. ४०००

त्रिष्टुप् च जगती चैव छन्दांस्येतानि सप्त वै। अप्रिर्वायुस्तथादित्यो बृहस्पत्याप एव च 118 811 इन्द्रभ विश्वेदेवाश्व देवताः समुदाहताः। अनादिष्टेषु सर्वेषु प्रायश्चित्तेषु सर्वश्चः ५ प्रणायामप्रयोगे च विनियोग उदाहतः। भवन्ति भूयो भूतानि उपभोगक्षये पुनः 112 411 करपानते द्यपभोगाय अवस्तेन प्राकतितम्। श्रीतोष्णवृष्टितेजांसि जायन्त्यतानि वै ततः ॥१७॥ आलयः मुकृतीनां च स्वलींकः समुदाहृतः। अधरोत्तरेम्यो लोकेम्यो महांश्च परिमाणतः 112 <11 इदयं सर्वलोकानां महस्तेन निगद्यते । कल्पदाहे प्रलीनास्तु प्राणिनस्तु पुनः पुनः

२. वीमि. २७६, स्मृव. १४१, वे. ३२५,... स्तथा सूर्यो वृप. २. ६३; ... स्तथा सूर्यो बृहस्पातिरपा पतिः स्मृत ३८६;... स्तथादित्यो बृहस्पाति रपा पतिः सं. ३८,... स्तथा सूर्यो, आभ्रेयवचनमिति आर. ४० ॥

३. वीमि. २७६, स्मृच. १४१. वै. ३२५, अप. ४.५, सं ३८ आहेय-वचनमिति आर. ४०%

४. बीमि. २७६

५. बीमि २७६, समुच.१४६, अप. ४५, प्राणस्यायमने चैव समृत. ३८६

॥ १०॥ आ.आदर्शपुस्तके श्लोकाद्धाः इतः प्रभाति मदितसष्स्यातः एकाभिकाः

१ जायन्ते तु पुनः सर्गे जनस्तेन उदाहृतः । सनकाद्यास्तपः सिद्धा ये चान्ये ब्रह्मणः सुताः ॥२०॥ अधिकारनिवृत्ताश्च तिष्ठन्त्यस्मिस्ततस्तपः । सत्यं तु सप्तमो लोको ब्रह्मणः सदनं हि तत् ॥२१॥

५ सर्वेषां चैव देवानां मूर्झि संतिष्ठते सदा । ज्ञानकर्मखनुष्ठानात्तथा सत्यस्य भाषणात् ॥२२॥ प्राप्यते चोषभोगार्थं प्राप्य न च्यवते पुनः । सत्यं तु सप्तमो लोकस्तसादृष्वं न विद्यते ॥२३॥ आसप्तमात्तु पातालादृष्वंमेतदुदाहृतम् ।

१० अधस्ताद्राजतं ह्यण्डमृध्वमधं हिरण्मयम् । ॥२४॥ प्रधानादेव संभृतं ब्रह्मनीडं हिरण्मयम् । भ्राचेःसप्तिभव्याप्तं सत्यान्तेः पुरुपसंमितः ।॥२५॥ अद्धोर्दं छिद्दितं ह्यण्डं सप्तप्रकृतिलौकिकम् । अनन्ताकाश्चमध्यस्यं जीवभास्करभासितम् ॥२६॥ अजस्य नाभावुद्भृतं यसिन् विश्वं प्रतिष्टितम् ।

१५ महदादि विशेषान्तेमव्यक्ते गच्छते लयम् ।।२७॥ अपुनर्मरणायैव ब्रह्मणः सदने स्थिताः। आधिकारं विना चैव ब्रह्मणः सदद्याश्च ते ॥२८॥

अन्यक्ते वे दिनस्यान्ते मुच्यन्ते ब्रह्मणा सह । १९ विशन्ति परमं धाम पुरुषं भास्करत्रभम् ।।२९॥

वीमि. २७६, स्मृच. १४१, अप. ४५; छन्दांस्पेतान्यनुक्रमात् चृप. २. ६४; प्राफिथ जगती स्मृत. ३८६; प्रश्किथ बृहती चेति सप्त च्छन्दांसि तानि वे सं. ३८; चेति छन्दास्याहुरनुक्रमात् अग्नि.२१६.३९. चेति छन्द्रांस्यनुक्रमात्, आप्तेयवचनामिति आर. ४०%;...स्येतान्यनुक्रमात्-खुद्धहारीतस्मृ. १०.५३

५, चैव लोकानां...यदा इ.

८. सत्यस्तु इ.

१९. भास्तर परम इ.

व्याहतीव्याहरंश्चेव प्राणेर्यदि विमुच्यते । विलयं याति च व्यक्तमव्यक्तं पुरुषे क्षणात् ॥३०॥ एप संक्षेपत्रश्चोक्तः सप्तव्याहातिनिर्णयः। यं ज्ञात्वा मुच्यते विद्वान् भवग्राहाकुलाणवात् ॥३१॥

निर्णयो व्याहतीनां तु श्लोका दित्रिशकस्तथा ॥३२॥

इति (श्री) बृहद्योगियाज्ञवल्कये व्याहतिनिर्णयो नाम तृतियोध्यायः।

चतुर्थोऽध्यायः

१ अतः परं प्रवक्षामि गायण्या निर्णयं शुभम्। यं ज्ञात्वा याति वै विप्रः सायुज्यं ब्रह्मणा सह ॥ १॥ आपं छन्दश्च दैवत्यं विनियोगश्च ब्राह्मणम्। शिरश्राक्षरदेवत्यमावाहनविसर्जनम् 💮 💮 ॥ २ ॥ ध्यानं जपप्रयोगश्च येषु कर्मसु यादशम्। ज्ञातव्यं ब्राह्मणेर्यरनाद्ब्राद्मण्यं येन वे भवेत् ॥ ३॥ सविता देवता ह्यस्या मुखमग्निस्तादित्यृचः। विश्वामित्रऋषिश्छन्दो गायत्री तु विधीयते ॥ ४॥ विश्वस्य जगतो मित्रं विश्वामित्रः प्रजापतिः। विनियोग उपनये प्राणायामे तथेव च 11411

गायत्री वा इदं सवै ब्रह्माण्डं ब्राह्मणानि तु ।

11 & 11

वेदोपनिपच्छाखासु त्राह्मणानि विधानतः

५, इदमर्भ नास्ति इ.

६. ...व्याहृती निर्णयस्तृतीये ध्यायः आ., योगयाज्ञवल्कयव्याहृतिार्नणयो नामाध्यायः द्वितीयः ॥ 🗱 ।

३. विनियोगोथ त्राह्मणम् इ.

प. देवता यस्या...प्रिस्त्रियाच या चीमि. ७७, स्मृच. १४१,...प्रिस्ति-पात्तया अप. ४५,...भिन्निपात्स्थिता आर. ४०%

८. इ.; गायत्री सा विशिष्यते वीमि. २७७, स्मृच. १४१, अप. ४५, आर. ४०%: गायत्री सिवतेष्यते समृत. ३८६

९०, बोमि. ७७, अप. ४५; विनियो गस्तृपनये समुच. १४१; जपद्दोमो-पनयंन विनियोगो विधीयते स्मृत. ३८६

११, त्राद्यणं त्राद्यणानि तु अप. ४५; त्राद्यणं समुदादृतम् 🐔

१२. वैदीपानियदोच्छास्रा ब्राद्मणान् विविधानि च इ.

१ पुराणधर्मशास्त्राणि गायत्र्याः पावनानि तु । कीर्तितानि त्वनेकानि गायत्र्याः पावनानि च ॥ ७॥ षोडशाक्षरकं ब्रह्म गायत्र्यास्तिच्छिरः स्मृतम् । ओमापो ज्योतिरित्येष मन्त्रो यः परिकीर्त्यते ॥ ८॥

भागित्य प्रजापति अपियंजु श्छन्दो विवर्जि(णि)तम्। त्रञ्जामिवायुसूर्याश्च दैवत्यं समुदाहृतम् कि है।।। ९ ॥

शाणस्यायमने चैव विनियोग उदाहतः । जिल्ले । गायत्र्याः शिरसा सार्धमेवं श्रुतिनिदर्शनम् कि ॥१०॥ तपसा सुसमुद्भृत्य आदिसर्गे स्वयंभुवः ।

१० . ओंकारपूर्वा गायत्री निर्जगाम ततो मुखात् ।॥११।
अकारं चाप्युकारं च मकारं च प्रजापितः।

वेदत्रयानिरदुहदूर्भवःस्वरितीति च

२. ...स्तु शिरः स्मृतम् वे.३२६; स्मृतः आ.; षोडशाक्षरकं देव्या गायव्यास्तु स्मृतः ३८५

४. मन्त्रो वे तैतिरीयकः वे. ३२३; मन्त्रो यस्तु प्रकीर्त्यते समृच. १४१ अप. ४५; ज्योतिरस इति मन्त्रो यस्तु प्रकीर्त्यते वीमि. २७७; आपो, ज्योतिरित्येष मन्त्रो यस्तु प्र...आर.४० %

५. प्रजापतेराषं अप. ४५;...पतिश्चाषं स्पृच. १४१;...पतिश्चाषं यजुश्छन्दी विवासितम् वीक्षि. २७७;...श्टन्दी धिवर्णितम् आर. ४०

६. देवताः समुदाहृताः चीिमि.२७७, आर.४०; ब्रह्माभिर्वायुः सूर्यश्च देवताः समुदाहृताः अप. ४५; ब्रह्मा वायुश्च सूर्यश्च देवताः समुदाहृताः स्युच्च.१४१

स्मृञ्जः १४१; प्राणायामप्रयोगे च अपः ४५

११-१२. सतु. २.७६

१ त्रिम्य एव तु वेदेम्यः पादं पादमदृदुहृत्। तदित्यृचोस्याः साविज्याः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥१३॥ यथाप्रिवे देवतानामृत्नां कुसुमाकरः। ज्ञासणो दिपदानां च गावश्रेव चतुष्पदं (दाम्)॥१४॥

प तेजस्विनां सहस्रांशुरिन्दियाणां यथा मनः। मरः शिखारेणां श्रेष्टो गायत्री छन्दसां तथा ।।१५॥ यथा मधु च पुष्पेभ्यो घृतान्मण्डं रसात् पयः। एवं हि सर्ववेदानां गायत्री सारमुच्यते ।।१६॥ गायत्री प्रकृतिर्ज्ञेया ऑकारः पुरुषः स्मृतः।

१० ताम्यामुभाम्यां संयोगात् जगत् सर्वं प्रवर्तते ॥१७॥
संवत्सरतनुर्द्धेपा अरणीति निगद्यते ।
चतुर्विद्यत्यात्मिकैपा तत्त्वन(व)त्यिप सा स्मृता॥१८॥
प्रणवः सर्ववेदानां गायत्री छन्दसामिह ।
अक्षराणि च यान्यस्याः स्मृतान्यङ्गानि तानि तु॥१९॥

.१५ चतुर्विशति तत्त्वानि ऑकारः पश्चविंशकः । चतुर्विशाक्षरा देवी त्रिपदाष्टाक्षरं पदम् ।।२०।। गेयकाले सामगानां यकारोस्याः प्रजायते ।

२. इ.; वेदेषु यान्यनेकानि गायत्र्याः कीर्तितानि तु आः; वेदेष्वन्यान्यनेकानि गायत्र्याः कीर्तितानि तु अप. ४५

[,] १-२.मनु .७७

८. ॥१७॥ इतःपरमास्मिन्नध्याये २३ तमश्चोकपर्यंन्तमादर्शपुस्तके स्रोकाङ्काः मुद्रितसम्ख्यातः एकाधिकाः ।

१२. चतुर्विशात्मिका होषा इ.

१३. प्रणवः मर्ववेदेषु गीता.७.८; गायत्री छन्दसामहम् गीता १०.३५
 एतच्छ्लाकाधानन्तरं, अक्षराणामकारोक्तिन् द्वन्द्वः सामासिकस्य च (गीता १०.३३) इत्यधिकम् इ.

१ चतुर्विश्वः स विश्वेयो अलक्ष्यः श्वान्तिमस्तुवः (चान्तिमस्तु सः) ॥२१॥

केचिदिच्छान्ति निष्कान्तं यकारान्ते प्रतिष्ठितम्। अन्तिमो यो भवेदणों व्यञ्जनं चार्धमात्रिकम् ॥२२॥

५ तत्तालुनि निविष्टं तु तुर्याख्यं सोमरूपकम् । चतुर्विश्वातिसंख्येयमक्षरं ब्रह्म निष्कलम् ॥२३॥ तेनैवारभ्यते देवी तेनैवेषा समाप्यते । सार्धमात्रिकरूपेण आंकारान्ते व्यवस्थितम् (॥२४॥) प्रधानः स तु विश्लेयस्तत्परः पुरुषः स्मृतः ॥२५॥

१० ओंकारः पूर्वमुच्चार्यो भूभुवःस्वस्ततःपरम् । गायत्री प्रणवश्चान्ते जपे ह्यवमुदाहृतः ॥२६॥ श्वेतवर्णा समुद्दिष्टा कौशेयवसना तथा । श्वेतिर्विलेपनैः पुष्पेरलङ्कारेश्व भूपिता ॥२७॥

आदित्यमण्डलान्तस्था ब्रह्मलोकगताथवा। अक्षसृत्रधरा देवी पद्मासनगता ग्रुभा

८. अत्रादर्शपुस्तके स्ठोकांकः नास्ति स चास्माभिः कल्पितः ।

आवाह्य यजुषा तेन तेजोसीति विधानतः। 112511 एतद्यजुः पुरा दृष्टं देवैर्द्शनकाङ्गिक्षिभः तत्रावाह्य जिपत्वा तु नमस्कृत्य विसर्जयेत् ॥३०॥ प्रणवं भूर्भुवःस्वश्र अङ्गानि हृदयाद्यः त्रिरावर्त्य ततः पश्चादापं छन्दश्च दैवतम् । विनियोगस्तथा रूपं घ्यातव्यं क्रमशस्तु वै 113 211 सर्वावयवसंपूर्णा घ्याता सिद्धिकरी मवेत्। पर्जश्र ऋषभश्रीव घैवतश्र तृतीयकः ॥३२॥ त्रिभः स्वरैर्वदा गीता त्रैस्वयंति ततःस्मृता । भूलोंकश्रान्तरिक्षं च स्वलींकश्र तृतीयकः ॥३३॥ पर्दिः स्त्रिभयंदा त्या(च्या)प्ता त्रिपदेति ततः समृता । मविता देवता यस्मात् सावित्री तेन चोच्यते ॥३४॥ गायनं(न्तं) त्रायते यस्मात् गायत्रीति ततः स्मृतः(ता)। रुयनो मूरवाऽऽहरत् सोमं त्रिदिवात् स्वेन तेजसा॥३५॥

117611

इतः प्रभृति मुद्धितश्लोकसङ्ख्या आदर्शपुस्तकानुह्या एव ।
 वीमि. २२८; प्रणवं पूर्वमुद्धार्य स्मृत. ३९२; ओकारं पूर्वमुद्धार्य भूमुंब-स्वस्तयेव च अप. ४७, स्मृत. १४९, अप्ति. २१५.१४

११. ...मुदाहता स्वृत. ३९२; गायत्री प्रणवं चान्ते जप एवमुदाहतः स्मृच. १४९; जपो होत्रमुदाहतः अत्र.४७; जपे चेवमुदाहतम् अग्नि. २१५.१५

१२. चीसि. २८८, अा. ४६, आर. ४४, ग. २१३.७०

१३. वीमि. २८८, अप. ४६, लं. ६४, आर. ४४

१४. चीमि. २८८, रुमुच. १४३;...लोकनिवासिनी अप. ४६;...लोकगता तथा आर. ४४

१५. वीमि. २८८, स्मृच. १४३, आर. ४४, ग. २१३.७०

१. श. २१३.७१; यजुपानेन वीक्षि. २८८, स्मृत. ३८९; आवाधा यजुपानेन स्मृच. १४३; आवादा यजमानी दि ओजोबीति खप. ४६; ओजोबीति इ.

२. पुरा देवैद्धिदर्शन ग. २१३.७१

३. तत्र बाह्य जांपत्वा च वीमि २८८; आवाह्य पूजायित्वा तु अप. ४६; तामावाह्य जांपत्वा च स्मृत. ३८९; जांपत्वाती — नमस्काराद्विसर्जयेत् ग. २१३.७२

४. प्रणवा वीमि. २८८: ३१०: याजवन्क्यवचनमिति स्मृत. ३८९

५. त्रिरावृत्य बीमि. २८८; त्रिरावार्य बीमि. ३१०

६. बोमि. २८८

८. गांधार्य तृतीयकम् इ.

११. यदा व्याप्तः त्रियदां ततः स्मृतः इ.

छन्दसां पोषणात् तस्मात् गायत्री वा ततः स्मृता । 8 वेदेषु पट्यते चान्या.जप्यकालेऽन्यथा पुनः प्राणायामे तथा ध्याने होमकालेषु चान्यथा। निग्रहे चापि श्रत्रूणामन्यथा परिपट्यते ાાર્ગા

ओंकारं व्याहृतीस्तिस्रः प्रथमं संप्रयोजयेत्। ओंकाराद्या त्रिरावर्त्या वेदस्यारम्भणे तथा 113611 प्रणवाद्या तु विज्ञेया जप्ये व्याहृतिभिः सह। वाभिस्तु सप्तभिः सार्धं सप्तोंकारसमन्विताम् श्चिरसा सहितां देवीं प्राणायामे प्रयोजयेत्।

१० प्रणवव्याहतिभिः सार्धं स्वाहान्तां होमकर्भाणे ॥४•॥ प्रतिलोमा प्रयोक्तव्या फद्कारान्ताऽऽभिचारिके। एवं यस्तु विजानाति गायत्रीं ब्राह्मणस्तु सः ॥४१॥ अन्यथा शूद्रधर्मा स्याद्वेदानामपि पारगः। तस्मात् सर्वप्रयत्नेन ज्ञातन्या ब्राक्षणेन सा ાાકશા

व्याहृत्योंकार्सहिता सिश्रराश्च यथार्थतः। सिश्चराश्चेव गायत्री यैविंत्रेरवधारिता 118311 ते जन्मयन्धनिर्मुक्ताः परं ब्रह्म विद्यन्ति वै। पोडशाक्षरकं ब्रह्म गायत्री सशिरास्तथा 118811 सकृदावर्तयेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते । सोंकारं चतुरावत्या विज्ञेषा सा श्रताक्षरा ાાષ્ટ્રપા शताक्षरा(रां) समावर्त्य चतुर्वेदफलं लभेत्। ऑकारपूर्विकास्तिस्रो महाव्याहृतयोऽव्ययाः ॥४६॥ त्रिपदा चैव गायत्री विज्ञेयं त्रवाणो मुखम्। योऽधीतेऽह्नयह्नयेतां त्रीणि वर्षाण्यतन्द्रतः 118,011 स त्रह्म परमभ्यति वायुभृतः खम्तिमान् । एतद्धरमेतां च जपन् व्याहतिपूर्विकाम् 118511 सन्ध्ययोरुभयोविंत्रो वेदणुण्येन युज्यते । 118811 सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य बहिरेतत् त्रिकं द्विजः महतांऽप्यनसां मासात् त्यचवाहिर्विमुच्यते । सप्तावृत्या पुनेदेहं दशाभिः प्राप्यते दिवम् 114011

२. वेदादौ पठ्यते चान्या जाप्यकाले तु अन्यया इ.

८. सप्त व्याहातिभिः सार्धं...न्वितः इ.

व्याहतीसार्धं स्वाहान्तो होमकर्मणि आर . ४५ *

११. प्रकर्तव्या ...भिचारके आर. ४५ *

१४. ब्राह्मणैस्तु सा इ.

१८. द्वादशाशरकं इ.

२, साकार आ.

३. सर्वयेदफलं इ.

४. ...व्ययः आः; अझिः २१५.३; मनुक्यनामिति वीमिः२५३;मनु.२.८३

५. मनुवचनमिति चोमि. २५३; अग्नि. २१५.३;चेव सावित्री मनु. २.८१

६. ... हन्येषा इ.; चान्वहं चेतां त्रीणि, योगीथरवचनामाते मद्. ८२; ···न्यतास्त्रीणि अग्नि. २१५.४

आग्ने. २१५.४; योगीश्वरवचनामिति मद्. ८२

८. मनु. २.७८

५. मद्. ८२; ...योर्वेदविद्विश्रो मनु. २.७८, इ.

१०. मनु. २.७२; कृत्वस्तु बाह त्रिपक्षेतत् त्रिकं द्विजः, योगीश्वरवचनामिति मद्. ८२

११. मनु. २.७९; योगीश्वरवचनमिति मद्. ८२.

९२. सप्तावती देरेहेहं हु; सप्तावतीत् पुनात्येचा दशानिः प्राप्नृयाहितम् , योगीखर-वचनामोते अद्. ८२: सनावर्ता पापहरा दशाभिः प्रापयहितम् अस्त्रि.२२५.६

१ विंशावृत्या तु सा देवी नयते हीश्वरालयम् ।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा तरते जन्मसागरम् ॥५१॥
तीणों भूयो न पश्येत जन्ममृत्युं सुदारुणम्
गायत्रीं जपते यस्तु सोमवद्भासते तु सः ॥५२॥
५ पादार्थे पादमर्थं वा समस्तामृचमेव वा ।
सर्वेषां भवपापानां संकरे समुपार्स्थते ॥५३॥
दशसाहसिकोऽभ्यासो गायत्र्याः शोधनं परम् ।
रुद्रकृष्माण्डजप्येश्व जप्येः सोराणंकस्तथा ॥५४॥
ऋषिभैविंरजाजाप्येर्गायत्री च विशिष्यते ।
अहाहत्यां सुरापानं सुवर्णस्तेयमेव वा ॥५५॥

१ गुरुदारागमं चैव जप्येनैव पुनाति सा । यत्र यत्र च संकीणमात्मानं मन्यते दिजः ॥५६॥ तत्र तत्र तिलैहोंमो गायत्र्या जपनं तथा । वायुभक्षो दिवा तिष्ठेत् रात्रि नीत्वाप्सु सूर्येदक्॥५७॥

५ जप्त्या सहस्रं गायत्र्याः शुध्येद् ब्रह्मवधादते । श्रोतन गायत्र्याः स्नायात् श्रातमन्तर्जले जपेत् ॥५८॥ अपः श्रोतन पीत्वा तु सर्वपापैः प्रमुख्यते । सायं प्रातस्तु यः संध्यां सक्कक्षां सेवते द्विजः ॥५९॥ ' जपन् वै पावनीं देवीं सावित्रीं लोकमातरम् ।

१० स तया पावितो देच्या ब्राह्मणो धृतकिश्विषः ॥६०॥

योगीश्वरवचनामाति मद् ८२; विंशावर्ता तु अग्निः २१५.६, इ.

र. तारयेज्जन्मसागरात् मद्. ८२, इ.; तीर्णः संसारसागरात् आग्ने. २१५.७

५ ... मृतमेव वा आ.

६. सर्वेषां चैव, योगीश्वरवचनमिति मदः ८२; सर्वेषामेव पापानां अत्रि. ८.८, यसिष्ठस्मृ. २५.११

योगीश्वरवचनामिति मद्. ८२; दशसाहस्रमभ्यस्ता गायत्री आत्रि. ८.८,ः गायत्रयाः साधनं परं इ.; अभ्यासी दशसाहसः सावित्र्याः शोधनं महत् यासिष्ठस्मृ. २५.१२

 ^{...} ण्डरूपेथ जपैसीविविधेस्तथा अत्रि. ८.९

वैराजिंभिर्जिध्येश्व गायत्र्यास्तु विशेषतः अन्नि. ८.९

१०. ... इत्या मुरा ... अग्नि. २१५.९

१. गुरुदारागमधेव अग्नि. २१५.९

याञ्च. ३.३१०, याज्ञवल्क्यवचनिमाति स्मृच. १५२; संकीर्ण परयस्यात्म-न्यसंशयम् लाखुदाखन्मृ. ७१

३. वाचनं तथा याञ्च. ३.३१०; जप एव वा, याज्ञवल्क्यवचनमिति स्मृच. १५२ गायत्र्यावर्तनं तथा लघुदांखस्मृ. ७१

४. तिष्टन् याञ्चः ३.३११; प्यसूर्यदक् इ.; दिनं तिष्टे... मद् ८३; दिनं स्थित्वा रात्रिं नीत्वा तु सूर्यदक् चै. ३३५.

५. याज्ञ. ३.३१०, मद. ८३; शुचिर्वका... वै. ३३५

६. स्नायात् शतेन गायत्रयाः वै. ३३५

v. पीत्वा च चै. ३३५; आपः शतेन **आ**.

८. संध्यामस्कन्नामुपातिष्टते चै. ३३५

देवीं पवित्रां वेदमातरम् वै. ३३५

१०. धृतकत्मपः वै. ३३५

न सीदेत् प्रतिगृह्णानः पृथिवीं च ससागराम् । 11६१॥ गोन्नः पितृन्नो मातृन्नो भ्रूणहा गुरुतल्पगः ब्रह्महा हेमहारी च यस्तु विष्रः सुरां पिवेत् । गायत्र्याः शतसाहस्रे जपे भवति वै शुचिः :1६२॥ अक्षराणि च दैवत्यं संप्रवक्ष्याम्यतःपरम् । आग्नेयं प्रथमं ज्ञेयं वायव्यं च दितीयकम् ॥६३॥ तृतीयं सूर्यदैवत्यं चतुर्थं वैद्युतं स्मृतम्। पञ्चमं यमदैवत्यं वारुणं पष्टमुच्यते ાક્ષ્ણા बाहस्पत्यं सप्तमं च पार्जन्यमप्टमं विदुः । ऐन्द्रं तु नवमं ज्ञेयं गांधर्वं दशमं स्पृतम् ।।६५॥ पीष्णमेकादशं शेयं द्वादशं मेत्रवारुणम्। त्वाष्ट्रं त्रयोदशं ज्ञेयं वासवं च चतुर्दशम् ।।६६॥ मारुतं पञ्चदशकं सौम्यं पोडशकं स्मृतम्। सप्तदशं त्वाङ्गिरसं वैश्वदेवमतःपरम् ।।६७॥ १ आधिनं चैकोनविशं प्राजापत्यं तु विश्वकम् ।
सर्वदेवमयं ज्ञेयमेकविशकमक्षरम् ॥६८॥
रोदं द्वाविशकं प्रोक्तं त्रयोविशं तु ब्राह्मणम्।
वैष्णवं तु चतुर्विशमेता अक्षरदेवताः ॥६९॥

५ जप्यकालेषु संचिन्त्य विष्णुसायुज्यतां त्रजेत्।
एतस्यां ज्ञातमात्रायां वाद्ययं विदितं भवेत् ॥७०॥
उपासितं भवेत् सर्वे विश्वं भुवनसप्तकम् ।
अज्ञात्वा चेव गायत्रीं त्राह्मण्यात् परिद्वीयते ॥७१॥
अपवादेन संयुक्तो भवेच्छुतिनिदर्शनात्।

१० येपां दिजानां मावित्री नान्च्येत यथाविधि ॥७२॥ तांश्वारायत्वा त्रीन् कृच्छ्रान् यथाविध्युपनाययेत् । एतया चापि संयुक्तः काले च कियया स्वया ॥७३॥ विप्रक्षत्रियविड्योनिर्गृहाणां पतिसाधुपु ॥(१) ओंकारो व्याहृतीः सप्त सावित्री प्राणसंयमः ॥७४॥

१५ संघ्या न वन्दिता येन ब्राह्मण्यं तस्य वे कुतः ॥७५॥ सावित्रीं यो न जानाति वृथा तस्य परिश्रमः॥ गायत्रीमात्रसंतुष्टो वरं वित्रः सुयन्त्रितः ॥७६॥

[्] १. चे. ३३५

२. अझि. २१५. ११

३. ब्रह्मप्रः स्वर्णहारी च सुरापो लक्षजायतः अग्निः २१५. ११

४. गावत्या सक्षजापेन पातकेभ्यो विमुत्त्यते **वै. ३३**%

५. इतः प्रमृति जप्यकालेषु संचिन्त्य इत्यादि (४.५० पू.) श्लोकार्धपर्यन्तो भागः ब्रह्मोक्तत्वन निर्दिष्टः स्मृचः १४४

नृतीयं शाशिदैवतम् वृप. ४.१८

११. त्वाध्रुमेकादशं वृप. ४.२०

१२. पूष्णस्त्रयोदशम् वृप. ४.२१

२. एकविंशं कुवेरस्य वृष. ४.२४

३. रीदं हादशकं आ.

१०.११. मनु. ११. १९१

१६. सावित्रीमात्रसारीपि मनु. २.११८

बृहद्योगियाश्चवः क्यस्पृतिः

88.

नायन्त्रितश्रतुर्वेदः सर्वाशी सर्वविक्रयी। ξ सारभूतास्तु वेदानां गुह्योपनिषदः स्मृताः 110011 ताभ्यः सारं तु गायत्री गायत्र्या व्याहृतित्रयम् । व्याहृतिभ्यस्तर्थोकारस्त्रिवृद्ब्रह्म स उच्यते त्रिवृद्ब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति । मधुवत् संभृतं द्येतद्विशासो विष्णुना स्वयम् 119911 गायत्रीं चैव वेदांश्व तुलया समतोलयत्। एकतश्चतुरो वेदान् गायत्रीमेकतः समा (म्) licoli एषा हि त्रिपदा देवी सर्वत्रक्षमयी श्रुभा । तपसा महता दृष्टा विश्वामित्रेण धीमता 115 511 संवत्सरं वा पण्मासान् यो जपेद्विधिवद्द्विजः। सोऽचिरात्सर्वकामांश्र प्राप्तुयात्रात्र संशयः 115311 गायत्रीनिर्णयश्लोकाः सप्ततिनेव एव च।

> इति श्रीबृहद्योगियाञ्चवल्क्ये गायत्रीनिर्णयो (नाम) ॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥

१. नायन्त्रितक्षिवेदोपि भनु. .११८

१४. गायत्रीनिर्णयश्रतुर्योध्यायः अ(.;

योगयाज्ञवल्क्य गायत्र्या निर्णयं नाम तृतीयप्रकरणम् ॥॥ इ.

पश्चमोऽध्यायः

न्यासं तु संप्रवक्ष्यामि आंकारादि यथायथम् । येन विन्यस्तमात्रेण ब्रह्मीभवति ब्राह्मणः	11811
अकारं विन्यसेत्राभ्यां सत्त्वरूपं निरञ्जनम् । उकारं हृदये तद्ददाजसं तद्गुणं स्मृतम्	 [11 3 11]
मकारं मृभि विन्यस्य तमोमात्रं तृतीयकम् । ब्रह्मरूपं तदात्मानं घ्यायेद्विगतकल्मपम्	॥३॥
कुर्याद्वधाहतिभिन्यांसं वक्ष्यमाणक्रमेण तु । पूर्वभेव तु याः प्रोक्ता भूराद्यास्ते समासतः	11811
मूलींकं पादयोमध्ये भुवलींकं तु जानुनोः। स्वलींकं कार्टदेशे तु नाभिदेशे महस्तथा	ાાપા
जनलोकं कण्ठदेशे मुखियम्ये तपस्तथा। भुवोर्ललाटसंघी तु सत्यलोकं प्रतिष्ठितम्।	॥६॥
तच्छभ्रं ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदारमावदो विदुः	
चतुर्विद्यातस्थानेषु पादो(द) मूर्घान्तमस्तकम्	 <
	अकारं विन्यसेनाभ्यां सत्त्वरूपं निरञ्जनम् । उकारं हृद्ये तद्ददाजसं तद्गुणं स्मृतम् मकारं मृश्नि विन्यस्य तमोमात्रं तृतीयकम् । ब्रह्मरूपं तदात्मानं घ्यायद्विगतकच्मपम् कुर्याद्वचाहृतिभिन्यांसं वश्यमाणक्रमेण तु । पूर्वमेव तु याः प्रोक्ता भूराद्यास्ते समासतः म्लांकं पाद्यांमध्ये भुवलींकं तु जानुनोः । स्वलींकं कार्टदेशे तु नाभिदेशे महस्तथा जनलोंकं कण्ठदेशे मुख्यिम्वे तपस्तथा । भुवोल्लाटसंधी तु सत्यलोंकं प्रतिष्ठितम् । हिरण्मये परे कोशे घ्ययः परमनिष्कलः तच्लुभं ज्योतिपां ज्योतिस्तद्यदात्मावदो विदुश्

२. अग्रमध्यायः इ पुस्तके नास्ति ।

१७. पादीमुर्धान्त आः

४. अकारं नाभिदेशें तु उकारं इदि विन्यसेत् आर. २४

६. मकारं मुद्धिं विन्यस्यदेष न्यासा विमुक्तिदः आर. २४

१ ऊरुभ्यां गुह्यवृषणे कटी नाभ्यां तथेव च ॥

अठरे स्तने च हृदये कण्ठे वक्त्रे च तालुनि ॥९॥

श्रोत्रे चक्षुर्भुवोर्म्घ्ये ललाटे पूर्वके मुखे ।

याम्यपश्चिमके चैव उत्तरे च यथाक्रमम् ॥१०॥

अन्तिमं मूर्झि विन्यस्य परब्रह्म स उच्यते ।

गुद्धे चक्षुषि वक्त्रे च समीके (१) हृदये तथा ॥११॥

पद्भवां नाभ्यां ललाटे तु नवमं मूर्झि विन्यसेत् ।

इदं न्यासचतुष्कं तु सकृव्यस्यति यो द्विजः ॥१२॥

सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मसायुज्यमृच्छति ।

१० इति श्रीवृहद्योगियाज्ञवल्कये आंकारगायत्रीन्यासो

(नाम)पश्चमोऽध्यायः ॥५॥

पष्टोऽघ्यायः

अतःपरं प्रवक्ष्यामि संध्योपासनिर्णयम् ।
अहोरात्रकृतात् पापात् यामुपास्य विमुच्यते ॥१॥
संध्या येन न विज्ञाता संध्या येनानुपासिता।
५ जीवमानो भवेच्छ्द्रो मृतः श्रा चामिजायते ॥२॥
नोपतिष्ठति यः पूर्वा नोपास्ते यश्र पश्चिमाम् ।
स शृद्वद्रहिष्कार्यः सर्वसाद् द्विजकर्मणः ॥३॥
सर्वावस्थोऽपि यो विष्ठः संध्योपासनतत्परः ।
त्राद्यण्याच न हीयेत सोऽन्यजन्मगतोऽपि सन् ॥४॥
९ ऑकारो व्याहृतीः सप्त गायत्री सिश्ररास्तथा ।
आपोहिष्ठा ऋचस्तिस्रः सूक्तं चैवाधम्पणम् ॥५॥

२. वीमि. २५६, स्पृच. १३४

३....कृतैः पाँपर्यामु ... प्रमुच्यते बी(शि. २५६, स्मृच. १३४

४. संध्या नेवाष्युपारिता ची(भि. २५६; ज्ञात्वा नैव (संध्या येर्न, न च संध्या) ह्युपारिता चूप. २.८५

५. श्रा बापतायने बीसि. २५६; गोभिलवचनमिति बे. ३११

इ. बोसि. २५६; न तिष्ठति तु यः पूर्वा ... माम् मतु. २.१०३

७. वीमि २५६, मनु, २.१०३

८. बी.मि. २५६; सर्वावस्थासु स्मृच. १३४

९. अन्यजनमगते।पि सः स्पृचः १३४; अन्य...पि सन् वीमि. २५६

१०, प्रणयो व्याहतीः स्मृतः ३८६

११. स्प्रुत. ३८६

१०. "'गायत्रीन्यासः पैनमोध्यायः आ.

आदित्यरक्षणार्थं तु सायंत्रातर्दिने दिने। 8 सृष्टं खयंभुवा पूर्वं ब्राह्मणानां मुखे स्थितम् ॥६॥ सातत्यं कम विप्राणामहोरात्राद्यसो(घनो)दनम्। पापं तु जायते तसादनार्तस्तन्न चोत्सृजेत् 11011 अनार्तश्रोत्सृजेद्यस्तु स वित्रः शूदसंमितः। प्रायश्वित्तीभवेद्विप्रो लोके भवति निन्दितः 11411 यावन्तोस्यां पृथिव्यां तु विकर्मस्था द्विजातयः। तेषां तु पावनाथीय संघ्या सृष्टा खयंभुवा 11911 या संध्या सा तु गायत्री त्रिधा भूत्वा प्रतिष्ठिता । संध्या ह्यपासिता येन तेन विष्णुरुपासितः ॥१०॥ हासवृद्धी तु सततं दिवसानां यथाक्रमम्। संध्या मुहूर्तमात्रं तु हासे वृद्धौ तु सा समा 118811 त्रिंशत्कोट्यस्तु विख्याता मंदेहा नाम राक्षसाः। प्रद्रवन्ति सहस्रांगुमुदयन्तं दिने दिने ॥१२॥

- १ अहन्यहाने ते सर्वे सूर्यंमिच्छन्ति खादितुम् । अथः सूर्यस्य तेषां च युद्धमासीत् सुदारुणम् ॥१३॥ ततो देवगणाः सर्वे ऋषयश्चः तपोघनाः । संभ्येति (संध्यां तु) समुपासीनाः प्राक्षप्रन्ति महज्जलम् ॥१४॥
- ५ आंकारत्रससंयुक्तं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् । तेन दर्धान्त ते देत्या वजीभूतेन वारिणा ॥१५॥ एतदिदित्वा यो वित्र उपास्ते संश्वितत्रतः । दीर्घमायुः स विन्देत सर्वपिश्व मुच्यते ॥१६॥ पूर्वा संध्या तु गायत्री सावित्री मध्यमा स्मृता ।
- १० या भवेत् पश्चिमा संध्या सा विज्ञेया सरस्वती ॥१७॥
 रक्ता भवति गायत्री सावित्री श्वेतवर्णिका ।

^{1.} स्मृत. ३८६

२. ब्रह्मणस्तन् मुखं स्मृतम् स्मृत. ३८६

५. वीमि. २५६; याज्ञवल्क्यवचनमिति पमा. १. १. ३०१

६. भवेबैव वीतिमः २५६, स्मृचः १३९

वीमिः २५६;...न्तोस्या विकर्मस्याः पृथिव्यां बालिशा द्विजाः आः.

८. वीमि. २५६; सुष्टा संध्या स्मृच. १३४; स्वयंभुवः आः

११. कुल्लु. २.१०१, हे. ३.२. पू. ६९६

१२ अप. ४९; मासे वृद्धौ आ; हासे वृद्धौ समा स्मृता वीमि. २६१; च सा स्मृता कुल्लू. २०१

१३. वीमि. २५६, स्मृच. १३४, वृव. २.७४, वै. ३१२

१४. चीमि. २५६, वै. ३१२; प्राद्रवन्ति स्पृच. १३४

१. घोमि. २५६, स्मृच. १३४, वे. ३१२

२. चामि.२५६, चै. ३१२; अतः सूर्यस्य तेषां तु समृच. १३४

३. वृप. २.८१, वीमि. २५६, स्पृच. १३४, वे. ३१२

यत् संध्यां ते उपासन्तः क्षिपन्त्येतज्जलं महत् वृष. २ ८१; संघ्येति तमुपासीना विक्रियाः स्यान सम्वानः १३४; संधी संध्याः मुपासीना यत् क्षिपत्ति स्यान मुपासीना यत् क्षिपन्त्यन्वहं जलम् वै. ३१२

५. घोमि. २५६े, वृष. २.८२, गोयत्र्या च समन्वितम् आ.; ब्रह्मव्याहार्त-संयुक्तं समुचा १३४, वे. ३१२

६. चीमि २५७; दह्यरेन् (दह्यन्ते) तेन ते दैत्या वृष. २.८२; दह्याते था.; वज्रभूतेन समुच. १३४; तेनादह्यन्त चे. ३१२

यः संध्यामुपास्त संशितव्रतः स्मृच, १३४, व, ३१२

८. सर्वपापः प्रमुच्यते घोमि. २५७, स्मृच. १३४, वे. ३१२

९. स्पृच. १३५, अप. ४९; च गायत्री स्पृत. ३९०-

१०. स्मृत्रः १३५, अप.४९; विज्ञेया सा स्मृतः ३९० :

११. अप. ४९; धेता भवाते सावित्री गायत्री रक्तवर्णिका चीमि. २५३: धेता भवाते गायत्री सावित्री शुश्रवर्णिका समुन्त. १४३: गायत्री तु भवेदक्ता सावित्री शुश्रवर्णिका चै. ३१२

कृष्णा सरस्वती ज्ञेया संध्यात्तिस्र उदाहृताः ॥१८॥ त्रयाणां चैव देवानां संगमस्तूभयोर्भवेत् । मध्यमायां च संध्यायां सर्वदेवसमागमः 112511 संधिः सर्वसुराणां च तेन संध्या उदाहृता ।

गरीयसी हि भूतानां तस्मात्येत्री (त्रैती) तनुहिं सा॥२०॥ संधिते तु परे सूक्ष्मे निर्गुणे गुणवोधिनी। प्रधानपुरुषातीते सा संध्या संधिरुच्यते गारशा अनूदकी तु या संध्या लेपस्नेहविवर्जिता। संधिनी सर्वभूतानां शोधिनी भवनाशिनी गरशा

ह्याकाशगता सूक्ष्मा आदित्यराईमरेखया। सोमसूर्याप्रिसंस्कृत्या अण्डं भित्त्वा विनिर्गता ॥२३॥ बद्धमेतं सुषुम्णायां दीर्घघण्टानिनादवत् । ईश्वरं मनसा ध्यायेदेपा संध्या अनूदकी गारशा संधी संघ्यामुपासीत नास्तगे नोद्गते रवी।

संध्यात्रयं तु कर्तव्यं द्विजेनात्मविदा सदा गारपा उभे संध्ये तु स्नातन्यं ब्राह्मणेस्तु गृहाश्रितैः।

तिसुष्वपि च संध्यासुःस्नातव्यं ब्रह्मवादिना ॥२६॥ ' कालदोपादसामध्यांत्रशक्नोति यदा इसी। तदाऽऽज्ञातो ऋषिभ्यस्तु मन्त्रैर्दृष्टैस्तु मार्जनम् ॥२७॥ शन आपस्तु दुपदा आपोहिष्ठाऽघमपंणः। एतेश्वतुर्भिर्मन्त्रेस्तु मन्त्रस्नानमुदाहृतम् 112511 स्नानमब्दैवतैर्मन्त्रैर्मार्जनं प्राणसंयमः । अधमपंणसूक्तेन अश्वमधावभृत्समम् 113911 अप्रायत्ये समुत्पन्ने स्नानमेव तु कारयेत्। पृवेंदिंप्टेस्तथा मन्त्रेरन्यथा मार्जनं स्मृतम् ॥३०॥

एतच्छ्रत्वा तु वचनं याज्ञवल्क्यस्य घीमतः । ऋपयः संयतात्मानः पृच्छन्ति स्नानानिर्णयम् ॥३ १॥ इति श्रीवृहद्योगियाज्ञवल्क्ये संध्यानिर्णयोः (नाम) पष्टो ऽध्यायः ॥६॥

१. हे. ३.२. ए. ७०४: स्नातव्यं च तपस्विना वीमि. २५८

२. स्मृच. १३४, वे(मि. १९४

७. बीमि. १९४

१. संध्यात्रयमुदाहृतम् वीमि. २५३, स्मृच. १४३, अप. ५०; सरस्वती तथा कृष्णा उपास्या वर्णभेदतः वै. ३१२

२. भयो भवेत् आ.

५. तस्मात्यैत्री तनुहिंसा आ.

१४. हे. ३.१.८८२, पमा. १.१.२६०, २८९, चै. ३१०; नोदिते रवी स्युच. १३४; नास्तंगे अप. ५०; सायं संध्यामुपासीत नास्तगे हे. ३.२. पृ. ६९५

१५. वीभि. २५४, २५२, अप.५०

१६. हे. ३.१. पृ. ७०४; संध्ये च कर्तव्ये ब्राह्मणेश्व गृहेचापि अप. ५०; ब्राह्मणेश्व गृहाश्रितैः वीमि. १५८

[्] ३. स्प्रुच्. १३४; तदा ज त्वा... र्हष्टं हि मार्जनम् आ.; तदा ज्ञाता ऋषाभस्तु-मन्त्रेर्द्धं तु मार्जनम् चीमिः १९४

४. ...घमर्पणम् चे. २९१; हे. ३.१. पृ. ८५३ ५. एतैथ पञ्चभिमन्त्रेर्मन्त्र ...चे. २९१;...र्ऋग्मन्त्रैर्मन्त्र...वीमि. १९४, हे. ३. १. प्. ८५३

६. चोमि. १९४, याज्ञ. १.२२

८. वीसि. १९४; प्रायधिते समुत्यने स्नानमेव विधीयते समृचः १२१; स्नान-मेवं तु करयेत् हे. ३.१. पू. ८५३

५. समृच. १२१; मार्जन भवेत् चीमि. १९४, हे. ३.१. प्र.८५३

१०. . .त्वाथ वचन . .स्यं वे तदा चोमि .२२१; . स्य वतदा हॅ. ३.१.पृ .८८७

१९. संशितात्मानः है. ३.१. पू. ८८७; संशितात्मानः पृच्छन्ति स्नानीनश्चयम् बोमि. २२१

१ १. संध्यानिर्णयः पष्टोध्यायः आ: समाप्तियोतकं किमपि नास्ति इ. पस्तके।

सप्तमोऽध्यायः

स्नानमब्दैवतैर्मन्त्रैर्यस्वयोक्तं पुराऽनघ । तदाचक्ष्व विश्वेषेण स्नानस्य तु विधि प्रभो ॥ १॥ तांस्तु प्रोवाच प्रीतात्मा याज्ञवल्क्यो महामुनिः । श्रृणुध्वं वक्ष्यते स्नानं सर्वपापहरं शुभम् ॥ २॥ मृद्रोमयतिलान् दर्भान् पुष्पाणि सुरभीणि च । आहरेत् स्नानकाले तु स्नानार्थी प्रयतः शुचिः॥ ३॥ गत्वोदकान्तं विधिवत् स्थापयेत् तत् पृथक् क्षितौ । १ त्रिधा कृत्वा मृदं तां तु गोमयं च विचक्षणः ॥४॥ उत्तमाधममध्यानामङ्गानां क्षालनं च तैः । भागैः पृथक् पृथक् कुर्यात् क्षालने मृदसंकरः ॥५॥ प्रभृते विद्यमाने तु उदके सुमनोहरे । भागिः पृथक् द्वारा स्नायान्नदीं श्रो(चो)त्मृज्य

क्रित्रिमे ॥६॥

मृद्धिरद्भिश्व चरणी प्रक्षाल्याचम्य वै श्रुचिः । उरुं हीति ऋचा तोयमुपस्थाय प्रदक्षिणम् ॥७॥ आवर्तयेत्तदुदकं ये ते शर्तामति ह्यूचा ।

१० सुमित्रिया इत्यञ्जलिमुद्धरेदैवतं सारन् ॥८॥

ग. १३३. ३, बीसि. २२१, स्मृच. १. १८२, अपू. १२८, हे. ३.
 १. पृ. ८८६, गृदं तां च आ.; शिधा कुर्यान्मृदं तां वे. २५९ गोमयं तार्द्वक्षणः प्रमा. १.१. पृ २७२

२. अथमोत्तममध्यानामक्गानां झालनं तु वे वीमि. २२१; अथमोत्तम... नं तु तैः पमा. १.१. पृ. २७३, स्मृच.१८२, अप. १२८, हे. ३.१. पृ.

८८९, प्राम. १६

३. पमार् १.१. पृ. २७२, बीमिर १६७, हे. ३.१. पृ. ८८९; भारुनं मृदसकरः समुचर १८२, अप. १२८

२.-३. अधमोत्तममध्यानामङ्गानां मृदसंकरः वे. २५९

४. हे.३.२. पू. ८७३, घीभि. १६७, स्मृच. १२९, अप. २३५; स्तानविधिराचार्यणान्यत्र दार्शेतः- 'विद्यमाने प्रभृते हि नात्ये स्तानं समाचेरत् इति' विश्वसूषः १.२२: विद्यमानेऽ पि, वृद्धयाज्ञवस्वयवचनामिति आर.२८

५. वीतिमे. १६७, अप. २३५; नदी वो ...स्मृच.१२९,हे.३.१. पृ.८७३: बृद्धयाज्ञवल्क्यवचनमिति आर. २८

६. स्युच. १८२; आदिर्मृदिथ वीमि. १६७, हे. ३.१. पृ. ८८९; आदिर्मिवथ चरणी प्रशायाय करी तथा ग. २१४.३

७. बीमि. २२१: उर्र राजत्यूचा ताय.....ग. २१४. ४; हीति त्रेयूचा है. ३.१. पू. ८९२

८. चीसि. २२१, म. २१४.५......मिति त्युचा हे. ३.१. पृ. ८९२

९. ची(पि. २२१;।त्रिया न इत्यन्नलि.. हे. ३.१. पृ. ८९२

२. वीमि. २२१, याज्ञ. वीमि. २७०, वीमि. परि. १६, हे. ३.१. १. ८८७

३. वीमि. २२१, हे. ३.१. पृ. ८८७

४. श्रीत्यात्मा आ.; तान् प्रत्युवाच... ल्ययोऽमितद्युतिः चीभि. २२१, हे. ३.१. पृ. ८८७

५. .. पापप्रणाशनम् **द्यामि. २२१; हे. ३.१. पृ.** ८८७; श्रृणुष्व वश्य... सर्वपापप्रणाशनम् अप. १२८

६. ग. २१४; मृतिलान् गोमयं दर्भान् वीभि. २२१, स्मृचः १८२; हे. ३. १. पृ. ८७८; मृतिका गोमयं दर्भान् अप.१२८; मृतिका गोमयं दर्भान् वै. २५९; याज्ञवल्कयवचनिमिति आर. २५

फ्तानार्थं स्मृचः १८२, हे. ३.१. ए. ८७८, चै. २५९; आहरेयाव-दर्थानि स्नानार्थं अप. १२८; आहरेयावदर्यानि स्नानार्थं आर. २९

पमाः १.१ २७२, स्प्रुचः १२८, वै. २५९; ...न्तं विविक्तं स्थाप्य
 वैतान् पृथक् आ.; ... न्तं विविक्तमास्थाप्यैतत् पृथक् विभि. २२१;
 स्थापयेतु पृथक् अप. १२८; गन्धोदकान्तं विविक्ते स्थापयेत्तान्यक्षितौ
 ग. २१४.२; क्रमात् स्थाप्यं पृथक् क्षितौ हेः ३.१. पृ. ८७८

दुर्मित्रिया इति द्वि(द्वे)ध्यं ध्यायंश्वापः प्रसेचयेत् । 8 मृद्भिरद्भिश्च गात्राणि क्रमशस्त्ववनेजयेत् एकया च शिरः क्षाल्यं द्वाभ्यां नाभे स्तथोपरि । कटिवस्त्यूरुजङ्घे च चरणौ च त्रिभिस्त्रिभिः ॥१०॥

प्रक्षाल्य हस्तौ चाचम्य नमस्कृत्य जलं ततः । यर्तिकचिदिति मन्त्रेण नमस्येत् प्रयताञ्जलिः ॥११॥ यत्र स्थाने च यत्तीर्थं नदी पुण्यतमा च या । तां ध्यायन् मनसाऽऽ वाह्य अन्यत्रेष्टं विचिन्तयेत्॥१२॥ गङ्गादिपुण्यतीर्थानि कृत्रिमादिपु संस्मरेत् । उदुत्यमिति प्रिशेजलं तु प्राङ्मुखं ग्रुचिः ॥१३॥

३. ... या तु वीमि. २२१, कूर्मपुराणे इति स्मृच.१८३

५. ग.२१४.८; जलं तु तत् वीमि. २२२;तथैव इस्तावाचम्य हे. ३.१. पृ.

येन देवाः पवित्रेति कुर्यादालम्भनं त्रिमिः । महाव्याहृतिभिः पश्चादाचम्य प्रयतोऽपि सन् ॥१४॥ आलभेदे मुदाङ्गानि इदं विष्णरिति त्र्युचा । भास्कराभिमुखो मजेदापो अस्मानिति त्र्यूचा ॥१५॥

ततो निघृष्य गात्राणि निमज्योनमज्य ने शनैः। गोमयेन तु यः स्नायादापादतलमस्तकम् स स्नातः सर्वतीर्थेषु पूतः संवत्सरं भवेत् । आचम्य गोमयेनातो मानस्तोक्या समालभेत् ॥१७॥ ततोऽभिपिञ्चेनमन्त्रेस्तु वारुणेश्व यथाऋमम्।

१० इमं मे वरुणेत्युग्भ्यां त्वन्नः सत्वन्न इत्यपि वा१८॥ इदमापउदुत्तमामित्येतन्मुञ्चन्त्ववभृथेति च। अभिषिञ्च्य तयाऽऽत्मानं निमज्याचम्य वैयुनः॥१९॥

१. वीमि.२२२, हे. ६.१. पृ. ८२६

३. आलभेतु ...।रिति ऋचा वीमि २२२; आलभेत मृदा, योगीवचनमिति प्राम.१६, हे. ३.१. पु. ८९६; मार्जयेद्दे मृदाङ्गानि ग.२१४.१०

४. हे. ३.१. पू ८९६, ग. २१४.१०; निति ऋचा वीमि.२२२

८. गोमयेनापि चीमि.२२२, हे. ३.१. ए. ८९७; गोमयेन विलिप्याय मान-

स्तोक इत्यूचा ग.२१४. १२

१ -. वीमि. २२२; बक्ण इति द्वाभ्यां आ.;वक्णे द्वाभ्यां त्वज्ञः ग. २१४. १४

११. ...मिति मुञ्चन्तवभृथेति च वीमि. २२२, हे. ३.१. पृ. ८९९

^{1.} त्रिया न इति द्वेष्यं है. ३.१. पृ. ८९२; द्वेष्यं चीमि. २२१; प्रसंचरेत् आ.

२. आद्भराद्भिश्व गात्राणि कमशस्ववने जपेत् हे. ३.१. ए.८९४; 'शीर्षा द्यानाभि सर्वाणि स्मरन् विष्णुनाममयम् इत्यधिकम्, योगिवचनिमाति प्राम-१६, स्वायंभुवं वचनमिति विश्वरूपः ३.३२

४. दे. रे. १. ८९४; वीमि. २२१; किंट बास्तिमुरुजङ्घे चरणी तु भिन्नि ाभिः आ.; पादी जङ्घे किंट चैव पूर्व मृद्धिक्षिभिस्त्रिभिः ग. २१४.८; पादी जङ्घकटिश्वेव पूर्व मृद्धिन्निभान्निभिः इ.

६. यात्किंचेाते च वीमि.२२२; ...त्किंचेदमिति मन्त्रेण हे.३.१. पृ. ८९४ योगिवचनमिति प्रा .१६

धीमि २२२; च यत्तीर्थे आ.

८ बीमि २२२

९. बीमि.२२२, स्मृच.१८३

१०. उदुत्तमामिति विशेताजलं चीमि.२२२, हे. ३.१. पृ.८९६

२. दाचमेत् प्र... हे. ३.१. पृ. ८९६; एतदर्थमादर्शपुस्तके गङ्गादि... संस्मरेत् (१३पू.) इत्यधीनन्तरं दृश्यते । वीमि. कमं प्रमाणीकृत्यास्माभि-स्तदत्र निवेशितामीति विभावनीयम् ।

५. ततोवमृत्य.... वे पुनः विभिन्न २२२; ततोवमृष्य पात्राणि ग. २१४.२; ततोवमृष्य ...वे पुनः हे. ३.१. पृ.८९७

s. ततोभिषिच्य मन्त्रेस्तु वारुणेस्तु वीमि.२२२; वारुणेस्तु गः २१४. १४; वारुणैश्र हे. ३.१. पृ.८९९

१२. आभिषिच्य तदात्मान हे. ३.१. पृ. ८९९, चीमि. २२२; तयात्मान ग. २१४.१७

दभैश्व पावयेनमन्त्रेरब्लिङ्गैः पावनैः शुभैः। ? आपोहिष्ठेति तिसृभिरिदमापे। हविष्मतीः ॥२०॥ देवीराप इति द्वाभ्यामापो देवा इति त्र्यूचा । द्रुपदादिव इत्यृचा श्रन्नोदेवीरपां रसम् ॥२१॥ आपो देवीति नवभिः पावमानीभिरेव च। पुनन्तु मायि(पि)तर इति पावमानीः प्रयोजयेत् ॥२२॥ चित्पतिमेंति च शनैः नान्यात्मानं समाहितः। हिरण्यवर्णा इति च पावमान्यस्तथाऽपराः ॥२३॥ तरत्समाः शुद्भवत्यः पवित्राणि च शक्तितः। वारुणीश्च ऋचः सूक्तं शक्तितश्च प्रयोजयेत् ાારશા जलमध्यास्थतो विष्ठः ग्रुद्धभावा हरि स्मरेत्। ऑकारेण व्याहृतिभिर्गायव्या च समाहितः ॥२५॥

२. वामि. २२२, ग. २१४.१८, हे. ३.१. पृ ९००

v. हे. ३.१. पृ. ९००, बीमि. २२२; दिव इति च ग. २१४. १९

v. हे. ३.१. पृ. ९००, वीमि. २२२; हाव्यात्मानं ग. २१४.२०

८. ग. २१४.२०; हे. ३.१. पृ. ९००

५. ग. २१४.२१; शुद्धवतीः पवित्राण्यापे वीमि. २२२, हे. ३.१. पृ. ९००

११. जलमध्ये हे. ३.१. पृ. ९००; जलमध्यं वीमि. २२२; ...मध्ये स्थिती... भावे हिर्दे चे. २६१

१२. हे. ३. १. पृ. ९००; ... त्र्या च समान्वतः ग. २१४.२२

शबावन्ते च कुर्वात अभिषेके यथाक्रमम्।
अपां मध्यं स्थितस्यैवं मार्जनं तु विधीयते ॥२६॥
अन्तर्जले जपेन्मग्रिक्षः कृत्वस्त्वधमपंणम् ।
द्वपदां वा त्रिरम्यस्येदायं गौरिति वा जपेत् ॥२०॥
५ हंसः शुचिपदिति च त्रिरावर्तं जपेदथ ।
अन्यानि चैव स्कानि स्मार्तदृष्टान्यनुस्मरेत् ॥२८॥
सच्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं त्रिजीपेदथ ।
आवर्तयेद्वा प्रणवं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम् ॥२९॥
विष्णोरायतनं ह्यापः स एवाप्य(प्यो) निरुच्यते।
१० तस्यैव स्नवस्त्वतास्तस्मानं द्यप्यु संस्मरेत् ॥३०॥
नरादापः प्रस्ता वै तेन नारा इति स्मृताः।

१. अभिषे ग. २१४.२२, वीमि. २२३, हे. ३.१. पृ. ९००

ता एवास्यायनं ह्यापस्तस्मानारायणः स्मृतः ॥३१॥

रे हे. रे. १. पू.९०१; त्रिः कृत्वात्वधमर्पणम् वीमि. २२३; अवेन्मत्रं त्रिः कृत्वात्वधमर्पणम् ग. २१४. २३

अ. गौरिति वा त्र्यूचम् चौमि. २२३, हे. ३.१. पृ. ९०१; हुपदाद्याब्रिरा-वर्तेदयं गौरिति च त्र्यूचम् ग्रा. २१४.२४

५. ...पदित्युक्तं त्रिरावृत्यं जपेदय चीमि. २२३; ...पदित्यृचं त्रिरावर्त्यं जपेदय हे. ३.१. पु. ९०१

६. हे. ३.१. पृ.९०१, चोमि. २२३; अन्यांश्वेव तु मन्त्रान् वा स्मृतिदृष्टाम् समाहितः ग. २१४.२४

ण हे. ३.१. पृ. ९०१, चोपि २२३, गायत्रीं वा जपेद्वुभः ग. २१४.२५

८. ग. २१४.२५, वीमि. २२३, हे. ३.१. पू.९०१

 त्वापः स एवाप्पाति रुच्यते ग. २१४.२६; स ह्यपां पतिरुच्यते वीमिः २२३, ह. ३. १. पृ. ९०१

१०. चीमि. २२३, ग. २१६.२६; श्रेतास्तस्मात्तं हे. ३.१. प. ९०१

११. वीमि. २२३, हे. ३. १. पृ. ९०१

१२. बीमि. २२३, हे. ३.१. मूं. ९०१

१. दमें स्तु चोिम. २२२; दमें स्तु...रव्यक्गेः पाव ... हे. ३.१.ए. ९०० दमेंण पावयेन्सन्त्रैरिलक्गेः पावनेरिमः ग. २१४. १७; ...राक्लिलैः पावनेः आ.

३. ग. २१४.१८; इति ऋचा चीमि. २२२; ...मापो देवीारीत त्यृचा हे. ३.१ पृ. ९००

५. आपोदेनीः पावमान्यः पुनन्त्वाद्या ऋचो नव चीमिः २२२, है. ३.१. पृ. ९००; आपो देवो पावमान्यः पुनन्त्वाद्या ऋचो नव गः २१४.१९

१०. वारुण्या बहुवः पुण्याः शक्तितः संप्रयोजयेत् ग.२१४.२१; शक्तितः संप्रयोज-येत् चीमि. २२२; वारुण्यक्ष ऋचः सूक्तं शक्तितः संप्रोजयेत् हे. ३.१. पृ. ९००

^{&#}x27;र. जलमध्यस्थितस्येव ग. २१४. २३; अपां मध्ये वीमि. २२३; अपां मध्य-स्थितस्येव हे. ३.१. पृ. ९००

१ यं (यो)हि त्रतानां वेदानां यमस्य नियमस्य च।
भोक्तारं यज्ञतपासां ध्यायिनां ध्येयमेव च ॥३२॥
ध्यायन्त्रारायणं देवं नित्यं स्नानादिकर्मसु।
प्रायश्चित्त्यपि सर्वस्माद्दुष्कृतान् मुच्यते पुमान् ॥३३॥

प्रमादात् कुर्वतां कम प्रच्यवेताध्वरेषु यत् ।
स्माणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिः ॥३४॥
तद्विष्णोरिति मन्त्रेण मज्जेदप्सु पुनः पुनः ।
गायत्री वैष्णवी ह्येषा विष्णोः संस्मरणाय वै ॥३५॥
पादेन पाणिना वापि यष्ट्या वस्त्रेण वोदकम् ।

१० न हन्यानेव रुन्धीत न च प्रक्षोभयेद्दिजः ॥३६।

४. स्मृत. आ. १९७, हे. इ. १. पृ. ९०२; प्रायिक्षेतेषु सर्वेषु वीमि.

६. स्मृत. श्रा. १९७, धीमि. २२३; ... दिति स्मृतिः हे. वत. ३८

स्मृत. श्रा. १९७, वीमि. २२३, हे. ३. १. पृ. ९०२., ग. २१४.
 २७ याज्ञवल्क्यवचनीमाति वै. २६१; होषा प्रोक्तदं विष्णुरित्यिप वे.
 ३४१

९. बस्नेण चोदकम् हे. ३. १. पृ. ८६४; पाणिना चापि यद्वा वस्नेण (शस्त्रण) चोदकम् चीतिम. २२३, १६८

 तेव वादेच न च प्रशोभयेद्भुधः हे. ३.१. ए. ८६४, वीमिः १६८, २२३ १ न कुर्यात् कस्याचित् पीडां मनोवाकायकर्मिमः ।
आचरकाऽभिषेकं च कर्माण्यन्यानि नाचरेत् ॥३७॥
स्नात्वेवं वाससी घौते अक्तिष्टे परिधाय च ।
प्रक्षाच्योरू मृदाद्भिश्च हस्तो प्रक्षारुयेत्ततः ॥३८॥
५ अभावे घौतवस्तस्य शाणश्चीमाविकानि च ।
कुतपं योगपट्टं वा द्विवासा येन वे भवेत् ॥३९॥
यावदेवान् ऋपिंश्चेव पितृश्चापि न तर्पयत्।

 पीडां कर्मण। मनसा गिरा चोमि. १२८,२२३, हे. ३.१. पु. ८६४.

२. आचरेजाभिषेकं तु कर्माष्यन्यानि बाऽऽचरन् वीमि. १६८,२२४; आचरेजाभिषेकं तृ कर्माण्यन्यानि वाचरेत् हे. ३.१. पृ. ८६४; आचरजा-भिषेकं तु... नि चाचरन् वामि. परि. ९२

३. ... भीते अच्छिने ग .२१४. ३०, पमा. १.१. पृ. २६३ वीमि. २४७, हे. ३. १. पृ. ९०९, स्प्रुच. ११३; यूते अक्रिके मद. २७४; धीते अक्रिके आर. ३२

४. हे. ३. १. पृ. ९०९, पमा. १.१. पृ. २६३, वीमि. २४७, स्मृच. ११३; हस्तो प्रश्ताल्येत्तमा आर. ३२; प्रशाल्य च मृदाद्भिश्व हस्तो प्रश्ताल्य वै तदा ग. २१४.३०; ... ल्योह मृदा चाद्भिहस्तो प्रश्ताल्य वै पुनः आ.; मृदा वाद्भिहस्तो प्रश्ताल्येत्तवा मद. २७४

५. हे. ३.१. पृ. ९१५, वीभि.२४४, अप. १३४; शाणातीमादिकानि च आः, जिनानि च मद्, २७५, आर. ३३; अलभे थीत. वै.२५२, पमा.१.१.२६५.

६. वीभि. २४४; पटं च विवासा आ.; येन तज्ञवैत् अप. १२४; द्विवासास्तु यया भवेत् वृप. २.१६१; येन वा भवेत् आर. ३३;...पटं च विवासास्तु न वै भवेत् वे. २५२; कुतपं यज्ञसूत्रं वा द्विवासा येन वा भवेत् मद. २७५; कुतुपं योगपटं च विवासास्तु न वे भवेत् पमा. १.१.२६५

प्रमा. १. १. पृ. २६३; पितृं धेव बीमि. २४२, हे. ३.१.पृ. ९०७;
 पितृं थापि स्मृच.१९७,चे. २८२; पितृन् वे यो न तर्पयेत् चे. २४९

१. बीमि. २२३, यो हि मतानां हे. ३. १. पृ. ९०१

२. बीमि .२२३; ध्यायिनी ध्यानमेव च हे. ३. १. पू. ९०१

३. स्मृत. श्रा. १९७; ध्यायन्नारा ... न्नीमि. २२३; ... णं नित्यं स्तानादि. वु च कर्मसु हे. ३. १. पृ. ९०१

५. स्मृत. आ. १९७, हे. ३.१. पृ. ९०२; अज्ञानाद्यदि वा मोहात् प्रस्य.... वीमि. ७४, २२३

प्रा. १९७, वीमि. २२३, हे. ३. १. पृ. ९०२, निमज्याष्पु पुनः पुनः म. २१४. २७; तिद्विणो इति मन्त्रेण, याज्ञवल्क्यवचनामिति व. २६१; तिद्विणोरिति मन्त्रोयं स्पर्तव्यं सर्वकर्मसु वे. ३४१

१ तावनपीडयेद्धस्त्रं येन स्नातो न चोदके ॥४०॥
निष्पीडयति यः पूर्व स्नानवस्त्रं तु तर्पणात् ।
निराशाः पितरस्तस्य यान्ति देवाः सहार्षिभिः॥४१॥
न क्लिनवासाः स्थलगो जपादीन्याचरेद्धधः ।
प वस्नानिष्पीडनं प्रेताः परिचार्य पिबान्ति हि ॥४२॥
वतादृते नार्द्रवासा नैकवासाः समाचरेत्
न जीर्णेन न नीलेन परिक्लिप्टेन वा जपेत् ॥४३॥
वस्ननिष्पीडनं तोयं स्नातस्योच्छिप्टभगिनः ।
भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्पीडयेत् स्थले ॥४४॥

२. हे. २.१. पृ.९०७, वीमि. २४३; यो वित्रः स्तानवस्त्रमतर्प्य च पमा. १.१. पृ. २६३; ... यान्ति ये वस्नं स्तानवस्त्रमतिष्ति स्मृच. १९७; स्तानवस्त्रमबुद्धिमान् बृप. २.१०७; स्तानवस्नं च स्मृत. ३७९; ..

यति यो वस्त्रमकृत्वा पितृतर्पणम् वै. ३८३

३. बृप. २. १०७, स्मृत. ३७९; यान्ति देवैः स.. हे. ३. १. पृ. ९०७; महाविभिः वीमि. २४३; पितरो यान्ति शापं दत्वा सुदारणम् स्मृच.१९७, वै. ३८३, पमा. १.१. पृ. ३६३; पितरो यान्ति स्नान-वस्ने निर्पादिते वै. २४९; एतदर्धानन्तरमाधिकम् 'तस्मान्न पीडयेद्वस्त्र-मक्तवा पितर्पणम् 'वै. २४९

४. जपादीनाचरेंद्भुधः वीमि. ३२३, अप. ४८, व्यासवधनामिति वै. ३४१,

५. वस्त्रीनश्चातनं प्रेताः परिवार्य वीमि. ३२३.

६. विभि. ३२३, अप. ४८, सं. ७०; नाईवासा आवरेन्नैकवाससा व्यासवचनमिति वै. ३४१

v. वीमि. ३२३, अप. ४८, वै. ३४**१**

 निष्पीडितं तोयं श्राद्धे तूर्च्छिष्ट(भोजनम्)भोजिनाम् वै. ३८३; निष्पीडितम् तोयं श्राद्धे चोच्छिष्टभाजिनाम्, स्मृत्यंतरवचनामीति समृच . १९७

९. बै. ३८३.

पूर्व निष्पीडनं केचित् प्राग्देवापितृतर्पणात् । स्नानवस्त्रस्य नेच्छन्ति तस्मात् पूर्वे न पीड्येत्॥४५॥ अन्नप्रकरवत्तस्य अपसन्येन पीडयेत् । पीडियत्वा ततः पश्चाअपं कुर्यात् सुविस्तरम् ॥४६॥ उदके चोदकस्थस्तु स्थलस्थः स्थलके शुचिः । पादी स्थाप्योभयेत्रेव आचम्योभयतः शाचीः ॥४७॥ यत्रार्श्वाचस्थलं वा सादुदके देवताः पिठृन्। तर्पयेतु यथाकाममप्सु सर्वे प्रतिष्टितम् 118 411 आचान्तः पुनराचामेन्मन्त्रवत् स्नानभोजने । द्रुपदां वा त्रिरावर्त्य तथाचैवाधमर्पणम् ાાટુશા गायत्रीं वा त्रिरावर्त्य महान्याहृतिभिस्तथा। सोपांशु प्रणवेनापि आपः पीता अघापहाः ॥५०॥ पाव्य चात्मानं निरायाम्य आचम्य (त्रिरायम्य) श्रनेरस्न्।

१५ अथोपतिष्ठे दादित्यमूर्ध्वे पुष्पान्वितं जलम् ॥५१॥ प्रक्षिप्योद्वयमुदुत्यं चित्रं तचक्षुरित्यपि ।

v. - ८. बीभि. ३३८; विण्युवधनामिति स्मृत्य. १९२

१६. प्रक्षिप्योदयमुद्ध्य उद्त्यं चित्रमिखिष ग. २१४.३३

^{9.} विभि. २४२; येन स्नातो भवेद्विजः स्तृत्त. १९७; येन स्नातो भवेत्मरं वै. २४९; यो हि स्नातो भवेत् द्विजः वै. ३८३, पमा. १. १० प्र. ३६३

२. तस्मादृष्वं निपीडथेत् हे. ३.१. पृ. ९४५

वीभि. २४०, ३१७; ... न्मन्त्रं वा स्ता.. आ.; आचान्ते पुनराचामे-न्मन्त्रेण स्तानभाजने ग. २१४. ३१

१०. वीमि. २५०, ३१७, ग. २१४. ३१; त्रिरावर्त्या आ. १२. वीमि. २५०, ३१७; सोपांसु पीत्वा अघापद्दाः आ.

१३. हाव्य चात्मानं त्रिराचम्य ग. २१४. ३२; हाव्य आत्मानं त्रिरायम्य इ.

१५. ... दिखं मूर्धि पुष्पान्विताञ्जलिः ग. २१४.३२; ततोपतिष्ठे .. मूर्ष-पूष्पान्विताञ्जलिः इ.

१ इंसःशुचिषदेतानि शुभानि पावनानि च ॥५२॥ एतज्जपेदृर्ध्वबाहुः सूर्यमीक्षन् समाहितः । गायत्र्या तु यथाञ्चक्ति चोपस्थाय दिवाकरम् ॥५२॥ विभ्राडित्यनुवाकेन सूक्तेन पुरुषस्य तु ।

५ शिवसंकरुपन तथा मण्डलब्राह्मणेन तु ॥५४॥ दिवा कीत्येंस्तथान्येश्व सौर्धेर्मन्त्रेश्व श्वक्तितः । जपयज्ञोऽांपे कर्तेन्यः सर्ववेदप्रणीतकैः ॥५५॥ पवित्रैविविधिश्वान्येर्गुद्योपनिषदा तथा । अध्यात्मविद्या विविधा जप्तन्या जपसिद्धये ॥५६॥

१० प्रदक्षिणं समावृत्य नमस्कृत्योपविषय च । दर्भेषु दर्भपाणिः स्यात् प्राङ्मुखस्तु कृताञ्जलिः॥५७॥ १ स्वाध्यायं च यथाशक्ति ब्रह्मयझार्थमाचरेत् ।

सादावारम्य वेदं तु स्नात्वोपर्युपरि क्रमात् ॥५८॥

यदधीतेऽन्व इं शक्त्या स स्वाध्याय इति स्मृतः ।

आकेशादानखाग्राच परं संतप्यते तपः ॥५९॥

५ यस्तु सम्यक् दिजोऽधीते स्वाध्यायं शक्ति तोन्वहम्

ऋचं यजुर्वा साम वा गाथां हृद्यामथापि वा ॥६०॥

ऋच यजुवा साम वा गाथा हृद्यामथााप वा ॥६०॥ ततः संतर्पयेदेवानृपीन् पितृगणांस्तथा । संवत्सरं सावयवं देवीरप्सरसस्तथा ॥६१॥ त्रह्माणं तर्पयेत् पृवै विष्णुं रुद्रं प्रजापितम् ।

१० तथा देवानुगान् नागान् सागरानिप पर्वतान् ॥६२॥

१. तच्छदेंव इति च इंसः श्चिषदित्यपि ग. २१४.३३

३. गायत्र्या च यथाशक्त्या उपस्थाय मद. ७६

४. मद.७६, ग. २१४. ३५: पुरुषस्य च वीमि. ३१८.

५. ... ब्राह्मणेन वा विशिम. ३१८; ब्राह्मणेन च मद्. ७६; ... कल्पेन च तथ। मण्डलब्राह्मणेन च ग. २१४. ३५

६. दिवाकार्त्यैश्व सोरेश्व मन्त्रेरन्येश्व शक्तितः वीभि. ३१८; दिवाकीर्त्या तथा-न्येश्व ग. २१५. ३६

ง. जपयज्ञो हि कर्तन्यः स्मृच. १८७, वीमि. ३१८;... यज्ञस्तु ग.२१४. ३६; सर्ववेदपवित्रकैः इ.

८. वीमि. ३१८, अदः ७३: ... पनिष्दां, याज्ञवल्क्यवचनामिति वै-३४८.

दीमि. ३१८; जप्यास्तु जपसिद्धपे स्यृचः १८७, याज्ञवल्क्यवचनमिति
 ३८८; अध्यात्मविद्यां विधिवज्जेपद्वा जपसिद्धये गः २१४.३७

९०. प्रमा. १. १. पृ. ३४६, चीमि. ३१८, वै. ३६९; नमस्कृती ... स्मृच. १८९

^{99.} वीग्नि. ३१८; दर्भेषु दर्भपाणिभ्यां संहताभ्यां कृताञ्जालेः प्रमाः १.१. पृ. ३४६, वै. ३६९, स्मृचः १८९

^{ा.} वीमि. ३१८, समुच १८९, वै. ३६९; तु यथाशाकि पमा. १. १. पृ. ३४६; यहायज्ञीयोमव च आ.

२. धीमि. ३१८, मद्. २८१; वेदे तु स्नात्वोप... आ.; वेदं तु स्नातो... समुच. १९० अत्र 'यादे वा ते ऽ न्वहं शक्त्या सुसंध्येया इति स्मृतिः ' इत्यधिकम् चीमि. ३१८

३ स्मृचः १९०, मदः २८१

४. ... प्रात् स परमं तप्यते तपः वीमिः ३८१

५. यः मुख्यपि द्विजा वा तैः स्वाध्यायं वीमि. ३१८

ण. हे. ३. १. पृ. ९३३; ऋपीन् मर्त्यान् पितृंस्तथा वीमिः २६५

८. बोमि. २६५, पमा. १. १. ३५६, स्मृतः १९४, वै. ३८७, मदः २९१; देवीरप्यरक्षस्तवा वै. ३७८

^{&#}x27;९. पमा. १. १. पृ. ३५६, स्प्रुच १९४, वीमि. ३६६, हे. ३. १. पृ. ९३३, एतद्रलोकार्धमादर्शपुस्तके नास्ति ।

१०. देवानुगानागान् सागरान् पर्वतांस्तया चीमि. ३६६; देवासुरान्नागान् सागरान् पर्वतानां स्मृच. १९४; देवानुगान्नागान् सागरान् पर्वतांस्तया अप. १३८; वेदान् छन्दांसि देवांध ऋषीं वैव तपोधनान् पमा. १.१.पृ. ३५६; वे. ३७८; चीमि. ३६७; हे. ३.१. पृ. ९३३; मद. २९१

१ सरितः सरसीश्रेव यक्षान् रक्षांसि मानुपान्।
पिशाचांश्व सुपर्णांश्व भूतान्यथ पश्कंत्व्या ॥६३॥
वनस्पतीनोषधींश्व भृतग्रामं चतुर्विधम्।
मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं ऋतुम् ॥६४॥
५ प्रचेतसं वसिष्ठं च भृगुं नारदमेव च।
सनकश्व सनन्दश्व तृतीयश्व सनातनः ॥६५॥
कपिलश्वासुरिश्रेव चोढुः पश्चिशाखन्तथा।
एते ब्रह्मसुताः सप्त मनुष्याः परिकीर्तिताः ॥६६॥
ब्रह्माद्यानुपवीती तु देवतीर्थेन तर्पयेत्।
१० निवीती कायतीर्थेन मनुष्यान् सनकादिकान् ॥६७॥
अन्वारब्धेन सब्येन पाणिना दक्षिणेन तु।

१ तृष्यतामिति सेक्तव्यं नाम्ना तु प्रणवादिना ॥६८॥ आवाद्य पूर्ववन्मन्त्रेरास्तीर्य च कुश्चान् श्रुचीन् । प्रागग्रेषु सुरान् सर्वान् दक्षिणाग्रेषु वै षितृन् ॥६९॥ नासनस्तु (आसीनस्तु) स्वधाकारैगोंत्रेण तु समाहितः।

५ दक्षिणे पितृतीर्थेन पितृणां तृप्तिमावहन् ॥७०॥ सन्यं जानु ततोऽन्वाच्य पाणिभ्यां दक्षिणामुखः। तिल्लेङ्गेस्तर्पयेन्मन्त्रेः सर्वान् पितृगणांस्तया ॥७१॥ मातामहांश्र सततं श्रद्धया तर्पयेद्धधः। प्राचीनावीत्युदकं च प्रसिञ्चंद्वै तिलान्वितम् ॥७२॥

१० यद्युद्धतं निपिञ्चेतु तिलान् संमिश्रयेज्जले । अतोन्यथा तु सन्येन तिला ग्राह्या विचक्षणैः ॥७३॥ दक्षिणे पितृतीर्थेन जलं सिञ्चेद्यथाविधि ।

१० स्मृच. १९४, सारितोय मनुष्यां यक्षरक्षां चैव हि वीमि. ३६६, सारितोय मनुष्यां यक्षान् रक्षांसि चैव हि हे. ३. १. पृ. ९३३, मद. २९१, वै. ३७८, पमा. १.१. पृ. ३५६

२. वीमि. ३६६, पमा. १. १. पृ. ३५६, स्पृच. १९४, वै. ३७८, मद. २९१, अप. १३८

३. स्मृच १९४, पमा. १. १. पृ. ३५६, हे. ३. १. पृ. ९३३; वन-स्पर्तीश्रोष... अप. १३८, वीमि. ३६६, मद. २९१; भूतप्रामांथ-तुर्विधान् वै. ३७८

४. ... ब्गिरसः आ. मरीचिमत्र्यङ्गि ... पद्मपुराणवचनमिति अप. १३८

५. पद्मपुराणवचनामीति अप. १३८

६. कार्ष्णाजिनिवचनमिति अप.१३८, मद्. २९२

v. कार्ष्णाजिनिवचनमिति मद्. २९२; वोढः अप. १३८

८. कार्ष्णाजिनिवचनिमिति मद. २९२, अप. १३८; सुताः पन्व आ.

९ वीसि. ३५२

१०. चीमि. ३५२; निवीतिकानृतीर्थेन आ..

११. वोमि. ३४५, ३५१, ३६६, स्मृच. १९४, अप. १३७, हे. ३.१. पृ. ९३७, सब्येन नाम्ना गोत्रेण वाष्यथ, कूर्मगुराणे इति मद. २८४

^{9.} घीमि. ३४४, ३४१, ३६६, स्मृच. १९४; अप. १३७, हे. ३.१. पृ. ९३७, सब्येन नाम्ना गोत्रेण बाप्यय, कूर्मपुराणे हति मद्. २८४

२. वी(मि. २३९, ३३६; कुशाञ्छुभान् समृच. १९२, मद. २८६, हे. ३. १. पृ. ९१८, ९३५; पूर्व तन्मन्त्रे... कुशाञ्छुमान्। गोत्र नामस्वधाकारैस्तर्पयेदनुपूर्वशः वै. आ. ७३७

रे. हे. २. १. पृ. ९१८, अप. १३७, मद. २८६; सुरान् सम्यक् स्पृच १९२ दक्षिणाग्रे च वै बीमि. ३३९, ३६६

६. बीमि. २६६, हे. ३. १. पृ. ९३५, अप. १३७, वे. ३७८ पमा. १.१. पृ. २५६; जानु तथोत्याच्य आ.

v. वै. ३७८, पर्मा. १.१. २५६, हे. ३. १. पृ. ९३५

८. ...तर्पयेद्द्विजः चै. ३७८, पमा. १.१. पृ. २५७

१०. पमा. १. १. ३५४, स्मृत. ३७६, हे. ३. १. पृ. ९२३, ययुद्तैन सिंधेतु मद. २८६; ययुद्तानिपियेतु....येजनये वै. ३७७

^{11.} पमा. १.१. ३५४, स्मृत. ३७६,३७७, हे. ३.१. पृ. ९३५; अन्यबा वामहस्तेन ततस्तर्पणमाचरत् मद. २८६

१२. मद. २९३, हे. ३. १. ए. ९३६

दाक्षणेनैव गृह्णीयात् पितृतीर्थसमीपतः 118611 पञ्च तीर्थानि विशस्य करे तिष्ठनित दक्षिणे। ब्राह्मं दैवं तथा पैत्रं प्राजापत्यं तु सौमिकम् गार्था अङ्गुष्ठमूले बाह्यं तु दैवं ह्यङ्गुलमूर्धनि । प्राजापत्यं तु मूले स्थात् मध्ये सौम्यं प्रतिष्ठितम्॥७६॥ 4 अङ्गुष्ठस प्रदेशिन्या मध्ये पित्र्यं प्रकीर्तितम्। विलानामप्यभावे तु सुवर्णं रजतान्वितम् तदभावे निषिञ्चेतु दर्भैर्मन्त्रेण वाग्यतः। कव्यवाडनलः सोमो यमश्रवार्यमा तथा 112011 अप्रिष्वात्तान् सोमपाश्च तथा बर्हिषदः पितृन्। यदिस्याजीवत्पित्क एतान् दिन्यान् पितृंस्तथा ॥७९॥

३. तया पित्रयं हे. ३.१. पृ. ९३०

४. वी.मि. परि. ७६; त्वल्गुलिमूर्धनि अप. ३९

६. हे. ३.१. पृ. ९३०

८. मृद्.२९०; मन्त्रेण वा पुनः स्मृच.१९२; मन्त्रेण वाप्यय घीमि. ३६६; दर्भेस्तोयेन चान्यया स्मृत. ३७७

१०. हे. ३.१. पु. ९३६; आप्रिष्वात्ताः बर्हिषदोऽपि च रमृच.१९६,अप्. १३९, मद. २९४, पमा. १. १. पृ. ३५९

बेम्यो बापि पिता दद्यात् कामतस्त्रांस्तु तर्पयत् । एतांश्र वश्यमाणांश्र प्रमीतिपत्को द्विजः ॥८०॥ वसून् रुद्रांस्तथादित्यान् नमस्कारस्वधान्वितान्। पते सर्वस्य पितर एष्वायत्ताश्च मानुपाः 116 \$11 आचार्याश्र पितृंश्रेव पितृप्रमृतिनामतः। मनीश्र देयमुदकं पितृणां प्रीतिवर्धनम् 116311 उदीरवामङ्गिरस नायं त्वित्यूर्जमित्यपि । पित्रयथापि ये चेह मधुवाता इति त्र्यूचम् ॥८३॥ पिएन् ध्यायन् प्रसिञ्चेद्वै जपन् मन्त्रान् यथाक्रमम्। तृष्यष्विमिति च त्रिवैं द्द्यास सिललाञ्जलिम्।।८४॥

२. हे. २.१. पू. ९३६, बीमि. ३६६; एतांबैव प्रमीतांब प्रमीत... समृत्व. १९६, अप. १३९, मद. २९४, घे. ३७९, एतांबेव प्रमीतांबाप्रमीत-पितृको द्विजः पमा. १. १. g. ३६०

३. र्षामि. ३६६, अप. १३९, हे. ३. १. पृ. ९३६_१ नमस्कारतमन्दि-तान् पमा. १. १. ३५७

· भ धीमि. ३६६, हे. ३. १. पू. ९३६

६. हैं. ३.१. पृ. ९२०; प्रीतिवर्धनेः चीमि, ३६६, हे. ३.१. पृ. ९४०

s. समृचं. १९५; मन्त्रानिमान् कमात् हे. ३. १. पृ. ९४०

१. हे. ३. १. ए. ९३६; पितृतीयेन संयतः मद्. २९३

भं. विश्मि. परि. ७६, अप. ३९, मूलेषु मध्ये आ., हे. ३.१. पृ. ९३०

वीमि. ३६६, स्मृत. ३७७, स्मृच. १९२, याञ्चवल्क्यवचनामिति है. ३.१. पृ. ९२०; सुवर्णरजतान्वितम् मद. २९०

[.] ९. स्पृचः १९६, अप. १३९, पमा. १. १. ३५९; कव्यवादनलं सोमं यममर्थमणं तथा आ., हे. ३.१. पृ. ९३६; कव्यवाहोऽनलः सोमे। बै. ३७९

११. हे. ३. १. पृ. ९३६; जीवापेतृक एतान् विद्यात्ततः प्रतृन्समृच. १९६; ... विद्यात्तदा पितृन् मदः २९४, अप. १३९; यादेस्याजीवापेतृकस्तान् विद्याच तथा पितृन् वै. ३७९, पमा. १. १. ३५९

व्यात् तेम्य एव प्रदापयेत् धीमि. ३६६, द्यादेम्यी वापि प्रदापयेत् स्मृत्यः १९६: दद्यात्तेभ्यो वापि प्रदापयेत् अप. १३९, मद. २९४, हे. ३. १. पृ. ९३६; दघातेभ्यो वापि प्रदीयते प्रमा. १. १. ३५९

५. चीमि. ३६६, ... प्रमृति नॉमवित् आ.; पितृन् स्वांश्व पितृ...हे. ३.१. पु. ९३६.

वीमि. ३६६; उदीरता स्मृच. १९५, हे. ३.१. पृ. ९४०; उदीरता...

८. पितृभ्य इति ये चेह वीमि. ३६६, स्मृच. १९५, हे. ३.१.पू.९४०। इति त्युचा आ.

९०. योमि. ३६७; द्यात् प्राञ्जलिरानतः आ.; ततः प्राञ्जलिरानतः हे. ३. १. पृ. ९४०: ... मिति च नृप्ये ततः प्राध्त्रभिना ततः स्पृच्य. १९५

१ नमो व इति जप्त्वा वै ततो मातामहान् सखीन् । क्षेत्रेदानृशंसार्थं धर्मे परममास्थितः ॥८५॥ मातृमातृष्वसृः श्वश्रूमांतुलानि(नीं) पितृष्वसृः। 'दुहिर्ृं(तृ)श्च खर्षृं(सृ)श्चेव ज्ञात्यृत्विविष्ठष्यवान्धवान्॥८६॥

५ नामतस्तु स्वधाकरिस्तर्पयेदनुपूर्वशः।
सवर्णेभ्यो जलं देयं नासवर्णे कथंचन ॥८७॥
पूर्वजांश्र पितृंस्तर्प्य ततोन्येपां प्रदीयते।
नास्तिक्यभावाद्यश्वापि न तर्पयित वै पितृन् ॥८८॥

र॰ पिबन्ति देहनिःस्नावं पितरोऽस्य जलार्थिनः । तसात् स्नानं प्रशंसन्ति श्रद्धयाऽश्रद्धयापि वा॥८९॥ १ विदित्वैव सदा स्नायात् विधिनानेन नित्यशः। कुर्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन वा ॥९०॥ तृष्त्यर्थं वै पिठृणां तु आत्मनः श्रेय इच्छता यदेव तर्पयेदद्भिः पिठृन् स्नात्वा दिजोत्तमः ॥९१॥

५ तेनैव सर्वमामोति पितृयज्ञित्रयाफलम् । निष्पीड्य स्नानवस्त्रं तु आचम्य प्रयतः शुचिः ॥९२॥ सुराणामर्चनं कुर्याद् ब्रह्मादीनाममत्सरः । ब्राह्मवैष्णवरीद्रश्च सावित्रैमंत्रवारुणैः ॥९३॥ तिस्त्रङ्गिरर्चयेन्मन्त्रैः सर्वान् देवान् समाहितः ।

१० ध्यात्वा प्रणवपूर्व तु दैवतं तु समाहितः ॥९४॥
नमस्कारेण पुष्पाणि विन्यसेच्च पृथक् पृथक् ।
आवाहनादिकं कर्म यन्न प्रोक्तं मया त्विह ॥९५॥
तत् सर्वे प्रणवेनैव कर्तव्यं चक्रपाणिनः ॥९६॥

१. मातामहानिप स्मृच. १९५, हे. ३. १. पृ. ९४२

२. परममाश्रिताः हे. ३. १. पृ. ९४२

३. माता मातृष्वसा चैव मातुलानी पितृष्वसा **चीसि. ३६७**

४. दुद्दिता च स्वसा चैव शिष्यार्लिंग् ज्ञातिबान्धवाः दीमि. ३६७

५. कौरस्तर्प्यास्युरनुपूर्वशः वीकि. ३६७; नामगोत्रस्वधाकारै... स्वत. ३७८, हे. ३. १. पृ. ९२०; गोत्रनामस्यंधा..... मद. २९३

६. स्पृतः ३७२; सर्वोभ्यो स्पृतः १९५; जलं द्याचा द्याभः ३५७; नासर्वोभ्य एव च । गोत्रनाम स्वधाकारै......द्वे. ३७८; पमाः १.१. पृ. ३५८, हे. ३.१. पृ. ९३६

७. संतर्प्य स्वान् पितृन् पूर्वं पश्चादन्यांश्च तर्पयेत् जीमि. ३६७

वीमि. ३३६, स्पृत्र. १९६, वै. ३८०; ... वै सुतः चीमि. ३६७,
 स्पृत्त. ३७१;... भावायस्तांस्तु प्रता. १.१. पृ. ३५२; वासिव्यवनानिति
 वै. २४७

५. बोनि. ३३६, भुत्र. १८६, देहराधिरं स्मृत. ३७६, पमा. १.१. पृ. ३६२, बासिष्ठवचनामीति है. २४७, ३८०

२. वीमि. ४३२

३. वी.मि. ४३२

४. तर्षयत्याद्रेः मनु. ३. २८३; मनुशातातपयोगयाज्ञवत्क्यवचनामिति हे. ३. १. पृ. ९४६

५. मनुशातातपयोगयाज्ञवन्त्रयवचनामिति हे. ३.१. पृ. ९४६; कृत्तन. माप्नोति मनु. ३.२८३

६. ची.पि. ३७७, हे. ३. ८. पृ. ९४५, स्पृतः १९७; प्रशाल्य प्रयतः अप. १३९

७. देवानःमर्चनं चीिम्ने. ३७७, स्मृचः १९७, अप. १३९, हे. ३. १. पृ. ९४५, वै. ३८४; देवानां सवनं मदः २९९; दीनाममत्सरी म २१३. १३७

८. चीति. ३७७, ग. २१३. १३७; ब्रह्मवैष्णव आ. विष्णुर्बह्मा च स्टब्स विष्णुर्देवी दिवाकरः अप. १३९

चोति. ३७७, वै. ३८४; सर्वदेवान्नमस्य च गा. २१३, १३७

९०. स्नात्वा प्रणव देवतां तु स्मृत. ३९८

११. विन्यंसतु स्मृत. ३९८, ग. २१३.१३८

द्यात् पुरुषस्क्तेन यः पुष्पाण्यप एव वा। अर्चितं स्याञ्जगदिदं तेन सर्वे चराचरम् 118/911 विष्णुत्रक्षा च रुद्रश्च विष्णुर्देवो दिवाकरः। तसात् पूज्यतमं नान्यमहं मन्ये जनार्दनात् ॥९८॥ विष्णुं वा भास्करं वापि सर्वदैव समर्चयेत्। सावित्रये च हविद्धात् यथाशक्तिं समाहितः ॥९९॥ ततोवलोकयेदकै ह्र्सः श्रुचिपदित्यूचा। स याति ब्रह्मसदनं स्नात्वेक्षेद्यानया र्रावम् ॥१००॥ अद्यमस्येति मन्जैरुपस्थाय दिवाकरम्। संवर्चसेति पाणिभ्यां तोयेनाविमृजेन्मुखम् ॥१०१॥ स्वयंभूरित्युपस्थाय सूर्यस्येति प्रदक्षिणा। समावृत्य नमस्तुर्यादिशो दिग्देवता अपि। ब्रह्मणेप्रये पृथिच्ये औषधिभ्यस्तथेव च वाचि(चे च) वाचस्पतये विष्णवे महते तथा। १५ एताम्यो देवताभ्यश्च नमस्कारादि वै जलम् ॥१०३॥ दत्त्वा नमस्येत् क्रमशस्त्वन्ते वे सर्वकर्मणाम्। नमोऽद्भशे नमोऽपांपतये वरुणाय नमो नमः ॥१०४॥ १ इत्युक्तवापो नमस्कृत्यावनी देवांश्व नामतः। इदमापः प्रवहता(त) घाम्नो घाम्नस्तथेव च ॥१०५॥ एवं संपूज्य देवेशं क्षणं ध्यात्वा निरञ्जनम्। विमोचनार्थं तीर्थस्य आप्यायस्वेति वे जपेत् ॥१०६॥

५ देवा गातुविद इति कृत्वा जप्यनिवेदनम्।
प्रक्षाल्य तीर्थदेशं तु गत्वा स्वं कर्म आचरेत् ॥१०%।
उपस्थानादिर्यस्तासां मन्त्रवान् कीर्तितो विधिः।
निवेदनान्तं तत् स्नार्नामत्यादुर्त्रक्षवादिनः ॥१०८॥
परकीयनिपानेषु यदि स्नायात् कदाचन।

१० सप्त पिण्डान् समुद्धृत्य ततः स्नानं समाचरेत् ॥१०९॥ अनुद्धृत्य तु यः स्नायात् परकीयजलाशय । वृथा भवति तत् स्नानं कर्तुः पापेन लिप्यते ॥११०॥ स्वन्त्यादिष्वथाचम्य सोपानत्को द्यसंस्पृशन् । आगतः सोदपात्रस्तु यत्नेन श्रुचिरेव सः ॥१११॥

१. अ.१. १४०, आर. ७२, ग. २१३.१३९

२. अप. १४०, मद. २९९, आर. ७९, ग. २१३.१३९

३. मद. २९९, अप. १३९

५. सर्वदेवमयं विष्णुं भास्करं चाप्यथार्चयेत् ग. २१३. १३८

इदमर्थ 'एवं संपूज्य (१०६ पू.) इत्यर्धानन्तरम् दृश्यते समृच. २००,
 अप. १४१, च. ३९०

८. स्पृच. २००, अप. १४१

३. वै. ३९०, स्मृच. २००, अप. १४१, एतदनन्तरं 'ततोबक्षोकयेत्' (१०० पृ.) इत्यर्धं स्मृच., अप., वै.

६. कर्ममाचरेत् आ.

v.- c. चीमि. ३४०, हे. ३.१. पृ. ८८३; अयं श्लोकः आदर्शपुस्तेक नास्ति

९. बे. २५६ हे. ३. १. प्र. ८७६

१०. सप्त पिण्डांस्तदोढ्ख ततः है. ३. १. पृ. ८७६, हेमाद्री योगियाइवस्कय इति चीमि. १७४, चै. २५६; सप्त पिण्डांस्ततोढ्ख ततः स्मृच. १२८

११. स्मृत. ३६७, हेमाद्रिलिखितं शीनकवचनामिति चीमि. १७३

१२. वृषा तस्य भवेत् स्नानं दी. २५६

१३.-१४. द्यीमि. ३७९, उशनावचनामिति हे. ३. १. पृ. ६२७

१ तेनोदकेन द्रव्याणि प्रोक्ष्याचम्य पुनर्गृहे । ततः कर्माणि कुर्वीत नित्यं वै यानि कानि चित् ॥११२॥

पात्रादिरहितं तोयमुद्धृतं सव्यपाणिना । न तेनाम्युक्षणं कुर्यादस्त्रनिष्पीडनेन च ॥११३॥

- ५ सौवर्ण राजतं ताम्रं मुख्यं पात्रं प्रकीतितम् । तदलाभे मृदं पात्रं स्रवते यत्र धारितम् ॥११४॥ स्नात्वैवं सर्वभूतानि तर्पयेद्योन्वहं द्विजः । स गच्छति परं स्थानं तेजोम्तिरनामयम् ॥११५॥ स्नानमूलाः क्रियाः सर्वाः श्रुतिस्मृत्युदिता नृणाम्।
- १० तस्मात् स्नानं निषेवेत श्रीपुष्टचारोग्यवर्धनम् ॥११६॥ प्रातरुत्थाय यो विष्रः संध्यास्नायी सदा भवेत् । सप्तजन्मकृतं पापं जिभिवंपेंच्यंपोहति ॥११७॥ उपस्युपास यत् स्नानं संध्यास्वनुदिते रवी ।

प्राजापत्येन ततुरुयं महापातकनाशनम् ॥११॥ त्रिराजकलदा नद्यो याः काश्चिदसमुद्रगाः। समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सारितां पतिः ॥११९॥ वृथा उष्णोदकस्नानं वृथा जप्यमविदिकम्।

वृथा त्वश्रोत्रिये दानं वृथा मुक्तमसाक्षिकम् ॥१२०॥ अस्नात्वा नाचरेत् कर्म जपहोमादि किंचन । लालास्वेदसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् ॥१२१॥ स्थियन्ति हि प्रमुप्तस्य इन्द्रियाणि स्ववन्ति च । अङगानि समतां गच्छन्त्युत्तमान्यधमः सह ॥१२२॥

बोिमे ३७२; द्रव्यादि आ.

र. वी.मि. ३७९;...कान्विचित् आ.; उशनावचनामिति हे. ३.१. पृ. ६२४

३. वी से. ३७२; पात्राद्धिरहितं, यमवचनमिति हे. ३. १. ए. ६२६

४. न तेन प्रोक्षणं चौशि. ३,५९, यमवचनिमिति हे. ३. १. पू. ६२६

५. राष्ट्रच. १५४, वे. ३५३; सीवर्ण राजतं पात्रं सक्ते यन धारितम् आ.; सुखं पात्रं वीतमे. ३७९

६. स्पृत्त. १५४; तदलाभे स्मृतं पात्रं.....यन द्यारितम् चै. ३५३

५. स्प्रुच. १०२, वे. २४५, हे. ३. १. पृ. ८५०

९०. वै. २४५; हे. ३. १. ए. ८५०, श्रीपुण्यायुष्यवर्धनम् स्मृचः १०९. इतःपरं 'याम्यं हि यातनादुःखं प्रातःस्नायी न पदयति ' इत्याधिकं वै; २४५; 'याम्यं.....दुःखं नित्यस्नायी 'समृचः १०९

११. प्रातःस्नायी भनेत् सदा, दश्ववचनमिति धीमि. १३८;प्रातःस्नायी सदा भनेत् चुप. २. ९३

१३. संभ्यायामुदिते रवी, दसवचनामिति हे. ३. १. पृ. ८४९

^{1.} वृष्. २.९२: विणुवचनिर्मात है. ३. १. छ. ८४९

२-२. हे. ३.१. पृ. ८४९, वीमि. १८३, स्मृचः १२९, अप.२ ३५, वै. २५५, आर. २७

वृथा तृष्णो... चीभि. १७६, १८३, हे. ३. २. पृ. ७१२, वे. २५८;
 वृथा ह्युष्णो... युप. २.१०८; याज्ञवल्क्यवचनमिति स्मृच. १२८.
 पमा. १.१. पृ. २८७

भ वै. २५८, वृषा चाश्रोत्रिये वृष. २. १०९, स्मृच. १२८, हे. ३.१. पृ. ८७६

६. दशवचनामिति चीमि. १३८, यृप. २.९४; विष्णुवचनामिति हे. ३.१-पृ. ८५०

^{ं....}दुत्यितो द्विजः दक्ष. २. ११; दशवचनमिति चीमि. १३८; विणुवचनः मिति हे. ३. १. पृ. ८५०

विष्णोर्वचनामिति हे. ३.१. पृ. ८५०; चेन्द्रियाणि श्ररन्ति (स्वन्ति) च दक्ष. २.८; क्लियन्ते हि सुगुप्तानि इन्द्रियाणि श्ररन्ति च यृप. २.९४; क्रियन्ति च सुपुप्तस्य, दक्षवचनामिति चीमि. १३७

९. दश्त. २.८; समतां यान्ति अधमान्युत्तमः सह आ.: अधमान्युत्तमानि च, दश्यवनामाति चीमि. १३८; उत्तमान्यधमेः सह मुप. २.९५; उत्तमान्यध-मानि च, विष्णुवचनामिति हे. ३.१. पृ. ८५०

१ अत्यन्तमलिनः कायो नवच्छिदसमन्वितः । स्रवत्येव दिवारात्री प्रातःस्नानं विशोधनम् ॥१२३॥ तसात् प्रातः प्रशंसन्ति स्नानमेव हि नित्यशः । कालमालम्ब्य कर्तव्यं मध्यमे सवने तथा ॥१२४॥

५ सवनत्रयं तु यः कुर्यात् स्नानमेव हि नित्यशः।
स गच्छति परं स्थानं ब्रह्मणः सदनं द्विजः॥१२५॥
मनःप्रसादजननं रूपसौभाग्यवर्धनम्।
शोकदुःस्वमहृत् स्नानमोजःप्रह्लादनं तथा ॥१२६॥
स्नानहोमजपातिथ्यं नाचरेच्छिक्तमांस्तु यः।

१० वृथा हि जीवितं तस्य परलोकात् स हीयते ॥१२७॥
स्नानं दानं जपो ध्यानं पितृदेवार्चनं तथा ।
पावनानि मनुष्याणां दुष्कृतस्येह कर्मणः ॥१२८॥
जपस्येह विधि वक्ष्ये यथा कार्यं विधानतः ।
ये पाकयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञसमन्विताः ।

सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हिन्त पोडकीम् ॥१२९॥
जप्येनेव हि संसिध्येत् ब्राह्मणो नात्र संशयः।
कुर्यादन्यन चा कुर्यान्मैबो ब्राह्मण उच्यते ॥१३०॥
न च क्रमन्न विहसन्न पार्धमवलोकयन्।
 ना(नो)पाथितो न जल्पंश्र न प्रावृत्य शिरत्तथा

ग१३१॥

न पदा पदमाक्रम्य न चैव हि तथा करे(रौ)।
न चासमाहितमना न च संश्रावयन् जपेत् ॥१३२॥
प्रच्छन्नानि च दानानि ज्ञानं च निरहङ्कृतम्।
जप्यानि च मुगुप्तानि तेषां फलमनन्तकम् ॥१३३॥

(अधेऽनवृत्तम्)

^{1.} दक्ष. २.७; दक्षवचनामिति वीमि. १३७, ग. २१३.५४; विणुवचनामिति हे. ३.१. पृ. ८४९

२. सबत्ये प...स्नानेन शुद्धयाति कृप. २.९६; सन येप...प्रातःस्नानं विशोधनम् ग. २१३.५५: विष्णुवचनामिति हे. ३.१. पृ. ८४९

७. समुच. १०९, हे. ३.१. पृ. ८५०, दृश्य. २.१४, मद. २३६, ग. २१३.५५; प्रसादजनकं वे. २४५

द. दुःखशोकापहं स्तानं मानदं (मीनदं) ज्ञानदं तथा दृद्ध. २.१४; शांबहुः-स्वप्नहं स्तानं मोक्षदं ल्हादनं तथा स्मृच. १०९, चै. २४५; शोचं दुःस्वप्नः इत् स्तानं मोक्षदं ल्हादनं तथा मद. २३६; शोकदुःस्वप्नहं स्तानं मोक्षदं ज्ञानदं तथा हे. ३.१. पृ. ८५०

१३. सं. ६८; यथाशाकि समासतः आर. ४५%

५४. व्यमि. ३१३

[ा] बीमि, ३१४

ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यम् ३.४.३८; जप्यत्व तु मनु. २.८७, वीमि.
 ३१४, विसष्ठस्तृ. २६.१२, शङ्खस्मृ. १२.२८

३- वीभि- ३१४, शङ्खस्मृ. १२.२८, मनु. २.८७, धतिष्ठस्मृ. २६. १२: मन्त्रो ब्राह्मण ब्र. स्. शां- भा-३.४.३८

आर.४५ः न चङ्कमभ च इसन् स्मृच.१५०, चीभि.३१४; न च क्कमभ विह...स्मृत. ३९१; इतः प्रमृति न च संप्रावयन् जपेत् (७.१३२) इत्यन्ती द्वी श्लोका व्यासीयत्वनाक्ती स्मृच.१५०; न विकुर्वभाषि इसन् सं. ६८

[े] समुच. ३१९: न प्रावृताशिरास्तथा समुच. १५०, सं. ६९,आर. ४५: नेपार्थिता ... न प्रावृताशिरास्तथा बीमि. ३१४

६. पादमाक्रम्य ... तथा करी बीमि. ३१४, सं. ६९; न चैव हि तथा करी रमुच. १५०; पादमाक्रम्य...न वे बहि: करी रमृती स्मृत. ३९१; पादन पादमाक्रम्य न चैव हि तथा करी आर. ४५%

वीमि २१४, स्मृच. १५०; नवं विधं जपं कुर्यात्र च संशावयेज्ञपन् आ ।
 नवंविषं जपं कुर्याद्य च संशावयेज्जपन् सं. ६९, स्मृत. ३९१, अ . . ४५

८. के बोमि. ३१४: अदिरावननमिति स्मृत्य १५१: इतःपरमधिकमः-

- १ मानसः शान्तिकजप उपांगुः पौष्टिकः स्मृतः । सशब्दश्राभिचारश्र जपस्तु जिविधः स्मृतः ॥१३४॥ तिष्टंश्रेद्वीक्ष्यमाणोर्कमासीनः प्राङ्मुखो जपेत् । प्राग्येषु कुशेष्वेवमासीनश्रासने शुभे ।
- ५ नात्युच्छ्ते नातिनीचे दर्भपाणिः सुसंयतः ॥१३५॥ विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दर्शाभर्गुणैः । उपांगुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः ॥१३६॥' स्फाटिकेन्द्राक्षरुद्राक्षपुत्रजीवसमुद्भवैः । अक्षमाला तु कर्तव्या प्रशस्ता (युत्तरोत्तरा ॥१३७॥ १० कोट्या स्यानु भवेष्ट्रिस्नन्ता चान्न संज्ञया।

"उपशिजपयुक्तस्य शं स्यात् शतगुणी भवेत्' साहस्रो मानसः प्रोक्तो यस्मात् ध्यानमयो हि सः । अष्ठस्यदनमात्रेण यत्रोपांशु तदध्धनि । कृत्वा जिह्वां निविकत्यां चिन्तनं ताद्धि मानसम्॥ " इतः परम् तिष्ठंथोदित्यादि (१३५) स्टोकः क्तिम. ३१४

३. स्मृचः १८५, सं. ६९; उत्तिष्ठन् वीक्ष्यमाणो २ मृतः ३९१; ... माणोबं जपं कुर्यात् समाहितः अप. ४७, मदः ७७; 'अन्यथा प्राङ्मुखः कुर्यात् वक्ष्यमाणकोगण तु' इत्यधिकं चीमिः. ३००, अप. ४७, मदः ७७

४. प्राक्कूलेषु वीमि. ३१४; प्रादकुशेष्वेवमासीनी पर नी वाससी शुभे स्मृतः ३९१

५. वोमि. ३१४, आदर्शपुरतके तदमर्थ नास्ति।

६-११. बारम्भयज्ञाज्य ... अत्रिस्मृ. २.७, वालिष्ठस्मृ. २६.१०

4. अप. ४७; इदाक्षेः पुत्रजीव... चै. ३४२; स्फाटिफेर्द्राप्तरद्वाक्षेत्रिं मैंगाण-मोक्तिकः स्मृचः १५२; सुवर्णमाणीभः सम्यक् प्रवालर्थवान्जिकः इत्यधिकम्, कालिकापुराणवचनामिति धीमि. ३२६

 उत्तमाहथुत्तरोत्तरा स्मृच. १५२; ह्युत्तमाहयुत्तरोत्तरा वे. ३४२ कर्तव्या देवीप्रीतिकरी. परा, कालिकापुराणवचनागीत वीमि. ३२६

कांट्यादिका भवेद्वृद्धिरसमाला विशेषतः स्वीमि. ३१४

र जपस्य कियमाणस्य तसाच्छ्रेष्टा परा परा ॥१३८॥
अभावादश्वमालायाः कुश्रप्रन्थाऽय पाणिना ।
जप एव हि कर्तव्य एकाग्रमनसा तथा ॥१३९॥
ध्यायेच्च मनसा मन्त्रं जिह्वाष्टी न विचालयेत् ।
न कम्पयेच्छरोग्रीवं दन्तानैव प्रकाश्चयेत् ॥१४०॥
यश्चराश्चसभूतानि सिद्धविद्याधरोरगाः ।
हरन्ति प्रसभं यस्मात्तसाद्धमं समाचरेत् ॥१४१॥
जलान्ते वाग्न्यगारे वा वपेदेवालये तथा ।
पुण्यतीर्थे गवां गोष्टे सिद्धक्षेत्रेऽथवा गृहे ॥१४२॥
र॰ गृहे ह्येकगुणं प्रोक्तं नद्यां तु हिनुगं स्टतम् ।
गवां गोष्टे दश्गुणमग्न्यगारे दश्गाधिकम् ।
सिद्धक्षेत्रेपु तीर्थेपु देवतायाश्च संनिधी ।

१. तस्माच्छतपरापरा चीमि. ३१४

२. अभावेत्वज्ञ...प्रंथ्याप्रपाणिना चौमि. ३१४,६२७, अप. ४७

३. अप. ४७,...मनसेव तु वोमि. ३१४

४. र.स. ७५; ध्योयत मनसा...जिह्नोष्टी न च चालयेत् विक्रि. ३१४, अपू. ४८; ध्यायेतु मनसा सं. ७०; न च चालयेत् आर. ४५

५. अप. ४८, आर. ४५, सं. ७०;...च्छरोप्रीवी मद्. ७५

६. बीमि. ३१४:...विद्याधरगणाः आप. ४८

चेतिम. ३१५; गुप्तं तु कारयेत् अप. ४८

८. देवालंगीप वा चोमि. ३१५; अग्न्यगोर जलान्ते वा जपेद्धिण्यालयेपि क स्मृच. १५०; याज्ञवल्क्यवचनमिति आर. ४५

याज्ञ...वचनमिति आर. ४५*; द्विजभेते स्मृच. १५०; गर्वा गोष्ठे पुष्पतिष्
सिंद्रभेत्रे ऽथवा यह यो।मि. ३१५; इदमधमादर्शपुस्तके नास्ति ।

१०. ची(मि. ३१५; गृहेत्वेक...शब्खवचनामिति स्मृच. १५०; इदमर्ब-गादशपुस्तके नास्ति ।

११. योमि. ३१५; शर्खवचनमिति स्मृत्य. **१५**०

१२. वीमि. ३१५: शक्यवचनीमति स्मृच. १५०

सहस्रं शतकोटीनामनन्तं विष्णुसंनिधी । ॥१४३॥ शाकयावकभैक्ष्याणि पयोमृलफलानि च। विसगृङ्गाटशाल्क(कं) हविष्यात्रानि यानि तु। दिधि सर्पिस्तथा ह्यापः प्रशस्ता ह्युत्तरोत्तरम् ॥१४४॥ चरवो हयुपवासश्च भैक्ष्यं नक्तमयाचितम् । एतान्येव व्रतान्यादुः शस्तानि जपकर्माण ॥१४५॥ जपकाले न भाषेत व्रतहोमादिकेषु च। ्र एतेष्वेवावसक्तं तु यद्यागच्छेद्विजोत्तमः। अभिवाद्य ततो विप्रं योगक्षेमं च कीर्तयेत् ॥१४६॥ १० : स्रीशृद्रपतितांश्चैव पाषण्डिनं रजखलाम्। जपकाले न भाषेत व्रतहोमादिकेषु च॥ १४७॥ यदि वाग्यमलोपः स्याजपादिपु कथश्रन ।

च्याहंरद्वेष्णचं मन्त्रं सरेदा विष्णुमच्ययम् ॥१४८॥] तृष्णीमासीत तु जपंश्राण्डालपतितादिकान्। दृष्ट्या तीर्थमुपस्पृदय भाष्य स्नात्वा पुनर्जपन् 1188811

आचम्य प्रयतो भूत्वा जपेदशुचिदर्शने। सौरान् मन्त्रान् यथोत्साहं पायमानीश्व शक्तितः

रौद्रपित्र्यासुरान् मन्त्रान् राक्षसानाभिचारिकान् । व्याद्दत्यालभ्य चात्मानमपः स्षृष्ट्वान्यदाचरेत्

।।१५१॥ ः 📝

एतान् व्याहृत्य रीदादीनस्पृष्वाऽऽश्र बलं हिजः। ऊर्ध्वं यत् कुरुते कर्म तद्भवत्ययथायथम् ॥१५२॥३ 🚁 स्पर्वेनाद्भिर्द्पिताभिरुद्धताभिश्च मानवः।

१. वीमि. ३१५

३. वीमि. २१५; विशशुङ्गाटकं चैव...यानि च आ.

४. ...स्तान्युत्तरोत्तरम् वीमि. ३१५

६. एतान्यनुवता ... वीमि. ३१५

ण. अप. ४८: नापभोषच्छतहोमादिके तथा वीमि. ३१५

८.सक्तस्तु अप. ४८; एतेष्वेवावसानस्य आः....ध्वेवावशक्तस्य, व्यासवचनमिति समृतः ३९१

अप. ४८; व्यासवचनामीति स्मृत. ३९१
 रासमं च रजस्वलाम् वीमि. ३१५; श्रशूद. रासमं च रज...षृ. ३१५; पाषण्डांश्च रज.. सं. ७०

^{19.} स्नानकोळ न संभाषेज्जपहे।मा,..सं. ७०; स्नानहोमादिकेषु च बु. 39

५२. पमा. १.१. पृ. ३०६; वीमि.३१६; वीमि.परि.९२; स्मृच. १५०; याज्ञवत्क्यवचनामीते हे. दान. १०७; योगीश्वरवचनामीते आर. ५: जपादिषु कदाचन स्मृत. ३९१, वे. ३४१

१. पमा १.१. पृ. ३०६, वै. ३४१; जपेद्वा विष्णु...वीमि. परि. ९२; स्रुशेद्वा विष्णु...वीमि. ३१६, स्मृच. १५०, स्मृत. ३९१; याज्ञबन्कय-वचनमिति है. दान. १०७, बत. ३७

२. घोमि. ३१५;...मासीत च आर. ४५;...मासीततु आ.

३. वीमि: ३१५; तीयमुपस्पृश्य वृ. ३७; दृष्ट्वा तान् वार्युपस्पृश्यानास्य स्नात्वा विदादयति आर. ४५

५ वीमि ३१५; तेपामाभाषणं कृत्वा स्तानमेव समाचरेत्। आचम्य प्रदत्ता नित्यं जवेदशाचिदर्शनं सं. ७०

ण. वीभि. ३१५

<-- ९. वीमि. ३१५; अयं श्लोकः आदर्शपुस्तके नास्ति ।

१०.-११. धीमि. ३१५; इतः परं 'यादे बाग्यममोपः स्यादि (७.१४८) त्यादि श्लोकः आद्शपुरुके नास्ति ।

[🤧] चीमि, १७८; स्वभावदूषिताद्भिध उष्टुताभिध मानवः हे. ३.२. पृ.७१२/ 🔧 अञ्चानिस्परीदुष्टामिकवृत्ते।भिस्तु मानवः है. ३.१. पृ. ८६० स्पर्शीवदृत्वतं 🤫 सबिरायुक्ताभेन्त् आ.

स्नानमाचरनुष्णाभिनं विशुद्धचित किहैचित् ॥१५३॥ अग्राह्मास्विग्रमा ह्यापो नद्याः प्रथमवेगगाः । प्रक्षोभिताश्च केनापि याश्च तीर्थाद्विनिःसृताः॥१५४॥ अगम्यागमनात् स्तयात् पापेम्यश्च प्रतिग्रहात् । स्हस्याचिरतात् पापात् मुच्यते स्नानमाचरन्॥१५५॥ प्रवर्तुमसमर्थश्चेत् जुहोतियजातिकियाः । प्रवर्तुमसमर्थश्चेत् जुहोतियजातिकियाः । स्नानध्यानजपैहोंमेरात्मानं शोधयेद्धधः ॥१५६॥ यदैव कुरते स्नानं विशुद्धेनान्तरात्मना । तेनैव सर्वमामोति विधि यज्ञित्याफलम् ॥१५७॥ १० श्रह्मक्षत्रविशां चैव मन्त्रवत् स्नानमिष्यते ।

रै तृष्णीमेव तु शूदस्य सनमस्कारकं स्मृतम् ॥१५८॥ अहिंसा सत्यमत्तेयं शीचिमिन्द्रियानेग्रहः। दमः शमार्जवं दानं सर्वेषां धर्मसाधनम्। गृहीत्वा यमधनुर्वे नियमज्याततं दृढम्।

प संदर्धात दमशर स्वर्गलक्ष्ये प्रयत्नतः ॥१५९। यस्येदमायुधं नास्ति स्वर्गसाधनमुत्तमम् । अपि जन्मसहस्रेण न साधयति तत् परम् ॥१६०॥ एप वोऽभिहितः कृतस्तः स्नानस्य परमो विधिः । गुणाश्च तस्याऽऽचरता दोपाश्चेवानिपेवणात् ॥१६१॥

रै॰ असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्तिव्यपेक्षया।
मन्त्रस्नानादिकान् सप्तकेचिदिच्छन्ति सूर्यः॥१६२॥
मान्त्रं भीमं तथाऽऽग्नेगं वायव्यं दिव्यमेव च।
बारुणं मानसं चैव सप्त स्नानान्यनुक्रमात् ॥१६३॥

स्मृत. ३६४, ५०२; नरसिंहबुराणे इति चीक्षि. २३२; भारते इति आर. २६

^{9.} स्नानं समाचरेदास्तु न स शुद्धयति कहिंचित् चीमि. १७८, हे. ३.१. पृः ८६९; उष्णाभिराचरन् सानं न विशुद्धयति मानवः हे. ३.२. पृ. ७१२

२. ..स्त्वागता ह्यापो...प्रथमवे गिकाः हे. ३.२. पृ. ७०१; ...स्ति मा आपो...वे गिकाः समृच. १३०, दी मि. १७५; अग्राह्यस्त्यस्मा अपो ...वो गिकाः वे. २५८

रे. स्टूच. १२०, घीमि. १७५: हे. ३.२. पृ. ७०१;...ार्हानर्पताः आ. विशोभिता वा केनापि यात्र तीर्याविनाकृताः वै. २५८

४.स्मृतः १०९, वै २४५;पापिन्यश्व.... स्तृतः ३६५, मदः २३६; पापात् पापेन्यश्र हे. ३.१. पृ. ८५०

५. मद. २२६, रमुच. १०९, बै. २४५; स्मृत. ३६५, हे. ३.१. पू. ८५०; स्नानमाचरेत् आ.

६. स्मृत. ३६५, हे. ३.१. पृ. ८५०

जपैर्दानैरात्मान स्मृत. ३६५; जपदानरा.. हे. ३.१. पृ. ८५०

८. यदेव कुरुते हे. ३.१. पृ. ८५०

९. विधियज्ञाक्रियाफलम् हे. ३.१. पृ. ८५०

ग. २१३.१४३; विणुवचनामिति स्मृच. १८१, वै. २५४; ाविशामेव

१. ग. २१३.१४४, चीिमः २३२;...मेव हि शृदस्य...रकं मतम् स्सृतः ३६४,५०२;...मेव हि शृदस्य स्रीणां च कुरुनन्दन, विण्युवचनमिति स्सृचः १८१, आमः २९ शृदस्य स्त्रीणां च कुरुनन्दन, विण्युवचनमिति चः २५४; हि शृदस्य...कं स्रतम् हे. ३.१. पृ. ८८४

१०. अप. १३४; कालशक्त्यावपेक्षया चीमि. १९४, चीमि. परि. ८१, दे. ३.१. ए. ८५३, चे. २८९;...स्य वैपम्याहेशकालयोः चे. ५४९

११. चै.२८९: स्नानान्येतानि तुल्यानि मंत्रादीनि ययावलम् चे.५४९:...दितः सप्त चीनि १९४, हे. ३.१. पृ. ८५३, अप.१३४; सप्त एक इच्छन्ति छोमि परि. ८१

१२ व. २८९, हे. ३.१. पृ. ८५३; तथाप्रेष्यं स्मृच. १३३, वीमि. १९५, अप. १३४, मद्. २७२; मान्त्रं पार्धियमाप्तेयं त्रुप. २.८६

१३. क्सूच्य. १३३, वे मि. १९५, हे. ३.१. पृ. ८५३, अप. १३४, युप. २.८६; सप्त क्यांत्रितम् आ..; मानसं चेति सप्त वे. २८९, मद. २७२; मानसं योगिकं चेति सप्त वे. ५४९

१ आपोहिष्ठेति वै मान्त्रं मृदालम्भश्च पार्थिवम् । आग्नेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गोरजः स्मृतम् ॥१६४॥ यत्तु सातपवर्षेण स्नानं तिहव्यमुव्यते । बारुणं चावगाहस्तु मानसं विष्णुचिन्तनम् ॥१६५॥

५ शस्तं स्नानं यथोदिष्टं मन्त्रस्नानक्रमेण तु ।
कालदोषादसामध्यात् सर्वे तुरयफलं स्मृतम्॥१६६॥
मानसं प्रणवस्नानं केचिदिच्छन्ति सूरयः ।
आत्मतीर्थप्रशंसायां व्यासेन पठितं यतः ॥१६७॥

२. अप. १३४, बोमि. १९५, बे. ५४९, मद् २७२, हे. ३.१. पृ. ८५३; भस्मना स्नानमाप्तेयं गर्वा रेणुाभिरानिलम् वृषः २.८७; स्नानं केविदिच्छन्ति सूरयः समुखः १३३

३. अप, १३४, हे. ३.१. पृ. ८५३, घीमि. १९५, मद. २७२; दिन्यं तत् स्नानमुच्यते वे. ५४९

४. स्पृत्त. १३३, अव. १३४, वै. २९०; चावगाहं तु वीमि. १९५, हे. ३.१. पृ. ८५३; चावगाहं तु आ.; चावगाहं च मानसं मद. २७२; मानसं ह्यात्माचिन्ता तु योगिकं विष्णुचिन्तनम् वै. ५४९

५. समुद्दिष्टं अप. १३४; स्नानात् क्रमेण हे. ३.१. पृ. ८५३

६. कालदेशादसामर्थ्यात् मद. २७२; कालादेशादसा... वीमि. १९५, हे. ३.१. पृ. ८५३

- प्रवरं स्नानं अप. १३५, स्मृव. १३३, वीमि १९५, हे. ३.१. पृ. ८५३; प्रवरं प्रोक्तं सेवितं ब्रह्मवादिभिः वृ. ३१०; प्रवरं स्नानं सर्वे शंसन्ति सुरयः वै. २९०
- ८. हे. ३. १. पृ. ८५३; वे. २९०; योगिकं स्नानमाख्यातं येगगे विष्णुविचिन्तनम् आत्मातीर्व...व्यासेन परिकीर्तितम् वृ. ३१२

१ योऽसी विस्तरग्नः प्रोक्तः स्नानस्य विधिरुत्तमः । अञ्चलस्तु न कुर्याद्वे तत्रायं विधिरुत्यवे ॥१६८॥ स्नानमन्तर्जले चैव मार्जनाचमने तथा । जलाभिमन्त्रणं चैव तीर्थस्य परिकल्पनम् ॥१६९॥

५ अघमपंणस्केन त्रिरावृचेन नित्यशः। अन्यांश्र वारुषान् मन्त्रान् कामतः

संप्रयोजयेत् 1।१७०॥

यथाकालं यथादेशं ज्ञात्वा ज्ञात्वा विचक्षणः। स्नानाचरणमित्येतत् समुद्दिष्टं महात्मभिः। बारुणानथवा मन्त्रान् कामतः संप्रयोजयेत् ॥१७१॥

२. असामर्थ्यात्रकुर्योच्चेत्तत्रायं चीमिः २२४, स्मृचः १८५, मदः २४६, प्रमाः १.१. पृ. २७६, हे., ३.१. पृ. ८८४, आरः ३०; कुयाद्यस्तः स्यायं, याज्ञवत्क्यवचनमिति चै. २६३

स्मृच. १८५, अप. १३४, पमा. १.१. पृ. २०६, वै. २६३, मद.
 २४६, हे. ३.१. पृ. ८८४, आर. ३०;...र्बलं वैव वीमि. २२४;
 चमनं तथा ग. २१३.१४१

४. वोमि. २२४, स्मृच. १८५, अप. १३४, पमा. १.१. पृ. २७६, वै. २६३, मद. २४६, हे. ३.१. पृ. ८८४; आर. ३०;... मन्त्रणं यच्व...परिकत्पयेत् ग. २१३.१४२

भ. अप. १३४, पमा. १.१. पृ. २७६, स्टुच. १८५, चै. २६३, मद् १४६, आर्. ३१*, प्रियारं त्वेव नित्यशः ग्. २१३.१४२; इतःपरं स्नानाचरण (१७१ पृ.) मिस्पर्धं धोमि. २२४, चे. २६३

आर. ३१ क्षेः, अन्यांस्तु चीमि. २२४; अन्यान् वा है. ३. १. पृ. ८८४
 चीमि. २२४, है. ३.१. पृ. ८८४; दुषिष्टं महात्माभः प्रमा. १. १. पृ. २७६, अप. १३४, चे. २६३, आर. ३१%, महार्षिभः स्मृच. १८%; महात्मान आः, स्नानं चारतिमित्यतत् ग. २१३. १४३; ... त्येतदृषिष्टं स्वयंभवा मद. २४६

१. विभि. १९५; म्हालम्भं तु आ.;... हिष्ठादिभिर्मान्त्रं हे. ३.१. पृ. ८५३; शंन आपस्तु वै मान्त्रं मृदालम्भं तु पार्थिवम् वृप. २.८७; मृदालम्भेन पार्मिवम् मद. २७२; आपोद्दीत्पादिभिर्मान्त्रं.... लम्भस्तु वै. २९०;... हिष्ठादिभिर्मन्त्रेमृदाल ... अप. १३४, स्मृच. १३३, मद. २७२

अप. १३४, चीगि. १३६; य एव विस्तरः प्रोक्तः समुच. १८५, व.
 २६३; य एव विस्तरेणोक्तः आ.: एव विस्तरतः प्रोक्तः प्रव. २४६, इ.
 ३.१. ए. ८८४; य एव विस्तरेणोक्तः आर. ३०; य एव विस्तृतः प्रोक्तः प्रमा. १.१. ए. २७६

१ अघमर्षणस्क्तस्य ऋषिश्वेवाघमर्पणः।
अनुष्टुप् च भवेच्छन्दो भाववृत्तं च दैवतम् ॥१७२॥
अश्वमेधावभृथके विनियोगस्तु करिपतः।
सर्वपापापनोदार्थं स्मृतिकारैरुदाहृतम् ॥१७३॥

५ ननु भूताण्डपिण्डस्य स्थित्युत्पत्तिलयं तथा।
सूक्तेऽस्मिन् व्याहृतं सर्वमेतन्मन्त्रार्थमस्य वै।।१७४॥
हत्वा लोकानपीमांस्त्रींस्त्रिः पठेदचमपणम्।
यथाश्वमेघावभथमेवं तन्मनुरव्रवीत् ॥१७५॥
अहं तु परमेत्युक्तस्त्रिरह्यो धुपपन्नयः।(१)

१० मुच्यते पातकैः सर्वैर्जप्तना त्रिरवम्बणम् ।।१७६॥ यथाश्वमेधः ऋतुराद् सर्वपापप्रणोदनः । तथाऽधमर्षणं सूक्तं सर्वपापप्रणोदनम् ॥१७७॥ १ सिंधद्वीपो भवेदाप गायत्री च्छन्द एव हि। आपस्तु देवतं प्रोक्तं विनियोगस्तु मार्जने ॥१७८॥ सर्वत्र मार्जनं कर्म अब्लिङ्गानामुदाहृतम्। कोकिलो राजपुत्रश्च दुपदामार्पमुच्यते ॥१७९॥

५ अनुष्टुभं भवेच्छन्द आपश्चेव तु दैवतम्।
सोत्रामण्यवभृथके स्नाने तिद्दिनियोजनम् ॥१८०॥
दुषदा नाम सावित्री यजुर्वेदे प्रतिष्ठिता।
अन्तर्जले त्रिरावर्त्म त्रह्महत्यां न्यपोहित ॥१८१॥
आपः पुण्याः समादाय त्रिः पटेद्दुपदामृचम्।
१० तत्तोयं मृक्षि विनयस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥१८२॥

^{1.} आर. ४१;... ऋषिरेवा ... वीमि. २७७, वृप. २.५३, आग्नि २१६. ४४;... ऋषिः स्याद्घमर्षणः स्मृत. ३८७

२. अनुष्टुभं भवे ...वृत्तश्च दैवतम् वोति. २७७, आर. ४२; वृत्तस्तु रे... स्मृत. २८७, अग्नि. २१६.४४

३. वीमि. २७७; सौत्रामण्यावभृतके बृप. २.५४; विनियोगः प्रकीतितः स्मृत. ३८७; विनियोगोस्य कल्वितः आर. ४१

४. धीभि. २७७; स्मृत. ३८७

७. स्मृत. ३८७, वै. २६१;...न्योमांस्तु क्षिः स्मृच. १८३, अपि वाण्य निमाजित्वा यः पठेदघ...अत्रि. २.६

८. स्मृच. १८३; अमाथ...एवं तं मनुर...वै. २६१;...भृषस्तयेव मनु... अत्रि. २.६

११. प्रणाशनः शास्त्र. ९.१३; सर्वपापापनोदनः मनु. ११.२६०

१२. सवपापप्रणोदनम् आ.; प्रणाशनम् शास्त्व. ९.१३; सर्वनानापनोदनम् मतु. ११.२६०

इतिपनित ... आ.; गायत्रं छन्द रच्यते वीमि. २७७; गावत्रं छन्द एव च आर. ४१

१. कोमि. २७७; आपथ...विनियोगथ मार्जने सार. ४१#

३. सर्वत्र पावनं चीमि. २७७,२८१

४. राजपुत्रस्तु चीभि. २७७; गाधिजो (गोभिलो) राजपुत्रस्तु हुपदायाम्यवि... भेषेत् वृष. २.५२

५. वीभि. २७७; आनुष्टुभं त्रुपः २.५२

६. वीमि. २७७

ज्ञाम सा देवी स्मृच्यः १८३; नाम गायत्री चै. २६१; नाम यो मन्त्री यज्ञेंदेद प्रतिष्ठितः, बृहस्पातिवचनमिति सं. ५१

र्म्य मुच्यते ब्रह्महत्यया समृचः १८३; ...त्यं सर्वपापः प्रमुच्यते, बृहस्य-तिवचनमिति सं. ५१; ।त्रेरावृत्य मुच्यते ब्रह्महत्यया च. २६१; सर्वपापहरा जिल्लामहतोष्येनसः स्मृतम् पमाः २.१. पृ. ४२८

सं. ५१; अपः वाणो समादाय स्मृच. १८३, भृगुवबनामिति हे. ३.१.५.
 ९०२; आपः पाच्योः चीमि. २८१; अपः प्राणो चे. २६१

१०. स्मृच. १८३, सं. ५१, वे. २६१; भृगुवचनमिति हे. ३.१. पृ. ९०२

१ एवं ज्ञात्वा तु मन्त्राणां विनियोगं द्विजोत्तमाः। संघ्यां यद्वदुपासीत तथा सर्व निबोधत ॥१८३॥ ऐशान्यभिमुखो भूत्वा श्रुचिः प्रयतमानसः। आचान्तः पुनराचामेद्दतमित्यभिमन्त्र्य च ॥१८४॥

५ आन्तरं शुध्यति ह्येवमन्नपानमलीकृतम्। त्रिरावर्त्य तु सावित्रीं प्रणवं व्याहृतीस्तथा ॥१८५॥ मार्जनं च तथा कृत्वा आपोहिष्ठेति मार्जयत्। सार्थामृचं तु प्रक्षिप्य ऊर्ध्वं सार्द्धामधः क्षिपेत्॥१८६॥ अधोभागविसृष्टाभिः कलुपं याति संक्षयम्।

१० सर्वतीर्थाभिषेकश्च ऊर्ध्व संमार्जनाद्भवेत् ॥१८७॥ अघमर्थणस्केन मार्जनं कारयेत्ततः । शन आपश्च दुपदां कामतः संप्रयोजयेत् ॥१८८॥ आंकारपूर्वा गायत्री अब्लिङ्गान्यघर्पणम् । ज्ञातव्यं ब्रह्म चैतद्वै पुरा दृष्टं स्वयंभुवा ॥१८९॥

१ एवं संमार्जनं कृत्वा बाह्यग्रुद्धचर्थमात्मनः। अथाभ्यन्तरग्रुद्धचर्थं प्राणायामान् समाचरेत्॥१९०॥

इति श्रीवृह्योगियाञ्चवल्क्ये स्नानतर्पणसंघ्योपासन-जपादिविधि (निर्णयो नाम) सप्तमोऽघ्यायः ॥ ७॥

१. वीमि. २७२, स्मृच. १४१; शुद्धवर्षमादरात् वै. ३२३

९. मन्त्राणां प्रयोगं वै द्वि...चीमि. २६७, २६८,२८१

र. संध्यामुपासते यद्वययावतात्रिनोधत वीमि. २६८

३. ईशान्यामी...वीमि. २६६, २६८

५. वीमि. २६८; शुद्धयते...पानं मनीकृतम् आ.

६. वीरीमे. २६९; प्रणवन्याहातीभेः सह आ.

८. वीमि. २६९:

५. वीमि. २६९;...भिरसुरा यान्ति सं. ४७

१•• वीमि. २६९;...भिषेकं च आ., सं. ४७

११.-१२. वीमि. २६९

१३. ...पूर्वा गायत्रीमिन्लङ्गाद्य ...वीमि. २६९

१४. सातव्यं ब्रह्म आ.; सातत्यं ब्रह्म वीमि. २६९

२. स्मृतः १४१; तशाभ्यन्तर...आ., वीमिः २७२; तथाभ्यन्तर... प्राणायामं समा... वे. ३२३

४. ...जपादिविधिः सप्तमोऽध्यायः आ. अत्र इ.पुस्तके समान्तियोतकं किमापे चिह्नं नास्ति ।

अष्टमोऽध्यायः

अत ऊर्छ प्रबक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम्।
प्रत्याहारं तथा ध्यानं यथावदनुपूर्वशः।
उच्यमानं निवोधध्वं संक्षेपेण दिजोत्तमाः ॥१॥
५ सव्याहातं सप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह।
त्रिःपठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥२॥
गायत्रीं शिरसा साध जपेद्याहतिपूर्विकाम्।
प्रतिप्रणवसंयुक्तां तिरयं प्रायसंयमः ॥३॥
भूभुवः स्वर्महर्जनस्तपः सत्यं तथैव च।
१० प्रत्योंकारसमायुक्तं तत्सवितुर्वरेणियम् ॥४॥
ओमापो ज्योतिरित्येविच्छरः पश्चात् प्रयोजयेत् ॥५॥

्राचा पाका राज्यः नगुपपमामातः स्युद्धाः र्**४**रः स्यूखन्तः मेघातिथिः २.७८

५. पमाः १.१.२९२, स्मृचः १४१, स्मृतः ३८५, वै. ३२३

१०. समायुक्तस्तया प्रमा. १.१. पृ. २९२; वीमि. २७२; स्मृच. १४१। वै. ३२३; स्मृत. ३८५

११. पमा. १.१. पृ. २९२; स्मृच. १४१; वै. ३२३; प्रधाद्ययोजयेत् वीसि. २७२; प्रयुज्यते कृष. २.६८; स्मृत. ३८५ १ एप मन्त्रप्रयोगास्त्रः प्राणायामे निवोधत ।
 त्रिरावर्तनयोगानु प्राणायामस्तु ग्रन्दितः ।।६॥
 त्रिविधं केचिदिच्छन्ति तथा च नवधा परे ।
 मृदुमध्याधिमात्रत्वादेकेकं त्रिविधं भवेत् ॥।।।

५ ओंकारं व्याहृतीः सप्त गायत्री सिश्चरास्तथा।
प्राणायामोऽयं मनुना वेदेषु कथितः पुरा ॥८॥
प्रकः कुम्भकश्चेव रेचकस्तदनन्तरम्।
प्राणायामस्त्रिषा ज्ञेयः व नीयोमघ्यमोत्तमः ॥९॥
प्रकः कुम्भको रेच्यः प्राणायामस्त्रिलक्षणः।

१० (कन्यसमध्यममुख्या इति त्रयं प्रोच्यते तज्ज्ञैः)॥१०॥ (द्वादशमात्रः प्रथमो मध्यम उक्तस्तथातद्दिगुणः।) (उत्तम उक्तास्त्रगुणः मात्राभेदाः

प्रकीर्विवास्तज्ज्ञैः ॥११॥

५. विसिष्ठ स्मृ. २५.१३; गायत्रीं च शिरस्तया अत्रि.१.१२; सन्याहाते मनुवचनामिति स्युच. १४१, पमा. १.१ पृ. २९२, वै. ३२३; सन्य, हितकां सत्र... बी. ४.१.२९; शंख. ७.१४, योगीश्वरवचनामिति मदः ६७; स्मृत्यन्तरवचनमिति मेघातिथिः २.७५; याज्ञवल्क्यवचनामिति वीमि. २७४

६. मनुवचनिमिति स्मृच. १४१, वै. ३२३, पमा. १.१. पृ. २९२; वृ. ३१४; शंख. ७.१४; वी. ४.१.२९; अत्रि. १.१२; योगीश्वत्वच-मिति मह. ६७; विसष्ठवचनिमिति वीमि. २७४; वासिप्रस्मृ. २५.१३ ७.-४. याज्ञ. १.२३; मनुवचनमिति स्मृच. १४१; स्मृखन्तरवचनमिति

१. पमा. १.१. प्र. २९२

२. स्मृतः १८५, स्मृचः १४१, वै. ३२३,.....यामः प्रकीर्तितः पमाः १.१. पुः २९२;...यामांस्तु शक्तितः वीमि. २७२

३. बामि. २७५, समृत. ३८५

९. पमा. १. १. पृ. २९२, घी.मि. २७३, वै. ३२४; पूरको कुम्म-को रेच्यः प्राणायामान्निलक्षणः स्मृच. १४२, स्मृत. ३८५; पूरक-कुम्मकरेचैः प्राणायामान्निलक्षणो ब्रेयः आर. ३९; न्या पूरकः कुम्मको रेचकः प्रा...णो ब्रेयः आ.

कानिवासस्यमोत्तमः स्मृतित्रयं प्रोच्यते तद्दौः आ.

११. हादशमालः कनीयान् मध्यो मात्राश्वतुर्विशतिः आ.

१२. छत्तमः पर्विशन्मात्री मात्राभेदाः प्रकीर्तितास्तद्त्रैः आ.

१ अङ्गुलिमोक्षत्रितयं जान्वीः परिमार्जनमथापि ।
तत् कालत्रयमपि तज्ज्ञा मात्रासंज्ञां प्रश्नंसन्ति ॥१२॥
गोदोहमत्रपाको वा इपुक्षेपो ह्यथापि वा ।
घण्टायाः स्तानितं वाऽपि ह्यतिमात्रा उदाहृताः ॥१२॥

५ देशकालानुसारेण सेव्यमानः शनैर्यदा ।
स्वेदकंपादि जनयेदतिमात्रत्तदा भवेत् ॥१४॥
निरोधकाले प्राणस्य मात्राः संकल्पयेत् कथम् ।
तस्मात् स्मृतिप्रतिष्ठं तत् कल्पयित्वा तु
योगिभः॥१५॥

आदिप्रयत्नं प्रथमं दितीयं यत्र चेतसि ।

१ • तृतीयं तु समुद्दिषमुद्वयं तमसस्परि ॥१६॥
 पूर्वोक्तस्य तु मन्त्रस्य यथासंख्यं प्रकीर्तयेत् ।
 मात्रायोगा यथोक्तांस्तु कृता एव भवन्ति च ॥१७॥
 एतन्मात्राप्रयोगेण प्राणायामत्रयस्य च ।
 प्रहणं धारणोत्सर्गं यथासंख्येन कारयेत् ॥१८॥

१५ बाह्यस्थित नासपुटेन वायु-माकृष्य तेनैव श्रनेः समन्तात्। १ नाडीश्र सर्वाः प्रतिप्रयेतु

स प्रको नाम मरुन्निरोघः ॥१९॥

न रेचको नेव च प्रकोऽयं

नासाग्रचारी स्थित एव वायुः।

प सुनिश्चितं घार्य यथाक्रमेण

कुम्भाख्यमेतत् प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ॥२०॥

निष्काम्य नासाविवरादशेपं

प्राणं बहिः श्न्यमिवानिलेन।

निरुच्छवसंस्तिष्ठति चोर्छ्(रुद्ध)वायुः

१०

स रेचको नाम महानिरोघः॥२१॥

नासिकाकृष्ट उच्छवासो भातः प्रक उच्यते

कुम्भको निश्रल्थासो मुच्यमानस्तु रेचकः ॥२२॥

जान्वोः पारीमार्जनं वापि अप. १०२२ः अ•्गृष्ठाङ्गुलिमोतं त्रि-खिर्जानुपारीमार्जनम् हठप्रटीः २. १२

२. ततालत्रय...संज्ञं प्र... अप. १०२२; तालत्रयमपि प्राज्ञा मात्रासंज्ञां प्रचक्षते हठप्रदी. २. १२

९५. बाह्य स्थितं व्रा(प्रा)णपुटेन हठप्रटी. २. ७१; माकृष्य यत्नेन र्शनः स्मृत्व. १४२, वै. ३२४; नासापुटेनानिलमेव बाह्यमाकृष्य तेनव रानः समस्तम् सं. ४०

नाडीमु सर्वामु च पूरयेदाः स पूरको नाम महाशिरोधः सं. ४०;
 नाडीश्र सर्वाः परिपूरयेदाः स...महानिरोधः हठप्रदी. २. ७१; नाच्य-ब सर्वाः परिपूरणीयाः स...महाशि... वै. ३२४, स्मृच-१४२

३. पुरकोत्र नासापुटे संस्थित (पुटान्तास्थित) मेव बायुम् इटप्रटी. २. ७१;...चकं नेव तु पूरकं वा नासाप्रभागे स्थितमेव वायुम् सं. ४१.

५. सुनियलं धारयते कमेण हठप्रटी. २. ७१; सुनियलं धारयाते कमेण. स्यमेतं प्रव... सं. ४१

७. हठप्रटी. २. ७१; निःसार्थनासा... शुन्य इवा... सं. ४२

५. सं. ४२; ।नेरुष्य सं (निरुच्छ्वसं) तिष्ठति रुद्धवायुः हटप्रदी. २.७२.

११. प्रमाः १. १. पृ. २९२, वीमि. २७३, स्पृच. १४२, वे. ३२४; वच्छ्वासीखन्तः पूरक अप. ४५; नासिकागत उच्छ्वासी ध्यातुः पूरक स्मृत. ३८५; ... सो एतः पूरक आर. ३९

११. स्ट्रत. ३८५, अप. ४५;...श्वासो रिच्यमानस्तु वीप्रि. २७३, पमा. १. १. पृ. २९६, स्ट्रच. १४२, वै.३२४, आर. ३९

१, नीलोत्पलदलक्यामं नाभिमध्ये प्रतिष्ठितम्। चतुर्भुजं महात्मानं पूरकेणैव चिन्तयेत् ॥२३॥ कुम्भकेन हृदि स्थाने ध्यायेच कमलासनप्। ब्रह्माणं रक्तगौराङ्गं चतुर्वक्त्रं पितामहम् ॥२४॥

५ रेचकेनेश्वरं घ्यायेछलाटस्यं त्रिलोचनम् । शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलं पापनाशनम् ॥२५॥ यदा निरोधसंयोगाद्देवतात्रयाचिन्तनात् । अग्नेवीयोरपां योगादात्मा शुद्धचेत वै त्रिभिः ॥२६॥ निरोधाङ्जायते वायुर्वायोरिश्च जायते ।

१० अग्नेरापोभिजायन्ते ततोऽन्तः शुद्धचते त्रिभिः ॥२७॥

9. नीलोत्पलश्यामनिभं नाभिदेशे प्रति... वीमि. २७३, अप. ४५; नाभि देशे व्यवस्थितम् आर. ३९, योगिसंहितावचनामिति याझः वीमि. ६९; अतसीपुष्पसंकाशं ध्यानाचिन्द्रप. ३०

२. वीमि. २७३, अप.४५; पूरकेनैव आ.; पूरकेन विचिन्तयेत् आर. ३९; भ्या. ३०; योगिसंहितावचनमिति याञ्च. येगिम.६९

३. वीमि. २७३, अप. ४५, आर. ३९, भ्या. ३१

भ. वीमि. २७३; गौरसर्वाक्षं अप. ४५; ब्रह्माणं गौरवर्णं च चतु... आर. ३९: रक्तगौराभं ध्या. ३१

५. रेचकेन तु विद्यातमा ललाटस्यं ध्या. ३२;... श्वरं विद्याहलाटस्यं महेश्वरम् श्रीमि. २७३, अप. ४५, आर. ३९; योगिसाहितावचनामिति याञ्च. श्रीमि. ६९

५. निष्कनं पापनाशनम् ध्या. ३२; वीमि.२७३, अप. ४५, आर. ३९

५. बी. ४. १. २६; प्रजायते आत्रि.१.६; प्राणरोशातु वायुः स्याद्वायोराप्रि ... अग्नि. २१६. ४६;... भिहिं... चसिष्ठस्मृ. २५.६.

भमेरापश्च जायन्ते अत्रि. १. ६; अमेरापस्ततः शुद्धिस्ततश्चाचमनं चरेत्
 भाग्नि. २१६. ४७; अमेरापश्च जायन्ते स्मृचः १४२; तापेनापोभिः नायन्ते वी. ४. १. २६; तापेनापोश्च जायन्ते विसष्ठस्मृ. २५.६

सन्याहतिप्रणवकाः प्राणायामास्तु पोड्य।
 अपि अणहनं मासात् पुनन्त्यहरहः कृताः ॥१८॥
 प्राणायामा त्राक्षणेन त्रयोऽपि विधिवत् कृताः।
 न्याहतिप्रणवैः सार्द्ध(ध) विज्ञेयं परमं तपः ॥२९॥

प दह्यन्ते घ्मायमानानां धात्नां हि यथा मलाः । तथेन्द्रियाणां दह्यन्ते दोषाः प्राणस्य निग्रहात् ॥३०॥ अह्वा राज्या च यान् जन्तृन् हिनस्त्यज्ञानतो यतिः । तेषां स्नात्वा विशुद्ध्यर्थं प्राणायामान्

पडाचरेत् ॥३१॥

प्राणायामेर्दहेदोपान् धारणाभिश्च किल्विपम् ।

१ प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानिश्वरान् गुणान् ॥३२॥

यथा पर्वतधातूनां दोपान् दहाते पावकः ।

एवमन्तर्गतं चैनः प्राणायामेन दह्यते ॥३३॥

मतु. ११. २४८; सब्याहतिकाः यो. ४. १. २९, शङ्खः १२.१८, अत्रि. २. ५; सब्याहतिः सप्रणवाः आ.

२. मनु. ११. २४८, शङ्खः १२. १९; ... रहर्षतः थी. ४.१.३१, अत्रि. २. ४

३. ब्राह्मणस्य त्रयापि मनु. ६. ७०

४. ब्याइतिप्रणवैर्युक्ता सनु. ६. ७०

^{&#}x27;४-६- मनु. ६'७१

७. मनु. ६. ६९; अहराध्या आ.

८. मनु. ६.६९

९. मनु. ६.७२; शङ्ख. ६. १३

९०. मनु. ६. ७२; ध्यानेनानैश्वरान् शक्न्यः **७. १३**

विरजं चतुर्गुणं कृत्वा नियतात्मा जितेन्द्रियः । प्राणायामेश्वताभिंस्तु मुच्यते हुपपातकात् मन्त्रेहोंमैर्मार्जनाभ्युक्षणैश्च प्राणायामैयोगिसिद्धि जयन्ति ।

निर्धूतपापा विरजा विशुद्ध। योगाग्निना दग्धबीजा त्रजन्ति ॥३५॥

प्राणायामञ्चतं कार्यं सर्वपापप्रणाञ्चनम्। उपपातकजातीनामनादिष्टस्य चैव हि ॥३६॥ यदहा कुरुवे पापं कर्मणा मनसा गिरा।

त्रिकालसंध्याकरणात् प्राणायामैर्व्यपोहति ારુષા

ब्रह्महा च सुरापश्च अगम्यागमने रतः। सुवर्णस्तियि चौरश्च गोन्नो विस्नम्भघातकः 113 < 11 श्ररणागतघाती च क्टसाक्षी ह्यकार्यकृत्। ॥३९॥

एवमादिष्वथान्येषु पापेष्वाभिरताश्चिरम्

प्राणायामञ्चतं कुर्युः सूर्यस्योदयनं प्रति । निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥४ •॥

सूर्यस्योदयनं प्राप्य निर्मला गतकि रिवषाः। भवन्ति भास्कराकारा विधूमा इव पावकाः

घ्यानेन सद्यं नास्ति शोधनं पापकर्मणाम्। श्वपाकेर्वाप भुञ्जानो ध्यायी नैव तु छिप्यते ॥४२॥ पूरके विष्णुसायुज्यं कुम्भके त्रवाणोऽन्तिकं । रेचनेन तृतीयन प्राप्त्रयादेश्वरं पदम् ॥४३॥

न प्राणेनाप्यपानेन वेगाद्वायुं समुत्सृजेत्। येन सक्तन् करस्थांश्च प्राणा(ण)योगेन चालयेत्॥४४॥ श्चनेर्नासापुटैर्वायुमुत्सृजेश च वेगतः। न कम्पयेच्छरीरं तु स योगी परमो मतः 118,411 प्राणस्यायमनं कृत्वा आचमेत् प्रयतोर्धाप सन्

आन्तरं स्विद्यते यस्मात्तस्मादाचमनं स्मृतम् ॥४६॥ एवं त्रिविधमुद्दिष्टं प्राणायामस्य लक्षणम्। स्मृतिदृष्टं भवेदत्तृ सिद्धान्ते त्वेतद्न्यथा 118011 मात्राप्रमाणयोगेन प्राणापाननिरोधनात्। ओंकारंणेव कर्तव्यः प्राणायामा यथोदितः 118 < 11

१५ मात्रायागप्रमाणेन प्रणवं परिचिन्तयेत्। मृदुमध्योत्तमत्वाच जिविधः सोर्डाप इञ्यते ॥४९॥ एवं तु त्रिविधं कृत्वा प्राणायामं विधानतः।

७. सर्वपापानुत्तये याञ्च. ३. ३०५

८. याज. ३. ३०५

९. यमवननमिति मिताक्षरा ५.३०७

१०. त्रैकाल्यसंध्याकरणात्तत्सर्वे वित्रणश्याति याञ्च. ३. ३०७

१५. प्राणायामत्रयं कृत्वा स्मृच. १४२, वे. ३२५

१६. समुच. १४२

१७. धौतकत्मषाः अति. ८.१२

१८. भास्कराभास्ते अन्नि. ८. १२

१. अत्रि. ८. १३

२. प्यानेनेह विशुद्ध्याते अञ्जि. ८. १३

३. स्मृच. १४२, वे. ३२४

४. रेकेन स्त्रच. १४२, वे. ३२४

७. ... ऋतु वेगतः स्मृत्यः १४२

८. स्त्रुव. १४२

९. बीमि. २७७, अप. ४६, स्तृत. ३८६

१०. घोमि. २७७, बा ४६: अन्तर स्मृतः ३८६

११. याज्ञवन्क्यवचनमिति चीर्धिः २७४

१४. ऑकारनैव आ.

१ प्रत्याहारं ततः पश्चाचिन्तयेत्तिन्नवोधत ।।५०॥ वायुर्वाद्यो यथा देहे गृहीतस्तन्न (तः स तु) कोष्ठगः श्रनैः श्रनीनीरोद्धव्यः प्रत्याहारः स उच्यते ॥५१॥ इन्द्रियाणां तु सर्वेषां या वृत्तिस्तु प्रकीर्तिता। भनसा प्रतिहर्तव्या प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ॥५२॥ सर्वाङ्गाणि यथा कूर्मो दृष्ट्वा संकोचयेत् श्चणात् तथेन्द्रियाणीनिद्रयार्थात् तानि प्रत्याहरेद्युधः ॥५३॥ संकल्पोऽध्यवसामश्च आभिमानस्तथेव च। तथैव वायवः सूक्ष्मा निरोद्धव्याः प्रयत्नतः ॥५४॥

श्वतीतानागतेभ्यश्व कामेभ्यस्तु पुनः पुनः ।
 एकत्र धारयेद्यस्तु सोऽमृतत्वाय करुपते ॥५५॥
 श्वतत्रयं तु श्लोकानामष्टात्रिश्वाधिकं तथा ।
 स्नानस्य निर्णयः प्रोक्तः शिष्याणां

हितकाम्यया ॥५६॥

१५ इति श्रीवृहद्योगियाज्ञवल्क्ये प्राणायामप्रत्याहार-निर्णयो (नाम) अष्टमोऽध्यायः ॥८॥

नवमोऽध्यायः

ध्यानस्य तु विधि वक्ष्ये शृण्वन्तु ऋषयः सदा । एभ्यस्तु पुनरावृत्तिः कदाचिदिहं दृश्यते 11211 ध्यानं कृत्वा चतुर्थं तु न भूयो जन्म चामुयात् । ततः सम्यक् प्रवस्यामि प्राणायामचतुर्थकम् ાારાા वाह्यस्तु विषयाक्षेपचित्तविक्षेपवर्जितः। मानसं विमले शान्ते स्थितं विष्णुं हृदि क्षिपेत् ॥ ३॥ तद्ध्यानं तत्तु वै योगो माक्षमार्गप्रसाधकम्। आं भूभेवः स्वर्महर्जनस्तपः सत्यामत्येवं ब्रह्म वैदिकम् ॥४॥ १० एतट्यार्थ वे विष्रः परे धामि नियोवयेत् । ह्याप्रश्चेव वायुश्च जीवेशः समुदाहृतः 11411 एपां ह्यन्तः शरीरस्यं ऑकारेणोपलक्ष्यते । आंकारं पद्मनालेन उच्छत्योपरि योजयेत् 11811 आ(अ)प्राणाच्छृन्यभूतं तु चेतोङ्गं जीवसंज्ञकम्। जप(जाय)ते तु यतस्तसात् पुनस्तत्र निवेश्यत् ॥७॥ घण्टाशब्द्वदोकारमुपासीत समाहितः। पुरुषं निर्मलं शुद्धं पश्यत्यत्र न संशयः 11211 कुण्डलाकृतिसंस्थानं प्रसुप्तोर्गसंनिभम् । तन्मध्ये संस्थिता ह्यात्मा धामात्मा 11911 विन्दुलक्षणः वक्रं नु भवति ह्यादी ऑकारं चतुरक्षरम । ऋजुत्वं संप्रपद्येत पदं प्राप्य तु पञ्चमम् 118011

२२. बक्रं तद्भवाति वृयाः २.८

१. इ., पक्षातयेतिषियोभत आः

२. कोष्टगः आ.

९०. इ.; कामेभ्यक्ष सहैव तु आ.

१२. शतत्रयेण क्षोकानामष्टात्रिशाधिकस्तया इ.

९५.-९६. निर्णयः अष्टमोध्यायः आ.; योगयाज्ञवल्क्ये प्राणायामप्रत्याद्वार-मनेत् (?) द्

मध्यमस्तु भवेद्धिन्दुर्मूर्घन्येवावतिष्ठते । तत्र वाचो निवर्तन्ते सर्वे वर्णास्त्रथेव च 118811 तसात् सर्वे प्रसूयन्ते वर्णास्तत्र विश्वन्ति च। वर्णात्मा हीनवर्णस्तु सर्ववर्णेषु जीवनम् ॥१२॥ ५ न घोषं नैव चाघोषं दन्तीष्ठयं नैव तालुजम्। न मूर्धन्यं न चान्तःस्थं न स्वरं व्यञ्जनं न च ॥१३॥ न कन्यं(ण्ठघं) नैव चोष्माणं न वर्गे न विसार्गणम्। जिह्वामूलमुपध्मानमनुस्वारं न चैव हि ह्याकाश्वनिविष्टस्तु सोऽक्षरत्वं निगच्छति। १० अक्षराणि त्रिषष्टिवैं स्थानयोगाद्भवान्ति हि गर्भा एतत्तु परमं ध्येयं न्योममध्ये न्यवस्थितम् । व्योज्ञश्चोपरि मध्यस्थमनन्ताकाशमव्ययम् ॥१६॥ यस्याकाश्चमयं कोष्ठमनन्तं परमालयम्। संयोगश्चेतनोऽस्माकं प्रकाशश्चाग्निस्ययोः ॥१७॥ १५ यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम्। यचन्द्रमसि यच्चायौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥१८॥ अन्तरेऽसिनिमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत्।

अग्रं च मृलकं ब्रह्म सर्वेषां चान्तरास्थितम् न तक्कासयते सूर्यो न श्वशाङ्को न पावकः। यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥२०॥ तस्मादंशं विनिष्कान्तं जीवभूतं सनातनम्। ब्रह्मणः परमं ब्रह्म ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम् ॥२१॥ इदये सर्वभृतानां जीवमृतः स तिष्ठति । स एव भगवान् विष्णुर्वेदान्तैरुपगीयते ॥२२॥ ईश्वरं रुपारुयं तु सत्यधर्माणमन्ययम् । भगीख्यं विष्णुसंज्ञं तु यं ज्ञात्वाऽमृतमशुते ॥२३॥ इ. झोम्नि तपते होप बाह्ये सूर्यस्य चान्तरे। अप्री द्यपृमके द्येप ज्योतिश्वित्रतरङ्गवत् गारशा ह्याकाश्चे तु यो जीवः साधकैरुपगीयते । स एवाऽऽदित्यरूपेण वहिस्तम(र्नम)सि राजते॥२५॥ तस्य चान्तर्गतं धाम सूक्ष्मं प्राकाश्यमेव च। स चात्मा सर्वभूतानां चेतोमात्रस्वरूपकः 117 411 एकधा यो विजानाति ज्ञात्वा चैनमुपासते। स परं विद्यते व्योम ब्रह्माणं समुपाश्चते (१) ાારળા ज्ञानकर्मसमायोगात् परमाम्रोति पृरुषम् । पृथाभावे न सिध्येत उभे तस्मात् समाश्रयेत् ॥२८॥

१. मूर्दन्ये... आ.

[.] ४. ...सर्वे वर्णेषु... आ.

८. जिह्ना आ.

९. निगछाते आ.

१०. त्रिषष्टिवें आ.

१२. व्योम यस्य च मध्यस्यं इ.

१३. ...कोष्टामनन्तं आ.

१५. गीता १५.१२

१६. गीता १५.१२; यश्रामी आ.

१. अनप्रमृलकं ब्रह्म सर्वेषु परिसंस्थितम् इ.

२.-३. गीता. १५.६

१८. याश्च. चीमि. ३६०, दीप.८९

१९. तात तस्मात् दीप.८९

ज्ञानं प्रधानं न तु कर्महीनं कर्म प्रधानं न तु बुद्धिहीनम् ॥ तस्माद्द्योरेव भवेत सिद्धि-र्न ह्येकपक्षो विहगः प्रयाति 112511 गवां सर्पिः श्वरीरस्थं न करोत्यङ्गपोपणम् । निःसृतं कर्मचरितं एनस्तस्यैव भेषजम् ॥३•॥ एवं सति शरीरस्थः सपिंवत्(वंत्) परमेश्वरः । विना चीपासनादेव न करोति हितं नुप 113 811 कर्माणि द्यविनाशीनि वीजवत् प्रभवन्ति च। तानि योगाग्निदग्धानि न प्ररोहन्ति वै पुनः ॥३२॥ एतसात् कारणाद्भ्यानं धारणां प्राणसंयमम् । कुर्याद्यत्नेन योगज्ञः कर्मसन्यासचिन्तनम् गा३शा परिज्ञानाद्भवेनमुक्तिरेतदालस्यलक्षणम् । कायक्लेशभयांचैव कर्म नेच्छन्त्यपण्डिताः ાારે જાા यमेश्व नियमेश्वेव आसनैः प्राणसंग्रमेः।

१.-४. दीव.८९

प्रत्याहारेण ध्यानेन धारणाभिः समाधिना

अणिमादि तथैश्वर्यं प्रत्यक्षं जायते श्रुवम्

अष्टाङ्गेन तु योगेन उपास्यातमा विमुच्यते ।

ાારુપા

॥३६॥

१ प्रणवन्याहतिभ्यां च सावित्र्या त्रितयंन च। उपासं त्रितयं त्रस आत्मा सत्र प्रतिष्ठितः ॥३७॥ विद्या जपश्च चिन्ता च एतद्धि त्रितयं स्मृतम् । एतेन त्रितयेनाथ उपास्यात्मा विमुच्यते ॥३८॥

५ प्रणवाद्या भवेदिया प्राणायामस्तपः स्मृतम् । ध्यानं च घा(णा चैव चिन्ता ह्येपा उदाहृता ॥३९॥ सावित्र्याश्चेव माहात्म्यं ज्ञात्वा चैव यथार्थतः । तस्यां यदुक्तं चोपास्य ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥४०॥ तच्छव्दोन तु यच्छव्दो बोद्धव्यः सततं वृधैः।

१० उदाहते तु तच्छव्दे यच्छव्द उदितो भवेत् ॥४१॥
देवस्य सवितुर्यच्च भर्गमन्तर्गतं विभुम् ।
व्यवपादिन एवाहुर्वरेण्यं तच धीमहि ॥४२॥
चिन्तयामो वयं भर्ग धियो मो नः प्रचोदयात् ।
धर्मार्थकाममोक्षपु बुद्धवृत्तीः पुनः पुनः ॥४३॥

१५ बुद्धेर्वोधियिता यस्तु चिदात्मा पुरुषो विराद्। सवितुस्तद्दरेण्यं तु सत्यधर्माणमीश्वरम् ॥४४॥ हिरण्यवर्णं पुरुषं ध्यायेम विष्णुसंज्ञकम्। भेति भासयते स्रोकान्रेतिरञ्जयते प्रजाः ॥४५॥

५. स्मृत. ३८२; यथा स...स्यं गर्ना न कुरुते बलम् ग. २३५.२

६. ...कर्मस्युक्तं पुनस्तासां तदौषधम् स्मृतः ३८३; निर्गतं कर्मसंयुक्तं दत्तं तासां महाफलम् ग. २३५.३

तथा विष्णुः शरीरस्यो न करोाति हितं नृणाम् ग. २३५.३

८. स्मृत. ३८३; विनाराधनया देवः सर्वगः परमेश्वरः ग. २३५.४

१३. स्पृत. ३८३; ...रेतज्ज्ञानस्य लक्षणम् आ.

१. ...गायच्या त्रितयेन च स्मृत. ३८३

२. उपास्यं परमं ब्रह्म आत्मा यत्र स्मृत. ३८३

११. इ.;...र्यस्यभग... आ.;... सवितुर्वेची भर्गमन्त... स्मृत.३८३

१२. ...ण्यं चास्य धीमहि स्मृत. ३८३

१३. स्मृत. ३८३

१४. स्मृत. ३८३; मदी. २०; वृद्धिवृत्ती... आ.

१५. बुद्धेश्रोद्यिता समृत. ३८३

१८. लोकानितिरंजयते सा. भेति भीपयते लोकान् रेति रञ्ज... मदी.२०

गइत्यागच्छतेऽससं भरगा(णा)द्भर्ग उच्यते । अग्रीषोमात्मकं बिश्रद्वैश्वरूपेण कर्मणा 113811 जगदाघानसिद्धचर्थं सूर्यात्मा जगतोऽपि च। शश्चत्प्रसूयणात् सूर्यः पावनात् पवनः स्मृतः ॥४७॥ आप्यायनाचु वरुणः श्रेष्टत्वादिनद्र एव सः। भौमान्तरिक्षं दिव्यं च आ(अ)प साह रवीन्धनम् ॥४८॥ एता गभास्तिभिः पीता दीप्यन्ते रविमण्डले। एतैः पर्यायशब्देस्तु एक एव सदोच्यते आजते च यदा भर्गः पुरुषत्वाच पूरुषः। सर्वातमा सर्वभावस्तु आत्मा तेन निगमते ॥५०॥ तत्सवितुर्वरेण्यं च चेतनात्मा महेश्वरः। आ(अ)पः संक्षिप्य सवितुस्ततः सर्गः प्रवर्तितः॥५१॥ सर्वेषामेव भूतानामापोज्योतिरिहोच्यते । अस्ज पाके भवेद्धातुर्यसात् पाचयते ह्यसौ श्राजते दीप्यते यसाज्जगदन्ते हरत्यपि। कालाग्निरूपमास्थाय सप्तार्चिः सप्तरिक्मिभः श्राजते स्वेन रूपेण तसाद्भर्ग इति स्मृतः। दीव्यते क्रीडते यसाद्योतते रोचते दिवि 118811

. 8	तसादेव इति प्रोक्तस्त्यते सर्वदैवतैः।
	सावेता सर्वभूतानां सर्वभावान् प्रस्यते ॥५५॥
	सवनात् पावनाचैव सविता तेन चोच्यते।
	वरण्यं वरणीयं च जन्मसंसारभीरुभिः ॥५६॥
५	आदित्यान्तर्गतं भर्गः सेन्यते वै मुमुधुभिः।
	जन्ममृत्युविनाञ्चाय दुःखस्य त्रिविधस्य च ॥५०॥
	घ्यानेन पुरुषो यस्तु द्रष्टच्यः सूर्यमण्डले ।
	मन्त्रोर्थमाप वेदादी स्थापयत्येवमेव हि ॥५८॥
	हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्याऽपिहितं मुखम् ।
?	॰ तत्त्वं प्पन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥५९॥
	योऽसावादित्ये पुरुषः सोऽसावहम् ।
	कविं पुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुसरेद्यः॥६०॥
	सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपमादित्यवर्णं
	तमसः परस्तात्।

१. मदी.१९

१. गत्यागच्छत्यजसं यो भगवान् भर्ग उच्यते मदी. २०

१५. असो पाके आ.

१६. ..जगच्चान्ते मदी. २०

१८. श्राजते तत्स्वरूपेण तस्माञ्चर्गः स उच्यते मदी. २०

१९. मदी. १९ दीव्यते कीहते यस्मादुखते द्योतते दिवि आ.

२. मधी. १९; सर्वभावांश्व जायते आ.

३. मदी.१९

४. स्मृत. ३८३;... बंबारभयभीवभिः मदी. १९

५. ...गतं यच्च मर्गास्थं तन्युमु...स्मृत. ३८३;...गतं यच मर्गास्थं वा मुमु...मदी.२०

त्रितयस्य च स्मृत. ३८३

७. यथ द्रष्टव्यः स्मृत. ३८३

८. ...मार्व नेवायं ज्ञापयत्येवमेव हि स्मृतः ३८३

९--१९- ईश-१५, मैथा. ६.३५

११. मैआ.६.३५;...दित्यपुरु...आ.

१२.-१३. गीता.८.९

१ मर्गस्तु पुरुषो द्यात्मा ईश्वराख्यः शुचिस्तथा ॥६१॥ हिरण्यगर्भो विष्णुश्च शुक्कश्चेव द्यालिङ्गकः । ईश्विता सर्वभूतानां कर्मदोपाशयैरिप ॥६२॥ न परामृश्यते यस्मादिशेषादीश्वरः स्मृतः ।

प शोधनाच्छुद्धनाचैव आक्किन्नत्वाच्छुचिः स्मृतः ॥६३॥
हिरण्मयस्य गभोंऽभृत् हिरण्यस्य च गर्भजः ।
तस्माद्धिरण्यगभेंति पुराणे विनिगद्यते ॥६४॥
हैरण्यमण्डं संदीप्तं तपोज्ञानात्तु वै पुरा ।
एकं द्वादश्रधा गर्भमदितिविष्णुमजीजनत् ॥६५॥

१० तस्योल्वा (ल्ब) हात्स्थतो मरुरुदरात् सप्तासिन्धवः।
पर्वताश्च जरायूत्था नद्यो धमनिसंज्ञिकाः ॥६६॥
दिवश्च पृथिवी चैव कपाले दे व्यवस्थित ।
मध्येऽन्तरिक्षमभवत् त्रैलोक्यस्येप संभवः ॥६७॥
एते ह्यण्डकपाले दे अपां मध्ये निवेशिते।

१५ एकोऽघस्तात् समभवत् द्वितीयं नन्दनं वनम् ॥६८॥ तन्मध्याद्यः शिशुर्जातो मार्तण्डः सवितेति सः । सर्वाणि चास्य भूतानि द्युपासन्ते समन्ततः ॥६९॥ एतस्य ब्रह्मणान्यस्तं स्तूयते स(सा)र्वले।(लो)किकम् । रीद्र(दं) तेजः स्वकीयं च अग्रीपोमो तथैव च॥७०॥

२० द्वादशानां तु यत्तेजस्तदेकस्य निवेशितम् । पौरुषं चैव यद्धाम परमं ह्यत्र तिष्ठति ॥७१॥ १ अमृतं चैव मृत्युश्च प्राकृतं वैकृतं तथा । द्विधा गर्भो भवत्येषःहिताय जगतोऽस्य चारा ॥७२॥ वेदाश्चेवात्र चत्वारस्तपन्ते मण्डले स्थिताः ॥७२॥ ऋग्यजुःसाममृतिंस्तु रक्षमयस्तस्य ग्रन्दिताः ॥७३॥

५ रसानि यानि मेध्यानि रिव्मिभिः संप्रकर्षति। दिव्याःशिवतमाः सापः सीम्यास्ताः

संभवन्ति हि । । ॥७४॥

अक्षेत्रेस्यश्चः एतेस्यो इसमेध्याद् गृद्यते तसः । ः (१) अथर्वाङ्गिरसेस्यश्चः संभवेदेकृतं : लगत्ः ॥७५॥ (१)

१० अदमाश्चित्रवद्याया नागक्ष्माण्डराश्चसाः। स्तेनास्तेन हि जीवन्ति सीम्येन सुरमानवाः ॥७६॥ अन्नदः सर्वमृतानां भूर्भुवःस्वनिवासिनाम्। द्वार्शिष्ठप्रकाशे(शा)वद्यायनीहाराश्चनिमास्तः ॥७७॥ तामसान् यश्चमृतानि नागक्ष्माण्डनैर्ऋतान्।

१५ तदनेन विभर्तेकोऽमृतवृष्ट्या चराचरान् । ।७८॥
एप धाता विधाता च त्रक्षा विष्णुर्भदेश्वरः।
धनदः पावकः कालो वरुणेन्द्रानिलाः श्वश्नीः ॥७९॥
मित्रो धाता भगस्त्वष्टा पूपार्वमां द्वरेव चाः
पर्यायनामभिश्चेष एक एव निगद्यते : ।।८०॥

२० विश्वनात् सर्वभृतानां विष्णुरित्यभिधीयते । पश्चते सर्वभृतानां कर्म एप शुमाऽशुमम् ः ॥८१॥

२०. इः, निवेशनम् आ.

२१. इ; परमाल्पं च आ.

५. रमभिः संप्रकर्षाते आ.

१ छिन्दते प्वंदेहस्यं विषाकं वे शुभाऽशुभम् । तस्माद्धाता विधाता च कीर्त्यते वेदचिन्तकैः ॥८२॥ वृह्दत्वाद् वृंहणत्वाच्च सामऋग्यजुषां तथा । त्रयाणां धारणाचैव ब्रह्मा तेन निगद्यते ॥८३॥

र रोदनाद्वावणाद्वागाद्वंहणाद्वद उच्यते ।

महानीशश्च भूतानां महेश्वर इति स्मृतः ॥८४॥

सहस्रकरपन्मूर्तिर्दश्यते सर्वतो यतः ।

सर्वस्यैवोपरिष्टस्य पूरणात् पुरुषः स्मृतः ॥८५॥

अग्री प्रास्ताहृतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।

१० आदित्याज्वायते वृष्टिर्वृष्टेरत्नं ततः प्रजाः ॥८६॥ सिवता श्रियः प्रसविता धनदस्तेन चोच्यते । वायुः कर्म च काली च शुद्धेः कर्तृणि देहिनाम् ॥८७॥ पावयेद्रार्वमाभः सर्व पावकस्तेन चोच्यते । सूर्य आत्मा तु जगतः प्राणाख्यो हृदि संस्थितः ॥८८॥

१५ सर्वात्मा कथ्यते तज्ज्ञेर्जीवभूतः सनातनः।
द्वितीयेन तु रूपेण साक्षिवत्तिष्ठते तु सः ॥८९॥
आदानात् सर्वभूतानामादित्य इति कीर्तितः।
आर्यः स्वाम्यस्य जगतो ह्ययंमा तेन चोच्यते ॥९०॥
संरक्षिता च भूतानां सविता तेन स स्मृतः।

१ भगसंज्ञा धनस्योक्ता स ददाति ततो भगः ॥९१॥ विश्वेषां कर्मणां कर्ता विश्वकर्मा ततः स्मृतः । करेभांसयते विश्वं भास्करस्तेन चोच्यते ॥९२॥ पुण्णाति हि जगत् सर्वं प्पा तेन निगद्यते ।

५ अंशुभिन्यां प्यते विश्वमंशुस्तेन उदाहृतः ॥९३॥

तिमेपादि क्षणः कालस्तस्मादुत्पद्यते यदा(तः)।

कालकर्ता ततो ज्ञेयः कालाख्यो विष्णुरन्ययः ॥९४॥

सहस्रन्छिद्रसंकीणं आपो रेतोमया घटे।

हिरण्मयेन्तरे तिष्ठन् राविस्तेन निगद्यते ॥९५॥

१० इडासुपुम्णे दे नाड्यो रिक्ष्मसंज्ञ न्यवस्थिते।
पाचिकाप्यायिके होते अग्रीपोमारमके स्मृते ॥९६॥
एती तु पार्थगी ज्ञेयी पंथानी ह्याग्निहोत्रिणाम्।
देविषत्रात्मकी होती श्राश्वती जगतः समी ॥९७॥
तयोर्मध्ये अमा ह्या यत्र संतिष्ठते शशी।

१५ कलावशिष्टो भूयोऽपि वृद्धिं गच्छति भास्करात् ॥१८॥ तत्र तत् परमं धाम उद्धेरिव निःसृतम् । यस्मिल्लवणवद्योगी विद्यत्येवैकतां गतः ॥९९॥ सा स्यें चैत्र हृदये परे ब्रह्मणि संस्थिता । तया गच्छन्ति विद्यांसी ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः॥१००॥

१. चित्तं यत् पूर्वदेहस्यं विपाके तु शुभाशुभम् इ.

२. कीर्त्यते दैवचिन्तकः इ.

९. मनु. ३.७६

१०. मनु. ३.७६

र. 📢 विश्वं करोति कर्माणि आन

४. पृष्पाच्याति जगस्तव आ.

ø. सहस्रिध्द आ_न

१० आव्यायनाचके होते इन

१४. संतिष्टते आ.

श्रद्धायुक्ता ये ह्यपासनते अरण्ये शांता विद्वांसी ब्रह्मचर्य चरन्ति । ते पूर्यस्य द्वारेण विरजाः प्रयानित यत्रासौ तिष्ठति पुरुषोऽव्ययात्मा 1180811 ५ इन्त्यज्ञानं ततो हंस अश्रान्तपरिवर्तनात्। एवं पर्यायश्रद्धेस्तु एक एव निगद्यते 1180311 ऋग्यजुःसामभूतिंस्तु विम्बं यस्य त्रयीमयम् । ऋग्मिस्तु तपते प्रातर्मध्याह्वे यजुभिस्तथा ॥१०३॥ सामभिश्वापराह्ने वै अथर्वाङ्गिरसो निशि । ऋचोऽस्य मण्डलं ह्येतत् सामान्यचींपि 80 ं यानि तु ॥१०४॥ यजुः शुक्का च गुद्या च तनुः सूक्ष्मा च मण्डले । यश्च मण्डलमध्यस्थो यं च वेत्थ हुताशने ॥१०५॥ पुरुषं मण्डलान्तस्थं दीप्तिमन्तं हिरण्मयम् । ज्वालासहस्रसंकीर्णमग्निरूपं समन्ततः 11१०६॥ स सूर्ये ज्योतिरित्युक्तं बहिस्तेजो विनिर्गतम् । पुरुषान्तर्गतं 'सूक्ष्मं शुक्काच्छुक्कतरं हि 'तत्

मूर्भुवः स्वरिति यः सूर्ये ज्योतिरितीति च।

श्विग्तहों(हो)त्रतनुर्ह्येष पुरुषाकृतिमण्डले ॥१०८॥ ओमापो ज्योतिरित्येतद्यजुश्वात्र प्रतिष्ठितम् । अप्टपादं शुभं हंस(सं) त्रिमात्रमजमन्ययम् ॥१०९॥ त्रिरात्मानं तेजसं च सर्वे पश्येत्तमन्ययम् ।

५ तस्य यदृद्यावस्थं ज्योतिः स्र्यः स उच्यते ॥११०॥ शृक्षं तत् पुरुषं ज्ञेयमिलिङ्गं ज्योतिरूपकम् । सत्यधर्माण(णं)भगं तु ईश्वरं विष्णुसंज्ञकम् ॥१११॥ तस्मिन् प्रतिष्ठितं सर्वे ज्यस्त्रिश्चद्गुणं हि तत् । अग्निमध्यगतं चेव अग्रो ज्योतिरुदादृतम् ॥११२॥

१० अग्नावर्गनः स एवोक्तस्य चैवात्र ह्यते । अग्निहोत्र च संत्राप्ते चिन्तयेचैकमानसम् ॥ ११३॥ लेलिग्रमानं संदीप्तं निर्धृमं पावकः(कं) सदा । ज्योतिश्वित्रतरं होतत्तद्वाहं विद्वसंज्ञकम् ॥११४॥ तदाऽस्य मध्यगं ज्यायेत् पुरुषं चाप्यलिङ्गकम् ।

१५ स सत्यज्योतिर्ज्ञक्षा च आदित्यश्च निगद्यते ॥११५॥
ब्रह्मभूतं हि संचिन्त्य जुहुयात् मुसमाहितः ।
अवमृज्य ततो हस्तावाद्भिरामणिवन्धनात् ॥११६॥
दीर्षं प्रणवमुच्चार्य चित्तं तत्र निवेश्य च ।
यजुषा मनसा चैव जुहुयाद्विधिवद् बुधः ॥११७॥

२० त्रह्मार्पणं त्रह्महावित्रह्मात्री त्रह्मणा हुतम् ।

^{1.} तपःश्रद्धे ये धुपवसन्त्यर्ण्ये मुण्डकः १. २. ११

२. विद्वांसो भैशवर्या चरन्तः मुण्डक. १. २. ११

३. सूर्यद्वारेण ते विरजाः मुण्डक. १. २. ११

४. यत्रामृतः स पुरुषो हाव्ययात्मा मुण्डक १. २. ११

१०-११यज्ंषि मण्डले गुह्य साम।न्यचीषि यानि तु इ.

१२. यजूषि शुक्रगुद्यानि तनुः सूक्ष्मा तु मण्डले 😮

११. ...च्चेक मानसः 🖫

१२. पावकस्तथा इ.

२०. गीता ४.२४

१ ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥११८॥ ज्योतिषां ज्योतिरित्याहुः सत्यं सत्येपु चैव हि । ब्रह्मणः परमं ब्रह्म आदित्यादित्य एव हि ॥११९॥ एवं यः कुरुते वित्रः अग्निहोजमतन्दितः । भ शासितं ज्ञानकर्मभ्यामाभिसंध्य फलेन च ॥१२०॥

शासत ज्ञानकमम्यामामसय्य फलन प्राप्ति । स दग्धिकिल्बिषो भूत्वा विश्वानरसमप्रभः। विश्वते पुरुषं दिव्यं गुक्कीभृत्वा द्यालिङ्गकम् ॥१२१॥ अणिमाद्येस्तु संयुक्तस्तेनैव सह मोदते। म च्यवते न व्यथते पुनर्वा जायते न च ॥१२२॥॥

१० एवंविधं चिन्तयेतु, आत्मयज्ञे श्रुपस्थिते । जीवं वैश्वानरं ध्यायेद्धृदये पद्मसंपुटे ॥१२३॥ उदरे गाईपत्योऽग्निः पृष्ठदेशे तु दक्षिणः । आस्ये आहवनीयोऽग्नित्तिधा ह्येवं निवेशयेत् ॥१२४॥ शून्योऽग्निः सत्यसंज्ञस्तु मूर्धन्येवाश्रितः सद्दा ।

१५ यः पञ्चाग्रीनिमान् वेद आहिताग्निः स उच्यते ॥१२५॥ केशवर्हि(ः)समाच्छत्रमुरोवेद्यां प्रतिष्ठितम् । चेतोत्माधाममात्रं तु निर्भासं चात्मभासकम् ॥१२६॥ एतद्धि सोममध्यस्थममृतं ज्योतिरूपकम् ।

२० हृदिस्थः सर्वभूतानां चेतनः श्रूयते ह्यसौ ॥१.२७॥ पञ्चमण्डलमध्यस्थो द्रष्टव्यो योगचक्षुपा । रिविमध्ये स्थितः सोमः सोममध्ये हुताञ्चनः ॥१२८॥ तेजोमध्ये स्थितः सत्यः सत्यमध्ये स्थितोऽध्युतः। अग्निमध्ये रविस्थानं रविमध्ये च चन्द्रमाः ॥१२९॥ तस्य मध्येकुसं(१) विद्यात्ततः सृष्टिः प्रजायते ।

भ मूर्य भिन्वा यथा चन्द्रश्चन्द्रमाश्च तथामृतम् ॥१३०॥ तत्रस्थं च शुभं वर्णं तद्दृष्ट्वाप्यमृती भवेत् । अत्रं प्राणो मनश्चेव विज्ञानानम्द एव च ॥१३१॥ प्राणो व्यानो ह्यपानश्च समानोदान एव च । शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं रसो गन्धश्च पञ्चमम् ॥१३२॥

१० पडचमध्यगतः पष्टो मुङ्क्ते देहगतान् गुणान् ॥१३३॥ शब्दादीनां च पञ्चानामुपलव्धिस्तु या स्थिता । चेतसा यस्तु गृह्वाति बुद्धचवस्थितमिश्वरम् ॥१३४॥ पुरुपाख्यः स विज्ञेयो भोक्तृभावः स उच्यते । अव्यक्तेन च ह्रपेण वैश्वानरमुखेन च ॥१३५॥

१५ अनं रसमयं कृत्स्नं प्रकृत्याऽऽपादितं च यत् ॥
सर्वे प्रत्युपभोगार्थं वर्तते परमात्मनः ॥१३६॥
निविधानं निधा भोक्ता वेदितव्यं प्रयत्नतः ।
श्रीरमापः सोमश्र निविधं ह्यन्तमुच्यते ॥१३७॥
प्राणस्त्विप्रस्तथाऽऽदित्यस्त्रिभोक्ता एवमेव तत् ।

२० अमृतं कल्पयित्वा च यदत्रं समुपागतम् ॥१३८॥

१४. मुईन्ये ...आ..

१५. लोसबाई...इ..

२. स्वितोऽव्यः इ.

१ . देहास्यतो गुणान् इ.

१ प्राणाग्रिहोत्रविधिना भोज्यं तद्दपापहम् । महाव्याद्दतिभिश्चेवमभिमन्त्र्य पुनस्ततः ॥१३९। जिन्छष्टमिष्टोपहतमित्यनेनाभिमन्त्रयेत् । आपोशानं(न)क्रियापूर्वे जुहुयाद्दायवे हविः ॥१४०॥

प प्राणो व्यानस्तथाऽपानः समानोदान एव च।

ओंकारपूर्वाःस्वाहान्ताः पञ्च दद्यात्तथाऽऽहुतीः ॥४१॥

वाग्यतः शेषमश्रीयाद्भुत्तवाऽऽचम्य पुनः पुनः ।

प्राणोग्निविश्व इत्याभ्यां प्रत्याहारं विचिन्तयेत् ॥४२॥

ओं प्राणोग्निपरात्मानं पञ्चवायुभिरावृतः ।

१० स ईशः सर्वजगतः प्राणः प्रीणाति विश्वभृत् ॥१४३॥ विश्वोसि वैश्वानर विश्वरूप

त्वं विश्वमाधारयसि याजमानः। विश्वं च पीत्वाहुतयश्च यत्र

प्रादेशमात्रः पुरुषः स्पृतस्तु सः ॥१४४॥

१५ एषा विश्वभृतीनां तनुर्विष्णोः सनातनी । अन्नरूपेण विज्ञेया ययेदं धार्यते जगत् ॥१४५॥ १ अनकामेन संसृष्टं ब्रह्मणा चाखिलं जगत्। तस्मादनात् परं तत्त्वं न भूतं न भविष्यति ॥१४६॥ अन्नार्थी पवते वायुरन्नार्थी ज्वलतेऽनलः। अन्नार्थी चाष्ययं सूर्यो रसान् गृह्णाति राईमभिः॥१४७॥

५ यथा हि क्षुधिता वाला मातरं पर्युपासते ।
एवं सर्वाणि भृतानि आत्मयहा(न्यन्न)मुपासते॥१४८॥
यो ह्यविद्वान् समश्चाति अनं मोहसमान्वतः ।
भस्मनीव हुतं हृव्यं तद्दन्नममन्त्रकम् ॥१४९॥
एवं ज्ञात्वा तु यो विश्रो विधिनानं समश्चते ।

१० आत्मानं च तथात्रं च दातारं चैव तारयेत् ॥१५०॥ तर्पितं च भवेत्तेन विश्वं भुवनसप्तकम् । दैव्ये पित्र्ये च यद्तं तदश्वय्यं भवत्यपि ॥१५१॥ एवं हि सर्वभावस्थं विदित्वा परमेश्वरम् । काष्टादी हितृणान्ते च पापाणान्तर्गतेऽपि च॥१५२॥

१५ त्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तमेवं व्याप्य स तिष्ठति । पापाणमणिधातृनां तेजोरूपेण संस्थितः ॥१५३॥ वृक्षोपाधितृणानां च रसरूपेण तिष्ठति । तन्मात्रभृतो भृतानां विश्वरूपेण संस्थितः ॥१५४॥ एवं वेत्ति य आत्मानमेकधा संप्रतिष्ठितम् ।

२० ज्ञास्त्रा चोपासते सम्बक् सोऽमृतत्वाय कल्पते॥१५५॥ आदित्ये हृद्ये चैत्रमग्री व्योम्नि तथा परे । एक एत मनेदात्मा पश्चधाऽनस्थितस्तु सः ॥१५६॥

१. प्राणाप्रिहोत्राविधिना भोज्यं असं तत्त्व अधापह्म इ.

६. स्वाहान्तैः इ.

७. इ.; भाग्यज्ञः आ.ः

८. प्राणाप्ति विश्वोसीति च द्वाभ्यामात्मानमभिष्यायेत् मैआ. ६.९

प्राणोतिः परमात्मा पञ्च...इ.; प्राणोतिः परमात्मा व पञ्चवायु...प्राणा-त्रिहोत्रोपनिषद् १.१२; प्राणोतिः परमात्मा व पञ्चवायुः समात्रितः मेथा. ६.९.

१ • . स प्रीतः प्रीणातु विश्व विश्वभुक् मैआ . ६.९

११.-१२. विश्वोसि वैश्वानरो विश्वहर्षं त्वया धार्यते जायमानम् प्राणाति-होत्रोप.२; विश्वोसि वैश्वानरोधि विश्वं त्वया धार्यते जायमानम् मेवा. ६.९ १३.-१४ विश्वनतु त्वामाद्वृतयश्व सर्वाः प्रजास्तत्र पत्र विश्वामृतोऽसि मेशा.६.९

५.-६. यथेह...एवं...भृतान्यशिद्दोत्रमुपासते छा. उ. ५. २४. ५ इ. म्म. ८

१ आदित्ये चैव हृदये चैकीभूतं विचिन्तयेत्। सर्वोपनिपदां चैव उपास्येषा उदाहृता ॥१५७॥ आदित्यो ब्रह्म इत्येतिनमत्राद्यपनिपत्सु च। छान्दोगे वृहदारण्ये तैत्तिरीये तथैव च ॥१५८॥

५ एतदेव मनुत्रोक्तं देवानां चोपजीवनम् । पार्श्वे बाह्ये तथा पृष्ठे द्यौरस्य परिकल्पिता ॥१५९॥ अन्तारिक्षमधश्चेव पुत्राश्चास्य मरीचयः । ऋग्वेदोथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः । ॥१६०॥ कल्पभाष्यपुराणानि उपवेदास्तथैव च ।

१० गुद्धोपनिषदश्चैव पुपुष्पाणि (पुष्फुसाः)

परिकीर्तिताः ॥१६१॥

ऋचो यजूंपि सामानि मधून्येतानि कुर्वते । तद्वेदैः संभृतं दिव्यं रसं तदमृतं मधु ॥१६२॥ वसवश्च तथा रुद्दा मरुतोऽङ्गिरसादयः ।

१५ पूर्वादिदिग्विभागेन स्वकीयैः सबनैः स्थिताः॥१६३॥
मुख्येकं समालोक्य रथनीडे स्थिता विभोः ।
तृष्तिं समधिगच्छन्ति नाश्चन्ति न पिवन्ति च॥१६४॥
नीडमध्यगतं सूर्यं न च पश्यन्ति चक्षुपा ॥१६५॥
अर्चीपि केवलान्येव उच्चरन्ति मुहुर्मुद्वः ।

२० संर(ल)क्षयन्ति कुहरे नीडान्तःस्थं घटोपमम् ॥१६६॥ हद्याकाशगतो यो हि पत्रसंपुटमध्यगः । अनन्ता रक्ष्मयस्तस्य दीपवद्यो स्थितो हृदि ॥१६७॥ ५ तेन देवनिकायानां स्वधामानि प्रपद्यते । ये चेकरूपाश्चाधस्ताद्रश्मयोऽस्य मृदुप्रभाः ॥१७०॥ इह कर्मप्रभोगाय ते संसराते सोऽवद्यः । एतद्यो न विजानाति मार्गाद्वतयमात्मनः ॥१७१॥ दंदगुकः पतङ्गो वा भवेत् कीटोऽथवा क्रिमः ।

१० अलाबुतन्तुसदृशं शिराजालं तु संततम् ॥१७२॥
सपग्रसंपुटं चित्रं छिदितं किणकोज्वलम् ।
तस्य मध्यगतो ह्यात्मा रिक्मिभः परिवारितः॥१७३॥
प्रदीपतापप्रकाश्ये(शै)रवामोति न चान्तरम् ।
अङ्गुष्ठपरिमाणं च ज्वलते स्वेन तेजसा ॥१७४॥

१५ प्रादेशमात्रं तपते वितस्ति च प्रकाशते ।
तत्प्रदेशस्थितो ह्यातमा चेतनः सर्वतो विमुः ॥१७५॥
तत्वानि तत्र वे देवे तिष्ठन्त्यत्र समन्ततः ।
आप्यायन्ते च तेनैव दर्शनात्रात्र संशयः ॥१७६॥
न च पश्यन्ति पुरुषं ह्यन्तस्थं परमं विभुम् ।

२० तं चिन्तयेत् समाधिस्थोयं ज्ञात्वा वित्रमुच्यते॥१७७॥ मुक्तो न जायते भृयः प्राप्य विष्णोः परं पदम् ।

१ सिताऽसिताः कटुनीलाः किपलाः पीतलोहिताः । ऊर्छ्कमेकःस्थितस्तेषां यो भित्वा सूर्यमण्डलम् ॥१६८॥ ब्रह्मलोकमितिकस्य ते यान्ति परमां गतिम् । यदस्य स्याद्रिमशतमूर्द्धमेव(क ?)मवस्थितः ॥१६९॥

९७. तिष्टन्ते ऽत्र आ.ः तत्त्वानि तत्र वेदे वा तिष्टन्ति तु समन्ततः इ.

१८. आप्यायनं हि तेनैव दर्शनेनात्र संशयः इ.

४. छन्दोगे रू.

ध्यानेन सदृशं नास्ति शोधनं पापकर्मणाम् ॥१७८॥ श्वपाकेष्वपि भुञ्जानो ध्यायी नैव तु लिप्यते। ध्यानमेव परं ब्रह्म ध्यानमेव परं तपः ध्यानमेव परं शीचं तद्भाम(द्वयानं) परमं स्मृतम् । सर्वपापप्रसक्तोऽपि ध्यायेत्रिमिपमच्युतम् ॥१८०॥ पुनस्तपस्वी भवति पङ्क्तिपावनपावनः। ध्यानमेव प्रवक्ष्यामि करणैः क्रियते यथा ॥१८१॥ युद्धचहंकारमनसां विषयानिनिद्वयाण्यपि। एकस्थाननिरोधेन ध्यानमित्यभिधीयते ा१८२॥ १० इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च बुद्धावेव निवेशयेत्। मनो बुद्धिरहंकारो भूतानि प्रकृताविष ।।१८३॥ प्रधानं पुरुषे योज्यं स न्यासः परिकीर्तितः । इन्द्रियेभ्यः परे हार्था अर्थेभ्यः परमं मनः ॥१८४॥ मनसश्च परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान् परः । महतः परमञ्यक्तमञ्यक्तात् पुरुषः परः 118 2411 पुरुपात्र परं किञ्चित् सा काष्टा सा परा गतिः। ऐशान्यभिमुखो भूत्वा उपविश्याऽसने शुभे ॥१८६॥ १ नात्युच्छिते नातिनीचे चैठाजिनकुशोत्तरे। तत्रोपविश्य सुमु(सु)खं गुरुं चादी नमस्य च॥१८०॥ पद्मासनं च वध्वा वै दीर्घ प्रणवमुचरेत्। ऊरुस्थोत्तानचरणः सच्ये न्यस्येतरं करम् ॥१८८॥

५ उत्तानं किञ्चिद्वाम्य मुखं विष्टभ्य चौरसा।

निमीछिताक्षः सत्त्वस्थो दन्तैर्दन्तान्न संस्पृशेत्॥१८९॥

तालुस्थाऽचलजिह्नश्च संवृतास्यः सुनिश्चलः ।

संनियम्येन्द्रियग्रामं पापाण इव निश्चलः ॥१९०॥

दिगुणं त्रिगुणं वापि प्राणायाममुपक्रमेत् ।

१० ततो घ्येयः स्थितो योऽसौ हृद्ये दीपवत् प्रमुः॥१९१॥ धार्येत्तत्र चात्मानं धारणं धारयेद्धधः । मोहजालमपास्याथ पुरुपो दृश्यते हि यः ॥१९२॥ सहस्रकरपन्नेत्रः मूर्यवर्चाः सहस्रधा । द्वासप्ततिसहस्राणि हृदयादाभिनिःसृताः ॥१९३॥

१५ हिता नाम हि ता नाड्यस्तासां मध्ये शशिप्रभम्
मण्डलं तस्य मध्यस्थ आत्मादीप इवाचलः ॥१९४॥
स ज्ञेयस्तं विदित्वेह पुनराजायते न तु।
अन्तर्धानं स्मृतिः कान्तिर्दृष्टिश्रोत्रज्ञता परा ॥१९५॥
निजं कायं समुत्सृज्य परकायप्रवेशनम्।

२० अर्थानां छन्दतः सृष्टियोगिसिद्धेस्तु लक्षणम् ॥१९६॥ सिद्धे योगे त्यजन् देहममृतत्वाय कल्पते । श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्वयानं

🕝 विशिष्यते ॥१९७॥

८. बुद्ध्यहंकारविषया इन्द्रियाणि सनस्तथा इ.

१०. इन्द्रियाणीन्द्रियाथार्श्व बहिरेव निवेश्येत् इ.

१३. पराह्यर्था कठ. १. ३. १०

१४. मनस्थ कठ. १. ३.१०

१५. कड. १. ३. ११

१६. कड. १. ३. ११

९७. एषान्यभि आ: ईशान्यभि 🐒

मार्जनं प्राणसंरोधो ध्यानं च समुदाहृतम् ।

१ ध्यानात् कर्मफलस्थागस्त्यागाच्छान्तिरनुत्तमा । ध्यानप्रकरणं होतत् षडशीत्यधिकं शतम् ॥१९८॥ इति श्रीवृहद्योगियाज्ञवल्क्ये अध्यात्मनिर्णयो नाम नवमोऽध्यायः॥९॥

उपस्थानं प्रवक्ष्यामि स्र्यस्य कियते यथा ॥१॥
स्नानमद्भवतर्मन्त्रैमांर्जनं प्राणसंयमः।
५ स्र्यस्य चाप्युपस्थानं गायत्र्याः प्रत्यद्दं जपः॥२॥
उदुत्यं चित्रमित्याभ्यां प्रक्षिपेदुदकाञ्जलिः।
गायत्र्यास्तु जपं कृत्वा प्र्वेमेव यथाविधि ॥३॥
उपस्थानं स्वकैर्मन्त्रैसादित्यस्य तु कारचेत्।
वक्ष्यमाणेः प्रयत्नेन सूर्यस्य विषयाद्धुधः ॥४॥
उदत्यं चित्रं देवानामद्यं तममः परि।

• उदुत्यं चित्रं देवानामुद्धयं तमसः परि । तचक्षुर्देव इति च जपं कुर्यातु वै ऋचा ॥५॥ उदगादित्ययं मन्त्र आकृष्णेनेति वै ऋचा। इष्टं मनः प्रयुञ्जीत भक्तया तानि जपेत् सदा ॥६॥ एतैर्भन्त्रैः प्रयुञ्जीत शक्त्याऽन्यानि जपेत् सदा ।

१५ दश त्रिंशत् शतं वापि गायत्र्याः परिवर्तयेत् ॥७॥ अहोरात्रं कृतं ह्येनस्तत् सर्वे वित्रणक्यति ।

१.-२. च्छान्तिरन्तरम् गीता. १२. १२.; इतः परं 'मार्जनं प्राण...' इत्या (१०. १) वर्धमनन्तरं ध्यानप्रकरणं त्येतिदत्या (९.१९८) वर्षे तद-नन्तरं 'योगयाज्ञवल्क्यध्यानप्रकरणं नाम ॥०॥ इति समाप्तियोतकं वाक्यम् इ.

३.-४. इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये अध्यातम......आ.

२.-३. याद्यः १. २२, वीमि. २६९,२७०, योगीश्वरवचनामीते, मद्. ६१

८. सं. ५७, यासिष्टयचनामिति प्रमा. १. १. पृ. २९७

१• सं. ५७

११. ...इति च ह्येकचकेति वैधि च सं. ५७

१२. सं. ५७

१३. हृष्तारमा संप्रयुष्जीत शक्त्यान्यानि जवेत् सदा। संध्याद्वयेष्युषस्यानमेवमाहुमेनीविणः। तदसंयुक्तपारिणवी होकपादी हिपादिष ॥ सं. ५७

पूर्वी संघ्यां जपंस्तिष्ठेन्नैशमेनो च्यपोहति 11 < 11 पश्चिमां तु समासीना मलं हन्ति दिवाकृतम्। जापेनां होमिनां चैव ध्यायिनां तीर्थसेविनाम् ॥९॥ न पर्युषन्ति पापानि ये च स्नाताः शिरोत्रतैः । ५ नास्ति गङ्गासमं तीर्थं न देवः केशवात् परः ॥१०॥ गायत्र्यास्तु परं जप्यं न भूतं न भविष्यति । सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावराम् 118811 गायत्रीं च जपन विप्रो न स पापेन लिप्यते। पूर्वी संध्यां जपांस्तिष्ठेत् सावित्रीमर्कदर्शनात् । १०ः पश्चिमां तु समासीनः सम्यगृक्षविभावनात् ॥१२॥ ये पाकयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञसमन्विताः । सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हन्ति पाँडशीम् विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दश्रभिर्गुणैः। उपांशुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः ॥१४॥ १ जपनेव हि संसिद्ध थेद् ब्राह्मणो नात्र संशयः।
कुर्यादन्य श्र वा कुर्यान्मेत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥१५॥
ध्रत्रियो वाहु वीर्येण तरेदापदमात्मनः।
धनेन वैश्यशृदी तु जपहोभेदिं जोत्तमः ॥१६॥
प गायत्री जप्यानरता ब्राह्मणा ब्रह्मचिन्तकाः।
सूर्योपस्थानित्रतास्तस्य सायुज्यभागिनः ॥१०॥
एवं विधास्तु ये संघ्यामुपतिष्ठनित ते दिजाः।
नादकस्य तु विश्वेपात् संघ्या भवति सिद्धिदा॥१८॥
आंकारस्य तु गायत्र्या व्याह्मतीनां शिरस्यपि।
प्राणायामस्य संघ्याया आत्मज्ञानस्य चैव हि॥१९॥
मार्जनस्य च जप्यस्य ब्रह्मणः परिचिन्तनात्।
चतुणां चैव वेदानां साङ्गानां पारगो मवेत् ॥२०॥
स भवेत् सर्वविद्यानां पारगो नात्र संशयः॥४॥

ः इति श्रीवृहद्योगियाज्ञ्वल्क्ये सूर्योपस्थान-निर्णया नाम दशमोऽष्यायः ॥१०॥

१. मनु. २. १०२

२. मनु २. १०२

३. वासिष्ठस्मृ. २६. १३

४. न परिवसन्ति चासिष्टस्मृ. २६. १३

६. यमवचनामिति स्मृचः १५१

७. अत्रि. २.९

८....त्री यो जपेद्विप्रो आत्रि. २. ९; ...त्री च जपेलित्य सर्वपापप्रणाशिनीम् स्मृचः १५१

११.-१२. मनुः २. ८६, वसिष्ठस्युः २६: ११

१३.-१४. मनुः २. ८५; आरम्भयज्ञाज्जप...आत्रिस्मृः २. ७, विश्वष्टस्मृः २६. १

१.-२. वृया. ७. १३०; जप्येनेव तु... उच्यते मनु. २.८७; चिसष्टस्य २६. १२.; जप्येनेव...मन्त्रो बा.... ब्रह्मसूत्र द्वां. मा. ४.३.३८ ३.-४. अत्रिस्मृ. २. १०; चिसष्टस्मृ. २६. १७ १३. अत्र आदर्शपुग्तके ॥४॥ इत्ययं संकेतः किमर्थमागत दृति न ज्ञायते ।

्राप्ताः प्रकादशोऽध्यायः

THIS BEACH

सर्वधर्मान् परित्यज्य योगधर्मं समाचरेत्। सर्वे धर्माः सदोषास्तु पुनरुत्पत्तिकारकाः 11811 नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते। ५ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महत्रो भयात् 11711 यावानर्थ उदपाने सर्वतः संयुतादके । मार्जन तावान् सर्वेषु वेदेषु बाह्मणस्य विजानतः ।।।३॥ आत्मज्ञानं हि यो वेत्ति स सर्वज्ञः स सर्वकृत् । एवं ज्ञात्वा प्रयत्नेन योग्युक्तः सदा भवेत् अकृतान्येव यज्ञाश्व दानानि च तपांसि च। तियां फलं तु संयोज्य लोकान् सोमानव(नु?)क्रमात्॥५॥ भुक्तवा गच्छति तत्स्थानं यद् गत्वा न निवर्तते। पुरुषा भुनक्ति भोगाननौपम्यान् गुणोदयान् सर्गप्रलयकाले तु न नश्येत्र भवेतु सः। ऋचोऽक्षरे परमे व्योमिन यसिमन् देवा अधिविश्वे यस्तं न वेद किमृचा करिप्यति य इत्तदिदुस्त इमे समासते 11911 रध्याघोपेण संतुष्टो वाक्प्रलापरतः सदा । २० राधिदिवं प्रलपते मत्तो मार्जारवद्यथा 11211

6. 1.

वेदादी यो भवेद्रणः पञ्चवर्णसमन्वितः। तस्यान्ते तु पदं पष्टं तज्ज्ञात्वा वेदविद्धवेत् 11911 अगतिं च गतिं चैव भूतानां विन्दते तु यः। प्रकृतीनां विकाराणां स भवेदेदपारगः ५ पारं गतस्तु तत्त्वानां तत्त्वातीतं तु वेत्ति यः। स पारग इति प्रोक्तो न स्वाध्यायस्य पारगः ॥११॥ समाम्रायेकदेशं तु गुद्धांपनिपदादि च । विन्दते पठते चैव ह्यनुतिष्ठति कर्मणा ॥१२॥ स मे बहुमते(तो) भाति बहुविद्यासुशीभितः। स मुक्तिभाक् स एवैकः श्रद्धापुक्तो जितेन्द्रियः ॥१३॥ पड्डमं पर्पदं वर्षे हत्पद्मस्यं तु वेद यः । पडङ्गवित् स विज्ञेयो नाङ्गयागी षडङगवित् 🖰 ॥१४॥। केवलं लोकवृत्यर्थं पाठितं वृत्तिहेतुकम् । 🔭 कद्र्ययति वेदांश्च कुप्रतिग्रहयाजनैः असंयमेन येऽधीता न त्रायन्ति कदाचन । ऋगेका संयमस्थेन अधीता पारयत्यपि 118 811 आमपात्रे यथा न्यस्तमापो मञ्ज घृतं पयः। नदयन्ति पात्रदीर्वल्याचे रसास्तस्य माजनम् ॥१७॥ एवं द्यपात्रसंयोगात्तदधीतं विनश्यति। पात्रदोपेण संदुष्टमपावित्रं भविष्यति 118 511

४.-५. गीता २. ४० ६.-७. भीता २. ४६

१६.-१७. ...परमे व्योमन् ऋ. १., १६४. ९

^{৲.} मुझो।धिकः आ.

१७, संयमस्तेन आ.

१२५

न वेद्वलमाश्रित्य पापं कमं समाचरेत् । मज्ञानाद्धि कृतं पापं वेदाभ्यासेन शुद्धयति ॥१९॥ आचारहीनं न पुनान्त वेदा

वृह्यो।गयाश्चवस्यस्मृति:

यद्यप्यधीताः सह पड्भिरङ्गैः।

छन्दांस्येनं मृत्युकाले त्यजन्ति ॥२०॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षाः गायत्रीमात्रसंतुष्टः श्रेषान् विप्रः सुपन्त्रितः। नायन्त्रितश्चतुर्वेदः सर्वाशी सर्वविक्रयी गादशा न विद्यया केवलया तपसा वा पवित्रता।

१० यत्र वृत्तमिमे चोभे तदि पात्रं प्रचक्षते 112311 यथा रयो विनाश्वैः स्यादशाश्व रथिना विना । एवं तपो ह्याविद्यस्य विद्या चाप्यतपस्विनः ॥२३॥ यथामं मधुसर्पिभ्यों संयुक्तं स्वादुतां त्रजेत् । एवं विद्यातपोयोगेर्बाक्षणः पात्रतां व्रजेत् ાારશા

१५ दिविधं तु समुद्दिष्टं गुद्धं ब्रह्म सनातनम् । स्थ्लस्धमं च बोद्धव्यं ब्राह्मणेन प्रयत्नतः ાારુષા

ऋचो यज्ञंपि चान्यानि सामानि विविधानि 🖘। एवं ज्ञेयास्त्रवृदेदो यो वेदेनं स वेदवित् 119 411 आद्यं यत् ज्यक्षरं त्रह्म त्रयी यस्मिन् प्रतिष्ठिता। स तु जेयस्त्रिवृद्देशे यो वेदैनं स वेदिवत् ॥२७॥ पलालधानयशकादि तुपकणसमन्वितम् । यत् स्थूलं तादशं ज्ञेयं सूक्ष्मं तण्डुलवत् स्मृतम् ॥२८॥ वाक्प्रपञ्चं तु यत् स्थलं शब्दत्रह्म महत्तरम्। त्रिवर्गफलदं ज्ञेयं यदि सम्यगधीयते 113911 वेदोऽधीतो ददच्छाद्धं भ्रंशितो नरकप्रदः । १० न्यायेनेष्टो ददत् स्वर्गं पुनरावृत्तिकारकम् ાાર્•ાા स्क्ष्मं तत् परमं गुह्यं त्रयं त्रह्म सनातनम् ।

वेदवेदान्तयोः सारं त्रिविधं त्रक्षणो मुखम् ॥३१॥ मोक्षदं तु समुद्दिधं विदितं नात्र संदायः । पद्कर्मणामनुष्ठानादाश्रमाणां च सेवनात् ॥३**२**॥

तपसा चा सुतीत्रेण सर्वविद्याविवेचनात् । मोक्षावाप्तिस्तु न भवेदते ज्ञानाच कर्मणः धर्व शा इज्याचारो दमोऽहिंसा दानं स्वाध्यायकम् 📲 । अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनम् 113811 चत्वारो वेदधर्मज्ञा यत्र त्रैविष(द्य)मेव वा ।

पापकर्मध्विर्भवेत् मनः १२. १०१ प्राप्तिः

२. अज्ञानाच प्रमादाच दहते कर्म नेतरत् मन्. १२. १०१ प्रक्षिप्तः

३.-६. वसिष्ठस्मृः ६.३

मात्रसारोऽपि वरं वित्रः मनु. २, ११८

८. तस्त्रिवेदोपि सर्वाज्ञी मन. २. ११८

११. यथाऽश्वा रयहीनास्तु रयाश्वाश्वीवेना यथा अत्रि. २. ११; दारीतवचन-मिति अप. ९६२; यबाऽखा रषहीनाः स्यू रशो बाऽधैर्विना यथा षसिष्ठस्म . २६. १८

१२. एवं तपोष्यविद्यस्य अन्ति. २. ११; द्वारीतवचनामिति अप. ९६२. तपस्त्वविद्यस्य विद्या वाष्यतपास्वनः चासिष्ठस्म. २६. १८

९०. ... हो। नयेत् स्वर्गे हु.

९५. सप्रधा याजनात् ध्यानात् इ.

१६. ॥३४॥आ. इतःपरमादर्शवुस्तके श्लोकसब्ख्या मुद्रितसब्ख्यातः एकाविका

१७. ...चारदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणाम् याञ्च. १. ८

१८. याज्ञ. १.८

१९. ... यर्मका पर्यंत्रीविय... याद्य. १.:९

ुस गूर्ते यः स धर्मः स्यादेको वाध्यात्मवित्तमः ॥३५॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः। बुद्धिमत्सु नराः श्रेष्टाः नरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः ॥३६॥ , ब्राह्मणेषु तु विद्वांसी विद्वत्सु कृतनुद्धयः। कृतवृद्धिषु कर्तारः कर्तृषु ब्रह्मवेदिनः ॥३७॥ सर्वेपामि चेतेपामात्मज्ञानं परं स्मृतम् । तद्वयम्रं सर्वविद्यानां प्राप्यते ह्यमृतं ततः ॥३८॥ प्रवृत्तिश्र निवृत्तिश्र दिविधं कर्म वैदिकम्। निःश्रेयसकरं ज्ञेयं द्विजानामिह सर्वशः ॥३९॥ कर्मणां समनुष्टानमाश्रमाणां च सेवनम् । पुत्रदारादिसंसक्तिः प्रवृतं कर्म चोच्यते 118011 िनियमानामनुष्टानं सम्यगात्मविचिन्तनम् । सुतादिष्वनभिष्यङ्गो निवृत्तं कर्म वैदिकम् ।।४१॥ प्रवृत्तं सेवमानस्तु स्वर्गलोके महीयते। १५ निवृत्तं सेवमानस्तु ब्रह्मभूयाय कल्पते 118511 न तमः कारणं किञ्चिद्योगधर्मे प्रवर्तते । अानन्तर्थात् प्रमाणं तु सर्वमेतदकारणम् ॥४३॥

मधानी, गृहस्था वा बानप्रस्था यतिस्तथा । _{एक म}् आत्मज्ञानेन मुच्यन्ते यत्र तत्राऽऽश्रमे रताः ॥४४॥ स्वकर्मणामनुष्टानात् सम्यगात्मानि दर्शनात् । वेदान्तानां परिज्ञानाद् गृहस्थोऽपि हि मुच्यते॥४५॥ यतः प्रवृत्तिर्भृतानां येन सर्वमिदं ततम् । ,, 👊 स्वकर्मणा तमेवार्च्य सिद्धि प्रामीति मानवः ॥४६॥ कर्मसंन्यासयोगेन ब्राह्मणः सिद्धिमामुयात्। कर्मणां नियतानां तु त्यागो नैव विभीयते वेषां कर्मफलत्यागः सत्यागः इति कीर्त्यवे। ब्रह्मप्रधानकर्मस्या न सीदन्ति कदाचन् ।।।।।।।। मृत्तीयैः शुद्धयते श्लोध्यं नदी वेगेन शुद्धयति । रजसा स्त्री मनोदुष्टाः संन्यासेन द्विजोत्तमाः गण्डोपलादयो भूत्वा पदमन्यदिगच्छति । ध्यानेनात्मनि संपद्येद् गतिमस्यान्तरात्मनः ॥५०॥ १५ त्रियेषु स्वेषु सुकृतमात्रियेषु च दुष्कृतम्। विमृज्य ध्यानयोगेन ब्रह्माम्येति सनात्तनम् ॥५१॥

१. मृते यं स याज्ञ. १. ९

२.-३. मनु १. ९६

^{..} ४,-५. मनु. १. ९७

६.-७. मनु. १.८५; ।।४०।। आः इतः परमादर्शपुस्तके स्रोकसङ्ख्या मुद्रितसङ्ख्यातः द्वथाधिका ।

८...तं च निवृतं च...मनु. १२. ८८

१४. प्रवृत्तं कर्म संसेव्य देवानामाति साम्यताम् मनु. १२. ९०

१५. निवृत्तं सेवमानस्तु भूतान्यस्येति पञ्च वै मनु. १२. ९०

रे. अप. ९६०; कर्मणां स्वमनु ... आ.

v. ...पि विमुच्यते अप. ९६०; गृहसंस्थोपि मुच्यते दू.

५.-६. तमस्यचर्य सिद्धि विन्दति गीता. १८. ४६

^{4. ...}तु योगेनैव आ. नियतानां तु वर्माणां स्थागो नैवेह विषते द्व.

११-१९, मनु. ५. १०८

१४. ध्यानयोगेन संय...भनु. ६. ७३

१५.~१६. मज. ६. ७९

^{्ध्यानेनात्मानि पदयेच सर्वाश्च सुसमाहितः ।} पश्यन् हि योगयुक्तात्मा मुनिर्मोक्षपरायणः 114 211 ्खं संनिवेशयेत् खेषु चेष्टनस्पर्शनेऽनिलम् । पङ्क्तिदृष्टयोः परं तेजः स्नेहयोगश्च मूर्तिषु ॥५३॥ ५ वाच्याप्रं मित्रमुत्सर्गे प्रजने च प्रजापतिम्। मनसीन्दुं दिशः श्रोत्रे क्रान्ते विष्णुं बले हरम् ॥५४॥ प्रशासितारं सर्वेपामणीयांसमणोरपि। रुक्माभं स्वप्नधीगम्यं विद्यात्तं पुरुषं परम् 114411 एतमेके वदन्त्याप्तें मनुमन्ये प्रजाप्रतिम्। इन्द्रमेके परे प्राणमपरे ब्रह्म शाश्वतम् ।।५६॥

> इति श्रीवृहद्योगियाज्ञवल्क्ये (योगधर्मनिर्णयो नाम) एकादशोऽध्यायः ॥११॥

न वेदशासादन्यसु किञ्चिच्छास्रं हि विद्यते । सर्वे विनिःसृतं शास्त्रं वेदशास्त्रात् सनातनात् ॥१॥ दुवों वं तु भवेद्यस्मादध्येतुं नैव शक्यते । ५ तसादुदृत्य सर्वे हि शास्त्रं तु ऋषिभिः कृतम 11311 पुराणतर्कमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिथिताः । वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश 11311 सांख्यं योगं पञ्चरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा। सतिप्रमाणान्यतानि हेतुभिनं विचालयेत् 11811 सांरुयस्य कर्ता कपिलः परमार्थः स उच्यते । इिरण्यगर्भी योगस्य वक्ता नान्यः पुरातनः 11411 पम्चरात्रस्य सर्वस्य वक्ता नारायणः स्वयम्।

३. मनुः १२. १२०

४. पाक्ति....स्तेहे Sपो गांच मूर्तिषु मनु. १२. १२•

५.-६. मन्. १२. १२१

७.-८. मन्. १२. १२२

९.-१०. मनु. १२. १२३

११. कुण्डालेतः पाठः आदर्शपुस्तके नास्ति ।

२. बीमि. परि. २०

३. निःसतं सर्वशास्त्रं तु वेद...थीमि. परि. २०

४. तुर्वोध्यं बीमि. परि. २०; ... ध्येतुर्नेय आ.

५. बीमि. परि. २०

६, पुराणन्याय ... याज्ञ. १. ३, वीमि. परि. २०

७. बीमि. परि. २०

[ं]ट, घोर्मि . परि. २१; योगः पञ्च ... अप. १. ७ ; शान्ति.३४९.६४

९....र्न विरोधयेत् वीमि. परि. २१; ज्ञानान्येतानि राज्ये विदि नाना-मतानि वै शान्ति. ३४९.६४

१०. वक्ता कपिलः परमर्पिः स...शान्ति. ३४९.६५, बीमि. परि. २०

११. वाचस्पतियोगटीका १.१; योगस्य बेता शान्ति. ३४९.६५, धीमि. परि. २१

१२. पाद्वरात्रस्य कृत्स्नस्य वेता तु भगवान् स्वयम् शान्ति. ३४९.६८; वक्ता तु भगवान् धीमि. परि. २१

सपांतरतमश्चेत्र वेदाचार्यः स उच्यते 11411 प्राचीनगर्भं तमृषिं प्रवदन्ति हि केचन। उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः 11011 प्रोक्तवानिदमत्युग्रं ज्ञानं पाशुपतं हरः। 🖣 अत अर्ध्व तु ये केचिदेदशास्त्राण्यनेकशः 11<11 बौद्धः कापिलकुहकौ लोकायतिकभिन्नकाः। वेदबाह्यास्तथान्ये तु तामसा आशिवास्तु ते 11511 नैरात्म(त्म्य)वादकुहकैर्मिण्यादष्टान्तहेतुःभिः । वेदशास्त्रं तु बाधन्ते पौरुपेयास्तु ते स्मृताः १ • आसुरेयाः पाशुपता बृहस्पातिकृतास्तु ये। शुक्रं रूपं समास्थाय देवानां दितकाम्यया ॥११॥ प्रजापतिकृताश्चान्ये असुराणां प्रमोहनाः । येनेदं वाब्ययं दुग्धमधर्मे विफलीकृतम् गार्सा आत्मानं भूषयेकित्यं भाजनाच्छादनादिभिः। १५ स्वदेहमेव दैवत्यमन्यत्रेवात्र विद्यते 112 311 असत्यमप्रतिष्टं च जगदाहुरनीथरम्। अयं लोकोस्ति न परः पुनः संभवनं कुतः HVVII जलबुद्धदवचायं संभवेच प्नः पुनः। स्वेच्छयोत्पद्मते चैव स्वेच्छया च प्रलीयते 112411

्रश जातिप्राधान्यकं नास्ति एकजातिसमुद्धवः । 🐇 न वेदा नैव यज्ञाश्व न दानं न तपांसि च ।।१६॥ न कार्य नैव चाकार्य सर्व कुर्यादशङ्कया। एतदासुरकं भावं समाश्रित्य विनश्यति ॥१७॥ ः ५ नैयायिकार्थमालोक्य तथाही श्वरकारणम् । ं प्रतिष्ठानानि वेदस्य एते तकी उदाह्ताः प्रत्यक्षं चानुमानं च शास्तं च विविधागमम्। त्रयं सुविदितं कार्यं धर्मशुद्धिमभीप्सता यः कश्चित् कस्यचिद्धमीं मनुना परिकीर्तितः। स सर्वोऽभिहितो वेदे सर्वज्ञानमयो हि सः ॥२०॥ तसाद्वेदादते नान्यद्घ्येतच्यं द्विजन्मना। वेदपाइं तु यत् किञ्चिन्नाध्येतव्यं कदाचन ॥२१॥ या वेदवाद्याः स्मृतयो याः काश्चन कुदृष्टयः। सर्वास्ता निष्फलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः॥२२॥ उत्पाद्यन्ते व्ययन्ते च यानि तानि तु कानिचित् । एतान्यर्वाकालिकानि निष्फलान्यवृतानि च ॥२३॥ योऽनधीत्य दिजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम्। स जीवन्नेव गृदत्वमाशु गच्छति सान्वयः ાારશા मृलस्तम्भो भवेदेदः शाखाश्चान्यानि यानि तु ।

१. चीमि. परि. २१:...तमार्थेव शान्तिः ३४९. ६६

२. बीमि. परि. २१ : प्रवदन्तीह शान्ति. ३४९. ६७

३. उमापतिर्भूतपतिः वामि. परि. २१, शान्तिः ३४९.६७

४. उक्तव निद्मम्यम्रो...पतं शिवः वीतमे. परि. २१, शान्ति. ३४९,३७

१६. गीताकाश्मीरपाठः; ... हं ते जग ... गीता. १६. ८

[.] एतावानेव ग्रन्थांशः समुपलम्यते **इ. पु**स्तके ।

७.-८. मनु. १२. १०५

९.-**१०. मनु. २.** ७.

१३.-१४ याश्र काश्र कु...मनु १२. ९५

१७.-१८. मनु. १२.१६८

१ मूले ह्यपासिते सम्यक् फलं भवति नान्यथा ।।२५॥ उच्छित्रशाखा याः काश्चित्तथा वेदान्तराणि च । अन्तर्धानगतानीह स्मृत्वा तु स्मृतयः कृताः॥ २६॥ एकमेव हि विज्ञेयं श्रुतिस्मृतिविचक्षणैः ।

५ तसानुल्यवलक्वानु विकल्पश्च कचित् स्मृतः ॥२०॥ श्रुतिस्तु वेदो विज्ञेयो धर्मशास्त्रं तु वे स्मृतिः । ते सर्वार्थेष्वमीमांस्ये ताम्यां धर्मो हि निर्वेभौ॥२८॥ योऽवमन्येत ते त्मे हेतुशास्त्राश्रयो दिजः । स विद्वद्भिर्वेहिः कार्यो नास्तिको वेदनिन्दकः ॥२९॥

१० हेतुशास्त्राणि योऽधीते वेदबाह्यो भवेद्धिजः ।
तेन नास्तिक्यभावेन सर्वे(वै)मन्येत सोऽन्यथा ॥३०॥
तीर्थे दानं व्रतं यज्ञा वेदा विप्राश्च देवताः ।
स्वर्गापवर्गहेत्नि कुदृष्ट्या पश्यतेऽनृतम् ॥३१॥
नास्तिक्यभावानमृदातमा पापेषु कुरुते मतिम् ।
श्रुतिस्मृत्युदितं त्यत्वा तते। नरकमृच्छति ॥३२॥

१५ अज्ञानतमसाऽन्धानां आभितानां कुदृष्टिभिः।
न प्रत्यक्षं भवेतेषां वेदविद्यान्तरं तु यत्। ॥३३॥
वेदांश्चैव तु वेदाङ्गान् वेदान्तानि तथा स्मृतिः(तीः)।
अधीत्य ब्राह्मणः पूर्वं शक्तितोऽन्यांश्च संपठेत् ॥३४॥
आत्मज्ञाननिमित्तं तु सिद्धान्तानि विचिन्तयेत्।

१ केवलानि तु योऽधीते वेदवाद्यो भवेद् द्विजः ॥३५॥ वेदान्तान्यः पठेद्विप्रश्चतुरश्चानुपूर्वेद्यः । तथा शाखोपशाखानि गुद्धान्यादेशकानि च ॥३६॥ सर्ववेदप्रणीतानि मन्त्रांश्चापि पवित्रकान् ।

१० अनन्तं चाप्रमेयं च वेदशास्तं सनातनम् ।
वेदितव्यं प्रयत्नेन सर्ववर्गफलप्रदम् ॥४०॥
वेदमेव समभ्यसंदेदश्रश्रुः सनातनम् ।
भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वे वेदप्रतिष्टितम् ॥४१॥
अनन्तं चाप्रमाणं च सर्वे वेदात् प्रसिष्यति ।

१५ इति संचिन्त्य मुनिना वेदाचार्येण धीमता ॥
याज्ञवल्क्येन वित्राणां त्रयीमार्गः प्रदर्शितः ॥४२॥
येन गच्छन्ति विद्वांसः सत्पथा त्रह्मणोऽन्तिकम् ।
असत्पथेन वित्रस्य गमनं हि विरुध्यते ॥४३॥
वेदान्तानां हि सर्वेपां या निष्ठा समुदाहृता ।

२० उपास्पा यादशी चैव मुनिना समुदाहता ॥४४॥ आंकारस्याय गायच्या व्याहृतीनां शिरस्य च स्नानस्य चैव संध्यायाः प्राणायामस्य चैव हि॥४५॥

६-७. मनु. २, १०

८...ते मूले .. थयाद् द्विजः मनु. २. ११

५, साधुभिर्व...मनु. २. ११

१९. निर्मित्तं हि सिद्धांता (न हि) नि...अप. १६

१. केवलानि यदासीते अपः१७

१ प्रत्याहारस्य ध्यानस्य मार्जनान्तर्जलस्य च ।
उपस्थानस्य होमस्य आत्मज्ञानस्य यो विधिः ॥४६॥
विद्याऽविद्याविचारं च त्रयीविद्याभिशंसनम् ।
तत् सर्वे मुनिना प्रोक्तं विप्राणां हितकाम्यया ॥४०॥
५ य इदं धारयेद्विप्रः स्वधीतं श्रुणुयाच्च यः ।
मया स ते तु यः प्रोक्तं(?)सोऽमृतत्वाय कल्पते॥४८॥
सर्वाणि भूतानि ममान्तराणि सर्वेषु भूतेष्वहमन्तरस्थः।
पत्रयन्ति ये योगविदो मनुष्यास्तेषां प्रदेयं न तु
योऽन्यथा स्थात् ॥४९॥

१० इति श्रीवृहचोगियाज्ञवल्क्ये (विद्याऽविद्या-निर्णयो नाम) द्वादशोऽध्यायः॥१२॥

परिशिष्टम् १

[अत्र परिभिष्टे आर्ट्सपुस्तकेऽनुपल्प्रयमानाना परस्तु निशंषकरियोगि-याञ्चवस्मियत्वेन निर्दिष्टानां वचनानामकराद्यनुक्रमेण सङ्ग्रहःकृतः। तत्र च स्रोकाघस्तात् () एसाहककृण्यलमध्ये संपादकसंकलिता टिप्पणी वर्तेत इत्यवधेयम् ।]

- १. अग्री हुतं घ दत्तं च देवतार्चनमेव च।
 इस्तन्यासप्रभावेन सर्वे भवति वाऽश्वयम्॥
 समृचः १९८
- २. अङ्गुष्टस्य तु मध्यस्थं परिवर्ते समाचरेत् (परिवर्ते, भ्रमणभित्यर्थः) आर. ४७
- ३. अङ्गुष्टे चैव गोविन्दं तर्जन्यां तु महीघरम्।
 मध्यमायां इपीकेशमनामिक्यां त्रिविक्रमम्॥
 किनिष्टिक्यां न्यसेद्विष्णुं हस्तमध्ये च माधवम्।
 स्मृचः १९८
- ४. अजा गीर्महिपी चैव ब्राह्मणी च प्रमृतिका। भूमेर्नवोदकं चैव दशरात्रण गुद्धचित॥
- ५. अजैकपादिहर्बुध्नयो विरूपाक्षोऽथ रैवतः ।
 हरश्च बहुरूपश्च ज्यम्बकश्च सुरश्वरः ॥
 सावित्रश्च जयन्तश्च पिनाकी चापराजितः।
 एते रुद्राः समाख्याता एकाद्य सुरोत्तमाः ॥
 मद् २९२
- ६. अधीतेन च वस्त्रेण नित्यनिमित्तिकीं कियाम् । कुर्वन् फलं न चामोति दत्तं भवति निष्फलम् ॥ स्मृतः ३६४

११...ध्यायःसमाप्तः आ, कुण्डलितः पाठः आदर्शपुस्तके नास्ति । ॥श्रीरस्तुः॥॥कल्याणमस्तुः॥॥ शुभं भवतुः॥ इतिवाक्यत्रयमधिकम् आ.

- ७. अनामिकाधृतं हेम तर्जन्यां रूप्यमेव च। कनिष्ठिकाधृतं खड्गं तेन पूतो भवेन्नर ॥ हे. ३. १. पृ. ९१९, आर. २४, वीमि. ३४४, स्मृचः १९२, याद्ववस्थवननमिति मद. २९०
- ८ः अनामिकामध्यरेखामादि कृत्वा क्रमेण तु । तर्जन्यादिगताऽन्ते च अक्षमाला करे स्थिता ॥ मद्२८१
- ९. अनोङ्कृत्य कृतं सर्वं न भवेत् सिद्धिकारणम् । आर. ४ *
- १०. अपसन्यं ततः कृत्वा भूत्वा च पितृदिङ्मुखः । पितृन् दिन्यानादिन्यांश्च पितृतीर्थेन तर्पयेत् ॥ मदः २९२
- ११. अप्स्वयो हृद्ये स्यॉ स्थिण्डिले प्रतिमासु च।
 पद्स्वेतेषु हरेः सम्यगर्चनं मुनिभिः स्मृतम् ॥
 मदः २९९
- १२. अरुग्दिवा चरेत् स्नानं मध्याह्वात् प्राग्विशेपतः । प्रयतो मृदमादाय द्वीमादं च गोमयम् ॥ मदः २४३
- १३. अर्घ्यश्चतुर्ध्यो दातन्यः पञ्चम्याऽऽचमनीयकम् । पष्टया स्नानं प्रदातन्यं सप्तम्या वस्त्रमेव च॥ मदः ३००

(चतुर्थ्या पुरुषसूक्तीयची इति शेषः एवमग्रेऽपि पञ्च-म्यादी योज्यम्।)

- १४. अर्चियत्वा तु देवेशं पोडश्या तु विसर्जयेत्। स्नाने वस्ने च नेवेद्ये दद्यादाचमनीयकम्॥ मद. ३००
- १५. अलाभे देवखातानां सरितां सरसां तथा । उद्घृत्य चतुरः पिण्डान् पारवये स्नानमाचेरत्॥ आर. २७

१६. आचमनं स्वकीयमार्गेण कृत्वा ऋषिच्छन्दोदेवता-सरणपूर्वकं आपोहिष्ठादितृचस्यादितः सप्तमिः पादै-रूध्वं सप्त विष्रुप उत्शिष्य अष्टमनैकां विष्रुपमृध्वं उत्शिपेत्।

. ३१५

- १७. आथर्वणे समुद्दिष्ट उदात्तो नात्र संश्वयः
- १८. आद्ययाऽऽवाहयेदेवं कृत्वा तु पुरुपोत्तमम् । दितीययाऽऽसनं द्यात् पाद्यं चैव तृतीयया ॥ मद. २९९ [आद्या, पुरुपसूकीयम ऋवा इति शेषः]
- १९. आनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुभं तस्य देवता । पुरुषो यो जगद्वीजं ऋषिनीरायणः स्मृतः ॥ मदः २९९
- २० आवसथ्यमनादृत्य त्रेतायां यः प्रवर्तते । सोऽनाहिताग्निर्भवति परिवेत्ता तथोच्यते ॥ अप. ४४६
- २१. आपोहिष्टेति तिस्राभिक्ताग्भिस्तु प्रयतः श्राचिः । नवप्रणवयुक्ताभिर्जलं शिरसि निःक्षिपेत् ॥ वीभिः २७१, मदः ६९,...क्रिभःसंप्रयतः श्रावः समृचः १३७, शिराधि मार्जयत् आरः ४०
- २२. आसत्यर्श्व च पूर्वे हे त्रिष्टुभी कवयी विदुः।
 गायत्री तु तृतीया स्याच्चतुर्थी जगती तथा॥
 वै. ३७६
- २२. इडया वायुमारोप्य बाह्यं द्वादशमात्रकम् । पूरियत्वोदरं तेन नासाधनयनद्वयम् । ध्यायन् विरेचयेत् पश्चान्मन्दं पिङ्गलया वुनः॥ वै. ३२४

- २४० इन्द्रो धाता भगः पूषा मैत्रोथ वरुणो यमः। अर्चिविंवस्वान् त्वष्टा च सविता विष्णुरेव च ॥ एते वै द्वादशादित्या देवानां प्रवरा मताः ॥ मदः २९३
- २५. उत्तरे शिखरे जाता भूम्यां पर्वतवासिनी । ब्राह्मणैः समनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुखम्॥ मदः ७५ स्मृतः ३९०
- २६. उपस्थानादिर्घत्तासां मन्त्रवान् कीर्तितो विधिः। निवेदनान्तं तत् स्नानमित्याहुर्ज्ञह्मवादिनः ॥ वीमिः १९२; ३४०; इया. ७. १०८
- २७. उभावप्यशुची स्यातां दम्पती शयनं गतौ । शयनादुत्थिता नारी शुचिः स्यादशुचिः पुमान्॥
- २८. उष्णीषी कञ्चुकी नग्नो मुक्तकेश्नो गलावृतः । अपवित्रकरोऽशुद्धः प्रलपन्न जपेत् कचित् ॥ आर. ४५ **
- २९. उभाभ्यामिष हस्ताभ्यामुदकं यः प्रयच्छति । स मूढो नरकं याति कालसूत्रमवाक्शिराः ॥ मदः २८४
- २० उभाभ्यामि हस्ताभ्यामपराजितादिङ्मुखः । संप्रक्ताङ्गुष्ठकाभ्यां तु सन्योत्र क्रममेव वा ॥ स्मृचः १९१: सन्योपप्रहमेव वा हे. ३. १. ए. ९२९
- ३१. उष्णिक् तच क्षुराद्यस्य छन्द इत्युच्यते वृधैः। हिरण्यस्तूप इत्येष ऋषिर्देवोत्र भास्करः। वै. ३७६
- ३२. एकहस्तेन तोयेन न कुर्यात् नितृत्रपणम् । पितरो न प्रशंसन्ति न प्रशंसन्ति देवताः ॥ मदः २८४

३३. एतेपां संभवे वापि कुर्यात् सूर्यादिदर्शनम्।
आचम्य वा जेपत् शेपं कृत्वा वा प्राणसंयमम्।।
आर. ४५.

- ३४. एवं न्यासाविधि कृत्वा पश्चाद्योगो विधीयते। मद. २९९
- ३५. ऑकारं पृर्वमुच्चार्य मूर्भुवःस्वस्तथैव च । गायत्री प्रणवं चान्ते जप एवमुदाहृतः । एपा संपुटगायत्री सर्वपापप्रणाशिनी ॥ वै. ३३८-३९
 - २६ कामात् मोहात् भयाङ्घोभात् संघ्यां नातिक्रमेत् द्विजः। संघ्यातिक्रमणादिष्रो त्राद्मण्यात् पतितो यतः॥ वं. ३१२
- ३७. कोशेयं वाऽथवा चर्म चैलं मृलमथापि वा । आर. ३८ (आसनं परिकल्पयेदित्यध्याहारः)
- ३८० क्रोधो मदः क्षुधा तन्द्रा निष्ठीवनविजृम्भणे। श्वनीचदर्शनं निद्रा प्रलापश्च जपद्विपः॥ अतः ४५%
- ३९. गङ्गायां यमुनायां च कावेयां च शतद्वती। सरस्वत्यां विशेषण अस्थीनि विसृजेत् सृतः॥ व. ६०९
- ३९अ. गुणा दश स्नानपरस्य साध्ये रूपं च तेजश्र वलं च शीचम् ।

आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुःस्वप्नघातश्च तपश्च मेघा॥ हे. ३.१. पु. ८५०

- ४०. ग्रहणोद्दाहसंक्रान्तियात्रार्तिप्रसवेषु च। स्नानं नैमित्तिकं झेयं रात्राविष तिदिष्यते॥ स्पृच. १२०, बीभि. १६६. वै. २७०, हे. ३. १. ए. ८६०
- ४१. घृतयुक्ति स्तिलैर्चह्वी हुत्वा तु सुसमाहितः । गायज्याः प्रयतः शुद्धः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ धै. ३३६
- ४२. चतुर्णामपि वेदानां गायत्री जननी भवेत् । तामुपास्ते तु (यो) नित्यं स विप्रः पङ्क्तिपावनः ॥ वे. ३३५
- ४३. चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतिचोदिताः । क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वावेको वैश्यशृद्वयोः ॥ पमा. १.२. पृ. १५३, योयाः १.२९
- ४४. जपेद्वेदादिमेकाग्रस्तटे ब्रह्माञ्जालेः शनैः। ब्रह्मयज्ञप्रसिद्धयर्थं ब्रह्मविद्यामथापि वा। जप्त्वा वा प्रणवं शक्तया ततस्तर्पणमाचरेत्॥ स्मृचः १९१, हेः ३.१.पृ. ९१७
- ४५. जपे होमे तथा दाने दैच्ये पित्र्ये च कर्माणि। बन्नीयान्नामुरीं कक्ष्यां शेपे काले यथेच्छया॥ अपः ४६१
- ४६. जलपूर्ण तु चुलुकं नासिकाग्रे विघृत्य च । प्राणानिरुन्धन् द्रुपदां पठित्वा तज्जलं क्षिपेत्॥ आर. ४१
- ४७. जानुमूलं तु वस्तं स्यात् त्रिकच्छं धारयद्धुधः । आर. ३४
- ४८. ततः सूर्यमुपस्थाय सम्यगाचम्य च स्वयम् । अभ्युक्षणं समादाय संयतात्मा गृहं त्रजेत् ॥ भद. २९७

- ४९. तर्पणं श्राचः कुर्यात् प्रत्यहं स्नातको द्विजः स्मृत.५०१
- ५०. तस्मात्र पीडयेद्रस्नमकृत्वा पितृतर्भणम्।
- ५१. तिष्ठन् यदा जपं कुर्याद्धस्तो हृदयसंमितः । आसीन जप एव स्याज्जानुमात्रेण संमितः॥ आर. ४५*
- ५२. तिसृभिर्भध्यमाभिर्मध्यमामिर्मुखं पूर्व तिसृभि :
 समुपस्पृशेत् ।
 (मध्यमाभिरिति । अङ्गुलीभिरिति शेपः)
 वे. २२६
- ५३. तृष्णीमेवावगाहेत यदा स्यादशुचिर्नर:।
 आचम्य प्रयतः पश्चात् स्नानं विधिवदाचरेत् ॥
 पमा. १. १. पृ. २७९, वै. २९७, स्मृच. १२१;
 आचम्य च ततः थीमि. २३१; आचम्य त स्मृत. ३५६
- ५४. तृचस्यान्तेऽथवा कुर्यादृपीणां मतमीदृशम् । आर. ४१*
- ५५. तृष्यत्विति समुच्चार्य तृष्यतामित्यथापि वा। विधिज्ञः प्रक्षिपेत्तोयं देवादीनामग्रेपतः॥ मद्. २८८;...दिन विषे...स्मृच. १९१; जातुकार्णवचनभिति हे. ३. १. पृ. ९३८
- ५६. त्रयोदशीं दक्षिणे तु आस्यदेशे चतुर्दशीम् । अक्ष्णो : पश्चदशीं चैव पोडशीं मृर्धि विन्यसेत्॥ मद् २९९

(त्रयोदशीमिति । पुरुपमूक्तस्यां ऋचमिति शेषः)

५७. त्रयोदस्यां तृतीयायां दशम्याश्च विशेषतः । गृद्विद्श्वत्रियाः स्नानं नाचरेयु : कथश्चन ॥ मद. २४७; दशम्यां भैव सर्वदा आर. २९*

- ५८. त्रयोदश्यां तृतीयायां प्रतिपन्नवमीद्वये । तैलाभ्यङ्गं न कुर्वीत कुर्युर्वा नवमीं विना॥ हे. ३. २. १. ७१९ : वीमि. सम. २५३
- ५९. दग्धं जीर्णं च मलिनं मूपकोपहृतं तथा। खादितं गोमहिष्याद्यैस्तत्त्याज्यं सर्वथा द्विजै:॥ आर. ३३ *

(दग्धादि वासः पारेधानाय त्याज्यमित्यन्वयः।)

- ६० दर्शे स्नानं न कुर्वीत मातापित्रोश्च जीवतोः।
 पुत्रः कुर्वित्रराचष्टे तयोरुन्नतिजीविते ॥
 मदः २४७; पित्रोस्तु जीवतोः आर. २९% सुजीवतोः धीमिः १६२
- ६१. द्वाद्वया दीपकं दद्यात् त्रयोद्वया निवेदनम् । चतुर्दव्या नमस्कारं पञ्चद्वया प्रदक्षिणम् ॥ (पुरुषस्कस्य ऋचा द्वति होषः) मदः ३००
- ६२. धात्रीफलेरमावास्या-सप्तमी-नवमीयु च । यः स्नायात्तस्य हीयन्ते तेज आयुर्धनं सुताः॥ वीमिः १७९, स्मृचः १२६; न स्नायात्तस्य...सुतः वै.२८०; ...फलेन यः स्नायात् सप्तमी हे. ३.२. पृ. ७१५
- ६१. ध्रुवोऽध्रुवश्र साम्यश्र आपश्रेवानिलोऽनलः । प्रत्यूपश्र प्रभासश्र वसवोष्टी प्रकीर्तिताः ॥ मव. २९२
- ६४. न गायत्र्या समी मन्त्रो न जपी वैदिकात् परः । वासुदेवात् परो देवो नेति व्यासः समब्रवीत् ॥ मदः ८३
- ६५. न जीवत्षितृकः कृष्णेस्तिलैस्तर्पणमाचरेत्। मद. २९४
- ६६. न तावत् पापमेधीत यन्नाम्ना न हतं हरेः। आतिरेकभयादाहुः प्रायश्चित्तान्तरं वृथा॥ वै. ३५१ः मधत वै. ९३४

- ६७. नद्यामस्तिमिते स्नानं वर्जयंतु सदा बुधः । नद्यां स्नात्वा नदीमन्यां न प्रशंसेत धर्मवित् ॥ वै. १५७
- ६८. आपोहिष्ठेति तिसृभिक्तिगिभः संप्रयतः शुचिः। नवप्रणवयुक्ताभिर्जलं शिरासि निश्चिपेत् ॥ स्मृचः १३७, अयं श्लोकः पूर्वोत्तरार्धयोर्ब्यत्यासेन दृत्यते वै. ३१५
- ६९. नवर्मा नाभिमध्ये तु दश्चमीं हृदये तथा। एकादशीं कण्ठदेशे वामवाही ततः परम्॥ मदः २९९
- ७०. निवेदयेत्तदात्मानं तद्भिष्णोरिति मन्त्रतः।
- ७१. पञ्चमी वामजानी तु पर्शी वा दक्षिणे न्यसेत्। सप्तमी वामभागे तु अष्टमी दक्षिणे न्यसेत्॥ (पुरुषमृक्तियान्चामिति शेषः) मदः २९९
- ७२. पश्चम्यां च चतुर्दश्यां सप्तम्यां रविसंक्रमे । द्वादशीं सप्तमीं पष्टीं तैलस्पर्शे विवर्जयेत् ॥ वेतमः समः २५३; पत्चदर्याः तैलसर्शे हे. ३.२ पृ ७१९
- ७३. पतितानामेप एव विधिः स्त्रीणां प्रकीर्तितः। वासो गृहान्तिके देयमनुवासश्च रक्षणम्।। मदः ८४३; देयमन् वासः सरसणम् यात्रः ३.२९६
- ७४. परिधानाद्घहिः कक्षा निबद्धा ह्यासुरी भवेत् । धम्पे कर्मणि विद्वद्भिर्वर्जनीया प्रयत्नतः ॥ बोमिः परिः ८२; अपः ४६१; स्मृतः ३६४ धासुरी मता, याज्ञवल्ययवचनमिति आरः ३४ धर्मकर्माण, याज्ञवल्ययवचनमिति हैः दानः ९१
- ७५. पवित्रे स्थ इति मन्त्रेण हे पवित्रे च कारयेत्। अनन्तर्गर्भितं नाग्राच्छिन्ने प्रादेशसंमिते।।

मद. ५७'५; अन्तर्दमें कुराच्छिने कौरो स्मृच. श्राः ४४५, पमाः १ ४०६; अन्तर्गमें कुराच्छिने कौरो अप. ४८०; स्योतिमन्त्रेण....नान्तर्गमें कुराच्छिने कौरो प्रादेशसम्मिते हे. ३.१. पृ. ६३५

- ७६. प्रथमां विन्यसेद्वामे दितीयां दक्षिणे करे। तृतीयां वामपादे तु चतुर्थी दक्षिणे न्यसेत्॥ (पुरुषसूक्तीयामृचिमिति शेषः) मद्र. २९९
- ७७. प्रणवादिसमायुक्तं नमस्कारान्तकीर्तितम् । स्वनाम सर्वदेवानां मन्त्र इत्यभिधीयते ।। अनेनैव विधानेन गंधपुष्पे निवेदयेत् । स्मृत. ३९८
- ७७अ. प्रथमे कर्कटे देवी व्यहं गङ्गा रजस्वला। सर्वा रक्तवहा नद्यः करतोयाम्युवाहिनी॥ हे. ३. १. पृ. ८७१
- ७८. प्रसार्य पादी न जपेत् कुक्कुटासन एव च । गतासनः शयाना वा रथ्यायां शूद्रसंनिधी ॥ आर. ४५
- ७९. प्राणायामत्रयं कार्यं संध्यास्वथ तिसृष्विष । सायमिश्रथमेत्युक्तवा प्रातः सूर्यश्र मा पिनेत् ॥ आपः पुनन्तु मध्याह्वे ततश्राचमनं चरेत् ॥ अप. ४६
- ८०. प्रातर्मध्याह्वयोः स्नानं वानप्रस्थगृहस्थयोः । यतेस्त्रिपवणं स्नानं सक्रतु ब्रह्मचारिणः ॥ मदः ६१; प्रातः संक्षेतः स्नानं ग. २१३. ५९-६०
- ४१. प्रातःसंध्याङ्गभूतेन गायत्र्या जिपतेन च। यथासंख्येन जध्येन ब्रह्मा मे प्रीयतां रिवः॥ ४५. मद (अनेन मन्त्रेण जप्यनिवेदनं कुर्यादिति शेवः।)

८४. प्रातस्तिष्टन् जपेत्।

वे. ३३७

- ८५. बाह्यानि करणानि प्रत्याहृत्यान्तः करणं चात्मानि प्रतिष्ठाप्य स्फटिकमाणिकल्पे चित्तद्पेणे प्रतिविम्ब-मात्मानमुपाधेर्निष्क्रप्य स्वे महिन्नि स्थितं सिच-दानंदमहमसि इति किंचित्कालं घ्यायेत्।
- ८६ व्यस्पार्याहितामिश्र शतमष्टोत्तरं जपेत् । नानप्रस्थो यतिश्चैव सहस्राद्यिकं जपेत् ॥ स्पृच. १५१, आर. ४६, # वै. ३३८, पमा. १.१.३०८
- ८७. ब्रह्मणोपास्यते संघ्या विष्णुना शंकरेण च । कस्मान्नोपासयेदेवीं श्रेयस्कामो द्विजोत्तमः ॥ वै. ३१०
- ८९. ब्राह्मणं विनियोगं च छन्द आपे च देवतम् । अज्ञात्वा पश्च यः कुर्यात् न स तत्फलमश्रुते ॥ वै. ३१६, स्ट्रच. १३६
- ९०० भूमिष्टमुद्धृतात् पुण्यं ततः प्रस्रवणोदकम् । ततोपि सारस पुण्यं तसान्नादेयमुच्यते ॥ तीर्थतोयं ततः पुण्यं तता गाङ्गं तु सर्वतः ॥ अम. २५
- ९१. मत्स्यकच्छपमण्डूकास्तोयमग्रा दिवानिश्चम्। वर्सान्त चैव ते स्नानान्नाप्नुवन्ति फलं कचित् ॥ स्युच. १८१, पमा १.१. २७१; वसन्तोषि च ते...ब्राईन्सि कहिचित् । हे. ३.१. पू.८८३

- ९२. मध्यमादिद्वयं पर्व जपकाले तु वर्जयेत् । एवं मेरुं विजानीयाद्दूषितं ब्रह्मणा स्वयम् ॥ मद. ७५
- ९३. मध्यमाभिर्मुखं पूर्वं तिस्रुभिः समुपस्पृशेत् ॥ रहतैः समृत. ९७; चित्रकायां योगयाज्ञवल्कयः आर. १७%
- ९४. मृदा स्नानं न कुर्वीत रात्रिसंध्यागृहेयु च । विधिज्ञः स्नानकालेयु तथा भौमार्कवारयोः ॥ मद. २४५
- ९५. मोहात् प्रतिपदं षष्ठीं कुहूं रिक्तां तिथि तथा। तैलेनाभ्यञ्जयेद्यस्तु चतुर्भिः सह हीयते॥ हे. ३.२ पृ. ७१९ वीमि. सम. २५३
- ९६. यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या त्वनुलेपनम् ।

 पुष्पं दशम्या दातन्यं एकादश्या तु ध्पकम् ॥
 (अष्टम्या पुरुपदक्तीयया ऋचा इति शेषः। एवममेऽपि नवम्यादी वोध्यम्)

 मद. ३००
- ९७. यज्ञोपवीते दे धार्ये श्रीते सार्ते च कर्मणि।

 तृतीयमुपवीतं स्यादस्रालाभे तदिष्यते।

 मद. २७
- ९८. यदि स्थात् क्किनवासा वै गायत्रीमुदके जपेत् । अन्यथा तु शुचैा भूभ्यां कुशोपरि समाहितः । स्मृत. ३१९
- ९९. यस्तु तां केवलां संघ्यामुपासीत स पुण्यभाक् । तां परित्यज्य कर्माणि कुर्वन्नामोति किल्विपम् ॥ वीभि. २५८, वै. ३१२.
- १००. याम्यं हि यातनादुःखं प्रातःस्नायी न पत्रयति वै. २४५, स्मृत्र. १०९

- १०१. येऽच्यन्ति सदा विष्णुं शङ्खचक्रगदाघरम्। सर्वपापविनिर्भुक्ता ब्रह्माणं प्रविश्वन्ति ते॥ स्मृच. २००
- १०२. रजोदुप्टेम्भिस स्नानं वर्ज्यं नद्यादिषु द्विजै:। कद्धितं रजस्तेषां संध्योपास्तिश्च तर्पणम्॥ सम. ९२
- १०३ रिक्तभुम्यां च खद्वायां न जपेज्जापकः स्वयम् । आसनस्थो जपेत् सम्यक् मन्त्रार्थगतमानसः ॥ आर. ४५
- १०४ रौद्रपित्र्यासुरान् मन्त्रांस्तथा चैवाभिचारिकान्। व्याहृत्यालम्य चात्मानमपः स्पृष्ट्वान्यदाचरेत्॥ धीमि. परि. ९१

दैवाभिचारिकान्, याज्ञवल्क्यवचनिमति हे. दान पृ. १०७, वत. पृ.३९

- १०५ वसून् रुद्रांस्तथादित्यान्नमोङ्कारसमन्वितम् । धै. ३७८
- १०६. वापीक्पगृहस्नाने सृतके मृतके तथा । मासोच्चारं न कुर्वीत तज्जलं रुधिरं भवेत्॥ धार. ५९
- १०७. वायुमक्षो दिवा तिष्ठेद्रात्रिं नीत्वाप्सु सूर्यहक् सहस्राष्ट्राधिकां जप्तवा गायत्रीं जलसंस्थितः॥ मद. ७३८; दिवा तिष्ठन् ...जप्त्वा सहस्रं गायत्र्याः शुद्धचेद्ब्रह्मवधा-हते याज्ञ. ३.३११; वायुमक्षो दिन् स्थित्वा...त्वा तु सूर्यहक्। जप्त्या सहस्रं गायन्त्राः शुचित्रहेमवधाहते वे. ३३५.
- १०८० विधिद्धं तु यत् कर्म करोत्यविधिना तु यः।
 फलं न किञ्चिद्मिति क्रेशमात्रं हि तस्य तत्॥
 धीमि. परि. ७१; न पर्व हे. ३.१ ए. ८८६

यृहचो।गियाज्ञ**च**ल्क्यस्मृतिः

१०९. विधिहीनं भवेद्दुष्टं कृतमश्रद्धया तु यत् । तद्धरन्त्यसुरास्तस्य मूढस्य दुष्कृतात्मनः ॥ स्मृत. ४७८; भावदुष्ट...द्धया च यत्... ह्यकृतात्मनः हे. दान. ८८; त्वकृतात्मनः हे. ३.१ पृ. ८८४

११० विश्वतश्रश्वरिति मन्त्रेण जपान्ते भास्करं द्विजः ।
कुर्यात् प्रदक्षिणं चैव उपविश्यासने ततः ॥
देवा गातुविदो मन्त्रात् कुर्याज्जपविसर्जनम् ॥
मद. ४५

१११ वेदाथवेपुराणानि सेतिहासानि शक्तितः। जपयज्ञप्रसिद्धधर्थं विद्यां त्वाध्यात्मिकीं जपेत्॥ स्मृच. १९०

११२ शिरसः प्रजापितऋषिर्यजु श्चन्दो विवक्षितम् । त्रक्षाित्रवायुसूर्याश्च देवताः समुदाहृताः । प्राणायामप्रयोगे तु विनियोग उदाहृतः ॥ वै.३२५ वृया. ४.९

११३ शिव निवेदितं भक्तं सालग्रामादिवेष्टिते।
तक्ककभोजने चान्द्रं कृतवान्नात्र संशयः।
अन्यथा मांसतुल्यं स्थात्तत्तोयमसृजा समम्॥
दे. ९१२

११४० श्रद्धाविधिसमायुक्तं कर्म यत् कियते नृभिः।
सुविशुद्धेन भावेन तदानन्त्याय कल्पते॥
स्मृव. ४७६, हे. दान. ८८; श्रीच श्रद्धेन हे.३.१ पृ. ८८४

११५ पडड्गन्यास इत्येक उत्तरं पुरुपसूक्तके । अद्भ्यः संभूत इति हृदयाय नमः । वेदाहमितिः शिरसे स्वाहा । प्रजापतिश्वरतीति शिखाय वपट् । यो देवेभ्य इति कवचायहुम्। रुचं ब्राह्ममिति नेप्रत्रयाय वौषट् । श्रीश्वेत्यस्त्राय फट् ।

११६. संध्ययोरुभयोः काले ध्वात्वा विष्णुं सनातनम् । निर्मलात्मा स्थितो दर्भे गायत्रीमारभेत्ततः ॥

११७. सकृदावर्तयन् विप्रः संसारादिष मुच्यते ।
(गायत्रीमिति शेषः) वै. ३२६

११८० संकान्त्यादिनिमित्तेषु स्नानाङ्गे तर्पणे द्विजः । तिथिवार्रानिषद्वेषि तिलेखपणमाचरेत् ॥

शर. ६३ ११९० सप्तव्याह्तिपूर्वा चेदाद्यन्तप्रणवान्विताम् । मनसा वा जपेचैव दशकृत्वो वरः स्मृतः ॥ वै. ३३८

१२० सप्तव्याहतिभिः सार्द्धं सप्तोंकारसमन्वितम्। शिरसा सहितां देवीं प्राणायामे नियोजयेत्॥

१२१ सच्याहतिकां गायत्रीं प्रणयं वा जले जपत्। ध्यायेन्नारायणं देवं सर्वपापप्रशान्तये॥

१२२० स हन्ति सूर्यं संध्याया नोपास्ति कुरुते तु यः।
य हिंसित सदा सूर्यं मोक्षद्धारमनुत्तमम्।
कथं मोक्षस्य संप्राप्तिभवेत्तेषां हिजामनाम्॥
य ३१२

१२३. सहस्रकृत्यः मावित्रीं जपेद्व्यग्रमानसः। शतकृत्वोपि वा सम्यक् प्राणायामपरो यदि॥ वै. ३३८

१२४. स्नानं दानं जपं होमं स्वाध्यायं पितृतर्पणम्। नैकवस्रो छिजः कुर्याच्छाद्धं भोजनसत्क्रियाः॥ स्मृतः ११४; ... बभोजन हे.३.१ पृ.९१३

१२५. इस्तेऽश्रीयात्मृनमये वा हार्वभुक् खितिशायिनी रजखला चतुर्थेहि स्नात्वा ग्रुद्धिमवाप्नुयात्॥ वे. २००

भार. ८०

परिशिष्टम् २

टिप्पणी

[अत्र परिशिष्टे मूलस्याः केचन श्लोका विवृताः संपादकेन ।]

प्रथमोऽध्यायः

स्रोकसंख्या

- २३. स्मृतिसिद्धान्तयोरपीति । स्मृतयः प्रसिद्धा मन्यदिप्रणीताः । सिद्धा-न्तास्तु हिरण्यगर्भ-कपिलादिश्रोत्ता मतिविद्दोषाः । ते च द्वितीयाध्याये (वृया. २.६७-६८) वश्यन्ते । स्मृतिसिद्धान्तयोदित्यत्र द्विवचनं तु प्रातिस्विकजात्येक्याभिप्रायणेति वेदितव्यम् ।
- २७. वेदितव्यमिति । अत्र आपीदिश्चानमेवावश्यकत्वेन प्रतिगदितं न तु कर्मकाले तत्यठनमपीति सुधीमिविभावनीयम् । ऋग्वेदसर्वानुक्षमण्यामिप क्रियिदेवतच्छन्दांस्यनुक्रमिण्यामो...न ह्येतज्ञ्ञानमृते श्रीतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिः । मन्त्राणां ब्राह्मणार्षेयच्छन्दोदैवतिवद् याजनाध्यापनाभ्यां श्रेयोऽधिगच्छतीति । एताभ्यामेवानेवंविदो यातयामानि च्छन्दांसि भवन्ति । स्याणुं वर्च्छति, गर्ते वा पात्यते, प्रमीयते वा पापीयान् भव तीति विज्ञायते । १ इति प्रस्तावे एतदेव प्रतिपादितं वेदितच्यम् । एव च कर्मकाले ऋण्यादिपठनं नावश्यकम् । अत एव धीरमिलोदये (परि. पृ. ८९) भ एतेषां ज्ञानमात्रं शास्त्रार्थः न तु तत्प्रतिपादकशब्दोचारणं मानाभावात् । प्रत्युत तत्पाठे न्यायप्राप्तानन्तर्यवाधात् कर्मवैगुण्यम् १ इति प्रतिपादितं संगच्छते ।
- ३० श्रुतिनिदर्शनमिति । अत्र श्रुतिः 'यो ह वा अविदितार्षेयच्छन्देदिवत-ब्राह्मणेन मन्त्रेण याजयित वाऽध्यापयित वा स्थाणुं वर्च्छिति गर्ते वा पद्यति प्र वा भीयते पापीयान् भवति । तस्मादेतानि मन्त्रे मन्त्रे विद्यात् । १ इति आर्षेयब्राह्मणे (१.१) प्रसिद्धा । स्मृतिरप्यत्रविपये

' अविदित्वा ऋषि छन्दो दैवत योगमेव च । योऽध्यापयेज्जपेद्वाऽपि पापीयान् जायते तु सः ॥ ऋषिच्छन्दोदैवतानि ब्राह्मणार्थे स्वराद्यपि । · अविदित्वा प्रयुज्जानो मन्त्रकण्टक उच्यते ॥ १

इति ऋग्वेदसायणभाष्यप्रस्तावनायामुपलभ्यते ।

- ३४. रहस्येषु, रहस्यजपादिकर्मस्वित्यर्थः।
- ४०. आतमा संद्यादितो देवैदित्यादि । अत्रात्मद्राव्यस्य देहवाचकत्वं स्पष्टमेव । अत्र श्लोके प्रतिपादितमैतिह्यं 'देवा वै मृत्योदिन्यतस्त्रयीं विद्यां प्राविश्वस्ते छन्देशियतस्मानमञ्चादयन्यदेशियञ्चादयस्त्रञ्चन्दर्गं छन्दस्त्यम् ' इत्यत्र छान्दोग्ये (१.४.२) समुपल्यते । अन्यद्यैतिह्यं 'प्रजापतिरिधमिनिनृता । स शुरपिनिम्त्वाऽतिष्ठत् । तं देवा विश्यतो नोपायन् । ते छन्दोभियन्तानं छादथित्वोपायन् । तञ्छन्दसां छन्दस्त्वम् । 'इति तैचिरीयाः (तैसं. ५.६.१) समानन्ति ।
- ४४. पञ्चविधं योगभिति । ऋषिच्छन्दोदेवताविनियोगब्राद्यणानां पञ्चानां मन्त्रेण संबन्धं जपकाले स्मरेदित्यर्थः । अन्तर्जले अन्तर्जलकार्ये स्नानादा- वित्यर्थः । "योगे योगाङ्गवणवजपादौ " इति वीरिनित्रोदये (वीभि. परि. प्र. ८८)

हितीयोऽध्यायः

श्रोकसंख्या

३.-५. अत्र प्रणवस्यापीदिप्रतिपादकम्-

' प्रणवस्य ब्रह्म ऋषिर्देवोऽग्रिस्तस्य कय्यते । गायत्री च भवेत् छन्दो नियोगः सर्वकर्मसु ॥ '(स्मृत. ३८६)

इति संवर्तवचनमनुसंधानाईम् ।

४३. क्रेडाकर्मेत्यादि । अत्र ' क्रेडाकर्मविपाकाद्येरपरामृष्टः पुरुपविशेष ईश्वरः' इति योगसूत्रम् (१.२४) अनुसंधानाईम् । स्त्रेडिसिनाद्ययद्यदे दृस्यते, वृया.स्मृती तु तत्स्थाने वासनाद्यव्दः इति यद्यपि वैरूप्यं तथापि एतत्सृत-स्थादयपद्याख्यानावसरे 'तदनुगुणा (विपाकानुगुणा) वासना आश्याः' इति व्यासभाष्ये प्रतिपादितत्वात् वैरूप्यभिदमुपेक्षाईमित्यवधार्यम् । पुरुषं

१५३.

हीश्वरं युतिरिति । एताहगीश्वरप्रतिपादिका थुतिः कुत्र वर्तत इत्यन्वे-पणीयमेव ।

- ४४. वाचकः प्रणवः स्पृत इति । अत्र 'तस्य वाचकः प्रणवः ' इति योग-सूत्रम् (१.२७) अनुसंधानाईम्।
- ६८. भेदे श्रिपिधिभिति । एते च भेदा अस्मिन्नेवाध्याये इतः प्रभृति १०५तम-क्लोकपर्यन्तं विस्तरेण प्रातिपादिताः । 'एवं त्रिषाष्टिभेदैस्तु ' इति १०६तम-श्लोके उपसंहारदर्शनात् ।
- ७८. स्वारितोदात्त इति। अत्र एतःसमानार्थकानि वचनान्यप्रिमाण्यनुसंधानाहां। जन् 'स्वितिदात्त एकाक्षर ओंकार ऋग्वेदे, त्रैस्वर्योदात्त एकाक्षर आंकारो यजुर्वेदे, दीर्घण्डतादात्त एकाक्षर ऑकारः सामयेदे, हरशोदात्त एकाक्षर ओंकारोऽयर्ववेदे । ' (गोपयब्रा पू १.२५)

'ऋग्वेदे स्वरितोदात्त उदात्तश्च यजुःश्रुतौ । सामवेदे स विश्वेयी दीर्धः स प्छत एव च ॥ १

(बृद्धपराश्चरः, आर ४०६)

१०२. त्रिब्यूह इति । अत्र

' एकव्यूहापिभागो वा कचिव्दिव्यूहसंजितः । त्रिव्यूहश्चापि संख्यातश्चतुर्व्यूहश्च दृश्यते ॥ १

इति महाभारतस्यं (शान्ति. ३४८५७.) वचनमनुसंधानाईम् ।

- ११३. दश नामानीति । एतेषां तु नैककमस्मिन्नेवाध्याये अव्यविद्वते। तरश्लोक-मारम्य १२६तमक्ष्रोकपर्यन्तं वर्णितं वेदितन्यम् ।
- १३१. अत्र स्थोंके भगवानिति याज्ञवल्क्यविशेषणदर्शनादस्याः स्मृतेः संकलनकर्ता याज्ञवल्क्याभिन्नः कश्चिद्स्तीति तक्येते। यद्यपि स्वनामनिर्देशपूर्वकं स्वमतोङ्गेखः स्वप्रन्थे दृष्टचरः, तथापि ताद्दो स्थले भगवानित्यादि गौरवद्योतकं विशेषण प्रन्थकारैर्न प्रयुज्यते इति विभावनीयम् । अमात्रः प्रणवो माण्ड्रक्यादी ' अमात्रश्चतुर्थों ' इत्यादिरूपेण (माण्डू १२) प्रतिपादित एव ।

१४९.-१५१. अत्र स्ठोंके प्रोक्षणेत्यादि सतम्यन्ताना 'ओभित्यादी प्रयुज्यते ' इत्यननान्वयः । श्रोक्षणेत्वत्र प्रोक्षणं ' ओं प्रोक्ष ' इति ब्राह्मणः अध्यर्वे धति प्रैयः । पोप्यणेत्यत्र पोपणम् 'ओं प्रणय' इति ब्रह्मणोऽध्वर्यु प्रति प्रैष इति प्रतिमाति । प्रतिष्टानेत्यत्र प्रतिष्टानं नाम ' ओं प्रतिष्ठ ' इति ब्रह्मणोऽ-ध्वर्यु प्रति प्रेपः । प्रतिश्रहेत्यत्र प्रतिग्रहो नाम ऋत्विग्मिर्दश्चिणाप्रतिग्रह इत्यवधेयम् । आश्रावणेयत्र आश्रावणम् नाम ' आश्रावय ' इत्यच्यों-रामीधं प्रति प्रैपः । वपस्कारेत्यत्र वपस्कारो नाम 'बौपर् ' इति होतुर्या-ज्यान्ते उक्तिविद्येषः । प्रत्याश्राचेत्वत्र प्रत्याश्रावो नाम 'अस्तु श्रीपर् ' इति देवानुहिस्य आभीश्रपोक उक्तिविशेषः । स्तोत्रशास्त्रयोदि-त्यत्र स्तोत्रं तृचे गीयमानः सामविशेषः, शस्त्रं तु स्तरांसनमित्यवधेयम् । अत्र आश्रावणादीनां प्रणवपुर्वकत्वप्रतिपादनं 'ओश्रावयेत्याश्रावयन्ति । ओमिति सामानि गायिता । ओन्द्राोमिति शस्त्राणि शस्ति १ (तै. उ. १.८) इत्यादिश्रुतिशतिपादितभेव । यात्रिकैस्तु "वौषट् " "अस्तु श्रीपर् '' एती प्रेपी प्रणवरहितावेव प्रयुज्येते । श्रीतमूत्रकारा अपि यात्रिक-संप्रदायभेषानुभोदन्ते । एवं च मूले प्रत्याश्राये वपट्कारे च यदुक्तमोह्कार-पुर्वेकःवं तत् कथं संगच्छते इति चिन्तनीयम् ।

तृतीयोऽध्यायः

स्रोकसंख्या

ξ. महाद्याहतयस्त्विति। अत्र भूगदीनां एतानां महाव्याहृतित्वं प्रतिपादितम् । एतच ' आद्यास्तिस्रो महा प्रोक्ताः सर्वेत्रैय नियोजनात् १ इति बृहत्पराशर (वृप. २.६२)वचनविरुद्धभित्यवधेयम् । एतास्तु सत (व्याहृतयः) एते उपर्युपरि संस्थिता लोका इत्यन्वयः । उपर्युपरिस्थितानां भूर्भुवःस्वर्महर्ज-नस्तपः सन्यभिति सतानां लोकानां नामधेयान्येय सत् च्याहत्य इत्यर्थः।

चनुर्थोऽध्यायः

स्रोक्संख्या

- वेदोपनिपच्छाखास्चिति। अत्र 'गायत्री वा इदं सर्वं भृतं यदिदं किं च ' इति छान्दोस्ये (३.१२.१) ' गायत्री वा इदं सर्वे यदिदं कि च ' इति रुसिंहपूर्वतापिन्युपनिपत्मु (४,३) च दृश्यमानं वचनमन्संधेयम् ।
- १८. अस्य श्रोकस्यायी नातीव सुटः ।
- अत्र रहोके चतुर्यः पाटः ' अरुध्यः शान्तिमांस्तु सः ' इत्यपि भवितुम्धैति ।
- २९. नेजोरीर्तात विचानत इति । तेजोरि तेजो मिय घेहीति मन्त्रेणेत्यर्थः ।

- ३५. अत्रत्या स्येनरूपेण गायत्र्याः सोमाहरणकथा 'कद्रश्च वै सुपर्णी च ' (तैसं. ६.१.६) इत्यनुवाके ' तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत् (तैना. ३.२.१) इत्यनुवाके च प्रसिद्धा ।
- ५४. रुद्रकृष्माण्डेत्यादि । मन्त्रविशेषसंशा एताः । तत्र रुद्रजप्यं प्राप्तदं शत-क्द्रीयाख्यम् 'नमस्ते क्द्र मन्यव ' इत्यादि । कृष्माण्डमन्त्राः 'यदेवा देव हेडनम् ' इत्याद्याः । सौरा मन्त्राः 'नमो मित्रस्य' इत्यादयः । अर्णका मन्त्राः ' ऋचं वाचं प्रपद्ये ' इत्याद्या आरण्यकमन्त्राः ।
- ५५. विरजाजप्येरित्यत्र विरजाजयम् विरजामन्त्राः ' ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा ? इत्यादयः ।
- ५५-५६. अत्र ब्रह्महत्या, सुरापानं, सुवर्णस्तेयं, गुरुदारगमनं चेति चत्वार्येव महापातकानि निर्दिष्टानि । ततश्च 'संसर्गश्चापि तै: सह' (मनु.११.५४) यश्च तै: सह संवसेत् (याज्ञ. ३.२२७) इत्यादिना मन्वादिभिक्तं महापात्रिक्षंसर्गिणां महापात्रिक्वमस्य ग्रंथकारस्य संमतं नवेति विचारणी' यमेव । इतःपरं ६१तमे श्लोकेऽपि महापातिकसंसर्गिणां नास्त्युहेख इत्यवधेयम् ।
- ५६. संकीर्णमिति । अगुद्धमित्यर्थः ।
- गोघ्नेत्यादि । अत्र गुरुतल्पगादीनां महापातिकत्वं यद्यपि सर्वसमतं तथापि गोध्नस्य न तथात्वम् मनुस्मृतौ (११.५९) याज्ञवब्क्यस्मृतौ (३.२३४) च गोवधस्य उपपातकेष्वेव परिगणनात् । एवं च महापाताकिनां पङ्क्ती प्रथमत एव गोध्नस्योहेन्छः कथं संगच्छते इति चिन्तनीयम् । इतः पूर्व ५५ तमे ५६ तमे च श्लोके चत्वार्येव महापातकानि प्रतिपादितानि सन्ति । तत्र गोवधोक्षेखः न दृश्यते ।

प्रप्रोऽध्यायः

स्रोकसंख्या

- ऋचस्तिस्त इति । ' आपो हि ष्ठा मयोभुव ' इत्येका ' यो वः शिवतम-इत्यपरा ' तस्मा अरं गमाम ' इत्यन्या एवं तिस्रः । अध्नमर्पणं सूक्तम् 'ऋतं च सत्यं च ' इत्यादि ।
- १२-१५. मंदेहा नाम राक्षसा इति । इतः प्रभृति क्लोकचतुष्टयेन प्रतिपादि-

तोऽधैः ' रक्षाः सि ह वा पुरोनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त ' इत्याद्यनुवाके तैतिरी-यारण्यकस्ये (२.२) समुपलभ्यते ।

१५५

राज्ञ आपास्त्वत्यादि । राज्ञ आपो धन्वन्थाः इत्यादि मन्त्रेणेत्यर्थः । द्रुपदा इत्यनेन द्रुपदादिवेन्मुमुचान इत्यादि मन्त्रः स्चितः । आपोहिष्ठे-त्यनेन आपो हिष्टेत्यादि मन्त्रत्रयात्मकं मूक्तं विवाक्षितम् । अयमर्पणमूक्तं तु ऋतं च सत्यं चेत्यादि ऋक्त्रयात्मकं प्रसिद्धमेव । एते अतुर्भिरिति । यद्यीप आयोहिष्टेत्यादि मनत्रत्रयं मनत्रत्रयं चायमपंणीयामिति सर्वं मेलियत्वा संपूर्णा मन्त्रसंख्या अष्टपरिभिता भवन्यनश्चनुर्भिरिति न समञ्ज्यं तथापि ' आपोहि-ष्ठेति ऋक्षयात्मकन्तस्य अवमर्पणम्नस्य चैकत्वाभिप्रायेण चतुः मिरिसुनः। संख्या संगमनीया । ' इति वीरिभन्नोदये (आह्विक पृ. १९४) समाधान-मस्याः शङ्काया वेदितव्यम् ।

सप्तमोऽध्यायः

श्लोकसंख्या

- यत्त्वयोद्धार्मिति । अयं खलु मुनीनां योगियाज्ञवल्क्यं प्रति प्रश्नः । स च स्नानमञ्देवतैमंन्त्रेरिति प्रतीकेन गाचित एव । तच्च अस्यामेव स्मृतौ (६,२९) उपलम्यते । तथापि तस्या उत्तेरितसमीपभूतकालीनत्वात् 'पुरा त्वया उक्तम् ' इत्युक्तेखो न संगच्छते । अतः ' स्नानमञ्देवतैः ' इत्यादि याज्ञवल्क्यस्मृतिस्य (१,२२) विधानपरामर्शको ऽयं प्रश्न इत्यङ्गीकर-णीयम् । तथा सति विद्यमानयाज्ञवल्क्यस्मृतिप्रणयनानन्तरं तेनैव याज्ञवल्क्ये-नेयं योगयाज्ञवल्कयस्मृतिर्निवदा इत्यापतिति । परंतु याज्ञवल्क्यस्मृतिस्यात् 'योगशास्त्रं च मत्योंकं शेयं' (३.११०) इति वचनादियं समृतियाशव-ल्क्यस्मृतिनः पूर्वं तेन प्रणीता इत्यापति । विसंवादस्यास्याभिकैः परिहारः करणीयः ।
- नदीमिति । अत्र नदीलक्षणम् 'धनुः सहस्राण्यष्टौ च गतिर्यासां न विद्यते। ξ. न ता नरीशब्दयहा गर्तास्ताः परिकीर्तिताः ॥ १ इति कात्यायनोक्तादव-गन्तव्यम ।
- उर्हिति । उर्व हि राजा वरुणश्रकोरत्यादि ऋचा इत्ययैः ।
- सुमित्रिया इति । मुमित्रिया न आप ओपधयः सन्त्विति यनुसा इत्ययैः ۷. अयं च मन्त्रपाटः बाजसनेयीसंहितायाम् (३५,१२) दृश्यते । तैतिरीये दु

'सुमित्रा ' इत्येव पाठः (तैसं. १.४.४५.२)।

- ९. दुर्मित्रिया इति । दुर्मित्रियासास्मै सन्त्वित्यादि मन्त्रेणेत्यर्थः । अवनेष्णका येत् क्षालयेदित्यर्थः । अत्रापि तैत्तिरीयाणां दुर्मित्रा १ इत्येव पाटः ।
- ११. यत्किचिदितीति । अत्र 'यात्किञ्चेतिच मन्त्रेण' इति मूल्याटमनुस्त्य 'यत्किञ्चेदं वरुण दैव्ये ' इत्यादि मन्त्रः चीिंसि.(पृ. २२४) संमतः । यत्किञ्चिद्वारितं मयीत्यादि मन्त्रस्तु तैत्तिरीयारण्यके आन्ध्रपाटे (१०.६४) समुपळ्यते ।
- अन्यत्रेष्टं विचिन्तयेदिति । अत्र 'अन्यत्र उद्गृतजले, इष्टं तीर्थ प्रपा-गादि ' इति वीरिमित्रोदयः (ए. २२४) ।
- १३. उदुत्यिमिति । उदुत्यं जातवेदसिमत्यादिमन्त्रेणेत्यर्थः । अत्र उदुत्तमिति वीरमित्रोदयसमतः पाठः । तस्मात् ' उदुत्तमं वन्णपाद्यमस्मदवाधमं ' इत्यादि मन्त्रस्तेन वर्णितः (वीमि. २२४) ।
- १५. इदं विष्णुरितिचेति । 'इदं विष्णुर्विचक्रमे ' इत्येका 'त्रीणि पदा विचक्रमे ' इत्यपरा 'विष्णोः कर्माणि पदयत ' इत्यन्या एयं तृचा इत्यर्थः ।
- १७. मानस्तोक्येति । मा नस्तोके तनयेत्यादिमन्त्रेणेत्यर्थः ।
- १८. इमं मे वरुणेत्युग्भ्यासिति । इमं मे वरुणश्रुधीत्याद्या एका ऋक्, तस्था-यामि ब्रह्मणेत्याद्यपरा एवं मन्त्रद्वयेनेत्यर्थः । त्वत्त इति । त्वं नो अमे वरुण-स्येत्यादि मन्त्रेणेत्यर्थः । स्व त्वन्न इति । स त्वं नो अमेऽवमो भवोती-त्यादि मन्त्रेणेत्यर्थः ।
- १९. इव्जाच इति । इदमापः प्रवहतेत्यादि मन्त्रेणेत्यर्थः । अत्र माप उदुत्तम-भिति धीमि. पाठः । तन्मते च मापो मौपधीरित्यादि मन्त्रः । उदुत्तम-भिति । उदुत्तमं वरुणपाशिमत्यादिमन्त्रेणेत्यिभप्रायः । मुञ्चन्त्वयमु-थेति । मन्त्रद्वयमत्रप्रतिकेन सूचितं, तच्च मुत्र्चन्तु मा शपथ्यात् इत्यादि अवभ्य निचुम्पुण इत्यादि चेति विभावनीयम् ।
- २०. पाजयेदिति । पायनं कुर्यादित्यर्थः । अत्र पायनः व्यविधानीति । स्थिपनः द्वारिमा अप्रकारिति । स्थिपनः तीरिमा आप इत्यादि मन्त्रेलेल्यर्थः ।
- २१, ह्यास्पामिति । देवीरापो अपा नगदिलायेको मन्त्राः, दिशीयन्त्र वर्ति-

रिस समुद्रस्य । त्या इत्यादिकः एतनमन्याद्वितयेनेत्यर्थः ।

- २२. अत्र पुनन्तु मा पितरः सोम्यास इत्याद्या एका, पुनन्तु मा पितामहा इत्याद्या अन्या, अग्न आयृपि पवस इत्याद्या अपरा, पुनन्तु मा देवजना इत्याद्या अन्या, पवित्रेग पुनीहि मा इत्याद्या अन्या, यत्ते पिवत्रमिनिषि इत्याद्या अन्या, पत्रमानः सो अद्य न इत्याद्याऽपरा, उभाम्यां देवसवितरित्या- द्याऽन्या, वैश्वदेवी पुनती देव्यागादित्याद्याऽन्या ' एवं नव मन्त्रा वीरिमिन् त्रोद्ये (आह्रि. पृ. २२६) निर्दिशः ।
- २३. " बित्पिनिर्धिति । चित्पितमांपुनातु अच्छिहेण पिष्येण स्थस्य रिमिमिरित्येको मन्त्रः । याक्पितमां , पुनातु इत्यनन्तरमिन्छिहे शित्याद्यनुपङ्गेण दितीयः ।
 देवो मा स्विता पुनातिवत्यनन्तरमिन्छिहे शित्याद्यनुपङ्गेण तृतीयः । एयं
 त्रिमिमेन्त्रैः पावनमिति कल्पतरः । संख्याया अश्रवणादेक एव मन्त्रो
 ग्राह्य इति कात्यायनमृत्रव्याख्यायां श्रीदृत्तः । एभिमेन्त्रैः पाव्य पावयित्वत्यर्थः । पावनं च नामेरूर्ध्य प्रदक्षिणं पुनर्नामिपयन्तं सोदकदर्मेमांजैनमिति कात्यायनसूत्रव्याख्यायां हिरिहरः । शिरिस उदकप्रक्षेत्ररूपमिपेचनमेव
 पावनगव्दार्थं इति श्रीदृत्तः । शिष्टाश्च कातीयस्नानमतुतिष्ठन्तः नामेरूर्थं
 प्रदक्षिणं पुनर्नामिपयन्तं सोदकदर्मेमांजैनमाचरन्ति । " वीमि. २२६
 हिरण्यत्रणीति । हिरण्यवणीः शुचयः पायका इत्याद्या ऋक्, अपराः पायमान्यः पायमानीः स्वस्त्ययनीरित्याद्या ऋचः शक्तितश्च प्रयोजयेदित्यप्रिमेणान्वयः ।
- २४. तरत्याः तरत् स मन्दी धावति इत्याद्याश्चतस्य ऋचः इत्यर्थः। उर्वेषां तरत् स मन्दीपद्वितत्वात्। शुद्धवत्यः एतोन्विन्दं स्तवामित्याद्यास्तिस ऋचः। एवित्राणि पुरुषमृकादीनि । वारुणी ऋचः वरणदेवताका ऋचः ताद्दामेव च मृकं प्रयोजयेदित्यनेनान्वयः।
- २७. अद्यसर्पणम् ,ऋतं च सत्यं चेत्येतत् मृत्तम्। द्रुपदामिति । द्रुपदादिवेन्सर-चानः इत्यादि ऋचमित्ययैः ।
- ३४. प्रमादादिः यस्य प्रच्यवेते त्यनेनान्त्रयः । इति श्रुतिरिति । इयं श्रुतिः कुत्र यतेन इति चिन्त्यम् ।
- ३५. ताङ्रिणोरितीति । तदिष्णोः परमं पद्मित्यादिमन्त्रेण असु पुनः पुन-मञ्जनं कायोमिति क्टोंकपृशीर्थायैः ।
- ३९. युनुषं नेपालकम्बलः इति धीमि. (२४४) । युत्तपः अजलोमसूत्रैः कम्बल्यः

कारः पटः इति भेधातिथिः(३.२२४)। वैद्यनाथदीक्षितास्तु 'कुतपं योग-पटं च विवासास्तु न वै भवेत् ' इति पाठं स्वीकृत्य ' कुतपं योगपटं च न धारयेदिति होषः' इति तात्पर्यं वर्णयन्ति (वै. २५२)।

- ४०. येन स्तात इति । येन बस्नेण स्टातः तदस्त्रं तावन्न पीडयेत्, न च तर्पणा-दनन्तरं तदस्त्रमपि उदने निष्पीडयेदिति निपेधदयमत्र बेदितव्यम् ।
- ४४. अनुतिः प्राह इति । इयं श्रुतिः कुत्र विद्यत इति चिन्त्यम् ।
- ५२. उद्धयभित्पादि । 'उद्भयं तमसस्पारिः' 'उदुत्यं जातवेदसंः' 'न्त्रं देवानांः' तच्चक्षुर्देवहितंः इत्यादिमन्त्रान् इत्यर्थः।
- ५४. विश्वाडिति । विश्वाट् बृहत् पिवतु सोम्यभित्याद्यनुवाकेनेत्ययैः । शिवसं-कल्पेनेति । यज्जायतो दूरमुदैतीत्याद्यनुवाकेनेत्यर्थः । मण्डलब्राह्मणेनेत्यश्र मण्डलब्राह्मणम् यदेतनमण्डलं तपतीत्यादि वाक्यजातिमत्यवधेयम् ।
- ५५. दिवाकीत्येरिति । अध्येत्संप्रदायादिवा पठनीयैः शतरुद्धीयादिभिः । होरैर्न-मोभित्रस्येत्याद्यैः । सर्ववेदप्रणीतकैरिति । सर्ववेदपठितैरित्यर्थः ।
- ६०. यस्तु सम्धक् दिजोऽधीते इत्यत्र 'यः मुख्यपि दिजो वा तैः 'इति पाटः, 'यः मुखवानिप भोगं कुर्वाजोऽपि तैः पूर्वोक्तमन्त्रैः स्वाध्यायं समाचरेत् स सर्वशरीरदुःखदं तपस्तप्यत इत्यर्थः 'इति तस्य व्याख्यानं च समुपल्र्यते वीरभित्रोदये (आहि. पृ. ३१८)।
- ७५,-७७. पञ्चतीर्थानीति । अत्र विष्रकरे विद्यमानानि ब्राह्म-दैव-प्रानापत्य-सौम्य-पित्र्येति पञ्च तीर्थानि प्रतिपादितानि । अस्मिन्नेव विपये—

अङ्गुष्ठमूलस्य तले ब्राह्मं तीर्थं प्रचक्षते ।

कायमङ्गुलिमूलेऽग्रे दैवं पित्र्यं तयोरधः ॥ मनु. २.५९

किन्छादेशिन्यङ्गुष्ठमूलान्यमं करस्य च । प्रजापतिपितृबहादैवतीर्थान्यनुकमात् ॥ याज्ञ. १.१९

इत्यादौ मनुयाज्ञवल्कयाभ्यां ब्राह्म-प्राजापत्य-दैव-पितृ-संज्ञकानि चत्यायेष तीर्थानि प्रतिपादितानि । विश्वस्त्पान्यार्थेण तु शाट्यायनककलपृद्धविष्टयोः पञ्चतीर्थपतिपादकत्वमाभियाय तयार्थाज्ञवल्क्यस्मृतिस्थतीर्थचतुष्व-प्रातिपादनविसंगतिपरिहाराय 'आचार्यस्य पञ्चतीर्थानीभधानं तस्य कमण्डम्-पस्तर्थनादिविनियोगेनालपप्रयोजनात्वत् । ' इति विवेचितम् (वालक्षीडा-

टीका १.१९)। प्राजापत्यं तु मूळे इति । कनिष्टिकामूले इत्यर्थः । मध्ये पाणिमध्ये इत्यर्थः ।

- ८३. उदीरतामिति । उदीरतामवर उत् परास इत्यादि मन्त्रेणेत्ययैः । अमे च 'अङ्गिरसो नः पितरो ०' 'आयन्तु नः पितरः ' कर्ने वहन्तीरमृतं ०' 'पितृभ्यः स्वाधायिभ्यः ' ये चेह पितरो ये च नेह ' इत्यादयो मन्त्राः क्रमेणोक्ता वेदितव्याः । मधुवाता इति व्यृचम् इति । ' मधुवाता ऋता यते ०' 'मधु नक्तमृतोपसो ०' 'मधुमान्नो वनस्पति ०' इति मन्त्रत्रितयमित्ययैः ।
- ८५. नमो च इति । 'नमो वः पितर इषे०' इत्यादि मन्ताः ।
- १०१, सं वर्चसोति । सं वर्चमा पयसा सं तन्भिरित्यादि मन्त्रोणेत्यर्थः।
- १०२. स्वयंभूरिति । स्वयंभूरित श्रेष्टो इत्यादिमन्त्रोणेत्यर्थः । सूर्यस्येति । सूर्यस्य चक्षराब्हेत्यादि मन्त्रोणेत्यर्थः ।
- १०१-१०३. अत्र श्लोकद्वये नमस्कार्यदेवताकमः 'नमो ब्राह्मणे नमोऽस्त्वभये ' इत्यादिमन्त्रमनुस्य विद्यत इत्यवधेयम् ।
- १०५. धाम्रोधाम् इति । ' धाम्रो धाम्रो राजन्नितौ ०' इत्यादिमन्त्रेणेत्यर्थः ।
- १०८. तत् स्नानमिति । केवलं जलावगाहनं न स्नानं किन्तु ' उरं हीति ऋचा तोयम् ' (७,७) इत्यादि ' देवा गातुविद इति कृत्वा जंप्यनिवेदनम् ' (७,१०७) इत्यन्तेन प्रन्थेनोक्तः क्रियाकलाप एव स्तानपदार्थ इत्येव प्रन्थकारादाय इति वेदितन्यम् ।
- १०९.-११०. अत्र चाग्रिमाणि परकीयनिपानस्नान-पिण्डोद्धारविषयकाणि वचनान्य-नुसंधानाहाँणि---

परकीयनिपानेषु न स्नायाच्च कदाचन ।

निपानकर्तुः रनात्या तु दुष्कृतांशेन लियते ॥

मनु, ४,२०१

पञ्च पिण्डाननुदृत्य न स्नायात् परवारिषु ।

याज्ञ. १.१५९

उद्भुय चतुरः पिण्डान् पारक्या स्नानमाचरेत् । मतु. (वै. आह्रि. २५५)

उद्भूत्य मृत्तिकापिण्डान् दश पञ्चाय वा क्षिपेत् । शीनकः (वै, २५६) पञ्च पिण्डान् समुद्भृत्य पारक्ये स्नानमाचरेत् । जाबालिः (वै. २५६)

अलाभे देवखातानां सरसां सारितां तथा । उद्भृत्य चतुरः भिण्डान् पारक्ये स्नानमाचरेत् । वसिष्ठः (वीभि. २३३)

सरित्सरिस वापीयु गर्तप्रसवणादियु । स्नायीत यावदुद्भृत्य पञ्च पिण्डानि वारिणा ॥ वेदव्यासः ३.७

- १११. सोपानत्कजलाहरणमत्रप्रतिपादितं कस्मिन् देशे शिष्टसंमतमस्तीत्यन्येपणीयम् नायं दाक्षिणात्यानामाचारः संमत इति प्रतिभाति ।
- ११४. ज्ञवते यञ्च धारितमिति । यत् पात्रं धारितं सत् न सवते इत्यन्वयः ।
- १३७. पुःजीवसमुद्भवैरिति । अत्र पुत्रजीवः दक्षविशेषः ।
- १५८. तूष्णीसेव तु शूद्धस्येति । अत्र त्प्णीमित्यनेन श्रीतस्मार्तमन्त्राभावे प्राप्तेऽपि नम इति नमस्कारमन्त्रः शूद्धस्य विधीयते एव इति मदनपाळः । श्रीदत्ता-द्धिके तु तूष्णीमिति वैदिकमन्त्रमात्रनिपेधपरं न तु पीराणमन्त्रनिपेधः प्रतिपित्सित इति प्रतिपादितम् । कल्पतरुस्तु कर्मोङ्गमन्त्रपाठः शूद्धस्ये त्याह । पौराणोऽपि मन्त्रो ब्राह्मणैरेव पठनीय इति शूद्धरिगमणी ।
- १५९--१६०. सर्वेषां धर्मसाधनसिति । अत्र अहिंसादिनवकं सर्वेत्रर्मसाधनस्वेन प्रतिपादितम् । याज्ञवल्क्यरमृतौ—

अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचभिन्द्रियनिग्रहः । दानं दमो दया क्षान्तिः सर्वेपां धर्मसाधनम् ॥ १.१२२ इति श्लोके अत्रत्यश्लोकीयशमाजिवे वर्जायत्वा तत्स्थाने च द्याक्षान्तिद्वयं निवेश्य नवकं प्रदर्शितिमिति वेदितव्यम् ।

मनुस्मृतौ तु-

अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचिमिन्द्रियनिग्रहः । एतं सामासिकं धर्मे चातुर्वेण्येंऽत्रवीनमनुः ॥ १०.६३

इति क्षोके शिंहंसादिपञ्चकमेव सर्वधर्मत्वेन वर्णितिमिति विभावनीयम् स्वर्गलक्षेये इति । अत्र स्वर्गपदं मोधपरिमत्यवधेयम् । अप्रे स्वर्गसाधन सुत्तमानित्यतापि तथैय स्वर्गपदस्य भोक्षार्यकत्वं स्वीकर्तव्यम् । यमनियमग्र- मसाध्यत्वेन प्रतिपादितत्वान् परिमति विद्योपितत्वाच्च । नैतर्द्यं स्वर्गे संमवति । अतोऽत्र स्वर्गपदस्य मोक्षायंकत्वमङ्गीकार्यम् ।

१७२. भाववृत्तिमिति । 'भाववृत्तः, भावे भावात्मके जगित वृत्तः प्रवृत्ती घाता इति कल्पतकः ' इति चीमि. २७७

१८४, ऋतमिति । ऋतं च मत्यं चेत्यादि मन्त्रःमित्यर्थः ।

नवमोऽध्यायः

श्लोकसंख्या

३५. यस्थित्यादि । अत्र ' यमनियम...धारणाध्यानसमाघयोष्टावह्गानि ' इति योगगुत्रम् (२.२९) अनुसंघानाईम् । योगगुत्रे धारणा ध्यान समाधिश्रेत्य- इगानां क्रमः । अत्र तु ध्यानं धारणा समाधिगिति क्रमवैत्रकृष्यम् । न्याय- भाष्ये तु ' योगशास्त्राच्चाध्यात्मविधिः प्रतिपत्तव्यः । स पुनः तपः प्राणा- यामः प्रत्याहारो ध्यानं धारणेति ' इति वदता वात्स्यायनन पुनरयमेव क्रमः स्वीकृत इति विभावनीयम् (न्या. मा. ४.२.४६) ।

एकादशोऽध्यायः

श्रोकसंख्या

३३ मोशाबातिस्त्रिति । ज्ञानात् कर्मणः च ऋते मोश्राबातिनै भवेदित्यन्ययः।
एतेन ज्ञानकर्मसमुच्चयपश्च एव योगियाज्ञयत्क्यसंमतः प्रतिमाति । अतः एवाप्रे
(४४) आत्मज्ञानेन गृहस्यस्यापि मोश्रप्रातिपादनं,(४५) स्वकर्मणामनुष्ठानाद्
गृहस्योऽपि हि सुच्यते ' (४६) ' स्वकर्मणा तमेवाच्ये सिद्धिं प्राप्नोति
मानवः ', (४७) ' कर्मणां नियतानां तु त्यागो नैव विधीयते ' इत्यादि
चोक्तं संगच्छते ।

द्वादशोऽध्यायः

श्रोकसंख्या

 श्रामित्रमाणानीति । प्रमाणत्वाप्रमाणत्वसंद्ययातीतानि, सर्वया प्रमाणान्ये-वेत्ययः । एतच्च मांख्ययोगपञ्चरात्रादिप्रामाण्यं न सर्वसंमतम् । तयाहि पद्मपुराणे (उत्तरखंडे २६३ तमऽध्याये) सांख्यपाद्मपतादीनां ताममद्मास्त्रत्वं प्रतिपादितम् । कृमेपुराणेऽपि (उत्तरार्धे१६.१५)

'' पाञ्चरात्रान् पागुपतान् वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् । '' इति निपेशः त्यष्ट एतः । कुमारित्यशंकराचार्याद्वीरपि सांख्ययोगपागुपतादी-नां केनिवदंशेनाप्रमाणीकृतत्वादत्र योगियाज्ञवल्क्यप्रतिपादितमतिप्रमाणत्वं सांख्यादीनां न तेषां संमतमासीदिति विभावनीयम् ।

१८. नैयायिकार्थमिति । अत्र श्लोके नैयायिकानामीश्वरकारणताबोधकतकीणा-

मुक्तेखो दृश्यते । न्यायसूत्रभाष्ययोस्तादृशतकौणामदर्शनं स्पष्टमेव । उद्योतकरेण त न्यायवार्तिके—

" कःपुनरीश्वरस्य कारणत्वे न्यायः ! "

(४.१.२१)

इत्गुपकम्य महना दिस्तरेजेश्वरकोधकतको विवृताः । ततश्च न्यायवार्त्तिकमुद्दिश्यै-वाय मुहोस्वो योगियाज्ञवः क्यस्येति वकुं शक्यते ।

२६. उञ्छितः शास्ता इति । अत्रादशैपुस्तके उच्छन्नशासा इत्येव पाटः । उच्छिन्नशासा अन्तर्धांनगतानि च वेदान्तराणि स्मृत्वा स्मृतयः कृता इति मुख्योऽन्वयः । अत्र वेदस्ृतिसंबन्धविषये प्रामुख्येन मतद्वयं प्रामिद्धम् । स्मृति-मूल्भूवानि वेदवचनान्युः च्छन्नवेदशास्त्रागतानित्यतो नोपर्क्रयन्त इदानीभिति प्रथमन् । विद्यमानवेदशास्त्रामु स्ृतिमूलभूतानि वचनानि विद्यमानान्यपि विप्रकीर्णत्वान्नोपरुभयन्त इत्यपरम् । एतयोः प्रथमं ' उच्छिन्नवाद ' इति नामना प्रामिद्धन् । दितीयं तु ' प्रच्छन्नवाद ' इति नामधेयेन ख्यातम् । तत्र—

" ब्राह्मजोका विधयस्तेषामुत्सन्नाः पाठाः। "

(आपस्तंबधर्भसूत्रम् १.४.१२)

इति वदत आपस्तंबस्य

" ननु नोपलभन्त एवं जातीयकं प्रन्यम् ? अनुपलभमाना अप्यनुमिमीरन् , विस्मरणमप्युपपद्यत इति । ''

(शावरभाष्यम् १.३.२)

इति प्रतिपादयतः शवरस्यामिनश्च उच्छिन्नवाद एव संमत आसीदिति वर्तुं शक्यते । कुमारिलभट्टेन तु एतदेव शवरमतं 'तेन वरं प्रलीनश्रुत्यनुमानमेव ' इति वदता प्रथम प्रतिगद्य—

'' यद्वा विद्यमानशास्त्रागतः' तिमूलत्वभेवास्तु । कथमनुपलव्यिरिति चेदुच्यते— शाखानां विप्रकीर्भत्यात् पुरुषाणां प्रमादतः ।

नानाप्रकरणायत्वात् स्मृतेर्भूलं न दृश्यते ॥ '' (तन्त्रवार्त्तिकम्)

इत्यनेन प्रन्थेन स्वमतं प्रातिपादितम् ।

२७. तुल्पचलत्वादितादि । अत्र यदि श्रुिस्मृत्योस्तुल्यवलत्वं दिकल्पश्चाभिष्ठे -तस्तः। पूर्विनीमांसान्यायाविरोधः ! पूर्वमीमांसायां खल्ज 'विरोधे त्वनपेक्षं स्यादसति ह्यानानन् ' (पूर्विमांसास्त्रम् १.३.३) इति स्त्रे श्रुतेः स्मृत्योपक्षया प्रवल्लं श्रुतिविद्यायाः स्नृतेश्चाप्रामाण्यं सिद्धान्तितम् । यदि पुनः श्रुत्योः परस्तरं विरोधे तयोरेव विकल्पः एवं स्मृत्योः परस्तरं विरोधे तयोरिप च विकल्पः स्त्रोकेऽस्मिन् प्रतिपित्सितस्तदा नायं विरोध इति स्पष्टमेव ।

परिशिष्टम् ३

विविधसूचीसङ्ग्रहः

इतः परं वृहद्योगियाज्ञनल्कयस्मृतिस्यविनिघनिषयद्योतकाः सूचयो मुद्रयन्ते । तासां स्वरूपं क्रमश्चाधःप्रदर्शितनामानल्या ज्ञातो भनिष्यति—

- १ ऋपिनामघेयस्ची
- २ देवतासूची
- ३ ग्रन्यसूची
- ४ मतसिद्ध न्त-मतसिद्धान्तवादि सूची
- ५ व्यक्तिविशेषनामधेयसूची
- ६ विविधयोनिनामधेयसूची
- ७ प्राणिवनस्पतिसूची
- ८ योगशास्त्रीयशब्दसूत्री
- ९ राब्दविशेषसूची
- १० मन्त्रविशेषसंज्ञास्त्री
- ११ मन्त्रसूबी (स्थलनिर्देशसहिता)
- १२ श्लोकपादसूची

स्वना- अग्रे सर्वत्र दशमस्चीपर्यन्तं तत्तत्पदस्थलिनेर्देशः अङ्कद्रयेन कृतो वेदितव्यः । तत्र प्रथमोद्धः अध्यायसंख्यादर्शकः अन्तिमस्तु तद्य्यायगतश्लोक-संख्यादर्शकः इत्यवधेयम् । अन्यविभक्त्यन्तान्यपि मूलस्थानि पदान्यत्र सूच्यां प्रथमान्तान्येय कृत्या संनिवेशितानि । समासगतान्यप्यविभक्तिकान्यत्र तथैव प्रथमान्तानि कृत्वा संनिवेशितानीति वेदितव्यम् ।

बृहद्योगियाज्ञवल्क्यस्मृतिनिर्दिष्टऋषिनामधेयस्ची (१)

अत्र यस्य वाक्यं स ऋषिरिति यास्कत्रचनमनुस्रत्य येषां मन्त्र-द्शनमस्यां स्मृतौ वर्णितं तेषामेव नामचेयान्यघः प्रदर्शितानि । येषां ऋषित्वे-ऽप्यत्र स्मृती न मन्त्रकार्तृत्वेन समुक्लेखस्तेषां नामधेयान्यप्रे व्यक्तिविशेषनाम-बेयस्च्यां संगृहीतानीति वेदितन्यम् ।]

अवमर्षण: ७.१७२

अपान्तरतमाः १२.६

कोकिल: (राजपुत्रः) ७.१७९

प्रजापातिः २.३; ३.१२; ४.५

प्राचीनगर्भः १२.७

विश्वामित्रः ४.४, ५, ८१

वेदाचार्यः १२.६

सिन्धुद्दीपः ७.१७८

स्वयंभू: ३.९

बृहद्योगियाज्ञवस्वयस्मृतिनिर्दिष्टदेवतासूची (२)

अंशः ९.९३

अग्नि: २.४,२०,९८; ३.१४; ४.४, दिग्देवता: ७.१०२ ९,१४,६३; ७.१०२; ९.४६, देव: २.६१; ४.२९; ५.१५९

१२९; ११.५६

अग्निष्वात्ताः ७.७९

अङ्गिराः ४,६७; ९.१६३

अच्युतः ९.१२९

अजः ३,२७ अदितिः ९,६५

अनिरुद्धः २,१०२

अपां पतिः ७.१०४

अर्क: १.९; ७.१००

अर्यमा ७.७८; ९.८०,९०

अधिनो ४.६८

आदित्यः २.९८; ३.१४; ९.२५, पृषन् ४.६६; ९.८०,९३

68,90

आपः ३,१४; ७.१०४,:१७८

इन्दु: ११.५४

इन्द्रः ३.१५; ४.६५; ९.४८; प्रयुम्नः २.१०२

2268

र्दश्वरः २.४३, ४५; ९.२३, १३४; बर्हिषदः ७.७९

29.86

उरगाः ७.१४१

ओषधयः ७.१०५

कव्यवाद् ७.७८

गन्धर्यः ४,६५

चन्द्रमाः ९,१२९

जनार्दन: ७.९८

त्रिव्युह: २,१०२

त्वष्टा ४,६६; ९.८०

देवता (दैवत्यम्) १.४१; ४.९,१४;

25 35

देवनिकायाः ९,१७०

द्रपदा ७.१८१

धाता ९.८०, ८२

नारायणः ७,३१ निरञ्जन: ७.१०६

पञ्चामी ९,१२५

पर्जन्य: ४,६५

पुरुष: २.२५, २९, ३०, ४.२५;

9.40, 64

पृथिवी ७.१०२

प्रजापतिः २.३; ३.८,११,१२; ४.५,

9, \$6; 22, 48, 48

प्रमुः ९.१९१

बृहस्पतिः ३,१४; ४,६५

ब्रह्मा २.३,२०,७५; ३.२८,२९;

x. 2, 9, 5 9, 5 9, 9 2, 9 0 7;

9. 70,09,23,888

भगः ९.८०,९१

भाववृत्तम् ७.१७२

भास्करः १.११, ७.९९, ९.९२

महत् ४ ६७, १६३

महेश्वरः २.५२,७५,९,५१,७९,८४ विश्वकर्मा ९,९२ मित्रः ९.८० मित्रावरुणौ ४,६६ यमः ४.६४; ७.७८ रविः २.२०; ९.९५, १२९ रुद्रः २.२०;४.६९; ७.८१;९.८४, १६३ वरुण: १.१४; ६.६४; ७.१०४; सविता ४.४; ९.८७, ९१ 3.86 वसवः ७.८१; ९.१६३ वसुः ४.६६ वाक् ७.१०३ वाचस्पतिः ७.१०३ वायु: २.२०; ३.१४; ४.९,६३ वासुदेवः २.१०३ विद्युत् ४.६४ विधाता ९.८२ विराट् ९.४४

विश्वेदेवाः ३.१५; ४.६७ विष्णुः २.२०, ५८, ७५, १०७, ३.१२; ४.६९; ७.९८,९९, 803 वैश्वानरः ९.१२३,१३५, १४४ संकर्षण: २.१०२ सावित्री ७,९९ सूर्यः १.१५,४.९, ६४, ९.२४, १६५; १०.१ सोमः ४.२३, ६७, ७.७८, ९.४६, 176 सोमपाः ७.७९ स्वयंमूः २.३; ३.१,९; ७.१८९ हर: ११.५४ हिरण्यगर्भः ९,६४

बहद्योगियाञ्चबब्बयस्पृतिनिर्दिष्टग्रन्थसूची (३)

अयर्वणः(र्वम्) २.११७, ९.१६० उपवेदाः ९.१६१ ऋग्वेदः (ऋक्) २.७०, ७८, ११७, 9.61,203, 140 कल्प: ९.१६१ छान्दोग्यम् ९.१५८ तर्कः १२.३ धर्मशास्त्रम् ४.७; १२.३, २८ पुराणम् ४.८; ९.१६१, १२.३ बृहदारण्यकम् ९.१५८ ब्राह्मणम् १.१२,२४,३२,४३,४.२,६ भाष्यम् (वेदभाष्यम्) ९.१६१ मित्रादुपनिषत् ९,१५८ मीमांसा १२.३ यजुर्वेदः (यजुः) २.७०, ७८, ११७; ¥. 29; 9.63, 203, 204,

११७,१६० वेदः १.५; २.४१; ४.६,३८; 9.63; 17.3,16,70,71,74. २५,३१,३४,४१ वेदशास्त्रम् १२.१,१०,४० वैदाङ्गानि (अङ्गानि) १२,३,३४ वेदान्तः १.५,२३; ११.४५;१२,३४. 34,88 शालाः १२ २६ श्रुतिः १२.२७, २८, ३२ समाम्रायः ११.१२ सामवेदः (साम) २.७०, ७९,११७; ₹.₹; ९.८₹,?०₹, १०¥,१६० स्मृतिः १.६,२३; १२.२२,२६,२७, २८,३२

बृहद्योगियाञ्चवल्क्यस्मृतिनिर्दिष्टमत-सिद्धान्त-मतसिद्धान्तवादिनां सूची (४)

अपान्तरतमाः २.६७,८२	ब्रह्मविदः.९.१••
उमापातिः १२.७	ब्रह्मिष्ठाः २.६७, ८७
क(का)पिलाः २.६७; १२.५,९	मन्तः २.१२९; ९.१५९; ११.५६;
कापालिकः १२.९	१२. २०
केचित् ७.४५; ८.७	मौद्रल्यः २.१२८
तामसाः (वादिनः) १२.९	याज्ञवल्क्यः २.१३१
नारदः २.१२८	योगः १२.४
नारायणः १२.६	रुचकायन: २.१२७
नास्तिकः १२.२९	लोकायतिकाः १२.९
नैयायिकः १२.१८	वसिष्ठः २.१२९
नैठकः २.११३	वाथालेः २.१०३
पशुपतिः १२.७	वेदाचिन्तकाः ९.८२
पाच्चरात्राः(त्रम्) २.६८, १००; १२.	वेदबाह्याः(ह्यम्) १२.९,२१,२२
४,६	व्यासः ७. १६७
पाराशराः २.१३०	श्रीकण्ठः १२.७
पाशुपताः (तम्) २.११,६७,९७;	
१२.४, ८, ११	साङ्ख्यम् १२.४,५
प्रजापतिः १२.१२	साङ्ख्याः २.११
बाष्कलाः २.१२७	सामगाः ३.३; ४.२१
बृहस्पातिः १२.११	ासिद्धान्तः १.६,२३; २.६६; १२.३५
बौद्धः १२.९	स्मृतिकाराः ७.१७३
ब्रह्माचेन्तकाः २,१३३	हिरण्यगर्भः(र्भाः) २.६७,६९; १२.५
ब्रह्मवादिनः १.२; २.६६; ७.१०८;	हेतुशास्त्रम् १२.२९,३०
۲.۲۶	

ं बृहद्योगियाञ्जवस्वयम्मृतिनिर्दिष्टन्यंक्तिविश्वेष-नामधेयसूची (५)

अङ्गिराः 5. EX आत्रे: **७.**₹४ अथर्वाङ्गिरसः 4.94 आसुरिः ७.६६ कपिलः 3.5 ७.६४ ऋतुः 1.2 जनक: ७.इ.इ पञ्चशिखः २.१२७ पुलस्त्य: (9. EX पुलह: ७.६५ प्रचेताः ७.६५ भृगु: U. FY मरीचि: १. १; २.१५८; १२.४२ याज्ञवल्क्यः राजर्षय: १.२० ७.इ.५ वसिष्ठः ७.६६ वोदुः 3. 20; 6. 54 सनकः ७.६५ सनन्दः ७.६५ सनातनः

बृहद्योगियाज्ञवल्क्यस्मृतिनिर्दिष्टविविधयोनिनामधेयस्ची (६)

असुरा: १२.१२ उरगाः 6.888 ऋषयः 2.889 कीट: 9.862 कूष्माण्डाः ९.७६ किामे: 9.807 दन्दशुकः 9.807 देवाः २.११९; १२.११ दैत्याः 2.888 नागाः ९.७६ नैर्ऋताः 9.00 पतङ्गः 9.867 पितरः ७.७९,८२,८३,८८,९१ मनुष्याः २.११९; ७.६६ मन्देहाः (राक्षसाः) ६.१२ मानवा: ९.७६ भूतानि **७.१४१** यक्षाः ७.१४१; ९.७८ राक्षसाः ७.१४१; ९.७६ विद्याधराः ७.१४१ शकुन्ताः ११.२० सिद्धाः ७.१४१

९.७६

सुरा:

बृहद्योगियाज्ञरुक्यस्मृतिनिर्दिष्टप्राणिवनस्पतिस्ची (७)

इन्द्राक्षः ७.१३७ कुश: ७.१३९ तिल: ७.३ दर्भः U.3 पुत्रजीव: ७.१३७ विसम् 5.388 यव: ७.१४४ रद्राक्ष: ७.१३७ शाकम् 0.288 शाव्कम् 0.288 शृङ्गाट: 6.388 9.248 वृक्षाः ओ।यवयः 9.848 9.147,148 तृणम्

बृहद्योगियाज्ञल्कयस्मृतिनिर्दिष्टयोगशास्त्रीयशब्दस्ची (८)

. १३९, १४६-१५०; ९.३८; अणिमा ९.३६, १२२ 20.20 अतिमात्रः (प्राणायामः) ८.१४ जायत् २.१२४; ९.१३३ अनूदकी (संध्या) ६.२२,२४ तन्मात्रा ९,१५४ अन्तर्धानम् ९.१९५ तपः ३.२१; ९.३९; ११.२२,२३, अपानः ९.१३२ 33 आभेमानः ८.५४ तुर्यम् ९.१३३ अभ्यासः ९,१९७ त्रयावसानिकम् ९.१३३ अमा ९.९८ दमः ७.१५९; ११.३४ आविद्या १.१९ धारणा १.१३;२.९९,१४८;८.३२; अव्यक्तम् ३.२७,२९; ९.१८५ ९,३३,३५,३९,१९२ अष्टाङ्गयोगः ९.३६ व्यानम् १.८,१६; २.१४८; ४.३, अस्तेयम् ७.१५९ ३८; ७.१५६; ८.१,२,४, अहंकार: ९.१८२, १८३ ३२,४२, ९.३३, ३५,३९, अहिंसा ७.१५९; ११.३४ १८८-८०, १८२, १९७, आर्जवम् ७.१५९ १९८,१०.१,?१.५०,५२1 आसनम् ९.३५,१८६ 22.83 इडा ९.९६ ध्यानयोगः १.३:११.५१ इन्द्रियदोषाः ८.३० ध्येयम् १,१६,९.१६ इन्द्रियनिग्रहः ७.१५९ नाडी ९.९३,१९४ इन्द्रियाणि २.१०९; ९.१८२-१८४ निःश्रेयसम् १.१९ उदानः २.४८; ९.१३२ नियमाः ८.१५९,९.३५;११.४१ ऐश्वर्यम ९.३६ निरालम्बं २.३४ कर्म २.४३ निरोधः ८.२६,२७ कान्तिः ९.१९५ पद्मासनम् ९.१८८ कुम्सकः(कुम्भः) ८.२०,२२,२४,४३ परकायपवेशनम् ९.१९६ क्रेशः २.४३ परमात्मा ९.१३६ घोरः २.२४ परनेश्वरः ९,३१,१५२ चित्तम् ९.११७ जपः १.८;२.१४८; ७.१३६,१३८, पुरुषः ९.१३५,१७७,१८५

पूरकः ८.१९,२०,२२,४३ प्रत्याहारः ८.१,३२,५०-५२;९.३५, 389;29.83 प्रधानम् ३.२५; ९.१८४ प्राणः २.९८,१४०;३.३०;९.१३१, १३२;११,५६ प्राणसंयमः १.१५; ३.१०; ४.७४; ९,३३, ३५ प्राणसंरोधः १०,१ प्राणायामः १.८, २६, २.६३, १४७; 3.4, 35; 8.5, 30, ३७,४०,७.१९०,८.१, २, ६, २८, २९, ३१-३५, 80, 86; 9.39, 898; १०.२, १९; १२.४५ प्राणायाम (लक्षणम) ८.४७ बुद्धिः ९.१८२, १८३, १८५ ब्रह्म २.४८, ४९, १२६, १३३; 9. 246; 88.48, 48;87.87 ब्रह्मचर्यम् २.३८, १०४ मनः ९.११७ महत् ३.२७; ९.१८५ मुक्तिः (कः) ९.३४, १७८ मानिः २.६५ मृद: २.२४ मोक्षः ९.४३; ११.३२, ३३ मौनम् २.६३ यतिः ११.४४ यमाः ७.१५९; ९.३५ योगः २.४९, ६९, १३८, ९.१९७; 88.38 योगच्युः ९ १२८

योगज्ञः ९.३३ योगतत्वज्ञाः २.२७

योगधर्मः ११.१, ४३ योगबलम् १.१० योगवित् १२.४९ योगसाधनम् २.६६ योगसिद्धाः १.१ योगासिद्धिः ८.३५; ९.१९६ योगाग्निः ९.३२ योगिनः ८.१५ योगी(श्वरः) ?.?; ८.४५; ९.९९ रेचक: ८.२०, २१, २२, २५, ४३ ळिङ्गशरीरम् २.१३५ वायवः (सृक्ष्माः) ८.५४ वासना २.४३ विपाकः २.४३ व्यानः ९.१३२ शमः ८,१५९ शशी ९,९८ शान्तः २.२४, १३० शौचम् ७.१५९ संकल्पः २.१३६; ८.५४ सत्यम् २.६३; ७.१५९ समाधिः ९.३५, १०७ समानः ९.१३२ सायुज्यता १,२४, ३३ सिद्धाः ७.१४१ सिद्धिः ११.४६,४७ सुतम् २.१२४ सुबुम्णा २.२९; ९.९६ स्मातिः ९.१९५ स्वप्नं १.१३३ स्वाध्यायः १,३५: ११,३४ हिता नाड्यः ९.१९४ इत्पद्म ११.१४

बृहद्योगियाज्ञवल्वयस्मृतिनिर्दिष्टशब्दविश्वेषस्ची (९)

अक्षमाला ७.१३७, १३९ अक्षर: २.१०७ अगम्यागमनम् ८.३८ अग्निहोत्रम् (त्री) ९.९७, ११३,१२० अघोषम् २.१११ आतिप्रमाणानि १२.४ अधिकारनिवृत्ताः ३.२१ अध्यवसायः ८.५४ अध्यात्मवित् ११.३५ अध्यापनम् १.२८ अनुमानम् १२.१९ अनुषुष् ३.१३; ७.१७२, १८० अन्तः पशः २.२३ अन्तरात्मा ११.५० अन्नम् ९.१३१, १३६, १३७, १४६ अन्नयज्ञः १.१८ अपाण्डिताः ९.३४ अभिमानः २.१३६; ८.५४ अभ्युक्षणम् १.८ अमृतम् ९.१९७; ११.३८ अयाचितम् ७.१४५ अव्यञ्जनम् २.१११ असवर्णः ७.८७ अस्वरम् २.१११ आक्षेयं (स्नानम्) ७.१६३, १६४ आचमनम् ८.४३ आचारः ११,३४ आत्मज्ञानम् १.८; १०.१९; ११.४, काम: २.७६; ८.५५; ९.४३ ३८, ४४; १२,३५

आत्मयज्ञः ९.१४८ आत्मा ९.९, ३७, ३८, ३९, १५५, १५६, १७३, १७५ आदेशकानि १२.३६ आभिचारिकजपः ७.१३४ आभिचारिकम् ४.४१ आर्ष (ऋषिः) १.१२, २७, ३१, 🔠 २.३; ३.१२; ४.२,९,३१; ७.१७२, १७८ आवाहनम् ४.२; ७.९५ आश्रमाः ११.३२, ४०, ४४ अव्हवनीयः २.२३; ९.१२४ आहिताग्निः ९.१२५ इन्या ११,३४ इन्द्रियार्थाः २.१०९ उच्छित्रशाखाः (स्मृतयः) १२,२६ उदात्तः २.८८ उपध्मानः ९.१४ उपनय: ४.५ उपवासः ७.१४५ उपवीती ७,६७ उपस्थानं १.९,१५; १०,१ उिंणक् ३.११ ऋषभः ४.३२ कर्म ९.२८, २९, ३२, ३४

कर्मसंन्यासः ९,३३

कालाग्निः ९.५३

कर्मसंन्यासयोगः ११.४७

कायतीर्थम् ७.६७ कटसाक्षी ८,३९ क्षत्रियः १०,१६ क्षर: २.१०७ गायत्री (छन्दः) ३.१३,४.४,१५-१९; 501.0 गार्हपत्यः २.२३, ९.१२४ गुरुतल्पग: ४.६१ गुरुदारागम: ४.५६ गृहस्यः ११.४४,४५ गोन्नः ४.६१,८.३८ घनपत्तः २.२३ चतुर्वर्गः २.१ चरः ७.१४५ चाण्डालः ७,१४९ चिन्ता ९.३८,३९ छन्दः १.१२,२७,३१,३५ जगती ३.१४ जन: ३,५,२० जपयज्ञ: १.९; १०.१३-१४ जिह्नामूलः ९.१४ जीवः १.२१,२२,२५,८९,१२३ ज्ञानकर्मणी १.३२; ९.२८, १२०; ११,३३ शानम् ९.१९७ तस्वम् २.१०९; ९.१७६ तपः (लोकः) ३.५,२१ तीर्थम् १२.३१ तुर्यम् २.१२४ तुल्यबलत्वम् १२.२७ तैजसः २.९०-९२ त्यागः ११.४८ तिष्टुप् ३.१४

त्रेस्वर्यम् २.७८ दक्षिणाग्नेः २.२३; ९.१२४ दानम् ७.१५९; ११.३४; १२.३१ दिव्यं स्नानम् ७,१६३,१६५ दीर्घम् २.१३० देवतीर्थम् ७.६७ दैवं (तीर्थम्) ७.७५, ७६ दैवत्यम् (देवता, दैवतम्) १.१२,२७, ३१; ४.२,९ दिनः १.२४,३३, ८.४२ धर्मः २.७६; ११.२,३४,३५ धर्माः २.७६, ११.२,३४,३५ धेवतः ४.३२ नक्तम् ७.१४५ नन्दनं (वनम्) ९.६८ नपुंसकम् २.२४,८२,८४ नरकः ११,३०;१२,३२ नाराः ७.३१ निवीती ७,६७ निवृत्तं कर्म ११.४१ निःश्रेयसम् र.१९ न्यासः ५.१ पङ्किः ३.१३ पञ्च तीर्थानि ७,७५ पञ्चमं पदम् ९.१० पञ्चाग्रयः ९,१२५ पतितः ७,१४७, १४९ पयः ७.१४४ पाकयज्ञ: ७.१२९ पातालः ३,२४ पात्रम् ११.२२ पार्थिवं (स्नानम्) ७.१६३ पापम् २.१२१,१४७

पारगः ११.११ पाषण्डी ७.१४७ पितृद्यः ४.६१ पित्तम् २.२५ युमान् २.२४, ८४ पैत्रं (पित्र्यं) ७.७५, ७७ पौरुषेयाः १२,१० पौष्टिकः (जपः) ७.१३४ प्रकृतिः ११,१० प्रातिमा २.५७ प्रत्यक्षम् १२.१९ प्रयोजनम् २.७६ प्रवृत्तं कर्म ११.४० प्राजापत्यं (तीर्यम्) ७.७५, ७६ प्राज्ञ: २.९१-९३ प्राणाग्रिहोत्रम् ९.१३९ प्रायश्चितं ३.१५ प्छतम् २.१३० बाहिःप्रज्ञः २.२३ बृहती ३.१३ ब्रह्मचारी ११,४४ ब्रह्मसुताः ३.२० ब्रह्महत्या ४,५५ बहाहा ४.६२; ८.३८ ब्राह्मं (तार्थम्) ७.७५, ७६ ब्राह्मणः १.२१,२६,२७,३४,३८; 8.7, 88, 87; 80.84, १७; ११.३, २४, ४७ ब्राह्मण्यम् १.१३; ४.३, ७१ मुवः (अन्तरिक्षम्) ३.३, १७; वायव्यं (स्नानम्) ७.१६३,१६४ 8.25, 33 मुवनसप्तकम् ४.७१

मू: ३,३, ५, २५, ४.२६, ३३

भूतानि ७.१४१ भैक्ष्यम् ७.१४५ भोका ९.१३७, १३८ भौमं (स्नानम्) ७.१६३ म्णहा ४.६१ मनः २.११७;४.१५;९.१८२-१८५ महः ३.५, १८ मातृष्ठः ४.६१ मात्रा ८.१२, १३ मानसं (स्नानम्) ७,१६३,१६५,१६७ मान्त्रं (स्नानम्) ७.१६३,१६४,१६६ मार्जनम् १.८,२६; ७.१७८,१७९, १८८; १०.१, २, २०; १२.४६ मिथिला १.१ मेरः ९.६६ यशः १२.३१ यतिः ११.४४ याजनम् १.२८; ३.५ योगक्षेमः ७.१४६ रजस्वला ७,१४७ राजधीं १.२० लक्ष्यम् १.१६ लोकाः (सप्त) ३,२,६,७,११,१८ वाक् २.११७ वाझायम् १२ १२ वाचः २.४२ वातः २.२५ वानप्रस्थः ११,४४ वारणस्नानम् ७.१६३,१६५ विकल्पः १२.२७ विकारः ११.१०

विज्ञानानन्दः ९,१३१ विज्ञानाकाशः २,३० विद्या १.६,१९;९.३८,३९;११,२२, २३;१२.३ विद्यास्थानानि २.११८ विधियज्ञः ७.१२९; १०.१३,१४ विनियोगः १.१२,२७,३२; ३.१६; 206, 263 विमः १.१९; ४.१, ४३, ६२; सत्यम् (लोकः) ३.५,२१,२३,२५ 29.32, 85, 86 विशेष: ३.२७ विश्वः २.९०,५१,५३ विसर्जनम् ४.२ विस्नम्भवातकः ८,३८ वेदपारगः ११.१०;१२.३७ वेदबाह्यः १२.३% वेदावित २.४१;११.९,२६,२७ वेदशास्त्रम् १२.१,१०,४० बैश्यः १०.१६ व्यवसायः २.१३६ व्रतम् ७.१४५; १२.३१ शब्दब्रह्म २.४७, ४८, ४९, १२५; 28.28 शरणागतघाती ८.३९ शरीरम् २.११७,११८ शान्तिकजप: शास्त्रम् १२.१५ शिरोवतम् १०.१० शुद्रः ४.४२;७.१४७,१५८;१०.१६ श्रय: १.३६ श्लेष्मा २.२५ श्वपाकः ८.४२

षट्कर्माणि ११.३२ पडङ्गीवत् ११.१४ षद्जः ४.३२ संध्या (संध्योपासनम्) १.८, १४, २६; 5.863;6.36; 20.26, 29; 25.84 ४.२, ५, ३१; ७.१७३, संन्यासः ५.१८४;११.४९ संमार्जनम् १.१४ सप्त सिन्धवः %. ६६ सवर्णः ७.८० सायुज्यं (ता) १.२४,३३;४.२,७०; 20,23 मुरापः ४.६२; ८.३८ सुरापानम् ४.५५ सुवर्णस्तेयम् (यी) ४.५५,८.३८ सोमलोकः ११.५ सोमिकम् (सोम्यम्-तीर्थम्)७.७५,७६ स्त्री २.२४, ८४; ७. १४७. स्नानम् १.८ स्मार्तदृष्टम् ७.२८ स्मृतिदृष्टम् ८.४७ स्वप्रम २.१२४ स्वरितोदात्तः २.७८ स्वलोंकः (स्वः, स्वर्गः) ३.३,५,१८; ४.२६,३३;७.१५९,१६०; 6.80;??.30,82 हविष्यात्रम् ७.१४४ हेमहारी ४.६२ होमकाल: ४.३७ हस्यम् २.१३०

बृहद्योगियाज्ञवल्क्यस्मृतिनिर्दिष्टमन्त्रविश्वेपसंज्ञासूची (१०)

अवमर्षणम् (णः) १.२५; ६.२८; बाह्ममन्त्राः ७.९३; १२.४५ ७.१७०, १७२, १७५-१७७, 166, 168 आभिचारिक (मन्त्राः) ७,१५१ आसुरमन्त्राः ७.१५१ उद्गीयः २.८५ कृष्माण्डमन्त्राः ४.५४ गायत्री १.७,९,२५; ४.१,७,१,, २६,३५, ३६,७८, वैष्णवमन्त्रः ७.९३, १४८ ८.२.३, ८, १०.१९; १२.४५ गायत्रीशिरः ४.८ त्रिवृद्बह्म ४.७८,७९ दिवाकीर्त्याः (मन्त्राः) ७,५५ द्वपदा ७.१८१ · पावमान्य: ७,२२, २३, १५० पित्र्या मन्त्राः ७.१५१ पुरुषसूक्तम् ७.९७ प्रणवः (ओकारः) १.७, १२, २५; सावित्रा मन्त्राः ७.९३ ६१, ७१, ७७, ७९, ४.१९, २०, २४; ९.३७, ११७,१८८; 20.29

मण्डलबाह्मणम् उ.५४ मैत्रा मन्त्राः ७,९३ राक्षसमन्त्राः ७,१५१ रीद्रमन्त्राः ४.५४, ७.९३, १५१ वारुणा मन्त्राः ७,५३, १७१ वारुणीसूक्तम् ७.२४ २.६४,७७; विरजा मन्त्राः ४.५५ वैष्णवी गायत्री ७,३५ व्याहातीः १.७, २५, २.६४, ३.१, ३, ५, ६, ७, ९ इ०; ४. 36-80 50; 6,30, 1391 10.29, 22.80 शस्त्र(मन्त्राः) २.१५० शिवसङ्कल्पसूक्तम् ७.५४ शुद्धवत्यः ७.२४ २.१, २,७,१५, ४२, ५४-५६, सावित्री २.६३; ४.१३, ३४, ७४, ७६; ७.१८१; ९.३७ सौरमन्त्राः ७.९३. १५० स्तोत्र(मन्त्राः) २,१५०

बृहद्योगियाञ्जवस्वयस्भृतिनिर्दिष्टमन्त्रसूची (११)

[अत्र सूच्यां प्रथमतो मन्त्रप्रतीकं, ततः () एतादककुण्डलमध्ये बृह्दोगियाज्ञ बल्क्यस्थतत्तनमन्त्रस्थलद्शिकाङ्कद्यम्, ततः परं संहितायन्तर्गतं तत्त-मन्त्रस्यलम् एवं रीत्या एतत्समृतिस्थसर्वमन्त्राणां स्थलं प्रदर्शितं वेदितन्यम् । संहितासु अयर्ववेदसंहिता-ऋग्वेदसंहिता-काण्यसंहिता-तैतिरीयसंहिता-मैत्रायणीयसंहिता-बाजसनेयिसंहितान्तर्गतान्येत्र स्यलानि प्रदर्शितानि । यो मन्त्रः संहितासु नैवोपलब्धस्तस्यैत त्राह्मणारण्यकसूत्राद्यन्तर्गतं 'पूर्वामावे पर:पर: ' इति न्यायेन स्थलं प्रदर्शितम् । यत्रैक एव मन्त्रोऽनेकवारं तत्र तत्र प्रन्ये समुपष्टम्यते तत्र केवलं प्रथममेव स्थलं प्रदर्थे संतोपः कृतः । तैतिरीयशाखायां मन्त्रब्राह्मणानामतीव संकीर्णःवात् तैतिरीयब्राह्मणान्तर्गत-मपि मन्त्रस्थलं कुत्रचिदितरसांहितान्तर्गतस्थलनिदेशपङ्कौ विनिवेशित-मित्यवधेयम् ।

अङ्गिरसो नः पितरो० (७.८३) अथ. १८.१.५८; ऋ. १०.१४.६; तैसं. २.६.१२. ६; वासं. १९.५०

अम्र आयूषि पवसे (७.२२) ऋ. ९.३६.१९; कासं. ४.११; तेसं.१.३.१४.७; मेंसं.१.३.३१; वासं. १९.३८

अदश्रमस्य केतवा (७,१०१) अथ.१३.२.१८; ऋ. १.५०.३; कासं. ४.११; मेसं. १.३.३३; वासं. ८.४०

अपा रसमुद्रयसं (७.२१) कासं. १४.३; तैसं. १.७.१२.२; मेसं. १.११.४; वासं, ९,३

अभि ते मधुना (७,२२) ऋ, ९,११,२

अवभृथ निचुम्पुण (७.१९) कासं. ४.१३; तेसं. १.४.४५.२; मैसं. १.३.३९; वासं, ३,४८

आकृष्णेन रजसा (१०.६) ऋ. १.३५.२, तेसं. ३.४.११.२, मैसं. ४.१२.६, वासं,३३,४३

अापो अस्मान (७.१५) अथ. ६.५१.२; आ. १०.१७.१०; कामं, २.१; नेसं. १.६.१.१; मैसं. १.२.१; वासं. ४.२

आपो देवीरुपसृज (७.२२) कासं. १६.३५; तैसं. ४.१.२.४; वासं. ११.३८ आपो हि ष्ठा (६.५,२८;७.२०) अथ. १.५.१; ऋ. १०.९.१; कासं.१६.४९; तैसं. ४.१.५.१; मैसं. २.७.५; वासं. ११.५०

आप्यायस्व (७.१०६) ऋ. १.९१.१६; कासं. १६.१४; तैसं.३.२.५.३; मैसं. २.७.१४; वासं. १२.११२

आयं गौ: पृश्चि० (७.२७) अथ. ६.३१.१; ऋ. १०.१८९.१; कासं. ७.१३; तैसं. १.५.३.१; मेसं. १.६.१; वासं. ३.६

आयन्तु नः पित्रः (७.८३) वासं. १९.५८

इदं विष्णुर्विचक्रमे (७.१५) अथ. ७.२६.४; ऋ. १.२२.१७; कासं. २.१०; तैसं. १.२.१३.१; मेसं. १.२.९; वासं. ५.१५

इदमापः प्रवहत (७.१०,२०) अथ. ७.८९.३; ऋ. १.२२.२२; वासं. ६.१७ इमं मे वरुण श्रुधी (७.१८) ऋ. १.२५.१९; कासं. ४.१६; तैसं. २.१.११.६; मैसं. ४.१०.२; वासं. २१.१

इष्टं मनः प्रयुञ्जीत (१०.६) उच्छिष्टमिष्टोपहतम् (९.१४०)

उदगादयमादित्यो॰ (१०.६) अथ. १७.१.२४। त्रद्र. १.५०.१३। त्र्या. ३.७.६.२३

उदीरतामवर० (७.८३) अथ. १८.१.४४; ऋ. १०.१५.१; तैसं. २.६. १२.३; मैसं. ४.१०.६; वासं. १९.४९

उदुत्तमं वरुण (७.१३,१९) अथ.७.८३.३; ऋ. १.२४.१५; कासं. ३.८; तैसं. १.५.११.३; मैसं.१.२.१८; वासं. १२.१२

उदुत्यं जातवेदसं (७.१३,५२; १०.३,५) अथ. १३.२.१६; ऋ. १.५०.६; कासं. ४.९; तैसं. १.२.८.२; मैसं. १.३.३७; वासं. ७.४१

उद्दयं तमसस्परि (७.५२; ८.१६; १०.५) अथ.७.५३.७; ऋ. १.५०.१०; कासं. १८.१६; तैसं. ४.१.७.४; मैसं. २.१२.३४; वासं. २०.२१

उपास्मै गायता नरः (७.२२) ऋ. ९.११.१; तैबा. १.५.९.७; वासं. ३३.६२ उभाम्यां देव सवित० (७.२२) ऋ. ९.६७.२५; कासं. ३८.२; तैबा. १.४. ८.२; मैसं. ३.११.१०; वासं. १९.४३

उर्ह हि राजा वरुण० (७.७) ऋ. १.२४.८; तैसं. १.४.४५.१; वासं. ८.२१ ऊर्ज दहन्तीरमृतं (७.८३); वासं. २.३४ ऋतं वाचं प्रपद्ये (४.५४) तैआ. १०.१.१३; वासं. ३६.१

ऋतं च सत्यं (६.५,२८ इ०) ऋ. १०.१९०.१; तेआ. १०.१.१३ एतोन्विन्द्रं (७.२४) ऋ. ८.९५.७

ओजोसि० (४.२९) अथ.२.१७.१; कासं. १०.७; र्नसं. २.४.३.१; मॅमं. २.१.११

ओमापो ज्योती० (४.८) तैआ. १०,२७.१

कार्षिरासे समुद्रस्य त्वा (७,२१) तेसं. १,३,१३,२; वासं, ६,२८

चित्पतिमा पुना० (७.२३) वासं.४.४

चित्रं देवानामुद० (७.५२; १०.३,५) अथ. १३,२,२५; ऋ. १.११५.१; कासं.४.६; तैसं. १.४.४३.१; मसं. १.३.३७; वासं.७.४२

ज्योतिरहं विरजा० (४.५५) तेआ. १०.५१

तचक्षुर्देवाहेतं (৬.५२; १०.५) ऋ. ७.६६.१६; नेआ. ४.४२.५; मैसं. ४.९.२०; वासं. ३६.२४

तत्सवितुर्वरे (७.२५,२५, ५०,५३ इ०) ऋ. ३.३२.१०; तेसं. १.५.६.४; मसं. ४.१०,७७; वासं. ३.३५

ताद्विष्णोः परमं (७,३५) अथ. ७,२६,७; ऋ. १,२२,२०; कासं. ३,३; तेसं. १,३,६,२; भैसं. १,२,१४; वासं. ६,५

तरत् स मंदी धावति (ं.२४) ऋ, ५.५८.१

तस्मा अरं गमाम (७.२०) अथ. १.५.३; ऋ. १०.९.३; कार्स. १६.४; तसं. ४.१.५.१; मेर्सं. २.७.५; वार्स. ११.५२

तेजोऽसि (४.२६) अथ. ७.८६.४; कासं. १.१०; तैसं. १.१.१०.३; र्मसं. १.१.११; वासं. १.३१

त्वं नो अमे (०.१८) व्ह. ४.१.४; कासं. ३४.३८; तैसं. २.५.१२.३; मैसं. ४.१०; वासं. २१.३

दुर्भित्रियास्तस्में (७.९) कासं. ३.८; तैसं. १.४.४५.३; मैसं. १.२.१८; वासं. ६.२२

देवा गातुविदो (७.१०७) कासं. १.१२, तैसं. १.१.१३,३, मैसं. १.१.१३, वासं. २.२१

देवीरापो अपां (७.२१) कासं.३.९; तैसं. १.३.१३.२; वासं. ६.२७ द्रुपदादिवेन्मुमु० (६.२८; ७.२१) अथ. ६.११५.३; कासं. ३८.५; तैबा. २.४.४.९; मेसं.३.११.१०; वासं. २०.२०

भाम्नो भाम्नो राग० (७.१०५) कार्स. ३.८; तेमं. १.३.११.२; मेसं. १.२.१८; वार्स. ६.२२

नमस्ते कद्र (४.८४) कानं,१७.३३; तैसं.४.५.१,१; मैमं.२.९,१४; वासं.१६,१

नमाSद्भयो नमो (७.१०४) तैआ. १०.१.१२

नमो ब्रह्मणे नमो (७.१०२) तैआ. २.१२.१

नमो मित्रस्य (४.५४) झइ. १०.३७.१; कासं. २.७; सेसं. १.२.५.१; मेसं १.२.६; वासं. ४.३५

नमो वः पितर इषे (७.८५) मैसं. १.१०.३

न हि ते क्षत्रं (७.१८) ऋ. १.२४.६

पिनृभ्यः स्वधायिभ्यः (७.८३) कासं. ३८.१३; वासं. १९.३६

पुनन्तु मा देवजनाः (७.२२) अथ. ६.१९.१; ऋ.९.६७.२७; कासं. ३८.२; तैवा. २.६.३.३; मैसं. ३.११.१०; वासं. १९.३९

पुनन्तु मा पितरः (७.२२) कासं. ३८.२; तैबा. २.६.३.३; मेसं. ३.?१.१०; वासं. १९.३७

पुनन्तु मा पितामहाः (७.२२) कासं. ३८.२; तेत्रा. २.१.३.३; मेसं. ३.११. १०; वासं. १९.३७

प्रवः पान्तमन्धसो (७.१४८) ऋ. १.१५५.१

प्राणोऽग्निः परमात्मा वै (९.१४३) मैत्रायणीयमारण्यकम् ६.९

मूर्भुवः सुवः (७.५०) कासं. ६.७; तैसं. १.६.२.२; मैसं. १.६.५; वासं. ३.५ मधु नक्तमुतोषसो० (७.८३) ऋ. १.९०.७; कासं. ३९.३; तेसं. ४.२.९.३; मैसं. २.७.१६; वासं. १३.२८

मधुमात्रो वनस्पति० (७.८३) ऋ. १.९०.८; कासं. ३९.३; तैसं. ४.२.९.३; मैसं. २.७.१६; वासं. १३.२९

मधु वाता ऋतायते (७.८३) ऋ. १.९०.६; कासं. ३९.३; तैसं. ४.२.९.३; मैसं. २.७.१६; वासं. १३.२७

मा नस्तोके तनये (७.१७) ऋ. १.११४.८; कासं. २३.१२; तैसं. ३.४. ११.२; मैसं. ४.१२.६; वासं. १६.१६

मा ऽऽपो मौषधी० (७.१९) वासं. ६.२२

मुञ्जन्तु मा शपथ्यात् (७.१९) अथ. ६.९६.२; ऋ.१०.९७.१६; वासं. १२.९०. यिचिद्धि ते विशो (७.२४) ऋ. १.२५.१; तैसं. ३.४.११.५-६; मैसं. ४.१२.६.

यज्ञात्रतो दूरमु० (७.५४) वासं. ३४.?

यत्किञ्चेदं वहण (७.१?) अथ. ६.५१.३; ऋ. ७.८९.५; कासं. २३.१२; तैसं. ३.४.११.६; मैसं. ४.१२.६

यत्ते पवित्रमर्चि ० (७.२२) ऋ. ९.६७. २३; कासं. ३८.२; तेत्रा. १.४.८.२; मेसं. ३.११.१०; वासं. १९.४१.

यदेतन्मण्डलं (७.५४) शतपथ. १०.५.२ यदेवा देवहेडनम् (४.५४) अथ. ६.११४.१; कासं. ३८.५; मॅसं. ३.११.१०; वासं. २०.१४

ये चेह भितरा ये (७.८३) ऋ. १०.१५.१३; वासं. १९.६७ ये ते शतं वरुण (७.८) काश्रो० २५.१.११; आश्रो, ३.१३.१

येन देवाः पावित्रेण (७.१४) ऋ. खिल. ९.६७.४; तेबा. १.४.८.६

यो वः शिवतमो (७.२०) अथ. १.५.२; ऋ. १०.९.२; कासं. १६.५०; तैसं. ४.१.५.१; मैसं. २.७.५; वासं. ११.५१

विभ्राट् बृहत् (७.५४) ऋ.१०.१७०.१;कासं.२.९; मेसं.१.२.८; वासं.३३.३० विश्वोसि वेश्वानर (९.१४४) मेत्रायणीयमारण्यकम् ६.९

वैश्वदेवी पुनर्ता (७.२२) कर. खिल. ९.८६.२; कासं. ३८.२;र्तत्रा. १.४.८.२; मेसं. ३.११.१०; वासं. १९.४४

शत्र आपो धन्यन्याः (६.२८;७.१८८) अथ. १.६.४; कासं. २.१

शत्रो देवीरभिष्ट० (७.२१) अथ. १.६.१; ऋ. १०.९.४; कासं. १३.१५; तेत्रा. १.२.१.१; वासं. ३६.१२

संवर्चसा पयसा (७.१०१) अथ. ६.५३.३, कासं. ४.१२, तेसं. १.४.४४.१, मेसं. १.३.३८, वासं. २.२४

स त्यं नी अप्र (७.१८) ऋ, ४.१.५; कासं. ३४.३९; तैसं. २.५.१२.३; मैसं. ४.१०.१०९; वासं. २१.४

स नः पवस्व शङ्गवे (७.२२) ऋ. ९.११.३; तसं. ३.२.३.१

सहस्रशीर्षा पुरुषः (७.५४,९७) अथ. १९.६.१; ऋ. १०.९०.१; नैआ. ३.१२.१; वासं. ३१.१

सुमित्रिया न आप० (७.८) कासं. ३.८; तैसं. १.४.४५.२; मैसं. १.२.१८; वासं. ६.२२

सूर्यस्य चक्षुरारोह (७.१०२) कासं. २.६, तैसं. १.२.४.१, मेसं. १.२.५, वासं. ४.३२

स्वयंभूरासि (७.१०२) मैसं. ४.६.६; वासं. २.२६

हंसः शुचिषद् (७.२८,५२,१००) ऋ. ४.४०.५; कासं. १५.८; तेसं. १.८. १५.२; मैसं .२.६.१२; वासं. १०.२४

हविष्मतीरिमा आपो (७.२०) कासं. ३.९, तैसं. १.३.१२.१, मैसं. १.३.१, वासं. ६.२३

हिरण्यवर्णाः गुचयः (७.२३) अथ. १.३३.१६ तेसं. ५.६.१.१ मेसं. १.२.१

बृहद्योगियाज्ञवरुक्यस्मृतिस्थश्लोकपादसूची

[अत्राधस्तात् प्रथमं क्ष्षेकपादः ततः परं क्रमेणाध्यायस्त्रोकाङ्की विद्येते इति विज्ञेयम् । परि. इत्ययं संक्षेपः प्रयमपरिशिष्टकोषकः । ततः परं विद्यमानोऽङ्कः प्रथमपरिशिष्टक्यस्त्रोककमवोषक इत्यवषेयम् ।]

अउभिति तिस्रो २.३१ अउवर्णसमायो० २.८० अंशुभिन्यांप्यते ९.९३ अंशुस्तेन उदाहृतः ५.९३ अकारं विन्यसेन्ना०५५२ अकारं चाप्युकारं ४.१२ अकारश्च उकारस्तु २.८० आकारश्चाप्युकार० २.१९

, २.७१
अकारे पीड्यमाने २.३३
अकृतान्येव यज्ञा० ११.५
अकृत्वा पितृतर्पण० । परि. ५०
अक्तित्रत्वाच्छुचिः ९.६३
अक्षमाला करे । परि. ८
अक्षमाला करे । परि. ८
अक्षमाला छ ७.१३७
अक्षरं चाजरं २.११०
अक्षरं तं विजा० २.१०७
अक्षरं तं विजा० २.१००
अक्षरं तं विजा० २.१००
अक्षरं तं विजा० २.१००
अक्षरं व्याप्य प्रते० ९.७५

अक्ष्णोः पञ्चदर्शी । परि. ५६

अगतिं च गतिं ११.१०
अगम्या गमनात् ७.१'''
अगम्यागमने ८.३८
अङ्गुलिमोक्षत्रितयं ८.१२
अग्नाविष्नः स ९.११३
अग्निमध्यगतं ९.११२
अग्निमध्ये रवि० ६.१२६
अग्निष्कं समन्ततः ९.१०६
अग्निवंयुस्तयादि० २.७०
३.१४
अग्निहोत्रतनु० ९.१०८
अग्निवायुरवि० २.२०

आग्निहोत्रतनु० ९.१०८
आग्निवायुर्रावि० २.२०
आग्निवायुर्रावि० २.२०
आग्निवायुर्रावि० २.१२०
आग्निहोत्रमत० ९.१२०
आग्निहोते च ९.११३
अग्नीषोमात्मकं ९.४६
अग्नीषोमात्मकं ९.९६
अग्नीषोमात्मके ९.९६
अग्नीषोमो तथेव ९.७०
अग्नेरापोभिजा० ८.२७
अग्नेर्वायोरपां ८.२६
अग्नी ज्योतिरुद्रा० ९.११२
अग्नी ज्योगिन तथा परे ९.१५६
अग्नी हतं च दत्तं च । परि. १

अभी ख्राष्ट्रमके होष ५.२४ अग्न्यगारे दशाधिकम् ७,१४२ अग्रंच मूलकं ब्रह्म ९,१९ अयाह्यास्त्वायेमा द्यापा ७.१५४ अवमर्षणसूक्तस्य ७.१७२ अवमर्षणसूक्तेन ६,२९ अवमर्षणसुक्तेन ७,१७० अधमर्षणसूक्तेन ७,१८८ अवोषमब्यञ्जन २,१११ अङ्गानां क्षालनं ७.५ अङ्गनि समतां यान्ति ७.१२२ अङ्गानि हृदयादयः ४.३० अङ्गुलिमोक्षत्रितयं ८.१२ अङ्गुष्टपरिमाणं च ९.१७४ अङ्गुष्ठमूले बाह्मं तु ७.७६ अङ्गुष्ठस्य तु मध्यस्थं । परि, २ अङ्गुष्ठस्य प्रदेशिन्या ७.७७ अङ्गुष्ठे चैव गाविन्द० । परि. ३ अचलं लयवर्जितम् २,१०९ अच्छिद्रं याशिकं तथा २.१५४ अजस्य नाभावुद्भूतं ३.२७ अजा गौर्महिषी चैव । परि. ४ अजैकपादाहिर्बुध्नो । परि. ५ अज्ञात्वा चेव गायत्री ४.७१ अज्ञात्वा पश्च यः कुर्यात् । परि.८९ अज्ञानतमसान्धानाम् १२,३३ अज्ञानाद्धि कृतं पापं ११.१९ अगिमादि तथैश्वर्य ९.३६ अणिमाद्येस्तु संयुक्तः ९.११२ अणीयांसमणोरपि ११.५५ अणोरणीयांसमनु ० ५,६० अण्डं भित्वा विनिर्गता ६,२३ अत ऊर्ध प्रवक्ष्यामि ८.१

अत अर्ध्व तु ये केचित् १२:८ अतःपरं प्रवक्ष्यामि ३.१ अतः परं प्रवक्ष्यामि ४.१ अतःपरं प्रवक्ष्यामि ६.१ अतिप्रमाणान्येतानि ?२.४ अतिमात्रस्तदा भवेत् ८.१४ अतिरेकभयादाहुः । परि. ६६ -अतीतं पश्चमं पदम् २.१३४ . अतीतानागतेम्यश्च ८,५५ अतीन्यथा तु सब्येन ७,७३ अत्यन्तमलिनः कायो ७,१२३ अथर्वाङ्गिरसेभ्यश्च ९.७५ अथर्वाङ्गिसोर्निशि ९.१०४ अथ सूर्यस्य तेषां च ६,१३ अथाधिदेवीं विजानीयात् २.१२ अथाम्यन्तरशुद्धवर्थे ७.१९० अथोपतिष्टेदादित्य० ७.५१ अदितिर्विष्णुमजीजनत् ९,६५ अद्देशमस्यति मन्त्रैः ७,१०१ अदृष्टविश्रहो देवो २.६१ अद्भिरामाणिबन्धनात् ९.११६ अद्वैतं ब्रह्म तत्परं २.१४५ अधमान्युत्तमैः सह ७,१२२ अधरात्तरम्या लोकेम्यः ३.१८ अधस्ताद्राजतं द्यण्डं ३.२४ अधिकारं विना चैव ३,२८ अधिकारनिवृत्ताश्च ३,२१ अधिकारो भवेत्तस्य १,३४ अधीता पारयत्यपि ११.१६ अधीत्य बाह्मणः पूर्वम् १२.३४: अधोभागविमुष्टाभिः ७.१८७ अधोतेन च बस्रेण। परि. इ

अध्यात्मविद्या विविधा ७.५६ अध्यात्मामधिभूता० २.१२ अध्यात्मेक इाते समृत: २.३६ अध्येतव्यं द्विजन्मना १२.२१ अध्येतुं नैवं शक्यते १२,२ अनन्तं च तथा तारं २,११४ अनन्तं चापमाणं १२.४२ . अनन्तं चापमेयं १२.४० अनन्तं नयते २,११९ अनन्तं परमालयं ९,१७ अनन्तं विष्णुसंनिधौ ७.१४३ अनन्तर्गिते । परि. ७५ अनन्तस्तेन कीर्तितः २,११९ अनन्ताकाशमध्यस्थं ३,२६ अनन्ताकाशमव्ययम् ९.१६ अनन्ताचात्र संज्ञया ७,१३८ अनन्ता रहमयस्तस्य ९.१६७ अनभिलक्ष्या सौम्या २.३० अनादिष्टस्य चैव हि ८.३६ अनादिष्टेषु सर्वेषु ३.१५ अनामिकाधृतं हेम। परि. ७ अनामिकामध्यरेखा । परि. ८ अनामिक्यां त्रिविक्रमम् । परि. ३ अनार्तश्चीत्मुजेद्यस्तु ६.८ अनार्तस्तन्नचोत्सुजेत् ६.७ अनिरुद्धस्तथैव च २.१०२ अनुत्पन्नमनाशि च २.११० अनुद्धृत्य तु यः स्नायात् ७,११० अनुवासध रक्षणम् । परि. ७३ अनुष्टुप् च भवेच्छन्दो ७.१७२ अनुष्ट्रभं भवेच्छन्द ७.१८० अनुस्वारं न चैव हि ९.१४ ंअन्रस्वारो मकारस्तु २.८१

अनुदकी तुया संध्या ६.२२ अनुनं नातिरिक्तं न २.१५४ अनेनेदं तु कर्तव्यं १.४२ अनेनैवं विधानेन । परि. ७७ अनोङ्कृत्य कृतं सर्वे । परि. ९ अनौपम्यान् गुणोदयान् ११.६ अन्तः प्रज्ञस्तु तैजसः २,९० अन्तः प्रज्ञो वहिः प्रज्ञो २.२३ अन्तः शरीरप्रभवम् २.४८ अन्तःसंश इति स्मृतः २,८५ अन्तरिक्षमधश्चेव ९.१६० अन्तरेसिनिने लोकाः ९.१९ अन्तर्जलं च कतमै: १,१५ अन्तर्जलादिके जप्ये १,२९ अन्तर्जले जपेन्मग्नः ७.२७ अन्तर्जले त्रिरावर्त्य ७.१८१ अन्तर्धानं स्मृतिः कान्तिः ९.१९५ अन्तर्धानगतानीह १२.२६ अन्तार्विश्वामेदं जगत् ९.१९ अन्तिमं मूर्जि विन्यस्य ५,११ अन्तिमो यो भवेद्वर्णो ४,२२ अन्तो मध्यस्तथैव च २.१४२ अत्रं प्राणो मनश्चेत्र ९. १३१ अत्रं मोहसमन्वितः ९.१४९ अन्नं रसमयं कृत्स्नम् ९.१३६ अन्नकामेन संसुष्टं ९,१४६ अन्नदः सर्वभृतानां ९.७७ अन्नपानमलीकृतम् ७.१८५ अन्नप्रकर्वत्तस्य ७,४६ अन्नरूपेण विज्ञेया ९.१४५ 🕠 अन्नार्थी चाप्ययं सूर्यो ९,१४७ अन्नार्थी ज्वलतेऽनलः ९.१४७ अज्ञार्थी पवते वायुः ९.१४७ अन्नाद्येनोदकेन वा ७.९०

वृहद्योगियाञ्चवत्त्रयस्मृतिः

अन्यत्र कुरुते श्रमम् १२.२४ अन्यत्रेष्टं विचिन्तयेत् ११.१२ अन्यथा तु त्रिरक्षरम् २,१३१ अन्यथा तु शुची भूम्यां । परि. ९८ अन्यथा परिपठ्यते ४,३० अन्यथा मांसतुल्यं स्यात् । परि. ११३ अन्यथा मार्जनं स्मृतम् ६,३० अन्यथा शृद्रधर्मा स्यात् ४.४२ अन्यत्रेवात्र विद्यते १२,१३ अन्यानि चैव सुक्तानि ः २८ अन्यांश्च वारुणान् ७,१७० अन्येषामपि शास्त्राणां २,१३ अन्येश्च ब्रह्मवादिभिः २,६६ अन्वर्थे कानि तानीह २.११३ अन्वारब्धेन सब्येन ः १८० अपःस्युवान्यदाचरे० । परि. १०४ अपराजितदि इमृत्यः । परि, ३० अपराम्धनेवाह २.४३ अपरे ब्रह्म शास्त्रतम ११,५६ अपवादन संयुक्ती ४.०२ अपवित्रं भविष्यति ११.१८ अपवित्रकरोऽशुद्धः । परि. २८ अपसब्यं ततः कृत्वा । परि १० अपसब्येन पीडयेत् 👉 ४६ -अपा मध्यं स्थितस्थेवम् ७,२६ अपां मध्ये निवाशित ५,६८ अपान्तरतमश्चेत्र १२,३ अपान्तरतभैश्चेत्र २.७४ अपान्तरतमैस्तथा २,६७ अपान्तरतमा शेयो २.८२ अपि जन्मसहस्रेण ८.१६० अपि म्हणहर्न मासात् ८.२८ अप्रनर्भरणायेग १.२८ अपूर्वेऽनन्तरोऽवाद्यः २.१४३

अधमत्तन वद्भव्यम् २.५४ अप्राप्य मनसा सह २,५३ अभायत्ये समृत्पन्ने ६,३० आनियेषु च दुष्कृतम् ११.५१ 👈 अप्सु सर्वे प्रतिष्ठितम् ७.४८ अप्स्वग्नौ हृदये सूर्ये । परि ११ : अर्टिलङ्गं चावमर्षणम् १.२५ अव्लिङ्गानामुदाहृतम् ७,१७९ अव्टिङ्गान्यवमर्षणम् ७.१८९ अव्लिह्मे पावने: शुभै: ७.२० अभावादक्षमालायाः ७.१३९ अभावे धोतवस्त्रस्य ७.३९ अभिमन्त्र्य पुनस्ततः ९,१३९ अभिमानस्तर्थेव च ८.५४ अभिमानाल्यसंज्ञकम् २, १३६ अभिवाद्य तती विवं ७,१४६ -अभिभिन्न्य तया त्मानम् ७.१९ अभिषेक यथाकमम् ७.२६ अभिसंब्य फलेन च ५.१२० अम्यक्षणं समादाय । परि. ४८ अभात्रं च त्रिमात्रं च २,१४५ अमालं चेच्छते सदा २.१३१ अमृतं कल्पयित्वा च ५,१३८ अमृतं चेत्र मृत्युश्च ९.७२ अमृतं ज्योतिरूपकम् ९.१२७ अमृतत्वाय कल्पते ९.१९७ अमृतवृष्ट्या चराचरान् ९.८८ अमात्रश्चाप्यनुद्यार्थः २,१३२ अयं तु परमो धर्मः ११,३४ अयं लोकोस्ति न परः १२,१४. अरणीति निगद्यते ४.१८ अरुध्दिया चरेत् स्नानम् । परि, १२ अरेफजातस्वरमोष्ट २.१११ अर्घेश्वतुर्था दातव्यः । परि. १३

160

अर्चनं मुनिभिः समृतम् । परि. ११ अचीयत्वा तु देवेशं। परि. १४ अर्चितं स्याज्जगदिदम् ७.९७ अचिविवस्वान् त्वष्टा च । परि. २४ अचीं बि केवलान्येव ९.१६६ अर्थानां छन्दतः सृष्टिः ९,१९६ अर्थेभ्यः परमं मनः ९.१८४ . अर्धमात्रा तदा भवेत् २.३४ अर्धमातात्वमाते तु २,३२ अर्धमाले न संशयः २.३२ अद्धों द्वी छिद्रितं ह्यण्डं ३.२६ अलक्यः शान्तिमस्तुवः ४.२१ अलङ्कारैश्च भूषिता ४.२७ अलाबुतन्तुसहशं ९.१७२ अलाभे देवलातानां । परि. १५ अलिङ्गं ज्योतिरूपकम् ९.१?? अल्पमात्रं फलं तस्य १.३० अवनौ देवांश्च नामतः ७.१०५ अवमृज्य ततो हस्तौ ९.११६ अवाग्जं प्रणवस्यान्तं २.७ अवाप्नोति नचान्तरम् ९.१७४ अविदित्या तु यः कुर्यात् १.२८ अव्यक्तं पुरुषे क्षणात् ३.३० अव्यक्ता तथा परा सुक्ष्मा २.१२ अव्यक्तात् पुरुषः परः ९.१८५ अव्यक्ते गच्छते लयम् ३,२७ अव्यक्तेन च रूपेण ९.१३५ अव्यक्ते वै दिनस्यान्ते ३.२९ अव्यस्तास्ताः प्रकीर्तिताः ३.३ अव्वाहृताभिदं ह्यासीत् ३.८ अशक्तस्तु न कुर्याद्वै ७.१६८ अश्माशनिखश्यायाः ९.७६ अश्रान्तपरिवर्तनात् ९.१०२ अधमेषावभृत्समम् ६.२९

अश्वमेधावभूथके ७.१७३ अश्वा च रिथना विना ११.२३ अप्रपादं शुभं हंस ९.१०९ अष्टमीं दक्षिणे न्यसेत्। परि. ७१ अष्टाङ्गेन तु योगेन ९.३६ अष्टात्रिंशाधिकं तथा ८.५६ अष्टोत्तरशतं जप्तवा ४.५१ असंयमेन येऽधीता ११.१६ असत्पथेन विप्रस्य १२.४३ असत्यसमतिष्ठं च १२.१४ असामध्यांच्छरीरस्य ७,१६२ असराणां प्रमोहनाः १२.१२ अस्थीनि विस्रजेत सुतः । परि.३९ अस्नात्वा नाचरेत् कर्म ७.१२१ अहं तु परमेत्युक्तः ७.१७६ अहं मन्ये जनार्दनात् ७.९८ अहन्यहिन ते सर्वे ६.१३ अहिंसा सत्यमस्तेयम् ७.१५९ अहारात्रकृतं ह्येनः १०.८ अहारात्रकृतात् पापात् ६.१ अहोरात्राद्यसोदनम् ६.७ अहा राज्या च यान् ८,३? आ

आकाशे तुर्यदप्राज्ञः २.९१ आकृतेर्वाससी यथा १.३९ आकृष्णेनेति वे ऋचा १०.६ आकृष्य तेनैव ज्ञनैः ८.१९ आकशादानसाप्राच ७.५९ आगतः सोदपातस्तु ७.१११ आग्नयं प्रथमं ज्ञेयम् ४.६३ आग्नयं भस्मना स्नानम् ७.१६४ आचमनं स्वकीयमार्गेण । परि. १६ आचमनं प्रयताऽपि सन ८.४६ आचम्य गोमयेनातो ७.१७ आचम्य प्रयतः शुचिः ७.९२ आचम्य प्रयतः पश्चात् । परि. ५३ आचम्य प्रयताऽपि सन् ७.१४ आचम्य पाट्य चात्मानम् ७.५१ आचम्य प्रयतो भृत्या ७.१५० आचम्य वा जपेत् शेषं । परि. ३३ आचम्योभयतः शुचिः ७.४० आचरत्राभिषेकं च ७.३० आचान्तः पुनराचामेत् ७.४९

0.368 आचारहीनं न पुनन्ति वेदाः ११.२० आचार्यीश्च पितृंधेव ७.८२ आत्मज्ञानं परं यच ?.७ आत्मज्ञानं परं समृतम् ११.३८ आत्मज्ञानं हि यो वेति ११.४ आत्मज्ञाननिमिनं तु १२.३% आत्मशानस्य चैव हि १०.१% आत्मज्ञानस्य यो विधिः १२.४६ आत्मज्ञानेन मुच्यन्ते ११.४४ आत्मतीर्थप्रशंसायाम् ७.१६७ आत्मनः श्रेय इच्छना ७.९? आत्मयज्ञमुपासते ९,१४८ आत्मयज्ञे द्वापिस्थतं ९. १२३ आत्मा तेन निगद्यते ९.५० आत्मा दीप इवाचलः ९.१९४ आत्मानं च तथात्रं च ९.१५० आत्मानं भृषयेत्रित्यम् १२.१३ आत्मानं मन्यते द्विजः ४.५६ आत्मानं शोधयेत वधः ७.१५६ आत्मा शुद्धशेत वे त्रिभिः ८.२६ आत्मा संद्यादिनो देवै: १.४० आत्मा हात्र प्रातिष्टितः ५.३७ आत्मोपासनतत्परः १२,३८ आवर्षेण सम्बिष्ट । परि. १७

आदानात् सर्वभूतानाम् ९.९० आहावन्ते च कुर्वीत ७.२६ आदावन्ते च सर्वहा २.१४८ आदावारम्य वेदं तु ७.५८ आदिं कृत्वा कमेण तु । परि. ८ आदित्य इति कीर्तितः ९.९० आदित्यमण्डलान्तस्था ४.२८ आदित्यमुपतिष्ठते ९.८६ आदित्यरक्षणार्थे तु ६.६ आदित्यरिमरेलया ६.२३ आदित्यवर्णे तमसः परस्तान् ९.६१ आदित्यश्च निगद्यंते ९.११५ आदित्यस्य तु कारयेत् १०.४ आदित्यान्जायते वृष्टिः ९.८६ आदित्यादित्य एव हि ५.११९ आदित्यान्तर्गतं भगः ९.५७ आदित्य चैव इदय १.१५७ आदित्ये हृदये चेवम् ९.१५६ आदित्यर्वतुभी रहे: १.४० आदित्योद्वीय भव च २.१२३ आदित्या बहा इत्यतत् ९.१५८ आदिवयत्नं प्रथमम् ८.१६ आदिसर्गे स्वयंमुवः ४.११ आदी सर्वत्र युद्धीत २.४ आद्यं यदक्षरं ब्रह्म २.४१ आद्यं यत् ज्यक्षरं ब्रह्म ? १.२७ आद्यन्तभणवान्वितम् । परि ११९ आद्ययाऽऽवाहयेदेवम् । परि. १८ आद्या परतरा सुद्रमा २.३० आद्यास्तु व्याहतीस्तिस्रो २.६४ आनन्तर्यात् प्रमाणं तु ११.४३ आनन्दं च तथा प्राज्ञं २.९४ आनन्दं तत्परं ब्रह्म २.५१ आनन्दं ब्रह्मणा विद्वान् २.५.३

आनन्दं ब्रह्म निष्कलम् २.११० आनन्दं सर्वदेहिनाम् २.१०७ आनन्दमुक् तथा भाज्ञः २,९२ आनुष्रभस्य सुक्तस्य । परि. १९ आन्तरं शुद्धवते ह्येवम् ७.१८५ आन्तरं स्विद्यते यस्मात् ८.४६ आप आहरवीन्धनम् ९.४८ आपद्यते स्थाणुगर्ते १.२८ आपः पीता अवापहाः ७. ५९ आपः पुण्याः समादाय ७.१८२ आपः पुनन्तु मध्याह्ने । परि. ७९ आपः शतेन पीत्वा तु ४.५९ आपः संक्षिप्य सवितुः ९.५१ आपश्चेव तु दैवतम् ७.१८० आपश्चेवानिलोनल: । परि. ६५ आपस्तु दैवतं प्रोक्तम् ७.१७८ आपादतल मस्तकम् २.११६ ७.१६

आपो अस्मानितिच्युचा ७.१५ आपो ज्योतिरिहोच्यते ९.५२ आपो देवा इति त्रयुचा ७.२१ आपो देवीति नवभिः ७.२२ आपो मधु वृतं पयः ११.१७ आपो रेतोमया वटे ९.९५ आपोशानं कियापूर्वे ९.१४० आपो/हि ष्ठा ऋचस्तिस्रः ६.५ आपो हि ष्ठावमर्षणः ६.२८ आपो हि ष्ठेतितिसृभिः ७.२० आपो हि ष्ठेतितिसृभिः । परि. २१ आपो हि होति मार्जयेत् ७.१८६ आपोहिष्ठेति वै मान्त्रम् ७.१६४ आप्योयनातु वरुणः ९.४८ आप्यायन्ते च तेनैव ९ १७६ आप्यायस्वाति वै जपेत् ७.१०६

आवाणाच्छ्न्यभूतं तु ९.७
आमपात्रे यथा न्यस्तम् ११.१७
आयं गौरिति वा जपेत् ७.२७
आयन्त्वत्यूर्जभित्यिष ७.८३
आयुष्यमारोग्यमलो० । पिरि. ३९अ
आर्यः प्रपाजितो यत्र २.५९
आर्यः स्वाम्यस्य जगतो ९.९०
आर्ष छन्दश्च दैवतम् १.३१

,, , ,, ४.३१ आर्षे छन्दश्व देवत्यम् १.२७ ,, 8.2 आर्ष छन्दश्च मन्त्राणां १.१२ आलभेद्दै मृदाङ्गानि ७.१५ आलम्बः प्रणवः स्मृतः २.५६ आलयः सुकृतीनां च ३.१८ आवर्तयेत्तदुदकम् ७.८ आवर्तयेद्वा भणवम् ७.२९ आवसध्यमनादृत्य । परि. २० आवाहनाविसर्जनम् ४.२ आवाहनादिकं कर्म ७.९५ आवाह्य पूर्ववन्मन्त्रैः ७.६९ आवाह्य यजुषा तेन ४.२९ आविष्करोति स यतेः २.१२२ आविष्कर्तुमनाः प्रश्नम् १.२१ आज्ञ गच्छति सान्वयः १२.२४ आश्रमाः श्रुतिचोदिताः । परि. ४३ आश्रमाणां च सेवनम् ११.४० आश्रमाणां च सेवनात् ११.३२ आश्रावणे वषट्कारे २.१५० आश्विनं चैकोनविंशं ४.६८ आसत्यर्क्ष च पूर्वे द्वे । परि. २२ आसनस्थो .भवेत् सम्यक् । परि. १०३ आसनैः प्राणसंयमैः ९.३५

आसप्तमानु पातालात् ३,२४

आसीनः प्राङ्मुखो जपेत् ७.१३५ आसीनआसने गुभे ७.१३५ आसीनआसने गुभे ७.१३५ आसीर्याः पागुपताः १२.११ आस्तिर्यं च कुशान् गुचीन् ७.६९ आस्थितो योगधारणाम् २.३९ आस्थितो योगधारणाम् २.३९ आस्थितो चतुर्दशीम् । परि. ५६ आस्ये आहवनीयोग्निः ९.१२४ आहरेत् स्नानकाले तु ७.३ आहवनीयस्तृतीयकः २.७५ आहवनीयस्त्रिधामकं २.२३ आहिताग्निः स उच्यते ९.१२५

इज्याचारा दमा हिंसा ११.३४ इडया वायुमारोप्य। परि. २३ इडास्व्मणे दे नाड्यो ९,९६ इतरेषामजानताम् १.२९ इति नामानि जानत २.११% इति संचिन्त्य मुनिना १२.४२ इत्यनेनाभिमन्त्रयेत् ५.१४० इत्याहर्बह्मवादिनः । परि. २६ इत्युक्त्वापो नमस्कृत्य ८.१०५ इदं विष्णुरिति ब्युचा ७.१५ इदं न्यासचतुष्कं तु ५.१२ इदमाप उद्गतमामाति ७.१९ इदमाप: प्रवहता ७,१०५ इदमापो हाविष्मतीः ७.२० इन्द्रश्च विश्वेदेवाश्च ३.१५ इन्द्रमेके परे प्राणम् ११.५६ इन्द्रियाणां तु सर्वेषां ८.५२ इन्द्रियाणां यथा मनः ४.१५ इन्द्रियाणि स्रवन्ति च ७.१२२ इन्द्रियाणीन्द्रियाधीश्र ५.१८३ इन्डियेभ्यः पेग्ह्यर्थाः ५.१८४

इन्द्रियौरिन्द्रयार्थेश्व २.१०९ इन्द्रो धाता भगः पृषा । परि. २४ इमं मे वरुण इति द्वाम्या ७.१८ इपुक्षेपोद्यथापि वा ८.१३ इप्टं मनः प्रयुक्षीत १०.६ इह कर्मप्रभागाय ९.१७१

इंश्विता सर्वमूतानां ९. १२ ईश्वरं विष्णुसंज्ञकम् ९. १११ ईश्वरं पुरुषाक्यं तु ९. २३ ईश्वरं मनसा ध्यायेत् ६. २४ ईश्वरः पुरुषाक्यस्तु २. ४५ ईश्वराक्यः शुचिस्तथा ९. ६१

उकारं प्रतिपद्यते २.३३ उकारं हृदये तद्दत् ५.२ उकारे पीड्यमाने तु २.३३ उचरन्ति मुहुर्मुहुः ९.१६६ उचार्यः स्थूल एव सः २.१३२ 🍌 उचार्यमाणः सर्वत्र २.११६ उच्छिन्नशाखा याः काश्चित् १२.२६ उन्छिष्टमिष्टोपहतम् ९.१४० उच्यमानं निवोधध्वम् ८.१ उत्तम: षट्त्रिंशन्मात्रः ८.११ उत्तमाधममध्यानाम् ७.५ उत्तरे च यथाक्रमम् ५.१० उत्तरे पुरुषसुक्तके । परि. ११५ उत्तरे शिखरे जाता । परि.२५ उत्तानं किञ्चिद्वनाम्य ९.१८९ उत्पाद्यन्ते ब्ययन्ते च १२.२३ उत्सुजेन्न च वेगतः ८.४५ उदकं यः प्रयच्छति । परि, २९ उदके चोदकस्यस्तु ७.४७ 🕝 उदके देवताः पितृन् ७.४८

उदके समनोहरे ७.६ उदगादित्ययं मन्त्रः १०,६ उद्धेरिवनि:सृतम् ९.९९ उदयन्तं दिने दिने ६.१२ उदरात् सप्त सिंधवः ९.६६ उदरे गाईपत्योग्निः ९.१२४ उदात्तो नागसंशयः । परि. १७ उदान प्रेरितं च यत २.४८ उदाह्रते तु तच्छच्दे ९.४१ उदीरतामङ्किरसः ७.८३ उद्दर्थ चित्रं देवानाम् १०.५ उद्दत्यं चित्रामित्याभ्याम् १०.३ उद्दरयामीति प्राविशेत् ७.१३ उद्गीथमक्षरं ह्येतत् २.८५ उद्गीभश्च उपास्यते २.८५ उदीयश्च तथादित्यो २.१५ उद्गीयाक्षरमेतद् २.११ उदिष्टा देवता तु या १.४१ उद्धरिष्यत्य नुग्रहात् १२.३९ उद्घरेहैवतं स्मरन् ७.८ उद्भृतं सञ्यपाणिना ७.११३ उद्धृताभिस्तु मानवः ७.१५३ उद्धृत्य चतुरः पिण्डान् । परि. १५ उद्धृत्योपरि योजयेत् ९.६ उद्वयं तमसस्परि ८.१६

20.4 उन्नामयेच्छरीरं तु २.११५ उपतिष्ठनित ते द्विजाः १०.१८ उपपातकजातीनाम् ८.३५ उपभोगक्षये पुनः ३.१६ उपर्युपरि संस्थिताः ३.६ उपलब्धिस्तु या स्थिता ९.१३४ उपविश्यासने ततः । परि. ११० उपविश्यासने शभे ९,१८६ उपवेदास्तथैव च ९.१६१ उपस्थानं स्वकेर्मन्त्रैः १०,४ उपस्थानं तथार्कस्य १.९ उपस्थानं प्रवक्ष्यामि १०.१ उपस्थानस्य होमस्य १२.४६ उपस्थानादिर्यस्तासां । परि. २६ उपस्थाय दिवाकरम् ७.१०१ उपस्थाय प्रदाक्षणम् ७.७ उपाशः पाँग्टिकः स्मृतः ७.१३४ उपांशः स्याच्छतगुणः ७,१३६

20.28 उपासितं भवेत्तेन ३.१० उपासितं भवेत् सर्वे ४.७१ उषासीत स पुण्यभाक् । परि. ९९ उपासीत समाहितः ९.८ उपास्तः स प्रसीदति २.५९ उपास्ते संशितवतः ६,१६ उपास्यं त्रितयं ब्रह्म ९,३७ उपास्यातमा विमुच्यते ९.३६

3,36 उपास्या यादशी चैव १२.४४ उपास्येषा उदाहता ९.१५७ उभयं विन्दते यस्तु २.९५ उभावप्यशुची स्थाताम् । परि. २७ उभाष्यामपि हस्ताभ्याम् । परि. २९

परि. ३० उभे तस्मात् समाश्रयेत् ९.२८ उमे संध्ये तु स्नातव्यं ६.२६ उमापतिः पशुपतिः १२.७ उहं हीति ऋचा तोयम् ७.७ उरोवेद्यां प्रतिष्ठितम् ९.१२६ उषस्युषासे यत् सानम् ७.११८

उष्णिक् तश्रक्षराद्यस्य । परि. ३१ उष्णीबी कञ्चकी नयो । परि. २८

करम्यां गुह्यव्यणे ५.५ ऊहस्थोत्तानचरणः ९,१८८ कर्ध्व प्रध्यान्वितं जलम् ७,५१ कर्ष्वं संमार्जनाव्हेवत् ः,१८० । ऊर्ध्व सार्धामधः क्षिपेत् ः १८३ कर्ष्वमधे हिरण्मयम् ३,२४ कर्ष्वमकस्थितस्तेषाम् ९,१६८ कर्षमेतदुदाहनम् ३,२४

ऊर्घ्वमेवमवस्थितः ९,१६९

35 ऋगेका संयमस्थेन ११,१% ऋगिभः संप्रयतः शचिः । परि, ६८ ऋगिभस्त तपते मातर ५,१०३ ऋगिभस्तु प्रयतः शुचिः । परि, २१ ऋग्यजुःसाममूर्तिस्त ९.७३ ऋग्यजुःसाममृतिस्तु ९.१०३ ऋग्यजुःसामाथवांणि २.११७ ऋग्यजुस्तोत्रशस्त्रयोः २,१५० ऋग्यजुश्च तथा साम २,२?

ऋषेदे स्वरितोदान २.३८ ऋग्वेदोथ यजुर्वेदः ९.१६० ऋचं यज्ञवी साम वा ७,६० ऋचो अक्षर परमे व्योभि ११,७ ऋचो यजंषि चान्यानि ११,२६ ऋचो यज्ञंषि सामानि ९.१६२ ऋचोस्य मंडलं होतत १..१०४ ऋजुत्वं संप्रपद्येत २.८

9. 20 ऋतमित्यभिमन्त्र्य च ः .१८४ ऋत्नां कुसुमाकरः ४.१४

ऋते ज्ञानाच कर्मणः ११,३३ ऋषयः संयतात्मानः ६,३१ ऋषयः संशिववताः १.४ ऋषदश्च तपोधनाः ६,१४ ऋषितुल्यो दिजोत्तमाः १२,३८ ऋषिंदयमनुष्येषु २,११९ ऋषिप्रश्री महाते गाः २.९९ ऋषिभावस्तदार्षकम् १.३९ ऋषिभिविंरजाजध्ये: ४.५५ न्याधिदेवोत्र साम्करः । परि, ३१ ऋपिनारायणः स्मृतः । परि. १९ बर्षिश्चेय प्रजापतिः ३,१२ ऋषिश्चेवायमधंणः ७,१७२ ऋषीणां मतमीहशम् । परि. ५४ -ऋषीन पित्राणांस्त्या ७,६१ ऋष्यादीन वीची वी दिजः १,३३

एक एव त्रिधा भवेत् २.९० २.९२

एक एव निगद्यते ९.८०

9.302 एक एवं भवेदातमा ९,१५६ एक एव सदोच्यते ९,४९ एक एव हि विज्ञेयः २,६६ एकं द्वाशधा गर्भ ९,६५ एकजातिसम्द्रवः १२,१६ एकतश्रद्धरा वेदान् ४.८० एकत्र धारयेद्यस्त ८.५५ एकधा यो विजानाति ९.२७ एकधा संप्रतिष्टितम् ९.१५५ एकमालं द्विमात्रं च २.३५ एकमेव हि विज्ञेयं १२.२७ एकया च शिर:क्षाल्यम् ७.१०

एकविंशकमक्षरम् ४.६८ एकस्थाननिरोधेन ९.१८२ एकहस्तेन तोयेन । परि. ३२ एकाक्षर उदाहृतः २.७८ एकाक्षरमदाहतः २.७९ एकाक्षरं परं ब्रह्म २.६३ एकाग्रमनसा तथा ७.१३९ एकादश सुरोत्तमाः । परि. ५ एकादशीं कण्ठदेशे। परि. ६९ एकादस्या तु भूपकम् । परि. ९६ . एकेनापि अवेधेन १२.३९ एकेकं त्रिविधं सवेत् ८.७ एकैकं नवधा पुनः २.६८ एकेकस्या ऋचः सोपि १.३२ एकैका तु अवेन्मात्रा २.२६ एकोधस्तात् समभवत् ९.६८ एको वाध्यातमावित्तमः ११.३५ एतच्ह्रत्वा तु वचनम् १.२० एतच्छ्रुत्वा तु वचनम् ६.३१ एतज्जपेद्ध्वीवाहुः ७.५३ एतज्ज्ञानस्य लक्षणम् ९.३४ एतन् परमं ध्येयम् ९.१६ एतत् भिदैवतं शेयम् २.७६ एतत् पञ्चविधं प्रोक्तं १.४४ एतत् संक्षेपतः मोक्तं २.१५७ एतत् सर्वे वदस्य नः १.१५ एतदक्षरभेता च ४.४८ एतदक्षरमोङ्कारं २.८९ एतदालम्बनं ज्ञात्वा २.६० एतदालम्बनं परं २.६० एतदालम्बनं श्रेष्ठं २.६० एतदासुरकं भावम् १२.१७ एतदुचार्य वै विमः ९.५

एतदेव मनुप्रोक्तम् ९.१५९ एतदेवाक्षरं ज्ञात्वा २.३८ एतदेवाक्षरं परम् २.३८ एतदेवाक्षरं बद्ध २.३८ एतदि वितयं समृतम् ९.३८ एतदि सोममध्यस्थम् ९.१२७ एतद्यजुः पुरा दृष्टं ४.२९ एतद्यो न विजानाति ९.१७१ एतद्विदित्वा यो विमः ६.१६ एतन्मत्रार्थमस्य वै ७.१७४ एतन्मात्राप्रयोगेण ८.१८ एतया चापि संयुक्तः ४.७३ एतस्मात् कारणाद्ध्यानम् ९.३३ एतस्य ब्रह्मणा न्यस्तम् ९.७० एतस्यां ज्ञातमात्रायाम् ४.७० एतांश्च वश्यमाणांश्च ७.८० एता अक्षरदेवताः ४.६९ एता गभरितभिः पीता ९.४९ एतान्डिव्यान् पितृंस्तथा ७.७९ एतान्यवांकालिकानि १२.२३ एतान्येव व्रतान्याहुः ७.१४५ एताम्यो देवताम्यश्च ७.१०३ एतास्तु व्याहृतीः सप्त ३.१० एते तका उदाहताः १२.१८ एतेन त्रितयेनाथ ९.३८ एते ब्रह्मसुताः पञ्च ७.६६ एते इद्राः समाख्याताः । परि. ५ एते वै द्वादशादित्याः । परि. २४ एतेषां संभवे वापि । परि. ३३ एतेष्वेवावसकं तु ७.१४६ एते सर्वस्य पितरः ७.८? एते झण्डकपाले दे ९.६८ एतै: पर्यायशब्दैस्त ९.४९ एतेर्मन्त्रै: प्रयुद्धांत १०.७

एतैश्रतुभिमंन्त्रेस्तु ६.२८ एतौ तु पार्श्वगी शेयो ५.९७ एनमेके वदन्त्याग्रेम् ११.५६ एम्यस्तु पुनरावृत्तिः ९,१ एवं शात्वा तु मन्त्राणाम् ७.१८३ एवं ज्ञात्वा तु यो विशे ९.१५० एवं ज्ञात्वा प्रयत्नेन ११.४ एवं ज्ञेयस्त्रिवृदेदो ११.२६ एवं तन्मनुरव्रवीत् ७.१७५ एवं तपोद्याविद्यस्य ११.२३ एवं तु त्रिविधं कृत्या ८.५० एवं त्रिविधमुद्दिष्टम् ८,४० एवं त्रिषष्टिभेदेश्त २,१०३ एवं नैइक्तकैंड्रंप्टम् २,१२६ एवं न्यासविधिं कत्वा । परि. ३४ एवं पर्यायशब्देस्तु ९,१०२ एवं पश्यक्षिगुढवत् २.५५ एवं पाशुपतै।विद्यात् २.९७ एवं बुध्दा विधानतः १.३७ एवं मेरं विजानीयात् । परि. ९२ एवं यः कुरुते विमः ९.१२० एवं यस्त्र विजानाति ४.४१ एवं विद्यातपोयोगैः ११.२४ एवंविधं चिन्तयेत ९,१२३ एवं विधास्तु ये संध्याम् १०.१८ एवं वेति य आत्मानम् ९.१५५ एवं व्याप्य स तिष्ठति ९.१५३ एवं श्रुतिनिदर्शनम् १.३० 8.90 एवं साति शरीरस्यः ९.३१

, ४.१० एवं सति शरीरस्यः ९.३१ एवं संपूज्य देवेशम् ७.१०६ एवं संमार्जनं कृत्या ७.१९० एवं सर्वाणि म्तानि ९.१४४ एवं सर्वास्तु ये वाचः २.४२ एवं हि प्रणवं ज्ञात्वा २.१४३ एवं हि सर्वभावस्थम् ९.१५२ एवं हि सर्व वेदानां ४.१६ एवं ह्यपात्रसंयोगात् ११.१८ एवमन्तर्गतं चैनः ८.३३ एवमादिष्वधान्येषु ८.३९ एव धाता विधाता च ९.७९ एषमन्त्रप्रयोगान्धेः ८.६ एष योग उदाहतः २.१३८ एष बोभिहितः कृत्स्नः ७.१६१ एष संक्षेपत्रश्चाकः ३,३१ एषां ह्यन्तः शरीरस्थम् ९.३ एषा लोकवर्ता ज्ञेया ३,११ एपा विश्वभूतीनाम् ९.१४५ . एषा संख्या अनुदकी ६.२४ एषा संप्रदेगायत्री । परि. ३५ एधायकाश्र मानुषाः ७.८१ एषा हि त्रिपदा देवी ४.८१

एन्द्रं तु नवमं ह्ययम् ४.३५ ऐज्ञान्याभेमुलो मुत्वा ९.१८६

,, ७.१८४ ओ

ऑकारं चतुरक्षरम् २.८

,, ,, ९.१० ओंकारं पृथंमुचायं । परि. ३५ ओंकारं पद्मनाठेन ९.३ ओंकारं मुच्यते द्विजः २.२५ ओंकारं प्रणवं चैव २.११४ ओंकारं प्रणवे नथा २.१३९ ओंकारं यस्त्वभिष्यायेत् २.३६ ओंकारं विन्दते यस्तु २.६५

ओंकारं व्याहृतींक्षेत्र १.७ ओंकारं व्याहतीस्तिस्तः ४.३८ ओंकारं व्याहतीः सप्त ८.८ ओंकारं समभिध्यायेत २.९९ ओंकारः परमं धाम २,७१ ओंकार: परमं ब्रह्म २.२ ओंकारः प्रणवे योज्यः २.५१ ओंकार: पञ्चविंशक: ४.२० ऑकारः परमा गतिः २.७१ ओंकार: पुरुष: स्मृत: ४.१७ ओंकारः प्रयुचार्यो ४.२६ ऑकार: प्रणवस्तार: २.१५ ऑकार: समपद्यत २.८० ओंकारः समुदाहृतः २.१०३ 2.220 2.43 ओंकार: सर्वभेव तु २.५० ओंकारगुणवर्णनम् २.१५७ ओंकारनिर्णयो होष २,१५८ ऑकारपद्मनालेन २.१३७ ओंकारपूर्वाः स्वाहान्ता ९.१४१ ओंकारपूर्वा गायली ४.११ ., 0.868 ओंकारप्रिकास्तिस्रो ४.४६ ओंकारब्रह्मसंयुक्तम् १.१५ ऑकारसंशं तिगुणम् २.१७ ओंकारम्तु प्रकातिंतः २.७४ ऑकारस्तु न संशयः २.७९ आंकास्तेन चोच्यते २.११६ ऑक्षारिक्षगुणं सर्वे २.७३ ओंकारस्य तु गायत्र्याः १०.१९ ऑकारस्य पाथ स्थिताः २.१३५

ओंकारस्य प्रचलते २.११३

ओंकारस्य शिरी यदा १.८१

ओंकारस्याथ गायत्र्याः १२,४५ ओंकाराबे व्यवस्थितम् २.१३४ अंकिरादि यथाक्रमम् ५.? ओंकारादेश यहिमो १.१२ ऑकाराद्या त्रिरावर्त्या ४.३८ ऑकारान्ते व्यवस्थितम् ४.२४ ओंकारेण तथा ह्यात्मा २,५९ ओंकारेण न संशयः २,१५२ आंकारेण प्रयुक्तेन २.? ५३ ओंकारण ज्याह्रतिभिः ७.२५ ओंकारेणेव कर्तव्यः ७.४८ ऑकारेणेव धार्यते २.१४० ऑकारेणोपलक्ष्यते ९.५ आंकारी नात्र संशय: २.१२८ ओंकारो विष्णुरव्ययः २.१०२ ऑकारो ज्याहतयश्र १.२५ ऑकारो व्याहृतीः सत ४.७४ ऑतत्सदिति निर्देशो २.९ ओतं धोतं व्यवस्थितं २,२६ ओं परक: कुंभको रेचक: ८.१० ओं प्राणोग्निपरमात्मानम् ९.१४३ ओं भूगीयः स्वर्महर्जनः १.४ ओमापो ज्योतिरित्येतत ८.५ ओमापा ज्योतिरित्येतत ९.१०९ ओमापी ज्यातिरित्येष ४.८ ओमित्यादी प्रयुक्यते २,१%? ओ।मित्युद्वीयते ह्येष २.८३ ओमित्रोकाक्षरं ब्रह्म २,१०५

अप्रैविविभयस्तर्थेय **च** ७.१०२ 🐃

कटिबस्त्युकजङ्ये च ७.१० कटी नाभ्यां तथेव च ५.% कण्ठे वक्त्रे च ताखाने ५.९ कतमैः प्राणसंयमः १,१५ कथं मोक्षस्य संपातिः । परि. १२२ कथं विज्ञायते तु सः १.१० कथं संमार्जनं कुर्यात् १.१४ कदर्थयति वेदांश्च ११.१५ कदर्थितं रजस्तेषां । परि. १०२ कदाचिदिह दृश्यत ५.१ कनिष्ठा मध्यमीलमः ८.१० कनिष्टिकाधनं खद्गं । परि. उ कनीयो मध्यमाचमः ८.९ कपाले हे व्ययस्थिते १,३७ कपिलश्चामगिश्चेय 🖖 🤼 🦖 कपिछाः पीवलोहिनाः १.१६८ करणै: क्रियते यथा ९,१८१ करतोयाम्बदाहिनी । परि. ७० अ करे तिष्ठन्ति दक्षिणे ८,०% करैभासयत विश्वं ९.४२ करोत्यावीपेना तु यः । परि १०८ कर्तव्यं चकपाणिनः ७.९६ कर्तुः पापेन लिप्यत ७,११० कर्तृष ब्रह्मचेदिनः ११.३० कर्म एष श्लाश्यम ५.८१ कर्मणां समन्द्रानात ११.४० कर्मणां नियतानां तु ११,४० कर्मणा मनसा भिरा ८,३७ कर्मदोषाशयेगपे ९,६२ कमं नेच्छन्त्यपण्डिताः ९,३४ कर्म प्रधानं न त ताद्वि० ९.२९ कर्म यत कियते गृभिः । पर्ति, ११४ क्यांणि हाधिनाशीनि ९.३२

क्रमाण्यन्यानि नाचरेत् ७,३७ कर्मारम्भेषु सर्वदा २.५ कर्मसंन्यासाचिन्तनम् ९,३३ कर्मसंन्यासयोगेन ११.४० कलां नाहंन्ति षोडशीम् ७.१२९ कळावशिष्टो मुयोपि ९.९८ कल्पं याति संक्षयम् ७.१८३ कल्पदाहे मलीनास्तु ३.१९ कल्पभाष्यपुराणानि ९.१६१ कल्पयित्वा तु योगिभिः ८.१७० ः कल्याने हथूपभोगाय ३.१० कविं पुराणमनु ० ५.५० कव्यवाडनलः सामी ७,७८ कश्चिताराधनाकामी २.५० कस्मान्नोपासयेहेवीं । परि. ८५ कामचारश्च जायंत ३.११ कामतः संप्रयोजयेत् ७.१०० J. 202 3.366 कामतस्तांस्तु तपियत् ७.८० कामान्मोहात भयात् । परि, ३६ कामन सहिता होती २.७६ कामेम्यश्र सहैव तु. ८.५५ कायकेशभयाभेव ९.३४ कारकतां तती हैयः ९.९४ भारत्रयमुदाह्नः २.८४ कालदोषादसामध्यीत ६.२३ ्रास्त्रमालम्ब्यं कर्तव्यं ७.१५४ कालशक्तिव्यपेक्षया ७.१६२ काटमञ्जमवाक्षियाः । परि. २९. 🕝

काळाश्चिक्यमास्थाय ९.५३ 🗁 📆

कालाख्यो विष्णुरव्ययः ९,९४ ः

काले च कियया स्वया ४.७३ का विद्या का ह्यविद्या च १.१९ कावेर्या च शतद्वतौ । परि. ३९ काष्ट्रादौ हि तृणान्ते च ९.१५२ किंचिच्छास्रं हि विद्यते १२.१ किं ते ब्रह्म किमात्मकम् १.१८ किं घ्यानं किं च वै घ्येयं १.१६ किं मुक्तं भवतीत्येतत् १.१३ किं लक्ष्यं किं स्वरूपकं १.१६ किं वा निः श्रेयसं परम् १.१९ किं वा नित्यमुपास्यते १.१३ किं वा सत्यं भवेद् ब्रह्म १.१४ किमधीयीत वै विश: १,१९ कीर्त्यते वेदाचिन्तकैः ९.८२ कुक्कटासन एवं च । परि. ७८ कुण्डलाकृतिसंस्थानम् ९.९ कुतपं योगपटं च ७,३९ कुदृष्ट्या पश्यतेऽनृतम् १२.३१ कुप्रतियहयाजनैः ११.१५ कुम्भकेन हृदि स्थाने ८,२४ कुम्भके ब्रह्मणोन्तिकम् ८.४३ कुम्भको निश्चलश्वासो ८.२२ कुम्भारूयमेतत् पवदन्ति ८.२० कुर्याजपविसर्जनम् । परि. ११० कुर्यात्पदक्षिणं चैव । परि. ११० कुर्यात् सूर्यादिदर्शनम् । परि. ३३ कुर्यादन्यन्न वा कुर्यात् ७.१३०

,, ,, १०.१५ कुर्यादहरहः श्राद्धम् ७.९० कुर्यादालंभनं त्रिभिः ७.१४ कुर्याद्यत्नेन योगज्ञः ९.३३ कुर्याद्धयाहृतिभिन्यासम् ५.४ कुर्यान्मन्त्रैः किमात्मकैः १.१५ कुर्युर्वा नवमीं विना । परि. ५८

कुर्वन्नाप्नोति किन्दिषम् । परि. ९९ कुर्वन् फलं न चाप्नोति । परि. ६ 🐇 क्रशयन्थ्याथ पाणिना ७.१३९ क्शोपरि समाहितः। परि. ९८ कुहूं रिका तिथीं तथा । परि. ९५ क्टसाक्षी ह्यकार्यकृत् ८.३९ कृतमश्रद्धया तु यत्। परि. १०९ कृतबुद्धिषु कर्तारः ११.३७ कृतवानात्र संशयः । परि. ११३ कृता एव भवन्ति च ८,१७ कृतिमादिषु संस्मरेत् ७.१३ कृत्वा जप्यानेवेदनम् ७.१०७ कृत्वा तु पुरुषोत्तमम् । परि. १८ कृत्वा भावं निवेशयेत् २.५८ कृत्वा युञ्जीत तत्परः २.६१ कृत्वा वा प्राणसंयमम् । परि. ३३ कृष्णा सरस्वती ज्ञेया ६.१८ केचिदिच्छन्ति निष्कान्तं ४.२२ केचिदिच्छन्ति सूरयः ७.१६२

, , , ७.१६७
केनाक्षरेण मन्त्रेण १.१६
केवलं लोकवृत्यर्थ ११.१५
केवलानि तु योऽधीते १२.३५
केशवर्हि समाच्छन्नं ९.१२६
कोकिलो राजपुत्रश्च ७.१७९
कोव्यास्यानु भवेद्वृद्धिः ७.१३८
कोशेयं वाथवा चर्म । परि. ३७
कोशेयंवसना तथा ४.२७
कमशस्त्ववनेजयेत् ७.९
कान्ते विष्णुं वले हरम् ११.५४
कोधो मदः क्षुधा तन्द्रा । परि. ३८
क्षिचन्ति हि प्रसुप्तस्य ७.१२२
क्षेश्चम्तं हि प्रसुप्तस्य ७.१२२
क्षेश्चमात्रं हि तस्य तत् । परि. १०८

क्षणं घ्यात्वा निरञ्जनम् ७.१०६ क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ताः । परि. ४३ क्षत्रियो बाहुवीर्येण १०.१६ क्षालने मृदसंकरः ७.५

स्त संनिवेशयेत् लेखु ११.५३ सादितं गोमाहिष्याद्यः । परि. ५९

गङ्गादिपुण्यतीयानि ७.१३ गङ्गायां यमुनायां च । परि, ३९ गच्छत्यत्र न संशयः १,३३ गच्छ देवि यथामुखम् । परि, २३ गण्डोपळादयो मृत्या ११.५० गतासनः शयानो वा । परि. ७८ गतिमस्यान्तरात्मनः ११.५० गत्वा स्वं कर्म चाचरेत ७,१०७ गत्वीदकान्तं विविक्तं ७.४ गन्धपुष्पे निवेदयेत् । परि. ७७ गमनं हि विरुद्धयते १२.४३ गरीयसी हि मूतानां ६.२० गवां गोव्ठे दशगुणम् ७.१४२ गवां सर्पिः शरीरस्थम् ९.३० गाया दृद्यामथापि वा ७.६० गान्धवे दशमं समृतम् ४.६५ गायशी च जपन विशे १०.१२ गायत्री चैत वेदांश्र ४.८० गायत्री जपते यस्तु ४.५२ गायत्रीं जलसंस्थितः । परि. १०७ गायत्रीं तान्छरस्तथा १.७ गायत्री त्रिजंपेदथ ७,२९ गायत्री प्रणवं चान्ते । परि. ३५ गायत्रीं बाह्मणस्तु सः ४.४? गायश्री वा त्रिरावस्य ७.५० गायत्रीं विन्यसेत् पश्चात् ५.७

गायत्रीं शिरसा सह ८.२ गायत्रीं शिरसा सार्धे ८.३ गायत्री स्वाशिरीयुतां २.६५ गायत्री चतुरी वेदाः २.७७ गायत्री छन्द एव हि ७.१७८ गायत्री छन्दसां तथा ४.१५ गायत्री छन्दसामिह ४.१९ गायत्री च भवेच्छन्दो २.४ गायत्री च विशिष्यते ४.५% गायत्री जननी भवेत् । परि. ४२ गायत्री जप्यनिरताः १०.१७ गायत्रीति ततः स्मृता ४.३५ गायत्री तु तृतीया स्यात् । परि. २२ गायत्री तु विधीयते ४.४ गायत्रीनिर्णयश्चोकाः ४.८२ गायत्रा प्रकृतिर्शेया ४.१८ गायत्री प्रणवधानते ४.२६ गायत्रीमात्रसंतुष्टः ४.७३

,, ,, ११.२१
गायत्रीमारभेत्ततः । परि. ११६
गायत्रीमुदके जपेत् । परि. ९८
गायत्रीमेकतः समा ४.८०
गायत्री वा इदं सर्वे ४.६
गायत्री वा ततः स्मृता ४.३६
गायत्री वैष्णवी ह्येमा ७.३५
गायत्री सशिरास्तथा १.२५

,, ,, ६.४ ,, ,, ६.८ गायत्री सारमुच्यते ४.१६ गायत्र्याः कीर्तितानि तु ४.७ गायत्र्याः परिवर्तयेत् १०.७ गायत्र्याः पावनानि तु ४.७

गायत्र्याः प्रत्यहं जपः १०,२ गायच्याः प्रयतः शुद्धः। परि. ४१ गायत्र्याः शतसाहस्रे ४.६२ गायत्र्याः शिरसा सार्धम् ४,१० । गायच्याः शोधनं परम् ४.५४ गायत्र्या च समन्वितम् ६.१५ गायत्र्या च समाहितः ७,६५ गायच्या जपनं तथा ४.५७ गायच्या जिपतेन च । परि. ८१ गायत्र्या तु यथाशक्ति ७.५३ गायत्र्या निर्णयं शुभम् ४.१ गायत्र्या व्याहृतित्रयम् ४.७८ गायत्र्याश्चेव माहातम्यं १.९ गायत्र्यास्ताच्छर: स्मृतम् ४.८ गायत्र्यास्तु जपं कृत्वा १०,३ गायत्र्यास्तु परं जप्यं १०११ गायत्र्युष्णिगनुपृष् च ३,१३ गायन्तं त्रायते यसात् ४.३५ गाईपत्यो दक्षिणाग्निः २.७५ गार्हपत्यो दाक्षणाप्तिः २,२३ गावश्चेव चतुष्पदाम् ४,१४ गुणा दश स्नानपरस्य । परि. ३९ अ गुणाश्च तस्याचरती ७,१६१ गुरुं चादौ नमस्य च ९.१८७ गुरुदारागमं चैव ४,५३ गुह्यं ब्रह्म सनातनम् १.४ 22.24

,, ११.२५
गुद्धान्यादेशकानि च १२.३६
गुद्धा चकुषि वक्त्रे च ५.११
गुद्धेषुपनिषत्मु च २.८०
गुद्धोपनिषदः स्मृताः ४.७७
गुद्धोपनिषदक्षेव ९.१६१
गुद्धोपनिषदा तथा ७.५६
गुद्धोपनिषदा तथा ७.५६

गृहवतस्य हि सदा २,६२ गृहस्थोपि हि मुच्यते ११.४५ गृहाणां पतिसाधुनु ४.७४ गृहीतः समसिद्धान्तेः २.६६ गृहीतस्तशकोष्ट्रगः ८.५१ गृहीत्वा यमधनुर्वे ७,१५९ गेत्यागच्छत्यज्ञसं १.४३ गेयकाळे सामगानां ४.२१ गोधः पितृशे मातृतः ४.०१ मोन्नो विस्नम्भवातकः ८,३८ गोत्रेण तु समाहितः ७,७० गोदोहमन्नपाको वा ८.१३ गोमयं च विचक्षणः ७,४ गोमयेन तु यः स्नायात् ८,१६ ग्रहणं धारणोत्सर्गम् ८.१८ यहणोदाहसंकान्ति । परि .४०

वण्टायास्तिनितं वापि ८.१३ वण्टाशब्दवदोंकारं ९.८ घनपश उदाहतः २.२३ घनपशस्तथा प्रोक्तः २.९० वनप्रशः स्वयंविभुः २.८८ घृतयुक्तेस्तिलैर्वहो । परि. ४१ घृतान्मण्डं रसात् पयः ४.१७

चतुःषष्टिस्तु निष्कलः २.१०६ चतुरश्चानुपूर्वशः १२.३६ चतुर्णामिषि वेदानां । परि. ४२ चतुर्थे वैद्युतं स्मृतम् ४.६४ चतुर्थां दक्षिणे न्यसेत् । परि. ७६ चतुर्थां जगती तथा । परि. २२ चतुर्दश्विषं सग् ३.७ चतुर्दश्विषं सग् ३.७ चतुर्दश्वानां विद्यानां १.६ चतुर्वश्या नमस्कारं । परि. ६१ - चतुद्धां संभकीतितम् २.१२९ चतुवर्णा चैव वेदानाम् १०.२० चतुर्भिः सह हीयते । परि, ९५ चतुर्भूजं महात्मानं ८.२३ चतुर्वक्त्रं पितामहम् ८.२४ चतुर्वर्गफलप्रदः २.१ चतुर्विशातिसंख्ययम् ४.२३ चत्रविशः स विशेषा ४.२१ चतुर्विशति तत्वानि ४.२० चतुर्विशति स्थानेषु ५.८ चतुर्विशत्यात्मिकेषा ४.१९ चतुर्विशाक्षरा तथा २.७६ चतुर्विशाक्षरा देवी ४.२१ चतुर्वेदफलं लभेन् ४.४६ चत्वारी ब्राह्मणस्योक्ता । परि. ४३ चत्वारी वेदधर्मजाः ११.३% चन्द्रमाध तथामृतम् ९,१३० चरणो च त्रिभिन्निभिः ७.१० चरवा ह्यपवासश्च ७.१४ चण्डालपातितादिकान ७.१४% चात्मानं ब्रह्मचिन्तकाः २,१३३ चितं तत्र निवेश्य च ९.११७ चित्तविक्षेपवर्जितः ५.३ चित्पतिमेंति च शनैः ७.२३ चित्रं तचक्षारित्यपि ७.५२ चिदातमा पुरुषा विराट् ९.४४ चिन्तयामा वयं भर्ग ९.४३ चिन्तयेचैकमानसम् ९.११३ चिन्तयेत्तन्नियोधत ८.५० चिन्ता होषा उदाहुना ९.३% चिन्तितस्तारभेयस्मात् २.१२० चेतन: श्रयते हासी ९,१२७ चेतनः सर्वता निमः ५,१७५ चेतनाधिष्टितं मृध्मम् २.१३६

चेतनात्मा महेश्वरः ९.५१
चेतसा यस्तु गृह्वाति ९.१३४
चेतोङ्गं जीवसंज्ञकम् ९.७
चेतोङ्गं जीवसंज्ञकम् ९.७
चेतोमात्रस्वरूपकः ९.२६
चेष्टनस्पर्शनेऽनिलम् ११.५३
चेकीमृतं विचिन्तयेत् ९.१५७
चेलं मृलसथापि वा । परि. ३७
चेलाजिनकुशोत्तरे ९.१८७
चेपस्थाय दिवाकरम् ९.५३

çş

छन्द आर्षे च दैवतम् । परि. ८९ छन्द इत्युच्यते बुधेः । परि. ३१ छन्दसां पोषणात्तस्मात् ४.३६ छन्दांस्ययात्यामानि १.३५ छन्दांस्यतानि सप्त ये ३.१४ छन्दांस्येनानि सप्त ये ३.१४ छन्दांस्येनं मृत्युकाले ११.२० छादनाच्छन्द उद्दिष्टं १.३९ छान्दोग्ये बृहदारण्ये ९.१५८ छिन्नितं क्णिकांच्चलम् ९.१७३ छिन्ति पूर्वदेहस्यम् ९.८२

ज

जगत् सर्वे प्रवर्तते ४.१७
जगदन्ते हरत्यि ९.५३
जगदाधानसिद्ध्यये ९.४०
जगदाहरनीश्वरम् १२.१४
जगद्रासयतेखिलम् ९.१८
जनस्तेन उदाहृतः ३.२०
जन्ममृत्युं सुदारुणम् ४.५२
जन्मसंसारवन्धनात् २.१५६
जङ्ग्योर्जानुनोस्तथा ५.८
जटरं स्तने च हृदये ५.९

जनकाधैर्नृपवरैः १.२ जनलोकं कण्ठदेशे ५.६ जन्ममृत्युविनाशाय ९.५७ जन्मसंसारभीवभिः ९.५६ जप एवमुदाहृतः। परि. ३५ जप एव हि कर्तव्यः ७.१३९ जपकाले तु वर्जयेत्। परि. ९२ जपकाले न भाषेत ७,१४७ जपकाले ह्यनुस्मरेत् १.४४ जपं कुर्यातु वै ऋचा १०,५ जपं कुर्यात् सुविस्तरम् ७.४६ जपते तु यतस्तस्मात् ९.७ जपन् मन्त्रान् यथाकसम् ७.८४ जपन् वै पावनीं देवीम् ४.६० जपन् व्याह्तिपूर्वकाम् ४.४८ जपयशपयोजनम् १.९ जपयज्ञमिसद्धियथे । परि. १११ जपयज्ञोपि कर्तव्यः ७.५५ जपस्तु त्रिविधः समृतः ७.१३४ जपस्य कियमाणस्य ७,१३८ जपस्येह विधिं वक्ष्ये ७.१२९ जपहोमादि किंचन ७.१२१ जपहोमैर्द्विजोत्तमः १०,१६ जपादिषु कथंचन ७.१४८ जपादीन्याचरेबुधः ७,४२ जपान्ते भास्करं द्विजः । परि. ११० जिपनां होमिनां चैव १०.९ जपेदव्ययमानसः । परि. १२३ जपेदशाचिदर्शने ७.१५० जपेद्देवालये तथा ७.१४२ जपेद्वेदादिमेकायः । परि. ४४ जपेनैव हि संसिध्येत् १०.१५ जपेद्दयाहृतिपूर्विकाम् ८,३ जपे भवति वै शुचिः ४.६२

जपे होमे तथा दाने । परि. ४५ जपे ह्येवमुदाहृतः ४.२६ जप्तव्या जपसिद्धये ७.५६ जफ्वा च प्रणवं वापि । परि. ८८ जप्त्वा त्रिरघमर्षणम् ७.१७६ जप्त्वा वा प्रणवं शक्त्या । परि. 😽 जप्त्वा सहस्रं गायत्र्याः ४.५८ जप्त्वा सहस्रं गायत्र्याः । परि. १०७ जप्यकालेन्यथापुनः ४,३६ जप्यकालेषु संचिन्त्य ४.७० जप्यानि च सुगुतानि ७,१३३ जप्येन दहते पापं २.१४७ जप्येनैव प्रनाति सा ४.५६ जप्येनैव हि संसिध्द्येत् ७.१३० जप्ये व्याह्यतिभिः सह ४.३९ जप्यै: सौरार्णकैस्तथा ४.५४ जलं तु प्राङ्मुखः शुचिः ७.१४ जलं शिरांसि निाक्षेपेत् । परि. २१ ,, । परि. ६८ जलसिश्चेद्यथाविधि ७.७४ जलपूर्णे तु चुलुकम् । परि. ४६ जलमध्यस्थितो विमः ७ २५ जलबुद्बुद्वच्चायम् १२,१५ जलान्ते वाग्न्यगारे वा ७,१४२ जलाभिमन्त्रणं चैव ७,१६९ जायत् स्वप्नं च सप्तं च '२,१२४ जामत् स्वप्नं सुपुतं च २.८८ ९,१३३ जातिप्राधान्यकं नास्ति १२.१६ जानुमूलं तु वस्त्रं स्यात् । परि.४० जानुर्वोः परिमार्जनम् ८,१२ जायन्त्ये तु पुनः सर्गे ३.२१ जायन्त्येतानि वै ततः ३.१७ जिह्नामूलमुपध्मानम् ९.१४

जिह्नायां पीड्यमानायां २.३४ जिह्नोद्यो न विचालयेत् ७.१४० जीवं वैशानरं ध्यायेत् ९,१२३ जीवभास्करभासितम् ३,२६ जीवमूलं सनातनम् ९.२? जीवभूतःस तिष्ठति ९.२२ जीवमृतः सनातनः ९.८९ जीवमानी भवेच्छद्रो ६.२ जीवेश: समदाहृत: ९.५ जुह्याद्वायवे हविः ९.१४० जुह्यादिधिद्वुधः ९.११७ जुहुयात्सुसमाहितः ९.११६ जहोति यजति कियाः ७.१५६ ज्ञातव्यं हि प्रयत्नेन १.३८ ज्ञातव्यं ब्रह्म चैतहे ७.१८९ ज्ञातव्यं ब्राह्मणन तु १.३४ ज्ञातव्यं ब्राह्मणेर्यत्नात् ४.३ ज्ञातव्या ब्राह्मणेन सा ४.४२ ज्ञातस्त त्रायते यसात् २.१२४ ज्ञाते ऽज्ञाते च किं भवेत् १.१३ ज्ञात्युविकिछण्यवान्धवान् ७.८६ शात्वा चैनमुपासते ९.२७ ज्ञात्वा चैव यथार्थतः ९.४० ज्ञात्वा चोपासते सम्यक् ९.१५५ ज्ञानं च निरहङ्कृतम् ७.१३३ ज्ञानं पाञ्चपतं हरः १२.८ शानं प्रधानं न तु कर्महीनं ९.२९ ज्ञानकर्मसमायोगात ९.२८ शानकर्मस्वनुष्टानात् ३.२२ शानाद्धवानं विशिष्यते ९.१९७ ज्ञानिश्वर्य तथा शक्तिः २.१०० ज्योतिः मूर्यः स उच्यते ९.११० ज्योतिश्चित्रतरं ह्येतत ९.११४ ज्योतिश्चित्रतरङ्गवत् ९.२४

ज्योतिषा ज्योतिरित्याहुः ९.११९ ज्योतिषां ज्योतिकत्तमम् ९.२१ ज्योतीरूपं भ्रुवान्तरे २.१२२ ज्वलतं स्वेन तजसा ९.१७४ ज्वालासहस्रसंकीर्णम् ९.१०६

तं चिन्तयेत् समाधिस्यो ९.१७७ तं पुच्छन्ति महात्मानं १.४ तचक्षरेव इति च १०.५ तच्छध्देन तु यच्छद्यो ९.४१ तच्छुभ्रं ज्यातिषां ज्योतिः ५.७ तज्ञलं रुधिरं भवेत् । परि. १०६ तन्ज्ञात्वा वेदविद्धवेत् ११.९ तटे ब्रह्माञ्चालेः शनैः । परि. ४४ ततः कर्माणि कुर्वीत ७.११२ ततः प्रस्तवणीदकम् परि, ९० ततः संतर्पयेद्देवान् ७.६१ ततः सम्यक् प्रवक्ष्यामि ९.२ ततः सर्गः प्रवर्तितः ९.५? ततः सूर्यमुपस्थाय । परि. ४८ ततः सृष्टिः प्रजायते ९.१३० ततः स्नानं समाचरेत् ७.१०९ ततश्चाचमनं चरेत्। परि. ७९ ततस्तर्पणमाचरेत् । परि. ४४ । परि. ८८ ततो गाङ्गं त सर्वत: । परि. ९० ततो देवगणाः सर्वे ६.१४ ततो ध्येयः स्थितौ योसौ ९.१९१

ततो नरकमृच्छति १२.३२

ततोन्येषां प्रदीयते ७.८८

ततो निवृष्य गात्राणि ७.१६

ततोन्तः शुद्धयते त्रिभिः ८.२६

ततोपि सारसं पुण्यं। परि. ९०

ततोभिषिञ्चन्मन्त्रेस्तु ७,१८

ततो मातामहान् सखीन् ७.८५ ततीवलोकयदर्क ७,१०० तत्कालत्रयमपितज्ज्ञा ८.१२ तत्ताछुनि निविष्टं त ४.२३ तत्तुल्यो वेह जायते १.३७ तत्तेजो विद्धि मामकम् ९.१८ तत्ते पदं सङ्गहेण २.३७ तत्ते पदं सङ्ग्रहेणाभि २.१०३ तत्तोयं मूर्जि विनयस्य ७.१८२ तत्तीयमस्जासमम् । परि. ११३ तत्परं ब्राहि नो विभो १.१७ तत्पर: पुरुष: स्मृत: ४.२५ तत्रविश्यामृती भवेत् २.५१ तत्त्याज्यं सर्वथा द्विजै: । परि.५९ तत्र तत्परमं धाम ९.९९ तत्र तत्र तिलैहोंमो ४.५७ तत्र वाचो निवर्तन्ते ९,११ तत्रस्थं च शुभं वर्णम् ९.१३१ तत्रायं विधिरुच्यते ७.१६८ तलावाह्य जिपत्वा तु ४.३० तत्रोपविश्य सुमुखम् ९.१८७ तात्त्रिालिंग इति समृतः २.८३ तत्वदेशस्थितो ह्यात्मा ९.१७५ तत्त्वनत्यपि सा स्मृता ४.१९ तत् त्वं पूषत्रपावृणु ९.५९ तत्त्वध्यानपरायणः २.३६ तत्त्वातीतं तु वेत्ति यः ११.११ तत्त्वानि तत्र वै देवे ९.१७६ तत्त्रीश्च परिवर्जितम् २.१०८ तत् सर्वे प्रणवेनैव ७.९६ तत् सर्वे मुनिना प्रोक्तं १२.४७ तत् सर्वे विप्रणश्याति १०.८ तत् सर्वे संप्रवक्ष्यामि १.२३ तत्सवितुर्वरोणियम् ८.५

तत्सवितुर्वरेण्यं च ९.५१ तथा चैवाभिचारिकान् । परि. १०४ तथा देवालुगात् नागान् ७.६२ तथा भौमार्कवारयोः । परि. ९४ तथावमर्षणं स्कम् ७.१७७ तथा च नवधा परे ८.७ तथा चात्मगुणेयुंकः १२,३८ तथा चैवावमर्षणम् ७.४९ तथा जगदिदं सर्वम् २.१४७ तथा लिब्यूह एव च २.१०० तथा देवानुगान् नागान् ७.६२ तथान्नयज्ञकाले तु १.१८ तथा न्यैर्ऋषिसत्तमैः २,१२९ तथा पाशुपतैरापि २.६७ तथा वहिषहोपि च ७.७९ तथा वेदान्तराणि च १२.२६ तथा राजधींणां च १.२० तथा शालोपशालानि १२.३३ तथा सत्यस्य भाषणात् ३.२३ तथा सर्वे निवोधत ७.१८३ तथा सूक्ष्मैः सहैव तु २.१३६ तथा स्वध्यातमचिन्तकैः २,१३० तथा हीश्वरकारणम् १२.१८ तथेन्द्रियाणीन्द्रियार्थात् ८.५३ तथेन्द्रियाणां दह्यन्ते ८,३० तथैवान्तर्जलं जपं १.८ तथैव वायवः सूक्ष्माः ८.५३ तदक्षय्यं भवत्यपि ९.१५१ तदक्षरं न स्वरति २.१११ तदक्षरं सदा ध्यायेत २.४९ तदधीतं विनस्यति ११.१८ तदन्नेच विभत्यंको ९.७८ तदभावे निषित्रेत् ७.७८

तदर्थे प्रणवं जप्यं २.४% तदाकारं भवेत्तस्य १.४१ तदाचक्ष्व विशेषण ७.१ तदाज्ञातो द्राविभ्यस्तु ६,२० तदानन्त्याय कल्पते । परि. ११४ तदाराधनसिद्धवर्थ २,५७ तदास्य मध्यगं ध्यायेत् ९,११५ तदित्युचोस्याः सावित्र्याः ४.१३ तदेकस्य निवेशनम् ९.७१ तद्रब्द्वाप्यमृती भवेत् ५.१३१ तद्भरन्त्यसुरास्तस्य । परि. १०% तदाम परमं मम ९,२० तद्भाम परमं स्मृतम् ५,१८० ताद्धी पात्रं मचक्षते ११.२२ तद्भयमं सर्वविद्यानां ११.३४ तद्ध्यानं तत्तु वे योगो ९.४ तद्वाद्यं वाद्विसंज्ञकम् ९.११४ तद्भक्तभोजने चान्द्रं । परि. ११३ तद्विष्णोरिति मन्त्रतः । परि. ७० तद्यदात्मविदा विदुः ५.० तद्रदन्नममन्त्रकम् ९.१४९ ताद्विष्णोः पदम्ब २.११२ तादिष्णोरिति मन्त्रेण ७,३% तद्वेदे: संभृतं दिव्यम् ९.१६२ तनुः सुक्ष्मा च मण्डले ९.१०५ तन्त्राद्या प्रजापतेः ३.११ तनुर्विष्णोः सनातनी ९.१४५ तन्मध्याद्यः शिशुर्जातो ९.६९ तन्मध्ये संस्थितो ह्यात्मा ९.९ तन्मात्र भनो भनानां ९,१५४ तपन्ते मण्डले स्थिताः ९.७३ तपः सन्यं तथेव च ३.५

तपः भिद्रम्य व प्रा २,३

तपसा महता दृष्टा ४.८? तपसा वा पवित्रता ११.२२ तपासा वा स्तिविण ??.३३ तपसा सुसमुद्धृत्य ४.११ तपांसि सर्वाणि च २.३७ तपोज्ञानाचु वै पुरा ९.६५ तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः १२.२२ तमोमात्रं तृतीयकम् ५.३ तया गच्छन्ति विद्वांसो ९.१०० नयोक्न्नतिजीविते । परि, ६० तयोमंध्ये अमा होषा ९.९८ तरते जन्मसागरात् ४.५१ तरत्समाः शुद्धवत्यः ७.२४ तरेदापदमात्मनः १०.१६ तर्जन्यां तु महीधरम् । परि. ३ तर्जन्यां रूप्यमेव च । परि. ७ तर्जन्यादिगतान्ते च । परि. ८ . तर्पणं तु शाचिः कुर्यात् । परि. ४९ तर्पयेन यथाकमम् ७.४८ तपंयेदनुप्यंशः ७.८७ तर्षयेदानृशंस्यार्थम् ७.८५ तर्पयेद्योन्वहं द्विजः ७.११५ तर्पितं च भंवेतेन ९.१५१ तिविश्वरचियन्मन्त्रैः ७.९४ तञ्जिङ्गेस्तर्पयेनमन्त्रैः ७,७१ तस्माच निःमृताः सर्वे २.१ तस्माच्ह्रेष्टा परा परा ७.१३८ तस्मात् प्रयतमं नान्यम् ७.९८ तस्यात् पूर्वे न पीहयेत् ७.४५ तस्मात् पैत्री तन्निहं सा ६.२० तस्मान् प्रणवमस्यसेत् २.१४ तस्मात् प्रातः प्रशंसति ७.१२४ तस्मात् भर्ग इति स्मृतः ९.५४ तम्मान सर्वेयगतेन ४.४२

तस्मात् सर्वे प्रसुयन्ते ९.१२ तस्मात् स्नानं निषेवेत् ७.११६ तस्मात् स्नानं प्रशंसन्ति ७.८९ तस्मात् स्मृतिमतिष्ठं तत् ८.१५ तस्मात्तं हथप्सु संस्मरेत् ७.३० तस्मानुस्यबलत्वानु १२,२७ तस्मादंशं विनिष्कान्तम् ९.२१ तस्मादन्नात् परं तत्वम् ९.१४६ तस्मादाचमनं स्मृतम् ८.४५ तस्मादुत्पद्यते प्राणः २.१४० तस्मादुत्पद्यते यदा ९.९४ तस्मादुद्धृत्य सर्वे हि १२.२ तस्माद्ध्वे न विद्यते ३,३३ तस्मादोमिति पूर्वे तु २.६१ तस्मादोमित्युदाहृत्य २.१० तस्माद्भप्तं समाचरेत् ७.१४१ तस्मादेव इति प्रोक्तः ९.५५ तस्माद्धंस इति स्मृतः २.१२३ तस्माद्धाता विधाता च ९.८२ तस्माद्धिरण्यगर्भेति ९.६४ तस्माद्वयोरेव भवेत ९.२९ तस्माद्वेदाहते नान्यत् १२.२१ तस्माद्वयाद्धतयः स्मृताः ३.७ तस्मान्न पीडयेद्दस्त्रम् । परि. ५० तस्मान्नादेयमुच्यते । परि. ९० तस्मान्नारायण:स्मृत: ७.३१ तस्मानिष्पीडयेत् स्थले ७.४४ तस्मि स्तावानिरोद्धव्यम् २.१३८ तस्मिन् क्षीणे यदक्षरम् २.४९ तास्मन् पातिष्ठितं सर्वम् ९.११२ तस्य चान्तर्गतं धाम ९.२६ तस्य चान्तो न लम्यते २.११९ तस्य चाल्पं फलं भवेत् १.२८. तस्य चैवात्र ह्यते ९.११३

तस्य जन्म न विद्यते २.७२ तस्य प्रकृतिलीनस्य २.५२ तस्य मजापतिश्वर्षिः ४.९ तस्य मध्यगतो ह्यात्मा ९.१७३ तस्य मध्यें कुसं विद्यात् ९.१३० तस्य यद्भदयावस्थम् ९.११० तस्य विष्णुः प्रसीदाति २.५८ तस्य सायुज्य भागिनः १०.१७ तस्य चान्तर्गतोह्यात्मा १,१० तस्यां यदुक्तं चोपास्य ९,४० तस्यान्ते तु पदं षष्टं ११.९ तस्यैव सूनवस्त्वेताः ७.३० तस्योंकारः समृतो नाम २.६१ तस्योत्वा हृतिस्थता भेरः ९.६६ ता एवास्यायनं ह्यापः ७.३१ तां ध्यायत् मनसावाह्य ७.१२ तां परित्यण्य कर्माणि । परि. ९९ तां श्चारायत्वा त्रीन् ४.७३ तां स्तु प्रोवाच प्रीतात्मा ७.२ . तानि प्रत्याहरेद्बुधः ८.५३ तानि योगाग्निदम्धानि ९.३२ तानि सम्यक् प्रकीर्तयेत् ३,१३ तान्येव सप्त छन्दांसि ३,२ ताभिस्तु सप्ताभेः सार्धे ४.३९ ताभ्यः सारं तु गायत्री ४.७८ ताम्यां धर्मों हि निर्वभौ १२.२८ ताभ्यामुभाभ्यां संयोगात् ४,१८ तामसा आशिवास्तु ते १२.९ तामसान् यक्षभूतानि ९.७८ तामुपास्ते तु नित्यं सः । परि. ४२ तालुस्थाचलाजिह्यश्च ९,१९० तावान्नपीडयेदस्त्रं ७.४० तावान् सर्वेषु वेदेषु ११.३ तासां मध्ये शाशिषभम् ९.१९४

तासां सर्वे वाङ्मयं स्यात् २.२६ ातीथेवारानिषिद्धेपि । परि. ११८ तिला प्राह्मा विचक्षणै: ७,७३ तिलानामप्यभावे तु ७,७७ तिलान् संमिश्रयेत् जले ७.७३ तिलैस्तर्पणमाचेरत् । परि. ६५ । परि. ११८ तिष्ठश्चेद्वीक्ष्यमाणोर्के ७,१३५ तिष्ठन्तेत्र समन्ततः ९.१७६ तिघ्वन्त्यस्मिस्ततस्तपः ३.२१ तिष्टन् यदा जपं कुर्यात् । परि. ५१ तिसृभिः समुपस्पृशेत् । परि, ९३ तिस्भिर्मव्यमाभिर्। परि. ५२ तिसृष्वपि च संध्यासु ६.२६ तिस्रः सार्द्धास्तथा मात्राः २.१३१ तिस्त्रः सार्द्धास्तु कर्नव्या २.६ तिस्रो मात्राः प्रकार्तिताः २.७० तिस्रो मात्रा लयं यान्ति २,३२ तीर्णी मुयो न पश्येत ४.५२ तिस्रः सार्थास्तु कर्तव्या २,६ तीर्थे दानं वतं यज्ञाः १२.३१ तीर्थतोयं ततः पुण्यं । परि. ९० तीर्थस्य परिकल्पनं ७,१६९ तुर्य चैव चतुर्यकम् २.१२४ तुर्ये तुर्यावसानिकम् ९.१३३ तुर्यस्तेन निगद्यते २.१२४ तुर्याख्यं सोमरूपकम् ४.२४ तुर्ये पाणे तथादित्ये २,२२ तुलया समतोलयन् ४.८०

तुषकणसमान्येतम् ११.२८

तूष्णीमासीत तु जपन् ७.१४९

तूष्णीमेव तु शृद्रस्य ७.१५८

त्रणीमेवायगाहेत । परि. ५३

तुचस्यान्तेथवा कुर्यात् । परि, ५४

नृतीयं तु समुद्दिष्टं ८.१६ नृतीयं सूर्यदैवत्यं ४.६४ नृतीयमुपवीतं स्यात् । परि, ९७ तृतीयश्च सनातनः ७,६५ तृतीयां वामपादे हु । परि. ७६ वर्ति समधिगच्छाते ९.१६४ तृप्तयर्थं वे पितृणां तु ७.९१ तृप्यतामिति सेक्तव्यम् ७.६८ तुष्यतामित्यथापि वा । परि. ५५ तृष्यत्विति समुष्चार्य । परि. ५५ तृप्यध्वमिति च त्रिवै ७.८४ तेज आयुर्धनं सुताः । परि. ६२ ते जन्मबन्धनिर्मुक्ताः ४,४४ तेजस्विनां सहस्रांशः ४,१५ तेजोमध्ये स्थितः सत्यः ९,१२९ तेजोमृर्तिरनामयम् ७,११५ तेजोरूपण संस्थितः ९,१५३ तेजोसीति विधानतः ४,२९ तेन छन्दस्तु वे श्रुतम् १.४० तेन तारो निगद्यते २.१२० तेन दह्यान्ति ते दैत्या ६.१६ तेन देवनिकायानाम् ९.१७० तेन नारा इति स्मृताः ७,३१ तेन नास्तिक्यभावेन १२.३० तेन पूतो भवेन्नरः। परि. ७ तेन पुच्छामहे वयम् १.११ तेन विष्णुरुपासितः ६.१० तेन व्याद्धतयः स्मृताः ३.९ तेन शुक्क इति स्मृतः २.१२० तेन संध्या उदाहृता ६,२० तेन संपरिपूर्णानि २.१५१ तेन सर्वे चराचराम् ७.९७ तेनाइतः प्रसीदित २,६१ तेनव सर्वमाप्नोति ७.५२

तेनैव सर्वमाप्रोति ७.१५७ तेनैव सह मोदते ९.१२२ तेनैवारभ्यते देवी ४.२४ तेनैवैषा समाप्यते ४.२४ तेनोदकेन द्रव्यादि ७.११२ तेनोपात्तमतस्तस्य २.३ तेनोपास्तुः प्रसीदाति २.४५ ते यान्ति परमां गतिम ९,१६९ ते रसास्तस्य भाजनम् ११.१७ तेषां कर्मफलत्यागः ११.४८ तेषां तु पावनार्थाय ६.९ तेषां प्रदेयं न तु यो १२.४९ तेषां फलं तु संयोज्य ११.५ तेषां फलमनन्तकम् ७.१३३ तेषां स्नात्वा विशुद्धधर्म् ८,३१ ते सर्वार्थेष्वमी० १२.२८ ते सूर्यस्य द्वारेण ९.१०१ तैः संसरति सोऽवशः ९.१७१ तैजसोन्तः प्रकृतिभुक् २.९२ तैतिरीये तथैव च ९.१५८ तैलधारावदाच्छित्रं २.७ तैलस्पर्शे विवर्जयेत् । परि. ७२ तैलाभ्यक्तं न कुर्वात । परि. ५८ तैलेनाम्यञ्जयेद्यस्तु । परि. ९५ तोयमया दिवानिशम् । परि. ९१ तोथेनाविमृजेनमुखम् ७,१०१ त्यागाच्छान्तिरनुत्तमा ९,१९८ त्रयं प्रोक्तं प्रयोजनम् २.७६ त्रयं ब्रह्म सनातनम् ११.३१ त्रयं सुविदितं कार्यम् १२.१९ त्रयास्त्रिंशत् गुणं हि तत् ९.११२ त्रयाणां चैव देवानां ६ १९ अयाणां धारणाचैव ९८३ त्रयामार्गः प्रदर्शितः १२.४२ 🕝

त्रयी बस्मिन् प्रतिष्ठिता २.४१ ,, ११.२७ त्रयीविद्याभिशंसनम् १२,४७ त्रयोदशीं दक्षिणे तु । परि. ५६ त्रयोदस्यां तृतीयायां । परि. ५७ ,, । परि. ५८ त्रयोदश्या निवेदनम् । परि. ६१ त्रयोपि विधिवत् कृताः ८.२८ त्रयोविंशं तु बाह्मणम् ४.६९ त्रायते महतो भयात् ११.२ ं त्रिंशत कोट्यस्तु विख्याताः ६.१२ त्रिः कृत्वस्त्वघमर्षणम् ७,२७ त्रिः पठेदघमर्षणम् ७.१७५ त्रिः पठेदायतप्राणः ८.३ त्रिः पठेद्रपदामृचम् ७.१८२ त्रिकच्छं धारयेदव्धः । परि. ४७ त्रिकारणामिति कापिलाः २.७२ त्रिकालं च त्रिलिङ्गं च २.८३ त्रिकालसंध्याकरणात् ८.८६ त्रिगुणस्तेन स स्मृतः २,१९ त्रिगुणा सा तु वै पुनः २.२६ त्रिदिवात् स्देन तेजसा ४,३५ त्रिदैवत्य उदाहृतः २.२० त्रिधा कृत्वा मृदं तां च ७.४ त्रिधा चतुर्धा विशेया ३.२ त्रिधातुः समुदाहतः २.२५ त्रिधातुकं समुद्दिष्टं २.१८ त्रिधा तृतिं विजानत २.९४ त्रिधा देहे व्यवस्थितः २.९१ त्रिधा मृत्वा प्रतिष्ठिता ६.१० त्रिधा ह्येवं निवेशयेत् ९.१२४ त्रिपदा चैव गायत्री ४.४७ त्रिपदायां च गायत्र्यां २,५४ ात्रेपदाष्टाक्षरं परम् ४.२१

त्रिपदेति ततः स्मृता ४.३४ त्रिप्रकारं विदित्वात २.२५ त्रिपज्ञ इति स स्मृतः २.७३ त्रिप्रज्ञं च त्रिगुणं २,७२ त्रिप्रज्ञं च त्रिधामं च २.१८ त्रिप्रज्ञं त्रिपदं चैव २.८९ त्रिपयोजनमेव च २.७४ त्रिब्रह्म इति संजितः २.२१ त्रिब्रह्म त्रिरवस्थानं २.१७ त्रिब्रह्मेति प्रकीर्तितम् २.७० त्रिभिः स्वरैयंदा गीता ४.३३ त्रिभिवंषेंव्यंपोहात ७.११७ त्रिभोक्ता इति स स्मृतः २.९८ त्रिभोक्ता एवमेव तत् ९.१३८ त्रिभोज्यं च तथा परा २.९६ त्रिभोज्यमिति कीर्तितम् २.९८ तिभय एवं तु वेदेभ्यः ४.१३ त्रिमात्र इति संज्ञितः २.२० त्रिमात्रं कत्स्नमेव च २,३५ त्रिमात्रं चैव त्रिवहा २.६९ त्रिमात्र मजमव्ययम् ९.१०९ त्रिमातश्च प्रयोक्तव्यः २.५ त्रिमात्रो मनुना चे।कः २,१२९ त्रिम् खंच त्रिदेवत्यं २.७४ त्रिमुख: सतु विज्ञेय: २.७५ त्रिरयं प्राणसंयमः ८.४ त्रिरवस्थं त्रिलिङ्गकम् २.१८ त्रिरवस्थ इति स्मृतः २.२४ त्रिरवस्थानमेव त २.९७ त्रिरह्नो द्यपपत्रयः ७.१७६ त्रिरात्मा इति संज्ञितः २.१०१ त्रिरात्मा त्रिस्वभावश्च २.१०० त्रिरात्मानं तैजसं च ९.११०

त्रिरात्रफलदा नद्यो ७.११९ त्रिरावर्त जपेदय ७.२८ त्रिरावर्तनयोगात् ८.६ त्रिरावर्त्य ततः पश्चात् ४.३? त्रिरावर्त्य तु सावित्रीम् ७.१८५ त्रिरावृत्तेन नित्यशः ७.१७० त्रिलिङ्ग इति स स्मृतः २.२४ ब्रिवर्गफलदं ज्ञेयम् ११.२९ त्रिविधं के चिदिच्छन्ति ८.७ त्रिविधं शोषयेत् पापं २.१२० त्रिविधं ब्रह्मणो मुखम् ११.३१ त्रिविधं हयत्रमुच्यते ९.१३७ त्रिविधः सो विकथ्यते ८.४९ त्रिविधान्नं त्रिधा भोक्ता ९.१३७ त्रिवृद्धहाणि निष्णातः ४.७९ त्रिवृद्धस स उच्यते ४.७८ त्रिव्यह इति निर्दिष्टः २.१०२ त्रिप चैव प्रातिष्टितम् २.२२ त्रिषु धामसु यन्द्रोन्यम् २.९४ त्रिष्टुप् च जगती चैव ३.१४ त्रिष्ट्रभं तस्य देवता । परि. १९ त्रिष्टुभौ कवयो विदुः । परि. २२ त्रिसंज्ञं च तथा विदः २.८३ त्रिसंज्ञं च प्रकीर्तितम् २.८६ त्रिस्थानं त्रिपदं चैव २.८६ त्रिस्वभाव इति स्मृतः २.१०१ त्रीणि वर्षाण्यतन्द्रितः ४.४७ त्रेतायां यः प्रवर्तते । परि. २० त्रैकाल्यं तेन चोच्यते २.२२ त्रैकाल्यं त्रिप्रतिष्टितम् २.१७ त्रैलोक्यस्येष संभवः ९.६७ त्रेश्वर्येति ततः स्मृता ४.३३ त्रेस्वर्ये च तथोदात्तो २.७८

ज्यक्षरं च त्रिदैवतम् २.१७ ज्यक्षरं प्रणवं प्रमुम् २.६९ ज्यक्षरास्त्रिगुणः परः २.१५ ज्यक्ष्यानं स्रिभोक्तारं २.९५ ज्यवस्थानं त्रिभोक्तारं २.९५ ज्यहं गंगा रजस्वला। परि. ७७ अ त्वं हि जानासि तत्वेन १.१० त्वचेवाहिर्विमुच्यते ४.५० त्वन्ते वै सर्वकर्मणाम् ७.१०४ त्यत्तः सत्तत हत्यपि ७.१८ त्वाष्ट्रं त्रयोदशं श्रेयम् ४.६६

दक्षिणाग्निमुखो विश्वो २.९१ दक्षिणाग्रेषु वै पितृन् ७.६९ दक्षिणेनैव गृह्णीयात् ७.७४ दक्षिणे पितृतीर्थेन ७.७०

,, ৬.৬४ दर्भ जीणें च मलिनम् । परि. ६० दत्तं भवति निष्फलम् । परि. इ दत्वा नमस्येत् क्रमशः ७.१०४ दद्याच्च सलिलाञ्जलिम् ७.८४ दद्यात् पुरुषस्केन ७.९७ दद्यादाचमनीयकम् । परि. १४ दाधि सर्पिस्तथाह्यापः ७,१४४ दन्तान्नैव प्रकाशयेत् ७.१४० दन्तैर्दन्तान्न संस्पृशेत् ९.१८९ दन्दश्कः पतङ्गो वा ९.१७२ दन्त्योष्ठयं नैव तालुजम् ९.१३ दमः शमार्जवं दानम् ७.१५९ दम्पती शयनं गतौ । परि. २० दर्भेषु दर्भपाणिःस्यात् ७.५७ दभैर्मन्त्रेण वाग्यतः ७.७८ दर्भेश्च पावयेन्मत्रैः ७.२० दर्शनान्नात्र संशयः ९,१७६

दर्शे स्नानं न कुर्वीत । परि. ६१ दशकृत्वो परःस्मृतः । परि. ११९ दश त्रिंशच्छतं चापि १०७ दश नामानि नैहक्ताः २.११३ दशभिः प्राप्यते दिवम् ४.५० दशमीं हृदये तथा । परि. ६९ दशम्यां च विशेषतः । परि, ५७ दशरात्रेण शुद्धयति । परि. ४ दशस'हस्त्रिकोभ्यास: ४.५४ दहवन्ते धमायमानानाम् ८.३० दातारं चैव तारयेत् ९,१"५० दानं स्वाध्यायकर्म च ११,३४ दानानि च तपासि च ११,५ दिवश्च पृथिवी चैव ९.६७ दिवसानां यथाकमम् ६.११ दिवा कीत्र्येस्तथान्येश्व ७.५५ दिव्यं वर्षसहस्रं तु १,३६ दिव्या शिवतमा ह्यापः ९.७४ दिशो दिग्देवता अपि ७,१०२ दीपवद्यः स्थितो हादि ९,१६७ दीतिमन्तं हिरण्मयम् ९.१०६ दीर्घघण्टानिनादवत् २.७

,, ,, ६.२४
दीर्घपणवमुचार्य ९.११७
दीर्घपणवमुचार्य ९.११७
दीर्घपणवमुचार्य ९.१८८
दीर्घमायुः स विन्देत ६.१६
दीर्घ प्रणवमुचरेत् ९.१८८
दीप्यते रिवमण्डले ९.४९
दीप्यते कीडते यस्मात् ९.५४
दुःलस्य त्रिविधस्य च ९.५७
दुःले भयाभिघातार्थे २.१४१
दुःस्वप्रवातश्च तपश्च । परि. ३९ अ
दुर्बोधं तु भवेद्यस्मात् १२.२
दुर्मितिया इति दिष्यं ७.९

दुष्कृतस्येह कर्मणः ७.१२८ दुष्कृतान्मुच्यते पुमान् ७.३३ दुहितृंश्च स्वसृंधैव ७.८६ द्वामार्द्र च गोमयम् । परि. १२ द्षितं ब्रह्मणा स्वयम् । परि. ९२ दृश्यते सर्वता यतः ९.८५ दृष्टिपकाशेवस्याय ९.७७ दृष्टिश्रोत्रज्ञता परा ९.१९५ द्या तीर्थमुपस्पृश्य ७.१४९ हृष्ट्रा संकाचयेत क्षणात ८.५२ हर्हेदं व्याहृतं स्वयम् ३.७ देवतात्रयचिन्तनात् ८.२६ देवताध्यानकाले तु २,६ देवतायाः परस्यास्तु २.५६ देवतायाश्च संनिधौ ७.१४३ देवतायाश्र सायुच्यं १,३३ देवताश्चाक्षरत्रयम् २.११७ देवताः समुदाहृताः ३.१५

,, ,, । परि. ११२
देवतार्चनमेव च । परि. १
देवतीर्थेन तप्येत् ७.६७
देवपित्रात्मको ह्येतो ९.९७
देवस्य सवितुर्यस्य ९.४२
देवा गातुविद इति ७.१०७
देवा गातुविदो मन्त्रान् । परि. ११०
देवानां चोपजीवनम् ९.१५९
देवानां प्रवरा मताः । परि. २४
देवानां हितकाम्यया १२.११
देवीरप्सरसस्तथा ७.६१
देवीराप इति द्वाम्याम् ७.२१
देवीदर्शनकाइक्षिभिः ४.२९
देशकालानुसारेण ८.१४

देहान्तस्यं मनसि च २.११२ दैवं ह्यङ्गुलिमूर्धाने ७.७६ दैवतं तु समाहितः ७.९४ दैवतं देवतोच्यते १.४१ दैवत्यं समुदाहृतम् ४.९ दैवत्यं ब्राह्मणं तथा १.१२ देव्ये पित्र्ये च कर्माणे । परि. ४५ दैव्ये पित्र्यं च यहत्तम् ९.१५१ दोषाः प्राणस्य ानियहात् ८.३० वाषान दहति पावकः ८,३३ दोषां श्रेवानिषवणात् ७.१६१ द्योतते रोचते दिवि ९.५४ द्यौरस्य परिकाल्पिता ९.१५९ द्रष्टव्यः सूर्यमण्डले ९.५८ द्रष्टच्यो योगचक्ष्मा ९.१२८ द्रपदां वा त्रिरम्यस्येत् ७.२७ द्रपदां वा त्रिरावर्त्य ७.४९ द्रुपदादिव इत्युचा ७.२१ द्रपदा नाम सावित्री ७.१८१ द्रपदामार्घमुच्यते ७.१७९ द्वादशं मैलवारणम् ४.६६ द्वादशमात्रः कनीयान् ८.११ द्वादशानां तु यतेजः ९.७१ द्वादशीं सप्तमीं पर्शी । परि. ७२ द्वादश्या दीपकं दद्यात् । परि. ६१ द्वाम्यां नाभेस्तथोपरि ७.१० द्वावेको वैश्यश्रद्रयोः । परि. ४३ द्वासप्तातिसहस्राणि ९.१९३ द्रिगुणं त्रिगुणं वापि ९.१९१ दिजानामिह सर्वशः ११.३९ द्विजेनात्मविदा सदा ६.२५ दितीयं नन्दनं वनम् ९.६८ द्वितीयं यत्र चेतासे ८.१६ द्वितीययासनं दद्यान् । परि, १८

दितीया दक्षिणे करे । परि. ७६ दितीया दक्षिणे करे । परि. ७६ दितीयेन तु रूपेण ९.८९ दिधा गर्भाभवत्येष ९.७२ दिमात्रं चेच्छते सदा २.१२७ दिमात्रश्चार्धमात्रस्तु २.१२८ दिवासा येन वै भवेत् ७.३९ दिविधं कर्म वौदिकम् ११.३९ दिविधं तु समुद्दिष्टं ११.२५ दे प्रितेत्रं च कार्येत् । परि. ७५ दे ब्रह्मणी वेदितन्ये २.४७

212

ध

धनदः पावकः कालो ९.७९ धनदस्तेन चोच्यते ९.८७ धनेन वैश्यश्द्रौ तु १०.१६ धर्मे परममास्थितः ७,८५ धर्ममायुश्च विन्दति १.३६ धर्मशास्त्रं तु वै स्मृतिः १२.२८ धर्मशास्त्राङ्गामिश्रिताः १२.३ धर्मश्रद्धिमभीप्सता १२.१९ धर्मश्चेवार्थ एव च २.७६ धर्मस्य च चतुर्दश १२.३ धर्मार्थकाममोक्षेषु ९.४३ धर्म्यं कर्मणि विद्वन्द्रिः । परि. ७४ धातुदार्वादिपाषाणैः २.५८ धातनां हि यथा मलाः ८.२९ धात्रीफलैरमावास्या । परि. ६२ धामात्मा बिन्दुलक्षणः ९.९ धाम्रो धाम्रस्तथैव च ७.१०५ धारणं धारयेद ब्रधः ९.१९२ धारणां प्राणसंयमम् ९.३३ धारणा धार्यते कथं १.१६ धारणाभिः समाधिना ९.३५ धारणाभिश्च किल्विष्म् ८.३२ धारणाभिश्च मुच्यते २.१४८

धारयेत्तत्र चात्मानं ९.१९२ धियो यो नः प्रचोदयात् ९.४३ धैवतश्च तृतीयकः ४.३२ ध्मातः पुरक उच्यते ८.२२ ध्यातव्यं कमशस्तु वै ४,३१ ध्यातव्यं सततं बुधैः २.४५ ध्याता सिद्धिकरी भवेत ४.३२ ध्यात्वा प्रणवपूर्वे त् ७.९४ ध्यात्वा विष्णुं सनातनम् । परि. ११६ ध्यान कृत्वा चतुर्थे तु ९.२ ध्यानं च धारणा चैव ९,३९ ध्यानं च समुदाह्तम् १०.१ ध्यानं जपप्रयोगश्च ४.३ ध्याननिर्मथनाभ्यासात् २.५५ ध्यानप्रकरणं ह्येतत् ९.१९८ ध्यानामित्यभिधीयते ९.१८२ ध्यानमेव परं तपः ९.१७९ ध्यानमेव परं ब्रह्म ९.१७९ ध्यानमेव परं शोचं ९.१८० ध्यानमेव प्रवक्ष्यामि ९.१८१ ध्यानयोगपरायणं १.३ ध्यानस्य तु विधि वक्ष्ये ९.१ ध्यानात् कर्मफलत्यागः ९.१९८ ध्यानेन जन्मनिर्घातम् २.१४८ ध्यानेन पुरुषो यस्तु ९.५८ ध्यानेन सद्दशं नास्ति ८.४२ 9.106 ध्यानेनात्मानि पश्येच्च ११.५२ ध्यानेनात्माने संपश्येत् ११.५० ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ८.३१ ध्यायंश्वापः प्रसेचयेत् ७.९ ध्यायन् विरेचयेत् पश्चात् । परि. २३ ध्यायिनं ध्येयमेव च ७.३२

ध्यायिनां तीर्थसेविनाम् १०.९

ध्यायी नैव तु लिप्यते ९.१७९ ध्यायी नैव तु लिप्यते ८.४२ ध्यायेच मनसा मन्त्रम् ७.१४० ध्यायेद्विगतकल्मषम् ५.३ ध्यायेत्रारायणं देवं । परि. १२१ ध्यायेत्रारायणं देवं ७.३३ ध्यायेत्रास्यणं देवं ७.३३ ध्यायेत्रास्यापं देवं ७.३३

न

न कम्पयेच्छरीरं तु ८.४५ न कम्पयेच्छिरोब्रीवम् ७.१४० न करोति हितं नृषु भ.३१ न करोत्यञ्जभेषणम् १.३० न कब्यं नेव चेष्माणं ९,१४ न कार्य नेव चाकार्य १२.१७ न किञ्चिदपि चिन्तयेत् २.१३९ न क्यांत कस्यचित पीडाम ७.३७ न कुर्यात् पितृतपंणम् । परि. ३२ न क्रिन्नवासाः स्थलगा ७.४२ न गायत्र्या समो मन्त्रो । परि. ६४ न घोषं नेय चायोषं ९.१३ न च कमन्न विहसन् ७,१३१ न च दीर्घ न च प्लतम् २.१०८ न च पश्यन्ति चक्षवा ९.१६५ न च पश्यानित पुरुषम् ९,१७७ न च प्रक्षोभयेद द्विजः ७.३६ न च संश्रावयग्रुपेत ७.१३२ न च स्थलं न च हस्वं २.१०८ न चासमाहितमना ७.१३२ न चैव हि तथा करे ७.१३२ न च्यवते न व्यथतं ९.१२२

न जपेन्जापकः स्वयम् । परि. १०३ न जपो वैदिकात् परः । परि. ६४ न जीर्णेन न नीलेन ७,४३ न जीवत्पितृकः कृष्णैः । परि, ६५ न तद्धासयते सूर्यो ९.२० न तमः कारणं किंाचेत् ११.४३ न तर्पयति वै पितृन् ७. ८८ न तावत् पापमेधीत । परि. ६६ न तेनाम्युक्षणं क्रुयांत् ७.११३ न त्रायन्ति कदाचन ११,१६ न दानं न तपांसि च १२.१६ नदींश्चोत्मृज्य कृत्रिमे ७.६ नदी प्रण्यतमा च या ७,१२ नदी बगेन शुद्धयति ११.४% न देव: केशवात् पर: १०,१० नद्या स्नात्या नदीमन्यां । परि. ६७ नद्याः प्रथमवेगगाः ७,१५४ नद्यामस्तमिते स्नानं । परि. ६० नद्यो धमनिसंज्ञकाः ९,६६ न नश्येत्र भवेतु सः ११.७ ननु भूताण्डपिण्डस्य ७.१७४ न पदा पदमाकम्य ७.१३२ न परामृश्यते यस्मात् ९.६३ न पर्युषन्ति पापानि १०,१० न पार्श्वमवलोकयन् ७.१३१ नपुंसकस्तथोंकारो २.८२ न प्रत्यक्षं भवेत्तेषां १२.३३ न प्ररोहन्ति वै पुनः ९.३२ न प्रशंसन्ति देवताः । परि. ३२ न प्रशंसेत धर्मवित् । परि. ६७ न प्राणनाप्यपानेन ८.४४ न प्रावृत्य शिरस्तथा ७.१३१ न विभेति कृतश्चन २.५३ न भयं विद्यते कचित् २,६४

न भयं विद्यते कचित् १.१४१ न भवेत् सिद्धिकारकम् । परि. ९ न भूतं न भविष्यति ९.१४६ न भूयो जन्म चाप्नुयात् ९.२ नमस्कारस्वधान्त्रितान् ७.८१ नमस्कारादि वै जलम् ७.१०३ नमस्कारान्तकीर्तितम् । परि. ७७ नमस्कारेण पुष्पाणि ७.९५ नमस्कृत्य जलं ततः ७.११ नमस्कृत्य विसर्जयेत् ४,३० नमस्कृत्योपविश्य च ७.५७ नमस्येत् प्रयताञ्जलिः ७.११ न भूर्द्धन्यं न चान्तस्थम् ९.१३ नमोङ्कारसमन्वितम् । परि. १०५ नमोद्भयो नमोपांपतये ७.१०४ नमो व इतिजल्वा वै ७,८५ नयते हीश्वराज्यम् ४.५१ नरादापः प्रसूता वै ७.३१ न रेचको नैव च पुरको ८.२० नरेषु बाह्मणाः स्मृताः ११.३६ न लोहितं न कृष्णं च २.१०८ न वर्ग न विसर्गिणम् ९.१४ नवाच्छिद्रसमन्वितः ७.१२३ नवप्रणवर्षकााभिः । परि. २१ ,, । परि. ६८ नवमं मूर्षि विन्यसेत् ५.१२ नवमीं नाभिमध्ये तु । परि. ६९ नवम्या त्वकुलेपनम् । परि. ९६ न विद्यया केवलया ११.२२ न विशुद्धयामि किंहिनित् ७.१५३ न वेदबलमा श्रित्य ११.१९ न वेदशास्त्रादन्यतु १२.१ न वेदा नैव यृज्ञाश्च १२.१६ न शकोति यदो त्वसौ ६.२७

न शशाङ्को न पावकः ९.२० नश्यन्ति पात्रदौर्बल्यात् ११.१७ न स तत्फलमश्रुते परि. ८९ न स पापेन लिप्यते १०.१२ न साधयति तत्परम् ७.१६० न सीदांति कदाचन ११.४८ न सीदेत् पातिगृह्णानः ४.६१ न स्वरं व्यञ्जनं न च ९.१३ न स्वाध्यायस्य पारगः ११.११ न हन्यान्नेव रुन्धीत ७.३६ न ह्येकपक्षो विहगः प्रयाति ९.२९ नागकूमाण्डनैऋतान् ९.७८ नागक्ष्माण्डराक्षसाः ९.७६ नाङ्गयागी षडङ्गवित् ११.१४ नाचरेच्छिकिमांस्तु यः ७.१२७ नाचरेयुः कथञ्चन । परि. ५७ नाडीश्रसर्वाः प्रतिपूरयेनु ८.१९ नात्युच्छिते नातिनीचे ९.१८७ नाधिकारोस्ति मन्त्राणाम् १.३० नाध्येतव्यं कदाचन १२.२१ नानुच्येत यथााविधि ४.७२ नापाश्रितो न जल्पंश्च ७.१३१ नाप्नुवन्ति फलं क्वाचित् । परि. ९१ नााभेदेशे महस्तथा ५.५ नाभिमध्ये प्रतिष्ठितम् ८.२३ नामतस्तु स्वधाकारैः ७,८७ नाम्ना तु मणवादिता ७.६८ नायन्त्रितश्चतुर्वेदः ४.७७ ,, ११.२१ नारदस्य मतेन हु २.१२८ नाल्पोदके द्विजः स्नायात् ७.६ नाश्ननित न पिबन्ति च ९.१६४ नासनस्त स्वधाकारैः ७.७० नासवर्णे कथंचन ७.८७

नासाग्रचारी स्थित एव ८,२० नासायनयनद्वयम् । परि. २३ नासिकाकृष्ट उद्युवासी ८.२२ नासिकाग्रे विधृत्य च । परि. ४६ नास्तमे नोद्रते रवी ६,२५ नास्तिको वेदनिन्दकः १२.२९ नास्तिक्यभावाद्यश्चापि ७.८८ नास्तिकयभावानमृदातमा १२.३२ नास्ति गंगासमं तीर्थ १०,१० नि:शब्दो व्योमसंज्ञक: २,१४० निःश्रेयसकरं शेयम् ११,३९ निः सृतं कर्मचिरतम् ९.३० नियहे चापि शत्रुणाम् ४.३७ निजं कायं समुत्सुज्यं ९.१९६ नित्यं वै यानिकानिचित् ७.११२ नित्यं स्नानादिकर्मस् ७,३३ नित्यनैमित्तिकीं कियाम् । परि, ६ निवदा ह्यासुरी भवेत्। परि. ७४ निमण्योन्मण्य वै शनै: ७.१६ निमीलिताक्षः सत्त्वस्यो ९.१८९ निमृज्याचम्य वै पुनः ७.१९ निमेषादिक्षणः कालः ९,९४ नियतात्मा जितेन्द्रियः ८.३४ नियमज्याततं दृढम् ७.१५९ नियमानामनुष्टानम् ११.४१ निरायाम्य शनैरसन ७,५१ निरालम्बं तदा भेषत् २.३४८ निराशाः पितरस्तस्य ७.४१ निरुक्तं यस्य मन्त्रस्य १,४३ ानेकच्छ्वसांस्तिष्ठाते ८.२१ निरोद्धव्याः प्रयत्नतः ८.५४ निरोधकाले प्राणस्य ८.१५ निरोधान्जायते वायुः ८.२७ निर्मुणे ग्रुणकोधिनि ६.२१

निर्जगाम ततो मुखात् ४.११ निर्णयः समुदाह्तः २.१५८ निर्णयो व्याह्मतीनां तु ३,३३ निधृतपापा विरजा ८,३५ निर्धुमं पावकः सदा ९.११४ निर्भासं चात्मभासकम् ९.१२६ निर्मलं पापनाशनम् ८.२५ निर्मलाः स्वर्गमायान्ति ८.४० निर्मला गतकिल्बिषाः ८.४१ निर्मलात्मा स्थितो दर्भे । परि. ११६ निवीती कायतीर्थेन ७,६७ निवृत्तं कर्म वैदिकम् ११.४१ निवृत्तं सेवमानस्तु ११.४२ निवेदनान्तं तत् स्नानं । परि. २६ निवेदयेत्तदात्मानं । परि. ७० निष्कलस्य तु सर्वज्ञः २.११५ निष्काम्य नासाविवरात् ८.२१ निष्ठाकारकमुच्यते २.१३ निष्टीवनविज्ञम्भणे । परि. ३८ निष्पीडयति यः पूर्वम् ७.४१ निष्पीडय स्नानवस्रं तु ७.९२ निष्कलान्यवृतानि च १२.२३ नीडं शकुन्ता इव ११,२० नीडमध्यगतं सूर्ये ९,१६५ नीडान्तस्थं वटोपमम् ९.१६६ नीलोत्पलदलस्यामम् ८.२३ नीहाराशनिमाहतै: ९.७७ नेति व्यासः समवर्गत् । परि. ६४ नेहाभिक्रमनाशोस्ति ११,२ नैकवस्त्रो दिजः कुर्यात् । परि. १२४ नैकवासाः समाचरेत् ७,४३ नैत्यकं याद्वजाति।भेः १.२४ नैयायिकार्थमालोक्य १२.१८ नैरात्मवादकुहकैः १२.१०

नैशमेनो व्यपोहाति १०.८ नोदकस्य तु विक्षेपात् १०.१८ नोपातिष्ठाति यः पूर्वाम् ६.३ नोपास्ति कुहते तु यः । परि. १२२ नोपास्ते यश्च पश्चिमाम् ६.३ न्यायेनेष्ठो ददत् स्वर्गे ११.३० न्यासं तु संप्रवक्ष्यामि ५.१

ч

पङ्क्तिं पावयते चैव १२.३९ पङ्क्तिदृष्टयो परं तेजः ११.५३ पङ्क्तिपावनपावनः ९.१८१ पञ्च तीर्थानि विप्रस्य ७.७५ पञ्च दद्यात्तथाहृतीः ९,१४१ पञ्चदश्या प्रदक्षिणम् । परि. ६१ पञ्चधावास्थितस्तु सः ९.१५६ पञ्चधा सप्तधा पुनः ३.२ पञ्चमं यमदैवत्यम् ४.६४ पञ्चमण्डलमध्यस्थो ९,१२८ पञ्चमध्यगतः षष्ठो ९.१३३ पञ्चमीं वामजानौ तु । परि. ७१ पञ्चम्यां च चतुर्दश्याम् । परि. ७२ पश्चम्याचमनीयकम् । परि. १३ पञ्चरात्रस्य सर्वस्य १२.६ पञ्चवर्णसमन्वितः ११.९ पञ्चवायाभिरावृतः ९.१४३ पञ्च व्याद्धतयः प्रोक्ताः ३.३ पाठितं वृत्तिहेतुकम् ११.१५ पठित्वा तज्जलं क्षिपेत् । परि. ४६ पतितानामेष एव । परि. ४७ पदं प्राप्य तु पश्चमम् २.८

,, ,, ५.१० पदमन्यद्विगच्छति ११.५० पदान्येतानि तस्य तु २.८८ पदैस्त्रिभिर्यदात्याता ४.३४ पद्भ्यां नाभ्यां ललाटे तु ५.१२
पद्मसंपुटमध्यगः ९.१६७
पद्मासनं च बद्धवा वै ९.१८८
पद्मासनगता शुभा ४.२८
पन्थानौ ह्याग्रिहोत्रिणाम् ९.९७
पयोम्लफलानि च ७.१४४
परं ब्रह्म नयत्येष २.१२६
परं ब्रह्म तमेवाहुः २.१३३
परं ब्रह्म विशान्ति वै ४.४४
परं ब्रह्माधिगच्छाति २.४७

,, 8.69 परं संतप्यते तपः ७.५९ परकायप्रवेशनम् ९.१९६ परकीयजलाशये ७.११० परकीयनिपानेषु ७.१०९ परब्रह्म इति स्मृतः २.१२६ परब्रह्म स उच्यते ५.११ परमं ह्यत्र तिष्ठाति ९.७१ परमार्थः स उच्यते १२.५ परमाल्पं च यद्धाम ९.७१ परमाप्नोति पुरुषम् ९.२८ परमे व्योम्न्यनन्तारव्ये २,१३७ परमेष्टी प्रजापतिः ४.१३ परलोकात् स हीयते ७.१२७ परस्ताच्च विशीर्यते २,१४९ परिक्रिप्टेन वा जपेत ७.४३ परिवार्य पिवन्ति हि ७.४२ परिज्ञानाद्धवेन्मुक्तिः ९.३४ परिधानाद्वहिः कक्षा । परि. ७४ परिवर्ते समाचरेत् । परि. २ परिवेत्ता तथोच्यते । परि. २० परे धाम्नि नियोजयेत ९.५ परे ब्रह्मणि संस्थिता ९.१०० परोकारः स उच्यते २.१३२

पर्यायगामामिनीय १.८०
पर्यायेण हि कीतितः २.११५
पर्यायेश्व तथाचान्त्रः २.१६
पर्वताश्च जरायृत्था १.६६
पर्वताश्च जरायृत्था १.६६
पर्वताश्च जरायृत्था १.१५
पवित्रं मङ्गलं तथा २.१५४
पवित्राणि च शक्तितः ७.२४
पवित्रे स्थ इति मन्त्रेण । परि. ७५
पवित्रेविवेश्वशान्यः ७.५६
पश्चाद्योगो विश्वायते । परि. ३४
पश्चिमां तु समासीनो १०.९

पश्यते सर्वमतानाम् ५.८१ पश्यत्यत्र न संशयः ९,८ पश्यान्त ये योगविदो १२.४९ पश्यन हि योगयुक्तात्मा ११.५२ पाचिकाप्यायिके हथेते ९.९६ पाञ्चरात्रे स्मतो होषः २.१०० पाञ्चरात्रैः सदोद्यक्तः २.६८ पाणिना दक्षिणेन तु ७.६८ पाणिभ्यां दक्षिणामुखः ७.७१ पात्रदोषेण संदुष्टम् ११.१८ पात्रादिरहितं तोयं ७.११३ पादं पादमद्द्हत् ४.१३ पादाइगुष्टे तथा गुल्के ५.८ पादार्ध पादमर्थना ४.५३ पादेन पाणिना वापि ७.३६ पादी मुर्धान्तमस्तकम् ५.८ पादी स्थाप्योक्षयत्रेव ७.४० पाद्यं चैव नृतीयया । परि. १८ पापं कर्म समाचरेत् ११.१९ पापं तु जायते गस्मात् ६.३ पापेम्यश्च प्रातिब्रहात् ७.१५५

पांपधु कुछते मतिम् १२,३२ पापेप्वाभिरताश्चिरम् ८.३८ पारं गतस्तु तत्यानाम् ११.११ पारक्ये स्नानमाचरेत् । परि. १५ पारगो नात्र संशयः १०.२० पाराशेरेश्चतुर्मात्रः २,१३० पार्जन्यमष्टमं विदुः ४.६५ पार्खे बाह्ये तथा पृष्ठे ९.१५९ पावकस्तेन चोच्यते ९.८८ पीवनं मोक्षदं प्रण्यम् २.५५ पावनात् पावनः स्मृतः ९.४७ पावनानि मनुष्याणां ७.१२८ पावमानीः प्रयोजयेत् ७.२२ पावमानीभिरेव च ७.२२ पावमानीश्च शाकितः ७.१५० पावमान्यस्तथापराः ७.२३ पावयेद्राश्माभेः सर्वम् ९.८८ पाव्यात्मानं समाहितः ७.२३ पाशपताश्च वदन्ति हि २.११ पाषिहनं रजस्वलाम् ७.१४७ पाचाण इव निश्वल: ९.१९० वाषाणमणिधात्नां ९.१५३ पाषाणान्तर्गतेपि च ९.१५२ पितरो न प्रशसन्ति । परि. 👯 पितरोस्य जलार्यिनः ७.८९ पितृतीर्थसमीपतः ७.७४ पिनृतिथिन तर्पयेत् । परि. १० वित्रदेवार्चनं तथा ७.१२४ पितुप्रभाति नामतः ७.८२ पितम्यश्चापि ये चेह ७.४३ पितृयज्ञिकयाफलम् ७.६/२ पितृश्चापि न तपयेत् ७/४० पितृत् स्नात्वा दिजोत्तमः ७.९१

पितृणा तृशिमावहम् ७.७० पितृणां पीतिवर्धनम् ७.८२ पितृन् दिव्यानदिव्यांश्च । परि. १० पितृन् ध्यायन् प्रासिश्चेदे ७.८४ पिनाकी चापराजितः । परि. ५ पिबान्त देहाने:स्रावम् ७,८९ पिशाचांश्च सुपर्णाश्च ७.६३ पीडियत्वा ततः पश्चात् ७.४६ पुत्रः कुर्वन्निराचष्टे । परि. ६० पुत्रजीवसमुद्धवै: ७.१३७ पुत्रदारादिसंसिकः ११,४० पुत्राश्चास्य मरीचयः ९.१६० पुनः संभवनं कुतः १२.१४ पुनन्तु माथितर इति ७.२२ पुनन्त्यहरहः कृताः ८.२७ पुनराजायते न तु ९ १९५ पुनरावृत्तिकारकम् ११.३० पुनरुत्पत्तिकारकाः ११,१ पुनर्वा जायते न च ९.१२२ पुनस्तत्रैव लीयते २.१४० पुनस्तत्र निवेशयेत् ९.७ पुनस्तपस्वी भवति ९.१८१ पुनस्तस्यैव भेषजम् ९,३० पुष्पाणि परिकीर्तिताः ९.१६१ पुरस्तान्द्रास्करो हययम् १.११ पुरा कल्पे समुद्दिष्टा १.४२ पुरा कल्पे स्वयंभुवा ३.१ पुराणतर्कमीमांसा १२,३ पुराणधर्मशास्त्राणि ४.७ पुराणे विनिगद्यते ९,६४ पुरा दृष्टं स्वयंभुवा ७,१८९ पुरुषं हीश्वरं श्रुतिः २.४३ पुरुषं च तथा सत्यम् ३.४ पुरुषं चाप्यालेङ्गकम् ९.११५

पुरुषं निर्मलं शुद्धम् ९.८ पुरुषं भास्करप्रभम् ३.३० पुरुषं मण्डलान्तस्थम् ९.१०६ पुरुषत्वाच पुरुषः ९.५० पुरुषाकृतिमण्डले ९,१०८ पुरुषाल्यः स विज्ञेयो ९,१३५ पुरुषान्तर्गतं सूक्ष्मं ९.१०७ पुरुषात्रपरं किञ्चित् ९.१८६ पुरुषो दृश्यते हि यः ९.१९= पुरुषो मुनक्ति भौगान् ११,६ पुरुषो यो जगद्वीजम् । परि. १९ पुलस्त्यं पुलहं कतुम् ७.६४ पुष्णाति हि जगत् सर्वम् ९.९३ पुष्पं दशम्या दातव्यम् । परि. ९६ पुष्पाणि सुरभीणि च ७,३ पुतः संवत्सरं भवेत् ७,१७ पुरकः कुम्भक्षेव ८.९ प्रकेणेव चिन्तयेत् ८.२३ प्रके विष्णुसायुज्यं ८.४३ पुरणात् पुरुषः स्मृतः ९.८५ .पुरियत्वोदरं तेन । परि, २३ पूर्वजांश्च पितृंस्तर्घ ७.८८ पूर्वीनिष्पीडनं केचित् ७.४५ पूर्वमेव तु याः प्रोक्ताः ५.४ पूर्वमेव यथाविधि १०.३ पूर्वी संध्यां जपंस्तिष्टेत् १०,१२ पूर्वादिदिग्विभागेन ९.१६३ पूर्वा संध्या तु गायत्री ६.१७ यूर्वोक्तस्य तु मंत्रस्य ८.१७ पूर्वोक्तेन विधानेन १,३३ पुर्वादिष्टेस्तथा मन्त्रैः ६.३० पूषा तेन निगद्यते ९.९३ पृषार्यमांशुरेव च ५.८० पुच्छन्ति स्नाननिर्णयम् ६.३१

प्रथमावे न सिद्येत ९.२८ प्रथिवीं च ससागराम् ४.६१ पृथिव्यां बालिशा दिजाः ६.९ पृष्ठदेशे तु दक्षिणः ५.१२४ पौरुषेयास्तु ते स्मृताः १२.१० पौष्णमेकादशं शेयम् ४.६६ प्रकर्तुमसमर्थश्चेत् ७.१५६ प्रकाशश्चाग्रिमुर्ययोः ९.१७ प्रकृतिः साधनं कृत्वा २.८१ प्रकृतीनां विकासणां ११.१० प्रकृतेवांचकस्तथा २.१०३ प्रकत्यापादितं च यत् ९.१३६ प्रशास्य तीर्थदेशं तु ७.१०७ प्रकाल्य इस्ती चाचम्य ७.११ प्रक्षाल्याचम्य वै श्रुचिः ७.७ प्रकाल्योग महाज्ञिश्व ७,३८ प्रक्षिपन्ति महण्जलम् ६.१४ प्रक्षिपेदुदकाञ्चालैः १०.३ प्रक्षिप्योद्धयमुद्रत्यम् ७.५२ प्रक्षोभिताश्च केनापि ७.१५४ प्रचेतसं वासिष्ठं च ७.६५ प्रव्हन्नानि च दानानि ७,१३३ प्रचयवेताध्वरेषु यत् ७.३४ प्रजने च प्रजापतिम् ११.५४ प्रजापतिकृताश्चान्ये १२.१२ प्रजापतिरिति श्रुतिः ३.८ प्रजापतेर्मुखोत्पन्नः २.३ प्रणवं वा जले जपेत् । परि. १२१ प्रणव: पञ्चलक्षण: २.५० प्रणव: सर्ववेदानां ४.२० प्रणवः मुयते सर्व २.९६ प्रणवं चोत्तरारणिम् २.५५ प्रणवं परिचिन्तयेत् ८.४९ प्रणवं ब्रह्मणि स्थाप्य २.१३९

प्रणवं म्मुंदः स्वश्च ४.३०
प्रणवं व्याह्नतीस्तथा ७.१८५
प्रणवध्यानपरस्य च २.६२
प्रणवध्याह्नतिभिः सार्ध ४.४०
प्रणवध्याह्नतिभिः सार्ध ४.४०
प्रणवध्याह्नतिभ्यां च ९.३७
प्रणवश्च परः स्मृतः २.१४२
प्रणवाद्याद्वसमायुक्तं । परि. ७७
प्रणवाद्याः स्मृता वेदाः २.१४
प्रणवाद्याः स्मृता वेदाः २.१४
प्रणवाद्याः स्मृता मन्त्राः २.१
प्रणवाद्याः भवेदिया ५.३९
प्रणवाद्यास्तु विक्षया ४.३९
प्रणवे नित्ययुक्तस्य २.६४

5 383 प्रणवे पर्युपस्थिताः २.१४ प्रणवी धनुः शरोद्यातमा २.५४ प्रणवो योगसाधनम् २.६६ प्रणयो विमलः शुद्धा २.१४० प्रणवो हीश्वरो देवो २.१४४ प्रणवो ह्यपरं बहा २.१४२ प्रणवोस्यादिः सर्गस्य २.१४२ प्रतिपन्नवमीद्ये । परि. ५८ प्रतिप्रणवसंयुक्ताम् ८.३ प्रतिमां व्यञ्जिकां यथा २.५७ प्रतिलोमा प्रयोक्तव्या ४.४१ प्रतिष्ठानं स्तुतिश्चेव १.४३ प्रतिष्ठानानि वेदस्य १२.१८ यातिष्ठाने प्रतिबद्दे २.१४९ प्रत्यक्षं चानुमानं च १२.१९ प्रत्यक्षं जायते घ्हवम् ९.३६ प्रत्यक्षे च फलप्रदः २.५९ प्रत्यवायो न विद्यते ११.२ प्रत्यहं स्नातको द्विजः। परि. ४९ प्रत्याश्रावे जपेपि च २.१५० मत्याहारं ततः पश्चात् ८.९०

प्रत्याहारं तथा ध्यानम् ८.१ प्रत्याहारं विचिन्तयेत् ९.१४२ प्रत्याहारः स उच्यते ८.५१ प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ८.५२ मत्याहारस्य ध्यानस्य १२.४६ प्रत्याहारेण ध्यानेन ९,३५ मत्याहारेण संसर्गान् ८.३२ पत्यवाच मुनींस्तदा १.२२ मत्युषश्च प्रभातश्च । परि. ६३ प्रत्योंकारसमायुक्तं ८.५ प्रथमं संप्रयोजयेत् ४.३८ पथमां विन्यसेद्वामे । परि. ७६ प्रथमा तस्य अकारो २,२७ मथमे कर्कटे देवी। परि. ७७ अ पदाक्षणं समावत्य ७.५७ प्रदीपतापप्रकाश्यैः ९.१७४ पदवन्ति सहस्रांशुम् ६.१२ मधानं पुरुषे योज्यम् ९.१८४ मधानः स तु विज्ञेयः ४.२३ प्रधानपुरुषातीतो ६.२१ प्रधानादेव संभूतम् ३.२५ पपञ्चो बह्मणश्चोक्तः २,३१ प्रभवः सर्वभूतानां २.९५ प्रभूते विद्यमाने तु ७.६ प्रमादात् कुर्वतां कर्म ७,३४ ममीतिपतृको द्विज: ७.८० प्रयतो मृदमादाय । पारे. १२ प्रलपनन जपेत् कचित्। परि. २८ प्रलापश्च जपद्धिषः । परि. ३८ मलीयन्ते च तत्र वै २.१ प्रवदन्ति हि केचन १२.७ मवर्तन्ते विधानोक्ताः २,१० मविभक्तं तु तैजसं २.९३ मविष्टोहरेकदा यदा २.८०

प्रवृत्तं कर्म चोच्यते ११.४० पवृत्तं सेवमानस्तु ११.४२ भवृत्तिश्च निवृत्तिश्च ११.३% भशस्ता ह्यत्तरोत्तरम् ७,१४४ पशस्ता हयुत्तरीत्तरा ७.१३७ मशासितारं सर्वेषां ११,५५ प्रसाय पादौ न जरेत्। परि. उट प्रसिश्चेदै तिलान्तितम् ७.७२ मसुप्तारगसंनिभम् ९.९ प्राकृतं वैकृतं तथा ५.७२ प्रागशेषु कुशेष्वेवम् ७.१३५ भागभेषु सुरान् सर्वान् ७,६९ माग्देवपितृतर्पणात् ७,४५ माङ्मुलस्तु कृताञ्चलिः ७.५७ पाचीनगर्भ तम्षि १२.७ प्राचीनावीत्यदकं च ७,७२ भाजापत्यं तु मुळे स्यात् ७,७६ : प्राजापत्यं तु विशकम् ४.६८ प्राजापत्यं तु सोमिकम् ७<u>.७२</u> भाजापत्येन तत्त्र्यम् ७,११८ प्राणं बहि:शन्यमिवा ८.२१ प्राणः प्रीणाति विश्वभृत् ९,१४३ प्राणनात् प्रणवः स्मृतः २.११७ प्राणस्त्वग्निस्तथादिश्यः ९,१३८ पाणस्यायमनं कत्वा ४.४६ प्राणस्यायमने चैव ४.१० प्राणाल्या तामसी २.२९ माणाल्यो हृदि संस्थितः ९.८८ माणाग्निहोत्रविधिना ९,१३९ प्राणातिरन्धन द्वपदां । परि. ४६ प्राणापाननिरोधनात ८.४८ माणायामं तथा ध्यानं १.८. प्राणायामं विधानतः ८.५० धाणायामः परं संपः २.६३

प्राणायामः स उ**च्यते ८.३** प्राणायामचतुर्धकम् ९,२ प्राणायामत्रयं कार्ये । परि, ७९ प्राणायामत्रयस्य च ८.१८ प्राणायामपरो यदि । परि. १२३ प्राणायाम प्रयोगे च ३,१६ प्राणायामप्रयोगे तु । परि. ११२ पाणायामम्पक्रमेत ९,१९१ प्राणायामशते कार्यम् ८,३६ प्राणायामशतं कुर्युः ८.४० प्राणायामस्तथा संध्या १.२३ प्राणायामस्तपः समृतम् ९,३९ प्राणायामस्त शहिदतः ८.६ प्राणायामस्त्रिधा ज्ञेयः ८.९ प्राणायामाभ्रित्क्षणो ज्ञेयः ८.१० प्राणायामस्य चेव हि १२.४% प्राणायामस्य एक्षणम् ८.१ माणायामस्य छक्षणम् ८.४७ प्राणायामस्य संध्यायाः १०.१९ प्राणायामान् षडाचरेत् ८.३१ प्राणायामान् समाचरेत् ७.१५० पाणायामा ब्राह्मणेन ८.२% प्राणायामास्त घोडश ८.२८ प्राणायामे तथा ध्याने ४.३७ प्राणायामे तथैव च ४.५ प्राणायामेन दह्यते ८,३३ पाणायाम निवोधत ८.६ प्राणायाम नियोजयेत् । परि. १२० पाणायामे प्रयोजयेत ४.४० प्राणायामेषु नित्यज्ञः ३.५% प्राणायामैस्तथा मलम् २.१४७ प्राणायांमदेहेदीयात् ८.३२ प्राणायामयोगास ८३५ प्राणायाभैव्ययोहाते ८:३७

याणायामैश्रद्धभिस्तु ८,३४ 🔭 प्राणायामा यथोदितः ८,४८ प्राणायामीयं मतना ८.८ प्राणायोगेन चालयेत् ८.४४ माणिनां बुद्धिजीविनः ११,३६ ग्राणिनस्तु प्रनः प्रनः ३.१९ प्राणियादि विमुख्यते ३,३० प्राणोग्निविश्व इत्याम्याम् ९,१४२ प्राणी व्यानस्तथापानः ९.१४? प्राणी व्याने। ह्यपानश्च ९.१३२ माणो ह्याग्रस्तथादित्यः २.९८ प्रातः संच्याङ्गभूतेन । परि. ८१ भातः सहगोमयेन । परि. ८२ प्रातः सूर्यस्य मा पिनेत् । परि. ७९ प्रातः स्नानं विशोधनम् ७,१२३ मातःस्वायी न पश्यति । परि. १०० प्रात्तहत्थाय यो विषः ७,११७ प्रातमेच्याह्नयोः स्नानं । परि. ८० पातस्तिष्ठन् जपेत् । परि. ८४ मातस्तिष्ठन् द्विजः । परि. ८३ प्रादेशमात्रं तपते ९,१७५ प्रादेशमात्रः पुरुषः ९.१४४ प्राप्तुयादैश्वरं पदम् ८,४३ प्राप्त्यानात्र संशयः ४.८२ प्राप्यते चौपभोगार्थम् ३,२३ प्राप्यते ह्यमतं ततः ११.४८ प्राप्य न च्यवते पुनः ३.२३ प्राप्य विष्णाः परं पदम् ९.१७८ मायश्चित्तान्तरं वृथा । परि. ६७ प्रायश्चित्तीभवेदियो ६.८ प्रायश्चित्तेषु सर्वज्ञः ३,१५ भायश्चित्यपि सर्वग्मात् ७,३३० प्रियेषु स्वेषु मुकृतम् ११.५१ भोकः शिष्यहितेषिणा २,१५८, इंट मोक्तवानिदमत्युग्रम् १२.८ प्रोक्षणे पोषणे चैव २.१४९ प्रोक्ष्याचम्य पुनर्गृहे ७.११२ प्लुतं कुर्यात्र संशयः २.६

फ

फर्कारान्ताभिचारिके ४.४१ फलं चैवापदवादं च १.३७ फलं न किञ्चिदाप्नोति । परि. १०८ फलं भवति नान्यथा १२.२५

ब

बद्धमेतं सुष्मणायाम् ६.२४ बधीयात्रासुरीं कक्ष्यां । परि. ४५ बलं वीर्ये तथा तेजः २.१०१ बहि:प्रज्ञो विमर्विश्व २.९० बहि:संज्ञी मध्यसंज्ञ २.८५ बाहि: संज्ञस्तथान्तश्र २.८८ बहिरेतत् ।त्रेकं द्विजः ४.४९ बाहिस्तमासे राजते ९.२५ बाहिस्तेजो विनिर्गतम् ९.१०७ बहाविद्यासुशोभितः ११.१३ बाईस्पत्य सप्तमं च ४.६५ बाष्कलेरेकमात्रस्त २.१३७ बाह्यं द्वादशमात्रेकम् । परि. २५ बाह्यशद्भग्रद्भनः ७.१९० बाह्यस्तु विषयावेप ९.३ बाह्यस्थितं नासप्टेन ८.१९ बाह्यानि करणानि । परि. ८५ बाह्य सूर्यस्य चान्तरे ९.१४ बिम्बं यस्य त्रयीमयम् ९.१०३ बिसशङ्गाटशाल्ब ७.१४४ बीजवत् प्रभवन्ति च ९.१२ बद्धावेव निवेशयेत ९.१८२ बुद्धिमत्सु नराः श्रेष्ठाः ११.३६ बुद्धिवृत्तीः पुनः पुनः ९.४३

बुद्धेरात्मा महान् परः ९.१८५ बद्धेबीधियता यस्त ९.४४ बुद्धववस्थितमीश्वरम् १.१३४ बुद्धधहंकारमनसाम् ९.१८२ वृहतीपङ्किरेव च २.१३ बृहत्वादुबंहणत्वाच ९.८३ बुहस्पतिकृतास्तु ये १२.११ बृहस्पत्याप एव च ३.१४ बोद्धव्यः सततं बुधैः ९.४१ बौद्धः कापिलक्रहको १२.९ ब्रह्मकर्मसमाधिना ९.११८ ब्रह्मकल्पं महामुनिम् १.३ ब्रह्मक्षत्रविशां चैव ७.१५८ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा ११.४४ ब्रह्मचार्याहिताग्निश्च । परि. ८७ ब्रह्मणः परमं धाम ९.२? ब्रह्मणः परिचिन्तनात् १०.२० ब्रह्मणः प्रणवंकुर्यात् २.१४८ ब्रह्मणः सदनं हि तत् ३.२१ ब्रह्मणः सदने स्थिताः ३२.८ ब्रह्मणः सदृशाश्च ते ३.२९ ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः २.९ ब्रह्मणिस्रिविधस्य च २.१२४ ब्रह्मणा चाबिलं जगत् ९,१४६ ब्रह्माणे प्रणवस्तथा २.५१ ब्रह्मणेयये पृथिवये ७.१०२ ब्रह्मणोपास्यते संध्या । परि. ८७ वहा तलक्ष्यमुच्यते २.५४ ब्रह्मनीडं हिरण्मथम् ३.२५ ब्रह्मप्रधानकर्मस्थाः ११.४८ ब्रह्म ब्रह्मविदोजनाः ९.१०० ब्रह्मभूतं हि सञ्चित्य ९.११६ ब्रह्मभूतः सनातनः २.१५६ ब्रह्मभूयाय करपते २,६०

ब्रह्मभूयाय करूपते ९.४० ,, ११.४२ ब्रह्मयज्ञामसिद्धगर्थे । परि. ४४ ,, । परि, ८८ ब्रह्मयज्ञार्थमेव च ७.५८ ब्रह्मरूपं तदात्मानं ५,३ बह्मलोकगताथ वा ४.२८ ब्रह्मलोकमतिकम्य ९,१६९ ब्रह्मवादिन एवाहुः ९.४२ ब्रह्मविदोनेकविधाः २.६२ बहाविदी बहाणी योगं २.११ बह्मविद्यामयापि वा । परि. ४४ ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः २.७५ ब्रह्मसायुज्यतां श्रजेत् १.२४ ब्रह्मसायुज्यमृच्छति ५.१३ बह्महत्यां व्यपोहाते ७,१८१ बहाहत्यां सुरापानम् ४,५५ बहाहा च सुरापश्च ८.३८ ब्रह्महा हेमहारी च ४,६२ ब्रह्माग्निवायुसुर्याश्च ४.९ ु ! परि. ११२ ब्रह्माय्री ब्रह्मणा ह्तम् ९,११८ ब्रह्माणं तर्पयेत् पूर्व ७,६२ ब्रह्माणं प्रविशनित ते । परि. १०१ ब्रह्माणं रक्तगीराङ्गं ८,२४ ब्रह्मा तेन निगद्यते ९.८३ ब्रह्मादि स्तम्बपर्यन्तम् ९,१५३ ब्रह्मादीनाममत्सरः ७.९३ ब्रह्माद्यानुपरीती तु ७,६० ब्रह्मानन्त्यम्पाइन्ते ९,२७ ब्रह्मान्तरिक्षसंज्ञी २.२८ ब्रह्मापि तद्दत्यणवेषहृतं २.४६ ब्रह्मा भवति मानवः २,९६ ब्रह्माभ्योति सनातनम् ११.५१

ब्रह्मा मे प्रीयतां रविः । परि, ८१ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हाविः ९.११८ ब्रह्मार्थ च स्वयं मुवः २.३ ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरः ९,७९ ब्रह्मा विष्णुश्च स्ट्रश्च २.२० ब्रह्मिष्ठानां भवेदेवं २.८७ ब्रह्मीभवति ब्राह्मणः ५.१ बह्मेव तेन गन्तव्यम ९.११८. बाह्यं दैवं तथा पैत्रं ७.७५ ब्राह्मणं तादिहोच्यते १.४३ ब्राह्मणं विनियोगं च। परि. ८९ बाह्मणः पात्रतां वजेत् ११.२४ 👍 ब्राह्मणः सिद्धिमाप्तुयात् ११.४७ . ब्राह्मणस्य विजानतः ११.३ : वाह्मणानां मुखे स्थितम् ६.६ ब्राह्मणानां हिताथीय १.२१ बाह्मणानि विधानतः ४.६ ब्राह्मणा ब्रह्मचिन्तकाः १०,१७ बाह्मणास्तेन वेदाश्च २.९ बाह्मणी च प्रसृतिका । परि. ४ ब्राह्मणेन प्रयत्नतः ११,२५ ब्राह्मणेन विपश्चिता १.२७ ब्राह्मणेन विशेषतः १.३८ बाह्मणेषु तु विद्वांसः ११.३७ ब्रह्मणेर्वह्मचिन्तकैः १,२६ ब्राह्मणै: समनुज्ञाता । परि, २५ बाह्मणैस्तु गृहाश्रितैः ६.२६ ब्राह्मणी दिपदानां च ४.१४ ब्राह्मणो धृतकिल्विषः ४.६० बाह्मणी नात्र संशयः ७,१३० ब्राह्मणो नाज संशय: १०,१५ ब्राह्मण्यं येन वै भवेत् ४.३ ब्राह्मण्यं लभते येन १.२४ ब्राह्मण्यं च भवेत् केन १.१३

ब्राह्मण्यं तस्य वै कुतः ४.७५ ब्राह्मण्याच्च न हीयेत ६.४ ब्राह्मण्यात् परिहीयते ४.७१ ब्राह्मण्यात् पतितो यतः । परि. ३६ ब्राह्मचेप्णवरीदेश्च ७.९३ ब्राह्म नः संशयो महान् १.५

भ

भक्त्या तानि जपेत् सदा १०.६ भक्त्यश्रद्धादराभ्यां च २.५८ भगमन्तर्गतं विभुम् ९.४२ भगवद्वाचकः श्रोकः २.१०३ भगवद्वाचकः स्मृतः २.१०० भगवन्तं याज्ञवल्क्यं १.१ भगवन् सर्वयोगीश १.५ भगवान् याज्ञवल्क्यस्तु १.२२

2.232 भगसंज्ञा धनस्योक्ता ९.९१ भरणान्दर्ग उच्यते ९.४६ भगेरत पुरुषोह्यात्मा ९.६१ भगील्यं विष्णुसंज्ञं तु ९.२३ भवग्राहाकुलार्णवात् ३.३१ भवब्राहाणवाकुलात् २.१२० भवतीह न संशयः १.३१ भवन्ति भास्कराकाराः ८.४१ भवन्ति भूयो भूतानि ३.१६ भवन्ति सफलान्यपि १.३५ भवन्त्यल्पफलान्यपि १.२९ भवेत्कर्मवशादेवं २.१३१ भवेत्कीटोथवा किामेः ९.१७२ भवेच्छ्रतिनिदर्शनात् ४.७२ भवेत्तेषांद्विजन्मनाम् । परि. १२२ भस्मनीव हुतं हव्यं ९.१४९ भागधेयं श्रातिः पाह ७.४४

भागैः पृथक पृथक् कुर्यात् ७.५ . . . भावग्राहयो मनोमयः २.६१ भाववृत्तं च देवतम् ७.१७२ भाष्य स्नात्वा पुनर्जपेत् ७.१४९ भास्करस्तेन चोच्यते ९.९२ भास्कराभिमुखो मज्जेत् ७.१५ भित्वा शरीरं नयति २.१२३ भुक्त्वा गच्छाति तत्स्थानम् ११.६ मुक्त्वाचम्य पुनः पुनः ९.१४२ भुइक्ते देहगतान् गुणान् ९.१३३ मुवर्लीकं तु जानुनोः ५.५ भ्वस्तेन प्रकीर्तितम् ३.१७ मृतं भव्यं भाविष्यं च २,२२ ₹.८४ १२.४१ मतं भव्यं भविष्यति २.८९ भूतग्रामं चतुर्विधम् ७.६४ मृतानां पाणिनः श्रेष्ठाः ११.३६ भूतानां विन्दते तु यः ११.१० भूतानि प्रकृताविष. ५..१८३ भूतान्यथ पश्रंस्तथा ७.६३ भूते भव्ये भाविष्याति २.८६ भूत्वा च पितृदिङ्मुलः । परि. १० भूमिष्ठमुद्भतात् पुण्यम् । परि. ९० भूभेर्नवोदकं चैव । परि. ४ भूम्यां पर्वतवासिनी । परि. २५ भूराद्याश्चेव सत्यान्ता ३.६ भूराद्यास्ते समासतः ५.४ मराद्येः सप्तभिव्यासम् ३.२५ भर्भवः स्वस्ततः परम् ४.२६ मूर्भव: स्वस्तर्थेव च । परि. ३५ भर्भवः स्वस्त्रयंवस्थानं २.२१ मूर्भुवः स्वरिति चैव २.७७

भूर्भुवः स्वरिति ज्ञेयाः ३,३

मूर्मुवः स्वरिति यः ९.१०८ हे मूर्मुवः स्वर्गिवासिनाम् ९.७७ मूर्मुवः स्वर्महर्जनः ३.५

8.3 ,, भूभ्वः स्वस्तधापुर्वे ३.९ भूम्वः स्वस्तयैव च ३.४ भूलोंकं पादयोमंच्ये ५.५ भूलोंकश्चान्तरिक्षं च ४,३३ भूगं नारदमेव च ७.६५ भेक्षं नक्तमयाचितम् ७.१४% भेति भासयते लोकान् ९,४' भेदैश्चिषष्टिभिभिन्नं २.६८ भोका यस्तु प्रकीर्तितः २.९४ भोकारं यज्ञतपसाम् ७.३२ भोक्तृभावः स उच्यते ९.१३५ मोजनाच्छादनादिभिः १२.१३ भोज्यं तद्रद्यापहम् ९.१३% भीमान्तारिक्षं दिव्यं च ९,१४८ भ्रंशितो नरकपदः ११.३० म्रस्ज पाके भवेदातुः ९.५२ भ्राजते च यदा भर्गः ९.५० भ्राजते दीप्यते यस्मात् ९.५३ म्राजते स्वेन रूपेण ९.५४ म्रामितानां कुदृष्टिभिः १२.३३ भवोर्ललाटसंधी व ५.६ भूणहा गुरुतस्पगः ४.६१

मकारं च प्रजापतिः ४.१२ मकारं प्रतिपद्यते २.३३ मकारं मृर्फिविन्यस्य ५.३ मकारश्राक्षरत्रयम् २.१९ ,, २.७१ मकारश्राधमात्रकः २.३१ मकारसंज्ञा विज्ञाना २,३० मकारे पीड्यमाने तु २.३४ मकारो विन्द्वरेव च २,५० मङ्गल्यः पावनी धन्यः २.२ मन्जेदप्सु पुनः पुनः ७.३५ मण्डलं तस्य मध्यस्यः ९.१९४ मण्डलबाह्मणेन तु ७.५४ मत्तो मार्जारवद्यथा ११.८ मत्वा धीरो न सीदति २.१४४ मत्स्यकच्छपमण्ड्काः । परि, ९.१ मधुवत् संभृतं होतत् ४.७% मध्वाता इति स्यूचम् ७.८३ मधून्येतानि कुर्वते ९.१६२ मध्यमस्तुभवेद्विन्दुः ९.११ मन्यमादिइयं पर्व । परि. ९२ मध्यमाभिर्मुखं पूर्वे । परि. ९३ मध्यमायां च संध्यायाम् ६.९९ मध्यमायां हृपांकेशम् । परि. ३ मध्यमे सवने तथा ७.१२४ मध्याह्नात् प्राग्विशेषतः । परि. १२ मध्याहे यजुभिस्तशा ९.१०३ मध्ये किं परिचिन्तयेत् १.१७ मध्येन्तरिक्षमभवते ९.६७ मध्ये पित्र्यं प्रकीतितम् ७.७७ मध्ये सौम्यं प्रातिष्ठितम् ७.७६ मध्यो मात्राश्चतुर्विशतिः ८.१? मनः प्रसादजनमम् ७.१२६ मनश्चोंकारमेव व २.१३८ मनसश्च परा बुद्धिः ९.१८५ मनसा प्रातिहर्तकया ८.५२ मनसा वा जमेचेव । परि. ११९ मनसीन्द्रं दिशःश्रीत्रे ११.५४ मनस्तत्र समाधाय २.१३%

मनस्यन्तस्तु तैजसः २.९० मनुना परिकीर्तितः १२.२० मनुमन्ये प्रजापातिम् ११.५६ मनुष्याः परिकार्तिताः ७.६६ मनुष्यान् सनकादिकान् ७.६७ मनोबुद्धिरहंकारी ९.१८३ मनो युग्यात्तथोंकारे २.१३९ मनोरजः सोमसंज्ञक २.२८ मनोवाक्कायकर्मभिः ७.३७ मनो हृदि निरुध्य च २,३९ मन्त्र इत्याभिधीयते । परि. ७७ मनत्र तत्वार्थाचेन्तकै: २.६ मन्तवत् स्नानभोजने ७.४९ मन्त्रवत् स्नानामिष्यते ७.१५८ मन्त्रवान् कीर्तितो विधिः । परि. २६ मन्त्रस्नानकभेण तु ७.१६६ मन्त्रस्नानमुदाहृतम् ६.२८ मन्त्रस्नानादिकान् सप्त ७.१६२ मन्त्राः कर्मार्थासिद्धये १.४२ मन्तार्थे ज्ञानकर्मणी १.३२ मन्त्रार्थगतमानसः । परि. १०३ मन्त्रांश्वापि पवित्रकान् १२,३७ मन्त्रेण तस्य तत् प्रोक्तं १.३९ मन्त्रे मन्त्रे प्रयत्नेन १.३४ मन्त्रैर्देष्टेस्तु मार्जनम् ६.२७ मन्त्रैर्वरुणदैवतै: १.१४ मन्त्रहोंमीमार्जना ८.३५ मन्त्रेश्च देयमुदकम् ७.८२ मन्त्रोयः परिकीत्यते ४.८ मन्त्रोर्थमापि वेदादौ ९.५८ मन्दं पिङ्गलया पुनः । परि. २५ मन्देहा नाम राक्षसाः ६,१२ मया स ते तु यः मोक्तं १२.४४ मरीचिरत्रयङ्गिरसौ ७.६४

मरुतोक्गिरसादयः ५,१६३ मलं इन्ति दिवाकृतम् १०.९ महतःपरमव्यक्तं ९.१८५ महतोप्येनसो मासात् ४.५० महदादि विशेषान्तं ३,२७ महस्तेन निगद्यते ३.१९ महांश्च परिमाणतः ३.१८ महानीशश्च भूतानां ९.८४ महापातकनाशनम् ७.११८ महाव्याहतयस्तु वै ३,६ महाव्याद्धतयोव्ययाः ४,४६ महाव्याद्धतिभिः पञ्चात् ७.१४ महाव्याहातिभिश्चेवम् ९.१३९ महाव्याद्धतिभिस्तथा ७.५० महेश्वर इति स्मृतः ९.८४ मातरं पर्युपासते ९.१४८ मातापित्रीश्च जीवतोः। परि. ६० मातामहांश्च सततं ७.७२ मातुलानि पितृष्वसृः ७,८६ मातृमातृष्वमुः श्रश्नः ७.८३ मात्राः संकल्पयेत् कथम् ८.१५ माला चात्र चतस्त्रिका २.१२९ मात्राप्रमाणयोगन ८.४८ मात्राभेदाः प्रकीर्तितास्तर्ज्ञैः ८.११ मात्रायोग प्रमाणेन ८.४८ मात्रायोगा यथोक्तास्तु ८.१७ मात्रासंज्ञां प्रशसान्त ८.१२ मात्रास्तदिनियोगश्च २.५० मात्रास्तिस्रोव्यक्ताव्यक्ताः २.१२ मात्रास्वप्नविकल्पा २,२८ मानसं विष्णुचिन्तनम् ७,१६५ मानसं प्रणवस्नानम् ७.१६७ मानसः शास्तिकजपः ७.१३४ मानसे विमले शान्ते ९,३

मानसीकत्या समालभेत् ७.१७ मान्तं भीमं तथाग्रेयम् ७.१६३ माक्तं पञ्चदशकम् ४.६७ मार्गाद्वेतयमात्मनः ९.१७१ मार्जनं कारयेत्ततः ७.१८८ मार्जनं च तथा कृत्वा ७.१८६ मार्जनं तु विधीयते ७.२६ मार्जनं प्राणसंयमः ६.२९

मार्जनं प्राणसंरोधी १०.१ मार्जनस्य च जप्यस्य १०.२० मार्जनाचमने तथा ७.१६९ मार्जनान्तर्जलं जपः १.२६ मार्जनान्तर्जलस्य च १२.४६ मार्जनाम्युक्षणे स्नानम् १.८ मातर्ण्डः सवितेति सः ९,६९ मासस्य सरितां पतिः ७:११९ मासोच्चारं न कुर्वीत । परि. १०६ मिलो धाता भगस्त्वष्टा ९.८० मिथिलास्थं महात्मानं १.१ मिध्यादृष्टान्तहेताभेः १२.१० मुक्तकेशो गलावृतः । परि. २८ मको न जायते मूयः ९,१७८ मुक्तो न जायते भूयः २,१५६ मुखं विष्टम्य चारसा ९,१८९ मुखबिंबे तपस्तथा ५.६ मुलमाग्नेस्तदित्युचः ४,४ मुखमेकं समालेक्य ९,१६४ मुखमेतत् समुद्दिष्टम् २.१२५ मुच्यते पातकैः सर्वैः ७.१७६ मुच्यते स्नानमाचरन् ७.१५५ म्ब्यते ह्यपपातकात् ८.२४ मुख्यन्ते ब्रह्मणा सह ३,२९ मुख्यमानस्तु रेचकः ८.२२

मुश्चन्त्ववस्थेति च ७,२० मुनिना समुदाहुना १२.४४ मनिर्मोक्षपरायणः ११.५२ मुनिसंबैः समावृतम् १.१ मुनीनां भावितात्मनाम् १.२० मृदस्य दुष्कृतात्मनः । परि, १०९ मुद्देन्येवाश्रितः सदा ९,१२५ मुर्धन्येवावतिष्ठते ९.११ मुर्जि संतिष्ठते सदा ३.२२ मुब्र्याधायात्मनः प्राणम् २.३९ मूलस्तंभो भवेदेदः १२.२५ मूले ह्यपासिते सम्यक् १२.२५ मृषकोपहतं तथा । परि. ५९ मृतः श्वाचाभिजायते ६.२ मृत्तीयैः गुध्यते शोध्यम् ११.४९ मृत्युभीतिश्च वै पुरा १.४० मृदालंभश्च पार्थिवम् ७.१६४ मृदा स्नानं न कुर्वीत । परि. ९४ मृद्मच्यादिमालत्वात् ८.७ मृद्मध्योत्तमत्वाच ८.४९ मुद्रोमयातिलान् दर्भान् ७.३ मुद्धिरद्धिश्च गात्राणि ७.९ मुद्भिरद्भिश्च चरणी ७.७ मेध्यं शुद्धायातयामं २.१५४ मेरः शिखरिणां श्रेष्टी ४,१५ मैत्राद्यपनिषत्मु च ९.१५८ मैत्रोथ वरुणो यमः । परि. २४ मेंत्रो ब्राह्मण उच्यते ७.१३०

,, ,, १०.१५ मोक्षदं तु समुद्दिष्ट ११.३२ मोक्षद्वारमञ्ज्ञमम् । परि. १२२ मोक्षमागेत्रसाधकम् । ९.४ मोक्षावाप्तिस्तु न भेवत् ११.३३ व मोहजालमपास्याय ९.१९२ मोहात् प्रतिपदं षष्टीम् । परि. ९५ मोद्रस्यस्य त्रिमात्रस्तु २.१२८ मोनात् सत्यं विशिष्यते २.६३

य

य इत्तद्विद्वस्त इमे ११.७
य इदं धारयेद्विमः १२.४८
यं च वेत्थ हुताशने ९.१०५
यं ज्ञात्वा मुच्यते विद्वान् ३.३१
यं ज्ञात्वा याति वै विमः ४.१
यं ज्ञात्वा विममुच्यते ९.१७७
यं प्राप्य विनिवर्तन्ते २.१३५
यं हि व्रतानां वेदानां ७.३२
यःकश्चित् कस्यचिद्धमः १२.२०
यः परः स महेश्वरः २.५२
यः पञ्चाग्रीनिमान् वेद ९.१२५
यः प्रयानि त्यजन्देहम् २.१०५

₹.४0 यः पुष्पाण्यप एव वा ७.९७ यः शब्दमय ओंकारः २.१३२ यः सारः सर्ववेदान्तम् १.५ यः स्नायात्तस्य हीयन्ते । परि. ६२ यः समरेत् प्राणसंयमे २.१० यकारान्ते पातिष्ठितम् ४.२२ यकारोस्याः प्रजापतेः ४.२१ यक्षराक्षसभूतानि ७,१४१ यक्षान् रक्षांसि मानुषान् ७.६३ यच्चन्द्रमासे यच्चायौ ९,१८ यन्नोपास्य विमुन्येत १.१७ यच्छव्द उदितो भवेत् ९.४१ यच्छिद्रं यदयाज्ञिकम् २.१५२ यजमानस्तु वै सदा ३.४ यजुः अक्रा च गुला च ९.१०५ यजुर्वेदे च पठशते २.७८-यजुर्वेदे पातिष्ठिता ७.१८१ .. ---- यजुश्चात्र प्रतिष्ठितम् ९,३०९ 🕟 यज्ञश्चन्दो विवक्षितम्। परि- ११२ यजुश्छन्दो विवर्तितम् ४.९ यजुषा मनसा चैव ९.११७ यजंष्यभ्यस्य मानेन १.११ यज्ञदानतपः किया २,१० यण्जात्वामृतमश्नुते १.७ यज्ज्ञात्वामृतमस्नुते ९.२३ यज्ञाश्र विहिताः प्ररा २.९ यज्ञोपवीतमध्म्या । परि. ९६ यज्ञापवीतहे धार्ये । परि. ९६ यद्कव्यतालव्य २,१११ यतः प्रवृत्तिर्भृतानाम् ११.४६ यतेस्त्रिषवणं स्नानं । परि. ८० यतो वाचो निवर्तनते २.५३ य्रतिंकञ्चिदाति मन्लेण ७.११ यत्तु सातपवर्षेण ७.१६५ यत्नेन शुचिरेवसः ७.१११ यत्पूर्व तु समुद्दिष्टं २.१३४ यत्र तत्राश्रमे रताः ११.४४ यत त्रेविद्यमेव वा ११.३५ यत्र यत्र च संकीर्णम् ४.५६ यत्र वृत्तमिमे चोभे ११,२२ यत्र संतिष्ठते शशी ९.९८ यत्र स्थाने च यत्तीर्थ ७.१२ यत्राश्चिस्थलं वा स्थात् ७.४८ यत्रासौ तिष्ठति पुरुषोद्ययातमा ९.१ • ? यत्वयोक्तं प्ररानव ७,१ यत्सारं ज्ञानमुत्तमम् १.२२ यत् स्थूलं ताहशं शेयम् ११.२८ यथा कार्य विधानतः ७.१२९ यथार्गिवें देवतानां ४.१४ यथात्रं मधुसपिभ्याम् ११.२४ यथा पत्रं फर्छ पुष्पं:२,१४६०...

यथा पर्वतधातना ८.३३ यथा मधु च पुष्पेभ्यो ४.१६ यथा रथो विनार्थः ११.२३ यथावदनुपूर्वशः ८.१ यथाविष्युपनाययेत् ४,७३ यथाशकि समाहितः ७.५९ यथाश्रमेधः ऋतुराद् ७,१७७ यथाश्वमेवावभृथम् ः १७५ यथासंख्यं प्रकीतंयेत् ८,१० यथासंख्येन कार्यत् ८,१८ यथासंख्येन जप्येन । परि. ८१ यथा वै शङ्कुना पर्ण २.४२ यथा हि क्षियता वालाः ९.१४८ यथा हि गोर्वत्सकृतं निशम्य २.४६ यथोक्तानि भवन्ति च २,१५१ यदक्षरं वेदविदो वदन्ति २.१०४ यदधीतेन्वहं शक्त्या ७.५९ यदन्नं समुपागतम् ९.१३८ यदमेध्यमशुद्धं वा २.१५३ यदस्याः स्थाद्वारेमशत ९,१६९ यदहा कुरते पापम ८.३७ यदा स्यादशुचिनरः । परि, ५३ यदादित्यगतं नेजः ५.१८ यदा निरोधसंयोगात ८.२६ यादिच्छन्तो ब्रह्मचर्य २.३७

,, ,, २.१०४
यदि वाग्यमलोपः स्यात् ७.१४८
यदि सम्यगधीयते ११.२९
यदि स्नायात् कदाचन ७.१०९
यदि स्याजीविष्मृकः ७.७९
यदि स्यात् क्लिन्नवासा वै । परि. ९८
यदी च्छेद्योगमात्मनः २.४९
यद्ने चातिरिक्तं च २.१५२
यदेन नर्षयेद्धिः ५.९१

यदेव कुरुते स्नानम् ७.१५७ यद्रत्वा न निवर्तते ११.६ यदृत्वा न निवर्तन्ते ९.२० यद्यप्यधीताः सह ११.२० यद्यागच्छेददिजोत्तमः ७.१४६ यहार्धतं निषित्रेत् ७.७३ यद्योगेनात्मदर्शनम् ११.३४ यन प्रोक्तं मयात्विह ७.९५ यत्राम्ना न हतं हरे। परि. ६६ यमध्यार्यमा तथा ७.७८ यमस्य ।नियमस्य च ७.३२ यमैश्च नियमेश्चेव ९.३५ ययेदं धार्यते जगत् ९.१४'९ यश्च मण्डलमध्यस्थो ९,१०५ यप्रया बन्नेण वोदकम् ७.३६ यस्तं न वेद किमृचा ११.७ यस्तं वेद स वदवित् २.७ यस्तु जानाति तस्त्रेन १.३१ यस्तु तां केवलां संद्यां । परि. ९९ यस्तु विमः सुरां पियेत् ४.६२ यस्तु सम्यक् द्विजोऽधीते ७.६० यस्तु सारः प्रकीर्तितः १.३ यस्मान् पाचयते हासी ५.५२ यस्मिलवणवद्यामी ९.९९ यस्मिन देवा अधि ११.७ यस्मिन विश्वं प्रतिष्ठितम् ३.२७ यस्य चैवाहुतिं दद्यात् १.१८ यस्य यस्य तु मन्त्रस्य १.४१ यस्याकाशमयं कोष्टम् ९.१७ यस्येदमायुधं मास्ति ७.१६० याः काश्चन कुदृष्टयः १२.२२ याः काश्चित्मद्रगाः ७.११६ याजनाच्यापनं जपम् १.२८ याजवस्कयस्य धीमनः ६,३१

याज्ञवल्क्येन धीमता २.१५८ याज्ञवल्कयेन विमाणां १२.४२ याज्ञवस्वयो महामुनिः ७.२ यातयामं च यद्भवेत् २,१५३ यातयामानि छन्दांसि १.२९ यात्रार्तिपसवेषु च। परि. ४० यानि तानि तु कानिचित् १२.२३ या निष्ठा समुदाहृता १२.४४ यानित देवाः सहिषंभिः ७.४१ या भवेत् पश्चिमा संध्या ६,१७ यामुपास्य विमुच्यते ६,१ याम्यं हि यातनादुःखं । परि. १०० याम्यपश्चिमके चैव ७ १० यावहेवानषींश्चेव ७,४० यावन्तोस्यां विकर्मस्या ६,९ यावित्रमलतां याति २.१३८ यावानर्थं उदपाने ११.३ या वृत्तिस्तु प्रकीर्तिता ८.५२ या वेदबाद्धाः स्मृतयः १२.२२ याश्च तीर्थाद्विनि:सृता: ७,१५४ या संध्या सा तु गायत्री ६,१० युद्धमासीत् सुदारणम् ६,१३ येच स्नानाः शिरोन्नतैः १०,१० ये चान्ये ब्रह्मणः सुताः ३.२० ये चैकरूपाश्चाधस्तात् ९.१७० ये ते शतिमाति ह्यचा ७.८ थेन गच्छन्ति विद्वांसः १२.४३ येन देवाः पावित्रोति ७,१४ येन मत्जियते कर्म १.२४ येन यहाषिणा हुए १.३८ येन विन्यस्तमात्रेण ५.१ येन सकत्न करस्थांश्च ८.४४ येन सर्वामेद ततम् ११.४६ येन स्नातो न चोदके ७,४०

येनेदं वाड्ययं दुग्धम् १२.१२ ये पाकयज्ञाश्रत्नारो ७.१२९ ,, १०.१३ येभ्यो वापि पिता दद्यात् ७.८० येर्चयन्ति सदा विष्णुं । परि. १०१ येषां दिजाना सावित्री ४.७२ येषु कर्मसु यादशम् ४.३ ये हिंसन्ति सदा सूर्यम् । परि. १२२ यैविंपैरवधारिता ४.४३ योगक्षेमं च कीर्तयेत् ७.१४६ योगधर्म समचरेत् ११.१ योगधर्मे प्रवर्तते ११.४३ योगयुक्तः सदा भवेत् ११.४ योगसाधननिश्चितम् २.६९ योगसारसमु व्यम् १,२३ योगसिद्धेस्तु लक्षणम् ९.१९६ योगसिद्धैस्तथान्येश्व १,२ योगाम्निना दग्धनीजा ८.३५ योगाचार्येण संचिन्त्य २.१५८ यो जपेद्विधिवद्द्विजः ४.८२ योधीतेऽहन्यहन्येतान् ४,४७ योनधीत्य दिजो वेदम् १२.२४ यो भित्त्वा सूर्यमण्डलम् ९.१६८ यो यदिच्छाते तस्य तत् २.३८ योवमन्येत ते त्भे १२.२९ योविदैनं स वेदवित् २.४१ ११.२६ ११.२७ . योसाबादित्ये पुरुषः ९.६० योसी विस्तरशः मोक्तः ७,१६८ योह्यविद्वान् समश्राति ९.१४९

रहणाइद्र उच्यते ९.८४

रका भवति गायत्री ६,१८ रजसा स्त्री मनोद्धाः ११.४५ रजस्वला चतुर्वेहि । परि, २५ रजोदुष्टेम्भासि स्नानं । परि. १०२ रथनीडे स्थिता विभोः ९१६४ रण्याघोषेण संतुष्टो ११.८ रध्यायां शृद्रसंनिधौ । परि. ७८ रविमध्ये च चन्द्रमाः ९.१२९ रविमध्ये स्थितः सोमः ९,१२८ रविस्तेन निगद्यते ९,९५ रश्मयस्तस्य शहिदताः ५.७३ रश्मयोस्य मृदुप्रभाः ९.१७० रश्मिभिः परिवारितः ९,१७३ राश्माभेः संप्रकर्पति ९,७४ रिससंज्ञे व्यवस्थिते ९.९६ रसं तदमृतं मधु ९.१६२ रसरूपेण तिष्ठति ९,१५४ रसरूपेरलक्षितः २.५६ रसानि यानि मेध्यानि ९.७४ रसान गृह्वाति रिमिभिः ९.१४० रसो गन्धश्च पञ्चमम् ९.१३२ रहस्याचरितात् पापात् ७,१५५ रहस्येषु च कर्मस् १.३४ राजसं तद्गणं स्मृतम् ५.२ रात्रावपि तदिष्यते। परि. ४० रातिंदिवं मलपते ११.८ रात्रिं नीत्वाप्स् सुर्यहक् ४.५७ रात्रिं नीत्वाप्सु सूर्यहक् । परि, १०७ रात्रिसंघ्यागृहेषु च । परि. ९४ रिक्तभूम्यां च खट्वायाम्। परि.१०३ इक्माभं स्वप्नधीगम्यम् ११.५५ हचकायन आचार्यो २,१२७ रहकुमाण्डजणीश्च ४.५४

रूपं च तेजश्र वलश्च । परि. ३९अ

रूपसोभाग्यवर्धनम् ७.१२६
रेचकस्तदनन्तरम् ८.९
रेचकेन तृतीयेन ८.४३
रेचनेन तृतीयेन ८.४३
रेति रञ्जयते प्रजाः ९.४५
रोदनाद्रावणाद्रागात् ९.८४
रोद्रं द्वविंशकं प्रोक्तम् ४.६९
रोद्रंतिजः स्वकीयं च ९.७०
रोद्रंपित्र्यासुरान् मन्त्रान् । परि. १०४
रोद्रं मकारसंज्ञा २.२९

लयं याति निरामये २.३२ ललाटस्यं त्रिलोचनम् ८.२५ ललाटे पूर्वके मुखे ५.१० लालास्वेदसमाकीणः ७.१२१ लेपस्नेहिवियर्जिता ६.२२ लेलिह्यमानं संदीतम् ९.११४ लोकाः सप्त प्रकीर्तिताः ३.२ लोकायतिकभिन्नकाः १२.९ लोकाहियेतास्तु सतैते ३.६

लोके भवति निन्दितः ६.८ ं

वक्ता नारायणः स्वयम् १२,६ वक्ता नान्यः पुरातनः १२,५ वक्तारमागच्छाति २,४६ वक्तुं वर्षशतेरिप २,१५७ वक्तं तद्ध्यतिहृशादी २,८ वक्तं तु भवतिहृशादी २,८ वक्तं तु भवतिहृशादी २,१० वक्ष्यमाणकमेण तु ५,४ वक्ष्यमाणः प्रयत्नेन १०,४ वज्ञीमूतेन वारिणा ६,१५ वनस्पतीनोषधीं ४,६४ वनस्पतीनोषधीं ४,६४ वनस्पतीनोषधीं ४,६४

. . . .

वरुणाय नमी नमः ७ १०४ वरणेन्द्रानलाः शशी ९.७९ वरेण्यं तच धीमहि ९.४२ वरेण्यं वरणीयं च ९.५६ वर्जनीया प्रयत्नतः । परि. ७४ वर्णयेतु सदा बुधः । परि. ६७ वर्ज्य नद्यादिषु द्विजै: । परि. १०२ वर्णातमा हीनवर्णस्त ९.१६ वर्णास्तल विशन्ति च ९.१२ वर्णेन च भवेच्छुक्तः २.१२१ वर्तते परमात्मनः ९,१३६ वसन्ति चैव ते स्नानात् । परि. ९१ वसवश्च तथा रुद्राः ९.१६३ वसँवोष्टी प्रकीर्तिताः । परि. ६३ वासिष्ठस्य मतेनैव २.१२९ वस्त इद्रांस्तथादित्यान् ७.८१ वसून् इद्रांस्तथादित्यान् । परि. १०५ वस्रनिष्पीडनं तीयं ७,४४ वस्त्रनिष्पीडनं प्रेताः ७,४२ वस्त्रानिषीडनेन च ७.११३ वस्नालाभे तदिष्यते । परि. ९७ वाक्पलापरतः सदा ११.८ वाक् प्रपञ्चतु यत् स्थूलम् ११.२९ वाक्सत्वं मूहताशनो २.२७ वागुच्चार्य श्रोतवाति २.४८ वाग्यतः शेषमश्रीयात् ९.१४२ वाग्विशद्धो महेश्वरः २.९९ वाङ्मयं विदितं भवेत ४.७० वाह्मयं प्रणवः सर्वे २.१४ वाड्ययस्य तु सर्वस्य २.१२५ वाचकः प्रणवः स्मृतः २.४४ वाचकेन तु विज्ञातो २.४४ वाचि वाचस्पतये ७.१०३ वाच्य एवं मसीदति २.४४

वाच्ययि मित्रमृत्सर्गे ११.५४ वाच्यो यज्ञेश्वर: २,४४ वातः पित्तं तथा श्लेष्मा २.२५ वाधुलेरेकमात्रस्तु २.१०३ वानप्रस्थगृहस्थयोः । परि. ८० वानप्रस्थो यतिस्तथा ११.४४ वानप्रस्थो यतिश्चेव । परि. ८६ वापीकृपगृहस्नाने । परि. १०६ वामबाहा ततःपरम् । परि. ६९ वायव्यं गोरजः समृतम् ७.१६४ वायव्यं च द्वितीयकम् ४,६३ वायव्यं दिव्यमेव च ७,१६३ वायुः कर्म च कालौ ९,८७ वामुभक्षो दिवा तिष्ठेत् ४.५७ वायुभक्षो दिवा तिष्ठेत् । परि. १०७ वायुभूतः समूर्तिमान् ४,४८ वायुर्वाहयो यथा देहे ८.५१ वायोरप्रिश्च जायते ८.२७ वारुणं षष्ठमुच्यते ४.६४ वारणं चावगाहस्तु ७,१६५ वारुण मानसं चैव ७.१६३ वारुणानथवा मन्त्रान् ७,१७१ वारुणीश्च ऋचः सूक्तम् ७.२४ वारुणेश्च यथाकमम् ७.१८ वासनाभिस्तथैव च २.४३ वासवं च चतुर्दशम् ४.६६ वासुदेवात् परो देवः । परि. ६४ वासी गृहान्तिके देयम्। परि. ७३ विकल्पश्च कचित् समृतः १२.२७ विज्ञाते परिपूर्ण तु १.३५ विज्ञानानंद एव च ९,१३१ विज्ञेयं परमं तपः ८.२९ विशेयं बदाणी मुलम् ४,४७ विशेषा योगतत्त्वज्ञैः २,२७

विजेया सा शताक्षरा ४.४५ वितस्ति च प्रकाशते ९,१७५ विदितं नात्र संशयः ११.३२ विदित्वा परमेश्वरम् ५.१५२ विदित्वा मुच्यते क्षिप्रम् २.१५६ विदित्वैब सदा स्नायात् ७.९० विद्यां चाच्यात्मिकीं । परि. ८८ विद्यां त्वाध्यात्मिकीं जपेत्। परि. १११ विद्या चाप्यतपास्वनः ११.२३ विद्यागपश्च चिन्ता च ९.३८ विद्यातं पुरुषं परम् ११.५५ विद्याप्रकरणापाये ३.४ विद्याविद्याविचारं च १२.४७ विद्यास्थानानि सर्वशः २,११८ विद्योतते तमो भित्वा २,१२२ विद्रुत्मु कृतबुद्धयः ११.३७ विधि यज्ञियाफलम् ७,१५७ विधि: खीणां प्रकीतितः । परि. ७३ विधिज्ञः स्नानकालेषु । परि. ९४ विधिज्ञः प्रक्षिपत्तीयम् । परि. ५५ विधिदृष्टं तु यत् कर्म । परि. १०८ विधिनानेन नित्यशः ७.९० विधिनात्रं समस्त्रते ९.१५० विधियज्ञसमन्विताः ७.१२% विधियज्ञसमीन्वताः १०.१३ विधियज्ञानजपयज्ञो ७.१३६ 80.28 विधिहीनं भवेद्दुष्टम् । परि. १०५ विधूमा इव पावकाः ८.४१ विना चोपासनादेव ५.३१ विनियोग उदाहुतः ३.१७ 8.10 53 । परि,११२ 7 0

विनियोग उपनयने ४.५ 🌝 विनियोगं च मन्त्राणाम् १.१२ विनियोगं तथैव च १.२७ विनियोगं दिजोत्तमाः १.१८३ विनियोगं ब्राह्मणं च १.३२ विनियोगः स उच्यते १.४२ विनियोगः समुद्दिष्टः २.५ विनियोगश्च ब्राह्मणाम् ४.२ विनियोगस्तथा रूपम् ४.३१ विनियोगस्त मार्जने ७.१७८ विनियोगस्तु कल्पितः ७.१७३ विन्दते पठते चैव ११.१२ विन्यसेच पृथक पृथक् ७.९५ विषाकं वे शुभाशभम् ९.८२ विप्र: पङ्क्तिपावनः । परि, ४२ विप्रक्षात्रियविद्योगिः ४.७४ विद्याणां हिनकाम्यया १२.४% विप्रासी विष्णुना स्वयम् ४.७% विमु दिव्यं निरञ्जनम् २.१६ विमाडित्यन्वाकेन ७.५४ विमोचनार्थे तीर्थस्य ७.१०६ विंशावृत्या तु सा देवी ४.५१ विरजं चतुर्गुणं कृत्वा ८.३३ विरूपाक्षीय रेवतः । परि. ५ विलयं याति च व्यक्तं ३.३१ विविधेष्येव कर्मम २.४ विश्वते पुरुषं दिव्यम् ५.१२१ निश्वत्येवैकतां गतः ९.९९ विशनात सर्वमृतानाम् ९.८? विशन्ति परमं धाम ३,३० विशक्ति ब्रह्म निष्कलं २.१४३ विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः २.१०४ विशिष्टो दशभिगुणैः ७,१३६

विशिष्टो दशिभगुँणैः १०.१४
विशुद्धेनान्तरात्माना ७.१५७
विशेषादीश्वरः समृतः ९.६३
विश्वकर्मा ततः समृतः ९.६३
विश्वकर्मा ततः समृतः ९.९२
विश्वं करोति कर्माणि ९.९२
विश्वं च पीत्वा हुतयश्च ९.१४४
विश्वमाधारयसि याजमानः ९.१४४

8.68 9.848 विश्वतश्रक्षारिति । परि. ११० विश्वरूपेण संस्थितः ९ १५४ विश्वस्य जगतो मित्रम् ४.५ विश्वामित्रऋषिश्छन्दो ४.४ विश्वामित्रः प्रजापतिः ४.५ विशामित्रेण धीमता ४.८१ विश्वोसि वैश्वानर विश्वरूप ९.१४४ विषयानिन्द्रियाण्यपि ९.१८२ विष्णवे महते तथा ७,१०३ विष्णुं इदं प्रजापतिम् ७.६२ विष्णं वा भास्करं वापि ७.९९ विष्णुना शङ्करेण च । परि. ८७ विष्णुरित्यभिधीयते ९.८१ विष्परेवो दिवाकरः ७.९८ विष्णुर्निरञ्जनं शान्तम् २.१०७ विष्णुर्बह्मा च रद्रश्च ७.९८ विष्णुसायुज्यतां वजेत् ४.७० विष्णोः संस्मरणाय वै ७,३५ विष्णोरमिततेजसः ३.१२ विष्णोरायतनं ह्यापः ७.३० विष्णोर्भक्त्या करोति वै २.५७ ं विस्ज्य ध्यानयोगेन ११.५१ विस्तरेण न शक्यन्ते २.१५७

विस्तरेण महामति: १.२१ तुक्षीषधितृणानां च ९.१५४ वृथा उष्णोदकस्नानम् ७.१२० वृथा जप्यमवीदिकम् ७.१२० वृथा तस्य परिश्रमः ४.७६ वृथा त्वश्रोत्रिये दानम् ७,१२० व्या भवति तत् स्नानम् ७.११० वया मुक्तमसाक्षिकम् ७.१२० वृथा हि जीवितं तस्य ७.१२७ वृद्धिं गच्छाति भास्करात् ९.९८ वृष्टेरत्रं ततः प्रजाः ९.८६ वेगाद्वायुं समुत्सृजेत् ८,४४ वेत्तायः पुरुषः स्मृतः २.९६ वैदस्तुल्यो भवेत्सोपि १२,३८ वेदत्रयात्रिरदुहत् ४.१२ वेदपुण्येन युज्यते ४,४९ वेदबाह्यं तु यत्किचित् १२.२१ वेदबाह्यास्तथान्ये तु १२.९ वेदबाह्यो भवेद्द्रिजः १२.३० वेदबाह्यो भवेद्द्विजः १२,३५ वेदमेव समम्यस्येत् १२.४१ वेदविद्यान्तरं तु यत् १२,३३ वेदवेदान्तपारगः १२.३७ वेदवेदान्तयोः सारम् ११.३१ वेदवेदान्तयोस्तथा २.१३ वेदशास्त्रं सनातनम् १२.४० वेदशास्त्रं तुवाधन्ते १२.१० वेदशास्त्रात् सनातनात् १२.१ वेदशास्त्राण्यनेकशः १२.८ वेदश्रक्षः सनातनात् १२.४१ वेदासिद्धान्तयोरापि २.८२ वेदस्यारम्भणे तथा ४.३८ वेदांश्वेव तु वेदाङ्गान् १२.३४ वेदाः पाशुपतं तथा १२.४

वेदाः स्थानानि विद्यानाम् १२.३ वेदानार्यः सः उच्यते १२,६ वेदाचार्येण धीमता १२.४२ वेदाथवंपुराणानि । परि. १११ वेदादी यः स्वरः प्रोक्तो २.५२ वैदादी यो भवेडणी: ११.९ वेदानामीप पारगः ४,४२ वेदानां परिकीर्तितः २.८२ वेदान्तानां तथैव च १.५ वेदान्तानां परिशानात् ११.४५ वेदान्तानां हि सर्वेषां १२.४४ वेदान्तानि तथा स्मृति: १२,३४ वेदान्तान् यः पठेद्विपः १२,३६ वेदान्ताभिहितं यञ्च १.२३ वैदान्ते यः प्रतिष्ठितः २,५२ वेद्रान्तेरपंगीयते ५,२२ वंदाभ्यासेन शुद्धवाति १२,१९ वेदा विमाध देवताः १२,३१ वेदाश्चेवात्र चत्वारः ९.७३ वेदितव्यं प्रयत्नतः ९.१३७ वेदितव्यं प्रयत्नेन १.२७ 35.80 वदितव्यानि धीमता २,११३ वेदेषु कथितः पुरा ८.८ वेदेषु पठधते चान्या ४.३६ वेदेषु यान्यनेकानि ४.७ वेदोधीतो ददच्छुद्धिं ११,३० वेदोपनिषच्छाखासु ४.६ वैदिकं च तथा कर्म १.२५

वैद्युतस्तेन कीर्तिनः २.१२२

नेश्वदेवमतः परम् ४,६०

वैश्वरूपेण कर्मणा ९,४६

वैधानरमुलेन च ९,१३५

वैधानरसम्प्रभः ९,१२१

वैष्णवं तु चतुर्विशम् ४.६९
गंदुः पश्वशिकस्तथा ७.६६
व्यक्ताव्यक्तो बामुदेव २.१०३
व्यक्ताव्यक्तस्तथा ज्ञश्च २.७३
व्यञ्जनं चार्धमात्रकम् ४.२२
व्यञ्जनं निगुणं विदुः २.७३
व्यञ्जनादौ तु खप्यते २.८१
व्यास्य संतिष्ठते यस्मात् २.११८
व्यासेन पठितं यतः ७.१६७
व्याहरन् मामनुस्मरन् २.४०

2,204 व्याहरेद्दैष्णवं मन्त्रम् ७.१४८ व्याह्नता ज्ञानदेहेन ३,९ व्याह्यतिमणवैःसार्द्धे ८.२९ व्याह्यतिम्यस्तयोङ्कारः ४.७८ व्याद्धतीनां शिरस्य च १२.४५ व्याद्धतीनां शिरस्यपि १०.१९ व्याह्तीनां च निर्णयम् ३.१ व्याहृतीनां च सर्वासां ३,१२ व्याह्तीव्यहरंश्चेव ३,३० व्याहृतीषु च समसु २.६४ व्याहृत्यालभ्य चात्मानं । परि. १०४ व्याहृत्योंकारसाहिता ४.४३ व्योममध्ये व्यवास्थतम् ९.१६ व्योम्नश्चोपरिमध्यस्थम् ९.१६ वतहामादिकेषु च ७.१४६

,, ,, ७,१४७ बतादतेनार्द्रवासाः ७,४३

श

श न आपस्तु हुपदा ६,२८ श न आपश्च हुपदाम् ७,१८८ श नो देवीरपा रसम् ७,२१ शक्तितश्च प्रयोजयेत् ७,२४ ्रशक्तितोन्यांश्च संपठेत् १२.३४ शक्त्याग्यानि जपेत् सदा १०.७ शङ्कनैकेन धार्यते २.१४६ चङ्खचकगदाधरम् । परि. १०१ शतकृत्वोपि वा सम्यक् । परि. १२३ शतत्रयं तु स्रोकानाम् ८.५६ शतमध्यां दशावराम् १०.११ शतमतर्जले जपेत् ४.५८ शतमष्टोत्तरं जपेत् । परि. ८६ शताक्षरां समावत्र्य ४.४६ शतेन गायग्याः स्नानात् ४.५८ शनैर्नासापुटैर्वायुम् ८.४५ शनैः शनैर्निरोद्धव्यः ८.५९ शब्दब्रह्माणि निष्णातः २.४७ शब्दब्रह्म तदुच्यते २.४८ शब्दब्रह्म परं च यत् २.४७ शब्दब्रह्ममयं विभु २.१२५ शब्दब्रह्म महत्तरम् ११.२९ शब्दब्रह्मात् परंबद्ध २.४९ शब्दस्पर्शस्तथा रूपम् ९.१३२ शब्दस्पर्शादिभिश्चेव २.५६ शब्ददीनां च पञ्चानाम् ९.१३४ श्यनाद्दत्थितः पुमान् ७.१२१ शयद्वत्थिता नारी । गरि. २७ शरणागतघाती च ८.३९ शरवत्तनमयो भवेत् २.५४ श्रीरं लिंगमानवम् २.१३५ शरीरं वाङ्मनश्चेव २.११७ श्रीरं चैव विश्वं च २.११८ शरीरमापः सोमश्र २.९८ ९,१३७

शरीरे चात्मनो बुधः ५.८ शश्त पसूयमाणात् ९.४७ शस्तं स्नानं यथोदिष्टम् ७.१६६ शस्तानि जपकर्माणे ७.१४५ शाकयावकभेक्ष्याणि ७.१४४ शालाधान्यानि यानि तु १२.२५ शाणक्षीमाविकानि च ७.३९ शान्तं घोरं तथा सुक्ष्मं २.९७ ज्ञान्ता गान्धर्वनिरवयवा २.३० शान्ता विद्वांसी बह्यचर्य ९.१०? शान्तेन मनसोद्धरेत २.३५ शान्तो घोरस्तथा मूढः २.२४ शाश्वती जगतः समी ९.९० शासितं ज्ञानकर्माभ्याम् ९.१२० शास्त्रं च विविधागमम् १२.१९ शास्त्रं तु ऋषिभिः कृतम् १२.२ शास्त्रभयः संप्रगीयते २.१६ शिर: पश्चात् प्रयोजयेत् ८.'५ शिरशाक्षरदेयत्यम् ४.२ शिवसंकल्पेन तथा ७.५४ शिष्याणां हितकाम्ययाः ८.५६ ाज्ञेरसः प्रजापतिऋषिः। परि. ११२ शिरसा सहितां देवीम् ४.४० "। परि. १२० शिराजालं तु संततम् ९.१७२

त्राराजालं तु संततम् ९.१७२
त्रिराजालं तु संततम् ९.१७२
त्रिवं निवंदितं भक्तम् । परि. ११३
त्रिच्येश्चान्येर्मुमुश्लुभिः १.२
त्रातिोष्णवृष्टितेजांसि ३.१७
त्रुक्तं रूपं समास्थाय १२.११
त्रुक्तं तत्पुरुषं त्रेयं ९.१११
त्रुक्तं वेद्युतमेव च २.११४
त्रुक्तं वेद्युतमेव च २.११२
त्रुक्तं व्याद्युत्तिः पुमान् । परि. २७
त्रुद्धं च नयते पदम् २.१२१

शुद्धभावो हरि स्मरेत् ७.२५ शुद्धस्फटिकसंकाशम् ८.२५ शुद्धेः कर्नृणि देढिनाम् ५.८० शुद्धयेद् ब्रह्मवधादृत ४.५८ ,, । परि. १०७ शुभानि पावनानि च ७.५२ शूद्रविद्क्षत्रियाः स्नानं । परि. ५७ शूद्योग्निः सत्यसंज्ञस्त ९.१२५

शून्योग्निः सत्यसंज्ञस्तु ९.१२५ शेषे काले यथेच्छया । परि. ४५ शोकदुःस्यप्रहृत् स्नानम् ७.१२६ शोधनं पापकमेणाम् ८.४२

,, ,, ९.१७८ क्षोद्धनाच्छद्दनाच्चेत्र ९.६३ शोधिनी भवनाशिनी ६.२२ शोचिमिन्द्रियीनग्रहः ७.१५९ क्षेत्री भूला हरत मामं ४,३५ श्रद्धया तर्पयेद्वधः 🖰 🚉 श्रद्धयाऽश्रद्धयापि वा ७.८९ श्रद्धायुक्त येद्यपवस ९.१०१ श्रद्धायुक्तोः जितिन्द्रयः ११.१३ श्राद्धं भोजनसत्त्रियाः । परि. १२४ श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः १२.७ श्रीप्रष्ट्यारोग्यवर्धनम् ७.११६ श्रातिस्तु वेदो विज्ञेयः १२.२८ श्रुतिस्मृतिविचक्षणैः १२.२७ श्रातिस्मृत्युदिनं त्यक्त्वा १२.३२ श्रुतिस्मृत्युदिता नृणाम् ७.११६ श्रयतां संप्रवक्ष्यामि १.२२ अणुध्वं बक्ष्यते स्नानं ७.२ श्रण्यन्तु ऋषयः सदा %.? श्रेयश्र लभते सापि १.३६ श्रेयस्कामो डिजोत्तमः । परि. ८७ श्रेयान् विगः स्यन्त्रितः ११.२१ श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात् ९.१९७

श्रेष्ठत्वादिन्द्र एव सः ९.४८
श्रोते चक्षुर्जुवोर्मध्ये ५.१०
श्रीते स्मार्त च कमिण । परि. ९७
श्रोका दित्रिंशकस्तथा ३.३२
श्रोकानां देशते प्रोक्ते २.१५८
भनीच दर्शनं निद्रा । परि. ३८
थपाकेष्यपि मुज्जानो ८.४२

,, ,, ९.१७९ श्रेतवणां समुद्दिष्टा ४.२७ श्रेतिर्वित्रपनेः पुष्पेः ४.२७ श्रेतीवर्णं उदाहृतः २.५

74

घर् कर्मणामनुष्ठानात् ११.३२ घर् स्वेतेषु हरः सम्यक् । परि. ११ घडङ्गं घटपदं वर्णम् ११.१४ घडङ्गान्याम इत्येके । परि. ११५ घडङ्गावित् स विजेयो ११.१४ घडज्ञात्याधिकं ज्ञतम् ६.१९८ घड्जश्च ऋषमश्चेव ४.३२ घष्ठीं वा दक्षिणे न्यसेत् । परि. ७१ घष्ठ्या स्नानं प्रदातव्यम् । परि. १३ घोडजाक्षरकं ब्रह्म ४.८

ः, ,, ४.४४ घोडशीं मृद्रिं विन्यसेत् । परि. ५६ घोडश्या तु विसर्जयेत् । परि. १४

स ईश: सर्वजगतः ९.१४३ सत्रदक्षां सेवते दिजः ४.५९ स एव भगवान् विष्णुः ९.२२ स एवादित्यक्ष्पण ९.२५ स एवाच्य निरुच्यते ७.३० संकान्त्यादि निमित्तेषु । परि. ११८ संघ्योरभयोः काले । परि. ११६ संघ्यां नातिकमेन् दिजः । परि. ३६ संध्यातिकमणाद्विपः। परि. ३६ संध्यास्त्रथ तिसुष्वति । परि. ७९ संध्योपास्तिश्च तर्पणम् । परि. १०२ संपुक्तांगुष्ठकाभ्यां तु । परि. ३० संयतातमा गृहं वजेत् ! परि. ४८ संयुक्तं स्वादुतां वजेम् ११.२४ संयोगश्चेतनोस्माकम् ९.१७ संरक्षयान्ति कुहरे ९.१६६ संराक्षिता च भूतानाम् ९.९१ संवत्सरतनुहर्येषा ४.१८ संवत्सरं वा षण्मासान् ४.८२ संवत्सरं सावयवं ७,६१ संवर्चसेति पाणिभ्याम् ७,१०१ संवृतं ब्रह्मवाादीभीः १.२ संवृता एव सर्वतः २.४२ संवृतास्यः सुनिश्चलः ९,१९० संसत्यं व्याहृतं पूर्वम् ३.८ संसारतारणार्थाय १.४ संसारादापि मुच्यते । परि. ११७ संहराति जगत् समस्तं २.२९ संकरे समुपस्थिते ४.५३ संकर्षणोथ प्रद्यम्नो १.१०२ संकल्पोध्यवसायश्र २.१३६ संकल्पोध्यवसायश्च ८.५४ संक्षिप्तोदात्तमेवाहुः २.७९ संक्षेपेण द्विजोत्तमाः ८.२ संगमस्तूभयोर्थवेत् ६,१९ सकृतु ब्रह्मचारिणः । परि. ८० सकृदावर्तयन् विपः । परि. ११७ सकदावर्तयेद्यस्त ४.४५ सक्रन्न्यस्यति यो द्विजः ५.१२ स गच्छति परं स्थानम् ७.११५ ७.१२५

22.

स गुह्योन्यस्त्रिवृद्देदो २.४१ सगूढतपसी भयं नास्ति २.६२ स गृह्णाति यथाकमम् २,१३३ स चात्मा सर्वभूतानाम् ९.२६ स जीवन्नेव शुद्रत्वम् १२.२४ सज्ञेयस्तं विदित्वेह ९.१९५ सततं येन प्रवर्तन्ते ९.६२ सततं ब्रह्मवादिनां २.१० स तथा पावितो देव्या ४,६० सतामिति विनिश्चयः २.९५ स तु शेयिश्ववदेदो ११.२७ सत्पथा ब्रह्मणोन्तिकम् १२.४३ सत्यं तु सप्तमो लोकः ३.२१ सत्यं तु सप्तमो लोकः ३.२३ सत्यधर्माणभर्गन्तु ९.१११ सत्यधर्माणमव्ययम् ९.२३ सत्यधर्माणमीश्वरम् ९.४४ सत्यधर्माय दृष्ट्ये ९.५९ सत्यमध्ये स्थितोऽच्युतः ९.१.२९ सत्यमित्येवं बहा वोदिकम् ९.४ सत्यलोकं प्रतिष्ठितम् ५.६ सत्यस्यापिहितं मुखम् ९.५९ स त्याग इति कीत्यंते ११.४८ सत्यान्तैः प्रक्षसंमितैः ३,२५ सत्वं रजस्तमश्चैव २.१९ सत्वरूपं निरञ्जनम् ५.२ सत्वाच्वैव प्रयत्नेन २.९३ स दग्धांकिल्बिषो भूत्वा ९.१२१ स ददाति ततो भगः ९.९१ स देवास्रमानुषम् ३.८ सनकश्च सनंदश्च ७,६५ सनकाद्यास्तपःसिद्धाः ३,२० सनत्कुमारसिद्धान्ते २,८३ 🕆 सनत्क्रमारैबीक्षिष्टैः २,६७

सनमस्कारकं स्मृतम् ७.१५८ सन्तः सुकृतिनो यथा ८.४० संद्रधीत इमशरम् ७.१५९ संतिष्ठते तु तै: सार्द्ध ?.३७ संतीर्णाः प्रणवेन त २.४२ संधिः सर्वसुराणां च ६.२० संधिते तु परे सूक्ष्मे ६.२१ संधिनी सर्वमृतानाम १,२२ संधी संध्यामुपासीत ६.२५ सन्ध्ययोरभयोर्विमः ४,४९ संध्यां यद्वदुपासीत ७.१८३ संध्यात्रयं तु कर्तव्यं ६.२५ संघ्या न वन्दिता येन ४.७५ संध्या भवति सिद्धिदा १०.१८ संध्या मुहर्तमात्रं तु ६,११ संध्या येन उपास्यते १,१४ संध्या येन न विज्ञाता ६.२ संध्या येनानुपासिता ६.२ संध्या सृष्टा स्वयंभुवा ६,९ संघ्यास्तिस्र उदाहृताः ६.१८ संध्यास्त्रायी सदा भवेत् ७.११७ संघ्यास्वज्ञदिते खी ७,११७ संध्याह्यपासिता येन ६.१० संध्येति समुपासीनाः ६.१४ संध्योपासनतत्परः ६.४ संध्योपासननिर्णयम् ६.१ संध्योपासनमेव च १.८ संनियम्येन्द्रियश्रामम् ९.१९० संन्यासः परिकीर्तितः ९,१८४ संन्यासेन दिजोत्तमाः ११.४९ संपूर्णे स्यादिति श्रातिः ७.३४ संप्रवक्ष्याम्यतः परम् ४,६३ संभवेडच पुनःपुनः १२,१% संभवेद्दैकृतं जगत् ९,७५

सपद्मसंपुटं चित्रम् ९.१७३ स परं विद्यते व्योम ९.२७ स पारग इति मोक्ते ११,११ स पुरको नाम महन्निरोधः ८.१९ सप्त च्छन्दांसि यान्यासाम् ३.१३ सप्तजनमकृतं पापम् ७.११७ सप्तिनिव एव च ४.८२ सप्तदशं त्वाञ्चिरसं ४.६७ सप्त पिण्डान् समुध्टत्य ७.१०९ सप्त प्रकृतिलाकिकम् ३.२६ सप्तमीनवमीपु च । परि. ६२ सप्तमीं वामभागे तु । परि. ७१ सप्तम्यां रविसंक्रमे । परि. ७२ सप्तम्या वस्त्रमेव च । परि. १३ सप्त लोका भविष्यन्ति ३.७ सम व्याह्रतयः प्रोक्ताः ३.५ सन व्याह्मतिनिर्णयः ३,१२ सम व्याहातिपूर्वा । परि. ११९ सप्त व्याह्वातीभिः सार्द्धे । परि. १२० सत स्नानान्यनुकमात् ७,१६३ सप्तान्ता देवदेवस्य ३.१२ सप्तार्चिः सप्तरिमाभेः ९.५३ समावत्या धुनेहेहम् ४.५० सप्तांकारसमन्वितम् । परि. १२०

8.38 स ब्रह्म परमभ्येति ४.४८ स भवेत् सर्वविद्यानाम् १०.२० स भवेद्देद पारगः ११,१० स भवेदेदविद्दिजः २.१४६ स मुञ्जानो न लिप्यते २,९५ समस्तामृचमेव वा ४.५३ समानोदान एव च ९,१३२

समान्यचीं वि यानि तु ९.१०४

समाम्रायकदेशं व ११.१२ समावृत्य नमस्क्र्यात् ७.१०२ समाश्रित्य विनश्यति १२.११ समाहितमना मृत्वा २.३६ समीके हृदये तथा ५.११ स मुक्तिभाक् स एवैकः ११.१३ समृत्पत्तिः प्रयोजनम् १.४३ समृद्दिष्टं महात्माभिः ७.१७१ समुद्रगास्तु पक्षस्य ७.११९ स मुनिर्नेतदो जनः २.६५ स मूढो नरकं याति । परि, २९ स में बहुमते भाति ११.१३ सम्यगाचम्य च स्वयम् । परि. ४८ सम्यगात्मानिदर्शनात् ११.४५ सम्यगातमविचिन्तनम् ११.४१ सम्यगृक्षविभावनात् १०,१२ स याति परमां गतिम् २.४०

بر ۱۱ ۱۱ ۲۰ ۹۰ ۹۰۷ स याति ब्रह्मसदनम् ७.१०० स योगी परमो मतः ८.४५ सरस्वत्यां विशेषेण । परि. ३९ सरितः सरसीश्चेव ७.६३ सरितां सरसांस्तथा । परि. १५ स रेचको नाम महा ८,२१ सर्गप्रलयकाले तु ११.७ सर्पिवत् परमेश्वरः ९.३१ सर्वे कुर्यादशङ्या १२.१७ सर्वे चाविकलं भवेत २.१५३ सर्वे त्रस्यफलं स्मृतम् ७.१६६ सर्वे पश्येत्तमव्ययम् ९.११० सर्वे प्रत्युपभोगार्थम् ९.१३६ सर्वे भवति वाक्षयम् । परि. १ सर्वे विनि:सुतं शास्त्रम् १२.१ सर्वे वेदात् पासिद्धयाति १२.४२ सर्वे वेदे प्रतिष्ठितम् १२.४१ सर्वकामप्रसाधनः २.२ सर्वगं परमेश्वरम् २.१८ सर्वज्ञानमयो हि सः १२.२० सर्वतः किमापिस्थितम् २,१४५ सर्वतः संप्लुतोदके ११.३ सर्वतीर्थाभिषेकश्च ७,१८७ सर्वत्र मार्जनं कर्म ७,१७९ सर्वथा प्रणवं स्मरेत् २,१४१ सर्वदु:खसमुत्थानम् २.१२० सर्वदेवमयं ज्ञेयम् ४.६८ सर्वदेवमयं विभुम् २.१५५ सर्वदेवसमागमः ६.१९ सर्वदैव समर्चयेत् ७.९९ सर्वद्वाराणि संयम्य २,३९ सर्व धर्म विनिश्चयः १२.३९ मुर्व धर्मान् परित्यन्य ११.१ सर्वपापप्रणाशनम् ८,३६ सर्वपापप्रणाशिनी । परि. ३५ सर्वपापप्रणोदनः ७.१७७ सर्वपापप्रणोदनम् ७,१७७ सर्वपापप्रशान्तये । परि. १२१ सर्वपापप्रसक्तोपि ९.१८० सर्वपापविनिर्भक्ताः । परि, १०१ सर्वपापविनिर्मुक्तो ५,१२ सर्वपापहरं शुभम् ७.२ सर्वपापापनोदार्थम् ७.१७३ सर्वपापै: यमुच्यते ४.४५ 8.49 U. 862 ,, परि. ४१ सर्वपापैश्च मुच्यते ६.१६

सर्वब्रह्ममयं विभुम् २,१५५

सर्वब्रह्ममथी शुभा ४.८१

सर्वभावान् प्रसुवति ९.५५ सर्वमञ्जलमाञ्जलयं २.१५५ सर्वमन्त्राधिराजेन २.१५२ सर्वमन्त्रेषु नायकः २.२ सर्वमात्राविनिमुक्तम् २.११० सर्वमेतदकारणम् ११.४३ सर्वमेव हि कर्तव्यं १,२६ सर्वयोगविदां वरः १.२१ सर्वयोगी धरेश्वरम् १.१ सर्ववर्गफलपदम् १२.४० सर्ववर्णविवर्जितम् २,१०८ सर्ववणेषु जीवनम् ५.१२ सर्वविद्याविवेचमात् ११,३३ सर्ववेदपाणीतकैः ः.५५ सर्ववेदपणीतानि १२.३७ मर्बन्यापि तथोच्यते २.८% सर्वव्यापिनमेव च २.११४ सर्वव्यापिनमीकारं २.१४४ सर्वव्यापी ततः स्मृतः २.११८ सर्वसंकल्पवर्जिते २.१३७ सर्वसंशयछेलारं १.३ सर्वस्मात् द्विजकर्मणः ६.३ मर्वस्य धातारमचि ९.६१ मर्बस्येवोपरिष्टस्य ९.८५ सर्वाङ्गाणि यथा कुर्मो ८.५३ मर्वाणि चास्य मृतानि सर्वाणि भृतानि ममान्तराणि १२.४% सर्वातमा कच्यते तन्त्रैः ९.८९ सर्वातमा सर्वभावस्तु ९.५० सर्वान् देवान् समाहितः ७.९४ सर्वान् पितृगणांस्तथा ७.७१ सर्वा रक्तवहा नद्यः। परि. ७७ अ सर्वावयवसंपूर्ण ४.३२

सर्वायस्थोपि यो विमः १५४० सर्वाशी सर्वविक्रयी ४.७७ .,. ११.२१ सवाश्च ससमाहितः ११.५२ सर्वास्ता निष्फलाः प्रेत्य १२.२२ मर्वे ते जपयहस्य ७.१२९. ₹0,₹₹ सर्वे धर्माः सदीवास्तु ११.१ सर्वे मन्येत सोऽन्यया १२.३० सर्वे वर्णास्त्येव च ९.११ सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति २.३७ सर्वेषां चान्तरस्थितम् ९.१९ मुर्वेषां चैव देवानाम् ३.२२ सर्वेषां धर्मसाधनम् ७.१५% सर्वेषां भवपापानाम् ४.५३ सर्वेवामपि चैतेषाम् ११.३८

सर्वेषामेव भूतानाम् ९.५२ मवंषु चैव लोकेषु ३.११ सर्वेषु मृतेष्वहमन्तर ११,४९. सर्वोपनिषदां चैव ९.१५७ सवनत्रयं त यः कुर्यात् ७.१२५ सवनात्पावनाच्येव ९.५६ सवर्णेम्यो जलं देयम् ७.८७ सविता तेन चोच्यते ९.५६ सविता तेन स स्मृतः ९.९१ सविता देवता यस्मात् ४.३४ सविता देवता हास्या ४.४ सविता विष्णुरेव च । परि. २४ सविता श्रियः प्रसविता ९.८७ सविता सर्वमूलानाम् ९.५५ सविद्यस्तद्ररेण्यं दु ५.४४ स विद्वन्द्रिवंहिष्कार्यः १२,२९ स विपः शृहसंमितः ६.८

सब्ये जान ततीवाच्ये ७ ७१ 🚭 😘 सञ्याहति सपणवाम् ७.२९ 💛 🔻 9.5 सन्याहृतिः सप्रणवाः है, २८ सव्याहतिकां शायत्रीं। परि. १२१ सव्ये न्यस्येतरं करम् ९ १८८ सब्योत्र क्रममेव वा। परि. ३० सशब्दश्राभिचारश्च ७ १३४ सशिराश्च यथार्थतः ४.४३ स शिराश्चेव गायकी ४,४३ स शुद्रवत् बहिष्कार्यः ६,३ स सत्यज्योतिर्बद्धा च ९ ११५ स सर्वविद्ववेद्विप: १२.३७ स सर्वोभिाहितो वेदे १२.२० स सुर्थे ज्योतिरित्युक्तम् ९.१०७ . स स्नातः सर्वतीर्थेषु ७,१७ स स्वाध्याय इति समृतः ७,५९ 🐃 स हन्ति सुर्ये संध्याया । परि. १५२ 🖠 सहस्रं शतकोटीनाम् ७.१४३ 👉 सहस्रकरपन्नेत्रः ९,१९३ सहस्रकरयन्मृतिः ९.८५ सहस्रकृत्वः सावित्रीं । परि. १२३ सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य ४.४९ सहस्राच्छिद्रसंकीर्णः ९.९५ सहस्रपरमां देवीम् १०.११ सहस्रादधिकं जपेत् । परि. ८६ सहस्राष्ट्राधिकां जप्त्वा । परि. १०७ सा काष्टा सा परा गतिः ९ १८३ साक्षाद्भगवता दृष्टः १,११ साक्षिवाचिष्ठते तु सः ९ ८९ 🐪 🦾 सागरानिप पर्वतान् ७.६२ सांख्यं योगं पाञ्चरातम् १२.४ 👉 🦠 सांख्यस्य कर्ता कापेलः १२७५ ा 🗧 🦠 सांख्याश्चाध्यात्मतत्त्वज्ञाः २.११

सांगानां पारगो भवेत् १०,२० सातत्यं कर्म विमाणाम ६ ७ साधकेडपगीयते ९,२५ सामऋग्यजुषां तथा ९.८३ सामगानां च सामसु ३,३ सामाभिश्रापराह्ने वै ५.१०४ सामवेदो हयथर्वणः ९,१६० सामसु ब्रह्ममुख्येषु २,१५९ सामानि विविधानि च ११,२३ सायं पातर्दिने दिने ६.६ सायं पातस्तुं यः संघ्यां ४.५९ सायुज्यं ब्रह्मणा सह ४.१ सारभूतास्त वेदानां ४ ७७ सारूप्यमपि चैव हि १.९ सार्धमालात्रयं वृधै: २.३१ सार्धमात्रिकरूपेण ४,२४ सार्द्धामृचं तु प्रक्षिप्य ७.१८६ सायमग्रिश्रमेत्युक्त्वा । परि. ७९ सालयामादिवेष्टिते । परि. ११३ सा विशेया सरस्वती ६.१७ सावित्रश्च जयन्तश्च । परि ५ सावित्रीं यो न जानाति ४.७६ सावित्रीं लोकमातरम् ४.६० सावित्री तेन चीच्यते ४.३४ साविली पाणसंयमः ४.७४ सावित्री मध्यमा समृता ६.१७ साविलीमर्भेदर्शनात् १०.१२ साविती थेतवर्णिका ६.१८ सावित्रैमेंत्रवारणे: ७,९३ सावित्रया त्रितयेन च ९,३७ सावित्र्याश्चेव माहातम्यम् ९.४० सावित्र्यास्तु परं नास्ति २,६३ सावित्रये च हविर्देषात् ७.९९ सा संध्या संधिद्वयते ६,२१

मा सूर्ये चेव हृदये ५.१०० माहस्रो मानसः स्मृतः ७.१३६ 20.28 सितासिताः कटुनीलाः ९.१६८ सिद्धक्षेत्रेषु तीर्थेषु ७.१४३ सिद्धविद्याधरोरगाः ं.१४१ सिद्धान्तानां च सर्वेषां १.६ सिद्धान्तानां तु सर्वेषा २.१३ सिद्धान्तानि विचिन्तयेत् १२.३८ सिद्धान्ते त्वेतदन्यथा ८.४० सिढान्ते प्रणवं विसुम् २.९७ सिद्धान्तेषु प्रगीयते २.१०६ सिद्धान्तेरपि सप्तभिः २.६८ सिद्धिं प्राप्नोति मानवः ११.४६ सिद्धिः प्राता च येन व १.३८ सिद्धे योगे त्यजन देहम ९.१९७ सिन्धुद्वीषो भवेदार्षे ८.१३८ सुखासीनं मुनिवरं १.३ सतादिष्वनभिष्वज्ञो ११.४१ मुनिश्चितं धार्य यथा ८.२० मुमित्रा न इत्यञ्जलिम ७.८ सराणामचंनं कुर्यात् ७.९३ सुवर्णे रजतान्वितम् ७,७७ -मुवर्णस्तियमेव वा ४.५५ सवर्णस्तायि चारश्च ८.३८ म्विञ्जद्वेन भावेन । परि. ११४ सकं चैवाधमर्घणम् ६.५ सक्तेन पुरुषस्य तु ७.५४ सक्ते द्रास्मिन् व्याद्भं सर्वे ७.१७४ मुक्षमं तण्डुलवत्समृतम् ११.२८ स्हमं तत् परमं गुद्धम् ११.३१ सुद्दमं प्राकाश्यमेव च ९.२३ 🐃 सुक्माकारं ध्वयमचलं २०११ रे मृतके मृतके तथा । परि, १०६

सूर्य आत्मा हु जगतः ६.८८ 💤 मुर्ये भित्ता यथा चन्द्रः ९.१३० . मुर्थस्थान्तर्गतं सुक्षमम् २,१६ 🗀 🙃 सुर्यभिच्छन्ति सादितुम् ६,१३० व स्र्यमीक्षन् समाहितः ७,५३ \cdots 🔆 मूर्यवर्चाः सहस्रधा ९,१९३ 🖟 🚾 सूर्यस्य कियते यथा १०.१ सुर्यस्य चाप्युपस्थानम् १०.२ 🐃 😼 सुर्यस्य चाप्युपस्थानम् ి १५ 🗺 🦠 सर्यस्य विषयादृद्धः १०.४ 😁 मर्यस्येति पदक्षिणा ३,१०२ 🕾 🐔 सर्यस्योदयनं प्रति ८.४००० १० मुर्यस्योदयनं पाप्य ८.४१. ं ः मुर्यातमा जगतोपि च ९.४७ मर्ये ज्योतिरितीति च ५.१०८ : सर्योपस्थाननिरताः १०,९७. 😁 मुष्टं स्थयंम्या पूर्व 🤼 🤄 सृष्टिसंज्ञा दितीया तुं २.२८. सेतिहासानि शक्तिः। मरि:-१११ संब्यते वै मुमुक्षाभिः ९.५७ 🐇 🐇 सेव्यमानः श्रानयंदा ८.१४ : 😁 सोक्षरत्वं निगच्छति ९.१५ सोचिरात् सर्वकामांश्र ४.८२ सोनाहिताग्निभंवति । परि. २० सोन्यजनमगतीपि सन् ६.४ सापांश प्रणवेनापि ७.५० सौपानन्को इयसंस्पृशन् ७.१११ सोममध्ये हुताशनः ५.१२८ सोमवद्धासवे तु सः ४.५२ 😁 🖂 सोमसूर्याप्रिसंस्कृत्याः ६,२३ - १०० सोमनत्वाय कर्षते :८,११० E STATE OF THE STATE OF

A STATE OF THE STA

भाकारं चतुरायस्ये ४:४५ १ ८००

सौत्रामण्यवभृयके ७.१८० सौम्यं घोडशकं स्मृतम् ४,६७ सौध्यास्ताः संभवन्ति हि ५.७४ सौम्येन सरमानवाः ९.७६ सौरान् मन्त्रान् यथोत्साहम् ७.१५० सौरैर्मन्त्रेश्च शक्तितः ७.५५ सौवर्ण राजतं ताम्रम् ७.११४ सौष्म्णाख्या महानिद्रा २.२९ स्तयते सर्वद्वैवतैः ९.५५ स्त्यते सर्वलौकिकम् ९.७० स्तेनास्तेन हि जीवान्त ९.७६ स्त्री पुं नपुंसकं चेति २.२४ स्त्री पुं नपुंसकश्चेत २.८३ स्त्रीशृद्रपतितांश्चेव ७.१४७ स्यण्डिले प्रतिमास च । परि. ११ स्थलस्थः स्थलके शाचिः ७.४७ स्थले संतर्पते विश्वं २.९३ स्थानयोगान्द्रवान्त हि ९.१५ स्थानानि समदाहरेत २.८७ स्थापयत्येवमेव हि ९.५८ स्थाप्य चैतान् पृथक् क्षितौ उ.४ स्थितं विष्णुं हृदि क्षिपेत् ९.३ स्थित्युत्पत्तिलयं तथा ७.१७४ स्थलं च क्षरसंज्ञितम् २,१०७ स्थूलं चाप्यतिसुक्ष्मं च २,१४५ स्थलभेदेन चौंकारः २,१०६ स्थूलस्थमं च बोद्धव्यम् ११.२५ स्थला जाग्रद्वृतिः २.२७ स्थलो वैधानरो नित्यम् २.९२ स्नातव्यं ब्रह्मवादिना ६.२६ स्नातस्योच्छिष्टभागिनः ७,४४ स्नात्वा शुद्धिमवाष्तुयात् । परि. १२५ स्नात्वेदे। द्योनया रविम् ७.१०० स्नारवैत्रं बाससी धाँते ७.३८

स्नात्वेवं सर्वमूतानि ७.११५ स्नात्वोपर्युपरि कमात् ७.५८ स्नानं तिद्दव्यमुच्यते ७.१६५ स्तानं दानं जपं होमम् । परि. १२४ स्नानं दानं जपो ध्यानम् ७.१२८ स्नानं नैमित्तिकं शेयं । परि. ४० स्नानं विधिवदाचरेत् । परि. ५३ स्नानध्यानजपैहोंमैः ७,१५६ स्नानमन्तर्जले चैव ७.१६९ स्तानमञ्देवतेर्भन्तः ६.२९

बहद्योगियाबबस्य यस्मतिः

20.2 स्नानमाचरनुष्णाभिः ७.१५३ स्नानमूलाः कियाः सर्वाः ७.११६ स्नानमेव त कारयेत ६.३० स्नानमेव हि नित्यशः ७.१२४

٦.٤

ु,, ७,१२५ स्नानवस्त्रं द्व तर्पणात् ७.४१ स्नानवस्त्रस्य नेच्छन्ति ७.४% स्नानस्य चैव संध्यायाः १२.४५ स्तानस्य तु विधि ७.१ स्नानस्य परमा विधिः ७.१३१ स्नानस्य विधिरुत्तमः ७.१६८ स्नानस्य निर्णयः प्रोक्तः ८.५६ स्नानहोमजपातिध्यम् ७.१२७ स्नानाङ्के तपंणे दिजः। परि. ११८ स्नानाचरणमित्येतत् ७.१७१ स्नानार्थी प्रयतः शाचिः ७.३ स्नाने ताद्विनियोजनम् ७.१८० स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये । परि. १४ स्नेहयोगश्च मृतिषु ११.५३ .. स्पर्शावदावितं मृद्धिः ७.१५३ स्फाटिकेन्द्राक्षकताक्ष ७.१३७ स्मरणादेव तांद्रिष्णोः ७,३४

स्मरेद्वा विष्णुमञ्ययम् ७.२९ 58.0 स्मातंद्रष्टान्यनुस्मरेत् ८.२८ स्मृतान्यङ्गानि तानि तु ४,१५ स्मृतिकारेहदाहृतम् ७.१५३ स्मतित्रयं प्रोच्यते तज्ज्ञैः ८. १० स्मृतिदृष्टं भवेदेतत् ८,४० स्मृतिसिद्धान्तयोगि १.२३ स्मृतीना च महामुने १.६ स्मृत्वा तु स्मृतयः कृताः १२.२६ स्रवते यन्न धारितम् ः.११४ स्रवत्यनोङ्कृतं पूर्वम् २.१४९ स्रवत्येव दिवारात्री ७.१२३ स्रवन्त्यादिष्यभाचम्य ७.१११ स्वकर्मणा तभेदाच्यं ११,४६ स्वकर्मणामनुष्टानात् ११.४५ स्वकीयैः सवनैः स्थिताः ९.१६० स्वदेहमराणे कृत्वा २,५५ स्वदेहमेव दैवन्यम् १२,१३ स्वदेहे चिन्तयेत् कथम् १.१८ स्वधामानि प्रपद्यते ५,१७० स्वधीतं शृण्याच यः १२.४८ स्वनाम सर्वदेवानां । परि. ७७ स्वयं भूरित्युपस्थाय ७,१०२ स्वयं यापि प्रमीयते १,२८ स्वयमेव स्वयंभवा ३.% स्वर्गलक्ष्ये प्रयत्नतः ७.१५९ स्वगलोके महीयते ११.४२ स्वर्गसाधनमुत्तमम् ७.१६० स्वर्गापवर्गहेत्नि १२.३१ स्वलोंकं काटिदेशे तु ५.५ स्वलीकः समुदाहनः ३,१९ स्वलीकथ नतीयकः ४.१३

इवल्पमध्यस्य धर्मस्य ११.२

स्वाशिष्याणां तथैव च १,२० 🕳 📜 स्वस्थानमृषिभिः सह १.३६ 👵 स्वाध्यायं शक्तितोन्वहम् ७.६० स्याव्यायं च यथाशक्ति ७.५८ स्वाद्यायं पितृतर्पणम् । परि. १२४ स्वाध्यायफलमस्त्रते १.३५ स्वाध्यायाद्याजनाचैव १.३१ स्वाध्याये यजने तथा १.४४ स्वाहान्ताम् होमकर्माणे ४.४० स्वेच्छया च प्रलीयते १२,१५ स्वेदकम्पादि जनयेत् ८.१४ स्त्रेन योगवलेन च १.१०

364

हंसः शुचिषदिति च ७.२८ -हंस: श्विधदिन्युचा ७.१०० हंसः द्याचित्रदेतानि ७.५२ हंसे त्यी परं बद्ध २.११५ इंसो नारायणी विसः २.१५ हत्वा लोकानपीमांब्रीन् ३.१३५ हन्त्यज्ञानं तती हंसः ९.१०२ हरनित प्रसभं यस्मात् ७.१४१ हरश्च बहुरूपश्च । परि. ५ हविभुंक क्षितिशायिनी । परि. १२५ इविष्यात्रानि यानि तु ७.१४४ हस्तन्यासयभावेन । परि. १ हस्तेऽइनीयान्मण्मये वा । परि. १२५ हस्तो हृदयसंमितः। परि. ५? हस्तौ प्रक्षालयेत्रतः ७.३८ हिता नाम हि ता नाड्यः ९.१९४ हिताय जगतोस्य च ९.७२ हिनस्त्यज्ञानतो यतिः ८.३१ हिरण्मयस्य गर्भाभृत ९,६४ हिरण्मयेन पात्रेण ९.५९ हिरण्मयन्तरं तिष्टन् ९.९५

हिरण्मये परे कोशे ५.६ हिरण्यगर्भा इच्छन्ति २.६९ हिरण्यगर्भैः कपिलैः २.६७ हिरण्यगर्भो योगस्य १२.५ हिरण्यगर्भा विष्णुश्च ९.६२ हिरण्यवर्णे पुरुषम् ९.४५ हिरण्यवर्णा इति च ७.२३ हिरण्यस्तूय इत्येषः । परि. ३१ हिरण्यस्य च गर्भजः ९.६४ हंकृत्य वत्साभिमुखं २.४३ हुत्वा तु सुसमाहितः । परि. ४१ हृत्कण्ठतालुकादीनि २.८७ हृत्कण्ठं ताछकेति च २.२१ हत्पन्नस्थं तु वेद यः ११.१४ हृद उद्धृत्य योजयेत् २.१३७ हृदयं सर्वलोकानां ३.१९ ष्ट्रदेशादाभागिःस्ताः ९.१९३ हृदये दीपवत् प्रभः ९.१९१ हृदये पद्मसंपुटे ५.१२३ हृदये सर्वभूतानाम् ९.२२ द्धिद कृत्वा तु धारणाम् २.९९ हृदि ध्यानं सदा यस्मात् २.१२३ हृदि सर्वस्य धिष्ठितः २.१४४ हादिस्थः सर्वभृतानाम् ९.१२७ हृद्यग्निश्चैव वायुश्च ९.५

हृद्याकाशगता सूक्ष्मा ६.२३ 🗆 ⊱ ह्याकाशगतो यो हि ९.१६७ ुद्याकाशानिविष्टस्तु ९,१५ हृद्याकाशे तु यो जीवः ९.२% हृद्ब्योम्नि तपते ह्येष ९.२४ हेतुभिनं विचालयेत् १२.४ हेतुशास्त्राणि योधीते १२.३० हेतुशास्त्राश्रयो दिजः १२.२५ हैरण्यमण्डं संदीतम् ९.६५ होमकाले तथाऽग्रौ तु १.१७ होमकालेषु चान्यथा ४.३७ होममन्तर्जलादीनि १.२८ होमादनार्जलाजपात् १.३० होमे चान्तर्जले योगे १.४४ ह्यन्रतिष्ठति कर्मणा ११.१२ ह्यन्तस्थं परमं विभुम् ९.१७७ व्यतिमात्रा उदाह्ताः ८.१३ ह्मपरः प्रणवीत्ययः २.१४३ धमेध्याद् गृह्यते रसः ९.७५ ह्यर्यमा तेन चोच्यते ९.९० ह्यपासन्ते समन्ततः ९.६९ ह्रस्वं दीर्वे प्छतं शान्तं २,१३० ह्रस्वदीर्वण्छतं शान्तं २.३५ हासवृद्धी तु सततं ६.११ हासे बद्धी तु सा समा ६.११

शुद्धिपत्रम्

0

प्रस्तावन	ायाम्				
पृष्ठे	पङ्की	अग्रुद्धम्	शुद्धम्		
	? ४	त्येतदेव	प्येतदेव		
?	30	समुलभ्यते	समुपलम्यते		
??		समुलभ्यन्ते	समुपलम्यन्ते		
१२	ગ્ ય ૨ <i>ય</i>	केचनास्या	केचनास्यां		
मूले			•		
્રે પ ૃષ્ટે	पङ्की	अशुद्धम्	गुदम्		
ś	2. 5	(किमुक्तं	किं मुक्तं		
5	۶ ۶	न्मैन्त्रे:	न्मन्त्रे:		
¥	3	ध्यपनं	ध्यापनं		
ن	20	ठपाः	पाठ:		
6	१ ६	. प्रणवास्या	प्रणवस्या		
•		तपः कियाः	तपः कियाः		
•	6	मेद्वस	मेतद्ब्रह्म		
۹.	۶۶	कारमु	कारकमु		
? o	3	ऑकारसज्ञं	ऑकारसंज्ञं		
१ २	• •	सुर्व द्वाराणि	सर्वद्वाराणि		
8.5	6	कृत्यवत्सा	कृत्य वत्सा		
84	18	यत्रींस्वारी	यत्रीं स्वारी		
, 9	3	संत्वाश्चीय	सुत्त्वाचैव		
28	8	् पु रुषः	पुरुष:		
• • • • • • • • • • • • • • • • • • •	ي ي	समुत्था	समुत्था		
28	*	, तुचार्य	नुच्चार्यः		
ર '	22	नन्तारो	नन्तरो		
२ इ	?	विद्विजः	विद्दिजः		
२इ	٠,	जन्म निर्या	जन्मनिर्घा		

Ť	c ·	•		4
વૃષ્ટે	पङ्की	अशुद्धम्	धुद्धम्	
30	৬	पाक र्ति	प्रकीर्ति	
3 8	ę	तपः सिद्धा	तप ःसिद्धा	
3 7	U	्ध्यायः ।	ध्यायः ॥ ३ ॥	
३९	રૃષ	वर्तात्	वर्तात्ः	1
88	શ્ બ	ा। चतुर्थो	चतुर्थी	1
४९	*	सूर्य	सूर्य	
48	१४	नामसयम्	मनामयम्	1
بربر	3,	विष्णरि	विष्णुरि	l
پ و	?	भावां	भावो	
५७	२६	ति रुच्यते	ति रु च्यते	
५९	છ	ऋषिं	ऋषीं	
६९	U	पितृंश्चा	पितृं (तॄं)श्चा	
६३	٠ ٧,	शकिती	शकितो	1
६७	۹,	पितृन्	षितॄन्	
इ ८	ą	मातृमा	भातृमा	
६८	3	पितृब्य	पितृष्य	
٤٤.	१०	स्त्रावं	स्रावं	
७२	Ę	कानि चित्	कानिचित्	
৩ ৩	२	ग्रन्था	ग्रन्थ्या	
७९	? 0	भुँ	गु ्	
८ १	6	· परमां	परमे।	
68	२२	गथावलम्	यथायलम्	
85	6	वभय	वभृथ	
68	۶,	रह्ये	• रह्नो	
८६	\$ 5	घर्षण	यमर्षण	
66	6	मा यसं	प्राणसं	
90	१२	यथोक्तां	यथोक्ता	
50	\$ 1	स्थित	स्थितं	
96	२०	*जिह्ना	*जिव्हा	
99	6	परुषा	पुरुषा	
१०१	9	ब्दोन	ब्देन	
	the contract of the second of the second of			

- •		,	941-1	٠, ١
AL.	अत्र	शुद्धाशद्धव्यत्यास	आदर्शपुस्तकस्थाशुद्धपाठप्रदर्शनार	वेवेस्यवधेयम् ।

गुद्धम् पङ्का अगु**द्धम् ध**यिता મુંષ્ટ धियिता 80 रेति रञ्ज 90% रेतिरञ्ज 2% र्वची 7 . 7 र्वचें ې ۶ त्मा भाम 101 त्माधाम 36 भोक्तृभावः 180 भो भावः 9 3 ने ३१५ 2.2.2 3 10 फलत्या ११७ फलत्या **निषेदु**ः 216 निषंदु: ۽ ڊ मुखम् १२२ मखम् ې ت त्रैविद्य 126 त्रैविध(य) 28 दुष्टाः (ष्टा) 126 दुष्टाः , २ कृतम् १२७ कृतम चरेत 129 चरेतृ नादि 934 नार्द ۶, 38, ्रा कवर्या 2 2 क्वयो ? 3 G コン 233

वृष्टारम्भे वचनद्रथमात्रममधिकं संयोज्यम्—

286

८२. प्रातः सहगोमयेन कुर्यान्मृदा मत्यिन्दिने सायं गुद्धाभिगद्धिनं प्रातःस्नानात् प्राक् संध्यामुपासीत । (कुर्यादित्यत्र स्नानमितिपदाध्याहारो वेदितव्यः) वै. २४७

८३. प्रातस्तिष्टन् द्विजः संध्याज्ञपं कुर्यात् । वै. ३३७

YOGA-YĀJÑAVALKYA

A TREATISE ON YOGA AS TAUGHT BY
YOGT YAJÑAVALKYA

EDITED BY

Sri Prahlad C. Divanji, M.A., LL.M.,

Editor, Siddhāntabindu with English Translation, Notes, Introduction etc., and Author, Critical Word-Index to the Bhagavadgītā.

Reprinted from the Journal of the Bombay Branch Royal Asiatic Society, Volumes XXVIII, and XXIX, Part 1.

AME 1 THT 4

Rs. 5/-

CONTENTS

									ť	t	Pages
Introduction	ı .		•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	96
Analytical s	tudy o	f the	text	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	107
Quotations i	from a	nd re	ference	s to t	his wor	k in ot	her wo	rks	•••	•••	113
Text of the	Yoga T	Yājña	valkya	with	a critic	al app	aratus	•••	•••	•••	1-116
Chapter I.	Introd	luctor	y stan:	zas ar	d the Y	amas	•••	•••	•••	•••	1
II.	The N	iyam	as	•••	•••		•••	•••	•••	•••	15
III.	The A	sanas		•••	•••	•••	•••	• • •	•••	•••	19
IV.	The Nāḍīs, Kanda and Vāyus and their respective functions									23	
V.	Purific	cation	of the	Nāḍi	is	•••		•••	•••	•••	37
VI.	Prāṇā	yāma	and it	s var	ieties	• • •	•••	•••	• • •	•••	42
VII.	Praty	āhāra	and it	ts var	ieties	•••	•••		• • •	•••	63
VIII.	Dhāra	iņā ai	nd its v	arieti	ies	•••				•••	72
IX.	Dhyā	na an	d its va	ırietie	s	•••	•••	•••	• • •	•••	80
\mathbf{X} .	Samā	dhi	•••		•••	• • •	•••	•••	•••		90
XI.	_				ites, dej				sages	and	
	Gār	gī's r	equest	to su	mmaris	e the T	eachin;	g	•••	• • •	96
XII.	Secret	t teac	hing a	nd co	ncludin	g Rem	arks	•••	•••	•••	102
Index of Sta	anzas	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••		114
Glossary of	unusu	al wor	ds	•••	***	•••	•••	•••	• • •	•••	122
Corrigenda	•••	•••	•••		•••	•••	•••	***	•••	•••	127
Abbreviatio	ns	•••	•••	•••	•••		•••			•••	129

· 2 ... (

YOGA YĀJÑAVALKYA

INTRODUCTION

I. CRITICAL APPARATUS

The number of manuscripts made use of for the purpose of ascertaining the readings adopted in the text and their variants in the footnotes thereunder was 16. Besides them 5 previously printed editions were also referred to for the same purpose in the case of those units with reference to whose original wording no satisfactory inference could be drawn from the manuscript-evidence alone owing to a very wide and confounding divergence of the readings of the same syllables forming parts of a unit adopted by the scribes of the MSS. All these sources having been designated in the footnotes by abbreviations it is necessary to explain them. It is also necessary to furnish a short description of each of them for the purpose of the identification thereof by the learned scholars who read the book critically and assess its value.

- 2. The said 16 MSS. fall into 4 classes determined by the scripts in which they have been transcribed, namely (Deva-) Nāgarī, Grantha, Telugu and Kannaḍa. There are 8 MSS. of the first class, 6 of the second and one each of the third and the fourth. The abbreviation $\overline{\tau}$ has been used with the figures ? to \checkmark for those of the first class, $\overline{\tau}$ with the figures, ? to \checkmark for those of the second, $\overline{\tau}$ for that of the third and $\overline{\tau}$ for that of the fourth.
 - 3. Their detailed description so far as could be known is as follows:-

(A) Nāgarī Class

- 1. π ?—MS. No. 91 of 1899/1915 at the Bhandarkar Oriental Institute, Poona, renumbered 22; Title, "Yogī Yāgñavalkya Smṛti"; No. of Folios, 17; No. of Lines on each side thereof, 14; Average No. of Words in each line, 39; Materials used, handmade paper and ink; Size, 21" × 16½"; Date, not mentioned but old in appearance; Present Condition, folios damaged at the ends but writing unaffected; Complete.
- 2. न२—MS. No. 388 of 1899/1915 at the same Institute, also renumbered 22; Title, "Yogī Yājñavalkya Smṛti"; No. of Folios, 13; No. of Lines on each side thereof, 17; Average No. of Words in each line, 44; Materials used, handmad

YOGA YAJNAVALKYA 97

paper and ink; Size, $12\frac{1}{4}$ " \times $6\frac{1}{4}$ "; Date, not mentioned but old in appearance; Present condition similar to that of No. 1; Complete.

- 3. ∓ 3 —MS. No.5414 at the Oriental Institute, Baroda; Title, "Yoga Yājñavalkyagītopaniṣadah"; No. of Folios, 25; No. of Lines on each side thereof, 10; Average No. of Words in each line, 40; Materials used, handmade paper and ink; Size, 8" × $3\frac{1}{2}$ "; Date, Fālgun Vadya 1st of Samvat 1684 (March 1628 A.D.); Name of the Scribe, "Nāthaka;" Name of the person for whose use transcribed, Bhārathī Śrī Rājendra; Present Condition, old but well-preserved; Complete except that stanzas VIII. 22/3-4 to IX. 5/1-2 are missing.
- 4. ¬४—MS. No. 4503 at the same Institute; Title, "Yoga Yājñavalkya-gītopaniṣadah"; No. of Folios, 35; No. of lines on each side thereof, 9; Average No. of Words in each line, 25; Materials used, handmade paper and ink; Size, 8" × 4"; Date, Bhādrapad Kṛṣṇapakṣa 3rd of Samvat 1792 (September 1736 A.D.), Saturday; Name of the Scribe, Ātmārām, son of Upādhyāyadeva, an inhabitant of Vāṭoda-Saras (Surat district); Present Condition, slightly damaged at the edges but writing unaffected; Complete.
- 5. $\exists 4$ —MS. No. 1736 at the same Institute; Title, "Yājñavalkyagītopaniṣadah"; No. of Folios, 29; No. of Lines on each side thereof, 8; Average No. of Words in each line, 45; Materials used, handmade paper and ink; Size, $9\frac{1}{2}$ " \times 4"; Present Condition, good and recent in appearance; Complete.
- 6. न६—MS. bearing Burnell No. 6391 at the Sarafoji Saraswati Mahal Palace Library, Tanjore; Title on the label, "Yoga Yājñavalkyopaniṣadaḥ" but in the chapter-colophones "Yoga Yājñavalkyagitā"; Other particulars not supplied.
- 7. 79—MS. No. Veda 71 at the Government Sanskrit College, Calcutta (No. 96 in Section X headed "Philosophy" in Rishikesh Sastri's Catalogue) Title, "Yājñavalkyagitopaniṣadah"; No. of Folios 27; No. of Lines on each side thereof, 7; Average No. of Words in each line, 15; Materials used, machinemade paper and ink; Size, $12'' \times 4''$; Date, Samvat 1942 (1885/86 A.D.); Complete.
- 8. π C-MS. No. B 522 at the Oriental Research Institute, Mysore; Title, "Yoga Yājñavalkya"; No. of Folios, 76; No. of Lines on each side thereof, 14; Average No. of Words in each line, 18; Materials used, handmade paper and ink; Size, 8" \times 6½"; Date, unknown; Present Condition, good; Complete.

(B) Grantha Class

9. π?—One of a group of MSS. stringed together and held in position by two pieces of wooden planks cut to size and polished, at the Oriental Manuscripts

Library, Advar, Madras; Title; "Yoga Yājñavalkyagītā"; No. of Folios, 17 bearing Nos. 27 to 43 in the group; No. of Lines on each side thereof, 8 to 10; Average No. of Words in each line, 40; Materials used, palm-leaves and stencil; Size, 17" × 1" × 3"; Date not mentioned; Present Condition, very old in appearance but well-preserved; Stanzas 1 to 18 of Ch. I missing and No. of marked chapters, XI but the contents of Ch. XII included in the last.

- 10. π?—MS. No. 4362 at the Government Oriental Manuscripts Library, Madras: Title, "Yoga Yājñavalkyagītā"; Materials used, palm-leaves and stencil; Complete; Other particulars not supplied.
- 11. ηξ-MS. bearing No. 9716 at the Sarafoji Saraswati Mahal Palace Library, Tanjore; Title on the label, "Yājñavalkyopanisat" but in the chapter-colophones," Yoga Yājñavalkyagītopanisadah"; Other particulars not supplied.
- 12. ηγ-MS. No. 3892 at the Vyankateśvara Research Institute, Tirupati, renumbered "T2"; Title, "Yoga Yājñavālkya Smṛti"; No. of Folios, 56; No. of Lines on each side thereof, 7; Average No. of Words in each line 44; Materials used, palm-leaves and stencil; Size, $13\frac{3}{4}$ " \times $1\frac{1}{4}$ "; Apperance, old; Present Condition, good and well-preserved; Complete.
- 13. $\sqrt{4}$ -MS. No. 3857, renumbered "T," at the same Institute: Title. "Yoga Yājñavalkya Smrti"; No. of Folios, 46; No. of Lines on each side thereof. 34; Average No. of Words in each line, 23; Materials used, handmade paper and ink and folios bound together in book-form; Size, $12\frac{1}{4}" \times 7\frac{5}{8}"$; Date not mentioned; Present Condition, good; Complete.
- 14. ηξ-MS. No. 6676(A) at the Oriental Institute, Baroda; Title, "Yoga Yājñavalkyam "; No. of Folios, 28; No. of Lines on each side thereof. 9; Average No. of Words in each line, 39; Materials used, palm-leaves and stencil; Size. $13'' \times 1\frac{1}{8}''$; Chronogram; रक्ताक्षी नाम संवत्सरे वैयाशी शु. १० सोमवारं (!), दिवि २८ नाडिकायां लिखित्वा प्रतिमगात, which is not found capable of leading to any definite conclusion as to the date, month and year of completion of the transcript: Name of the Scribe, Venkața Nārāyaṇan; Appearance, very old and damaged at places and writing grown faint at places owing to lapse of considerable time. though well-preserved in the Institute; Complete.

(C) Telugu Class

15 त-MS. No. 4364 at the Government Oriental Manuscripts Library. Madras; Title, "Yoga Yājñavalkyagītā"; Materials used, palm-leaves and stencil; Complete; Other particulars not supplied.

(D) Kannada Class

YOGA YAJNAVALKYA

16. 本—MS. No. A 604 at the Oriental Research Institute, Mysore; Title, "Yoga Yājñavalkya"; No. of Folios, 42; No. of Lines on each side thereof, 16; Average No. of Words in each line, 16; Materials used, paper and ink; but apparently a transcript from a very old palm-leaf MS. from which the leaves containing stanzas I.1-15, IV. 19-41, V.15/3-22/1-2, VI.1-40, 57-81, IX.15-44, X.1-16/1-2 and the whole of Ch. XII were missing. Date, not mentioned; Present Condition, good.

Note: - There are 2 other MSS. at the G. O. M. Library, Madras, one in the Grantha and the other in the Telugu character, 2 others in the Nāgari character at the Institute at Baroda, 1 in the same character at the Raghunath Temple Library at Jammu and 1 in the Grantha character at the Institute at Mysore. A transcript of that at Jammu was not ordered out because the charges therefor were likely to be nearly 5 times those for similar ones called for from the libraries in the South of India and the rest were not called for because the scripts in which they had been written and the recensions of the work to which they were related had been sufficiently represented by those already secured.

The printed editions, the contents whereof have been occasionally utilised for ascertaining the readings of doubtful units, are 5 in number. The abbreviated signs by which they are cited in the footnotes and their short description are as under :--

- (1) বি.पু.—Trivandrum Sanskrit Series No. CXXXIV entitled "Yoga Yājñavalkya" edited by Sri Sambha Siva Sastri, Curator of the Trivandum Sanskrit Library, in 1938, a copy whereof was obtained from the Library of the B.B.R.A. Society. This edition based on a single MS. obtained as a loan most probably represents the recension of the work in the Malayalam character. It contains gaps in the text left at several places, which, as explained in the Preface of the editor in English and Sanskrit, are due to the MS. written on palm-leaves on which it was based being very old and damaged in parts. He believed that the said MS. must be not less than 500 years old. The text, from which an important passage occurring in Ch. VIII is missing, is not accompanied by either a commentary, translation or notes in any language.
- (2) मूं. पु.—A small book entitled "Yājñavalkya Samhitā," in the Nāgarī character printed by the Manager of the Gujarati Printing Press, Bombay in Samvat 1959 (1902/03 A.D.). This too has no commentary, translation or notes. But there are in it headings of chapters and sub-headings of the topics inside them apparently inserted by the editor. This too was most probably based on a single MS. Copies thereof are not available in the market or public libraries but I could take comparative notes from one of them in the possession of Sri Yogendra then residing at Navsari, on going there personally and while sitting at his house.

- (3) न.q.—A well-bound book entitled "Śrī Yājñavalkyasaṁhitopaniṣat" based on a single MS. in the Nāgarī character found in the collection of the Sanskrit scholar Prof. Manilal N. Dvivedi of Nadiad and published by his younger brother ("Anuja") named Madhavlal with an Introduction and a translation in Gujarati in the year 1901 A.D. The Introduction is not based on a comparative study of this and the other works on the Yoga technique but on a study of the text as printed and the text and translation are at places faulty. Copies of this edition too are not available in the market but I could get one from the library of the Forbes Gujarati Sabha, Bombay.
- (4) मृ. पु.—A printed copy of the same work but bearing the title "Yogi Yājñavalkya" printed and published at the Sanatan Dharma Press, Muradabad with a Hindi translation made by Pandit Ramachandra Sharma in the year 1938 A.D. The text and translation therein are liable to the same remarks as above. This is the only edition of which copies were available for money.
- (5) A copy of a reprint made in the Bengali Samvat 1804 (A.D. 1897) of the earliest edition of the work named "Yogi Yājñavalkyam" with a translation in Bengali made by Venimadhav Nyayaratna published in the Bengali character in the Bengali Samvat 1800 (A.D. 1893). I came to know of this edition and its reprint, as well as that of the Nadiad edition, from the Catalogus Catalogorum of Theodore Aufrecht and after having made some vain attempts to get any of them got one of the reprint through the courtesy of the Hon. Secretary of the Bangiya Sahitya Parisad, Calcutta on being introduced to him by Dr. Kalyani Devi Mallik, a Bengali scholar interested in the study and the practice of Yoga as followed by the Nātha Yogis. The text as printed in this edition was found to agree very closely with that printed in the Muradabad edition at so many places that I was led to infer either that the MSS. on which they may have been based must have been copies of a common codex or that the latter must have been based upon the former earlier edition. The publisher of the latter being requested to let me know the materials on which that edition had been based did not comply with the request.

II. THE NEW METHOD DEVISED FOR THE COLLATION OF THOSE MATERIALS

4. It had become a problem with me how to collate and ascertain the correct readings of the portions of the text which read differently in the different groups of and even the individual MSS. and printed editions. The only known method, namely that adopted by Dr. Sukhtankar for collating the MSS. of the Mahābhārata, whose critical edition is being prepared and published by the B.O.R. Institute, Poona, was not found suitable, primarily because it required a fairly large staff of Śāstris employed for doing the mechanical work of noting down at the top of sheets of full-size foolscape paper each stanza as found printed in any edition of a work selected as a model and below it the same as found in the other sources selected for comparison, in squares formed by perpendicular lines crossed by hori-

- zontal ones at such distances as to make the squares just so big as to enable the copyist to write in bold letters each syllable separately in each of them. If, further, the number of MSS. to be copied out was more than 10 to 12, as was the case with the Adi and some other Parvans, one sheet could not have sufficed to bring together all the variant readings to be considered by the editor in connection with a single stanza. Lastly, the first task of the editor, of selecting the right readings and noting the variants thereof found in the different recensions and sub-recensions and in some unclassifiable MSS., could not have been performed satisfactorily without placing all the relevant sheets in a semi-circle before himself and reading over all of them carefully, and for performing his second task of finding out the family-relationships of the MSS. as a whole for mentioning in his Introductory Note how he believed the text to have been transmitted from the probable date of the archetype to those of the extant MSS, which could be ascertained, he must have been required to study his own critical apparatus together with the remarks columns of the collation sheets. I looked up Dr. Katre's Introduction to Textual Criticism and found that there too the above was the only method that had been recommended. I also searched for some other method in some of the works of English and American authors on the same subject but found that they had not discussed any method of doing such spade-work and had proceeded with the subjects of settling a text and tracing family-relationships between MSS., on assuming that collationnotes would be prepared as required on bearing in mind the general nature of the materials they have to deal with and the advice given by the authors in the introductory chapters of their works. I was therefore put to thinking as to how I could make such notes unaided by anybody with the least possible exertion and at the minimum possible cost. The following method, which I was able to hit upon, was found to satisfy that test.
- 5. Instead of one full stanza I have adopted one-quarter of it as a unit from the Trivandrum edition, which was the first source that had come into my hands, noted down first the numbers of the chapter, stanza and quarter as appearing therefrom and having assigned the letters of the Sanskrit alphabet, 'ka" to "ba" except "anga" and "yan" to the 21 sources went on noting against the units copied out from the first source, the said letters only wherever the said unit was found in exactly the same words and such letters with only the variations in brackets beside them. Wherever the same units were found in different words I copied out all of them in a parallel line and marked the sigla of the MSS. or editions containing them and against them again such slight variations thereof as were found in some other sources. The result of this has been that the units which had absolutely no variants and those which had such as could be explained away on one ground or another and can therefore be reasonably be believed to have been transmitted for centuries in their original forms in the archetype can be spotted at a glance and the major and minor variations in the others are automatically marked out together with the groups of their sources constituting recensions and sub-recensions. The latter feature gives this advantage that at the time of ascertaining the groupings one can at a

glance find out from the notes as they are what must be the number of the original recensions, to which of them, if any, an extant MS. belongs and whether it had come to us in its original form or through any sub-group falling under it and which of the extant ones are derived from mixed codices based upon two or more of them. For a more detailed description of this method and comparative tables illustrating it and a pedigree made out from the notes the inquisitive reader may refer to my article on the subject published in 1952 at pp. 31-40 of Vol. II of the Journal of the Oriental Institute, Baroda.

III. PRINCIPLES FOLLOWED IN THE CASE OF DOUBTFUL READINGS

- 6. The readings of all the units whose total number comes to approximately 1960 cannot be expected to be either uniform or capable of being rendered so by such a simple formula as the above. Nay, there was found to be a fairly large number of units of which 5 to 13 variations were found to exist in the extant MSS. For the purpose of ascertaining the true variations thereout I had studied the principles of the method by which that could be done scientifically from the following works, namely: -(1) Prolegomena to the Adi-Parvan by V. S. Sukhtankar; (2) Introduction to Textual Criticism by S. M. Katre; (3) Article on Textual Criticism by J. P. Postgate in the Ency. Brit. Vol. 22; (4) A History of Classical Scholarship by J. J. Sandys; (5) A Companion to Greek Studies by L. Whibley containing a chapter on Textual Criticism by Sir R. C. Jebb and (6) Pancatantra Re-constructed by Prof. Franklin Edgerton. Reflecting over them in the light of the peculiarities of the materials before me I had adopted some for my guidance and discussed them in an article on "Textual Criticism As a Branch of Indology" published in the issues of September and December 1951 of the aforesaid Journal at pp. 60-64 and 138-50. The following is their short summary:
- (1) Wherever the sources seemed to agree uniformly the common reading of the unit has been adopted in the text as the reading in the archetype and no footnote has been made below it;
- (2) Where the majority of them seemed to agree the reading common to them was incorporated in the text and a foot-note giving the variants found in the remaing sources has been added below the line, the agreeing ones not being mentioned at all.
- (3) The above majority rule has however been departed from in cases in which the sense of the unit as determined by the context in which it occurred or the general trend of the work as a whole or of the particular chapter in which the unit occurred was likely to be sacrificed. In such cases the reading preferred has been incorporated in the text and the other reading or readings have been mentioned in a foot-note.
- (4) There are however cases in which even a full quarter-stanza could not be re-constructed from any single group of sources. In such cases the reading adopted

YOGA YAJÑAVALKYA (Page 103)

in the text has been taken from one or two sources not necessarily forming part of a single group for the purpose of the chapter concerned and the variant readings from all the sources without exception have been given in the relative foot-note and the propriety of the selected reading and the other readings has been discussed therein. Such cases belong to the class of doubtful readings marked by wavy lines below them as in the Critical Edition of the Mahābhārata.

Explanation.—The word "source" in the first three principles means the MSS. only, which have been cited by reference to the scripts in which they had been written, not the original sigla, the letters of the Sanskrit alphabet. The said scripts are 4 in number, namely (Deva-nāgarī) indicated by the letter "Na," Grantha indicated by the letter "Ga," Telugu indicated by the letter "Ta," and Kannada indicated by the letter "Ka." MSS, falling in the same group have been distinguished by marking the figures 1, 2 etc., as mentioned in the description of the Critical Apparatus herein-above. The same word in the 4th principle means either the said MSS, or the printed editions. The latter called "Pustakas" have been designated by reference to their places of publication, both being indicated by their initial letters e.g. "Ka. Pu," "Na. Pu" meaning Calcutta edition, Nadiad edition, and so on.

IV. THE WORK AND ITS DATE

- 7. There is complete uniformity between the MSS, and the printed editions as to (1) the work being in the form of dialogue between the sage Yājñavalkya and his wife Gargi, whose other name was Maitreyi, (2) the subject-matter being Yoga as made up of its 8 constituents as known from the second Pada of the Patanjala Yogadarsana, (3) the exposition thereof by the former made at the request of the latter being of the nature of a summary of what he had learnt about the subject from Brahmā and its relation with the prescribed religious observances, which is of the nature of a "Samuccaya" (combination) of "Jñāna", explained here as being of the nature of "Yoga", and "Vaidham Karma," whose nature has not been explained anywhere in the work, (4) the work having been divided into 12 chapters and the exposition in the first 11 having been made in the presence of several other sages and that in the last, the Rahasya-chapter, on their being asked to leave the hermitage of Yājñavalkya and (5) as to the general treatment of the subjectmatter of each chapter. The differences that exist relate to the numbers of stanzas, some MSS. having more than the others and some containing omissions of some of them found in all the rest.
- 8. Out of the 16 MSS. that have been utilised for this critical edition of the work, the earliest dated one is No. 3 in the list of the Devanagari MSS., obtained as a loan from the Oriental Institute, Baroda. The facsimile of the last page thereof reproduced herein shows clearly that it had been copied out from an older MS. in the Samvat year 1684 (AD. 1627/28). But some of the Grantha MSS. on palm-

leaves may well be nearly 500 years old and the one on which the Trivandrum edition has been based has been stated by its editor to be so old according to his judgment. Moreover the $J\bar{a}b\bar{a}ladar \acute{s}ana$, $Tri\acute{s}ikhi$ -br $\bar{a}hmana$, $Yogakundal\bar{\imath}$ and YogatattvaUpanisads contain too many stanzas which are almost the same as those occurring in this work and the Sandilya Upanisad contains prose sentences incorporating the very words occurring in the corresponding stanzas of this work. The Vāsudevopanisad too contains at two or three places similar identifiable passages. There is enough evidence in them for the inference that the authors of those late Smarta Upanisads were indebted to this work for the common passages. Further the Hathayogapradīpikā of Svātmārāma also contains evidence of the said author having drawn upon this work for the contents of some of its stanzas and it also refers in II.7 to the opinion of a class of Hathayogis who did not approve of the Satkarma, Neti, Dhauti etc., and achieved the objects aimed at by the practice of different species of Prānāyāmas, which is a special feature of Yoga Yājñavalkya. Then again, there are in the Śānkarabhāṣya on the Śvetāśvataropaniṣat numerous quotations from a work of Yājñavalkya under II.7 and 9, which are traceable to Chapters IV to VII of this work. Mummadidera too quotes from this work in his comments on the smaller Yogavāsistha VI.9.65 and 71. It has also been specifically mentioned amongst the authorities on the Samuccayavāda in the commentary of Anandavardhana on the Bhagavadgitā. Lastly, the author of the Yājñavalkya Smṛti recommends in III.110 a study "of the Yegaśās!ra promulgated by me" to one who has a desire to achieve Yoga (union with the Divine). That the said Yogaśāstra must be this and not the Yogi Yājñavalkya, a work on Sandhyāvandana without the use of material objects but by the use of Mantras only on knowing their esoteric meanings. of which the Brhad-Yogi-Yājñavalkya-Smrti published in 1951 by the Kaivalyadhama, Lonavla, is an enlarged edition, as shown by me in my article on "Bṛhad-Yogi Yājñavailkya and Yoga Yājñavalkya" published in 1954 at pp. 1-29 of Vol. XXXIV of the Annals of the B.O.R. Institute, Poona, is amply borne out by the citations of the views of writers of Works on Ayurveda, like Agastya and the Aśvins in VII.7, 30; VIII.33, 39, which carry back this work to the age of Caraka, whose Samhitā in I.1.4-5 and 8-32 relates that the science of Ayurveda owed its origin to the necessity of finding out the origins of and eradicating diseases from the physical bodies because they caused obstruction in the pursuit of the highest object of man's pursuit, namely Moksa, and gives the line of teachers and pupils in which the tradition relating thereto had been transmitted up to the time of Agniveśa whose first work on Ayurveda called a Tantra (scientific treatise) formed the basis of the said Samhitā made up of the contributions of the sages Caraka and Drdhabala, in which line there occur the names of the Aśvins in its earlier part and that of Agastya in its later one. Ayurveda-dīpikā, the commentary thereon by Cakrapani Dutta also contains a quotation from the $K\bar{a}ya$ -cikits \bar{a} -tantra, which is to the effect that even the "k \bar{a} lamṛtyu" is conquered by the Mahātmās who have attained perfection in "Rasāyana," "Tapas" and "Jāpyayoga." Chapters VI to VIII of this work contains numerous special courses of the practice of Prāṇāyāma for the eradication of specific

diseases and acquiring control over the vital airs especially the Apāna, which is said to be "Āyurvighātakṛt" (the destroyer of the duration of life). The time of Caraka, a contemporary of Kaniṣka, (A.D. 78 or 83 onwards) falls within the limits determined for the Yājāavalkya Smṛti by the oriental scholars, like Drs. Bühler and Kane, namely between 200 B.C. and 200 A.D. or 100 B.C. and 300 A.D. The existence of this work of the same author as that of the said Smṛti or at least the Yoga of the nature expounded therein is thus traceable to a period falling between the second century B.C. and the fourth century A.D. This is quite consistent with the pre-existence of the Yogadarśana, from which the 8 constituents of Yoga were most probably borrowed.

V. YAJNAVALKYA AND HIS YOGA

9. Such being the conclusion as to the date of the work on hand the objection as to its genuineness based on the assumption of the identity of the teacher therein with that of Maitreyi and Janaka in the Brhadaranyakopanisad does not deserve to be considered because the latter must have lived several centuries prior to the said date. Obviously therefore the former must be deemed to be another sage of the same name. In fact, I have, in my article in the Annals of the B.O.R.I., Poona, given sufficient details about another Yājñavalkya who, as appearing from his life-story as given in the Nagarakhanda of the Skanda Purana, was living first at Puşkar near Ajmer and had latterly migrated to Hāṭakeśvarakṣetra in the Anartadesa and in another paper entitled "Sena Kings of Anarta in Their Historic Setting "published in the Journal of the Gujarat Research Society, Bombay in its issue of April 1952 proved that he must have been living in the 2nd century A.D. Whether that plea is acceptable or not, what is material for our with the views of Yājñavalkya as expounded in Upanisads of the Sukla Yajurveda there can be no reasonable objection to looking upon this work as one embodying the method of the realisation of the identity of the individual soul with the Supreme Soul, which had been first asserted with confidence by the Yajñavalkya of the Upanisad fame in the court of Janaka Videhi, and insisting upon the continuance of the performance of the prescribed acts up to the time of such realisation according to the view of the same sage embodied in the Isopanisad, which forms the 40th chapter of the Samhitā of the Sukla Yajurveda compiled by him. The limited amount of space at my disposal precludes me from entering into a discussion of the parallel passages in the two well-known Upanisads of that school and the Yoga Yājñavalkya. I therefore rest content with only referring the scholars interested in this subject to the following parallel passages, namely:-Br. A. U. II.4-5, IV.2.-4, Isa.U.4-8, and Y.Y.I.43, VI. 77-80, IX.2, 9, 17-18, 23-24, 29, 30-32, 34, 39, XII.23-35 for the realisation of the identity and Isa.U.1-3, 9-18, and Y.Y.I. 26, 38-39, 41, X. 20-22, XI. 2-9 for the 'Jñāna-karma-samuccaya' in which expression the word "jñāna" stands for or is said to have for its essence "Yoga" as explained clearly in I.43.

10. As for the nature of the Yoga expounded in this work, although it is treated as made up of the 8 constituents, Yama etc., as in the Sādhana-pāda of the Yogadarśana, the two works differ considerably in the description of each of them. Similarly, although the recommendation of several varieties of "Prāṇāyāma" and "Vāyuvijaya" mark it out as a work on Hathayoga it differs considerably from the several Yoga Upanisads and the special treatises thereon composed by the Natha Yogins of later dates by the absence therein of any reference to the Satcakras, by its description of the heart as an 8-petalled lotus etc. I cannot enter here into the details of the differences for the reason stated above. All that I can say here is that the work has been based upon the doctrine that the realisation of the complete identity of the individual soul with the Supreme Soul established in the Vedāntas cannot take place except by going through the simple course of Yoga expounded therein, that so long as it is not realised it is harmful to give up the performance of the prescribed acts, that the said realisation can take place when one is able to rouse the Kundalini, which obstructs the passage of the vital breath, accompanied by the inherent heat having its seat in the triangular space between the two lower organs, into the Suṣumṇā Nāḍī extending from the Kanda (bulb) below the navel through the spinal cord to the opening at the root of the palate and the mind ceases to think of any physical or metaphysical object and becomes completely steady, for achieving which object there are various devices, and that once that realisation takes place it is optional for one whether to retain the connection of the vital breath with one's physical body or to sever it by a special process. There is no restriction in this Yoga as to caste, sex, station in life etc. It is in my view capable of being practised by any person who can make up his or her mind to do so and gets himself or herself acquainted with its technique. In other words, this is the earliest available book on Hathayoga for the common man,

VI. ACKNOWLEDGMENTS

11. I take this opportunity to thank the authorities of the Oriental MSS. Libraries at several places, the other learned associations and individual scholars above-named for enabling me to collect together the valuable materials on which the Text and the Notes as to the variant readings are based and particularly Sri P. K. Gode, Curator of the Library at the B.O.R. Institute, Poona, through whom the authorities of most of the Oriental MSS. Libraries were required to be approched for co-operation in this my labour of love extending over a period of nearly 5 years and Sastri T. A. V. Dikshitar of the Sanskrit Pathashala, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, who was kind enough to prepare comparative notes for me from the Adyar MS. in the Grantha character for the mere love of learning.

ANALYTICAL STUDY OF THE TEXT

Chapter I

(1) Request of Gārgī, wife of Yājñavalkya, sitting in an assembly of sages, to communicate to her that knowledge by which she would attain Nirvāṇa and the latter's expression of willingness to do so on the basis of that which he had, on a former occasion, gathered from Brahmā as to the nature of the relation subsisting between the prescribed rites and the knowledge leading to final beatitude.—

Stanzas 1-19/1; (2) Description of the two paths, prescribed by the Vedas, namely the Pravṛtti Mārga and the Nivṛtti Mārga, for being followed by the members of the four Varṇas and the four Āśramas and by women, and advice to perform all the acts without an aim to enjoy the fruits accruing therefrom.—Stanzas 19/2-40; (3) Definition of "Jñāna" as having Yoga as its essence, that of "Yoga" as the union of the individual and Supreme Souls and general idea of each of its eight "Aṅgas."—Stanzas 41-50/1; (4) Description of the ten Yamas.—Stanzas 50/2-70.

Chapter II

Description of the ten Niyamas.—Stanzas 1-19.

Chapter III

(1) Description of the eight Āsanas and the benefits derived from their practice.—Stanzas 1-17/1; (2) Relation between the Yamas, Niyamas and Āsanas on the one hand and the Nāḍīśuddhi and Prāṇāyāma on the other.—Stanzas 17/2-18.

Chapter IV

(1) Introductory remarks as to the necessity to know the anatomy and physiology of the human organism for one wishing to purify his arteries and acquire control over one's vital airs, and the benefits derived therefrom.—Stanzas 1-11/1; (2) Situation and description of the seat of the internal fire in the bodies of human beings, quadrupeds, amphibious animals and birds.—Stanzas 11/2-13; (3) Situation and description of the centre of the bodies of all the said creatures.—Stanzas 14-15; (4) Situation, shape and size of the Kanda (bulbous root of the arteries) and location of the navel and the principal vital air.—Stanzas 16-20; (5) Situation, shape, function etc., of the Kundalini (coiled serpent-like artery).—Stanzas 21-24; (6) Names, situations etc., of the principal arteries.—Stanzas 25-46; (7) Names, situations and functions of the ten vital airs.—Stanzas 47-72.

Chapter V

(1) Principal mode of purifying the arteries.—Stanzas 1-9; (2) Alternative mode for doing the same.—Stanzas 10-20; (3) Tangible signs of their having been purified.—Stanzas 21-22.

Chapter VI

(1) Definition of "Prāṇāyāma" and the modes of doing it, for the members of the different castes and the female sex, and the general and special results flowing from them.—Stanzas 1-23; (2) Explanation of the three constituent parts, "Pūraka", "Kumbhaka" and "Recaka", of a "Prāṇāyāma" and the different modes of doing it with a view to achieve particular results. - Stanzas 24-29; (3) Two varieties of "Kumbhaka" and the utility of the "Kevala" thereout in making further progress for the attainment of "Yoga."-Stanzas 30-35; (4) Several special methods for acquiring control over the vital air and the particular results achieved by the attainment of perfection in each of them.—Stanzas 36-66; (5) Special method of holding the vital breath in the navel during "Kumbhaka" and its effect on the mind (surface consciousness) and the "Kundalini" and on the motion of the breath upwards.—Stanzas 67-71; (6) Tangible sign of the vital breath having entered the principal and middle artery called the "Suṣumṇā" and further mode of exercise for the Objective Realisation of the Self like the sun in the sky.—Stanzas 72-75/1; (7) Final effort to be made for mixing the said breath with the cosmic air and its effects on the consciousness and the liability to metempsychosis.—Stanzas 75/2-82; (8) Appendix to this chapter.—Stanzas 1-10.

Chapter VII

(1) Point of distinction between the group of 4 Angas of Yoga so far expounded and the one of the remaining 4 whose exposition is commenced from this chapter.—Stanza 1; (2) Definitions of 3 different varieties of "Prātyāhāra."—Stanzas 2-5; (3) Definition of a fourth variety thereof and an incidental enumeration of the 18 vital parts as determined by the Aśvins, the physicians of the gods, their relative positions and the effect of withdrawing vitality from each of them.—Stanzas 6-21; (4) Definition of a fifth variety thereof according to the opinion of some experts in the practice of Yoga and citation of the authority of the sage Agastya as to the results achieved by such a "Pratyāhāra."—Stanzas 22-32/1; (5) Description of some supernumerary varieties recommended as having special efficacies.—Stanzas 32/2-37.

Chapter VIII

(1) Exhortation to listen attentively to the exposition of the five traditional "Dhāraṇās", definition of the term and the names of the five varieties.—Stanzas 1-5; (2) Mention of the parts of the human body in which the 5 subtle elements, on which attention is to be concentrated, are localised.—Stanzas 6-8; (3) Difference

of views with a rival school stated and refuted.—Stanzas 9-18; (4) Traditional modes of concentration on the 5 subtle elements and the results flowing from each stated individually.—Stanzas 14-25; (5) Special mode recommended for effecting the union of the individual with the Supreme Soul.—Stanzas 26-27; (6) Further details as to that mode and its spiritual effects according to the view of some Yogins who are the best of those who know Brahman.—Stanzas 28-31; (7) View of those of the same category, who were also experts in the science of medicine, as to the effect of concentration on the different kinds of physical constitutions of the Sādhakas.—Stanzas 32-39/1; (8) Advice of Yājñavalkya to observe the Yamas etc., while practising concentration.—Stanzas 39/2-40.

Chapter IX

(1) Introductory remark as to the benefit derived from the practice of "Dhyāna."—Stanza 1; (2) Definition of the term, its varieties and the principal ones from amongst them; -Stanzas 2-3; (3) Necessity to know beforehand the vital points in the arteries, and their specific situations and those of the vital airs and the functions performed by each of them in the life of the body.—Stanza 4; (4) Mode of meditation on the Nirguna Brahman.—Stanzas 5-9; (5) Modes of meditation on the Saguna Brahman:—(a) In the form of Visnu or Vāsudeva.— Stanzas 10-18/1; (b) In that of Vaisvanara, the internal fire, recommended as very effective.—Stanzas 18/2-24; (c) In that of the Golden Purusa in the solar disc, extolled as the royal road to salvation.—Stanzas 25-29; (d) In that of the Inner Soul becoming manifest as a resplendent pillar of light when meditated upon or as the Supreme Being on identifying oneself with Lord Siva while sitting in the Vira posture and concentrating one's attention on the space between the eye-brows.—Stanzas 30-34; and (e) In that of the self seated on the full-blown heart-lotus in the form of a child, bathed all over by the rays of the moon showering nectarine juice in a thousand streams issuing from the lotus in the head having 16 petals, whose mouth is turned downwards, and endowed with the consciousness "I myself am the imperishable Param Brahman, the Supreme Self.—Stanzas 35-39; (6) Fruits accruing from meditation, if continued for 6 months and for 12 months.—Stanzas 40-41; (7) Advice of the sage to practice meditation always in one of the forms described, which are the principal ones, although there are several other minor ones, and as to the attainment of "Samādhi" being the aim to be kept in view while practising it after self-realisation.—Stanzas 42-44.

Chapter X

(1) Declaration of an intention to speak in this chapter about "Samādhi," which is the remedy for breaking the noose of "Bhava" (world-mindedness), definition of the term, the method of attaining it and the effect it is likely to have on one's consciousness when attained.—Stanzas 1-5; (2) Essential conditions to be

fulfilled before one can forge a union between the individual soul and the Supreme Soul.—Stanzas 6-9/1; (3) Possible further step thereafter, voluntary severance of the connection between the soul and the body, the method of doing it, the result accruing from it and the advice of the sage to Gārgī to follow the same course—Stanzas 9/2-21/1; (4) Final advice of the sage as to how to put into practice the teaching which was on the line of combining knowledge with action as taught by Brahmā on a former occasion, to attain thereby the state of "Nirvāṇa" and to give up worldly life.—Stanzas 21/2-24.

Chapter XI

(1) Gārgī puts the question as to how one can do the prescribed acts while practising Yoga and what would atone for its neglect, should it occur.—Stanzas 1-3; (2) Reply of Yājñavalkya to the effect that there is no harm if they are not done during a state of union with the Supreme Soul, for in that case the Yoga itself does what is supposed to be done thereby but during the state of disunion even by a Brahmavit they must be done because it is impossible for an embodied being to give up all acts without exception in that state and consequently if a Yogi neglects them, believing that it is a calamity to do them, his fate is consignment to hell and that therefore the best advice is to continue to do such acts during a state of disunion even after self-realisation and feeling satisfied with the embodied state so long enjoyed, quit the body voluntarily while worshipping the Supreme Being by the practice of Yoga.—Stanzas 4-10/1; (3) At that stage Yājñavalkya reminds the other sages that it is time for them to perform their evening Sandhyā and advises them to repair to their respective Asramas and they do so .-- Stanzas 10/2-16/1; (4) Thereafter Gargi prostrating herself before the sage implores him to recapitulate the teaching saying that she had forgotten it and the latter asks her to rise up. promising to accede to her request.—Stanzas 16/2-22.

Chapter XII

(1) While purporting to do so Yājñavalkya initiates her into a special course of Yoga by which Samādhi can be attained within a short period and which consists of seven stages, each of which has been graphically described in the manner following:—

First Stage.—To concentrate one's attention on the seat of the internal fire while sitting in a prescribed posture in which the organ of excretion and the perineum are pressed hard by the ankles of the left and the right foot respectively and the right palm is placed on the left one. This checks the downward flow of the Apāna Vāyu, makes it flow towards the seat of fire, fan it slowly and slowly and vitalise it so as to make it burn brightly in the form of a flame which is visualised by 10 days' practice and which makes other spiritual visions possible. The material effects of the rise of the flame are a shortening of the stature, an acceleration of the

heat in the stomach, a possibility of the hearing of sounds internally, a reduction of the quantities of urine and faces discharged and a freedom from fear of falling from a horse-back, if the practice is continued for certain periods.—Stanzas 1-7.

Second Stage.—To concentrate one's attention on the Kundalini lying so coiled in the Nābhicakra as to cover up the mouth of the Suṣumṇā Nāḍī with its own mouth in which its tail has been inserted and similarly those of the other Nāḍis by its hood and thereby to obstruct the passage of the vital airs into the said and other Nāḍis, with a view to wake up that sleeping serpent and clear up that passage. This happens when it is confounded by the flames constantly fanned by the concentrated air. When it is roused its coils become straightened and when that happens all the vital airs become collected together and begin to circulate throughout the body.—Stanzas 8-18.

Third Stage.—While thus circulating together with the fire, the vital airs, becoming thinner, are able to enter the mouth of the Suṣumṇā and a bright flame such as that of a lamp becomes visible in the heart. Thereby the vital airs, together with the fire, become confined in the heart, the serpent having entered the heart-lotus turns its face upwards and the vital air (henceforth treated as combined into one entity) shines resplendent there like the disc of the rising sun and the fire entering the Suṣumṇā shines like a range of clouds filled with water. When the fire has entered the heart-lotus and the vital air is deposited inside it, various external as well as internal signs begin to become manifest.—Stanzas 14-20.

Fourth Stage.—After the appearance of such signs one must actively raise up the vital air together with the fire repeating the "Praṇava" (Omkāra) together with the Bindu. This will enable one to visualise a small disc of the moon in the forehead.—Stanza 21.

Fifth Stage.—Thereafter one must deposit the vital air together with the fire in the space between the eye-brows and then meditate on the inner self. This will enable one to visualise mentally an imperceptible but nevertheless real Linga blazing like a pillar in the middle part of the body, the heart and the forehead, which is beautiful to look at. The knower of Brahman who sees the light of knowledge, the power of the self, ever shining resplendent as a lamp in the forehead and the heart-lotus, gazes at it unintermittently. When, while doing so, the mind of the Yogi sinks in the space between the eye-brows, nectar begins to flow from the root of the tongue and he visualises his self in the said space, his head shakes and he becomes mentally conscious of having visualised the self. Moreover beautiful celestial gardens, constellations, the moon, and figures of sages and of Siddha-Gandharvas become objectively visible to him.—Stanzas 22-26.

Sixth Stage.—After the mind becomes absorbed in the space between the eyebrows, the seat of Viṣṇu, one should meditate on Him in the sky at that place, ever recollecting the bliss of the nature of perfection. When in that stage, one can be said to be in a state of near-release. There is truly the most wonderful joy in that state and one must realise this with the help of one's purified intellect.—Stanzas 27-29.

Seventh Stage.—It is after practising meditation thus for a long time while observing the restraints etc., and subsisting on moderate diet, that one reaches the self located in the cave called the "Brahmapura." It is smaller than the smallest and larger than the largest and is, according to all men of experience and the Vedas, identical with the Brahman which the Vedas speak of.—Stanzas 30-33.

- (2) The only stage next after the above is that of the conscious abandonment of the vital air in the cosmic air on raising it up to and breaking open the hole in crown of the head under the advice of one's Guru, recollecting the sound "OM."—Stanzas 34-36.
- (3) The usual Phalastuti and the sage's final advice to Gargi.—Stanzas 37-41.
- (4) Concluding remarks of the author to the effect that thereafter Yāñavalkya retired to a secluded place and took "Samādhi" and that Gārgī too, after having worshipped the sage joyfully, took up her abode in a secluded place and partook of the highest joy resulting from the realisation of that Vāsudeva who is spoken of by the Vedas and is the one immortal, imperishable, immutable, limitless, unmanifest Essence and the unprovable Cause of the Worldly Phenomena.—Stanzas 42-46.

QUOTATIONS FROM AND REFERENCES TO THIS WORK IN OTHER WORKS

- 1. Sankara's Bhāsya on the Svetāśvatara Upaniṣad II-8 contains quotations which are identifiable with Y.Y.IV.48-49; V.12-15, 17-22; VI.2,-3, 5-8; VII.24/1-2. (Ānandaśram Sanskrit Series No. 17, pp. 28-29, 42-44).
- 2. Commentary of Mummadideva on Gauda Abhinanda's Abridgement of the Yogavāsiṣṭha VI.9.65, 71 corresponding with Y.Y.XII.1, IV.20-21, VII.10.
- 8. Sarvadarśanasamgraha of Sāyaṇa-Mādhava, Pātañjaladarśana, contains quotations at 4 places from a work of Yājñavalkya out of which the definition of Yoga is traceable to Y.Y.I., that of Samādhi to Y.Y.I., that of Tapas to Y.Y.II. and that of Padmāsana to Y.Y.III.
- 4. Hathayogapradīpikā II contains the definitions of Āsanas which agree with those in Y.Y. III.
- 5. Commentary by Ānandavardhana on the Bhagavadgītā known as Jñāna-karmasamuccaya contains in its introductory remarks the names of the earlier authorities on the Jñānakarmasamuccaya-vāda, one of which is the Yoga Yājñavalkya.
- 6. Jābala Darśana Upaniṣad Chapters I-X contain numerous passages which are in many cases almost word to word the same as those in the corresponding portions of the Y.Y. I-X. They are too numerous to be cited in details. The Upanisad contains much additional matter also which reveals it to be a later composition.
- 7. Sāndilya Upaniṣad (in prose only with occasional quotations in verse several of which can be traced to the Y.Y.III-VI) contains almost a paraphrase of the contents of Y.Y.I-IX. It has also such new matter which reveals it to be a later work. There are also 3-4 other Upaniṣads in which verses resembling those in the Y. Y. are found. (See Introduction para 8).
- 8. Above all the author of the Yājñavalkya Smṛti has in III·110 referred to a "Yogaśāstra promulgated by me", which can be none other than this (See Introduction para 8).

श्लो क स चिः॥

संज्ञाविवृत्तिः - अ = अधिकः श्लोकः॥ पा. टि. = पादटिप्पणी ॥

31

अक्लेशजननं प्रोक्तं (१.५२)-११. अज्ञानान्मलिनो भाति (५.२२ अ)-४१, पा. टि. अणोरणीयान्महतो महीयान् (१२ २३) - ११२. अण्डाकृतिवदाकारं (४.१७)-२६. अत्र केचिद्वदन्त्यन्ये (८.९)-७३. अय ध्यानं प्रवक्ष्यामि (९.१)-८०. अथवा परमात्मानं (९.१०)८२. अथवा मण्डले पश्येत् (९.२५)-८५. अथवाष्टदलोपेते (९.३५)-८७. अथवैतत्परित्यज्य (५.२२अ)-४१ पा.टि. अथेदानीं प्रवक्ष्यामि (८.१)७२. अदृश्यं दृश्यमन्तस्थं (९.८)-८१. अधश्चोध्वं च कृण्डल्याः (४.५१)-३२. अधीत्य वेदं सूत्रं वा (२ १३) - १७. अनुतिष्ठन्ति ये नित्यं (१२ ४०) - ११३. अनुलोमविलोमाभ्यां (६.८अ)-४३ पा.टि. अनुष्ठितों तौ विद्वद्भिः (१.२१)-६. अन्नं व्यञ्जनसंयुक्तं (४.६३)-३५. अन्यानपि बहुन्याहुः (९.४३)-८९. अपाननिलयं केचित् (४.५२)-३२. अम्बोमा सहितं शुभ्रं (६ २ ३ अ) - ४२ पा. टि., ६१. अलम्बुषा च गान्धारी (४.२८)-२८. अलम्बुषा महाभागे (४.४५)-३१. अल्पमूत्रपुरीषः स्यात् (१२ .७) –१०४. अवष्टभ्य घरां सम्यक् (३.१५)-२१. अव्यक्ता चैव विज्ञेया (४.३१)-२८. अश्विनौ च तथा ब्रूतां (७.७)-६४. अष्टादशस् यद्वायोः (७.६)६४.

अष्टैश्वर्यदलोपेते (९.१९)-८४. अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये (८.२८,३२)-७७-७८. अस्मिन्ब्रह्मपुरे गागि (८.३)-७२. अहमेव परं ब्रह्म (९.३९)-८८.

आ

आकाशे परमानन्दे (६.७८)-५९. आकाशे वायमारोप्य (८.२२)-७६. आजानोः पायपर्यन्तं (८.७)-७३. आत्मनः प्राणमारोप्य (७.३७)-७१. आत्मन्यात्मानमारोप्य (६.४३)-५०. आत्मन्यात्मानमिडया (६.४५)-५१. आत्मशुद्धः समादानीयः (५-२२अ)-४१ पा.टि. आत्मस्थमनिलं विद्वान् (४.९)-२४. आत्मस्थं मातरिश्वानं (४.११)-२४. आत्मारिनहोत्रवह्नौ तू (११.५)-९७. आदौ मत्तालिमालां (१२·२२अ,)-१०८. आनन्दमजरं नित्यं (९⋅७)-८१. आनन्दममृतं नित्यं (१.१३)-५. आनुलोम्यप्रसूतानां (१.३७)-९. आयुर्विधातकृत्प्राणः (६ ६ ५, १२ २) – ५६, १०३. आलोक्य कृपया दीनां (११ २१)-१०१. आसनान्यधुना वक्ष्ये (३.१)-१९. आसनान्युत्तमान्यष्टौ (१.४८)-१०. आसने नान्यधीरास्ते (६.६२, ६३)-५५; (80.88)-83.आसनं विजितं येन (३.१७अ)-२२ पा.टि. आस्यनासिकयोर्मध्ये (४.५०)-३२. आहुन्मध्याद्भवोर्मध्यं (८.८)-७३.

₹

इडया वायुमाकृष्य (६.३८अ)-५० पा.टि. इडया वायुमारोप्य (५.१७)-४०; (६.४)-४२. इडा तस्याः स्थिता सन्ये (४.३२)-२८. इडायां चन्द्रमा क्रेयः (४.३३)-२९. इति मे कर्मसर्वस्वं (१.४०)-९. इत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या (५.२)-३७; (११.३)-९६. इत्येवमुक्ता मृनिना (११.१)-९६. इत्येवमुक्ता भगवान्ग्रहस्ये (१२.४२)-११४. इन्द्रियाणां विचरतां (७.२)-६३.

3

ईप्सया यदि शरीरविसर्गं (१२ २३५)-११२.

હ

उकारमूर्तिमत्रापि (६.९)-४३. उक्तान्येतानि चत्वारि (७.१)-६३. उच्चैर्जपस्तु सर्वेषां (२.१७)-१८. उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते (१.१०)-४. उत्पत्तिं चापि नाडीनां (४.३)-२३. उदानः सर्वसन्धिस्यः (४.५५)-३३. उत्तिद्रहृदयाम्भोजे (१०.१५)-९३. उर्वोरुपरि विभेन्द्रे (३.७)-२०.

来

ऋतावृतौ स्वदारेषु (१.५७)-१२. ऋतुत्रयात्पुनन्त्येनं (६.२२)-४६. ऋषि छन्दोऽधिदैवं च (२.१८)-१८. ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां (११.११)-९९.

ए

एकाक्षरं परं ब्रह्म (६.७६)-५९. एकं ज्योतिर्मयं शुद्धं (९.५)-८१. एकं पादमयँकस्मिन् (३.८)-२०. एतच्च स्वस्तिकं प्रोक्तं (३.५)-१९. एतत्पवित्रं परमं (१२.३६)-११२. एतदुक्तं भवत्यत्र (८.२६)-७६; (१०.६)-९१. एते तु नियमाः प्रोक्ताः (२.२)-१५.
एते नाडीषु सर्वासु (४.४८)-३१.
एतेन नाभिमध्यस्य-(६.६९)-५७.
एतेषु पंचदेवानां (८.६)-७३.
एवमेव तु सर्वत्र (१०.४)-९१.
एवमेव पुनः कुर्यात् (६.११)-४४.
एवं ज्ञात्वा विधानेन (६.३अ) ४२
पा. टि., ६२.
एवं ध्यानामृतं कुर्वन् (९.४०)-८८.
एवं पृष्टः स भगवान् (१.९)-४.
एवं वायुजयोपायः (६.५०)-५३.
एवं समभ्यस्य सुदीर्घकालं (१२.३०)-१११.
एषु मुख्यास्त्रयः प्रोक्ताः (१.६१)-१३.
एषु प्राज्ञयोपायः (६.३६)-४९.

4

कण्ठम्लात्तु हन्मध्ये (७.२७)-६९. कदाचित्तत्र गत्वाहं (१.१७)-५. कन्दमध्ये स्थिता नाडी (४.२५)-२७. कन्दस्थानं मन्ष्याणां (४ १६)-२५. कम्पको मध्यमः प्रोक्तः (६.२६)-४७. कम्पनं च तथा मुर्ध्नः (१२ २६) -१०९. करणानि वशीकृत्य (६.५१)-५३. कर्म कर्तव्यमित्येव (५.२२अ) ४१ पा. टि. कर्मणा मनसा वाचा (१.५४-५५)-११-१२. कर्माणि तस्य निलयः (११.८)-९८. कर्माणि यानि नित्यानि (७.४)-६४. कारणे परमानन्दे (१० १७)-९३. कार्यकारणसंयोगे (८ १३)-७४. कूर्याद्यज्ञेन देवेभ्यः (१ २९)-७. कृतविद्यो जितकोधः (५.४)-३७. केचिद्वदन्ति मुनयः (५.१०)-३८. केवले कुम्भके सिद्धे (६ २३)-४८. क्षत्रियश्च चरेदेवं (१ ३५)-८. क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ताः (१.३०)-७. क्षमा घृतिर्मिताहारः (१.५१)-११. क्षमा सैवेति विद्वद्भिः (१.६५)-१३.

ग

गच्छन्तृ साम्प्रतं सव (११-१२)-९९.
गान्वारी सव नेत्रान्तं (४-४३)-३१.
गान्वारी हस्तिजिह्ना च (४-३६)-२९,
गान्वार्याश्च सरस्वत्या: (४-३८)-३०.
गार्गी तां सुसमालोक्य (४-६)-२३.
गुणजं सर्वभूतेषु (१-५)-३.
गुदाग्याधारयोस्तिष्ठन् (४-५३)-६३.
गुदात् द्वचंगृलादूष्वं (४-१४)-२५.
गुरवः पंच सर्वेषां (१-६०)-१२.
गुरुणा चोपदिष्टोऽपि (२-१२)-१७.
गुरुणा च्याप्टयोगीिंग (७-३०)-७०.
गुल्फो च वृषणस्याध: (३-९)-२०.
गुल्माष्ठीला प्लीहा चान्ये (६-४८)-५२.

ਚ

चकहस्ता सती चैव (६.३अ)-४२ पा. टि., ६१. चकेऽस्मिन्भ्रमते जीव: (४.१९)-२६. चतुर्णामाश्रमस्थानां (१.३८)-९. चतुर्वशाङगुलं केचित् (४.८)-२४. चतुर्पश्रमुलं स्वाप्तां (१.१४)-८३. चतुर्पश्रमुलं स्वाप्तां (१.१४)-८३. चतुर्पश्रमुलं तु हन्मध्यं (४.१५)-२५. चितिमूले ततस्तस्मात् (७.२९)-६९. चित्तायत्तं घातुबद्धं शरीरं (१२.अ३)-१०२. चित्योर्म्लं च जान्वोश्च (७.९)-६५. चेतसा सम्प्रपश्यन्ति (८.३०)-७७.

3

जङ्कमध्याच्चित्योर्मूलं (७ १३)-६६. जङ्कोर्वोरन्तरं गागि (६ १६०)-५५. जपश्च द्विवधः प्रोक्तः (२ १४)-१७. जपेदत्र स्मरन्मूर्ति (६ १०)-४४. जानन्तं सर्वदा सर्वं (९ २८)-८६. जान्वोर्नेवाङ्गुलं प्राहुः (७ १४)-६६. जान्वोर्वोरन्तरे सम्यक् (३ २३)-१९. जित्वैवं चिक्रणः स्थानं (१२ १४)-१०६. जिह्वया वायुमानीय (६ ४४)-५१.

जीवन्मुक्तस्य न क्वापि (९.४१)-८९. जीवस्य मूलचक्रेऽस्मिन् (४.२०)-२६. ज्ञानं च परमं गुह्यं (१.१९)-६. ज्ञानं योगात्मकं विद्धि (१.४४)-१०. ज्ञानेन सह योगीन्द्र (१.४२)-९. ज्वराः सर्वे विनश्यन्ति (६.४९)-५२. ज्वालाभिज्वंलनस्तत्र (४.६२)-३४.

P. C. DIVANJI

त

ततस्त्वात्मनि विप्रेन्द्रे (१२·५)-१०३. ततोऽनिलं वायुसखेन सार्घं (१२٠८)–१०४. तत्र रम्ये शुचौ देशे (५ - ६)-३८. तदात्मा राजते तत्र (६.७५)-५९. तदेतत्कीर्तितं सर्वं (१० २३)-९५. तदेतिद्वस्मृतं सर्वं (११-१९)-१०१. तदेव संस्मरन्विद्वान् (१० १९)-९४. तन्मध्ये तु शिखा तन्वी (४.१३)-२५. तन्मध्यं नाभिरित्युक्तं (४.१८)-२६. तपश्चरन्वसेन्नित्यं (१२३३)-८. तपःसंतोष आस्तिक्यं (२ १)-१५. तपस्विनं जितामित्रं (१ २) - ३. तपस्विनस्तथा चान्ये (११-१५)-१००. तमेवं गुणसंपन्नं (१ ६)-४. तमेवं ब्रह्मविच्छ्रेष्ठं (१·६२)-१३. तं तमेवेत्यसौ भावं (१० २०)-९४. तयोर्नाशे समर्थः स्यात् (६.३०)-४८. तयोः प्राप्तौ च सर्वत्र (१-६६)-१३. तस्माज्ज्ञानेन देहान्तं (१२ ४१) – ११४. तस्मात्त्वमपि योगीन्द्र (१-३९)-९. तस्मात्त्वं च वरारोहे (६.७९)-५९; (९.४२)-८९. तस्मात्त्वं विधिमार्गेण (६.८२)–६०. तस्मात्सर्वेषु कालेषु (१.७०)-१४. तस्मादर्घाङ्गलं विद्धि (७-१९)-६७. तस्मादामरणाद्वैषं (१० · ९)-९८. तस्मिन्ब्रह्मपुरे गागि (१२·२२अ)-१०८. तस्मिन्भवति या लज्जा (२・११)–१७. तस्मिन्सदाशिवे प्राणं (८·२७)-७७.

तस्मिन्सदाशिवे प्राणवायुं (८.३१अ)-७७. तस्योध्वं कुण्डलीस्थानं (४.२१)-२६. तानि सर्वाणि वक्ष्यामि (७.८)-६४. तापयन्तं स्वकं देहं (९.२१)-८४. तिष्ठन्ति परितस्तस्य (४.३०अ)-२८ पा.टि. तुन्दमध्यगतः प्राणः (४.५९)-३४. ते देवानामृषीणां च (१.२८)-७. तेषु मुख्यतमावेतौ (४.४९)-३२. त्रयाणां कारणं ब्रह्म (६.३अ)-४२. पा.टि., ६१. त्रातुमहंसि सर्वज्ञ (११.२०)-१०१. त्रिकालस्नानसंयुक्तः (५.९)-३८. त्रिकोणं मनुजानां च (४.१२)-२५. त्रिचतुर्वत्सरं वाय (५.२०)-४१. त्रिचतुर्वत्सरं वाय (५.२०)-७९. त्रिमासात्तस्य कल्याणि (६.४२)-५०.

5

दक्षिणेऽपि तथा सव्यं (३-६)-१९.
दिक्षणेतर गुल्फेन (६-५९)-५५.
दण्डहस्ता सती बाला (६-३अ)-४२ पा.टि., ६१.
दया च सर्वभूतेषु (१-६३)-१३.
दुर्लभं जन्म मानुष्यं (१२-३०)-१०२.
दण्टचिह्नस्ततस्तस्मात् (६-६७)-५६.
दण्टचिह्नस्ततस्तस्मात् (६-६७)-५६.
देव देव जगन्नाथ (१-१८)-५.
देवालये वा नद्यां वा (५-८)-३८.
देहमध्यं तथा पायोः (७-१५)-६६.
देहमध्याद्भुदे गागि (७-२८)-६९.
देहश्चोत्तिष्ठते तेन (६-२८)-४७.
देहे यद्यपि तौ स्यातां (६-२९)-४८.
द्वानिशच्च गृहस्थानां (१-६७)-१४.
द्विजवत्क्षत्रियस्योक्तः (६-१६)-४५.

ध

धनञ्जयस्य शोफादि (४.७१)-३६. धारणं कुर्वतस्तस्य (६.६६)-५६. धारणं कुर्वतस्त्वग्नौ (८.३६)-७८. धारणा पंचधा प्रोक्ता (१.४९)-११. धारणाः पंचधा प्रोक्ताः (८.५)-७२. धारयेत्स्रणमात्रं वा (७.३६)-७१. धारयेत्पूरितं पश्चात् (६.५)-४३. धारयेन्मनसा प्राणं (६.३८)-४९. धारयेद्युगपत्सोऽपि (७.३३)-७०. धारयेद्वयोन्मि विप्रेन्द्रे (६.७४)-५८. ध्यानमात्मस्वरूपस्य (९.२)-८०. ध्यानेनानेन सौरेणं (९.३०)-८६. ध्यायं समाधिरेतानि (१.४७)-१०. ध्यायं स्यायं ययात्मानं (१०.३)-९०. ध्यायं श्वतुभूं जाकारं (८.१६)-७५.

न

नन्दिवाहनसंयुक्तं (६ २ ३ अ) - ४२ पा. टि., ६१. न वैदिकं जपेच्छूद्रः (६ १९)-४६. नश्यन्ति श्लेष्मजा रोगाः (८-३७)-७९. नागादि वायव: पंच (४.५८)-३४. नाडीनामपि सर्वासां (४·२६)-२७. नाडीभ्यां वायुमारोप्य (६ ४६)-५१. नाडीशुद्धिमवाप्नोति (५ · २१)-४१. नाडीशृद्धि च कृत्वा त् (३ १८)-२२. नाडीषु वायुकर्माणि (४ ७१अ)-३६ पा. टि. नादाभिव्यक्तिरित्येते (५ २२)-४१. नादोत्पत्तिस्त्वनेनैव (६.५५)-५४. नादं चोत्पादयत्येषः (६.३५)-४९. नाभिमध्यादूलान्तं यत् (८.१०)-७३. नाभिश्च हृदयं गागि (७ १०)-६५. नारायणं जगन्नाथं (१ १२)-५. नासाग्रहक् सदा सम्यक् (५.१५)-३९. नासाग्रे हक् सदा सम्यक् (६ २ ३अ)-४२ पा. टि., ६१. नासाग्रे धारणं गार्गि (६.३९)-५०. नासापुटौ मध्यमाभ्यां (६.५३)-५३. नासाभ्यां वायुमारोप्य (७ ३५)-७१. नासामूलात्तु जिह्वायाः (७ २६)-६९. नासामूलं तु जिह्वायाः (७ १८)-६७. नित्यमेवं प्रकुर्वीत (६.२१)-४६. निमीलनादि कूर्मस्य (४.७०)-३६. निरोधित: स्याद् हृदि तेन वायु: (१२ · १७)--१०६. निर्जने निलये रम्ये (५.११)-३८.

निर्वाणं पदमासाद्य (१० २४) – १५.
निवृत्तफलसङ्गस्य (१० २२) – १५.
निःश्वासोच्छ्वासकासाश्च (४ ६७) – ३५.
निष्कृतिस्तस्य किं बाले (११ ६) – १७.
नीवारशुकवदूपं (९ २३) – ८५.
नेत्राभ्यां तां समालोक्य (१ १४) – ५.
नेत्राभ्यां दक्षिणं गुल्फं (६ ६१) – ५५.
न्यायाजितं धनं चान्नं (२ ५५) – १५.

प

पंचोत्तमानि तेष्वाहुः (९२३)-८०. पद्मासनस्थितं सौम्यं (९ २७) – ८६. पद्मासने समासीनं (१.१६))-५. पादान्मानं तु गुल्फस्य (७ १२)-६६. पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां (३.१२)-२१. पित्तात्मकानां त्वचिरात् (८ ३५)-७८. पुण्यक्षेत्रे विषयविरतिः (१२-अ२)-१०२. पुनः पिङ्गलयापूर्य (५.१९)-४१. पुनरचैव त्रिभि: कुर्यात् (६-१३)-४४. पूर्वभागे सुषुम्णायाः (४-३९)-३०. पूषा यशस्विनी चैव (४ ३६अ)-२९ पा. टि. पृथिच्यां घारयेद्गार्गि (८.१४)-७४. पृष्टमध्ये स्थिता नाडी (४.३०)-२८. पृष्टमध्ये स्थिता नास्छ्रा (४०३०अ)-२८ पा. टि. पें ज्ञिदींघंतमा व्यासः (११-१४)-९९. पोषणादि समानस्य (४.६९)-३६. प्रणम्य दण्डवद्भूमौ (११.१७)-१००. प्रणवस्य तु नादान्ते (८⋅२९)-७७. प्रणवेन सुसंयुक्तां (६ १२) -४४. प्रत्याहारेषु सर्वेषु (७.३२)-७०. प्रत्याहारो भवेत्सोऽपि (७.५)–६४. प्रबुद्धहृत्पद्मनि संस्थितेऽन्नौ (१२·२०)-१०७. प्रबद्धहृदयाम्मोजे (१२.१८)-१०७. प्रबुद्धे संसरत्यस्मिन् (६.७१)-५८. प्रभञ्जनं मूर्घिनगतं सर्वाह्न (१२.३४)-११२. प्रमाभिर्भासयद्र्षं (९.१७)-८३. प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा (१-६४)-१३.

प्रवर्तकं भवेदेतत् (१.२२)-६. प्रवर्तकं हि सर्वत्र (१.२४)-६. प्रसन्नगुरुणा पूर्व (२.१९)-१८. प्रसुप्तनागेन्द्रवदुच्छ्वसन्ती (१२.१०)-१०५. प्राङमुखोदङमुखो वापि (५.१४)-३९. प्राणमुन्मोचयेत्पश्चात् (६ . ७७) -५९. प्राणसंयमने गागि (६ १७)-४५. प्राणसंयमनेनैव (८-३९)-७९. प्राणसंयमने विद्वान् (६ १४)-४५. प्राणः प्रयात्यनेनैव (६.५४)-५४. प्राणापानसमायोग: (६.२)-४२. प्राणायामपरा: सर्वे (६.८०)-६०. प्राणायाममथेदानीं (६.१)-४२. प्राणायामाद्रते नान्यत् (६.८१)-६०. प्राणायामेन चित्तं तु (६ २३अ)-४२ पा. टि. प्राणायामैविकसिते (९ १३)-८३. प्राणायामोऽयमित्युक्तः (६·३१)-४८. प्राणायामो भवेदेष: (६.८)-४३. प्राणोऽपान: समानश्च (४.४७)-३१. प्रातःकाले प्रदोषे च (१२ ४) – १०३. प्लावितं पुरुषं तत्र (९.३८)-८८.

ਹ

वस्तिस्थाने निरुद्धयैनं (६.५१आ)-५३. पा.टि. वहिर्यद्रेचनं वायोः (६.२५)-४७. वहुधा केचिदिच्छन्ति (१.५०)-११. वाद्यात्प्राणं समाकृष्य (६.३७)-४९. वाद्यातपूरणं वायोः (६.२४)-४७. विन्दुमस्तकमालोक्य (५.१६आ)-४० पा.टि. वोधं गते चिकिणि नाभिमध्ये (१२.१३)-१०५. ब्रह्मचर्याश्रमस्थानां (१.५६)-१२. ब्रह्म ब्रह्मप्योऽहं स्याम् (९.१)-८२. ब्रह्म ब्रह्मपयोऽहं स्याम् (९.९)-८२ ब्रह्मरन्ध्रमुखमत्र वायवः (१२.१६)-१०६. ब्रह्मविद्भिर्महाभागैः (१.४)-३. ब्रह्महत्यादिभिर्दोषैः (६.२१आ)-४६ पा.टि. ब्रह्मदिकार्यं रूपाणि (८.३१)-७७.

भ

भगवन्ब्रह्मविच्छ्रेष्ठ (५.१)-३७.
भगवन्ब्र्ह्ह में स्वामिन् (४.२)-२३.
भगवन्स्वर्शास्त्रज्ञ (१.८)-४.
भद्रं मुक्तासनं चैव (३.२)-१९.
भवमोक्षाय योगीन्द्र (११.१८)-१००.
भस्मोध्द्रलितसर्वाङ्गं (८.२०)-७५.
भारूपममृतं ध्यायेत् (९.३४)-८७.
भार्यया त्वेवमुक्तस्तु (१.४३)-१०.
भुक्तं सर्वरसं गात्रे (४.५६)-३३.
भूतानि यस्मात्प्रभवन्ति गागि (१२.३१)-१११.
भूमौ कुशान्समास्तीयं (१०.१३)-९३.
भोक्त्री सुषुम्णा कालस्य (४.३५)-२९.
भूवोन्तरे विष्णुपदे ऋचौ (१रुचौ) तु (१२.२७)-

भ्रुवोर्मध्यात्समाकृष्य (७·२५) ६८. भ्रुवोर्मध्यं ललाटं च (७·११)-३५.

म

मध्यमेऽपि हृदये च ललाटे (१२·२३)-१०३. मनसा चिन्तयन्यस्तु (८ २५)-७६. मनसालोक्य सोऽहं स्याम् (९ २२) – ८७. मनःशुद्धिश्च विज्ञेया (१ ६९)-१४. मनोजवत्वं लभते (६-३४)-४९. मनो लयं यदा याति (१२ २५) –१०९. मनोवृत्ति सुसंयम्य (१० १६)-९३. मन्त्रैन्यंस्ततनुर्धीर: (५ १२)-३९. मर्मस्थानानि नाडीनां (९ ४)-८०. मानसस्तु तथोपांशोः (२ १६)-१७. मानसो मननध्यान-(२-१५)-१७. मामालोक्य प्रसन्नात्मा (१.२०)-६. मारुतं मारुतस्थाने (८.२१)-७६. मासमेकं त्रिसन्ध्यायां (६.४७)-५१. मुक्तिमार्गेति सा प्रोक्ता (४ २९)-२८. मुखेनैव समावेष्टच (४·२३)-२७. मेढादुपरि निक्षिप्य (३.१४)-२१. मेढ्रान्नाभिश्च विज्ञेया (७०१६)-६७.

ਹ

य इदं श्रृणायान्नित्यं (१२ २ ३७) - ११३. यजेदग्नौ तु विधिवत् (१ २३२) - ८. यत्प्रसन्नस्वभावेन (२.६)-१६. यथावद्वायुसंचारं (४ २२)-२७. यथाश्वत्थदले तद्वत् (४.४६)-३१. यदि स्याज्जलनस्थानं (८ १२)-७४. यदेकमव्यक्तमनन्तमच्युतं (१२ ४६) - ११५. यद्यत्पश्यसि तत्सर्वं (७ -३)-६४. यद्वा समभ्यसेच्छूद्रः (६ १८)-४५. यमश्च नियमश्चैव (१.४६)-१०. यमादिगणयक्तस्य (८-२)-७२. यमादिभिश्च संयुक्ता (८ ४०)-७९. यशस्विनी च याम्यस्य (४.४०)-३०. यशस्विन्याः कूहोर्मध्ये (४-३७)-२९. यस्त्वेतच्छावयेद्विद्वान् (१२ २३८) – ११३. याज्ञवल्क्यं मुनिश्रेष्ठं (१.१)-३. या घीस्तामुषयः प्राहुः (२ ४)-१५. याम्ये पूषा च नेत्रान्तं (४.४१)-३०. यावद्वा शक्यते तावत् (६ ६)-४३. यावन्मनो लयत्यस्मिन् (६-६८)-५७. येन केन प्रकारेण (३.१७अ)-२२ पा.टि. येन प्रपंचं परिपूर्णमेतत् (१२ ४५)-११५. येन यत्क्रियते तस्य (१ २६)-७. येन यत्रियते सम्यक् (१ २३)-६. योगमेवाभ्यसेन्नित्यं (१० ९) - ९२. योगयुक्तमनुष्यस्य (११.४)-९७. योगयुक्तो नरः स्वामिन् (११ २)-९६. योगाभ्यासरतास्त्वेवं (६.२३)-४६. योगिनस्त्वपरे ह्यत्र (६.५८)-५४. योगेन परमात्मानं (११ १०)-९८. योगं वक्ष्यामि विधिवत् (१ १५)-५. योगं सुसंगृह्य तदा रहस्ये (१२ ४४)-११५. योनिस्तारकमङ्क्रिमूलघटितं (३ ११अ) – २० पा.टि. यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तः (६ २ ३अ)-४२ पा.टि., ६१..

₹

रागाद्यपेतं हृदयं (२·७)-१६. राज्ञक्रचैव गृहस्थस्य (१·५८)-१२. रेफं च बिन्दुसंयुक्तं (५·१८)-४०,

ल

ललाटमध्ये हृदयाम्बुजे च (१२·२४)-१०९. ललाटाद्रन्ध्रपर्यन्तं (८·११)-७४. ललाटाद्व्योमसंज्ञं स्यात् (७·२०)-६७.

ਬ

वक्तुमर्ह्सं तत्सवं (४·५)-२३. वक्ष्याम्यङ्गानि ते सम्यक् (१·४५)-१०. वक्ष्याम् ते समासेन (११·२२)-१०१. वदन्ति योगिनः केचित् (७·२२)-६८. वर्णत्रयात्मका ह्येते (६·३)-४२. विह्नस्थाने निरुद्धचैनं (६·५१अ)-५३ पा. टि. वह्नौ चानिलमारोप्य (८·१९)-७५. वातात्मकानां सर्वेषां (८·३४)-७८. वायुना वातितो विह्नः (४·६१)-३४; (१२·३)

वायुना विहृतविह्निशिखाभिः (१२ ·११)-१०५. वायुमुन्नय ततस्तु सर्वाह्म (१२·२१)-१०८. वायुर्यथा वायुसखेन साध (१२ १५)-१०६. वारिभिश्च सुसम्पूर्णे (५.७)-३८. वारुणी चैव पूषा च (४ २७)-२७. वारुणे वायुमारोप्य (८.१७)-७५. विद्विद्धिर्घमंशास्त्रज्ञैः (१० · ८)-९१. विधिनोक्तेन मार्गेण (४.७२)-३६. विधिवत्कर्म कर्तव्यं (१.२७)-७. विधिवत्कर्वतस्तस्य (१ २५)-७. विष्युक्तकर्मसंयुक्तः (५ · ३)-३७. विध्युक्तं कर्म कर्तव्यं (११.७)-९७. विष्यंतत्सर्वजन्तूनां (४.७)-२४. विनायकं सुसम्पूज्य (५ - १३)-३९. विनिश्चित्यात्मनः कालं (१० १०)-९२, विशां च केचिदिच्छन्ति (२.९)-१६. विश्वामित्रो वसिष्ठश्च (११-१३)-९९. विश्वाचिषं महाविह्नं (९.२०)-८४. विषमागो रवेर्माग: (४.३४)-२९. वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञं (१ २)-३.

वेदान्तेष्वथ शास्त्रेषु (१०-७)-९१. वेदेनोक्तेऽपि हिंसा स्यात् (१-५३)-११. व्यानः श्रोत्राक्षिमध्ये च (४-५४)-३३. व्योमरन्ध्रात्समाकृष्य (७-२४)-६८. व्योमरन्ध्रे गते वायौ (६-५७)-५४. व्योमरन्ध्रेच नविभः (४-६६)-३५.

श

शनैः पिङ्गल्या गार्गि (६.७)-४३. शरीरलघुता दीप्तिः (१२.६)-१०४. शरीरशोषणं प्राहुः (२.३)-१५. शरीरं तावदेवं तु (८.३३)-७८. शरीरं लघुतां याति (६.४०)-५०. शरीरं लघुतां याति (६.४०)-५०. शरीरं संत्यजेदिद्वान् (१०.१८)-९४. शिरां समावेश्य मुखेन मध्यां (१२.९)-१०४. शिय एव स्वयं भूत्वा (९.३३)-८७. शुद्धस्फटिकसङ्काशं पीतवासस-(८.१८)-७५;

शुद्धस्फिटिकसङ्काशं वालेन्दु-(८-२३)-७६. शुश्रूपैव तु शृद्धस्य (१-५९)-१२. शृद्धः शुश्रूषया नित्यं (१-३३)-४२ पा. टि., ६१. शृवं वा वैष्णवं वाथ (६-३३)-४२ पा. टि., ६१. श्वें वा वैष्णवं वाथ (६-६४)-५६. शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं (१-६८)-१४. शंखध्विनिमस्त्वादौ (६-५६)-५४. शृण्याद्यः सकृद्वापि (१२-३९)-११३. श्रमदाहौ न तस्यास्तां (६-४१)-५०. श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं (९-१५)-८३. श्रुत्वैतद्वाज्ञवल्क्योक्तं (१-४१)-२.

8

षडङगुलं तु ह्रन्मध्यात् (७ १७)-६७. षडश्रं सर्पजन्मनाम् (४ १२अ)-२५ पा. टि. षण्मासं वा वरारोहे (५ २०अ)-४१ पा. टि. षोडशच्छदसंयुक्त-(९ २७)-८८,

स

स एव ब्रह्मविच्छेष्ठ: (४ १०)-२४. स एव सर्वदा शुद्धः (५.२२अ)-४१ पा. टि. सगुणेषुत्तमं ह्येतत् (९.२४)-८५. सगुणं गुणहीनं वा (९.४४)-८९. सदाशिवं तथा व्योम्नि (८ १५)-७४. सन्तप्ता विह्नना तत्र (६.७०)--५७; (१२.१२) - 904. सन्ध्ययोरुभयोनित्यं (६.२०)-४६. सन्यासाश्रमसंयुक्तः (१-३४)-८. सप्तमस्य तु वर्गस्य (५.१६)-४०. सप्तमस्य तु वर्णस्य (६ २३अ)-४२ पा. टि. सभामध्यगता चेयं (१.७)-४. समाधिमधुना वक्ष्ये (१० १)-९०. समाधिः समतावस्था (१० : २)-९०. समानवायुना सार्घं (४ ६५)-३५. समानवाय्रेवैकः (४.५७)-३३. समाहितमना गागि (१.११)-४. समीरणे विष्णपदे निविष्टे जीवे च (१२ · २८)-११० समीरणे विष्णुपदे निविष्टे विशुद्धबुद्धौ च (१२.२९)११०.

समुन्नतिशरःपादः (३.१६)-२१.
संपीडच सीवनीं सूक्ष्मां (३.१३)-२१.
सम्पूर्णकुम्भवद्वायुं (७.२३)-६८.
सम्प्राप्ते मास्ते तिस्मिन् (६.७२)५८.
सम्भवत्युत्तमे गागि (६.२७)-४७.
संस्कारमात्मनःसर्वं (१०.१२)-९२.
सरस्वती तथा चोध्वं (४.४२)-३०.
सरित्पतौ निविष्टाम्बु (१०.५)-९१.
सर्वपापविशुध्दात्मा (७.३१)-७०.
सर्वायुघोद्यतकरं (८.२४)-७६.
सर्वे चाभ्यन्तरा रोगाः (३.१७)-२२.
सर्वित्तं वायुमारोप्य (१२.२२)-१०८.
स वैदिकं जपेन्मन्त्रं (६.१५)-४५.
सव्येन गृल्फेन गुदं निपीडच (१२.१)-१४ पा.टि.

सहितं केवलं चाथ (६.३२) ४८. सा तं तु सम्पूज्य मृनि ब्रुवन्तं (१२.४३)-११४. सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं (२.८,१०)-१६. सिहासनं भवेदेतत् (३.११)-२०. सीवनीं गुल्फदेशाभ्यां (३.११अ)-२० पा.टि. सीवन्यास्त्वात्मनः पार्श्वें (३.४)-१९. सुषुम्णा या मया प्रोक्ता (४.४६अ)-३१ पा.टि. सृष्टिस्थित्यन्तकालाद्या (६.३अ)-४२ पा.टि., ६१. सोऽपि याति वरारोहे (७.३४)-७०. सोऽहमस्मीति या बुद्धः (९.२९)-८६. सोऽहमात्मेति विज्ञानं (९.१८)-८४. स्कन्दपुराणादवतरणम् (५.२२अ)-४१ पा.टि. (६.३अ)-४२ पा.टि.

स्थाण्वन्मूर्घपर्यन्तं (९·३१)-८७. स्थानात्स्थानात्समाकृष्य (७·२१)-६८. स्थानात् चैव वायूनां (४·४)-२३. स्थूलं सूक्ष्ममनाकारं (९·६)-८१. स्नायाद्विध्युक्तमार्गेण (१·३१)-८. स्फूरन्ती हृदयाकाशे (४·२४)-२७. स्वक्षमित्तः शान्तः (१०·११)-९२. स्वध्मित्ता शान्ता (१०·२१)-९४. स्वयं ह्यपानं सम्प्राप्य (४·६०)-३४. स्वाध्मम्थः सदाचारः (५·५)-३७. स्वेदमूत्रे जलं स्यातां (४·६४)-३५.

ह

हस्ताभ्यां बन्धयेत्सम्यक् (६.५२)-५३. हस्तिजिह्वा तथा सव्य-(४.४४)-३१. हस्तौ च जान्वोः संस्थाप्य (३.१०)-२०. हानोपादानचेष्टादि (४.६८)-३५. हिरण्यश्मश्रुकेशं च (९.२६)-८५. हत्पङ्कजे व्योग्नि यदेकरूपं (१२.३२)-१११. हत्पद्मेऽष्टदलोपेते (९.१२)-८२. हत्यात्कण्ठकूपे च (६.७३)-५८. हन्मध्यात् सुषुम्णायां (१२.९१)-१०७.

GLOSSARY OF UNUSUAL WORDS

- अध्यात्मविद्या—The science relating to the self of man.
- अपान—The second of the five principal vital airs in a physical organism.
- अभिचारादि कर्म-A religious rite such as a magical spell employed for a malevolent purpose.
- ৰাজ্যা—A disease of the bladder appearing in any of its two forms.
- बात्मन्—The self designated by the subjective consciousness in the form "I";—निकाय—One's own body.
- आयाम—The horizontal measure; width.
- आसन—A posture, one of the eight constituents of Yoga, which has several varieties, eight whereof have been described in Chapter III of this work.
- इडा—The name of the artery in the left nostril through which the outer air is inhaled and the inner one exhaled.
- उत्सेष—The perpendicular measure; height.
- उपांश्—The middle one of the three ways in which the repetition of a Mantra is done without making a sound, though the organs of speech are made use of.
- নদৰ—The bulbous root below the navel from which the principal Nāḍīs (arteries) issue and extend to the different limbs in which they function.
- कप्यास—The anus of a monkey.
- कणिकांकेसरान्वित—That whose pericarp is invested with filaments.

- वृण्डली—The serpent-like artery which, according to this work, has curled round eight times and is required to be roused by Prāṇāyāma and straightened in order that the vital airs can pass into the mouth of the Suṣumṇā and through it into the head for the purpose of self-realisation.
- कुम्भक—The process of holding the breath after it is inhaled. It has two varieties "सहित" and "केवल" q.v.
- কৰল—The higher variety of Kumbhaka in which the inner breath is controlled without doing Recaka and Pūraka. (See VI.30).
- कोष्ट—The stomach.
- क्षेत्रिन्—A soul in an embodied state; also a (nominal) husband.
- गुल्म—A disease of the spleen appearing in five different forms.
- गुहा—A cave; here a cave-like cavity in the heart.
- entanglement of the arteries technically called a plexus. According to this work there is only this one wheel in the body, though according to the Hathāyogapradīpikā there are 6.
- चিकिन्—The one having a wheel i.e. the Jiva (individual soul), who is confined in the state of ignorance in the wheel at the navel and is tossed about hither and thither. (See IV.19).
- चित्योमूल—The root of the Citis, the vital nerves connecting the thighs with the middle part of the trunk.

লান—Knowledge here defined as having Yoga as its esssence; —কৰাणি— The acts constituting Yoga; –নাভ —the stalk (as of a lotus) consisting of knowledge.

तन्तुपञ्जर—A cobweb.

- নেস—Generally a science or doctrine also prescribing a practical method for realising the truth conveyed thereby and particularly the science relating to the theory and practice of the development of the divine powers inherent in man.
- লাকে—That which carries one across a stream; here used metaphorically to denote a key-mantra for the attainment of salvation.
- त्रिदशाहार—Lit. the food of the gods i.e. nectar.
- বিবাদ—A disease arising from the affection of all the three humours; consumption.
- द्वृहिण—The god Brahmā.
- घारणा—Concentration; the designation of the sixth of the eight constituents of Yoga dealt with in Chapter VIII of this work.
- घूमध्वज-Lit. that which has smoke as its banner, hence fire.
- ध्यान—Meditation, the seventh of the eight constituents of Yoga dealt with in Chapter IX of this work.
- নারী—Any tabular organ of the body such as an artery or a vein; –মুৱি —The purification of the 14 principal arteries issuing from the bulbous root below the navel. This subject has been dealt with in Chapter V of this work,

- নার—An internal sound. Several such sounds begin to be heard when a slight control is established over the inner breath.
- নাল—The stalk of a lotus plant, used here metaphorically for the perpendicular artery on which is perched the eight-petalled heart-lotus.
- नियम—A vow or a religious observance.

 10 such are required to be observed in order to prepare the vital airs and the mind for the practice of Prāṇāyāma etc. Chapter II of this work is devoted to a detailed exposition thereof.
- निर्भासमय—Full of light or lustre, or shining forth with its own light.
- নিৰ্বাण—A state of perfect peace of mind which can be attained while living.
- निष्कृति—Atonement or expiation for any sinful act.
- नीवारशूक—The sprout of a wild riceplant.
- नैष्टिक—An epithet applied to a celibate who observes celibacy till his death.
- স্থানাহাত—The sacred syllable Om which is uttered at the beginning of each Vedic Mantra.
- त्रत्यय—Spiritual experience or vision.
- त्रत्याहार—Withdrawal of the senses, from their respective objects. It is the name of the fifth Anga of Yoga which has been dealt with in Chapter VII of this work.
- परमानन्द—The highest joy;—विग्रह—
 That which has a body consisting of or becomes manifest as the highest joy.

- পিন্ধা—The name of the artery in the right nostril through which the outer air is inhaled and the inner one exhaled.
- 天本—That which fills up. In the science of Yoga it is the name of the process by which the outer air is inhaled in a certain proportion, and which is the first of the three parts of the method of doing Prāṇāyāma.
- शाण—The general name of all the vital airs in the body mentioned and explained in Chapter IV of this work. It is also the specific name of the principal vital air; —आयाम—The control of the vital airs, the various possible methods for acquiring which have been explained at length in Chapter VI of this work.
- प्लोहा—Enlargement of the spleen.
- वद्धपर्यञ्च —One who has taken up the posture in which one sits on the hams, technically called Vīrāsana, for whose definition see III-8.
- Generally a point but here the Anusvāra placed over the crescent forming part of the Omkāra. It is also used to designate the human seed. Which is the sense in which the word is used in a line, is determined by a reference to context.
- ब्रह्मण्य—Learned in the Vedas; pious.
- ब्रह्मपुर—Lit the city of Brahman or that which is filled up by Brahman; used as a designation of the heart-cave.
- बहारन्य—Usually the hole in the crown of the head through which the light of Brahman enters the body

- at the birth-time of each individual, and leaves it at death-time in the case of a perfect Yogi only, but here used to designate the Suṣumṇā Nādī (Sec. IV-30).
- লান্তনাল—The last Muhūrta (a period of 3 hours) of a night or the one just preceding the sunrise on the next date.
- দৰ্শ-An incantation or a mystical formula for invoking by the repetition thereof with faith any deity of the Vaidic or Paurānic pantheon.
- ममस्यान—A vital part in which a group of arteries have clustered together. There are 18 such according to the opinion of the divine physicians Aśvins, concentration on and the extraction of energy from which constitutes a special kind of "Pratyāhāra" as explained in Chapter VII of this work.

महाप्राण-The cosmic air.

- पात्रा—A unit of measure for keeping up a balance between the times to be devoted to the processes of "Pūraka," "Kumbhaka" and "Recaka", which make up a "Prāṇāyāma," according to Chapter VI of this work. Each Mātrā is equal to the time required to utter one syllable.
- मुक्तिमार्ग—Ordinarily the path leading to final beatitude but here the designation of the Suṣumnā nādī, (See IV.29) which carries the vital air with fire to the top of the head.
- यम---Restraint. Ten kinds of restraints are required to be observ-

- ed in order to prepare the senses and the mind for the practice of "Prāṇāyāma" as explained in stanzas 42-70 of Chapter I of this work.
- योग—Union generally but here a union of the individual soul with the Supreme Soul. This term is also used secondarily in compounds to designate a means for effecting that union such as "Jñāna-yoga," "Karma-yoga", "Bhakti-yoga," or a means for attaining any substantial result ultimately leading to the said union, such as "Haṭha-yoga," "Laya-yoga," "Mantra-yoga," "Rāja-yoga." In this work it is used in the middle sense only as defined in Ch. I. 44/2.
- रहस्य—A secret doctrine or formula;
 -अवसथ—A secret or secluded
 place of residence.
- ইৰ or ইৰক—The process in "Prāṇāyāma" consisting of the exhalation of the inner air through a nostril or the mouth.
- वायु—Ordinarily the atmospheric air but in this work it has also been used to designate any of the vital airs individually with its specific name prefixed to it as Apāna Vāyu or Samāna Vāyu. When not so prefixed it means either the Prāṇa or Apāna or all the ten Vāyus combined together after the Kuṇḍalinī is aroused, as determined by the context; -सला—Fire.

- वासुदेव—The deity who resides in the body i.e. the Supreme Deity, who residing in the heart is its inner ruler. This was the name of the only deity of the Bhāgavatas of the old school, prior to the rise of the Pāñcharātra sect. Its synonym was "Bhagavat" because it was "Saguṇa" as well as "Nirguṇa."
- वियोग—Disunion or separation; -काल —The time of disunion or separation (of the individual soul from the Supreme Being) i.e. any time other than those of "Samādhi" and "Suṣuptī."
- वैधं कर्म—The religious acts or rites prescribed (by the Scripture).
- वंक्षण-The thigh joint or groin.
- च्याहृति—Ordinarily an utterance but in religious works the utterance of a word expressive of any of the seven worlds from the earth upwards such as "Bhūḥ," "Bhuvaḥ", preceded by the syllable "Om."
- च्योमरन्ध्र—The apertures in the human body through which one has communion with the cosmic space (IV.66); also particularly the one in the crown of the head (VI.56-57).
- शिखिस्थान—The seat of fire (in the bodies of human beings, quadrupeds and birds) as described in Chapter IV-11-15. The same is spoken of by its synonyms अन्यागार (IV.53). वह्नचालय (VII.27) etc., at other places.
- शिर:पद्म—The lotus in the head said to have 16 petals (See IX.37).
- शोफ-A morbid swelling; a tumour.

श्रीवत्सवसम्—One on whose chest there is a special auspicious mark called Sri Vatsa, made by a curl of hair, i.e. Viṣṇu.

षोडराच्छदसंयुक्त—(A lotus) endowed with 16 petals. (See IX-37).

सन्धि—A joint; an articulation (of the body) used in XII.1 in the sense of the perineum or frenum of the prepuce. सीवनी is its synonym.

सप्तमवर्ग-The seventh class of consonants in the Sanskrit alphabet.

समाधि—Complete self-integration and concentration on one object to such an extent as to make one forget one's individual existence for the time being; the name of the 8th constituent of Yoga dealt with in Chapter X. of this work. Unlike Patañjali, this author says that this constituent has no variety (See I. 49/2).

सहित-कुम्भक—That kind of Kumbhaka which is accompanied by Recaka and Pūraka as distinguished from the Kevala Kumbhaka which is not accompanied by them (See VI. 30-31).

सिंडि—The achievement of an object aimed at; hence also the attainment of some miraculous powers.
This work does not speak of it in the latter sense.

सीवनी—The perineum. सन्धि is its synonym.

सुषुम्णा—The name of the principal one of the 14 Nāḍis specifically described in Chapter IV of this work, as it is deemed necessary to know their positions and functions. ब्रह्मरन्ध्र and मुक्तिमामं are the two other names by which it is designated in this work. (See IV. 29-31/1, 35/1).

स्फिच्—The buttocks or hips; -देश— The region of the buttocks or hips.

CORRIGENDA

			•	
Page		Line	Misprint	Correction
संज्ञा विवृत्तिः		Ę	मु. पु=मुम्बापुर्यां	मुं. पु=मुंबापुर्यां
?		¥	एम.ए., एलएल.एम.	एम्.ए., एल्एल्.एम्.
9		१ २	सहयोगीन्द्र	सह योगीन्द्र
११	ਟਿ.	8	टिप्पणी	टिप्पणीः
11	"	9	अहिंसात्वेव	अहिंसा त्वेव
१२	27	१३	ग _२ –राज्ञश्चचैवं	ग _२ –राज्ञ⊁चैवं
१४	,,	ų	मित भोजनम्	मितभोजनम्
,,	1)	१८	इद्रंशः	ई ट्शः
१७	,,	१६	वाचको तीवा (–तीव)	वाचको तीवा (ऽतीव)
१८	"	१५	कृतम्	कृतम्
१९	,,	ø	ऋजुकार्यः	ऋजुकायः
२०	"	१७	क्षति पाठान्तराणिःच	क्षतिः पाठान्तराणि च
२५	,,,	१५	देह मध्ये	देहमध्ये
,,	"	१९	मेढात्तु	मेढ्रात्तु
२८	,,	ş	तिसृष्वेकोत्तम	तिसृष्वेकोत्तमा
३२		৩	गुदमेढोरुजानुषु	गुदमेढ्रोरुजानुषु
3,3	_	१०	साङ्गोपांगकलेवरे	साङ्गोपाङ्गकलेवरे
"	टि.	१५	प्राणो (? घाणे)	प्राणो (? घ्राणे)
३४	31	२२	ग _र –वह्ना	गऱ्−वह्निना
३५	,,	9	जनस्यांतर(?)	जनस्यांतर् (?)
३७		6	सर्वसाङ्गविवजितः	सर्वसङ्गविवर्जितः
11	ਟਿ.	8	नाड चः	नाडचः
"	27	१२	(शुश्रूषणरत्तः)	शुश्रूषणरतः
3,८	22	१५	न८–शास्त्रेगेषु	न८–शास्त्रेषु
३८	ਟਿ.	१७	धर्मसंयक्तः	धर्मसंयुक्तः
३९	"	१८	तत्ततादृशं तादृश	तत्तत्तादशं तादशं
४०	,,	२	$-\times \times \times \times \times \times$ –त	$-\times\times\times\times$ –त
ं ४१	21	U	षदकृत्वाचरेन्नित्यं	षट्कृत्वाचरेन्नित्यं
४२	,,	२४	अत्राधिकाः श्लोकाः	न८–अत्राधिकाः श्लोकाः
४५	,,	१७	चिन्तनीयाहौ	चिन्तनीयाहौँ
५१	"	₹	ग्रन्थसन्दभ	ग्रन्थसन्दर्भे
42	21	१२	"ष्ट"स्थान "ष्ठ"	"ष्ट" स्थाने "ष्ठ"

Page	2	Line	Misprint	Correction
५२	टि.	१६	ग्रणाहीं	ग्रहणार्ही
11	,,	२०	{ दीर्घवर्तुलयाषाणविशेष { इत्येके	{ दीर्घवर्तुलपाषाणिवशेष { इत्येके समीचीनो भवेत्
"	22	२६	समीचीनो भवेन्	
५६	,,	१५	पाठभेदाः-(?) न _{२,५,७,} त	
५७	"	ጸ	ग्रन्थसन्दर्भ	पाठभेदाः-न _{२,५,७,} त ग्रन्थसन्दर्भे
६१	_	१२	मकारमूतिरेतेषां	क्राप्यसम् मकारमूर्तिरेतेषां
६८	टि.	१६	कर्णमले	नगरम्।तरतवा कर्णम्ले
७४		9	सदाशिव	कणमूल सदाशिवं
62	_	ę	ज्योतिर्मय	
85	_	Ę	जगद्योनि	ज्योतिर्मयं ——ोध
११६	ਟਿ.	१४	जगद्यान जगद्योनि ६ लेखषु ६ लेखेषु	

श्री योगयाज्ञवल्क्यः

Abbreviations

अत्रोपयुक्तानां संज्ञानां विवृत्तिः---

```
न१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ८=(देव-)नागरी-हस्तलेखाः १, २, ३, ४, ५, ६, ७, ८।
ग१, २, ३, ४, ५, ६,=ग्रन्थिलप्यां लिखिताः हस्तलेखाः १, २, ३, ४, ५, ६।
त=तेलुगुलिप्यां लिखितो हस्तलेखः ।
क=कन्नडिलप्यां लिखितो हस्तलेखः ।
त्रि.पु.=त्रिवेन्द्रम् नगरे मृद्रितं पुस्तकम् ।
मृ.पु.=मुम्बापुर्या मृद्रितं पुस्तकम् ।
न.पु.=नडीआदनगर्यां मृद्रितं पुस्तकम् ।
क.पु.=कलिकातायां मृद्रितं पुस्तकम् ।
मृ.पु.=मुरादाबादनगरे मृद्रितं पुस्तकम् ।
× × × × =एतच्चरणं न विद्यते ।
× × × × × × × =एषा पंक्तिनं विद्यते ।
```

----=यथापूर्व ज्ञेयम्।

श्री योगयाज्ञवल्क्यः॥

श्री प्रह्लाद चन्द्रशेखर दिवानजी एम ए., एल एल. एम इत्यनेन संशोध्य संपादितः॥

प्रथमोऽघ्याय:॥

याज्ञवल्क्यं मुनिश्रेष्ठं सर्वज्ञं ज्ञाननिर्मलम् । सर्वज्ञास्त्रार्थतत्त्वज्ञं सदा घ्यानपरायणम् ॥१॥

वेदवेदांगतत्त्वज्ञं योगेषु परिनिष्ठितम् । जितेन्द्रियं जितकोघं जिताहारं जितामयम् ॥२॥

तपस्विनं जितामित्रं ब्रह्मण्यं ब्राह्मणप्रियम् । तपोवनगतं सौम्यं संध्योपासनतत्परम् ॥३॥

ब्रह्मविद्भिर्महाभागैर्ब्राह्मणैश्च समावृतम् । सर्वभूतसमं शान्तं सत्यसन्धं गतक्लमम् ॥४॥

गुणज्ञं सर्वभूतेषु परार्थैकप्रयोजनम् । ब्रुवन्तं परमात्मानमृषीणामुग्रतेजसाम् ॥५॥

 $[\]frac{1}{2}$ १/५ $\frac{1}{2}$ २, ५, ६, त, क लेखेष्विमे श्लोका न दृश्यन्ते । $\frac{1}{2}$ १, २, ५, ७— याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं । $\frac{1}{2}$ २ $\frac{1}{2}$ - कृष्णं हरिहरं प्रभुम् ; न ८— सर्वेवेदिवदं शुभम् । $\frac{1}{2}$ १/४—न ६— सद्दाच्यापनतत्परम् ; ग२—सदाध्ययनतत्परम् ; ग४—वेदेषु परिनिष्ठितम् ।

 $[\]sqrt{2-12-1}$ च—; $\sqrt{2-13-10}$ जिताद्वारं (?) जिताश्रमम्; न४,८,ग४-जिताहारं जितश्रमम्; ग२-जिताहारं जिताश्रयम् ।

३/१-ग२-जितशास्त्रं जितामित्रं ; ग४-तपोवनगतं शान्तं । ३/२-न३-ब्रह्मस्यं ब्रह्मणप्रियं ; ग४-सद्भयो-(सन्ध्यो-)पासनतत्परम् । ३/३-न६-तपोवनरतं--- ; न८-तपोवनगतं शान्तं ; न३-तपोवनंतरं सौम्यं ; ग४--ब्रह्मविद्भिर्महाभागं ।

४/१—ग४—ब्रह्मविद्भिर्महाभागं; न६ $-\times\times\times\times$; ४/३—न३—सर्वभूतशमं (?—समं) शान्तं; ग२—सर्वभूतिहतं शान्तं । ४/४—न१, २, ४, ५, ७, ग३—ित्रसन्ध्यं गतकल्मषम् ; न३—ब्रह्म-भूतमकल्मषम् ; ग२—मन्त्रसिद्धं गतक्लमम् ।

^{4/3}—ग२—-ब्रुवन्तं परमं योगं ; न६—(ब्रु-) वत परमात्माने(?); न७—ध्यायंतत्परमात्मानं (? स्तत्परमात्मानं) ।

योगयाञ्चवल्क्य :

तमेवं गुणसंपन्नं नारीणामुत्तमा वधूः । मैत्रेयी च महाभागा गार्गी च ब्रह्मविद्वरा ॥६॥

सभामध्यगता चेयमृषीणामुग्रतेजसाम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमो गाग्येतद्वाक्यमन्नवीत् ॥७॥

*गार्युवाच---

भगवन्सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभूतिहते रत । योगतत्त्वं मम ब्रूहि साङ्गोपाङ्गं विधानतः ॥८॥

एवं पृष्टः स भगवान्सभामध्ये स्त्रिया तया । ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत ॥९॥

†याज्ञवल्क्य उवाच---

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते गार्गि ब्रह्मविदां वरे । वक्ष्यामि योगसर्वस्वं ब्रह्मणा कीर्तितं पूरा ॥१०॥

समाहितमना गागि श्रुणु त्वं गदतो मम।

इत्युत्त्रवा ब्रह्मविच्छ्रेष्ठो याज्ञवल्त्रयस्तपोनिधिः ॥११॥

६/१—न३—तमेव गुणसम्पन्नं ; न४—तमेवं गुणसंपूर्णं ; न७—तमेवं गुणसंपन्ना । ६/३—ग२—मेधावती महाभागा । ६/४—ग२—गार्गी च ब्रह्मविद्वरम् ; न३—गार्गी तु ब्रह्मविद्वरा ; न४—गार्गी ज्ञानपरायणा ।

७/१—न१, २, ५, ७—सभामध्यगता त्वेवं ; न८—सभामध्य गते एतं (?); ग२—सभामध्यगतं चैनं; न३—सभामध्यगतं प्राप्ता ; न६—सभामध्यगता सा ते ; ग४—सभामध्यगतात्सेनं (?——गता त्वेनं) । ७/४—ग२, ३, न५, ६—गार्गी तद्वाक्यमब्रवीत् ।

९/२—न१, २, ५, ७ — स्थिया तदा ; ग२— प्रियां ततः ; न४, ६ — स्थियानया ; ग३ — स्थिया अपि (?)। ९/३—न७, ग३— ऋषिरालोक्य । ९/४—ग४—वाक्यमेतदुवाच ताम् ; न४—वाक्यमेतदथाव्रवीत् । \dagger न३—श्रीमगवानुवाच ; न६—भगवानुवाच । न७—भगवान् ।

१०/२—न३ — वरा । १०/३—मम योगं सर्ववरं (?) । १०/४—ग२, ४, न८—ब्रह्मणा कथितं पूरा ।

११/२—न१, ५, ७, ८, ग४—म्प्रुणु त्वं वदतो मम । ११/३—न५—इत्युक्तो——; ग३— इत्युक्तौ (?) \times \times ; ११/४—न२, ५, ७—याज्ञवल्क्यस्तपोधनः ।

नारायणं जगन्नाथं सर्वमूतहृदि स्थितम् । वासुदेवं जगद्योनि योगिध्येयं निरञ्जनम् ॥१२॥

आनन्दममृतं नित्यं परमात्मानमीश्वरम् । ध्यायन्हृदि हृषीकेशं मनसा सुसमाहितः ॥१३॥

नेत्राभ्यां तां समालोक्य कृपया वाक्यमब्रवीत् ।

एह्येहि गार्गि सर्वज्ञे सर्वज्ञास्त्रविशारदे ॥१४॥

योगं वक्ष्यामि विधिवद्धात्रोक्तं परमेष्ठिना । मुनयः श्रूयतामत्र गार्ग्या सह समाहिताः ॥१५॥

पद्मासने समासीनं चतुराननमव्ययम् । चराचराणां स्रष्टारं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥१६॥

कदाचित्तत्र गत्वाहं स्तुत्वा स्तोत्रैः प्रणम्य च । पृष्टवानिममेवार्थं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥१७॥

देवदेव जगन्नाथ चतुर्मुख पितामह । येनाहं यामि निर्वाणं कर्मणा मोक्षमव्ययम् ॥१८॥

१३/१—न८ — सत्यं । १३/२—न१, २, ४, ५, ६, ग२, ४—परमात्मान-मन्ययम् ।

१४/३-न८-एह्येहि गार्गि सर्वत्र (?सर्वज्ञे) ।

१५/१–ग४, न८–योगं वक्ष्यामि तत्त्वेन । १५/२–न१–यथोक्तं परमेष्टिना; ग२–संप्रोक्तं——; न३, ६—यथोक्तं ब्रह्मणा पुरा; न४, ग३—प्रोक्तं मे परमेष्टिना; ग४, न८–निर्दिप्टं—। १५/३–४–"क" लेखे प्रथमा पंक्तिः । १५/३–न३, श्रूयतां सर्वे । १५/४–ग३—गार्ग्या सह समाश्रिताः।

१६/१--ग५, ६, त'' लेखेपु प्रथमा पंक्तिः। १६/१-ग४—पद्मासीनं सुखासीनं ; न७-पद्मासने सुखासीनं; न२—पद्मासीनं समासीनं, न३-पद्मासीनसमासीनं। १६/२-न८-चतुरासन- (?चतुरानन-)मव्ययम् । १६/३-ग४, न८-चराचराणां भूतानां। १६/४-न३-ब्रह्मणं पर-मिष्ठिनम् ; ग४, न८-ऋष्टारं ------

१७/२—न२—स्तुतिः स्तोत्रैः प्रणम्य च ; ग५—कृत्वा स्तोत्रें —— । १७/३— पृष्ट-वानमुमेवार्थं ; न५, ग५, ६, त—पृष्टवानिदमेवार्थं ; न८—पृष्टवान्श्रौतमेवार्थं ; क—पृष्टवानिदमेवार्थं ; क—पृष्टवानिदमेवार्थं । १७/४—ग५, ६, त—यद्यूयं परिपृच्छय ; क—यद्ययं (?यद्यूयं) परिपृच्छय ।

१८/१-ग६-देवदेव महादेव । १८/३-ग२-येनाहं नाम(?) — । १८/४-न५, ग२, ५—कर्मणा मोक्षमक्षयम् ; न३—कर्मसाक्षिकमव्ययम् ; ग६-तज्ज्ञानं मोक्षमव्ययम् ; न८-कर्मणो मोक्षमव्ययम् ।

१२/१–न१, २, ५, ७, ग३—नारायणं जगद्योनि ; ग२—नारायणं जगद्व्याप्तं । १२/२– न६—सर्वभूतिहते रतम्; न८—जगतः कारणं परम् । १२/३– न१, २, ४, ५, ७, ग१, ३–वासुदेवं जगन्नायं । १२/४–न४–योगिध्येयं निरन्तरम् ; ग४—जगतः कारणं परम् ।

ज्ञानं च परमं गुह्यं यथावद्ब्रूहि मे प्रभो । मयैवमुक्तो द्रुहिणः स्वयंभूर्लोकनायकः ॥१९॥

मामालोक्य प्रसन्नात्मा ज्ञानकर्माण्यभाषत ।

ज्ञानस्य द्विविधौ ज्ञेयौ पन्थानौ वेदचोदितौ ॥२०॥

अनुष्ठितौ तौ विद्विद्भिः प्रवर्तकनिवर्तकौ । वर्णाश्रमोक्तं यत्कर्मं कामसंकल्पपूर्वकम् ॥२१॥

प्रवर्तकं भवेदेतत्पुनरावृत्तिहेतुकम् । कर्तव्यमिति विध्युक्तं कमं कामविवर्जितम् ॥२२॥

येन यत्क्रियते सम्यक् ज्ञानयुक्तं निवर्तकम् । निवर्तकं हि पुरुषं निवर्तयति जन्मतः ॥२३॥

•प्रवर्तकं हि सर्वत्र पुनरावृत्तिहेतुकम् । वर्णाश्रमोक्तं कर्मेव विष्युक्तं कामवर्जितम् ॥२४॥

१९/१-२-"ग१," लेखे प्रथमा पंक्तिः । १९/१-ग२—स्थानं च — ; न४-जानानां ग२—मयैवमुक्तो हिषितः । १९/४-न१, ८-स्वयंभूर्लोकभावनः ।

२०/१—न१, २, ६, ७—समालोक्य—। २०/२—न१, २, ५, ७—कर्मज्ञानमभाषत ; ग१— ज्ञानं सर्वमभाषत ; ग२—ज्ञानममं प्रभाषत ; न४—त्यक्तु (?) कर्माण्यभाषत ; ग३—त्यक्तवा कर्माण्यभाषत । २०/३—४—न४, ग३— \times × × × । २०/३—न१, २, ७, ग१, २— ज्ञातस्य ———— । २०/४—ग६, त——श्रुतिचोदितौ ; ग२——श्रुतिवेदितौ ; न३

२१/१-न५, ७, ग५, ६ — च विद्वद्भिः ; ग२ — हि—; ग३— तु—। २१/३-ग५, ६, क-वर्णाश्रमाणां यत्कर्म । २१/४-ग२-काम्य — ; ग६- कार-(?काम-) — ।

400

२३–२७–"न१, २" लेखयोरेतेषु श्लोकेष्वतीव क्रमविपर्ययः सांकर्यं च दृश्येते । २३/१– न३, ४, ५, ६, ७, ८, ग३ — नित्यं ; ग५, ६, क — कर्म : ग२– येन यत्क्षीयते सम्यक् । २३/४–न७—निवर्तयति जन्मना; ग१, २, ४, ५, ६, त जन्मनः ।

२४/१-ग२, ३, ४, न५, ६, ८, क-प्रवर्तकं तु सर्वत्र ; न४-प्रवर्तकं हि सर्वज्ञ (?); ग६-प्रवर्तयित सर्वत्र । २४/३-न६-वर्णाश्रमोक्तं सर्वत्र ; ग५, न८-वर्णाश्रमाणां कर्मेव ; क-वर्णा-श्रमाणां कर्मेव । २४/४-ग२- ------ काम्यवर्जितम् ; ग४, ५—विधिवत्कामपूर्वकम् ; ग६-विध्युक्तं कामनार्जितम् ।

विधिवत्कुवंतस्तस्य मुक्तिर्गागि करे स्थिता । वर्णाश्रमोक्तं कर्मेव विधिवत्कामपूर्वकम् ॥२५॥

येन यत्क्रियते तस्य गर्भवासः करे स्थितः । संसारभीरुभिस्तस्माद्विष्युक्तं कामवर्जितम् ॥२६॥

विधिवत्कर्म कर्तव्यं ज्ञानेन सह सर्वदा । जाताश्च त्रिषु लोकेषु आनुलोम्येन मानवाः ॥२७॥

ते देवानामृषीणां च पितृणामृणिनस्तथा । ऋषिभ्यो ब्रह्मचयेण पितृभ्यश्च सुतैस्तथा ॥२८॥

कुर्याद्यज्ञेन देवेभ्यः स्वाश्रमं धर्ममाचरन् । चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतिचोदिताः ॥२९॥

क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वावेकी वैश्यशूद्रयोः । अधीत्य वेदं वेदार्थं साङ्गोपांगं विधानतः ॥३०॥

२७/२-न४- \times \times ने सह सर्वदा ; ग३—ज्ञानिनः सह — ; त-सह ज्ञानेन सर्वशः। २७/३-न१, ४, ५, ७, ८, ग४, ५,६,क — वर्णेषु ; ग१—तत्र च त्रिषु वर्णेषु ; ग२-जातस्य — ; न३ ग३ — जातश्च — ; न६-घाराश्च(?)— । २७/४-न१, २,३-त्वानुलोम्येन मानवाः ; न८-त्वानु मानुषाः ; ग१-अनुलोमेषु — ; ग२, ५,६, न७-चानुलोम्येन — ; न ६—आनुलोम्येन मानवैः ; ग४-त्वानुलोम्येन मानुषाः ।

२८/१—न८—तथैवाहमृषीणां च(?)। २८/२—न२—िपतृणामृणिनस्तदा ; त—िपतृणामनृणाः स्मृताः ; न३—िपतृणां च(?) ऋणिनस्तथा ; ग४ न८, क—िपतृणामृणिनः सदा ; ग६—िपतृणाम्यमा स्थितः । २८/३—४—ग४— \times \times \times \times \times \times \times । २८/४—ग५, ६, क—िपतृभ्यः स्वध्या तथा ; न८—िपतृभ्यः स्वसुतैस्तथा ; ग१—िपतृभ्यः पुत्रयोगतः ।

२९/१-न१, २, ४, ७, ग३—मुच्येंद्यज्ञेन ———; ग४-कुर्युर्यज्ञेन ————। २९/२-न१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ग२, ३, ४, ५, ६—— धर्ममाचरेत्। २९/४-ग२, ४, ५, ६, न८, क—स्वाश्रमाः श्रुतिचोदिताः।

३०/२—ग४, ५, ६, न७, ८, क—द्वावेको ——— । ३०/३—ग२, ३, न६—अधीत्य वेदं वेदांगं । ३०/४—न३, ४, ७, ८, क—सांगोपांगविधानतः ; न६—सांगं सार्थं——।

स्नायाद्विध्युक्तमार्गेण ब्रह्मचर्यवृतं चरन् । संस्कृतायां सवर्णायां पुत्रमृत्पादयेत्ततः ॥३१॥

यजेदग्नौ तु विधिवत्भायया सह वा विना । कान्तारे विजने देशे फलमूलोदकान्विते ॥३२॥

तपस्चरन्वसेन्नित्यं साग्निहोत्रः समाहितः । भारमन्यग्नीन्समारोप्य संन्यसेहिधिना ततः ॥३३॥

संन्यासाश्रमसंयुक्तो नित्यं कर्म समाचरन् । यावत्सेत्री भवेत्तावद्यजेदातमानमात्मनि ॥३४॥

र्क्षत्रियश्च चरेदेवमासंन्यासाश्रमात्सदा । वानप्रस्याश्रमादेवं चरेद्वैश्यः समाहितः ॥३५॥

शूद्रः सुश्रूषया नित्यं गृहस्याश्रममाचरेत् । शूद्रस्य ब्रह्मचर्यं च मुनिभिः कैश्चिदिष्यते ॥३६॥

३१/१—ग५—स्नात्वा विध्युक्तमार्गेण । ३१/२—न१, ३, ४, ग३— ब्रह्मचर्य व्रतं चरेत् । ३१/३—त, क ———— स्ववर्णायां; न६—स्वीकृतायां —— । ३१/३—४—न३— $\times \times \times \times \times$

३२/१-ग४, न६—यजेदग्नी तु विधिना ; ग५-क-यजेदग्नी च – ; न६—यजेदाग्नेय – ; ग६-यजेदाग्नि च – ; न८-यजेदाग्नी तु । ३२/२-न१, ४, ७-भार्यया सह वासितः ; न२, ५---- वासिनः ; न६, ८, ग४, ६, क--- वासिनः ; ग२-भार्यया सहसा विना । ३२/१-२-ग३- × × × × × × × × × । ३२/३-न३-कान्तारे निर्जने देशे । ३२/३-४-ग३-× × × × × × × × ।

३३/१—ग१—तपश्चरेत्सपत्नीकः ; न६—तपश्चरिक्तराहारः । ३३/२—न४—अग्निहोत्रसम-िन्वतः ; ग१—तां विना वा सहाग्निभः ; न६—सर्वधर्मसमन्वितः ; न३—साग्निहोत्रसमन्वितः । ३३/१—२—ग३ $\times \times \times$ । ३३/३—न३, ग५—स्वात्मन्यग्नीन्समारोप्य । ३३/४—त—अभ्यसेद्विधिना ततः ३३/३—४—ग३— $\times \times \times \times \times \times \times \times$

३४/२—न३, ८, ग५, ६, क—नित्यं कर्म समाचरेत् ; न२ ———— समाचरे। ३४/१–२ ग३ $\times \times \times \times \times \times$ । ३४/३—ग१—यावत्क्षेत्रं भवेत्तावत् ; ग५, ६, त, क—यावत्क्षेमी — ; न४—यावत्क्षेत्रे—— ; ग३—यावत्क्षेत्रे (?त्क्षेत्र)——— ; न६—यावत्क्षेत्र $\times \times \times$ । ३४/४— न१, २, ५, ७—यजेदात्मानमात्मना ।

३५/१-न३, ६, ग३——क्षत्रियस्तु चरेदेवं । ३५/२-ग१, २, ४, त-आसन्यासाश्रमात्तदा; न३, ६, ८-आसन्यासाश्रमं तथा; न४, ग३-आसन्यासाश्रमात्तया; ग५, क-आसन्यासाश्रमं तदा । ३५/३-न३-चानप्रस्थाश्रमं नैवं ; ग३-वानप्रस्थाश्रमादेवं ; ग५, ६, न८, क-वानप्रस्थाश्रमात्पूर्वं ; त-वानप्रस्थाश्रमात्सर्वं ।

आनुलोम्यप्रसूतानां त्रयाणामाश्रमास्त्रयः । शूद्रवच्छूद्रजातानामाचारः कीर्तितो बुर्वैः ॥३७॥

चतुर्णामाश्रमस्थानामहन्यहिन नित्यशः । विध्युक्तं कर्मे कर्तव्यं कामसंकल्पवर्जितम् ॥३८॥

तस्मात्त्वमपि योगीन्द्र स्वाश्रमं घर्ममाचरन् । श्रद्धया विधिवत्सम्यक् ज्ञानकर्म समाचर ॥३९॥

इति मे कर्मसर्वस्वं योगरूपं च तत्त्वतः । उपदिश्य ततो ब्रह्मा योगनिष्ठोऽभवत्स्वयम् ॥४०॥

श्रुत्वैतद्याज्ञवल्क्योक्तं वाक्यं गार्गी मुदान्विता । पुनः प्राह मुनिश्रेष्ठमृषिमध्ये वरानना ॥४१॥

*गार्ग्युवाच—

ज्ञानेन सहयोगीन्द्र विष्युक्तं कर्म कुर्वतः । स्वयोक्तं मुक्तिरस्तीति तयोज्ञीनं वद प्रभो ॥४२॥

३९/१-न७ योगीन्द्रे ; न३, ५, ग४, ५, ६, क———— विप्रेन्द्र ;— ३९/२-न१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ग२, ३, ६, त, क-स्वाश्रमं धर्ममाचर । ३९/४-न२, ५, ६, ७, ग२, त-ज्ञानकर्म समाचरन् ; ग५-ज्ञानं कर्म समाचर ; ग६-ज्ञात्वा कर्म समाचर ।

४०/१—ग२—एवं मे————; ग४, न८—— इति मे योगसर्वस्वं । ४०/२—ग४, न८— कर्मयोगं च तत्त्वतः । ४०।३—न२— सदा——; ग५, क— —— तथा—— । ४०/४ न३—योगयुक्तोऽभवत्स्वयम् ।

४१/१–ग२–श्रुत्वैवं—; न६–श्रुत्वैदं(?)— । ४१/२–न७–गार्गी मुनिमुदान्विता । ४१/४–न६–ऋषिमध्य वरांगना । *ग२, ३, त– \times \times \times ; ग४–गार्गी ; ग५–गार्गिः ।

४२/३-न४-यत्त्वयोक्तं मुक्तिरिति । ४२/४-ग१, ३--तस्माज्ज्ञानं वद प्रभो ; ग५, ६--वद ज्ञानं मम प्रभो ; त-यद्ञानं(?) मम प्रभो ; ग२-ततो ज्ञानं वद प्रभो ; न३, ६--तयो- ज्ञानं वदस्य भो ; ग४-तथा ज्ञानं वद प्रभो ; न८-यथा ज्ञानं वद प्रभो ।

योगयाज्ञवल्क्यः

११

भार्यया त्वेवमुक्तस्तु याज्ञवल्क्यस्तपोनिष्ठिः । तां समालोक्य कृपया ज्ञानरूपमभाषत ॥४३॥

*याज्ञवल्क्य उवाच---

ज्ञानं योगात्मकं विद्धि योगश्चाष्टाङ्गसंयुतः । संयोगो योग उत्युक्तो जीवात्मपरमात्मनोः ॥४४॥

वक्ष्याम्यङ्गानि ते सम्यग्यथा पूर्वं मया श्रुतम् । समाहितमना गागि ऋषिभिः सह संश्रृणु ॥४५॥

यमश्च नियमश्चैव आसनं च तथैव च । प्राणायामस्तया गागि प्रत्याहारश्च धारणा ॥४६॥

ध्यानं समाधिरेतानि योगाङ्गानि वरानने । यमश्च नियमश्चैव दशधा संप्रकीर्तितः ॥४७॥

आसनान्युत्तमान्यष्टौ त्रयं तेषूत्तमोत्तमम् । प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तः प्रत्याहारश्च पंचधा ॥४८॥

४३/१-न१, २, ६, ७, ग१, २, ३, ४, ६, त—भार्ययाप्येवमुक्तस्तु; न३-भार्यया त्वेव-मुक्तो हि; ग५, क-भार्यया ह्येवमुक्तस्तु; न८-भार्यया चैवमुक्तस्तु। ४३/२-ग२-याज्ञवल्क्यो महामुनिः। ४३/३-न५-स तामालोक्य कृपया; क-त्वं समालोक्य विधिना(?)। ४३/४-ग१-ज्ञानजातमभाषत । *न१, ग१, २, ३, ४, त-भगवानुवाच; न३, ६,-श्रीभगवानुवाच; ग५, ६, न८- \times \times \times \times

४४/२-ग३, ४, ५--योगं चाष्टांगसंयुतम् ; क-योगं त्वष्टांगसंयुतम् ।

४५/३—ग४, न८—समाहितमना भूत्वा । ४५/४—त—मुनिभिः सहिता श्रृणु ; ग५, ६— मुनिभिः सह संश्रृणु ।

४६/२—न५—आसनानि— । ४६/३—न१, ५, ८, ग१, २, ४, ५, क-प्राणायामा- स्तथा गागि ; न४-प्राणायामस्तथा प्रोक्तः । ४६/४—ग५—प्रत्याहारस्तु घारणा ।

४७/३-ग५—नियमश्च यमश्चैव । ४७/४-न६-दशधानुप्रकीर्तिताः ; ग४, ५-दशधानु-प्रकीर्तितः ; ग६-दशधा तु प्रकीर्तितौ ; न४-दशधा संप्रकीर्तितौ ; ग२, त—दशधा सुप्रकीर्तितः ; ग१-द्विधा संपरिकीर्तितौ ।

8C/2-ग१, ५, ६, न६-त्रयस्तेषूत्तमोत्तमाः ; न३, ४, ५, ७—त्रयमेतेषूत्तमोत्तमं ; ग४, न८, क-त्रयस्तेषूत्तमाः स्मृताः ; ग२-त्रीणि तेषूत्तमानि तु । 8C/3-ग१, २, ४, न५, ७-प्राणा-यामास्त्रिषा प्रोक्ताः ; ग३, ६—प्राणायामास्त्रयः प्रोक्ताः । 8C/3-न ४, ५, ६, ७, ८, ग३, ४, ५, ६, क—प्रत्याहारस्तु पंचषा ; ग१, २-प्रत्याहारश्चतुर्विषः ।

घारणा पंचधा प्रोक्ता ध्यानं षोढा प्रकीर्तितम् । त्रयं तेषूत्तमं प्रोक्तं समाधिस्त्वेकरूपकः ॥४९॥ वहुधा केचिदिच्छन्ति विस्तरेण पृथक् शृणु ।

अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् ॥५०॥

क्षमाधृतिर्मिताहारः शौचं त्वेते यमा दश । कर्मणा मनसा वाचा सर्वभूतेषु सर्वदा ॥५१॥

अक्लेशजननं प्रोक्तमहिंसात्वेन योगिभिः । विध्युक्तं चेदहिंसा स्यात्कलेशजनमैव जन्तुषु ॥५२॥

वेदेनोक्तेऽपि हिंसास्यादिभचारादि कर्म यत् । सत्यं भूतहितं प्रोक्तं न यथार्थाभिभाषणम् ॥५३॥

कर्मणा मनसा वाचा परद्रव्येषु निःस्पृहा । अस्तेयमिति सा प्रोक्ता ऋषिभिस्तत्त्वर्दाशिभः ॥५४॥

४९/२—न४ ग३——ध्यानं च परिकीतितम् (न४—लेखकस्य टिप्पणी—ध्यानमपि पंचघेत्यर्थः ।) न५-ध्यानं षोढा च कोतितम् । ४९/३—ग१, ३, ४, ५, ६, न८, त, क-त्रयस्तेषूत्तमाः प्रोक्ताः ; ग२-त्रीणि तेषत्तमानि स्युः ; न४-त्रीणि तेषूत्तमान्याहुः । ४९/४—ग३, ४, न६, ८, त, क-समाधिस्त्वेकरूनतः : ग२-समाधेस्त्वेकरूनतः ।

५०/१-न४, ग३-मुनयः केचिदिच्छन्ति ; ग४ न८-बहुधा कैश्चिदुच्यन्ते (?)।

५१/२-न३, ग५, ६-शौवं चैते यमा दश ; क-शौवं चैते यमादयः न६, ८-शौवं चेति---। ५१/४-ग१--सर्वावस्थासु सर्वदा ।

५२/१-ग२-अक्लेशजनकं प्रोक्तं ; न३, ८, क-अक्लेशजननं प्रोक्ता । ५२/२-न६-अहिंसा गार्गि योगिभिः ; न१, २, ५, ६-अहिंसात्वेव योगिभिः ; न३-अहिंसा चैव योगिभिः । ५२/१-२- न४- $\times \times \times \times \times \times \times$ । ५२/३-त-विध्युक्ता चेदिंहसा स्यात् ; न५-विध्युक्तवेदिंहसा----; न४-अयुक्तं चेदिंहसा----; ग४-अयुक्तं चेदिंहसा-----; ग५, ६, क-क्लेशजन्मापि--------; ग५, ६, क-क्लेशजन्मेव-----। न८-केचिदिच्छिंति---। ५२/३-४-न३- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ ।

५३/१-ग२-विधिनोक्तेन हिंसा स्यात् ; न६-चोदनोक्तेषु ; ग४-चोदनोक्तेष्व-हिंसा—; ग५-चोदनोक्तोऽिप (?) — ; ग६-चोदनोक्तािप ; न३, ग१ त $\times \times \times \times$ । ५३/२-ग२-अभिचारािदकर्मऋत् ; ग५, ६, क - कर्मवत् ; ग४, न८-आभिचारािद कर्मसु; न३, ग१, त $-\times \times \times \times$ । ५३/३-ग४-सत्यं परिहतं प्रोक्तं ; न८— भाित (?भूत-)िहतं — । ५३/४-ग१, त-नियतार्थाभिभाषणम् ; ग२-यथायं साभिभाषणम् ; ग४-यथा न्याय।िभभाषणम् ; न३-तद्यथार्थाभिभाषणम् ; न८, क-स यथार्थाभिभाषणम् ।

कमंणा मनसा वाचा सर्वावस्थासु सर्वदा । सर्वत्र मैथुनत्यागो ब्रह्मचर्य प्रचक्षते ॥५५॥

ब्रह्मचर्याश्रमस्थानां यतीनां नैष्टिकस्य च । ब्रह्मचर्यं तु तत्त्रोक्तं तथैवारण्यवासिनाम् ॥५६॥

ऋतावृतौ स्वदारेषु संगतिर्या विधानतः । ब्रह्मचर्यं तु तत्त्रोक्तं गृहस्थाश्रमवासिनाम् ॥५७॥

राज्ञश्चैव गृहस्थस्य ब्रह्मचर्य प्रकीतितम् । विशां वृत्तवतां चैव केचिदिच्छन्ति पण्डिताः ॥५८॥

शुश्रूषेव तु शूद्रस्य ब्रह्मचर्य प्रकीतितम् । शुश्रूषा वा गुरोनित्यं ब्रह्मचर्यमुदाहृतम् ॥५९॥

गुरवः पंच सर्वेषां चतुर्णां श्रुतिचोदिताः । माता पिता तथाचार्यो मातुरुः श्वशुरस्तथा ॥६०॥

५५/१–४–त, न३– $\times\times\times\times\times\times\times$ । ५५/२–३–ग३– $\times\times\times\times\times\times\times$ । ५५/४–ग४–ब्रह्मचर्यं प्रकीर्तितम् ।

५८/१-२-ग१, त- \times \times \times \times \times \times \times \times ; ग६————————— गृहस्थानां ; ग५- राज्ञश्चैवं गृहस्थानां ; न८-राज्ञां चैवं गृहस्थस्य ; ग२-राज्ञश्चैवं गृहस्थस्य । ५८/२-ग५—— ब्रह्मवर्यमुदाहृतम् । ५८/३-न१, २, ५, ६, ७————विशां वृत्तिमतां चैव ; ग१-राज्ञश्चैवं वृत्त-वतः; ग३——दिशां वृत्तवतां——— ; त-राज्ञश्चैवं नोतिवतां । ५८/४-ग१-विशश्चेच्छन्ति पण्डिताः ।

५९/१–न३, ५, ग४—गुश्रूषैन च शूद्रस्य ; ग६–गुश्रूषा इति शूद्रस्य । ५९/१–२–न४, ग३– $\times\times\times\times\times\times\times$ । ५९/३–न१, ५–गुश्रूषावान्गुरोनित्यं ; न२, ७, ग६, त, क– गुश्रूषया गुरोनित्यं ; ग१–गुश्रूषा च——; ५९/४–न१, त–ब्रह्मचर्यं प्रकीतितम् । ५९/३–४– ग४– $\times\times\times\times\times\times\times\times$

एषु मुख्यास्त्रयः प्रोक्ता बाचार्यः पितरौ तथा । एषु मुख्यतमस्त्वेक बाचार्यः परमार्थवित् ॥६१॥

तमेवं ब्रह्मविच्छ्रेष्ठं नित्यकर्मपरायणम् । शुश्रूषयार्चयेक्रित्यं तुष्टोऽभूद्येन वा गुरुः ॥६२॥

दया च सर्वभूतेषु सर्वत्रानुग्रहः स्मृतः । विहितेषु तदन्येषु मनोवाक्कायकर्मणाम् ॥६३॥

प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा एकरूपत्वमार्जवम् । प्रियाप्रियेषु सर्वेषु समत्वं यच्छरीरिणाम् ॥६४॥

क्षमा सैवेति विद्विद्भिर्गेदिता वेदवादिभिः । अर्थहानौ च वन्धूना वियोगेष्विप सम्पदाम् ॥६५॥

तयोः प्राप्तौ च सर्वत्र चित्तस्य स्थापनं घृतिः । अष्टौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनाम् ॥६६॥

६१/१—न१, ५, ७—तेषां————; ग२—एते————; न४, ६, ८, ग३, ४, ५—एषां———; त—तेषु———। ६१/३—न१, ७—एषां मुख्यतमस्त्वेकः ; न६—एषां मुख्यतमस्त्वैकं (?); ग२, ४, त—तेषु————; ग३, न—८तेषां———; ग६, क—एषु मुख्यतमः प्रोक्तः ।

६२/१—न३, ५, ६———तमेव ब्रह्मविच्छ्रेष्ठं। ६२/२—न५, ६, ७—िनत्यं कर्म-परायणम्; क—ितत्यं कर्मपरायणः; ग५—ितत्यकर्मपरायणः। ६२/३—न२, ७—शुश्रूषयाचरिन्नत्यं (?); ग५, ६, त, क—गुरुं शुश्रूषयिन्नित्यं; न४, ग३—शुश्रूषयाश्रयेन्नित्यं; ग४—शुश्रूषयाचंया(?) नित्यं ६२/४—ग५, ६, न६, क—तुष्टः स्याद्येन वा गुरुः; ग१—(स वै) तुष्टेद्यथा——; ग२—तुष्टो हृष्टो यथा——; न३—तुष्टोऽभूहेवता——; न७—तुष्टो भवेद्येन वा——।

६३/२—ग२—सर्वदानुग्रहात्स्मृतः ; ग४, न८— सर्वत्रानुग्रहो मतः ; न२—सर्वत्रानुग्रहे(?)स्मृतः ; ग५—सर्वत्रानुग्रहस्ततः । ६३/३—ग२—अहितेषु तदन्येषु ; न३—विहितेषु वदान्येषु ; न४, ग३—विहितेषु तथान्येषु । ६३/४—न१, २, ५, ७, ८, ग२, ४—मनोवाक्कायकर्मभिः ; न४, ग३—मनोवाक्कायकर्मणा ।

६४/१—न३—प्रवृत्ती च निवृत्ती च । ६४/२—त—एक एवोक्तमार्जंत्रम् । ६४/२—ग१—प्रियाप्रियेषु सर्वत्र । ६४/४—ग१—सहित्वं — , ग३—समत्वे व्यवहारिणा ।

६५/१—ग५, ६—क्षमा सैवेह विद्विद्धः ; न३—क्षमा सैवेति गिंदता । ६५/२—न३,.८, क—विद्विद्भित्वेदवादिभिः ; ग१, त—गिंदता वेदवेदिभिः ; न१, २, ७—गिंदता ब्रह्मवादिभिः ; ग२—गिंदता वेदवेदिभिः ; न४—गिंदता योगनिंदिभिः ; न४—गिंदता योगनिंदिभिः ; न४—गिंदता योगनिंदिभिः ; । ६५/३—न६—अर्थहानौ च जन्तूनां । ६५/४—न१, २, ७—वियोगे च स्वसंपिदः ग१—वियोगे अथ संपिदः ; न३, ५, ग४, ५, ६—वियोगेष्विप संपिदः ; न८, क—वियोगेष्विप संपिदः ; न६—वियोगेष्विप संपिदः ; न६—वियोगेष्विप संपिदः ; न६—वियोगेष्विप संपिदः ; न६—वियोगेष्विप संपितः ; न६—वियोषितः ; न६—वियोगेष्विप संपितः ; न६—वियोषितः ; न६—वियोषितः ; न६—वियोषितः ; न६—वियोषितः ; नियोषितः ;

द्वात्रिशच्च गृहस्थानां यथेष्टं ब्रह्मचारिणाम्। एषामयं मिताहारो ह्यान्येषामल्पभोजनम् ॥६७॥

शौचं तु द्विविषं प्रोक्तं बाह्यमाभ्यन्तरं तथा । मृज्जलाम्यां स्मृतं बाह्यं मनःशुद्धिस्तथान्तरम् ॥६८॥

मनःशुद्धिश्च विज्ञेया धर्मेणाध्यात्मविद्यया । आत्मविद्या च धर्मश्च पित्राचार्येण वानघे ॥६९॥

तस्मात्सर्वेषु कालेषु सर्वेनिःश्रेयसार्थिभिः । गुरवः श्रुतसम्पन्ना मान्या वाङमनसादिभिः ॥७०॥

*इति श्रीयोगयाज्ञवत्क्ये प्रथमोऽध्यायः ॥†

द्वितीयोऽध्यायः ॥

*याज्ञवल्क्य उवाच---

तपः संतोष आस्तिक्यं दानमीश्वरपूजनम् । सिद्धान्तश्रवणं चैव ऱ्हीमंतिश्च जपो व्रतम् ॥१॥

एते तु नियमाः प्रोक्तास्तांश्च सर्वान्पृथक् शृणु । विधिनोक्तेन मार्गेण क्रुच्छ्चान्द्रायणादिभिः ॥२॥

शरीरशोषणं प्राहुस्तापसास्तप उत्तमम् । यदृच्छालाभतो नित्यमलं पुंसो भवेदिति ॥३॥

या वीस्तामृषयः प्राहुः संतोषं सुखलक्षणम् । धर्माधर्मेषु विश्वासो यस्तदास्तिक्यमुच्यते ॥४॥

न्यायाजितं घनं चान्नमन्यद्वा यत्प्रदीयते । अधिभ्यः श्रद्धया युक्तं दानमेतदुदाहृतम् ॥५॥

द्वितीयोऽघ्यायः ॥

*न१, ४—याज्ञवल्क्य जवाच ; न२, ५,७—श्रीयाज्ञवल्क्य जवाच ; न८,क—याज्ञवल्क्यः ; न३—श्रीभगवानु । ; ग६—ओम् भगवान्—; ग१, २, ३, ४, ५, न६, त— \times \times \times \times । १/१—न२, ६,७, ८, ग१, २, ४, ५, ६, त, क—तपः संतोषमास्तिक्यं । १/३—ग२—सिद्धान्त-वेदान्तश्रवणं चैव (?) ।

2/2-13, ४, ६, ८, ग३—एते च नियमाः प्रोक्ताः । 2/2-12-13 त- सर्वांस्तांश्च पृथक् श्रृणु ; न५, ७-तांश्च श्रुत्वा———— ; ग४-तांस्तु सर्वान्पृथक्—। 2/3-2-13-13 ग३— 2/3-13-13 सर्वान्पृथक् 2/3-13-13 सर्वान्पृथक् 2/3-13-13

३/१–२–ग३– × × × × × × × × । ३/२–ग५–तपसा तप उत्तमम् । ३/४–ग५– अलं पुंसां भवेदिति । ३/३–४–न४, ६, ग३— × × × × × × × ।

५/१ ग३, न६—त्यायाजितं घनं वान्नं; ग४——— घनं चान्यत्; ग६, क——— घनं घान्यं; त, न८— \times \times \times \times \times \times \times \times \times । ५/२—ग२—अन्यद्वा यः प्रयच्छितः; न३—वाक्यः (?) यच्च प्रदीयते; न४—वात्रेद्ययाः (?) यत्प्रदीयते; ग४—अन्यस्मै———— । ५/१—२—त, न८— $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । ५/३—ग३—अधित्वा श्रद्धया युक्तं; ग४, न८—अक्षतं——— ; ग५, ६—अधिभ्यः श्रद्धया देयं ।

६७/१-न१, २, ५, ८-द्वात्रिशत् गृहस्थानाम् ; ग५-द्वात्रिश्यतं (?) — ; ग६, क-द्वात्रिशतं — — । ६७/२-ग१, ६, क-ययेष्टं ब्रह्मवारिणाम् । ६७/३-न३-एथामेव मिताहारः ; न४, ६-एथामेष मिताहारः ; ग३-एवमेव — ; न८, क-एथ एव मिताहारो ; ग४-विषमोऽयं — — । ६७/४-त-सर्वेशं मितभोजनम् ; न३-अन्येशं स्वत्यभोजनम् ; न४, ग३-त्वन्येशं मित भोजनम् ; न६, ग५-त्वन्येशं मित भोजनम् ; न६, ग५-त्वन्येशं मित भोजनम् ।

६८/१—न२, ३, ५, ग३—शौचं च द्विविधं प्रोक्तं । ६८/३—ग२—मृज्जलाभ्यां स्थितं बाह्यं । ६८—४—ग१, ४, त—मनःशुद्धिस्तयात्ररम्; ग२—अन्तःशुद्धिःखान्तरम् (?); ग५, क—मनः शुद्धिर्यदान्तरम् ; न७—मनःशुद्धिस्तयोत्तरे ; ग६—मनःशुद्धिर्यदन्तरम् ।

६९/१ न३, ४, ६, ग३—मनःशुद्धिस्तथा ज्ञेया ; ग४, ५, ६, न८, क—मनःशुद्धिस्तु विज्ञेया । ६९/२—ग२—कर्मेणाध्यात्मिविद्यया ; न३—धर्मेगैवात्मिविद्यया ; न४—धर्मेणात्मात्मिविद्यया (?) । ६९/३—ग१—आत्मिविद्या च धर्म्या च ; ग२—आत्मिविद्यािन कर्मािन ; ग५—अध्यात्मिविद्या घर्म च । ६९/४—ग५, ६, त, क—पित्राचार्येण वा भवेत् ; ग२—पित्राचार्येण भावयेत् ; न३———मानधे (?) ; न८————चानधे ; न६————वा सखे ; ग ४————त्रासयेत (?) ।

७०/३-न२, ६, ८, क-गुरवः श्रुतिसम्पन्नाः ; त-स्वधर्मनिरताः पूज्याः ; ग२, ५, न८ (पाठा-त्तरत्वेन) ; ग६-स्वधर्मनिरतैःपूज्याः । ७०/४-न१, २, ५, ७--पूज्या वाङमनसादिभिः ; ग१-तोष्या-----; ग२-सामान्यं (?सन्मान्या) वन्दनादिभिः ; न४, ग३-तोष्या वाक्कायमानसैः ; त-मान्यवो (?मान्या वा (ङ्) मनसादिभिः ।

^{*}अत्र "न८" लेखे ७०/३-४ अनन्तरमधिकः श्लोकः, स इद्रशः— गुरवः श्रुतिसम्पन्नाः विद्वांसश्च, तयाविवाः । स्ववर्मं।नरताः पूज्याः सदा वाङ्मजादिभिः॥

[्]रीहस्तले बेष्वण्यायमित्रमाध्तिले ज्ञानानान्तरं बाद्यं च 'वैविष्यमतीव दृश्यते । तल्लेखकानां वृष्टिविलासः एवेति मत्त्वा तेषां भेदा नास्मिन्यन्ये प्रदक्षिताः ॥

यत्प्रसन्नस्वभावेन विष्णुं वा ऽप्यन्यमेव वा । यथाशक्त्यर्चनं भक्त्या ह्येतदीश्वरपूजनम् ॥६॥

रागाद्यपेतं हृदयं वागदुष्टानृतादिना । हिंसादिरहितः काय एतदीश्वरपूजनम् ॥७॥

* सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं वेदान्तश्रवणं बुषैः ।
 द्विजवत्क्षत्रियस्योक्तं सिद्धान्तश्रवणं बुषैः ॥८॥

विशां च केचिदिच्छन्ति शीलवृत्तवतां सताम् । शूद्राणां च स्त्रियाश्चैव स्वधमस्यतपस्विनाम् ॥९॥

सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं पुराणश्रवणं वृधैः । वेदलौकिकमार्गेषु कुस्सितं कमं यद्भवेत् ॥१०॥

६/१—ग१, २, ५, ६, न६—यत्प्रपन्नस्वमावेन ; न४—यत्प्रपन्नं स्वभावेन ; ग३—यत्प्रयत्नं —— ; त—यत्प्रसन्नत्वस्वभावेन । ६/२—न६—विष्णुं वा चान्यमेव वा ; न१—विष्णुषाप्यन्यमेव वा ; ग२, ४, ५, ६, न३—विष्णुं वा स्द्रमेव वा ; न४—बहु वाप्यल्पमेव वा ; ग३—बहु वा अल्पमेव वा ; त—विद्ययाथ घनेन वा । ६/३—न७, ८, ग४, क—यथाशक्तयर्चयेद्भक्त्या । ६/४—ग१—चैतदीश्वर-पूजनम् ; न३—त्वेतदीश्वरपूजनम् ।

७/१-न१, २, ५, ७, ग१-रागादपेतं हृदयं ; न८-रागादिरिहतं चित्तं ७/२-ग३-मम द्रष्टा- नृतादिना (?) ग१-चागदुष्टानृतादिभिः ; न१, ५-वागदुष्टा व्रतादिना ; त- यथापृष्टं \times \times \times ; न३-वागपे + + नृतादिना ; न४-ममतादुष्टतादिना । ७/१-२-ग५, क- \times \times \times \times \times \times । ७/३-त-हिंसादिरिहतं यत्स्यात् । ७/४-ग१-चैतदीश्वरपूजनम् ; न४-तपईश्वरपूजनम् । *ग७, त-अत्रायमिकः श्लोकः—येन केनाप्युपायेन यस्य कस्यापि देहिनः । संतोषं जनयेत्प्राज्ञस्तदेवेश्वरपूजनम् । ७।३-४-ग५, क- \times \times \times \times \times \times \times \times \times

८/३--न३-द्विजे च क्षत्रियस्योक्तं ; न६-द्विजवत्क्षत्रिये प्रोक्तं ; ग३-द्विजवत्क्षत्रियप्रोक्तं । ८/४--न३-वेदान्तश्रवणं बुधैः ; त-सिद्धान्तश्रवणाद्वुधैः ; ग३-पुराणश्रवणं बुधैः ।

९/१–२–ग२, ३– \times \times \times \times \times \times \times \times \times । ९।२–न२–शीलवृत्तमतां सताम् ; न६– शीलवृत्तमतां तसा(?); ग५, ६, त–शीलवृत्तवतां सदा; न३–शीस्तव्रत- (?शीलव्रत) वतां । ९/३–न२–शूद्राणां च स्त्रियश्चैव ; ग१–शूद्राणां च तथा स्त्रीणां ; न६, ८, ग५, क–शूद्राणां च स्त्रियां चैव । ९/४न१–स्वधर्मस्तु तपस्विनाम् ; न२, ५, ७–स्वधर्मस्तु तपः स्मृतम् ; ग५, ६, त, क–स्वधर्मवशर्विताम् । ९/३–४–ग२, ३– \times \times \times \times \times \times \times \times \times

१०/१—न१-सिद्धान्तश्रवणे प्रोक्तं ; ग५, ६, त, क-पुराणश्रवणं प्रोक्तं । १०/२—ग५, त, क-वेदान्तश्रवणं दुधैः ; न३-पुराणश्रवणं बुधाः ; ग६-सिद्धान्तश्रवणं बुधैः । १०/१-२-ग३— $\times \times \times \times \times \times \times \times \times$ । १०/३-ग३, न८, क-वेदे लौकिकमार्गेषु । १०/४-न४, ग३- किल्पतं(?) कर्म यद्भवेत् ।

तस्मिन्मवित या लज्जा ऱ्हीस्तु सैवेति कीर्तिता। विहितेषु च सर्वेषु श्रद्धा या सा मतिर्भवेत् ॥११॥

गुरुणा चोपदिष्टोऽपि वेदबाह्यविवर्जितः । विधिनोक्तेन मार्गेण मन्त्रास्यासो जपः स्मृतः ॥१२॥

अधीत्य वेदं सूत्रं वा पुराणं सेतिहासकम् । एतेष्वभ्यसनं यच्च तदभ्यासो जपः स्मृतः ॥१३॥

जपश्च द्विविघः प्रोक्तो वाचिको मानसस्तथा । वाचिक उपांशुरुच्चैश्च द्विविवः परिकीर्तितः ॥१४॥

मानसो मननध्यानभेदाद् द्वैविध्यमास्थितः । उच्चैर्जपादुपांशुक्च सहस्त्रगुण उच्यते ॥१५॥

मानसस्तु तथोपांशोः सहस्त्रगुण उच्यते । मानसाच्च तथा घ्यानं सहस्त्रगुणमुच्यते ॥१६॥

१२/१-त१-गुरुणा चोपिदिष्टोऽपि ; त३-गुरुणां चोपिदिष्टोऽपि : ग५, ६, क-गुरुणा चोपिदिष्टार्थों ; त———चोपिदिष्टार्थं ; ग४-विधिना चोपिदिष्टोऽपि । १२/४-ग२————विधिः स्मतः ।

१३/१-ग१-अघीत वेदसूत्रे वा ; न३, ४, ६, ८-अघीत वेदेप्बंगेषु ; त-अयं स्मृतो वा सूत्रे वा (?);ग२—आदौ स्मृतौ(?) वा सूत्रे वा ; ग६-अय स्मृतौ--। १३/२-ग१, २, ६, न३, ४, ६, ८, त-पुराणे सेतिहासके । १३/१-२-ग३, ४, ५, क- $\times \times \times \times \times \times \times \times \times$ । १३/३- न१-एतेष्वभ्यसनं तच्च ; न५-एतेष्वभ्यसनं यच्च ; न२-एतेष्वभ्यसनं यच्च ; न८-यद्यध्ययनं तच्च(?) न७———तच्च ; न४, ६-यदिहाध्ययनं तच्च ; ग२, ६-वेदेष्वध्ययनं पुंसां ; त-वेदस्याध्ययनं (?) १३/४-न१, २, ५, ७-सदभ्यासो जपः स्मृतः ; ग१-तस्य त्वभ्यासो ;— न६, ८-मन्त्राभ्यासो (?) १३।३-४-न३, ग३, ४, ५, क- (?)

१४/१-ग५, क-जगस्तु द्विविद्यः प्रोक्तो । १४/२-न८-मानसो वाचिकस्तथा । १४/३-न६-वाचिकोपांशुदन्तैश्च ; न३, ४, ५-वाचिको तीवा (-तीव) उच्चैश्च । १४/४-ग२- द्विविद्यो वाचकः (स्मृतः) ; ग४, न८-भेदाद्द्वैविद्यमाश्चितः ; न७, ग५, ६----वैविद्यमास्थितः ; ग३-त्रिविद्यः परिकीर्तितः ।

१६/१—न५, ग१, ४, ६, क— मानसश्च तथोपांशोः ; न३—मानसश्च तथा चैव ; ग५— मननं च तथोपांशोः ; १६/१—२—ग३, न८— $\times \times \times \times \times \times \times$ । १६/३—ग४—मानसस्तु तथा घ्यानं ; ग५, ६—मननाच्च तथा———। १६/३—४—न३, ४, ६, ग३— $\times \times \times \times \times \times$ ।

११/१-क-यद्भवित----। ११/२-त-हीस्तु सैवित कीर्तितम् ; न६-हीस्तु सैव तु कीर्तिता ; ग४ न८, क-हीश्च सैव तु कीर्तिता । ११/३-त-विहितेषु च कृत्येषु : ग२, ३, न४-विहितेषु च मार्गेषु । ११/४-न३, ८, ग४, क-श्रद्धया सा मितिर्भवेत् ; ग३-शुद्धा या सा---- ; ग५-श्रद्धा वा सा--।

उच्चैर्जपस्तु सर्वेषां यथोक्तफलदो भवेतु । नीचैः श्रुतों न चेत्सोऽपि श्रुतश्चेन्निष्फलो भवेत् ॥१७॥

ऋषि छन्दोऽधिदैवं च ध्यायन्मन्त्रं च सर्वदा । यस्तु मन्त्रजपो गार्गि स एव हि फलप्रदः ॥१८॥

प्रसन्नगुरुणा पूर्वमुपदिष्टं त्वनुज्ञया । धर्मार्थमात्मसिद्धयर्थमुपायग्रहणं व्रतम् ॥१९॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥

ततीयोऽघ्यायः ॥

*याज्ञवल्क्य उवाच---

आसनान्यधुना वक्ष्ये शुणु गागि तपोधने। स्वस्तिकं गोमुखं पद्मं वीरं सिहासनं तथा ॥१॥

भद्रं मुक्तासनं चैव मयुरासनमेव च । तयैतेषां वरारोहे पृथग्वक्ष्यामि लक्षणम् ॥२॥

जानोर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे । ऋजुकायः सुखासीनः स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ॥३॥

सीवन्यास्त्वात्मनः पाश्वें गुल्फौ निक्षिप्य पादयोः । सव्ये दक्षिणगुल्फं तु दक्षिणे दक्षिणेतरम् ॥४॥

एतच्च स्वस्तिकं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनम् । सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपाश्वें निवेशयेत् ॥५॥

दक्षिणेऽपि तथा सन्यं गोमुखं गोमुखं यथा । अंगष्ठौ च निबघ्नीयाद्धस्ताभ्यां व्युत्क्रमेण तु ॥६॥

तृतायाऽध्यायः ।
*न४, ५याज्ञवल्क्य उवाच ; ग४, न८याज्ञवल्क्यः; ग३श्रीयाज्ञवल्क्यः ; न६-श्रीभगवानु
वाच ; न३-श्रीभगवानु । ; न१, २, ७, ग१, २, ५, ६, त, क $-\times\times\times$
१/१–२–न२– \times \times \times \times \times \times \times \times \times
२/१-तदिव्यं। २/३-त२, ७-तथा चैषां; ग२-अथ
तेषां; न६-तद्दै तेषां।
$\frac{3}{?-7}$, ८, क-जानूर्वोरन्तरे सम्यक् ; न४-जान्वोर्वोरन्तरे—— । $\frac{3}{3}$ -न१, $\frac{3}{?}$
५-ऋजुकार्यः सुखासीनं ; ग३, ५, न६समासीनः । ३/४-न३-स्वस्तिकं च प्रचक्षते ;
न६
४/१-ग५-सीवन्या वामतः पार्श्वे ; न१, २, ३, ५, ७सीवन्याश्चात्मनः; ग६-
सीवन्या बर्त्मनः; ग३निविश्या(?)चात्मनः पाश्वें । ४/२-ग्५, ६-गुल्फौ निष्पीडच
पादयोः । $\sqrt{2-7-1}$ \times
सन्यदक्षिणगुल्भौ तु । ४/४-न२, ६, ग४-दिक्षणे दक्षिणोत्तरम् ; न३-दिक्षणा दक्षिणेतरम् ।
४/३-४-न५- × × × × × × × × × × × × × × × × × × ×
$4/2$ -ग३—एतद्वा स्वस्तिकं प्रोक्तं। $4/2$ -२-न 4 - \times
२, ग१, २, त-सब्ये दक्षिणपृष्टं तु ; ग३-सब्यदिक्षणगुल्भौ तु । ५/४-न३-पृष्टं तु विनिवेदयेत् ;
न६, ग४, ५, क-पृष्टपार्शे (? र्श्वे) नियोजयेत्; न८-पृष्टपार्श्वे नियोजयेत् ; न७-पृष्टपार्श्वे निवेदयेत् ।

६/१-न४-दक्षिणे तु----; ग३-दिक्षणे तु तदा---। ६/२-ग३----

गोमुखा यथा ; ग४----गोमुखं तथा ; ग२, त----गोमुखोपमम्; ग५-आसनं गोमुखं

यया । ६/३-न६, ग४-अंगुष्टं तु निबघ्नीयात् ; न८-अंगुष्टे तु----; ग६-अंगुष्टेन---।

६/४-न४, ग३---हस्ताभ्यां व्युत्क्रमं तथा ।

१७/१-न१ २, ५, ७, ८, ग४, त, क-उच्चैर्जपक्त सर्वेषां । १७/२-ग५-यथोक्तं फलदो भवेत् । १७/३-न६-नीचैः श्रुतो न चेद्वापि ; ग२-नीचैः श्रुतो वचःसोऽपि । १७/४-न२, ५, ७-श्रुतश्च निष्फलो भवेत्; ग५ श्रुतश्चेन्निष्फलं भवेत् । १७/३-४-न४- $\times \times \times \times \times \times$ ।

१८/२-ग५, ६, त, क-ध्यानमर्चनमेव च ; न३-ध्यायन्मन्त्रं च सर्वशः ; न४, ६-ध्यानं मन्त्रश्च सर्वदा ; ग३-ध्यानं मन्त्रं च----। १८/३-न३, ६-यस्तु मन्त्रं जपो गार्गि ; ग३-यत्तु मन्त्रजपन्गार्गि ; ग४-यस्तु तत्र जपं--; ग६---मन्त्रजपे--; न१-यत्तन्मन्त्रे भवेद्गागि; न२, ५-यत्तन्मन्त्रो-----; ग२-स तु मन्त्रजपो----; न४-युक्तमन्त्रजपं---। १८/४-न६-स एव तु फलप्रदः ; न१, २, ५-सर्वकामफलप्रदः ; न४,८,ग३,४,५,६,क-तदेव हि फलप्रदम् ; ग२-सदृशैव फलप्रदः ; न३, ७-सर्ववद्भि (?)फलप्रदः ।

१९/१-न१, ७-व्रतं च गुरुणा पूर्वं ; न२-वृत्तं च---- ; न८, ग४-प्रसन्नगुरुणा-सार्षं । १९/२-न२-उपदिष्टं तदज्ञया (?) ; न५----तदनुज्ञया ; ग४-उपदिष्टे त्वनुज्ञया ; न३-उपतिष्टं---। १९/३-न१, २, ग३-धर्मार्थकामसिद्धयर्थं; ग५, ६-धर्मार्थमर्थसिद्धयर्थं; ग४--धर्मार्थकाममोक्षार्थं ; न८, क--धर्मार्थकाममोक्षाणा । १९/४--ग२--उपायग्रहण हितम् ; न३-उपायग्रहणायते ; न६-उपांशुग्रहणं कृतम ।

उर्वोरूपरि विप्रेन्द्रे कृत्वा पादतले उभे । पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम् ॥७॥

एकं पादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणि संस्थितम् । इतर्रास्मस्तथा चोरुं वीरासनमुदाहृतम् ॥८॥

*गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् । दक्षिणं सव्यगुल्फेन दक्षिणेन तथेतरम् ॥९॥

हस्तौ च जान्वोः संस्थाप्य स्वांगुलीश्च प्रसार्य च । व्यात्तवक्त्रो निरोक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः ॥१०॥

सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगिभिः सदा । ● गुल्फो च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥११॥

७/१—न३, ६, ७, ग३, ५——उर्वोरुपरि विप्रेन्द्र ; ग१————विन्यसेत्(?) ; ग४, न८—उर्वोरुपरि मैत्रेयी ; न४—जंघोपरि तु विप्रेन्द्रे । ७/२—न३—कृत्वा पादतले शुभे । ७/३— न२—पद्मासनं भवेत् $\times\times$ । ७/४—न२—+ तेषामिप(?)पूजितम्; ग४, न८—पूजितं योगिभिः सदा ।

९/१—न ३—गुल्फौ + वृषणस्याधः ; ग४—गुल्फेऽल्प ; न८—गुल्फे च— ; ग६— तु वृषणस्याथ । गुल्फौ ९/३—ग२—दक्षिणं सव्यभागे च ; ग३— सव्यगुल्फैश्च । ९/४—न४, ६, ८, ग४—दक्षिणेन तथोत्तरम् ।

१०/१—न१, २, ५—हस्तौ जानूपरि स्थाप्य ; न७—हस्तौ च——— ; ग३—हस्तौ तु जान्वोः संस्थाप्य । १०/२—न३, ८, ग६—स्वांगुली(ः)संप्रसार्य च ; न४, ग३, ४—स्वांगुलीभिः प्रसार्य च । १०/३—न४—व्याघ्रवक्तो निरीक्षेत । १०/४—ग३—नासाग्रं तु समाहितः ।

पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्धवा सुनिश्चलम् । भद्रासनं भवेदेतत्सर्वेच्याघिविषापहम् ॥१२॥

संपीडच सीवनीं सूक्ष्मां गुल्फेर्नैव तु सव्यतः । सव्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमितीरितम् ॥१३॥

मेढ़ादुपरि निक्षिप्य सव्यं गुल्फं तथोपरि । गुल्फान्तरं च निक्षिप्य मुक्तासनिमदं तु वा ॥१४॥

अवष्टभ्य धरां सम्यक् तलाभ्यां तु करद्वयोः हस्तयोः कूपेरौ चापि स्थापयन्नाभिपार्श्वयोः ॥१५॥

समुन्नतशिरःपादो दण्डवन्द्योम्नि संस्थितः । मयूरासनमेतत्तु सर्वपापप्रणाशनम् ॥१६॥

१२/१-ग५, ६, त-पार्श्वपादौ तु पाणिभ्यां; न ६-पार्श्वे पादौ च----। १२/२-ग१- दुढं बद्धवा सुनिश्चलः । १२/४-न४-सर्वे व्याघिविनाशनम् ; न७-सर्वे व्याघिविषापहः ; ग६-पूजितं सर्व योगिभिः (पाठान्तरत्वेन "सर्वे व्याघिविषापहम्" अप्यस्त्येव) ।

१३/१—ग२—संपीडघ सीवनीं सर्वाः; न३————गुद्धाः। १३/२—ग२—गुल्फेनैकेन सर्वतः ; न६—गुल्फेनैव सुसंवृतं । १३/४—ग१, न४, त—मुक्तासनमुदीरितम् ; ग२—मुक्तासनिमदं तु तत् ।

१५/२–न१, २, ५, ७–तलाभ्यां करयोर्द्धयोः ; ग१————चाथ हस्तयोः ; न३–कराभ्यां तु करद्धयोः(?); न४–कूर्पराभ्यां तु(?)करद्धयोः ; न६–कराभ्यांतः(?)करद्धयोः । १५/३–ग२–हस्तयोः कूर्पकाञ्चापि ; न६–हस्तद्धयोः (?) कूर्परौ वा ; ग३, ४, ५–हस्तयोः——वापि । १५/४–न५, ६, ७, ८, ग३, ४, ५, ६—स्थापयेन्नाभिपार्श्वयोः ।

१६/१—न२, ७, ग१, ६, त—समुन्नतिशराःपादौ ; न३—समुन्नतिशरेःपादौ (?)। १६/२—ग१, ४, त—दण्डवद्व्योम्नि संस्थितम् । १६/३—ग२—मयूरमासनं प्रोक्तं ; ग६—मयूरासनमेतिद्ध ; न३—मयूरासनमेतच्च ; न५—मयूरासनमेवैतत् ।

*सर्वे चाम्यन्तरा रोगा विनश्यन्ति विषाणि च । यमैश्च नियमैश्चैव आसनैश्च सुसंयुता ॥१७॥

नाडीशुद्धि च कृत्वा तु प्राणायामं ततः कुरु ॥१८॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये तृतीयोऽध्यायः ।

१७/१-न३——ह्याभ्यन्तरां रोगाः ; न४——आभ्यन्तरा—; १७/१-२-न६- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । *त-अत्र सार्धेकश्लोकोऽधिको दृश्यते । स च—

येन केन प्रकारेण सुखं धैर्यं च जायते। तत्सुखासनमित्युक्तमशक्तस्तु समाचरेत् ॥

आसनं विजितं येन^१ जितं तेन जगत्त्रयम्।।

चतुर्योऽघ्यायः ॥

श्रुत्वैतद्भाषितं वाक्यं याज्ञवल्क्यस्य घीमतः । पूनः प्राह महाभागा सभामध्ये तपस्विनी ॥१॥

*गार्ग्युवाच---

मगवन्द्र्हि मे स्वामिन्नाडीशुद्धि विधानतः । केनोपायन शुद्धाः स्युनीडयः सर्वदेहिनाम् ॥२॥

उत्पत्ति चापि नाडीनां चारणं च यथाविघि । † कन्दं च कीदृशं प्रोक्तं कति तिष्ठन्ति वायवः ॥३॥

स्यानानि चैव वायूनां कर्माणि च पृथक्पृथक् । विज्ञातव्यानि यान्यस्मिन्देहे देहभृतां वर ॥४॥

वक्तुमहंसि तत्सर्वं त्वत्तो वेत्ता न विद्यते ।

इत्युक्तो भार्यया तत्र सम्यक् तद्गतमानसः ॥५॥

गार्गी तां सुसमालोक्य तत्सर्वं समभाषत ।

चतुर्थोऽघ्याय :

१/१–ग५, ६, क–श्रुत्वैतद्भाषितं गार्गी । १/३–न२,३५, ७–पुनः प्राह सभामध्ये । १/४– न२, ५, ७—महाभागा तपस्विनी ; न३–सभामध्ये यशस्विनी ; ग५, ६, क–ऋषिमध्ये तपस्विनी । *न२, ग१, २, ६, क– \times \times \times \times

2/8-14, ६, क-भगवन्त्रह्मविच्छ्रेष्ठ । 2/8-15-15चस्ताः सर्वदेहिनाम् ।

४/३-ग४, न८-विज्ञातव्या मयान्यत्र । ४/४-ग४--देहि देहभृतां वर ।

६/१-ग२-गार्गी च तां समालोक्य ; न३-गार्गी गीतं----; न४-गार्गी तां च---; ग४, ५, न८, क-गार्गी तां तु----।

*याज्ञवल्क्य उवाच---

शरीरं तावदेवं हि षण्णवत्यद्यगुलात्मकम् ॥६॥

विद्धयेतत्सर्वजन्तूनां स्वाङ्गुलीभिरिति प्रिये । शरीरादिषकः प्राणो द्वादशाङ्गुलमानतः ॥७॥

चतुर्दशाङ्गगुलं केचिद्वदन्ति मृनिसत्तमाः । इादशाङ्गगुल एवेति वदन्ति ज्ञानिनो नराः ॥८॥

आत्मस्थमनिलं विद्वानात्मस्थेनैव विह्निना। योगाभ्यासेन यः कुर्यात्समं वा न्यूनमेव वा ॥९॥

स एव ब्रह्मविच्छ्रेष्ठः स सम्पूज्यो नरोत्तमः। आत्मस्यविह्ननैव त्वं योगजेन द्विजोत्तमे ॥१०॥

आत्मस्यं मातरिश्वानं योगाभ्यासेन निर्जय । देहमघ्ये शिखिस्थानं तप्तजाम्बूनदप्रभम् ॥११॥

७/१-ग२-विश्वेन (?) सर्वजन्तूनां ; न६-विद्यात्तत्सर्वजन्तूनाम् । ७/३-ग३-शरीरादिधकं (?) प्राणः ; ग२-शरीरोदररन्ध्राणाम् (?) ।

९/१—ग१, २, ४, ६, न६, त—आत्मस्यमनिल विद्यात् ; ग३—आत्मस्यानिलान्विद्वान् । ९/३—न३—योगाभ्यासेन तत्कुर्यात् ; ग३, ६—————यत्कुर्यात् । ९/४—न७—समं वा न्यूनमेव च ; न३—शर्वाश्रमयमेव(?) वा ।

१०/१—न८, क—स नरो ब्रह्मविच्छ्रेष्टः । १०/२—ग२, ४—सम्पूज्यश्च नरोत्तमः ; ग३—स पूज्यश्च——; ग१, न८, त, क—सम्पूज्यश्च नरोत्तमः ; न४—सम्पूज्यश्च नरोत्तमे ; न६—सम्पूज्यश्च नरोत्तमः ; न४—सम्पूज्यश्च नरोत्तमे ; न६—सम्पूज्यस्तु नरोत्तमः ; ग६—सुसंपूज्यो नरोत्तमः । १०/३—ग२—आत्मस्य-विह्निन चैव ; ग३—आत्मस्यविह्निनैवालं । १०/४—ग२—योगाभ्यासाद् द्विजोत्तमे : ; ग५—योगस्थेन द्विजोत्तमे ; न७—योगजेन द्विजोत्तमः ; न३—योजयैनं द्विजोत्तमे (?) ।

११/१—न४—आत्मस्थं मातिरिक्वानां (?); ग३—आत्मस्थमातिरिक्वानां (?); ग५—आत्मस्थां (?स्यं) मातिरिक्वानं ; न३—आत्मन्यं———। ११/२—न४, ग३—योगाभ्यासेन निर्जेयः(?); न६———निर्जेयं (?)। ११/३ ग२—देहमध्ये शिखास्थानं ; ग३, न६————शिव-स्थानं ; न३—देहमध्यं शिरस्थानं (?)।

त्रिकोणं मनुजानां च चतुरस्नं चतुष्पदाम् । *मण्डलं तत्पतंगानां सत्यमेतद्ववीमि ते ॥१२॥

तन्मध्ये तु शिखा तन्वी सदा तिष्ठित पावकी । देहमध्यं च कुत्रेति श्रोतुमिच्छसि चेच्च्छुणु ॥१३॥

गुदात्तु द्वयं ङगुलादूर्ध्वमधो मेड्राच्य द्वयं ङगुलात्। देहुमध्यं तयोमंष्यं मनुष्याणामितीरितम् ॥१४॥

चतुष्पदां तु ह्वन्मध्यं तिरश्चां तुन्दमध्यमम् । द्विजानां तु वरारोहे तुन्दमध्यमितीरितम् ॥१५॥

कन्दस्थानं मनुष्याणां देहमध्यान्नवाङगुलम् । चतुरङगुलमुत्सेघमायामश्च तथाविषः ॥१६॥

१२/१-न३, ६, ८, ग२, ४, ५, क---- तु । १२/२-न१-चतुरस्रं चर्तुदिशम्; न२-चतुरन्ध्रं चतुर्देलम् न७; चतुरस्रं चतुर्देशाम् (?) । १२/३-ग२-मण्डलं तत्पतंगाढयं; ग३-मण्डलं तत्र्लवंगानाम् ; न७———तु पतंगानाम् ; ग१———च मृगानां तु ; न१, २, ५----तत्पशूनां तु । *गप-अत्रैवाधिका पंक्तिः-षडश्चं सर्पजन्मनाम्। अष्टाश्च स्वेदजानां च । १२/४-ग२-सत्यमेतद्ब्रवीमि तत् ; ग३-सत्य व † † द्ववीमि ते (?) न३——— च शिखान्वीत्य(?) । १३/२-न१, ४, त-सदा तिष्ठिति पावकः; (?) न२-शिवा---पावनी; ग२-शिवा---पावनी; ग२-शिवा---पावनी; न३—सदा——पातकी (?); न६——पावक (?); ग५ ६, न८, क-शिखा ———— पावकी । १३/३-ग२-देह मध्ये तु कुत्रेति ; ग५-देह मध्यात्तु, ----; क-देहमध्यात्तु सुश्रोणि; ग६-देहमध्यं च सुश्रोणि। १३/४-न२, ३,८,ग४, क-श्रोतुमिच्छिसि तच्छुगु;न७-ज्ञात्मिच्छसि चेच्छणु। १४/१-न६-गुदाच्च । १४/२-ग१-अद्यो मेढूं (च) द्वयंगुलात् ; ग२, ५, ६-मेडात्तु द्वयंगुठादघः ; न६, क-अयो (?अघो) मेड्राच्च द्वयंगुठात् । १४/३-न२, ३-देहमध्यं तयोर्मध्ये । १४/४-न४, ६, ग५--मनुष्याणामुदीरितम् ; न५, त--मनुजानामितीरितम् ; न७-जन्जानामितीरितम् (?)। १५/१-न१, २, ३, ६, ८, ग६, क-चतुष्पदां तु हृन्मध्ये ; न४-चतुष्पदां तु तन्मध्ये (? हून्मध्ये); न५, ७-चतुष्पदां च हून्मध्ये । १५/२-न१, २, ३, ५, ६,७,८, क-तिरश्चां तुन्द-मध्यमे ; ग३---त † † मध्यमे ; न४---तु सुमध्यमे ; ग४----गुद-——मध्यमुदीरितम् ; न४, ग३—गुदमध्यमितीरितम् ; ग४—दन्तमध्यमितीरितम् । १६/१-न३-कन्दस्थानां (?) मनुष्याणाम् ; ग५-तुन्दस्थानं -----; ग६-कुन्दस्थानं ---------; ग३-कन्दस्थानं मनुष्यादेः। १६/२-न१, २, ५, ग३--देहमध्ये नवागुलम्। १६/३-

गर-चतुरंगुलमुज्वेदं ; न४, ६, गई, ५, ६----मुत्सेबः ; न२, ७--------मुत्सेबे ; न३--

चतुरंगुलंसमुत्सेचि। १६/४-न१, २, ५, ग१, २, त-आयामं च तथाविधम् ; न७-आयामं तु---

ग४, न८, क-आयतं च----।

^{*} न३, ६—श्रीभगवानुवाच ; ग४, न८—याज्ञवल्क्यः ; ग२, ५, त, क $-\times\times\times\times$ । ६।३—ग२–शरीरं देहिनां तावत् ; न६———तावदेतत्त् । ६/४ न१, २–षण्णवत्यंगुलान्वितम् ; ग२–षण्णवत्यंगुलायतम् ।

चतुर्थोऽघ्यायः

अण्डाकृतिवदाकारं भूषितं तत्त्वगादिभिः । चतुष्पदां तिरश्चां च द्विजानां तुन्दमध्यमे ॥१७॥

तन्मध्यं नाभिरित्युक्तं नाभौ चक्रसमुद्भवः । द्वादशारयुतं तच्च तेन देहः प्रतिष्ठितः ॥१८॥

*चक्रेऽस्मिन्भ्रमते जीवः पापपुण्यप्रचोदितः । तन्तुपंजरमध्यस्था यया भ्रमति लूतिका ॥१९॥

जीवस्य मूलचक्रेऽस्मिन्नघः प्राणक्चरत्यसौ । प्राणारूढो भवेज्जीवः सर्वभूतेषु सर्वदा ॥२०॥

तस्योध्वं कुण्डलीस्थानं नाभेस्तियंगयोध्वंतः । अष्टप्रकृतिरूपा सा अष्टघा कुण्डलीकृता ॥२१॥

१७/१-ग२-अण्डाकृतिसमाकारं; न६-अंधौकृति-(?)-वदाकारं। १७/२-न३, ग२-भाषितं तत्त्ववादिभिः; ग५, ६, न८-भावितं तत्त्ववेदिभिः; न४-पूरितं च त्वगादिभिः; न६-तत्त्वगादिभिः; ग४, न८, क-("न८" लेखे पाठान्तरत्वेन) भूषितं तु त्वगादिभिः। १७/३-न६-चतुष्पदां तु हृन्मघ्ये; ग३-चतुष्पादं तिरश्चांच। १७/४-ग२, ५, ६, क-द्विजानां तुन्दमध्यमम् ; न३-तिरश्चां तुंडमध्यमे ; न४ ग३-द्विजानां तु सुमध्यमे ; ग४, न८-----गुदमध्यमम् ।

१९/२—ग२—पुण्यपापप्रबोधितः ; न३, ४, ग३—पुण्यपापप्रणोदितः ; न५—पुण्यपापप्रचोदितः ; न७, ग५, ६—पुण्यपापप्रचोदितः । १९/३—ग१, ३, ४, ६, न५, ६, ८—तन्तुपंजरमध्यस्थः ; न१—तस्यां जरमध्यस्या (?) । १९/४—ग१, ४, ६, न६, ८—यथा भ्रमित लूतिकः ; न५—यथा चरित लूतिकः ; न१, २, ७—यथा चरित लूतिका ; ग३—यथा भ्रमित यूतिका ; न४——यूथिका ।

२०/१-ग२-जीवस्य मुनिचक्रे(?)ऽस्मिन्। २०/२-ग३, न६-अथ प्राणश्चरत्यसौ; न३-भ्रमत्प्राणे त्यरचासौ(?); ग४-पश्य प्राणश्चरत्यसौ। न८-वश्यः— २०/३-न३-न३-प्राणरूपो भवेज्जीवः; न६-प्राणाहारो----; ग३-प्राणारूठि(?)----; न१-प्राणारूठास्तु ता नाड्यः। २०/४-ग१-सर्वजोवेषु सर्वदा; ग५, ६-सर्वदेहेषु---।

२१/१-ग५-तस्योध्वें कुण्डलीस्थानं । २१/२-न६-नाभेस्तिर्यंगधोध्वेतः ; न१, २, ५-नाभेस्तिर्यंगधो वृता ; ग५-नाभेस्तिर्यंगथोध्वेकम् ; न४, ग३-नाभेस्तिर्यंगधोगितः ; न७-नाभेस्तिर्यंगधोगितः ; न०-नाभेस्तिर्यंगधोगितः ; न०-नाभेस्तिर्य

यथावद्वायुसंचारं जलान्नादीनि नित्यशः । परितः कन्दगार्वेषु निरुद्धग्रैव सदा स्थिता ॥२२॥

मुखेनैव समावेष्टय ब्रह्मरत्य्यमुखं तथा । योगकाले त्वरानेन प्रवोवं याति साग्निना ॥२३॥

स्फुरन्ती हृदयाकाशे नागरूपा महोज्ज्वला। वायुर्वायुसखनैव ततो याति सुबुम्णया ॥२४॥

कन्दमध्ये स्थिता नाडी सुबुम्गेति प्रकीर्तिता । *तिष्ठन्ति परितः सर्वाश्वकेऽस्मिन्नाडोसंज्ञकाः ॥२५॥

नाडीनामि सर्वासां मुख्यास्त्वेताश्चतुर्देश । इडा च पिगला चैव सुधुम्णा च सरस्वती ॥२६॥

वारुणी चैव पूषा च हस्तिजिह्वा यशस्विनी। विश्वोदरा कुहूश्चैव शंखिनो च पयस्विनो ॥२७॥

२२/१-न१, २, ७, ८, ग१, ४-यथाबद्वायुचारं च ; ग२-यथाबद्वायुसंचारः ; न४-यथाबद्वायुसंचारः द्र । १२/२-न१, ५-जलान्यादोनि नित्यशः ; ग३-जल्लान्यादोनि नित्यशः ; ग३-जल्लान्यादोनि नित्यशः ; ग३-जल्लान्यादोनि नित्यशः ; ग२-सर्वनाडोषु-नित्यशः । २२/३-न५, ग३, ४-गरितः कन्दगाश्वें तु ; न८-परितः कण्टगाश्वेंषु (?) । २२/४-ग५-निरुद्धयैवं सदा स्थिता ; ग२-निरुद्धयैवं व्यवस्थितः (?) ।

२३/१-न१, २, ३-मुबेर्नैव समाविश्य ; ग२-मुबेर्न स्वेन संवेष्ट्य; त-मूळेर्नैव समाविश्य ; न३, ४, ६, ग३--मुबेर्नैव सदा वेष्ट्य ; न७-----------समावेश्य । २३/२-ग३-ब्रह्मरान्ध्रमुखं सदा ; ग ५ ब्रह्मरन्ध्रं मुखं तया । २३/४-ग४-प्रबोवयित साग्निना ; ग५-प्रवोवं यान्ति (?)

२४/१-त स्फुरन्त्या हृदयाकाशात् ; न१, ५, ग५—स्फुरन्त्या हृदयाकाशे ; न८—स्फुरन्त्या हृदयाकारे (?-हृदयाकाशे) ; न२, ६, ग५, ६-स्फुरन्त्या हृदयाकाशं ; न४, ग३—स्फुरन्ती हृदयान्तं सा । २४/२—ग५, ६-ज्ञानरूना———; ग२—नवरूना———; न३— × × × । २४/३—न४—वायुर्विप सुक्षेनैव ; ग५—वाय्विग्नसक्षेनैव (?) ।

२६/२-त, ग२-मुख्याश्चैताश्चतुर्दश; न३,८, ग१-मुख्या गागि---। २६/४-ग३-सुषुम्णा तु सरस्वतो ।

२७/१-न१, २, ३, ५, ग३, ५, ६—वारुणा चैव पूषा च। २७/३-न२, ४, ५, ७,८, ग४, त-विश्वोदरी कुहूरचैव ; ग३- + + कोहरचैव (?कुहूरचैव) । २७/४-ग१——तपस्विनी ; न५——सरस्वती ।

चतुर्थोऽध्यायः

अलम्बुषा च गान्धारी मुख्याश्चैताश्चतुर्दश । आसां मुख्यतमास्तिस्त्रस्तिसृष्वेकोत्तमोत्तमा ॥२८॥

मुक्तिमार्गेति सा प्रोक्ता सुषुम्णा विश्वधारिणी । कन्दस्य मध्यमे गागि सुषुम्णा सुप्रतिष्ठिता ॥२९॥

पृष्ठमध्ये स्थिता नाडी सा हि मूर्घिन व्यवस्थिता । *मृक्तिमार्गः सुपुम्णा सा ब्रह्मरन्ध्रेति कीर्तिता ॥३०॥

अव्यक्ता सैव विज्ञेया सूक्ष्मा सा वैष्णवी स्मृता । इडा च पिंगला चैव तस्याः सब्ये च दक्षिणे ॥३१॥

इडा तस्याः स्थिता सब्ये दक्षिणे पिंगला स्थिता । इडायां पिंगलायां च चरतश्चन्द्रभास्करी ॥३२॥

२८/१-न३-अलंमुखा च———; ग३-अलंबुसूचि(?)——। २८/२-न४ मुख्याश्चैं-व चतुर्दश; ग५, ६—मुख्या एताश्चतुर्दश। २८/३-ग२-तासु मुख्यतमास्तिस्रः; न३-एता——। २८/४-न१, ग१, ४, त-ितमृष्वेकोत्तम मता; ग२-श्रेष्टितेका(?) + + + ।

२९/१-न३-मुक्तिमार्गेण (?) सा प्रोक्ता ; ग४, न८-मुक्तिमार्गे स्थिता सातु ; न४, ग३ मुक्तिमार्गेऽपि----। २९/३ न१, २, ५-कन्दस्या मध्यमे----।

> तिष्ठिन्ति परितस्तस्य नाडयो मुनिसत्तमे । द्विसप्तिति सहस्त्राणि तासां मुख्याश्चतुर्दशे ॥ पृष्टमध्ये स्थिता नास्छा वीणादण्डेन सुन्नते हो। सहमस्तकपर्यंतं सुष्मना सुप्रतिष्ठिता ॥

इडायां चन्द्रमा ज्ञेयः पिंगलायां रिवः स्मृतः । चन्द्रस्तामस इत्युक्तः सूर्यो राजस उच्यते ॥३३॥

विषभागो रवेर्भागः सोमभागोऽमृतं स्मृतम् । तावेव वत्तः सकलं कालं रात्रिदिवात्मकम् ॥३४॥

भोक्त्री सुषुम्णा कालस्य गुह्चमेतदुदाहृतम् । सरस्वती कुहुरचैव सुषुम्णापार्श्वयोः स्थिते ॥३५॥

गान्धारी हस्तिजिह्वा च इडायाः पृष्ठपार्श्वयोः । *कृहोश्च हस्तिजिह्वाया मध्ये विश्वोदरा स्थिता ॥३६॥

यशस्विन्याः कुहोर्मध्ये वारुणी च प्रतिष्ठिता । पूषायाश्च सरस्वत्याः स्थिता मध्ये पयस्विनी ॥३७॥

३३/२—ग१—पिंगलायां च भास्करः ; न४————रिवः स्थितः । ३३/३—न८ चन्द्र स्तु मन इत्युक्तः ।

३४/१-त-विषभागो रिवर्जेयः ; ग६———रवेर्गागि । ३४/२ न५, ७-सोमभागश्च चन्द्रमा ; ग२—सोमभागोऽमृतं भवेत् ; ग५, ६, न६, ८————ऽमृतं स्मृतः ; ग४———ऽमृतं तथा) । ३४/३—न२—तावाव (?वेव) घत्तः सकलं ; ग३——तावेव + + सकलं ; ग३——सकलं दत्तः (?) न३—तावे घत्तः सकलं ; ग२—उभौ विघत्तः सकलं । ३४/४—ग३—कालं रात्रिं (?कालं रात्रि—) दिवात्मकम् ; न४, ग३—कालं रात्रिदिवात्मकम् ; ग६—कालं नक्तं————।

गान्धार्याश्च सरस्वत्याः स्थिता मध्ये च शंखिनी । अलम्बुषा च विप्रेन्द्रे कन्दमध्यादघः स्थिता ॥३८॥

पूर्वभागे सुषुम्णाया आमेढ्रान्तं कुहूः स्थिता । अधरचोष्ट्वं च कुण्डल्या वारुणी सर्वगामिनी ॥३९॥

यशस्विनी च याम्यस्य पादाङ्गुष्ठान्तमिष्यते । पिंगला चोर्घ्वंगा याम्ये नासान्तं विद्धि मे प्रिये ॥४०॥

याम्ये पूषा च नेत्रान्तं पिंगलायास्तु पृष्ठतः । पयस्विनी तथा गागि याम्यकर्णान्तमिष्यते ॥४१॥

सरस्वती तथा चोर्ध्वमाजिह्वायाः प्रतिष्ठिता । आसव्यकर्णाद्विप्रेन्द्रे शंह्बिनी चोर्ध्वगा मता ॥४२॥

३८/१-न६, ८, ग१, २, ४-गान्धारायाः सरस्वत्याः; न४, ग३- \times \times \times । ३८/२-ग५-स्थिते मध्ये तु शंखिनो ; न४- \times \times \times । ३८/२-न१, ७-अलम्बुषा च विप्रेन्द्र; न३-अलंमुबा(?)च विप्रेन्द्रे । ३८/४-न२, ३, ग१, ४-कन्दमध्यादवस्थिता ; न१, ५, ७, त-कन्दमध्यादधोगता ; ग२-कन्दमध्यादधः शरा(?); न४-गुदमध्यादधोगता ; ग३-गुरमध्य(?)

३९/१-न२, ५-पूर्वभागे सुषुम्णायां । ३९/२-ग२-आमेढ्रान्तं कुहूः स्मृता ; न१, २, ४, ५, ७-मेढ्रान्तं च कुहूः स्थिता । ३९/३-न१, २, ३, ४, ५, ७, ग१, २, ३, ४, त-अवश्चोध्वं च विज्ञेया । ३९/४-न१, २, ३, ५, ७, ग३, ६, त-वारुणा सर्व-गामिनो ; ग१-वारणा----; ग२-धारणा(?)----।

गान्धारी सव्यनेत्रान्तमिडायाः पृष्ठतः स्थिता । इडा च सव्यनासान्तं सव्यभागे व्यवस्थिता ॥४३॥

*हस्तिजिह्वा तथा सव्यपादांङ्गगुष्ठान्तमिष्यते। विश्वोदरा तु या नाडी तुन्दमध्ये व्यवस्थिता ॥४४॥

अलम्बुषा महाभागे पायुमूलादघोगता । एतास्त्वन्याः समुत्पन्नाः शिराश्चान्याश्च तास्विप ॥४५॥

ययास्वत्थदले तद्वदब्जपत्रेषु वा शिराः । नाडीष्वेतासु सर्वासु विज्ञातब्यास्तपोघने ॥४६॥

प्राणोऽपानःसमानश्च उदानो व्यान एव च । नागः कूर्मोऽय कृकरो देवदत्तो धनंजयः ॥४७॥

एते नाडीषु सर्वासु चरन्ति दश वायवः । एतेषु वायवः पंच मुख्याः प्राणादयः स्मृताः ॥४८॥

*४४/१–४–न३, ग५, ६, क- \times \times \times । ४४/१–२–ग२–हस्तिजिह्वा सदा सव्य-पादांगुष्टान्तिमिष्यते । ४४/३–न४, ५, ७, त—िवश्वोदरी तु या नाडी (न७–नारी?) । ४४/४–ग२–कन्दमध्ये व्यवस्थिता ।

४५/१-ग३, ६-अलंबुसा महाभागा ; न३-अलंमुखा (?) महाभागे । ४५/२-ग४, ५, ६, क-पायुमूलादयोर्घ्वंगा ; ग२-पायुमूलादघोमुखी ; न१-पायुमूलमघोगता ; ग४-पायुगुल्फादघोगता (?); न८-वायो-(?पायो-) मूंलादघोगता । ४५/३-न१, २, ३, ५-एतास्वन्याः समुत्पन्नाः; न६-तास्त्वन्याश्च-----; त-एतामुख्या (ः) समुत्पन्नौ (?समुत्पन्नाः) । ४५/४-ग१, त-िसरास्वन्याश्च तास्विप ; ग२, ३, ४, न६-शिरास्त्वन्याश्च---- ; न३-शिरास्वन्यासु तास्विप ; ग५, ६--तास्वन्याश्चैव तास्विप ।

४६/१—ग६—यथापद्मदले तद्वत् । ४६/२—न१, २, ५, ७—अब्जपत्रेऽथवा शिराः ; त—यथा सिराः ; ग२, क—अब्जपत्रेषु याः शिराः ; न८—अब्जपत्रेषु वा स्थिताः (?शिराः) ; ग४—इक्षुपत्रेषु वा शिराः ; ग५—'अब्जपत्रेषु वा शिराः' इति प्रथमं लिखितं पादमपमृज्य 'सुषुम्णा या मया प्रोक्ता यथा पत्रेषु वा शिरः' इत्यशुद्धा पंक्तिस्तत्स्थाने लिखिता दृश्यते । प्रथमः पादः 'यथाश्वत्थदले तद्वत्' इत्यपि तत्रास्त्येव । ४६/३—ग६—नाडीष्वन्यासु सर्वासु ; ग४—नातिष्ठितासु (?) ——। ४६/४—न३—विज्ञातव्यास्तपोनिषेः (?तपोनिषे) ; ग६—विज्ञातव्यं तपोषने ; ग२—ज्ञातव्या दितराः (?हीतराः) शिराः ।

४७/१-न३, ग३—प्राणापानः समानश्च । ४७/२-ग६-चोदानः व्यानः स एव च (?चोदानो-व्यान एव च) । ४७/३-न१, ५, ६, ग२—नागः कूर्मश्च कृकरः ; न३, ७- — कृकलः ; ग६— कृकरकः ; ग३-नागहर्मे क्रकरश्च(?नागः कूर्मः कृकरश्च) ।

४८/३-ग३-एते च वायवः पंच।

तेषु मुख्यतमावेती प्राणापानी नरोत्तमे । प्राण एवतयोर्मुख्यः सर्वप्राणमृतां सदा ॥४९॥

आस्यनासिकयोर्मेध्ये हृन्मध्ये नाभिमध्यमे । प्राणालय इति प्राहुः पादाङगुष्टेऽपि केचन ॥५०॥

अधरचोध्वं च कुण्डल्याः परीतः प्राणसंज्ञकः। निष्ठन्नेतेषु चतुर्षु प्रकाशयति दीपवत् ॥५१॥

अपाननिलयं केचिद् गुदमेढोरुजानुषु। उदरे वृषणे कट्यां जल्लोनामौ वदन्ति हि ॥५२॥

४९/३-न१, २, ६, ८, क-प्राण एव तयोर्मुख्यः न४, ग३-प्राणस्तु यस्तयोर्मुख्यः ; ग४, ६, न७-प्राणा (?प्राण) एव तयोर्मुख्यः । ४९/४-ग१, ४, न८-स सर्वप्राणभृत्सदा ; न१, २, ५, ७, त-सर्वेषां प्राणिनां तथा ; ग२-सर्वे प्राणेषु (?प्राणिषु) सर्वेदा ; न४, ग३-स सर्वेप्राणिभिः सदा ; ग५, ६, क–सर्वप्राणभृतां वरे; न६–सर्वप्राणिषु सुहृद्यथा (?सर्वप्राणिषु हृद्यथा, अथवा सर्वप्राणि-

ないのでは、大きないのでは、大きないのでは、

५०/१-त-अक्षिनासिकयोर्मध्ये । ५०/२-न४, ८-्हन्मध्ये नाडी. (?नाभि-) मध्यमे ; न३-हन्मध्यं नामिमध्यमं ; न१, २, ५, ६, ७, क-हन्मध्ये तालुमध्यमे । ५०/३-ग५, ६, न६, क-प्रोणालय इति प्रोक्तः ; न३, ४, ग३-प्राणालयमिति प्राहुः ; ग४-प्राणाद्वयं (?प्राणालय) इति प्राहु: । ५०/४-न६-पादांगुष्टे च केचन ; ग५, ६-पादांगुष्टादिकेन च ।

परितः प्राणसंज्ञितः ; न८-परितः प्राणसंज्ञिकः । ५१/३-ग३-तिष्ठत्येतेषु चतुर्षु ; न७-तिष्ठते तेषु चतुर्षु ; न४-तिष्ठत्येतश्च (?-त्येतेषु) चतुरः ; ग१, त-तिष्ठन्नेतेषु चक्रेषु ; न३-तिष्ठन्नेतेषु तिसृषु; ग्रंभ, न८, क-तिष्ठन्नेतेषु सर्वेषु; न२-तिष्ठन्तेषु (?तिष्ठन्नेतेषु) सर्वेषु; न६-तिष्ठते तासु सर्वासु । *अत्र "त" लेखे द्वावधिकौ पादौ विद्येते तौ:— "क्वकटचाँ गुल्फयोरिप" इति चतुर्थः पादः ; "स्थानब्वेतेषु सततं" इति पंचमः पादः ; "प्रकाशयति दीपवत्" इति य इतरेषु लेखेषु चतुर्थः सोऽस्मिल्लेखे षष्ठः। ५१/४-न४, ग३-प्रकाशं याति---।

५२/१-४-अयं इलोकः "न३, ६, ८, ग४, ५, ६, क" लेखेषु "व्यानः" इत्यादि ५४ तम-स्यानन्तरं, नात्र । ५२/१–ग३–अपाननियमं (?निल्यं)——; ग४, ५–अपाननीयं (?अपान– निलयं)————; ग६—अपाननिलयाः———; न१, ३, ७—अपानमनिलं—— नंप-अपानमनिले (?) नर्-अपश्चोनमनिले (?) गर-आधारनिलयं ; ५२/२-न४-गुदमेढ्रानुजानुषु (?गुदमेढ्रारुजानुषु); न७-गुदै मेढ्रारुजानुषु ; ग२, त-गुदा मेढ्रारु-जानुषु । ५२/३—ग१, २, न६—उदरे नंक्षणे कट्यां ; न१, २, ३, ५, ७——दक्षणे —। ५२/४-न१, २, ३, ५, ७, ग३, त-जङ्घा नाभौ----; न४-जङ्घा स्रौ(?)-----;

The state of the s

गुदाग्न्यागारयोस्तिष्ठन्मध्येऽपानः प्रभञ्जनः। अघरचोर्घ्यं च कुण्डल्याः प्रकाशयति दीपवत् ॥५३॥

व्यानः श्रोत्राक्षिमध्ये च क्रकटचां गुल्फयोरपि । घ्राणे गले स्फिजोर्देशे तिष्ठत्यत्र न संशयः ॥५४॥

उदानः सर्वसन्धिस्यः पादयोर्हस्तयोरपि । समानः सर्वगात्रेषु सर्वं व्याप्य व्यवस्थितः ॥५५॥

भुक्तं सर्वरसं गात्रे व्यापयन्वह्निना सह । द्विसप्ततिसहस्रेषु नाडीमार्गेषु संचरेत् ॥५६॥

समानवायुरेवैकः साग्निर्व्याप्य व्यवस्थितः । अग्निभिः सह सर्वत्र साङ्गोपांगकलेवरे ॥५७॥

५३/१-४-अयं श्लोकः १६ लेखेम्यो १० लेखेषु पाठभेदैर्दृश्यते । ते लेखाः--न३, ४, ६, ८, ग१, ३, ४, ५, ६, क । तेम्यो यस्मिन्स्वरूपे स ग्रन्थे स्वीकृतस्तस्मिन् "ग५, क" इति संज्ञितयोर्लेखयोरेव विद्यते । तस्य चतुष्टं चरणं सर्वत्र समानरूपम् । अन्यानि यैः पाठान्तरै-र्युक्तानि विद्यन्ते तानि:--५३/१-ग६-गुदाग्ऱ्याघारयोस्तिष्ठन् ; न३-गुद्रग्रोगारयोस्तिष्ठन् (?गुदा-ग्रागारयोस्तिष्ठन्); ग१-गुदाग्राधारयो----; ग३-गुदान्नागादयो----(?); न४-गुदान्त देहमध्ये तु; ग४-गुदाद्गुल्फस्य जान्वोश्च ; न८-गुदादुद्भिद्य जान्वोश्च ; न६-गुदा $+\ +\ +$ तयो(?); ग४ $- \times \times \times \times$ । ५३/२-ग३- + + प्राणः प्रभजनः; ग४- + + + +। ५३/३

५४/१-न३-व्यानः श्रोत्र + + मध्ये च; न६, ८, ग६-----मध्ये तु; न४-−श्रोत्रादि──च । ५४/२–न२–कृकद्यां──; ग३–ककुद्यां──; न६-कृकरो(?)----; न४, ग५-कट्यां च----!;त-हृत्कटयाँ----! न८-कक्षयोर्गुल्फ्योरिप । ५४/१-२-ग२, ४— $\times \times \times \times \times \times \times$ । ५४/३-ग६---स्फिजोद्देशे (?स्फिजोर्देशे); न६———स्फिजे देशे ; ग५———स्थिवोद्देशे ; (?स्फिजोर्देशे)ग४, क----च स्फिग्देशे ; ग३---स्वजी (?स्फिजोर्) देशे ; न४----शुषौ(?) देशे ; न३------ऽक्षिदेशे च; न८-प्राणो(?घाणे) गले च स्फिन्देशे । ५४/४-न३-तिष्ठत्येव न संशयः; ग३–निवृत्त्यत्र (?तिष्ठत्यत्र)——। ५४/३–४–ग२– $\times \times \times \times \times \times \times$ ।

५५/१-४-ग१- $\times \times \times \times \times \times \times$ । ५५/३-न३-समानं सर्वगात्रेषु । ५५/४-न८, ग४, ५, क-सर्वव्यापि व्यवस्थितः ।

५६/१-न४, ६, ८, ग३, त, क-भुक्तसर्वरसं---। ५६/२-ग५-व्यापयन्नग्नि। सह ; ग२, ६, क-व्यापयत्यग्निना---; न८-व्यापयन्वायुना--। ५६/४--ग१, २, ३, ४, ५, ६, न३, ४, ६ ----संचरन।

५७/१-न२, ४, ७, ग्३-समानो वायुरेवैकः । ५७/२-ग३-साग्नि व्याप्य----; न१, २, ४, ५, ७, ग४, ५, ६—सोग्नि व्याप्य——; न७—सोग्निर्व्याप्य(?)——। ५७/३—न३, ६, ग५, ६-अग्निना सह सर्वत्र; ग३-अग्निभिश्च हि----; न४-प्रागुक्तै:सह----। ५७/४-न१, ८, ग१, २, ४, क-सांगोपांगकलेवरे ; न४, ग५, ६-सांगोपांग--; न५-सांगोपांग-कलेवरम् ।

३५

```
नागादि वायवः पच त्वगस्थ्यादिषु संस्थिताः ।
तुन्दस्थं जलमञ्चं च रसानि च समीकृतम् ॥५८॥
```

तुन्दमच्यगतः प्राणस्तानि कुर्यात्पृथवपृथकः । पुनरग्नौ जलं स्थाप्य त्वन्नादीनि जलोपरि ॥५९॥

स्वयं ह्यपानं संप्राप्य तेनैव सह मारुतः । प्रवाति ज्वलनं तत्र देहमध्यगतं पुनः ।६०॥

वायुना वातितो विह्निरपानेन शनैः शनैः । तदा ज्वलिति विप्रेन्द्रे स्वकुले देहमध्यमे ॥६१॥

ज्वालाभिज्वंलनस्तत्र प्राणेन प्रेरितस्ततः। जलमत्युष्णमकरोत्कोप्टमध्यगतं तदा ॥६२॥

५८/३—ग४, ५, ६-नुन्दस्थजलमन्नं च ; न३-नुन्दस्थं जलमानं च(?) ; न२, ५-जदरसं जलमन्नं च ; ग३-गुदं जलं च मन्नं(?) । ५८/४—ग३-रसानि च समाकृतिः ; ग४-रसादीनि समं ६, कः— च समीरितम् ; न४-रसानां च समासतः । समीकृतः ; ग४-रसादीनि समं च समासतः ।

५९/१-ग३-गुदमच्यगतः प्राणः । ५९/२-न१, २, ५, ७, त-स्थानं कुर्यातपृथकपृथक् ;
न४, ग३-सवँ ; न१-उपर्यग्रे ५९/३-न४, ५, ग ५, ६, क-उपर्यग्नेजलं स्थाप्य ; ग३-उपर्यग्ने ग
न६-उपर्यं निर्जलं (?उपर्यम्निर्जलं वा) । ५९/४-न३, ग६-अन्नादीनि जलोपिर ;
ग६-स्वयं त्वन्नं , ग३, त-स्वयं ह्यपानः संप्राप्य : क्वा

६२/१-न१-ज्वालामिस्तु ज्वलंस्तत्र ; न३-ज्वलित ज्वलनस्तत्र ; ग२-ज्वालाज्विलितः प्रेरितस्त्रया ; ग२-ज्वालाज्विलितः प्रेरितस्त्रया ; ग२-विह्नित परितापितः । ६२/१-२-ग४- $\times \times \times \times \times \times \times$ । ६२/३-४-ग४- $\times \times \times \times \times \times \times$ । ६२/३-४-१४ । ६२/३-४-१४-१४ । ६२/४-न१४-१४ । १२/४-कोष्टमध्यगतस्त्रया ; ग३-कोष्टमध्यगतस्त्रया ; ग३-

AND THE PERSON WITH THE PROPERTY OF THE PROPERTY OF THE

अन्नं व्यञ्जनसंयुक्तं जलोपरि समर्पितम् । ततः सुपक्वमकरोद्वह्निः सन्तप्तवारिणाः, ॥६३॥

स्वेदमूत्रे जलं स्यातां बीर्यरूपं रसो भवेत् । पुरीषमन्नं स्याद्गागि प्राणः कुर्यात्पृथक्पृथक् ॥६४॥

समानवायुना सार्वं रसं सर्वासु नाडीषु । व्यापयञ्च्छ्वासरूपेण देहे चरति मारुतः ॥६५॥

व्योमरन्धैश्च नवभिः विण्मूत्रादिविसर्जनम् । कुर्वन्ति वायवः सर्वे शरीरेषु निरन्तरम् ॥६६॥

निःश्वासोच्छ्वासकासाश्च प्राणकर्मेति कीर्त्यते । अपानवायोः कर्मेतद्विण्मूत्रादिविसर्जनम् ॥६७॥

हानोपादानचेष्टादि व्यानकर्मेति चेष्यते । उदानकर्म तत्प्रोक्तं देहस्योन्नयनादि यत् ।।६८।।

६३/१–४–ग४– \times \times \times \times \times \times \times \times \times । ६३/१–न१, २, ५, ग१, २–अन्नव्यंजनसंयुक्तं ।
६३/२–न३–जलोपिर समन्वितं ; ग३— समर्पणम्(?) । ६३/३–न१, ३, ग१, त–ततः स पश्वमकरोत् ; न४–ततः स तप्तमकरोत् ; न६, ८, क–ततस्तत्पश्वमकरोत् ; ग३–ततस्त—रपक्त–(?त्पश्व–)मकरोत् ; ग२–ततः सुपश्वंभवति । ६३/४–न३–वह्निःसन्त्यज्य (?सन्तप्त–)
बारिणा ।

६६/१-ग६-व्योमरन्ध्रृश्चमा + + भिः (?व्योमरन्ध्रृश्च नवभिः); न३-रोमरन्ध्र्र्श्चन + भिः; (—नवभिः); न४, ग१, ३, त-रोमरन्ध्र्र्श्च नवभिः; ग२, ४-देहरन्ध्र्यश्च———। न८- देहे रन्ध्र्यश्च———। ६६/३-४-ग२, ४- \times \times \times \times \times \times \times \times

६७/१-४-ग२, ४- \times \times \times \times \times \times \times । ६७/१-न३-निःश्वासोश्छ्वासकारश्च ; न४, ग५, ६—निः-श्वासोश्छ्वासकासश्च ; न५ कोसाश्च (?कासाश्च) । ६७/२-न३, ४, ग३-प्राणकर्मेति कीर्तितं ; न६, ८, ग१, त, क— कीर्तिताः ।

६८/१—ग५—हानोपानादि चेप्टादि ; न३—हानादानं च चेप्टादि । ६८/२—न१, २, ५— ब्यानकर्मेति चोच्यते ; ग१, त— कीर्त्यते ; न३— शिष्यते (?) ; ग२—विद्या-कर्मेति चोच्यते । ६८/३—न१—उदान कर्मेति प्रोक्तं ; ग५, ६—उदानकर्म यत्प्रोक्तं । ६८/४—ग४, ५, ६, क—देहस्योन्नयनादिषु ; ग१—देहस्योन्नयनादिकम् ; ग२—देहस्योन्नयनादिकम् ।

पोषणादि समानस्य शरीरे कर्म कीर्सितम् । उद्गारादि गुणो यस्तु नागकर्मेति कीर्त्यते ॥६९॥

निमीलनादि कूर्मस्य क्षुतं वै क्रकरस्य च । देवदत्तस्य विप्रेन्द्रे तन्द्रीकर्मेति कीर्तितम् ॥७०॥

धनंजयस्य शोफादि सर्वं कर्म प्रकीतितम् । ज्ञात्वेवं नाडीसंस्थानं वायूनां स्थानकर्मणी ॥७१॥

*विधिनोक्तेन मार्गेण नाडीसंशोधनं कुरु ॥७२॥

इति श्री योगयाज्ञवल्क्ये चतुर्थोऽध्याय: ।

६९/२—न६—शरीरं (?शरीरे) कर्मे कीर्तितम् । ६९/३—ग३—उद्गाराविणो (?उग्दारादि गुणो) यस्तु । ६९/४—ग१—नागकर्मेति चोच्यते ; न३, ग३——चेष्टितम् ; न४——जीवितम् (?) ; ग५, ६—व्यानकर्मेति (?)कीर्तितम् ; ग४—नाम-

७०/१-४-त- \times \times \times \times । ७०/१-न२-निर्मलानादि (?निमीलनादि) कूर्मस्य ; न३-न मीलनादि (?निमीलनादि)—; न६-उन्मीलनादि——। ७०/२-न३, ६, ग३, ४-झृतं कुकरकस्य च ; न२-झृतं च कुकरस्य च ; ग२-झुदन्तु——; न४-झृतं तु कुकलस्य च ; न१-कृतं (?क्षुतं)च कुकरस्य च ; न७-क्षुतं च कुकलस्य च ; (पाठान्तरत्वेन) झुत्तृषे कुकलस्य च ; म५-सृतं तु कुकलस्य च ; ग५-तन्त्रीकर्मेति कीर्तितम् ; ग२-तन्द्रीकर्मेति चोच्यते ; न७, ग६—कर्नेत्यते ।

७१/१-ग२, ५, ६-धनंजयस्य शोषादि; न६——शोषाद्यं; न३——शोभादि (?शोषादि); न४——कासादि(?) । ७१/२-ग१, २, ६, न४, ६-सर्वकमं प्रकीतितम्; ग५-सर्व-कमंति कीर्तितम्; ग४-शरीरे कमं कीर्तितम् । ७१/३-ग२-ज्ञात्वेदं नाडीसंस्थानं; ग६-ज्ञात्वैनं न, ५, ६-वायूनां स्थानकमं च; ग१-वायूनां स्थानमेव च(?); त-वायुस्थानादि कमं च; वायुकमाणि तयोव्योप्ति ततः श्रृणु ।

७२/१–ग५, ६, न८, क–विघानोक्तेन मार्गेण ।

11 33

पंचमोऽध्यायः ॥

*गार्ग्युवाच-

भगवन्त्रह्मविच्छ्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । केनोपायेन शुद्धाः स्युर्नाङयो मे त्वं वद प्रभो ॥१॥

इत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्ब्राह्मणस्तदा । तां समालोक्य कृपया नाडीशुद्धिमभाषत ॥२॥

†याज्ञवल्क्य उवाच-

विष्युक्तकर्मसंयुक्तः कामसंकल्पर्वोजतः । यमैश्च नियमैर्युक्तः सर्वसाङ्गविर्वाजनः ॥३॥

कृतिवद्यो जितक्रोधः सत्यधर्मपरायणः । गुरुशुश्रुषणरतः पितृमातृपरायणः ॥४॥

स्वाश्रमस्थः सदाचारः विद्विद्भिश्च सुशिक्षितः । तपोवनं सुसम्प्राप्य फलमूलोदकान्वितम् ॥५॥

पंचमोऽध्यायः ।

*ग४, ५—गार्गी—; ग६—ओम्—गार्गी ; न१, ७, ८, ग१, क- imes imes imes imes ।

१/१-न८, क-भगवन्सर्वविच्छ्रेष्ठ । १/२-न३-सर्वशास्त्रविशारदः । १/३-न६-येनो-पायेन । १/४-न२, ५, ७, ८-नाडयस्त्वं----; त-नाडयः स्वं वदस्व मे ; ग२-नाडयस्तु----; ग३-नाडयो मे तद्ददाशु मे ; ग५, ६, क-नाड य : सर्वदेहिनाम् ।

३/२—ग२—काम्य————; ग१, ५, न३———वर्जितम् । ३/३–४—न१, ८, ग२, ४, ५, क— \times \times \times \times \times \times \times

४/१-न६——जितः शान्तः ; ग३——जितश्वासः ; न१, २, ५, ६, त— जितः श्रान्तः ; ग२——जितश्रान्तः ; ग१, ४, न३—श्रुतविद्यो जितश्रान्तः ; न८-श्रुतविद्यो जितः शान्तः । ४/३-न३—शिश्रूषणरतः (?शुश्रूषणरत्तः); ग३——शुश्रूषणं कर्तं(?); न६-पितृशुश्रूषणरतः ।

५/१—न४-स्वाश्रमस्थो (-स्थः) सदाचारः । ५/३—न१, २, ५, ७, त, ग३———— तु सम्प्राप्य । ५/४—ग२, न६, ७—फलमूलोदकान्वितः (?—न्वितम्) ।

तत्र रम्ये शुचौ देशे ब्रह्मघोषसमन्विते । स्वधर्मनिरतैः शान्तैर्ब्रह्मविद्भिः समावृते ॥६॥

वारिभिश्च सुसम्पूर्णे पुष्पैर्नानाविधैर्युते । फलमूलैश्च सम्पूर्णे सर्वकामफलप्रदे ॥७॥

देवालये वा नद्यां वा ग्रामे वा नगरेऽथवा । *सुशोभनं मठं कृत्वा सर्वरक्षासमन्वितम् ॥८॥

त्रिकालस्नानसंयुक्तः स्ववर्मनिरतः सदा । वेदान्तश्रवणं कुर्वस्तस्मिन्योगं समम्यसेत् ॥९॥

केचिद्वदन्ति मुनयस्तपःस्वाघ्यायसंयुताः । स्वधर्मनिरताः शान्तास्तन्त्रेषु च सदा रताः ॥१०॥

निर्जने निलये रम्ये वातातपिवविज्ति । विष्युक्तकर्मसंयुक्तः शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥११॥

६/२-न३-ब्रह्मिबिद्धः समिन्वते ; क-ब्रह्मिबिद्धः समावृते । ६/३-न१, ५, ७-स्वकर्म तिर्दिः । ६/४-न३ समावते (?) ; न८ सनातनैः । ७/२-न३, ग५, ६, क- $\times \times \times \times$ । ७/२-न३, ग५, ६, क- $\times \times \times \times$ । ७/४-न३, ६- $\times \times \times$; ग५, ६-पुष्पै- निर्माविषैपृति । ८/२-न६-प्रामेषु ; न१, २, ७, ग४— नगरे तथा ; ग४, ५, न८-नगरेऽपिवा । *न१, २, ५, ७-अत्रैषिका पंक्तः । ८/३-भूशोधनं । ८/४ न५-मुरज्ञा (?) च ; समिन्वतः ; ग४, न८— समावृतम् । ८/४-ग४, क-तत्र । १/२-ग४, न८— निरतस्तथा ; ग१-स्वधमं च समाश्रितः । १/४-ग५, क-तत्र । १/२-ग४, न८— निरतः शान्तः । १०/४-न३, ८— संगुतः (?) । १०/३-न३, ८, ग४, ६, क-तत्र । १०/२-न३, ८— संगुतः (?) । १०/३-न३, ८, ग४, ६, क-तान्तरः शान्तः । १०/४-न३, ग६— रतः ; न१, २, ५, ७, त-योगतन्त्रविशारदाः ; न४, ग३-योगेषु च सदा रताः ; ग४, न८-शास्त्रेगेषु च विचक्षणः ; क-शास्त्रेषु च सदा रताः । ११/२-ग२, ८— विच्युक्तं — कुर्वत्यः ; न६-विच्युक्तं समम्यसेत् ।

AND THE SECOND OF THE

मन्त्रेन्यंस्ततनुर्घोरः सितमस्मघरः सदा । मृद्वासनोपरि कुशान्समास्तीयं ततोऽजिनम् ॥१२॥

विनायकं सुसम्पूज्य फलमूलोदकादिभिः । इष्टदेवं गुरुं नत्वा तत आरुह्य चासनम् ॥१३॥

प्राङ्मुखोदङ्मुखो वापि जितासनगतः स्वयम् । समग्रीविशरःकायः संवृतास्यः सुनिश्चलः ॥१४॥

नासाग्रदृक् सदा सम्यक् सव्ये न्यस्येतरं करम् । नासाग्रे शशभृद्विम्वं ज्योत्स्नाजालवितानितम् ॥१५॥

```
१२/१-ग२, ४, ६, न८, क-मन्त्रन्यस्त---; न६---तनुर्वीरः ; ग५-
\times \times \times \times 1 १२/२-त----धरस्तथा; ग४------रतः सदा; ग६-
                      —तनः सदाः ग२-सितभस्मावकुण्ठितःः ग५-	imes 	ime
           ——क्ञाः(ँ?) ; न६–मृद्वासनोपविष्टः सन् । १२/४–ग२———शुभाजिने<sup>'</sup>; न१,
२, ३, ४, ७, ग३, ५, ६, क थवाजिनम् ; न६ नवाजिनम् ; ग१ संस्तीर्य
द्मयवाजिनम् ।
           ग५- \times \times \times \times । १३/२-ग५- \times \times \times \times । १३/४-ग१, ५, न५, ८,
त, क- आरभ्य चासनम् ; न४, ग३- आसनम् ; न३-तं तथारभ्य आसनम् ;
ग२-ततो(ऽ)वष्टभ्य चासनम् ।
           गत(:) स्वयम् । १४/३-न१<del> । शिराः कायः ; न३ । शिराः काय(:) ।</del>
           १५/१-न५, ग५-नासा(ग्र)दृक् ; ग१-नासाग्रे न्यस्तद्क् ; ग३-
———— स वा(?)———; न३, त- × × × ×। १५/२-ग१, ५, ६-क——
न१, २, ५, ६, ७, ग२, ३-अनन्यगतमानसः ; न४,-अनन्यगतभावनः । १५/३-४, १६/१-४ एतासां
पंक्तीनां मुलं निश्चयपूर्वकं निर्णेतुमशक्यम् । तथापि पूर्वापरसम्बन्धमवलोक्य तन्निर्णीयोपरिष्ठा-
ल्लिखितं, सर्वेषु लेखेषु च यद्यद्याद्शं यादृशं दृष्टं तत्ततादृशंतादृशमधस्तादवतीर्यते ।
 १५/३-नासाग्रे शशभृद्धिम्बं-ग१, ३, ४, ५, † ६, † न४, ६, ८, † क. [ †एतेषु लेखेषु द्वाविप पाठौ विद्येते ॥
 ——शशिवद्विलं—न३.
          — सोम इत्युक्तं-न१, २, ५, ७.
 १५/४-ज्योत्स्नाजालवितानितम्-ग१, ५,† ६.†
                                                                                              [ † एतेषु लेखेषु द्वाविप पाठौ विद्येते ॥
 ———जालं वितन्वता–न१, २, ५(—वितन्वतं).
ज्योत्स्नाजालविनिर्मितम्—ग४, न८.†
----विराजितम्-न७.
बिन्द्रमध्ये तुरीयकम्-ग२, ३, न४.
बिन्दुमच्च् न३, ८, क, ग५ ६.
बीक्यमध्ये---न्द.
```

× × × × ——- त.

सप्तमस्य तु वर्गस्य चतुर्थं बिन्दुसयुतम् । स्रवन्तममृतं पश्यन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः ॥१६॥

*इडया वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । ततोऽग्नि देहमघ्यस्यं घ्यायन्ज्वालावलीयुतम् ॥१७॥

रेफं च विन्दुसंयुक्तमग्निमण्डलसंस्थितम् । ध्यायन्विरेचयत्पश्चान्मन्दं पिंगलया पुनः ॥१८॥

३-४-नासाग्रे शशभृद्धिम्बं विन्दुमध्ये च दीपकम्-न१, २, ५, ७.

मुद्रितपुस्तकेषु ये ये पाठाः स्वीकृता दृश्यन्ते ते :---

१५/३—— मुं., पु., न, पु., मु. पु., क. पु.—नासाग्रे शशमृद्धिम्वं; त्रि. पु.—नासाग्रे शशमृ ++1१५/४—मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु.-ज्योत्स्नाजालिवराजितम्; त्रि. पु.—+++ द्यु तुरीयकम्।

 $\xi \xi/\xi-\gamma-$ मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु-सप्तमस्य तु वर्गस्य चतुर्थं विन्दुसंयुतम्; त्रि. पु.- $\times\times\times$ । $\xi \xi/\xi-\xi-$ ित. पु., मुं. पु.- π वन्तममृतं पश्येन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः; न. पु.- π पश्यन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः; न. पु.- π वन्तममृतं पश्यन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः।

१७/१—न१, २, ४, ५, ८, ग६—इडायां———; ग६, न८—इडया पूरयेद्वायुं (पाठान्तर-तवेन) । १७/२—न६—पूर्याय्वोदरं स्थितः ; न८—पूर्याय्वोदरं ततः ; त— बाह्याद् द्वादशमात्रकैः ; ज्वालावलीवृतम् ; ग२, ४, ५, न८—ध्यायेज्ज्वालावलीयुतम् । १७/३—४ क— \times \times \times \times । १७/४—ग१—ध्यात्वा

१८/२—ग१, २, न८—अग्निमण्डलसंयुतम् ; क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ध्यायेद्वा रेचयेत्पश्चात् । १८/४—न४—अगपिगलया पुनः ।

पुनः पिंगलयापूर्यं प्राणं दक्षिणतः सुधीः । पुनर्विरेचयेद्धीमानिडया तु शनैः शनैः ॥१९॥

त्रिचतुर्वत्सरं वाथ त्रिचतुर्मासमेव वा । *षट्कृत्व आचरेन्नित्यं रहस्येवं त्रिसन्घिषु ॥२०॥

नाडीशुद्धिमवाप्नोति पृथक्विह्नोपरुक्षिताम्। शरीरलघुता दीप्तिवह्नजंठरवर्तिनः ॥२१॥

नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नं तित्सिध्दसूचकम् । †याबदेतानि सम्पश्येत्तावदेव समाचरेत् ॥२२॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये पंचमोऽध्यायः।

२२/१—न६—नादाभिवृद्धिरित्येते ; ——क— $\times \times \times \times$ । २२/२—ग२—िचह्नं तस्य विवोधकम् ; ग३— आरोग्यं सिद्धिसूचकम् ; ग४, न८—िचह्नं नाडचो (?िचह्नान्यादौ) भवन्ति हि ; क— $\times \times \times \times$ । २२/३—ग४—यावद्वै तानि——— ; न७—यावद्वयेतानि—— ; क— $\times \times \times \times$ । २२/४—त, न३, ८, ग४, ५, ६—तावदेवं—— ; न१, ३, ४, ५, ७, ग१, २, ३, त— समभ्यसेत्।

अत्र "न३" लेखे यॉत्कंचिदधिकं दृश्यते तन्न योगयाज्ञवल्क्यस्य कस्मिन्नपीतरहस्तलेखे न वा तस्य कस्मिन्नपि मुद्रिते संस्करणे । तथापि तदत्रोघ्दृत्य दीयते ।

"स्कन्दे—अथवैतत्परित्यज्य स्वान्ध (?) -बुद्धि समाचरेत् ॥२१॥ आत्मशुद्धः समादानीयः (?) सुखस्वरूपः स्वयं प्रभु (:) ॥२१॥ अज्ञानान्मिलनो भाति ज्ञानाद्बुध्दो विभात्ययं । अज्ञानपंकं यः-कश्चित्क्षालये (ज्) ज्ञानतो वतः (?नरः) ॥२२॥ स एव सर्वदा शुद्धो ज्ञानकर्मरतो द्विजः । न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनाम् ॥२३॥ कर्म कर्तव्यमित्येव नोषयेता (?) सुबुद्धितः ॥ इति श्री-याज्ञवल्कीये पंचमोऽध्यायः ॥"

"क" लेखे च १५ क्लोकानन्तरं लेखकस्य टिप्पणीर्वर्तते :- "तालपत्रं चतुष्टयं गलितमस्ति" इति ॥

षष्ठोऽध्यायः ॥

*याज्ञवल्क्य उवाच---

प्राणायाममयेदानीं प्रवक्ष्यामि विधानतः । समाहितमनास्त्वं च शृणु गागि वरानने ॥१॥

प्राणापानसमायोगः प्राणायाम इतीरितः । प्राणायाम इति प्रोक्तो रेचपूरककुम्भकः ॥२॥

वर्णत्रयात्मका ह्येते रेचपूरककुम्भकाः। स (?य) एषः प्रणवः प्रोक्तः प्राणायामश्च तन्मयः ॥३॥

*इडया वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । शनैः षोडशभिर्मात्रैरकारं तत्र संस्मरेत् ॥४॥

षष्ठोऽध्यायः ।

३/१-न६-वर्णत्रयात्मके—; न२, ७, ग२, ६, क- \times \times \times ; त-एवं त्रयात्मका—। ३/२-ग३-केचित्पूरक—; न१—कुम्भकपूरकाः; न२, ग२, ६, क- \times \times \times । ३/३-न४, ग३-स एव—; न३-स एकः—; ग४-एतैश्च—; ग२-य एदं(?)प्रणवं प्रोक्तं(?); ग६, क- \times \times \times । ३/४-

*न३-"स्कन्दे-प्राणायामेन चित्तं तु युक्तं भवित सुन्नते । चित्ते शुद्धे ततः साक्षात्प्रत्यग्ज्योति-व्यवस्थितम् ; न६-नासाग्रदृक् सदा सम्यक्चेले (?सव्ये) न्यस्ये (तरं)करम् । नासाग्रशशभृद्धिम्बं ज्योत्स्नाजालवितानितम् ॥ सप्तमस्य तु वर्णस्य (?वर्गस्य) चतुर्थं विन्दुसंयुत्तम् । विम्बमध्यस्य-मालोक्य नेत्राभ्यां मनसा सह । न८, ग५, ६-एतेषु लेखेषु वहवोऽधिकाः श्लोकाः विद्यन्त इति ते षष्ठाध्यायस्यान्ते परिशिष्टे लिखिताः ।

धारयेत्पूरितं पश्चाच्चतुःषष्ठ्या तु मात्रया । उकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्प्रणवं जपेत् ॥५॥

यावद्वा शक्यते तावद्वारणं जपसंयुतम् । पूरितं रेचयेत्पश्चात्प्राणं बाह्यानिलान्वितम् ॥६॥

शनैः पिंगलया गागि द्वात्रिशन्मात्रया पुनः । मकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्प्रणवं जपेत् ॥७॥

प्राणायामो भवेदेषः पुनश्चैवं समभ्यसेत् । *ततः पिगलयापूर्यं मात्रैः षोडशभिस्तया ॥८॥

उकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्सुसमाहितः । पूरितं धारयेत्प्राणं प्रणवं विशक्तिद्वयम् ॥९॥

६/१—ग१, क $-\times\times\times$ । ६/२—ग२—धारयेज्जप——; ग४, न८—धारयन्जप——; ग१, क $-\times\times\times$ । ६/३—ग४, न८—पूरितं रेचयेत्प्राणं ; ग१, क $-\times\times\times$ । ६/४—न४, ग३———बाह्यानिलात्मकम् ; ग४, न८—पश्चाद्वाह्या———; ग१, क $-\times\times\times$ ।

```
*जपेदत्र स्मरन्मूर्ति मकाराख्यं महेश्वरम् ।.
यावद्वा शक्यते पश्चाद्रेचयेदिडयानिलम् ॥१०॥
```

†एवमेव पुनः कुर्यादिडयापूर्यं पूर्ववत् । नाडचा प्राणं समारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् ॥११॥

‡प्रणवेन सुसंयुक्तां व्याहृतीभिश्च संयुताम् । गायत्रीं च जपेद्विप्रः प्राणसंयमने त्रिशः ॥१२॥

पुनरचैवं त्रिभिः कुर्यात्पुनरचैव त्रिसन्घिषु । यद्वा समभ्यसेन्नित्यं वैदिकं लौकिकं तु वा ॥१३॥

रं २३/१-२ पर्यन्तं 'ग२' लेखे ६.६५-७८।१।२ श्लोकाः पाठान्तरैर्युक्ता दृश्यन्ते ते · स्वस्थानेषु न सन्ति । इमे १०-२३/१-२ श्लोकाश्च तत्र समूलं कुत्राऽपि न सन्तीत्यवगम्यते । $_{3}$ /१—न१, २,८,त———मूर्घ्नं; न७-अपेदेतत्स्मरेन्मूर्घ्नं; ग२,क $-\times \times \times \times$ । ३,—मकाराख्य महेरवरी(?); ग४, ५—मकाराख्यां महेरवरीम्; ग६—उकाराख्यं ; न८–अकाराख्यं महेश्वरम् ग२, क $-\times \times \times \times$ । १०/३–न३–——चैव ; -----तावत्; ग२, क $-\times \times \times \times$ । १०/४–न३–पश्चाद्रेचकयानिलम्(?); पिडयानिलम् ; ग२, क- imes imes imes imes imes । ा पाठान्तरत्वेन 'ग४' लेखे–अकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्पूर्वतत्तदा ॥ ,, 'ग५, ६, न८' लेखेषु-मकार---तथा ॥ /१-न६, ८-एवमेव----; न३-एवमेतत्पुनः----; ग२, ४, क- $\times \times \times$ ×। १, ७, ग६——पूर्वपूर्ववत्; न४, ग३——पूर्वपूर्वतः ; ग२, ४, क- × × × × । ६—यद्वा प्राप्यं(?)———; न१, २, ४, ५, ७, ग३—यथा————; त— $\overline{}$; ग२, क $-\times\times\times\times$ । ११/४—ग५—पूरियत्वोदरे————; न३— रश्चितां(?) ; ग२, क $-\times \times \times \times$ । — तु संयुक्तां ; न६——— च संयुक्तां ; न३——— च संयुक्तां (?) ; — समायुक्तां ; ग२, क-× × × ×। १२/२—न३, त——— '२, ४ \times संयुतम् ; ग२, क \times \times \times । ‡ अत्राधिका पंक्तिः 'नं८' रस्कां दोषहन्त्रीं सर्वार्थफॅलदोयिनीम्। १२/३-न३-गायत्रीं बां----; ग५-—सशिरस्कां त्रि: ; ग४, न८-गायत्रीं वा जपेदत्र ; न४-मंत्रं वायोर्जपेद्विप्र: ; ग३-वायुं (?) \times \times \perp $^{\prime}$ १—न४, ५—पुनर्श्वेव——; ग६—पुनर्श्वेनं——; न३, ६———— त्रिभिर्युक्तं ; ग२, $\times \times \times 1$ १३/२—न६, ७—पुनर्श्वेवं——; न३———— त्रिसन्ध्ययोः(?) ; imes imग२, क−× × × × । १३/४–न३, ४, ६, ८, ग१, ३, ५———तथा; \times \times \times \times

```
प्राणसंयमने विद्वान्जपेत्तिद्विशतिद्वयम् ।
ब्राह्मणः श्रुतसम्पन्नः स्वघर्मनिरतः सदा ॥१४॥
```

स वैदिकं जपेन्मन्त्रं लौकिकं न कदाचन । केचिद्भुतहितार्थीय जपिमच्छन्ति लौकिकम् ॥१५॥

द्विजवत्क्षत्रियस्योक्तः प्राणसंयमने जपः । वैश्यानां धर्मयुक्तानां स्त्रीशूद्राणां तपस्विनाम् ॥१६॥

प्राणसंयमने गागि मन्त्रं प्रणवविज्ञतम् । *नमोन्तं शिवमन्त्रं वा वैष्णवं वेष्यते बुर्षः ॥१७॥

यद्वा समभ्यसेच्छूद्रो लौकिकं विधिपूर्वकम् । प्राणसंयमने स्त्री च जपेत्तद्विशतिद्वयम् ॥१८॥

वैष्णवं चेष्यते---; न६-वैष्णवं जप्यते----; ग५-वैष्णवं वा यदिष्यते; ग२, क- × × × ×।

६, त' लेखेषु विद्यते ; न३— समभ्यसन्शूद्रो— ; ग१, ६, न७ $\frac{}{}$ $\frac{}{}$ $\frac{}{}$ स्त्वार्षकं $\frac{}{}$; न८— $\frac{}{}$ $\frac{$

स्त्रीवृत्(?) ; ग२, क $-\times\times\times\times$ । १८/४-न३-जपेत $(?\pi-)$ द्विशतिद्वयम् ; ग२, क-

सेन्मन्त्रं त्वार्षं (π) ————; ग२, क $-\times\times\times\times\times\times\times$ । १८/३–ग५——

X X X X X I

१८/१--२-एतौ द्वौ पादावेकत्र चिन्तनीयाहौँ । ग्रन्थे स्वीकृतः पाठः-'न१, २, ४, ५, ६, ग३,

न वैदिकं जपेच्छूद्रः स्त्रियरच न कदाचन । स्वाश्रमस्यस्य वैश्यस्य केचिदिच्छन्ति वैदिकम् ॥१९॥

सन्ध्ययोरुभयोनित्यं गायत्र्या प्रणवेन वा । प्राणसंयमनं कुर्याद्श्राह्मणो वेदपारगः ॥२०॥

नित्यमेवं प्रकुर्वीत प्राणायामांस्तु षोडश । अपि भ्रूणहनं मासात्पुनन्त्यहरहः कृताः ॥२१॥

*ऋतुत्रयात्पुनन्त्येनं जन्मान्तरक्वतादघात् । वत्सराद्ब्रह्महा शुद्घ्येत्तस्मान्नित्यं समभ्यसेत् ॥२२॥

योगाभ्यासरतास्त्वेवं स्वधर्मनिरताश्च ये । प्राणसंयमनेनैव सर्वे मुक्ता भवन्ति हि ॥२३॥

१९/१-ग२, क $-\times\times\times\times$ । १९/२-ग२, क $-\times\times\times\times$ । १९/१-२- एपँव पंक्तिः 'न४, ग३' लेखयोः किंचित्पाठान्तरेण १९/१-२, १९/३-४ पंक्तयोरन्तरालेऽपि विद्यते । १९/३-ग२, क $-\times\times\times\times$ । १९/४-ग२, क $-\times\times\times\times$ ।

२३/१-न१, ४, ५, ७—— रताश्चैव; न३—— रताश्चैव (?श्चैव); ग५, न८—— रताश्चैवं; न६, क $-\times\times\times$ । २३/२-न६, क $-\times\times\times$ । २३/४-न६, क $-\times\times\times$ । २३/४-ग३-सर्वे युक्ता——; ग५, ६-जीवनमुक्ता——;

बाह्यादापूरणं वायोरुदरे पूरको हि सः । सम्पूर्णकुम्भवद्वायोर्घारणं कुम्भको भवेत् ॥२४॥

*बर्हियंद्रेचनं वायोरुदराद्रेचकः स्मृतः । प्रस्वेदजनको यस्तु प्राणायामेषु सोऽघमः ॥२५॥

कम्पको मध्यमः प्रोक्त उत्थानश्चोत्तमो भवेत् । पूर्वं पूर्वं प्रकुर्वीत यावदुत्तमसम्भवः ॥२६॥

सम्भवत्युत्तमे गागि प्राणायामे सुखी भवेत् । प्राणो लयति तेनैव देहस्यान्तस्ततोऽधिकः ॥२७॥

देहरूचोत्तिष्ठते तेन कृतासनपरिग्रहः । निःश्वासोच्छ्वासकौ तस्य न विद्येते कथंचन ॥२८॥

२४/१—न४—बाह्यस्य वायोर्ह् दये; क— $\times \times \times \times 1$ २४/२—न३———पूरकं (?) हि सः; न६——• हदरे पूरितो भवेत्; न४—पूरणात्पूरको हि सः; क $-\times\times\times$ २४/३——कुंभ-(व-)द्वायो—; ग२——वित्कुक्षौ; न१——वद्वायुः—; ग५——कुम्भके वायो-; न४-पूर्णकुंभो भवेद्वायो—; ग३-बाह्याद्वा पूरणं वायोः-; क- $\times \times \times \times$ । २४/४—न८—घारणं कुम्भवद्भवेत् ; ग२—घारणे——— ; न४—— र्घारणे —————; क– × × × ×। *न८–बहिर्यद्रेचनं वायोर्घारणं कुम्भको(?)भवेत– इत्यधिका पंक्तिरत्र। २५/१–ग३–बहिर्याद्वेचनं——(?) ; न२–बहिर्विरेचनं——; क $\times \times \times \times 1$ ग४——हदराद्रेचकं (?) ततः ; न२——हद्गाराद्रेचकः——; क $-\times$ \times \times \times । २५/३—ग३——जनको यस्स; ग२, क- $\times \times \times$ \times । २५/४—न२, ५, त– प्राणायामस्तु—; ग३– \times \times \times सो \times दः(?); ग२, क– \times \times \times \times । २६/१-न१, २, ४, ५, ७, त, ग४-कम्पनान्मध्यमः---; न३, ६, ग५, ६-कम्पनो —_; न८—कम्पनं मध्यमः———; ग२, क– × × × ×। २६/२– न१, २, ४, ५, ७-उत्थानाच्चोत्तमो-; ग३- उत्थानाचो-(?च्चो-) त्तमो-; ग४, न८-उत्यानं चोत्तमो———; न३-उत्थितश्चोत्तमो———; ग२, क $-\times\times\times$ २६/३-ग२, ३, क- \times \times \times \times । २६/४-न५ सम्भवेत्(?); न६----संत्रमः(?); ग४——सम्भवम्(?); ग२, ३, क $-\times \times \times \times$ । प्राणायामसुधीर्भवेत्(?); न३, क $-\times\times\times\times$ । २७/३--ग४-प्राणो लीयेत------; ग३-प्राणालयेति (?)—; न८-प्राणा लयन्ति—; क- \times \times \times \times \times 1 २७/४-ग२, न३, ६, ग५, ६, त्रि. पु., मु. पु., क. पु.-देहस्यान्तस्ततोऽधिकः ; ग२, न८, मुं पु., न. पु.- देह-स्यान्तस्ततोऽधिकम् ; न१, ४, ५-देहःस्यात्तपनाधिकः ; न२, ६, त- तापनाधिकः ; ग३–देहस्याभवनायक (?) ; क $-\times\times\times$ २८/१—न३—देहस्योत्तिष्ठते (?—श्चोत्तिष्टते)—; न६—देहस्य तिष्ठते (?)—; क $-\times\times\times\times$ । २८/२—ग२—त्यक्तासन(?)——; न२—कृतासनपरिग्रहात्; क $-\times\times\times$ । २८/३—न३—

निःश्वासोच्छवासको (?) तस्या (?); ग३-निःश्वासोच्छवासका (?) ; क-× × × × । २८/४-ग६, न८—कदाचन ; न३-नि (?) विद्येते कथचन ; क- × × × ।

देहे यद्यपि तौ स्यातां स्वाभाविकगुणावुमौ । तयापि नश्यतस्तेन प्राणायामोत्तमेन हि ॥२९॥

तयोर्नाशे समर्थः स्यात्कर्तुं केवलकुम्भकम् । रेचकं पूरकं मुक्त्वा मुखं यद्वायुधारणम् ॥३०॥

प्राणायामोऽयमित्युक्तः स वै केवलकुम्भकः । रेच्य चापूर्य यः कुर्यात्स वै सहितकुम्भकः ॥३१॥

सिंहतं केवलं चाय कुम्भकं नित्यमभ्यसेत् । यावत्केवलसिद्धिः स्यात्तावत्सिहितमभ्यसेत् ॥३२॥

केवले कुम्मके सिद्धे रेचपूरणवर्जिते। न तस्य दुर्लभं किचित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥३३॥

३०/१-न५-तयोर्नाशं(?)——; न३-तयोर्नाशं समर्थ(:)——; ग३-तयोर्नादः(?)समर्थस्य(?); ग५-तयोर्नान्यः—; न८—सुवृद्धः—; क $-\times\times\times\times$ । ३०/२-न३—केवलकुम्भकैः(?); ग३- + + केवल + +; क $-\times\times\times\times$ । ३०/३-न१——गत्वा(?); ग५——हित्वा(?); क $-\times\times\times\times$ । ३०/४-न३, ४, ग३, ६-यदिस्मन्वायुधारणम्; न१, २, ५, ७, ८, ग५-यदास्मिन्वायु——; ग४-ययास्मिन्वायु——; ग१-यित्स्थत्वा——; ग२-यत्तु स्याद्वायु——; न३-यिस्मन्वा वायु——; क $-\times\times\times\times$ ।

३१/१-न३-प्राणायामो नित्ययुक्तः(?); ग२-प्राणायामस्य विध्युक्तः(?); क- \times \times \times \times 1 ३१/२-न३-सर्वे (?); न४-सर्वे केवलकुम्भकः(?); न८-सर्वे: (?); ग२-तत्स्यात्केवल ; क- \times \times \times \times 1 ३१/३-न१, २, ५, ७ चापूरयेत्कुमान्; ग३-यः कुम्भः(?) न४-यः + +; न३-विरेच्यापूरये + +; ग२, ५, ६, क- \times \times \times \times 1 ३१/४-न३-सर्वे(?) ; त विहित ; ग२, ५, ६, क- \times \times \times \times ; 1

३२/१-न१, २, ग१, २, त—वाय ; न४, ग५, ६—वापि ; ग३—वाह्यं(?); न३-आत्मन्यात्मानमारोप्य; क- $\times \times \times \times$ । ३२/२-ग४-कुम्भके ; क- $\times \times \times \times$ । ३२/३-न३—सिद्धि(:) ; क- $\times \times \times$ । ३२/४-ग६-तावदेवं समभ्यसेत्; क- $\times \times \times$ ।

३३/१—न१, ५, ८, ग१—केवलं कुम्भकं \times \times ; न३—केवलं कुम्भकं(?)——; ग२—केवलः कुम्भकः सिद्धो; क— \times \times \times \times । ३३/२—ग३, ४, ६—रेचपूरक———; ग२—रेचपूरकवितः ; क— \times \times \times \times । ३३/३—४— क— \times \times \times \times ।

मनोजवत्वं रूभते पिलतादि च नश्यति । मुक्तेरयं महामार्गो मकाराख्यान्तरात्मनः ॥३४॥

नादं चोत्पादयत्येषः कुम्भकः प्राणसंयमः । प्राणसंयमनं नाम देहे प्राणस्य घारणम् ॥३५॥

एषः प्राणजयोपायः सर्वमृत्यूपघातकः। किंचित्प्राणजयोपायं तव वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥३६॥

बाह्यात्त्राणं समाकृष्य पूरियत्वोदरस्थितम् । नाभिमध्ये च नासाग्रे पादाङगुष्ठे च यत्नतः ॥३७॥

घारयेन्मनसा प्राणं सन्ध्याकालेषु सर्वदा । सर्वरोगविनिर्मुक्तो जीवेद्योगी गतक्लमः ॥३८॥

३४/१-त-मनोजयत्वं----; क- \times \times \times \times 1 ३४/२-त३, ५, ग५, ६-----विनश्यति ; न३—स्कलितादि च——(?); ग३—बिदतादि च———(?); न८—पटुतादि च ———; क- × × × × । ३४/३-न८, क-× × × × । ३४/४-न१, २, ५, ग६—मकाराख्योऽन्तरात्मकः ; न३—भकाराक्षोतरात्मकः(?) ; ग४—मकाराख्यो हठात्मकः(?) ; ग५-मकाराख्योऽन्तकात्मकः; न७-मकृराख्योतरात्मकः(?) ; न८, क $-\times\times\times$ ३५/१-त, ग२, न५---चोत्पादयत्येव ; न८-नादं च स्वादयत्येषः(?) ; ग१-ज्ञानं चोत्पादयत्येषः; क $-\times\times\times$ \times । ३५/२ $-\pi$ —प्राणसंयमात् ; न३— प्राणसंयुतः; ग५, ६–ज्ञेयः केवलकुम्भकः; न८–कुम्भकः केवलो हि तः(?सः); क $-\times \times \times \times I$ ३५/३—ँग५, ६—प्राणसंयमनो———; क- imes i(?) ; ट——— धारणी(?) ; क— $\times \times \times \times 1$ ३६/१-न३, ५, ६, ७, ग४, ५-एव(:)----; ग६-एव---; ग३-विषप्राण——(?); क $-\times\times\times$ । ३६/२–न४–स स्यान्मृत्यूपघातकः(?); क $-\times\times\times\times$ । -स्तव-; न४- सत्वं(?)—; क- \times \times \times \times I ३७/१-ग२--बाह्याद्वायुं----; न४--बाह्यं प्राणं----; ग३--बाह्यप्राणं----; न८—बाह्यप्राणान्समाकृष्य ; क $-\times\times\times\times$ । ३७/२—ग६-पूरियत्वोदरे स्थितः; क $-\times\times\times\times$ । ३७/३-क $-\times\times\times\times$ । ३७/४-न३-पादागुष्टेषु (?)-क- × × × ×। ३८/२-नई, ७, ग५-वा सदा; न५-वै सदा; न४, ग३----वा तदा; क $-\times\times\times$ \times । ३८/३-४-न६-सर्वरोगिवनाशः स्यान्नाभिमध्ये च घारणात्; न४-तदेव लिखितमासीत्तथापि पीतरंगेन विलोपितं दृश्यते तस्य स्थाने च न किचिदन्यत्प्रतिनिधापितम् । ३८/३—ग२—सर्वदोषविनिर्मुक्तो ; क $-\times \times \times \times 1$ ३८/४—ग४—जीवेहीर्घं——— ; न \sim

जीवे + र्ष गतश्रमः (?); क $-\times \times \times \times$ ।

*नासाग्रे घारणं गार्गि वायोविजयकारणम् । सर्वरोगविनाशः स्यान्नाभिमध्ये च घारणात् ॥३९॥

शरीरं रुघुतां याति पादाङगुष्ठे च घारणात् । रसनावायुमाकृष्य यः पिबेत्सततं नरः ॥४०॥

श्रमदाहो न तस्यास्तां नश्यन्ति व्याधयस्तथा । सन्ध्ययोर्ब्राह्मकाले वा वायुमाकृष्य यः पिबेत् ॥४१॥

त्रिमासात्तस्य कल्याणि जायते वाक्सरस्वती । षण्मासाभ्यासयोगेन महारोगैः प्रमुच्यते ॥४२॥

आत्मन्यात्मानमारोप्य कुण्डल्यां यस्तु घारयेत् । क्षयरोगादयस्तस्य नश्यन्तीत्यपरे विदुः ॥४३॥

*अत्र "न३" लेखे विशेषः श्लोकः—इडया वायुमाकृष्य भ्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् (?—यन्) । यः पिबेदमृतं शुद्धं व्याधिभिर्मुच्यते नरः ॥

३९/१–ग४, ५–नासाग्रघारणं———; क $-\times\times\times\times$ । ३९/२–क $-\times\times\times\times$ । ३९/३–४–न४–एषा पंक्तिलिखित्वा पीतरंगेनाच्छादिता दृश्यते । ३९/३–क $-\times\times\times\times$ । ३९/४–न३, ६, ग४, ६————तु घारणात्; क $-\times\times\times\times$ ।

४२/१-न४, ग३---तस्य कल्याणं। ४२/४-न२, ३, ६, ७. ग१, ३, त, क-महारोगात्---।

४३/१-न४-आत्मानं स्थान----(?); ग४-आत्मन्यमुं समारोप्य। ४३/२-त, न३-कुण्डलिन्यां तु-----; न४, ग३, ५, ६-कुण्डल्या----। ४३/४-ग२-----जगुः; न८, क-नश्यन्तीत्यब्रुवन्विदः। जिह्नया वायुमानीय जिह्नामूले निरोधयन् । यः पिवेदमृतं विद्वान्सकलं भद्रमस्नुते ॥४४॥

आत्मन्यात्मानिमङया समानीय श्रुवोन्तरे । पिवेद्यस्त्रिदशाहारं व्याघिभिः स विमुच्यते ॥४५॥

*नाडीभ्यां वायुमारोप्य नाभौ वा तुन्दपार्श्वयोः । घटिकैकां वहेद्यस्तु व्याघिभिः सोऽभिमुच्यते ॥४६॥

मासमेकं त्रिसन्ध्यायां जिह्नयारोप्य मारुतम् । †पिबेद्यस्त्रिदशाहारं धारयेत्तुन्दमध्यमे ॥४७॥

४४/१—न२, ५, ७, ग३—जिह्वायां—; ग१— $\times \times \times \times \times 1$ ४४/२— अत्र स्वीकृतः पाठो 'ग४' लेख एव विद्यते, सर्वेष्वन्येषु लेखेषु सर्वेषु मुद्रितपुस्तकेषु तु——— निरोधयेत्—इति पाठस्तथापि ग्रन्थसन्दभ स न समीचीन इति न स्वीकृतः। ग१— $\times \times \times \times 1$ ४४/३—ग२—स पीत्वामृतं———; ग४—पिवेत्तदमृतं———; ग१— $\times \times \times \times 1$ ४४/४—न३—त्रिकालं———; ग१— $\times \times \times \times 1$

गुल्माष्ठीला प्लीहा चान्ये त्रिदोषजनितास्तया । तुन्दमध्यगता रोगाः सर्वे नश्यन्ति तस्य वै ॥४८॥

ज्वराः सर्वे विनश्यन्ति विषाणि विविधानि च । बहुनोक्तेन कि गागि पलितादि च नश्यति ॥४९॥

४८/१-अस्य चरणस्य पाठो यथोपरि स्वीकृतस्तथा न कस्मिन्नपि लेखे न वा मुद्रितपुस्तके विद्यते । मुदितपुस्तकेम्यो त्रिवेन्द्रम्मुद्रिते "गुल्माषी वा प्लीहा चान्याः" इति यः स्वीकृतः पाठस्त्त्र "गुल्माषी" इति शब्दोऽर्थहीन इव दृश्यते ; कोश "अषी" "आषी" वा इति न कोऽपि शब्दो विद्यते, "अन्याः" शब्दे च व्याकरणदोषो दृश्यते। मुरादाबाद-कलिकातामुद्रित्योः "गुल्मप्लीहोदरं चान्ये" इति यः पाठः" सोऽपि दोषयुक्तः; "गुल्मप्लीहोदर् "इत्यत्र "उदरं" न कस्यापि रोगस्य नाम, समासान्ते नपुंसकिंग-स्यैकवचनप्रत्ययश्च न युक्तौ ग्रन्थसन्दर्भे । मोहमय्यां मुद्दितपुस्तके "गुल्फप्लीहोदराश्चान्ये" इति यः पाठः सोऽपि न युक्तः, 'गुल्फम्' इत्यवयवस्य, न कस्यापि रोगस्य नाम ; 'उदरम्' इत्यपि न रोगस्य नाम । नडीआदपुस्तके "गुल्मप्लीहोदराश्चान्ये" इति यस्तत्रापि समासान्ते "उदरम्" शब्दोऽस्त्येव । षोडश हस्तलेखेषु पर्नियाः प्रथम्षडक्षराणा १२ भिन्नभिन्न पाठाः; अन्त्याक्षरद्वयस्य च १० भिन्नभिन्न पाठाः दृश्यन्ते । तेषां समन्वये कृते सित किचित्संशोधनेन च पंच पाठा आप्यन्ते, ते:-"ग१, ३, ४, ५, ६, नंद, ८, त, क-गुल्माष्टीला प्लीहा ; न्१, २, ५, ७-गुल्ममाला प्लीहा ; न३-गुल्मप्लीहा जरा ; न्४-गुल्मादिनि लोम्नि वा ; ग२-गुल्फे निष्टावित, इति । तेभ्यः प्रथमः "ष्ट" स्थान "ष्ठ" निवेशनाद्यो लब्धः स स्वीकृतोऽत्र । अन्त्याक्षरद्भयस्यापि तथैव समन्वये कृते सति १० पाठा अविश-ष्यन्ते, ते:-ग६-जन्यः; ग५-जान्यः; न१-वान्यः; ग३-वान्यः; न७-वान्याः; न२५ वान्यान् ; ग्१, त-चान्याः ; न३, ४, ८, ग४, क-चान्ये ; ग्२-च यत् ; न्६-हा वाता इति। तेभ्यः श्लोकस्य द्वितीयायां पंक्त्यां "रोगाः" शब्दो वर्तते इति स पाठो ग्रणाहीं भवति येन प्रथम चरणस्य द्वितीयेन सम्बन्धो युज्येत् । तस्मात् "चान्ये" कि वा "वान्ये" पाठः समीचीनो भवति । तत्र "गुल्मः-" पंचप्रकारो रोगविशेषः ; "पंच गुल्मा इति वातिपत्तिकफसन्निपातशोणितजाः पंच प्लीह-दोषाः इति गुल्मेव्यां स्थित चरकसंहितायाँ १.१९.४ सूत्रे कथितत्वात् । "अष्ठीला", अपि द्विप्रकारो रोगविशेषः, "उत्तरापये दीर्घवर्तुल्याषाणिवशेष इत्येके, चर्मकाराणां वर्तुलदीर्घा लौही भाण्डि-रित्यपरे (डल्ह्ण)" इति सुश्रृतसंहितायां निदानस्थाने १.८७-८८ श्लोकयोरुपरि टीकाकारस्य वक्तव्ये। तस्याः प्रकारौ "बाताच्छीला" (१.८७,) प्रत्यच्छीला" (१.८८) चेति वर्णितौ सुश्रुतेन। "प्लीहा" शब्दस्यार्थो प्लीहाविवर्धनं नाम रोग इत्यपि भवतीति शब्दकोशभ्यः प्रतीयते। एवं गुल्म, अष्ठीला, प्लीहा, रोगाः, अन्ये च त्रिदोषजनितास्तुन्दरोगाः अधस्तात्कथितेन प्राणनिरोधनाभ्यासेन नश्यन्तीत्यर्थफल-दायको प्रथमचरणस्य पाठः "गुल्माष्ठीला प्लीहा चान्ये" इति संगृहीतोऽस्मिन्ग्रन्थे । "जन्याः" इति पाठो न कुत्रापि विद्यते । यद्यपि सोऽपि समीचीनो भवेन्, यदि "गुल्म", "अष्ठीला", "प्लीह्रा" शब्दाः शरीरा-वयववाचका भवेयुः। तेभ्यः "गुल्म", "प्लीहा" च शब्दौ तद्वाचकौ स्तस्तथापि तौ पर्यायशब्दौ भवतस्तेन पुनरुक्तिदोष आगच्छित । तस्मात् "गृ६" लेखान्तर्गतः "जन्यः" इति पाठो "जन्याः" इति बहु-वचनप्रत्ययान्वितस्य मूलशब्दस्य विकृतिरिति मत्त्वा न संगृहीत: ॥

४८/२—ग३—तुन्दमध्यगतो रोगो(?) ग४—तुन्दमध्ये महारोगाः । ४८/४—न१, २, ५, ७—सर्वे नश्यन्ति किल्बिषाः; ग२——तत्क्षणात् ।

४९/१-ग५-रुजः ; ग२-ज्वरानल्पा(?) ; ग४- सर्वेऽिप नश्यन्ति । ४९/३-ग४-िकमत्र बहुनोक्तेन । ४९/४-न१, २, ग१, २, त, न८, क-पिलता-नश्यति पिलतानि च ; ग५-िक गार्गि फिलितेन च ।

एवं वायुजयोपायः प्राणस्य तु वरानने ।

शक्यमासनमास्थाय समाहितमनास्तथा ॥५०॥

करणानि वशीकृत्य विषयेभ्यो बलात्सुघीः। अपानमूर्व्वमाकृष्य प्रणवेन समाहितः ॥५१॥

*हस्ताभ्यां बन्धयेत्सम्यक्कर्णादि करणानि च । अङगुष्टाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां च चक्षुषी ॥५२॥

नासापुटौ मध्यमाभ्यां प्रच्छाद्य करणानि वै । आनन्दानुभवं यावत्तावन्मूर्द्धनि धारयेत् ॥५३॥

५०/१-न४, ग५, ६-एष वायोर्जयोपायः ; ग२-एवं वायुजयो यस्य (?) ; ग४-ध्रुवं वायो- र्जयोपायः । ५०/२-ग६, क-प्राणस्य च
५१/१-ग२- $\times \times \times \times 1$ ५१/२-ग४- बलात्सुखी; ग२- क्रमात्सुघी:; ग३- $\times \times \times \times 1$ ५१/३-त-अपानमू िक्नमाकुष्य(?); न३-अपानमू द्वि ; ग४- मूर्षिन ; ग३- $\times \times \times \times 1$ ५१/४-ग२-प्रणवे सुसमाहित:; ग-६- प्राणं तत्रैव धारयेत् ; ग५-वायुमार्गविधानकम् ; क-वायुमार्गवितातकृत्(?) ; ग३- $\times \times \times \times 1$ भअत्र केषु लेखेष्वधिका पंक्तिः । सा च-न६, ग५, ६, त-वित्स्थाने निरुद्धयैनं प्राणं तत्रैव धारयेत् ; 'क, न८' लेखयोः सा विद्यत एव, तदुपिर च तस्याः पाठान्तरं- "विस्तिस्थाने निरुद्धयैनं प्राणं तत्रैव घारयेत् ; 'क, न८' लेखयोः सा विद्यत एव, तदुपिर च तस्याः पाठान्तरं- "विस्तिस्थाने निरुद्धयैनं प्राणं तत्र निरोधयेत्" इत्यिप दृश्यते ; ।
५२/१-न३
५३/१-न१, २, ३, ७, ग२,-नासापुटे; ग४, न८-नासापुटं; ग१ — वयान्याभ्यां ; त, ग२

ग६-ताबन्मूर्घनि रोधयेत् ; ग४-ताबन्मूर्घनि चानयेत् ।

प्राणः प्रयात्यनेनैव ततस्त्वायुविधातकृत् । ब्रह्मरन्ध्रे सुषुम्णायां मृणालान्तरसूत्रवत् ॥५४॥

नादोत्पत्तिस्त्वनेनैव शुद्धस्फटिकसन्निमा । आमूर्घ्नो वर्तत नादो वीणादण्डवदुत्थितः ॥५५॥

शंखध्वनिनिभस्त्वादौ मध्ये मेघध्वनिर्यथा । व्योमरन्ध्रे गते नादे गिरिप्रस्रवणं यथा ॥५६॥

व्योमरन्ध्रे गते वायौ चित्ते चात्मिन संस्थिते। तदानन्दी भवेद्देही वायुस्तेन जितो भवेत् ॥५७॥

योगिनस्त्वपरे ह्यत्र वदन्ति समचेतसः। प्राणायामपराः पूता रेचपूरणवर्जिताः ॥५८॥

५४/१—ग३—प्राणं(?)————; न५—प्राण(:)————। ५४/२—न१, २, ५, ग६—ततश्चायुर्विघातकृत्; न३—तत आयु————; न६—ततस्यायु(?)———; न८— ततश्चायुर्विघातकः। ५४/४—न४, ग३—मृणालस्यांतसूत्रवत्।

५५/१-"नालोत्पित्तस्त्वनेनैव" इति पाठः, "त, ग२, ६," लेखेषु, शिष्टेषु सर्वेषु तु "नादोत्पित्त — " इति; मुद्रितपुस्तकेभ्यो त्रिवेन्द्रम्पुस्तक एव प्रथमः, चतुःस्वीतरेषु च द्वितीयः। तयोः को मूल आसीदिति निर्णेतुं न शक्यते यतो यद्यपि द्वितीयायां पंक्त्यां ५६ तमे श्लोके च नाद-स्पैव वर्णनं विद्यते तथापि नादोत्पित्तः "शुद्धस्फिटिकसिन्नभा" कथं भवेदिति न कत्पनाक्षमम्। द्वितीय चरणे ये पाठभेदास्तेऽपि न तत्करणे सहायभूताः। ५५/२–ग२——सिन्नभम्; न१, २, ४, ५, ८, ग१, ३, ४, ६, क——सिन्नभः। ५५/३–न१–आमूर्घो(?)——; ग५–आमूर्घिन——; ग३–आमूर्घो———; ग२–आमूर्छो वर्षते नाड्या(?); ग४–आमूर्घो वर्ततं धीरो; न२——वर्षते——। ५५/४–ग२——दुत्थितम्; ग६, क——समुद्धवः; न४–विणानादवदुत्थितः; न४, ग३– \times × × × × ।

५७/१-त— नादे; क-ब्रम्हरन्ध्रोगते— । ५७/२-त-गिरिप्रस्रवणं यथा । ५७/३-न२, ७-तदानन्दी भवेद्योगी ; न४-तदानन्दो भवेद्योगी ; त-सदानन्दी भवेद्देही ; न३-तेनानन्दी— ; न५-तदानन्दो-द्भवो देही (?); न६— देवि; ग३-तदानादी भवेद्देहे ; ग६-ततो नन्दी (?) भवेद्देही ; ५७/४-क-"एकं तालपत्रं गिलतम् "इत्यत्र लेखकस्य टिप्पणी. ।

दक्षिणेतरगुल्फेन सीवनीं पीडघेत्शिराम् । अघस्तादण्डयोः सूक्ष्मां सब्योपरि च दक्षिणम् ॥५९॥

जंघोर्वोरन्तरं गागि निश्छिद्वं बन्धयेह्ढम् । समग्रीवशिरस्कन्धः समपुष्ठः समोदरः ॥६०॥

नेत्राभ्यां दक्षिणं गुल्फं लोकयन्नुपरिस्थितम् । घारयन्मनसा साधै व्याहरन्त्रणवाक्षरम् ॥६१॥

आसने नान्यघीरास्ते द्विजो रहिस नित्यशः । क्षत्रियश्च बरारोहे व्याहरन्प्रणवाक्षरम् ॥६२॥

आसने नान्यघीरास्ते रहस्येव जितेन्द्रियः । वैश्याः शूद्राः स्त्रियश्चान्ये योगाभ्यासरताः नराः ॥६३॥

६०/१-न१, २, ५, ७, ग३, ५, ६-जंघोर्वोरन्तरे—; न६-जंघयोरन्तरे—; ग२-ग२-जंघेदारन्तरं(?)—; क- \times \times \times \times \times \times \times \times । ६०/२-ग६-अछिद्रं—; ग३- निश्चिनुं बन्धयोर्दृढाम्(?)—; क- \times \times \times \times \times \times \times \times । ६०/३-ग५, ६- \times \times शिरः कायः; न६, ग४——शिरस्कश्च । ६०/४-क- \times \times \times \times \times \times

६१/१–न१, २, ५, ७——— दक्षिणे गुल्फे ; क- $\times \times \times \times$ । ६१/२–न१, २, ५, ७-लोकयन्नुपरि स्थितः(?) ; ग२-लोकयन्नुदरस्थिरम् ; ग३-लोकयाम परिस्थितम्(?) ; क- $\times \times \times$ । ६१/३-ग१, २, न६-भारत्या—— ; ग३-वारया मनसा(?)—— ; ग५-व्याहृत्या—— ; ग४————— सिद्धं(?) ; न३, क- $\times \times \times$ ×। ६१/४-न३, क- $\times \times \times$ ×।

शैवं वा वैष्णवं वाय व्याहरन्नन्यमेव वा । आसने नान्यघीरास्ते दीपं हस्ते विलोकयन् ॥६४॥

आयुर्विघातकृत्प्राणस्त्वनेनाग्निकुलं गतः । घूमघ्वजजयं यावन्नान्यघीरेवमभ्यसेत् ॥६५॥

घारणं कुर्वतस्तस्य शक्तिः स्यादिष्टमोजने। देहरूच लघुतां याति जठराग्निश्च वर्धते ॥६६॥

दृष्टिचिह्नस्ततस्तस्मान्मनसारोप्य मारुतम् । मन्त्रमुच्चारयन्दीर्घं नाभिमध्ये निरोधयेत् ॥६७॥

६७/१-एतच्चरणं द्विषा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णितच्ये । तत्र प्रथमो विभागः "दृष्टिचिह्न-" । तस्य ये पंच भेदा दृष्यन्ते तेः-न१, ३, ४, ६, ८, ग१, ४, ५, ६, त-दृष्टिचिह्नः- ; न२, ५-दृष्टिचिह्नं ; ग३-दृष्टिचिह्नं ; न६-दृष्टिचिह्नं ; न६-दृष्टिचिह्नं ; न६-दृष्टिचिह्नं ; न६-दृष्टिचिह्नं । द्वितीयो विभागः "ततस्तस्मात्" । तस्य त्रयः पाठभेदा दृष्यन्ते, ते :-न३, ४, ६, ८, ग३, ४, ५, ६-ततस्तस्मात् ; न१, ७-ततस्तिस्मन् ;न२, ५, ग१,

यावन्मनो लयत्यस्मिन्नाभौ सवितृमण्डले । तावत्समभ्यसेद्विद्वान्नियतो नियतासनः ॥६८॥

एतेन नाभिमध्यस्थघारणेनैव मास्तः । कुण्डलीं याति विह्निश्च दहत्यत्र न संशयः ॥६९॥

सन्तप्ता बह्मिना तत्र वायुना चालिता स्वयम् । त्रसार्य फणभृद्धोगं प्रबोधं याति सा तदा ॥७०॥

६९/१-न१, २, ५, ७, ग१ — नाभिमध्यस्यो ; न३ — नाभिमध्यस्थं (?) ग३ — नाभिमध्यस्तु ; ग४ — नाभिमध्येन; ग२, क- \times \times \times \times 1 ६९/२-ग३-बारणे नैव(?) — ; न४-धारयेच्चैव मारुतम्; ग२, क- \times \times \times \times 1 ६९/३-न३-कुंडलीं चाति(?) ; न८-कुंडलीं वाति ; ग५, ६-कुंडलीं वायु ; ग१-कुंडलीं यत्र — (?) । ग२, क- \times \times \times \times 1 ६९/४-ग३-देह्यत्यत्र(?) ; ग२, क- \times \times \times \times \times 1

प्रबुद्धे संसरत्यस्मिन्नाभिमूले तु चिक्रणि । ब्रह्मरन्ध्रे सुषुम्णायां प्रयाति प्राणसंज्ञकः ।।७१।।

सम्प्राप्ते मारुते तस्मिन्सुषुम्णायां वरानने । मन्त्रमुच्चार्य मनसा हृन्मध्ये धारयेत्पुनः ॥७२॥

हृदयात्कण्ठकूपे च भ्रुवोर्मध्ये च धारयेत् । तस्मादारोप्य मनसा सान्नि प्राणमनन्यधीः ॥७३॥

घारयेद्व्योम्नि विप्रेन्द्रे व्याहरन्प्रणवाक्षरम् । बायुना पूरिते व्योम्नि साङ्गोपाङ्गे कलेवरे ॥७४॥

७१/१-न१, २, ५, ७, त संचरत्यस्मिन् ; न३, ग१, ३, ६ संस्मरत्यस्मिन् ; न४ प्रसृते ह्यस्मिन् ; ग५ ज्य स्फुरत्यस्मिन् ; ग४-प्रबुद्धः संस्मरत्यस्मिन् ; ग२, क- \times \times \times । ७१/२-न१, २, ५, ७, त-नाभिमूले च ; ग३ ज्य चाश्रणि(?); ग१- आदिमूले च चित्रणि ; ग२, क- \times \times \times । ७१/३-ग२, क- \times \times \times । ७१/४- न२ प्राणसंज्ञकम् (?) ; ग१, न७ प्राणसंज्ञकम् (?) ; ग३ प्राणसंज्ञकम् ; ग२, क- \times \times \times \times ।

७२/१–२—न४–एषा पंक्तिविद्यत एव तथापि सा न स्वस्थाने यथात्र, किन्तु ७२/३–४, ७३/१–४ अनन्तरम्। ७२/१–न२, ७, ग२, क $-\times\times\times\times$; न६—के प्राप्ते——। ७२/२–न२, ७, ग२, क $-\times\times\times\times$ । ७२/४–न३, ग३——सुघी: ; ग४——धारयत्ततः ; न२, ७, ग२, क $-\times\times\times$ ।

७३/१—ग५, ६—हृदयात्कण्ठमध्ये च ; न३—हृदये कण्ठकूपे(ऽ)थ ; न८—हृदयात्कन्दमुले च ; न१, ४, ५, ग२, क— \times \times \times । ७३/२—ग५——दिक्षणाम् ; न१, ४, ५, ग२ क— \times \times \times । ७३/३—४—ग३—७१ श्लोकस्य पुनरुक्तित एषा पंक्तिविद्यत अत्र । ७३/३—न१, ग२, क— \times \times \times । ७३/४—न२, ३, ६—साग्निप्राणमनन्यधीः ; ग२, क— \times \times \times \times ।

तदारमा राजते तत्र यथा व्योम्नि विकर्तनः ।

शरीरं विसुसृक्षुश्चेदेवं सम्यक् समाचरन् ॥७५॥

एकाक्षरं परं ब्रह्म ध्यायन्त्रणवमीश्वरम् ।
संभिद्य मनसा मुच्चि ब्रम्हरन्ध्रं सवायुना ॥७६॥

प्राणमुन्मोचयेत्पश्चान्महाप्राणे खमध्यमे । देहातीते जगत्प्राणे शून्ये नित्ये ध्रुवे पदे ॥७७॥

आकाशे परमानन्दे स्वात्मानं योजयेद्धिया । ब्रह्मीवासौ भवेद्गागि न पुनर्जन्मभाग्भवेत् ॥७८॥

तस्मात्त्वं च वरारोहे नित्यं कर्म समाचर । सन्ध्याकालेषु वा नित्यं प्राणसंयमनं कुरु ॥७९॥

७८/१-न३-आकाशेयोपमानन्दे ; ग२, क- \times \times \times \times । ७८/२-न१, २, ४, ५, ७, ग३, त- \longrightarrow सुधीः ; न६- तदा ; ग२, क- \times \times \times । ७८/३-न३, ग५-त्रद्धौव स भवेदगािंग ; न४-त्रद्धौव संभवेदगािंग ; ग४-त्रद्धौव संभवेदगािंग ; ग३- त्रद्धौव संभवेदगािंग ; ग२, क- \times \times \times । ७८/४-ग२, क- \times \times \times ।

७९/१–ग३–तस्मात्त्वंच — ; न३, ग२, क $-\times\times\times\times$ । ७९/२–ग१, ३, ४– नित्यकर्म — ; म६— समाचरेः; न३, ग२, क $-\times\times\times\times$ । ७९/३–४– न३, क $-\times\times\times\times\times\times\times$ ।

प्राणायामपराः सर्वे प्राणायामपरायणाः । प्राणायामिवशृद्धा ये ते यान्ति परमां गतिम् ॥८०॥

प्राणायामादृते नान्यत्तारकं नरकादिप । संसारार्णवमेग्नानां तारकः प्राणसंयमः ॥८१॥

तस्मात्त्वं विधिमार्गेण नित्यं कर्म समाचर (न्)। विधिनोक्तेन मार्गेण प्राणमंयमनं कुरु ॥८२॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये षष्ठोऽध्यायः ॥

परिशिष्टम्

षष्ठाध्यायस्य ४।२ अनन्तरं 🕂 इति संज्ञितायां पादिटप्पण्यामुल्लिखिता अधिकाः श्लोकाः ॥

न८--नासाग्रे दृक् सदा सम्यक् सव्ये न्यस्येतरं करम् । नासाग्रे शशमृद्धिम्बे ज्योत्स्नाजालवितानके ॥(१)॥

अम्बोमा (?) सहितं शुभ्रं सोमसूर्याग्निलोचनम् । पंचवक्त्रं महादेवं चन्द्रशेखरमीश्वरम् ॥२॥

नन्दिवाहनसंयुक्तं सर्वदेवसमन्वितम् । प्रसम्नं सर्ववरदं घ्यायेत्सर्वायुषं शिवम् ॥३॥

यो वेदादी स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः । अकारमूर्तिरेतेषां रक्तांगी हंसवाहिनी ॥४॥

दण्डहस्ता सती बाला गायत्रीत्यवधार्यताम् । अकारमूर्तिरेतेषां कृष्णांगी वृषवाहनी ॥५॥

चऋहस्ता सती चैव सावित्रीत्यवधार्यताम । मकारम्तिरेतेषां श्वेतांगी ताक्ष्यंवाहिनी ॥६॥

शूलानन्दमयी वृद्धा सरस्वत्यवधार्यताम् । मोहेश्वरीति साँ प्राज्ञैः पश्चिमा परिकौर्तिता ॥७॥

स्ष्ठिस्थित्यन्तकालाद्या मकारोऽप्यन्तकात्मकः । अक्षरत्रयमेवैतत्कारणत्रयमिष्यते ॥८॥

त्रयाणां कारणं ब्रह्म सदूपं सर्वकारणम् । एकाक्षरं परं ज्योतिस्तमाङ्गः प्रणवं बुधाः ॥९॥

ग५-एभ्यः १, ४-१० क्लोका अस्मिन्नपि लेखे सन्ति निम्नलिखितैः पाठान्तरैः-

१/१-नासाग्रदृक्---। १/३;-नासाग्रशभृद्धिम्ब--। १/४-ज्योत्स्नाजालविता-नितम् । २–३– \times \times \times \times । 8/१–यद्वेदादौ — । ५/३–उकारमूर्तिरेतेषां । ५/४-श्वेतांगी तार्क्यवाहिनी। ६/४-कृष्णांगी बृषवाहिनी। ७/१-त्रिशूलानन्दमयी। ७/३-माहेश्वरीति सा प्राज्ञी । ८/१-सृष्टिस्थितिकृत्वाद्यौ (?) । ८/३-अक्षरत्रयमेतत् । ९/१-यात्राणां (?) ----। ९/२-भारूपं--

ग६-ये श्लोकाः (१, ४-१०) ग५ लेखे त एवास्मिन्नपि लेखे सन्ति तथापि तस्मिन्कानि विशिष्टानि पाठान्तराणि दृश्यन्ते, तानिः---

८०/१—क् $- \times \times \times \times$ । ८०/२—न४—"ब्रह्मविष्णुशिवादयः"——प्रथमं लिखितं यथा-स्वीकृतं चरणं पिधाय ; क $-\times\times\times\times$ ं । ८०/३-न४, ६, ग४, ५, ६-प्राणायामैविशुद्धा ये ;

८१/१–२–ग२–प्राणायामातारं ++ तारं नरकादिप(?); न६,क– $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । ८१/१—न५-प्राणायामादृतं——। ८१/२—न५, ७——नरकादिषु ; न२, त-तारको नरकादिवु(?) 1८१/३-न६, क- $\times' \times \times \times$ । ८१/४-ग३-तारकं प्राणसंयमम्(?) ;

८२/१-ग४-तस्मात्त्वं च वरारोहे; क- \times \times \times \times । ८२/२-न१, २,४,६,ग१ ३-नित्यकर्म ———; ग२–नित्यं संयममाचर ; क $-\times\times\times\times$ । ८२/३–न३–विधिनो-, क्तेन मार्ग्रेण (?)म.ग्रॉण ; ग २, ४, क $-\times\times\times\times$ । ८२/४-न३-प्राणसंय (-म-)नं----;

एवं ज्ञात्वा विघानेन प्रणवेन समन्वितम् । प्राणायामं ततः कुर्योद्देचपूरककुम्भकैः ॥१०॥

सप्तमोऽघ्यायः ॥

*याज्ञवल्क्य उवाच---

उक्तान्येतानि चत्वारि योगाङ्गानि द्विजोत्तमे । प्रत्याहारादि चत्वारि शृणुष्वाभ्यन्तराणि च ॥१॥

इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः । वलादाहरणं तेषां प्रत्याहारः स उच्यते ॥२॥

यद्यत्पश्यसि तत्सर्वं पश्येदात्मवदात्मिन । प्रत्याहारः स च प्रोक्तो योगविद्भिर्महात्मिभः ॥३॥

कर्माणि यानि नित्यानि विहितानि शरीरिणाम् । तेषामात्मन्यनुष्ठानं मनसा यद्वहिर्विना ॥४॥

सप्तमोऽध्यायः ॥

*न४, ५-श्री याज्ञवल्क्य उवाच ; न८-याज्ञवल्क्यः—; न३-श्री भगवानु ॥ न६-भगवानुवाच ; ग६-ओम् भगवान् ; न१, २, ७, ग१, २, ५, त, क— × × × ।

र/१—न३, ६— —————हि चरेतां (?) ; ग५— —————हि चरतां ; ग३— —————विचरतां । २/३—ग२—बलोदाहरणं (?)————।

३/१-न४-यद्यत्पश्यति—; न३-यच्च पश्यति——; ग३-यदु +++ ति——। ३/२-न१, २, ३, ४, ५, ६, ग१, ४-पश्येदात्मानमात्मिन ; ग२-पश्येदात्मानमात्मना । ३/३-ग६- स वै——। ३/४-न६-योगिविद्भिर्महात्मिभः(?) ।

४/१—ग३—कर्मणो निधित्यानि(?) । ४/२—ग३—विदितानि———। ४/४—न३— मनसो यद्बिहिनिना ; ग३—मनसा युद्धिविना(?) ; ग१—मनसा यत्प्रकिल्पितम् ।

विशेषा टिप्पणी:-एम्यो टिप्पणीम्यो स्पष्टमेव प्रतीयते यत् "ग५, ६" लेखावेकस्यैव मूललेखस्य प्रति-लेखाबिति, "न८" लेखरच तस्यैव मूललेखस्य तृतीयप्रतिलेखस्य प्रमतिलेख इति ।

प्रत्याहारो भवेत्सोऽपि योगसाधनमुत्तमम् । प्रत्याहारः प्रशस्तोऽयं सेवितो योगिभिः सदा ॥५॥

अष्टादशसु यद्वायोर्मर्मस्थानेषु धारणम् । स्थानात्स्थानात्समाकृष्य प्रत्याहारो निगद्यते ॥६॥

अश्विनौ च तथा बूतां गार्गि देवभिषग्वरौ । †मर्मस्यानानि सिद्धचर्यं शरीरे योगमोक्षयोः ॥७॥

तानि सर्वाणि वक्ष्यामि यथावच्छु णु सुब्रते । पादाङगुष्टो च गुल्फौ च जङ्घामध्ये तथैव च ॥८॥

चित्योर्मूलं च जान्वोश्च मध्ये चोरुद्वयस्य च । पायुमूलं ततः पश्चाद्देहमध्यं च मेढ्कम् ॥९॥

५/१-२—न४, ग३— $\times \times \times \times \times \times \times \times \times$ । ५/३-न५, ८, ग१, ५, ६, क-प्रत्याहार प्रशस्तं तत्; न१, ४, ७, ग४-प्रत्याहारं प्रशस्तं तत्; ग२-प्रत्याहारं प्रशस्तं तं; न४, ग३-प्रत्याहारं(?) प्रशस्तं तत्; न३-प्रत्याहारं प्रशंसन्ति । ५/४-न१, ४, ५, ६, ७, ८, ग१, ३, ५, ६, क-सेवितं—; ग२-सेवन्ते योगिनः सदा; ग४-योगिभिः सेवितं सदा; न३-सेवितं(?सेवितं) योगिभिः सदा । $\frac{\xi}{\xi}$ -न६-अष्टादशस्तु(?)———। $\frac{\xi}{\xi}$ -न३-——धारयेत्; स्थानस्थानं(?)———। $\frac{\xi}{\xi}$ -न३-——धारयेत्; न३-

. ७/१-ग१- — नु यथाऽबूतां ; न४- — च तदाबूतां ; ग२- — तत्र तौ बूतां ; न१, २, ५, ७, ८- — तथा ख्यातां । ७/३-न६- — सिम्द्यर्थे । ७/४-ग४, ५, क- — भोगमोक्षयोः ; न८- स्वर्गमोक्षयोः ; ग२- — योगभोगयोः । † अत्र "न६" लेखे "मध्यमेऽपि हृदये च — मनसो- रुचिरूपम्" इति श्लोको वर्तते । सो नाधिकः किन्तु द्वादशाध्यायान्तर्गतो २३ तमः श्लोको लेखकस्य अमेनात्र प्रविष्ट इति नासावुद्धृतोऽस्यां टिप्पण्याम् ।

c/२-ग४- सांप्रतम् ; ग५- सांदरम् ; ग६- संप्रति । c/३- ग१, २, त-पादाङगुष्टे च । गुल्फे च(?) c/४-ग१, ग५, ६-जङ्घमध्ये——; ग२-जङ्घामध्यं——; न४, ७, ग३-जङ्घामध्यौ(?)——; ग४-जङ्घामध्यं—।

९/१-२—अत्र दृश्यमाणानां पाठभेदानां वैशिष्टिचाद्द्वाविष चरणावेकत्र विचारणीयौ भवतः । ताभ्यां भूतां समस्तां प्रथमां पंक्तिं च चतुर्घा विभज्य लेखानां साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये । ते च विभागाः—(१) चित्योर्मूले च ; (२) जान्वोश्च ; (३) मध्ये ; (४) चोरूद्वयस्य च । तत्सम्बन्धिनो लेखानां विभागाश्चेदृशाः—(१) ग३,४ न२—चित्योर्मूले च ; न७—स्फिजोर्मूलं च ; न२—स्फिजोर्मूलं च ; न८—स्फिजोर्मूलं च ; ग५, ६, क—स्फिजोर्मूले च ; न१,४,५,६,ग१,त—चित्योर्मूलं च ; ग२—

नाभिश्च हृदयं गागि कण्ठकूपस्तर्यंव च । तालुमूलं च नासाया मूलं चाक्ष्णोश्च मण्डले ॥१०॥

श्रुवोर्मध्यं ललाटं च मूर्घा च मुनिसत्तमे । मर्मस्थानानि चैतानि मानं तेषां पृथक् श्रृणु ॥११॥

पादान्मानं तु गुल्फस्य सार्धाङ्गगुरुचतुष्टयम् । गुल्फाज्जङ्घस्य मध्यं तु विज्ञेयं तद्दशाङ्गगुरुम् ॥१२॥

तयोर्मूलं च; (२) न१, २, ७, ग४, ५, ६, त. क-जान्वोश्च; ग१, २, ३, न३-जानू च; न६-जानौ च; न४-जानु(-मध्यं); क-जानोश्च; न८-वाह्वोश्च; (३) न१, २, ५, ७, ८, ग१, २. ४, ५, ६, त, क-मध्यं; न३, ग३-मध्यात्; न४, ६-मध्यं; (४) न२, ४, ६, ८, ग१, २, ३, ४, ५, ६, त, क-चोल्ह्यस्य च; न१, २, ५, ७-चोल्भयस्यं च। ९/३-४-अस्याः पंक्तेरिप तयैव रीत्या लेखानां साम्यवेषम्ये निर्णतव्ये । तस्याश्चर्तुविभागाः--(१) पायुमूलं; (२) ततः पश्चात्; (३) देहमध्यं च; (४) मेद्रकम् । तत्सम्बन्धिनो लेखिनभागाः---(१)न१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ग२, ४, ५, ६, त, क-पायुमूलं; न८-वायुमूलं; ग१-पादमूलेः; ग३- \times \times ; सर्वेष्वन्येषु-ततः पश्चात्ः (३) ग२-देहमध्यं च; न१-मध्यदेहं च; न२, ५, ७, त-मध्यदेहश्च; न३, ग१-मध्ये देहं च; न६, ग६, क-मध्ये देहस्य; ग५, न८-मध्यं देहस्य; ग३- \times \times ; (४) ग३- \times \times ; सर्वेष्वन्येषु-मेद्रकम् ।

११/१-ग५, ६-भ्रुमध्यं च———; न७-भ्रुवोर्मध्ये(?)————। ११/२-इदं चरणं द्विधा विभज्य लेखानां साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये । तस्य विभागौ :-(१) मूर्घा च ; (२) मृनिसत्तमे । तत्सम्विन्धनो लेखविभागा :—(१) त, न३, ४, ६, ७, ८, ग१, २, ३, ४, ५, ६-क-मूर्घा च ; न१-मूर्ध्नरच(?) ; न२, ५—मूर्थं च(?): (२) न१, ग१-मुनिपुंगवि । ११/३-ग४- ब्रह्मस्थानानि———; न१, ग२ मर्मस्थानानि वै तेषां ; न८—————नैतानि(?) । ११/४-न१, त—मानं चाथ————; ग२—मानं चैषां—————; ग५, ६—मानमेषां————।

१२/१-इदमपि द्विषा विभज्य पाठभेदा निर्णेतच्याः । तस्य विभागौः—(१) पादान्मानं तुः (२) गुल्फस्य । तत्सम्बन्धिनो लेखविभागाः— ——(१) ग४, न८—पादान्मानं तुः न१, ३, ग१—पादात्मानं तुः न४, ६, ग३—पादमानं तुः ग५, ६, क—पादमूलं चः न२, त—पादात्स्थानं तुः ग२—पादांगुष्टे चः (२) न२, ३, ४, ५, ६, ७, ८, ग१, ३, ४, ५, ६ त, क—गुल्फस्यः ग२—गुल्फान्तेः न१— गुल्फायः । १२/२—न३—सार्धांगुलि———। १२/३—न८—गुल्फात्तु———ः न४—गुल्फाज्जं जंघमानं तुः ग३—गुल्फाज्जं चस्य मानं तुः न३—गुल्फाजंघस्य मध्ये तुः जंघयोर्गुल्फयोर्ग्घयं । १२/४—न१, ३, ४, ५, ६, ७, ग१, ३,—विज्ञयं तु—।

44

जङ्घमध्याच्चित्योर्मूलं यत्तदेकादशाङ्गुलम् । चित्योर्मूलाद्वरारोहे जानुः स्यादङगुलिँद्वयम् ॥१३॥

जान्वोर्नवाङ्गगुलं प्राहुरूरुमध्यं मुनीश्वराः । ऊरमध्यात्तया गागि पायुमूलं नवाङगुलम् ॥१४॥

देहमध्यं तथा पायोर्मूलादर्धाङगुलद्वयम् । देहमध्यात्तथा मेढ् तद्वत्सार्घाङगुलदृयम् ॥१५॥

मेढ्रान्नाभिश्च विज्ञेया गागि सार्घदशाङ्गुलम्। चर्तुर्दश।ङ्गगुलं नाभेर्ह्हन्मध्यं च वरानने ॥१६॥

१४/१-ग१, न३-जानोर्नवांगुलं----; ग५-जान्वोः स्थानादूरुमध्यं; ग३-भासोर्नवांगुलं (?)——। ग६— $\times \times \times \times$ । १४/२—ग३— — मुनीश्वरे ; ग५— नवा-गुलमुंदाहृतम् ; ग६ $- \times \times \times \times$ । १४/३-न१-ऊरुमूलं तथा-; ग3-ऊरुमध्यं तथा $\frac{1}{1}$; ग५-ऊरुमध्यात्पायुमूलं ; ग६- \times \times \times $\frac{1}{1}$ १४/४-न३-पायोर्मुलं ग३, न८, क–वायुमूलं तथांगुलॅम्(?) ; ग५–नवांगुलमितं भवेत् ; ग६– $\times \times \times$ \times ।

१५/१-न३-देहमध्यं तता पायो(?) ; ग५- ---ततस्तस्मात् ; न३-देहमध्यस्थि-ताद्वायो-(?); न2- ——वायो-(?)।; ग१-पायोमूर्लाच्छिश्नमध्यं(?) ग६- $\times \times \times \times$ । १५/२-न२, ३, ४, ५, ७- -- सार्घांगुलद्वयम् ; ग५, न८- सार्घांगुलिद्वयम् ; ग६-स्यादं-गुलिद्वयम् ; न्३-देहस्यांगुलिमध्यकम्(?) ुं ग६- $\times \times \times \times$ । १५/३-ग२--त्तथा मेढ्रात्(?); न६ $-\frac{1}{\sqrt{2}}$ त्पुनमेढ्रं; ग $-\frac{1}{\sqrt{2}}$ त्तनोमेढ्रं; न८ $-\times\times\times$ १५/४-गे४-तथा---; ग६- तद्वदर्धांगुलिदृयम् ; न३-तद्शार्धांगुलद्वयम् (?) ; न५-तद्वत्सार्वांगुलत्रयम् ; न४-तत्स्यात्सार्घांगुलत्रयम् ; न७-तस्य सार्घांगुलत्रयम् ; न८-×××।

१६/१—न८, ग३, ६— ———विज्ञेयो(?); ग२—मेढूान्नाभेश्च(?)——; न३, ४— मेढ़ं नाभेश्च विज्ञेयौ (?) । १६/२-न१, २, ५, ७-सार्धं गार्गि---; न६-सार्थं (?) गार्गि——। १६/३—न३—चतुर्दशांगुलां नाभे(?) ; न५—चतुर्दशांगुलो नाभे(?) ; न६— वरानने (?) ; न३ - हन्मध्यस्य द्विजोत्तमे ।

षडङगुलं तु हुन्मध्यात्कण्ठकूपं तथैव च। कण्ठकूपाच्च जिह्नाया मूलं स्याच्चतुरङगुलम् ॥१७॥

नासामूलं तु जिह्वाया मूलाच्च चतुरङ्गुलम् । नेत्रस्थानं तु तन्मूलादर्घाङगुलमितीष्यते ॥१८॥

तस्मादर्घाङगुलं विद्धि भ्रुवोरन्तरमात्मनः । ललाटारूयं भ्रवोर्मध्यादुष्वं स्यादङगुलद्वयम् ॥१९॥

ललाटाद्व्योमसंज्ञं स्यादङ्गुलित्रयमेव हि । स्थानेष्वेतेषु मनसा वायुमारोप्य धारयेतु ॥२०॥

स्थानात्स्थानात्समाकृष्य प्रत्याहारं प्रकुर्वतः । सर्वे रोगा विनश्यन्ति योगाः सिद्धचन्ति तस्य वै ॥२१॥

१७/१-नर-षडंगुलं च; गर-षडंगुलस्तु; न३-षडंगुलस्तु ह	दयात्
१७/२११, २, ४, ग१, २. ४, ५-कण्डक्पस्तथवं च(:)। १७/३ग२ ।	जहाय
(?);। न६—कण्ठकूपाश्च(?)———; क—कण्ठमूलाच्च———। ग५—कण्ठकूपात्ता	लुमूलं
१७/४-ग२-मूलान्तं; ग३-मूलं (स्याच्च-) तुरंगुलम् ; ग५-षडंगुलमुदाहृतम्	ı

१८/१–२-क- imes । ग५-तालुमूलाच्च नासाया मूलं स्याच्चतुरंगुलम् । १८/१———जिह्नायां (?) । १८/२—ग२, ३, न५— मूल तुं(?)————; न६—मुलातच्च-तुरंगुलम् ; ग४, न८-मूलात्स्याच्चतुरंगुलम् । १८/३-४-ग२-नासामूलाच्च नेत्राच्च चतुर्यांगुल-मिष्यते (?) । १८/३-क- ----तन्मूलं (?) । १८/४-ग६, क-तदर्घाँ झगुलिम्ब्यते ; न७-गाग्येघाँग्लमिष्यते ।

१९/१- न६-तस्मादर्घांगुलाद्विद्धिः ; ग२-तस्मादर्घाङगुलंगागि । १९/२- न२-भ्रुवोरन्तर-मात्मभू: ; ग२-त्वया जित(?)ततो भवेत् । १९/३-४-ग२-आललाटं श्रुवोर्मध्यादूर्ध्वं स्यादङगु-लत्रयम् ; १९/३- न३-लटाटं तु---; न६-ललाटाख्यां (?)-----१९/४-न५- ---दङ्गुलत्रयम् ; न६, ७, ग४- --- -दंगुलित्रयम ।

२०/१-अस्मिश्चरणे ९ विकल्पा दृश्यन्ते । ते:-न१, २, ५, ७, क-ललाटाव्योमसंज्ञं स्यात् ; ग१, ४, ५, त- संज्ञं तु; न६- संज्ञातं; न४-ललाटे व्योमसंज्ञातं; न३-ललाटव्योमसंज्ञं तत् ; ग३-ललाटं व्योमसंज्ञा तु (?) ; ग६-ललाटाव्योमसंज्ञान्तं ; न८-ललाटा-ख्याव्द्योमसंज्ञं ; ग२-ललाटाव्द्योमरन्ध्रा (?)स्यात् । २०/२-न३, ५, ७, क-अंगुलत्रयमेव हि ; ग२-अंगुलत्रयमेव च ; ग१, ४, ५, न४, त-अंगुलद्वयमेव हि ; ग६-अंगुलिद्वयमिष्यते । अत्र वास्त-विकं मानं किमिति शंकास्पदम् । २०/३-गर-स्थानेष्वेतानि (?)----; न३-कालेष्वेतेषु (?) $\overline{}$; $\pi \forall - \times \times \times \times 1$ $\forall \circ 1 \forall -\pi \forall - \times \times \times \times 1$

न्ति ; ग२,--- प्रणश्यन्ति । २१/४-न४, ग४- योगः सिद्धचित----; न३- योग-सिद्धस्य----; ग५-आयुः सिद्धचित---।।

१३/१-अस्य चरणस्य द्वौ विभागौ पृथक्चिन्तनीयौ । तौ :—(१) जङ्कामध्यात् ; (२) चित्योर्मूलं । तयोः पाठान्तराणि-(१) ग२, ३, ५, ६, न६, ८—जङ्घामध्यात् ; न३, क $-\times\times$ । (२) ने१, २, ४, ६, ७, ग१, त-चितेर्मूलं ; न५- चितिमूलं ; ग४-च तन्मूलं (?) ; ग३-इति मध्यं(?) ; ग२-तु भित्तिश्च । १३/२-ग२-यत्तदेशे दशोगुलम्(?) न३, के- \times \times । १३/३-अस्य द्वयोविभागयोः पाठभेदाः-(१) चित्योर्मूलात् ; न२, ५, ७-चित्योर्मूलात् ; गृ१, ३, ४, न३, ४, ६, त—चितिमूलात् ; न१-चित्योमूल ; न८, ग५, ६-स्फिजोर्मूलात् ; गे२-भित्तिमूलात् ; (२) वरारोहे–ग१, ३, ४, ५, ६, न३, ४–वरारोहे ; ग२, न६–मुनिश्लेष्ठे ; न१, २, ५, ७– जानुमध्य; (१-२)-क- $\times \times \times \times$ । १३/४-तथैवास्य द्वयोविंभागयोः पाठभेदाः—(१) जानुं स्यात्—गे१, ३, ५, ६ न४, ६, ८, त-जानुःस्यात् ; न३-जानुःपाद-(?) ; ग४-जानुभ्याम् (?) ; ग२,-जानुन्याम् (?); न१,२,५,७-विज्ञेयं : (२) अंगुलिद्वयम् -गे४, ५,६,न६, ८, त-अंगुलिद्वयम् ; ग२, न३,-अंगुलद्वयम् ; न१, २, ७-द्वितयांगुलम् ; न५-हि तथांगुलम् (?):

योगयाज्ञवल्क्यः

वदन्ति योगिनः केचिद्योगेषु कुशला नराः। प्रत्याहारं वरारोहे ऋणु त्वं तद्वदाम्यहम् ॥२२॥

सम्पूर्णकुम्भवद्वायुमङ्गुष्ठान्सूर्घमध्यतः । बारयेदनिलं बुद्धचा प्राणायामप्रचोदितः॥२३॥

व्योमरन्ध्रात्समाकृष्य ललाटे धारयेत्पुनः । ललाटाद्वायुमाकृष्य भ्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् ॥२४॥

भ्रुवोर्मघ्यात्समाकृष्य नेत्रमध्ये निरोधयेत् । *नेत्रात्प्राणं समाकृष्य नासामूले निरोधयेत् ॥२५॥

नासामूलातु जिह्वाया मूले प्राणं निरोधयेत् । जिह्वामूलात्समाकृष्य कण्ठमूले निरोधयेत् ॥२६॥

२३/१-न५- — कुम्भवद्वायोः ; ग२-आरोप्य पादयोर्वायुः ; ग३- — कुम्भकत्वार्तैः । (?) २३/२- ग१, २, ४, ६, न३, ४, ६, ८- — न्मूब्नि ; ग५-अङ्गुष्टादूर्ध्वमध्यतः ; ग३-अंगुष्टा \div \div मध्यतः । २३/३-त — विद्वान् ; न३- — वद्ववा (?) ग२, न७- \div \div \div । २३/४-ग५, ६- — प्रची-दितम् ; न८- प्राणायामः प्रचोदितः (?) ; न४-- प्राणायामप्रणोदितम् ; ग२- \div \div \div ; न७-धारयेन्मनः (?) \div \div \div \div ।

२६/१-न८,ग६-नासाच्च जिह्वामूले च; ग५-नसश्च(?)जिह्वामूले च; क-नासा च(?)जिह्वामूले च; न२-नासामूले तु जिह्वायाः; न६-नासामूलं तु----; ग२, ४- \times × × । २६/२- न१-मूले च; न२-नासामूले तु जिह्वायाः; न६-नासामूलं तु----; ग२, ४- \times × × । २६/२-न१-मूलं----; न६-मूलं प्राणान्निरोषयेत्; न८-मूलंत्प्राणं-----;

कण्ठमूलात्तु हृन्मध्ये हृदयान्नाभिमध्यमे । नाभिमध्यात्पुनर्मेढ्रे मेढादृह् न्यालये ततः ॥२७॥

देहमध्याद्गुदे गागि गुदादेवोरुमूलके । *ऊरुमलात्तयोर्मध्ये तस्माज्जान्वोनिरोधयेत् ॥२८॥

†चितिमूले ततस्तस्माज्जङ्घयोर्मध्यमे तथा। जङ्घामध्यात्समाकृष्य वायुं गुल्फे निरोधयेत् ॥२९॥

गुल्फादङगुष्ठयोगार्गि पादयोस्तन्निरोधयेत् । स्थानात्स्थानात्स्यानात्स्यानात्समाकृष्य यस्त्वेवं घारयेत्सुधीः ॥३०॥

न७— ———————————————————————————————————	×। ॱ६,−
२७/१–न१, २, ४, ५, ६, ७, ग२, ३, त—कण्ठकूपात्तु———; ग५, ६, न८—१ मूलाच्च———; ग४, क $-\times\times\times\times$ । २७/२–ग४, क $-\times\times\times\times$ । २७ न१, ४— ————पुनर्मेढ्रं ; ग२–नाभिमध्यान्नयन्मेढ्रं ; गर, त $-\times\times\times\times$ । २७ ग३—मेढ्राद्दह्वचालयात्ततः(?) ; ग२— मेढ्राद्देहस्य मध्यमम् ; न४–मेढ्राद्देहस्य मध्यमम् न४–मेढ्राद्देहस्य मध्यम्	। ४_
२८/१-ग२-देहमध्याद्गुदं; ग३-देवं(?) मध्याद्गुदं। २८/२-ग२ ६, न८, क-गुदात्तत्रोरुमूलके; न१, २, ७-गुदान्तादुरुमूलके; न३-गुदाद्वादुरुमूलके (?) न५-ग् क्रमलके ग३-गदतञ्चोरुमलके; न४-गृदतो रौसमूलके(?); न६-गुदाद्वै जानुमूलके; त,	ુલાપ્

६, न८, क-गुदात्तत्रोहमूलके; न१, २, ७-गुदान्तादुहमूलके; न३-गुदाह्यवुहमूलके (?) न५-गुदात्तु कर्मूलके; ग३-गुदात्त्रचोहमूलके; न४-गुदात्ते रासमूलके(?); न६-गुदाह्य जानुमूलके; त, ग४- × × × । *अत्रैकाधिका पंक्ति न१, २, ५, ७-वह्नघालयात्पायुमूले पायुमूलादुह्ये। २८/३- न१, २, ५, ७-उहमूलात्तथा गागि; त-उहमध्याच्च जान्वोद्य; न६-जानुमूलात्तयोर्मध्ये; न७- उहमूलाज्जानुमूले; ग६-उहमूलात्स्फिजोर्मध्ये; ग४- × × × । २८/४-न५-जान्वोर्म्ले उहमूलाज्जानुमूले; न८-तस्माहै जानुमूलके; त-तस्मिन्वायुं-----; न८-समाकृष्य-----।

† अत्रैकाघिका पंक्तिः-न८-जानुमूलात्तयोर्मध्ये तस्माज्जान्वोनिरोधयेत्। एषान्यस्मात्संस्करणा-दुद्धृता २८/३-४ चरणस्य पाठान्तर इव दृश्यते ।

२९/१-ग१-चितिमूलं ; न३-चित्तमूलं ; ग२-भित्तिमूलात्तत-स्तरमात् ; ग५, ६, क-जान्वोर्मूलात्ततस्तरमात् ; ग४- \times \times \times 1 २९/२-न२, ३, ५, ७--ततः ग४- \times \times \times \times 1 २९/३-ग१, न६-जंघातस्तं ; न२, ग२-जंघामूलात्समाकृष्य ; न८-जंघात्ततः ; न४-जंघास्यानात्समाकृष्य ; त-जंघद्वयं समाकृष्ये (१ष्य) न५, ग४- \times \times \times \times 1 २९/४-न१-गुल्फमध्ये ; ग२, ३, न४, ६, त-गुल्फमूलं ; न५, ग४- \times \times \times \times 1

३०/१–ग३–गुल्फादंगुष्टयोर्मध्ये ; ग६–गुल्फादंगुल्योर्गागि ; न५, ग४– \times \times \times \times \times 1 ३०/२– न५, ग४– \times \times \times \times 1 ३०/३–न४, ८–स्थानात्स्थानं———— ; न३, ६, ७, ग३, ५, ६, क—स्थानं स्थानं———— ; न५, ग४– \times \times \times \times 1 ३०/४–न३, ६, ७, ८– धारयेद्धिया ; ग५, ६, क——धारयेद्धरः ; ग४– \times \times \times 1

सर्वपापविशुद्धात्मा जीवेदाचन्द्रतारकम् । एतत्तु योगसिध्द्यर्थमगस्त्येनापि कीर्तितम् ॥३१॥

प्रत्याहारेषु सर्वेषु प्रशस्तिमिति योगिभिः।

नाडीभ्यां वायुमापूर्यं कुण्डल्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥३२॥

धारयेद्युगपत्सोऽपि भवरोगाद्विमुच्यते ।

पूर्ववद्वायुमारोप्य हृदयव्योम्नि धारयेत् ॥३३॥

सोऽपि याति वरारोहे परमात्मपदं नरः । व्याघयः कि पुनस्तस्य बाह्याभ्यन्तरवर्तिनः ॥३४॥

नासाभ्यां वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । श्रुवोर्मध्याद्दृशोः पश्चात्समारोप्य समाहितः ॥३५॥

३२/१—ग२—प्रत्याहारे त्विदं प्रोक्तं ; ग४— $\times \times \times \times$ । ३२/२—ग८—प्रशस्तमिति कीर्तितम् ; ग४— $\times \times \times$ । ३२/३—न८, ग५, ६— ——वायुमाकृष्य ; ग४— $\times \times \times$ । ३२/४—न६, ग५, ६— ——पार्श्वयोर्नरः ; न८—कुण्डलीपार्श्वयोर्नरः ; ग४— $\times \times \times$ ।

३३/१-न८, ग५, ६-धारयेद्युगपद्योगी ; ग३-धारयेद्योगिवित्सोऽपि (?-द्योगिवित्सोऽपि) ; ग४- $\times \times \times \times$ । ३३/२-ग४- $\times \times \times \times$ । ३३/२-ग४- $\times \times \times \times$ । ३३/४-ग१, ३, ५, न६, त, क-हृदये व्योम्न------; न८-हृदयाद्व्योम्न----; ग२-धारयेद्हृदयाम्बरे; ग४- $\times \times \times \times$ ।

३५/१–ग३–नासायां— । ३५/२–ग५–पूरियत्वोदरे स्थितम् । ३५/३–एतस्य चरणस्य ८ भिन्नभिन्नाः पाठा विद्यमानलेखेषु दृश्यन्ते । ते च :—(१)ग१, ६, न४, ६, ८, क— भ्रुवोर्मध्याद्दृशोः पश्चात् ; ग३–भ्रुवोर्मध्यात्पुनः— ; ग४– —— कृषेः(?) —— ; ग५–भ्रुवोर्मध्ये दिशः(?)—— ; न३–भ्रु– —ध्ये दशा(?)—— ; न२ तः —— ; न१, ५, ७–भ्रु— ध्यं ततः— ; ग२–भ्रु– —ध्ये च कुचयोः । ३५/४–न४, ग३–संरोप्य सुसमाहितः ।

धारयेत्क्षणमात्रं वा सोऽपि याति परां गतिम् । किं पुनर्बहुनोक्तेन नित्यं कर्म समाचरन् ।।३६।।

आत्मनः प्राणमारोप्य भ्रुवोर्गघ्ये सुषुम्णया । यावन्मनो लयत्यस्मिस्तावत्संयमनं कुरु ॥३७॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये सप्तमोऽघ्यायः॥

३६/१-न४- — क्षणमात्रं तु; न२, ५, ७, त- — स्थितिमात्रेण । ३६/२-न१, ५, ग१, २, ५, ६, त, क- — परं पदम्; ग३-न (?स) याति परमं पदम् । ३६/४-इदं चरणं द्विघा विभज्य साम्यवैषभ्ये निर्णेतव्ये । तस्य विभागौ:-(१) नित्यं कर्म ; (२) समाचरन् । तयोर्थे ये पाठा लेखेषु दृश्यन्ते ते:-(१) न६, ७, ८, ग४, ५, ६, क- नित्यं कर्म ; न१, २, ४, ग१, ३, त-नित्यकर्म ; ग२-नित्यमेवं ; न३-निजकर्म, (२) न१, ५, ग१-समाचरन् ; न२, ४, ७, ग२, ३, ४, ५, ६, त-समाचर ; न३, ६, ८, क-समाचरेत् ।

३७/१-त-आत्मनि——; ग२, ६-आत्मानं——; ग५- $\times \times \times$ । ३७/२-न४-भ्रुवोर्मध्यं——; ग२-भ्रूमध्यान्तं——; न६, ग४-आभ्रूमध्यात्सुषु-ग्णया; न८-अभ्र-(?आभ्रू-) मध्यात्सुषु-णया; ग५- $\times \times \times$ । ३७/३-ग१, २, न५, ६- ——मनोल्यस्तिस्मन् ; ग४, न८- ——मनोल्यत्तिस्मन् ; ग५, ६, क-यावन्नादो भवत्यिस्मन् । ३७/४-ग३-तावत्सलयं मनं (?)कुरु ।

अष्टमोऽध्यायः ॥

*याज्ञवल्क्य उवाच---

अथेदानीं प्रवक्ष्यामि धारणाः पंच तत्त्वतः । समाहितमनास्त्वं च शृणु गागि तपोधने ॥१॥

यमादिगुणयुक्तस्य मनसः स्थितिरात्मिन । धारणेत्युच्यते सिद्धः शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः ॥२॥

अस्मिन्त्रह्मपुरे गागि यदिदं हृदयाम्बुजम् । तस्मिन्नेवान्तराकाशे यद्वाह्माकाशघारणम् ॥३॥

एषा च धारणेत्युक्ता योगशास्त्रविशारदै: । तान्त्रिकैर्योगशास्त्रज्ञैविद्वद्भिद्भच सुशिक्षितै: ॥४॥

धारणाः पंचधा प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः पृथक् श्रृणु । भूमिरापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ॥५॥

अष्टमोऽध्यायः ॥

*न४, ५-श्रीयाज्ञवल्क्य उवाच ; ग४-- भगवानुवाच ; न१, २, ८, ग१, २, क-श्रीभगवानु- वाच ; ग६--ओम । ; न३, ६, ७, ग५-- $\times \times \times$ ।

१/२—ग६—घारणात्पंच(?)————; ग२—घारणामन्त्रतत्त्वतः । १/३—न३—समाहितमना भूत्वा ; न६—समाहितमनास्ताश्च ; ग६—समाहितमनाः सत्त्वं(?) ग१— $\times \times \times \times$ । १/४—न३, ६, ८, ग६— ——वरानने ; ग१— $\times \times \times \times$ ।

२/१—न२—शमादिगुणयुक्तस्य । २/२—न३, ग१— ———स्थैर्यमात्मिन ; न४, ५—मनसा स्थितिरात्मिन ; न६—मानसस्थिति——; ग३—मननस्थितिः(?)——। २/३—न३—धारणान्मुच्यते—(?)——। २/४—न३—शास्त्रतात्पर्यवादिभिः ।

3/2—न२—यत्पदं————; त, न६, ग३, ४, ५, ६— यदिदं दहराम्बुजम् ; न७—यत्पदिह्दयाम्बुजे(?); न८—यदिदं दहरायुजम् (?)। 3/3—ग३—तिस्मन्नेवान्तराकाले(?); ग५, ६, क—तिस्मन्ने दहराकाशे; ग२—तिस्मन्नेकान्तवासेन ; क—दहराम्बुजमध्ये च। 3/3—न४—यद्वात्याकाश-धारणे(?); ग२—बाह्ये वा धारणान्तरा(?); क—व्योम्नि यद्वाह्यधारणम् ।

४/१- ——धारणेत्युक्तौ(?); न३-एषा ते घारणेत्युक्ता; क-एतच्च घारणेत्युक्ता ; क-एतच्च घारणेत्युक्ता । ४/२-न३-योगशास्त्रविशारदे ; न१, २, ४, ७, ग३-शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः ; न५-योगशास्त्रतात्पर्यवेदिभिः (?) । ४/३-४-ग२-तत्त्वज्ञैर्योगशास्त्रज्ञैर्विद्वभिश्च सुशिक्षितैः ; ग६- $\times \times \times \times$ ।

५/१-न६- ----पंच संप्रोक्ताः । केषुचिल्लेखेषु विसर्गलोप एव दृश्यते तल्लेखकस्य प्रमादजन्य एवेति मत्वावगणितः । ५/४-न१, २, ४, ६, ग२, ३, ६-वायुराकाश एव च ।

एतेषु पचदेवानां घारणं पंचघोच्यते । पादादिजानुपर्यन्तं पृथिवीस्थानमुच्यते ॥६॥

आजानोः पायुपर्यन्तमपां स्थानं प्रकीर्तितम् । आपायोर्ह्वयान्तं यद्वह्निस्थानं तदुच्यते ॥७॥

आहुन्मध्याद्भुवोर्मध्यं यावद्वायुकुलं स्मृतम् । आभूमध्यात्तुं मूर्घान्तमाकाशमिति चोच्यते ॥८॥

अत्र केचिद्वदन्त्यन्ये योगपण्डितमानिनः । आजानोर्नाभिपर्यन्तमपांस्थानमिति द्विजाः ॥९॥

नाभिमध्याद्गलान्तं यद्वह्निस्थानं तदुच्यते । *आगलात्तु ललाटान्तं वायुस्थानमितीरितम् ॥१०॥

	६/१-न८-	एतेषां	——; कं–ए	षु पञ्चसु	देवांनां ।	६/२–न	१, ३, ४,	६, ७, ग२,
		——पञ्चधेष्यते			–पञ्च चे	प्यते । '	६।३ – न७–	
जान्	षुर्यन्तैः(?);	न८,क	जानोः ।	पर्यन्तं ।				

१०/१-न३, ग५, ६, क——गलान्तं च ; न६——गलान्तं यद् ; ग४-नाभि-मध्यादागलान्तं । १०/२-न८——तथोच्यते ; ग५, ६——तेजसः स्थानमुच्यते ; क—तेजसां स्थानमच्यते । १०/३-ग१, २-आगलाद्भूललाटान्तं ; ग३-आगलान्तं ललाटान्तं ; ग५, ६——गलाद्भूमध्यपर्यन्तं ; १०/४-ग५, ६-वायुस्थानं प्रकीतितम् ; क-पवनस्थानमुच्यते ; न८-यावद्वायुकुलं स्मृतम् । *अत्र "ग५" लेखे द्वाविधकौ श्लोकौ । यद्यपि तयोरस्मिस्थानं योग्यताहीनत्वं स्पष्टमेव तथापि कौतूहलवारणाय तावत्रोद्धृतौः-चतुरस्रं चार्षचन्द्रं त्रिकोणं च षडश्रकम् । संवृत्तं च पृथिव्यादि मण्डलाकृतयः क्रमात् ॥१०/१॥ पीतं श्वलं तथा रक्तं कृष्णं धूम्रं च वर्णकम् । लवा-दर्थ वर्णं च हकारं चाक्षरक्रमम् ॥१०/२॥

योगयाज्ञवल्क्यः

ललाटाद्रन्ध्रपर्यन्तमाकाशस्थानमुच्यते । अयुक्तमेतदित्युक्तं शास्त्रतात्पयवेदिमिः ॥११॥

यदि स्याज्ज्वलनस्थानं देहमध्ये वरानने । अयुक्ता कारणे वह्नौ कार्यरूपस्य संस्थितः ॥१२॥

कार्यकारणसंयोगे कार्यहानिः कथं भवेत् । दृष्टं तत्कार्यरूपेषु मृदात्मकघटादिषु ॥१३॥

्पृथिव्यां धारयेद्गार्गि ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् । विष्णुमप्स्वनले रुद्रमीश्वरं वायुमण्डले ।।१४।।

सदाशिव तथा व्योम्नि धारयेत्सुसमाहितः। पृथिव्यां वायुमास्थाय लकारेण समन्वितम् ॥१५॥

११/१—न३—ललाटं रन्ध्रपर्यन्तं ; न४—ललाटान्मूर्ध्निपर्यन्तं ; ग४—ललाटाकाशपर्यन्तं । ११/१-२—न१, २, ५, ७, ग२, ५, ६, त, क— × × × × × × × । ११/४—ग६—शास्त्रतत्त्वार्ययोगि-भिः(?) । ११/३-४—ग५, क— × × × × × × × × ।

*यौ क्लोकौ "ग५" लेखे १०-११ क्लोकयोरन्तराले तावेव "ग६" लेखे १३-१४ क्लोकयोरन्त-राले । तयोः पुनरुक्त्या न काचिदर्थसिद्धिरिति सा न कृतात्र ।

१५/२—न३—धारये (η) ———; ग६—धारयेस्सु -(?त्सु-) समाहितः । १५/१–२—ग१, ४, ५, क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । १५/३—न१, २, ग२———वायुमास्थाप्य ; ग५६—पायिवे वायुमारोप्य । १५/४—न४, ग३—लकारेण समाहितः(?) । १५/३-४—ग१, ४, क $-\times\times\times\times\times\times\times$ ।

ध्यायंश्चतुर्भुजाकारं ब्रह्माणं सृष्टिकारणम् । घारयेत्पंच घटिकाः पृष्टिवीजयमाप्नुयात् ॥१६॥

वारुणे वायुमारोप्य वकारेण समन्वितम् । स्मरन्नारायणं सौम्यं चतुर्बाहुं किरीटिनम् ॥१७॥

शुद्धस्फटिकसंकाशं पीतवाससमच्युतम् । धारयेत्पंच घटिकाः सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥१८॥

वर्ह्ना चानिलमारोप्य रेफाक्षरसमन्वितम् । त्र्यक्षं वरप्रदं रुद्रं तरुणादित्यसन्निभम् ॥१९॥

भस्मोध्द्रलितसर्वागं सुप्रसन्नमनुस्मरन् । धारयत्पंच घटिकाः विह्नासौ न दह्यते ॥२०॥

१६/१-न३-ध्यायन्वतुर्भुजाकारं; ग५, ६,-ध्यायंश्चतुर्भुजाकारं; ग२-ध्यायन्वतुर्मुखाकारं; न८-ध्यायन्वतुर्मुखाकारं; न५, २-ध्यायेन्वतुर्मुखाकारं; न५-धारयेन्वतुर्मु $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$

१७/१—न३—वारुणो वायुमारोप्य(?); न१, २, ५, ७——अप्स्वेवं————। १७/२— न१—सकारेण———; —न६, ग३—वकारेण समिन्विते । १७/१-२—ग१, त, क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । १७/३—ग५, न७, क-स्मरक्षारायणं देवं; त-स्मरेक्षारायणं देवं; ग६—परं नारायणं देवं; न३, ४, ग३—तिस्मिन्नारायणं सौम्यं; न६—अस्मिन्नारायणं सौम्यं । १७/४—न५, ६, ८—ग५, क- शुचिस्मितम् । १७/३-४—ग१— $\times\times\times\times\times\times\times$

१८/२—न३—पीतवाससमन्युतम् (?—तम्)। ग३—पीतवाससमुच्यते (?)। १८/३—न४, ग३— धारयन्पंच घटिकाः ; ग१— $\times \times \times \times$ । १८/४—न५, ग५, ६, त, क—सर्वेपापैः———; न८, ग४—महारोगैः———; न१, ७—भवरोगैविमुच्यते—ग१— $\times \times \times$ । ; न६—अपा विजयमप्नुयात् ।

१९/१-न३, ८-बह्नाविनिलमारोप्य ; ग१- \times \times \times । १९/२-न३, ६- $\frac{1}{2}$ -समिन्वते ; न१, २, ४, ७-रेफान्तरसमिन्वतम् ; त-एकाक्षरसमिन्वतम् । १९/३-न१, २, ५- $\frac{1}{2}$ -अक्षां च वरदं $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{$

मारुतं मारुतस्थाने यकारेण समन्वितम् । धारयेत्पंच घटिकाः वायुवद्च्योमगो भवेत् ॥२१॥

आकाशे वायुमारोप्य हकारोपरि शकरम् । विन्दुरूपं महादेवं व्योमाकारं सदाशिवम् ॥२२॥

गुद्धस्फटिकसंकाशं वालेन्दुधृतमौलिनम् । पंच वक्त्रयृतं सौम्यं दशवाहुं त्रिलोचनम् ॥२३॥

सर्वायुघोद्यतकरं सर्वाभरणभूषितम् । जमार्घदेहं वरदं सर्वकारणकारणम् ॥२४॥

मनसा चिन्तयन्यस्तु मुहत्मिषि घारयेत् । स एव मुक्त इत्युक्तस्तान्त्रिकेषु सुशिक्षितैः ॥२५॥

एतदुक्तं भवत्यत्र गागि ब्रह्मविदां वरे । ब्रह्मादिकार्यरूपाणि स्वे स्वे संहत्य कारणे ॥२६॥

२२/१–ग१, २– $\times \times \times \times$ । २२/२–न३, ग१-२– $\times \times \times \times$ । २२/३–४–न३, ग१- $\times \times \times \times \times \times \times$ । २२/३–न७- ——महादेहं (?–देवं) ।

२४/१-२-न३, ग१- \times \times \times \times \times \times \times \times । २४/१-ग५, ६, क-सर्वायुधीर्धृताकारं । २४/२-ग५, ६, क-सर्वभूषणभूषितम् । २४/३-४-न३, ग१- \times \times \times \times \times \times \times \times । २४/३-उमार्ध--न६-उमार्थदहं(?) । २४/४-ग२-सर्वकार्यादिकारणम् ।

*तस्मिन्सदाशिवे प्राणं चित्तं चानीय कारणे । †युक्तचित्तस्तदात्मानं योजयेत्परमेश्वरे ॥२७॥

अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्वराः । प्रणवेनैव कार्याणि स्वे स्वे संहृत्य कारणे ॥२८॥

प्रणवस्य तु नादान्ते परमानन्दविग्रहम् । ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिंगलम् ॥२९॥

चेतसा संप्रपश्यन्ति सन्तः संसारभेषजम् । त्वं तस्मान्प्रणवेनैव प्राणायामैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥३०॥

†त्रह्मादि कार्यरूपाणि स्वे स्वे संहृत्य कारणे । विशुद्धचेतसा पश्य नादान्ते परमेश्वरम् ॥३१॥

*अत्र "न८" लेखे "प्रणवस्य तु नादान्ते परमानन्दविग्रहम्" इति पंक्तिवर्तते सा तु नायिका किन्तु २९।१-२– अस्याने लिखितास्ति ।

३१/१-२—— तुः, ग२- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । †अत्र "ग६" लेखेपिक्तत्रयम् :- "तिस्मन्सदाशिवे प्राणवायुं सर्वस्य कारणे । वायुरेव शिवो वायुः वायुधारि सदाशिवः ॥ युक्तं च तस्य चात्मानं योजयेत्परमेश्वरम् ॥ "एभ्यः प्रथमा या "ग२" लेखे २७/१-२ स्थाने विद्यते सैवास्ति । तृतीयाऽपि २७/३-४ पंक्त्यास्तिस्मन्नेव लेखे या पाठान्तरत्वेन वर्तते सैव । द्वितीयास्मिन्संदर्भे असम्बद्धा इव दृश्यते । ३१/३-४-न३- $\times \times \times \times \times \times \times$ । ३१/३-त- - पश्येत् ; न८—— पश्यन् ; ग५ क- - चेंतसाविश्य ; ग२ - - स्थाप्य ; ३१/४-ग२- - परमात्मिन ; न६- - कारणंशिवम् ; क-नानान्ते (?) परमेश्वरम् ।

अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्वराः । भिषग्वरा वरारोहे योगेषु परिनिष्ठिताः ॥३२॥

शरीरं तावदेवं तु पंचभूतात्मकं खलु । तदेतत्तु वरारोहे वातिपत्तकफाल्मकम् ॥३३॥

वातात्मकानां सर्वेषां योगेष्वभिरतात्मनाम् । प्राणसंयमनेनैव शोषं याति करुवरम् ॥३४॥

पित्तात्मकानां त्वचिरान्न शुष्यति कलेवरम् । कफात्मकानां कायश्च सम्पूर्णस्त्वचिराद्भवेत् ॥३५॥

धारणं कुर्वतस्त्वग्नी सर्वे नश्यन्ति वातजाः । पार्यिवांशे जलांशे च धारणं कुर्वतः सदा ॥३६॥

३२/१-२- न३- \times \times \times \times \times \times \times \times । ३२/१-ग-२ तिस्मन्नर्थं———। ३२/२-न१, २, ७, ग५, ६,क-ब्रह्मवादिनः । ३२/३-४- न३- \times \times \times \times \times \times \times \times 1३२/३-न१, २,-दिव्या भिषग्वरा ह्येते ; त-दैंवे भिषग्वरारोहे(?) ; ग३-भिषस्वरो वरारोहे (?); न४-तदेव तु वरारोहे(?) । ३२/४-ग६-योगेषु परिनिष्ठितौ ; न४- \times \times \times \times 1३२/१-४- अस्मिन्वलोके ये ये आयुर्वेदज्ञातारो योगिनस्तेषां मतमवलम्बितं, ३८ तमे इलोके त्विविवनयोर्देविभिषग्वरयोरेवेति विवेकः ॥

३५/१-२-न३, ग२- $\times \times \times \times \times \times \times \times \times \times = 1$ ३५/१-न१, २, ४, ७, ग३, त- सर्वेषां ; ग४, न८, क- — मिनरात् ; न६- — मिनरात् ; न६- — मिनरात् ; न६- — मिनरात् ; न१-त्र- , ग४, क-विशुष्यिति — ; ग३-स शुष्यिति (?) — 1 ३५/३-४- न३- $\times \times \times \times = 1$ ३५/३- ग१, ४, ६, न६, क- — कायस्तु ; ग५- — सर्वेषां ; ग३- — -रौयस्यं (?) ; ग२-कफात्मस्य (?) संपूर्णं । ३५/४- न४, ५, ग१, ३, ४, ५, ६, त-सम्पूर्णमिनराद्भवेत् ; न६-सम्पूर्णमिनरं ; ग२-संपूर्ण- शरीरं ह्युक्षरो (?) — ; न८-संशोषमिनराद्भवेत् ।

नश्यन्ति श्लेष्मजा रोगा वातजाश्चाचिरात्तथा । व्योमांशे मारुतांशे च घारणं कूर्वतः सदा ॥३७॥

त्रिदोषजनिता रोगा विनश्यन्ति न संशयः । अस्मिन्नर्थे तथाबूतामश्विनौ च भिषम्वरौ ॥३८॥

प्राणसंयमनेनैव त्रिदोषशमनं नृणाम् । तस्मात्त्वं च वरारोहे नित्यं कर्म समाचर ॥३९॥

यमादिभिश्च संयुक्ता विधिवद्धारणं कुरु ॥४०॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये अष्टमोऽध्यायः ।

३८/१-२—न३, ४, ग१, ३— $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । ३८/२— ग५, ६, क—विन-श्यन्ति विषाणि च ; न६—नश्यन्त्यत्र न संशयः । ३८/३-४—न३— $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । ३८/३—ग२—अस्मिन्नर्थे बुवाते तौ ; न४—अस्मिन्नर्थे तु तौ ततोऽबूताम्(?) ।. ३८/४—ग२— अश्विनौ च————।

योगयाज्ञवल्क्य:

नवमोऽध्यायः ॥

*याज्ञवल्क्य उवाच--

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्रृणु गागि वरानने । ध्यानमेव हि जन्तूनां कारणं वन्धमोक्षयोः ॥१॥

ध्यानमात्मस्वरूपस्य वेदनं मनसा खलु । सगुणं निर्गुणं तच्च सगुणं बहुशः स्मृतम् ॥२॥

पंचोत्तमानि तेष्वाहुर्वेदिकानि द्विजोत्तमाः। त्रीणि मुख्यतमान्येषामेकमेव हि निर्गुणम् ॥३॥

मर्मस्थानानि नाडीनां संस्थानं च पृथवपृथक् । वायूना स्थानकर्माणि ज्ञात्वा कुर्वात्मवेदनम् ॥४॥

नवमोऽध्यायः ॥

*न५–श्रीयाज्ञवल्क्य उवाच ; त–भगवानुवाच ; न६,८, ग४, क–श्री भगवानुवाच ; न१,२, २, ७, ग१, २, ५, ६ $-\times\times\times\times$ ।

१/१-न१, २, ५, ७-ध्यानं ततः----; ग१, न४, त-ध्यानं सम्प्रति वक्ष्यामि ; न६, ग४-ध्यानं ते संप्रवक्ष्यामि ; न३- $\times \times \times \times$ । १/२-ग२, न८, क- ----तपोधने । १/३--ग१--ज्ञानमेव हि----; ग४-ज्ञानमेक हि----; ग५, ६, क-ध्यानमेव हि सर्वेषां ; न३- $\times \times \times \times \perp$

२/१–न८–ध्यानमात्रस्वरूपस्य(?); न३– $\times \times \times \times$ । २/२–न६–मनसा वेदनं——; न८-वन्दनं(?) मनसा-----; न३- ×××× । २/३-न४, ग३, ५, ६ क-चैव ; न६-सुगुण (?)——चैव ; न३- $\times \times \times \times 1$ २/४-न१, २- ——वहुशः श्रुतम् ; ग२- —— बहुलं स्मृतम् ; ग५- —— वहुघा श्रुतम् ; ग६, क- ——— बहुधां स्मृतम् ; न६— —— वेदनं(?)—— ; न४, ग३— द्विविधं वेदसम्मतम् ; न३— $\times \times$ $\times \times i$

3/8-न् $2\times \times \times \times 1$ 3/2-न $2\times \times \times \times 1$ 3/2-न $2\times \times \times \times 1$ 3/2-न $2\times \times \times \times \times 1$ 3/2-न $2\times \times \times \times \times 1$ 3/2-न $2\times \times \times \times \times \times 1$ त्रीण्येव मुख्यानि ; ज-एषु मुख्यतमास्तिस्रः ; न६-एषु त्रीण्येव मुख्यानि ; ग५-एषु मुख्यानि हि त्रीणि ; ग्६, न८, क-एषु मुख्यानि च त्रीणि ; न३- $\times \times \times \times$ । ३/४-ग२-एक एव च निर्गुणः(?) ; न३- $\times \times \times \times$ ।

 $8/?-न३-\times\times\times$ । 8/?-ग?, २, ४, त—संधानं च———; न६-संस्थानानि (?)———; न३- $\times\times\times\times$ । 8/?-न?-चत्तुना(?)———; न७- न७- 12.5 , 12.5 , 13.5वेदनम् (?) ; ग३–जित्वा----; न८-तस्मात्कुर्यात्तु वेदनम् ; $\times \times \times \times \bot$

एक ज्योतिर्मय शुद्धं सर्वगं व्योमवद्दृढम् । अव्यक्तमचलं नित्यमादिमध्यान्तविजितम् ॥५॥

स्थूलं सूक्ष्ममनाकारमसंस्पृश्यमचाक्षुषम् । न रसं न च गन्धास्यमप्रमेयमनीपमम ॥६॥

आनन्दमजरं नित्यं सदसत्सर्वकारणम्। सर्वाधारं जगद्रपममूर्तमजमव्ययम् ॥७॥

अदृश्यं दृश्यमन्तःस्थं बहिःस्थं सर्वतोमुखम् । सर्वेद्वसर्वेतःपादं सर्वस्पृक् सर्वतःशिरः ॥८॥

५/१-न८- ———————————————————————————————————
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
७/१-ग५, क-आनन्दममलं; ग२-आनन्दमचलं; न३-आनन्दमक्षरं; नҳ-अनन्दमक्षरं; ग१, ६- $\times \times \times \times$ । ७/२-न८-सदा-(?सद-) सत्सर्व; ग१, ६- $\times \times \times \times$ । ७/३-ग४-सर्वाकारं
८/१-न२, ७, ग५, ६, क-

ब्रह्म ब्रह्ममयोऽहं स्यामिति यद्वेदनं भवेत् । तदेतित्रगृणं ध्यानमिति ब्रह्मविदो विदुः ॥९॥

*अथवा परमात्मानं परमानन्दविग्रहम् । †गुरूपदेशाद्विज्ञाय पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥१०॥

ब्रह्म ब्रह्मपुरे चास्मिन्दहराम्बुजमध्यमं । अभ्यासात्सम्प्रपदयन्ति सन्तः संसारभेषजम् ॥११॥

हृत्पद्मेऽप्टदलोपेते कन्दमध्यात्समुत्थिते । द्वादशाङ्गुलनालेऽस्मिश्चतुरङ्गुलमुन्मुखे ॥१२॥

*अत्र "न३" लेखे "अयं पंथा मुनिः श्रेष्ठ सांख्या संसारनाशनः।" इत्यशुद्धासम्बद्धा च पंक्तिः। "ग५, ६, क" इति लेखत्रयेऽप्यधिकाः पंक्तयः। ताः—ग५—ब्रह्म ब्रह्मपुरे चास्मिन्दहराब्दे' खमध्यमे। सत्यामृते परानन्दे निर्गुणे परमात्मिनि ॥ तदेतिन्निर्गुणं ध्यानमिति ब्रह्मिवदो विदुः।। अन्ययोलेखयोस्तस्य पाठान्तराणिः—(१) ग६, क-दहराब्जे ; (२)-ग६, क-सत्येऽमृते ; (३) ग६, क-अत्रैकाधिका पंक्तिः। सा— "अदृश्यं दृश्यरूपेऽस्मिन्वेदनं परमं भवेत्" इति । तेन "ग५" लेखे त्रयः पंक्तयः, "ग६, क" लेखयोश्च चतुः पंक्तयोऽधिका अत्र ।

१०/१-न३-अपाय चमात्मानं (?) । १०/३-न६, ८-गुरूपदेशाद्विज्ञेयं । १०/४-न४, ग३-प्रकृतं----। †अत्रैकाधिका पंक्तिः- न८, ग४-ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपं महाद्युतिम् ।

११/१-ग१, ५, न३, त- — वास्मिन्; न८, ग४- — गागि । ११/२- अस्य पादस्य ९ पाठभेदाः हस्तलेखेषु, ४ च मुद्रितपुस्तकेषु दृश्यन्ते । तेभ्यः ग१, ३, न३, ४- दहराम्बुजमध्यमे ; न१, ५, ८, त-दहराख्यस्य मध्यमे ; ग४-दहराब्जस्य मध्यमे ; ग६, क- दहराब्जे खमध्यमे ; न६-दहराकाशमध्यमे-इति पंच शुद्धाः । शेषेभ्यः ग२-दहराख्यकः(१ख-) मध्यमे ; ग५-दहराब्दे (१-ळ्जे) खमध्यमे ; न७-हृत्सख्यस्य तु (१ हृदाख्यस्य तु) मध्यमम् (१ मध्यमे) ; न२-हृत्सख्यस्य (हृदाख्यस्य) मध्यमम् (१ मध्यमे)—एते हृस्तलेखान्तर्गताः ; मु. पु. क. पु-देहराजे(१) सुमध्यमे ; मृ. पु-दहराख्ये स्व-(१ख-) मध्यमे ; न. पु.-देह वाह्ये (१) सुमध्यमे ; त्रि. पु.-देह रुग्धन्तमध्यमे (१)-एते मुद्रितपुस्तकान्तर्गताः; एवमष्ट विकृतियुक्ताः । ११/३-ग२-अभ्यासात्तं ; ग१-स्विया सं— ; न३-चेतसा सं— । ११/४-ग१, ३, न८, क-सन्तस्त्वं च तथा कुरु ; ग५-सन्तस्त्वं तत्तथा कुरु ; ग६-सन्त— सदा— ; न४, ग३-मनस्त्वं च तथा— ।

प्राणायामैर्विकसिते केसरान्वितर्काणके । बासुदेवं जगन्नायं नारायणमजं हरिम् ॥१३॥

चतुर्भुजमुदाराङ्गं शङ्खचकगदाधरम्। किरीटकेयूरघरं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥१४॥

श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं पूर्णचंन्द्रनिभाननम् । पद्मोदरदलाभोष्ठं सुप्रसन्नं शुचिस्मितम् ॥१५॥

पद्मच्छविपदद्वन्द्वं परमात्मानमव्ययम् ॥१६॥

ः शुद्धस्फटिकसंकाशं पीतवाससमच्युतम् ।

प्रभाभिर्भासयदूपं परितः पुरुषोत्तमम् । मनसालोक्य देवेशं सर्वभूतहृदि स्थितम् ॥१७॥

१४/१-त- चतुर्भुजमहापद्मं ; १४/३-ग५-िकरीटहारकुयूरं (?) ; क-िक्कटाहारकेयूरं ! १४/४-ग५, ६, क-पद्मपत्रायतेक्षणम् !

* अत्रैषाधिका पंक्तिः केषुचिल्लेखेषुः—न३, ४, ६, ग३, ५, ६—कौस्तुभोद्भासितोरस्कं वनमा-लाविभूषितम् ; स एव "ग१"— ————वनमालाविराजितम् ।

१६/२—न४—पीतवासःसमिन्वतम् ; ग३—पीतवाससमिन्वतम् ; ग५, ६—सूर्यकोटिसमप्रभम् । १६/१-२— क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । १६/३—न२, ५, ७—पद्मोपमपदद्वन्द्वं ; ग६—पद्मान्वन्य(?)—पदद्वन्द्वं ; क $-\times\times\times\times$ । १६/४— ग१, ३, ५, ६— ———————मीश्वरम् ; न३, ६—परमानन्दमीश्वरम् ; क $-\times\times\times\times$ ।

१७/१-ग५, ६-प्रभाभिभीविसदूपम् ; ग४, न८-प्रभाभिभीमयदूपं(?); न६- — -र्मासिय-दूपं(?); ग३- — -र्मेसियद्भृत्यं(?); क-×××; न३-सुप्रभाभिर्भासयन्तं। १७/२-ग३, क-×××। १७/३-ग५, ६- — -भूतेशं; न६- ----देवदेवेशं; न३- समस्तलोकदेवेशं; ग३, क-××××।

सोऽहमात्मेति विज्ञानं सगुणं ध्यानमुच्यते ।

ह्त्सरोरुह्मध्येऽस्मिन्प्रकृत्यात्मककर्णिके ॥१८॥

अप्टैरवर्यदलोपेते विद्याकेसरसंयुते । ज्ञाननाले वृहत्कन्दे प्राणायामप्रवोधिते ॥१९॥

विश्वाचिषं महाविह्नं ज्वलन्तं विश्वतोमुखम् । वैश्वानरं जगद्योनि शिखातन्विनमीश्वरम् ॥२०॥

तापयन्तं स्वकं देहमापादत्तलमस्तकम् । निर्वातदीपवत्तस्मिन्दीपितं हव्यवाहनम् ॥२१॥

दृष्ट्वा तस्य शिखामध्ये परमात्मानमक्षरम् । नीलतोयदमध्यस्थिवद्युल्लेखेव भास्वरम् ॥२२॥

१८/१–ग५, ६–सोऽहमेवेति यद्धयानं ; ग३, क $-\times\times\times\times$ । १८/२–न८–सगुणध्यान-मुच्यते ; ग३, क $-\times\times\times\times$ । १८/३–ग३, क $-\times\times\times\times$ । १८/४–ग६–प्रकृत्याकार– ; न३, ४–प्रकृत्यात्मिन——; न ६–प्रकृत्यान्वित——; ग२–धर्मकर्मसमृत्थिते ;

२०/१—न३–विश्वा $+ \div$ विह्नरूपं ; क $- \times \times \times \times$ । २०/२—ग१, न६– सर्वतोमुखम् ; क $- \times \times \times \times$ । २०/३–क $- \times \times \times \times$ । २०/४—न१, २, ३, ४, ७–शिखातिन्वत——; त $- \frac{}{}$ लिम्बत——; ग२–शिखाभिर्युत——; क $- \times \times \times \times$ ।

२१/१-न१-तावयस्तं-----; ग२-दीपयन्तं-----; न३, क- \times \times \times । २१/२-न३, क- \times \times \times । २१/३-ग१, ४, ५, ६, न६, ८-निवातदीप------; न३, क- \times \times \times \times \times ; ग३-पवतस्यां (?) \times \times \times । २१/४-ग३-देवितं(?)-----; न३, क- \times \times \times \times ।

२२/१-न४, ग३- — शिखाव ह्रेः(?) ; क- \times × × × । २२/२-न३, ४, ग१, ३, ६- — मीश्वरम् ; क- \times × × × । २२।३-न४, ८, ग५- — मध्यस्यं(?) ; न१, २, ७-नीलोत्पलस्य मध्यस्यं(?) ; न५-नीलोत्पल × × मध्यस्यं(?); क- × × × × । २२/४-न२-विद्युल्लेखेवमीश्वरम् (?) ; त- — राजते ; न३-विद्युद्धि-क्षेपमास्करम् (?) ; ग१, क- \times × × × ।

नीवारशूकवद्रूपं पीताभं सर्वकारणम् । ज्ञात्वा वेश्वानरं देवं सोश्हमात्मेति या मतिः ॥२३॥

सगुणेषूत्तमं ह्येतद्धघानं योगविदो विंदुः । वैश्वानरत्वं सम्प्राप्य मुक्ति तेनैव गच्छति ॥२४॥

अथवा मण्डले पश्येदादित्यस्य महाद्युतेः । आत्मानं सर्वजगतः पुरुषं हेमरूपिणम् ॥२५॥

हिरण्यश्मश्रुकेशं च हिरण्मयनखं हरिम् । कप्यासस्य समं वक्त्रं सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ॥२६॥

२३/१-ग१, न४, क- \times × × × । २३/२-न३-पीताङ्गं------; ग१-पीतं भास्व-दणूपमम् ; ग३-पीताभास्वत्यणूपमम् (?पीतं भास्वदणूपमम्) ; न४, क- \times × × × । २३/३-ग४, न८-ध्यात्वा-------; क- \times × × × । २३/४-ग१, ४, न३-सोऽहमेविति-----; न६-सोऽहमित्येव------; क- \times × × × ।

२४/१–ग१– ह्यत्र ; न६– — चैतत् ; ग४, न८–सगुणादुत्तमं ह्येतत् (?) ; न१, २, ५, ७–सगुणेषूत्तमेष्वेतत् (?) ; ग३–सगुणोत्तमं ह्येतत् ; क– × × × × । २४/२–क × × × × × × ।

२६/१—न४—हिरण्यकेशश्मश्रुश्च ; न३—हिरण्यश्रवणं देवं ; क $-\times\times\times$ । २६/२—न३—हिरण्यपुरुषं हिरम् ; न७—हिरण्यनयनं हिरम् ; क $-\times\times\times\times$ । २६/३—अस्मिश्चरणे बहुशो वैकल्पिकाः पाठा लेखेषु मुद्रितपुस्तकेषु च दृश्यन्ते । तेभ्यो यः सान्वर्थः स ग्रन्थे स्वीकृत-स्तथापि स एव मूल्ग्रन्थे स्यान्नवेति निश्चयपूर्वकं कथितुं न शक्यते । तस्मात्सर्वेऽपि त इहोद्धृता विदुषां विमर्शनाय स्वतन्त्रनिर्णयकरणाय च । ग१, २, त—कप्यासस्य समं वक्त्रं (कपेः गुदस्य समं वक्त्रं यस्य तिमत्यर्थः); न१, ७—कप्यासनवद्दृष्टिः , न२—कपाशामनवद्दृष्टिः (?); न५—कव्याशासनवद्दृष्टिः (?); न६—कप्यास्यासनवद्वक्तं ; ग४, न८—कनकाम्बुजबद्वक्तं ; न४—कैलासिहिमबद्वक्तं (?); ग३—कैलासपोतवद्वक्तं (?); न३—रथासनं चन्द्रवक्तं ; ग५, ६—विकासिपद्मवदनं (?रथासन-) समंवक्तं ; मृ. पु—रथासनं चतुर्वक्तं = इति मुद्रितपुस्तकेषु । २६/४—न१, २, ५, ७, ८, ग१, ३, त— कारिणम् ; ग२—स्ष्टिसंहारकारणम् ; क $-\times\times\times\times$

पद्मासनस्थितं सौम्यं प्रबुद्धाब्जनिभाननम् । पद्मोदरदलाभाक्षं सर्वलोकभयप्रदम् ॥२७॥

जानन्तं सर्वदा सर्वमुन्नयन्तं च धार्मिकान् । भासयन्तं जगत्सर्वं दृष्ट्वा लोककसाक्षिणम् ॥२८॥

सोऽहमस्मीति या बुद्धिः सा च ध्यानेषु शस्यते । एष एव तु मोक्षस्य महामार्गस्तपोधने ॥२९॥

ध्यानेनानेन सौरेण मुक्ति यास्यन्ति सूरयः।

भ्रुवोर्मध्येऽन्तरात्मानं भारूपं सर्वकारणम् ॥३०॥

२८/१-ग१, ५, ६, त-विजानन्तं सदा सर्वं; ग२-विजानन्ति (?) सदा सर्वं; ग४-विजानन्तु (?) -; ग३-जानन्तः सर्वदा सर्वं; क- $\times \times \times$; न१, २, ५, ७-सदा सर्वनिजानन्दं । २८/२-अस्मिश्चरणे पाठभेदानां बाहुल्यं परस्परिवसंगतता च लेखेषु दृश्येते । तेन सर्वेऽिष भेदा अत्र प्रदर्श्यन्ते । न १, ५, ७, ग१, ३, त-उन्नयन्तं च धार्मिकान्; न१-प्रणयन्तं च- ; न४-अनुयंतंच- ; ग२-मुनयस्तं च धार्मिकाः; मु. पु., क. पु.-स एव स्वीकृतः पाठः; त्रि. पु.- $\times \times \times$ धार्मिकाः; मुं पु; न, पु.-अनन्तं चैव धार्मिकाः; न३, ग४, ६-उन्नयन्तं च धार्मिकम् ; ग५-आनयन्तं च धार्मिकम् , न८-ऋङ्गयंतं (?) च धार्मिकम् ; न६, क- $\times \times \times \times$ । २८/३-न६, क- $\times \times \times$ । २८/४-न८- साक्षिकम् ; क- $\times \times \times$ ।

३०/१-ग२- यान्ति हि । ३०/१-२-क- \times \times \times \times \times \times \times \times ; ग५, ६-अभ्यासेनैव सौरेण मुक्ति यास्यन्ति योगिनः । ३०/३-न१, २-उच्चैर्मध्येऽन्तरात्मानं ; क- \times \times \times । ३०/४-ग३-भास्बदूपं नकारिणाम् (?) ; ग५-ओजोरूपिणमीश्वरम् ; ग६-महोरूपिण-मीश्वरम् ; क- \times \times \times ।

स्थाणुवन्मूर्घपर्यन्तं मध्यदेहात्समृत्थितम् । जगत्कारणमव्यक्तं ज्वलन्तममितौजसम् ॥३१॥

मनसालोक्य सोऽहं स्यामित्येतद्घ्यानमुत्तमम् ।

अथवा बद्धपर्यं हो शिथिलीकृतविग्रहे ॥३२॥

शिव एव स्वयं भूत्वा नासाग्रारोपितेक्षणः । निर्विकारं परं शान्तं परमात्मानमीश्वरम् ॥३३॥

भारूपममृतं ध्यायेद्भुनोर्मध्ये वरानने । सोऽहमेवेति या वृद्धिः साच ध्यानेषु शस्यते ॥३४॥

अथवाष्टदलोपेते कर्णिकाकेसरान्विते । उन्निद्रहृदयाम्भोजे सोममण्डलमध्यमे ॥३५॥

३१/१—ग१, ३, न३, ४, ५— —— न्मूर्घिन—; ग६-स्थाणुं चामूर्घ——; ग२-स्थाणु वा सर्वपर्यन्तं(?); क— $\times \times \times$ । ३१/२—न३,—मघ्ये देहात्समृत्थितम्; ग३—मध्ये देहे——; ग६—देहमध्ये———; क— $\times \times \times$; न८—घारयेदचलं स्थिरम् । ३१/३—ग२—जगत्कारणमध्यस्थं; क— $\times \times \times \times$ । ३१/४—न३—ज्वलन्तमितोजसम्; ग५—ज्वलन्तमिव तेजसा; ग६—ज्वलन्तमिव तेजसम्; न१, क— $\times \times \times$ ।

३४/१-२–न१, २, ५, ७, क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ३४।१–ग६–भावयन्नत्र तद्धया-येत् ; न६–भारूपमञ्युतं घ्यायेत् । ३४।३–४–न१, २, ५, ७, क $-\times\times\times\times\times\times\times$ । ३४।४–न८–सा घ्यानेषु प्रशस्यते ; ग२–सा च घ्यानेन कथ्यते (?) ; ग६–सा तद्ध्यानेषु शस्यते ।

३५/१-२—क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ३५/१—न६— — षोडशोपेते ; ग४— — स्मदलोपेते ; ग३— $\times\times\times\times\times\times$ । ३५/२—न३, ७— — केशरान्विते । ३५/२—क $-\times\times\times\times\times\times\times$ । ३५/२—न३, ७— — केशरान्विते । ३५/३—४—क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ३५/३—न३, ८, ग२, त—उन्निद्रहृदयाम्भोजे ; ग३— उन्मील्य— ; न२—उन्निदे(?उन्निद्रे) हृदयांभोगे (?—भोजे) । ३५/४—न१, ४, ६, ग२— — मध्यगे ; ग५, ६—साग्निमण्डलमध्यमे ।

८९

स्वात्मानमर्भकाकारं भोक्तृरूपिणमव्ययम् । सुधारसं विमुञ्चिद्भिः शशिरश्मिभिरावृतम् ॥३६॥

नवमोऽध्याय :

षोडशच्छदसंयुक्तशिरःपद्मादघोमुखात् । निर्गतामृतघाराभिः सहस्राभिः समन्ततः ॥३७॥

प्लावितं पुरुषं तत्र चिन्तयित्वा समाहितः। तेनामृतरसेनैव साङ्गोपाङ्गकलेवरे ॥३८॥

अहमेव परं ब्रह्म परमात्माहमव्ययः । एवं यद्वेदनं तच्च सगुणं ध्यानमुच्यते ॥३९॥

एवं ध्यानामृतं कुर्वन् षण्मासान्मृत्युजिद्भवेत् । वत्सरान्मुक्त एव स्याज्जीवन्नेव न संशयः ॥४०॥

३७/१-२-न३, क $-\times\times\times\times\times\times\times$.। ३७/१-न१, २, ४, ५, ७, ग१, २, त— षोडशच्छदसंयुक्तं ; ग४, ५-षोडशस्वरसंयुक्तात् ; ग६-पोडशस्वरसंयुक्तं । ३७/२-ग२-शिर : सितपदोपमम् ; न४-करे पद्ममधोमुखम् । ३७/३-४-क- $\times\times\times\times\times\times$ । ३७/३-ग२-निर्वातामृत-(?निर्गतामृत-)----। ३७/४-ग५, ६-समृद्धाभि:----।

जीवन्मुक्तस्य न क्वापि दुःखावाप्तिः कथंचन । कि पुनर्नित्यमुक्तस्य मुक्तिरेव हि दुर्लभा ॥४१॥

तस्मात्त्वं च वरारोहे फलं त्यक्त्वैव नित्यशः। विधिवत्कमं कुर्वाणा घ्यानमेव सदा कुरु ॥४२॥

अन्यानिप बहून्याहुर्ध्यानािन मुनिसत्तमाः । मुख्यान्युक्तािन चैतेभ्यो जघन्यानीतराणि तु ॥४३॥

सगुणं गुणहीनं वा विज्ञायात्मानमात्मनि । सन्तः समाघि कुर्वन्ति त्वमप्येवं सदा कुरु ॥४४॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये नवमोऽध्यायः ॥

४३/१-२-ग१, क- $\times\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ४३/२-न३- — मुनिसत्तमा(:); न४, ग३- — मुनिसत्तमो ; ग५, ६-मर्त्यानो मुनिसत्तमा:। अस्य मुद्रितपुस्तकेषु दृश्यमाणाः पाठा अपि विचाराहो इति मत्वात्र दीयन्तेः-ति. पु.- — मुनिसत्तमाः ; मुं. पु., न. पु.- — मुनिपुङ्गवाः ; मुं. पु., क. पु.-वैदिकानि द्विजोत्तमाः। ४३।३-४-ग१, क- $\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ४३/३-न६, ग५- — चै तेभ्यो ; न३-मुख्यान्युक्तानि (?-न्युक्तानि) चैतेभ्यो ; न१, २, ७-मुख्यान्युक्तानि चैतानि ; न५- — चेतानि ; ग२-मुक्तानि (?मुख्यान्युक्तानि) चैतानि । ४३/४-न२, ४, ५, ६, ७, ग४, ५- — नु ; न८-बह्वन्यानीतराणि नु ।

४४/१-२–ग१, क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ४४/१–न२, ७– —— च ; न१–सगुणे — च ; न८–सगुणं निर्गुणमिप ; ग४–सगुणं निर्गुणं वापि । ४४/२–ग४– विज्ञेयात्मानमात्मिनि । ४४/३-४–ग१, क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । ४४/३–न१, २, ७– मनयः———। ४४/४–न३– —— समा कुरु ; ग५– —— तथा कुरु ।

99

दशमोऽध्याय:

*याज्ञवल्क्य उवाच---

समाधिमधुना वक्ष्ये भवपाशविनाशनम् । भवपाशनिबद्धस्य यथावच्छ्रोतुमर्हसि ॥१॥

समाधिः समतावस्था जीवात्मपरमात्मनोः। ब्रह्मण्येव स्थितिर्या सा समाधिः प्रत्यगात्मनः ॥२॥

्रध्यायेद्यथा यथात्मानं तत्समाधिस्तथा तथा । ध्यात्वैवात्मिनि संस्थाप्यो नान्यथात्मा यथा भवेत् ॥३॥

दशमोऽध्याय : ॥

* न५-श्री याज्ञवल्क्य उवाच ; ग४-श्री भगवान्याज्ञवल्क्यः ; न६, ८-श्री भगवानुवाच ; ग६- ओम् भगवान् ; न१, २, ३, ७, ग१, २, ५, त, क $-\times\times\times\times$ ।

योगयाज्ञवल्क्यः

एवमेव तु सर्वत्र यत्त्रपन्नस्तु यो नरः । तदात्मा सोऽपि तत्रैव समाधि समवाप्नुयात् ॥४॥

सरित्यतो निविष्टाम्बु यथाभिन्नतयान्वियात् । तथात्माभिन्न एवात्र समाधि समवाप्नुयात् ॥५॥

एतदुक्तं भवत्यत्र गागि ब्रह्मविदां वरे । कर्मेव विधिवत्कुर्वन्कामसंकल्पवर्जितम् ॥६॥

वदान्तेप्वथ शास्त्रेषु सुशिक्षितमनाः सदा । गुरुणा तूपदिष्टार्थ युक्त्युपेतं वरानने ॥७॥

विद्विद्भर्षमंशास्त्रज्ञैविचार्यं च पुनः पुनः । तिस्मन्सुनिश्चितार्थेषु सुशिक्षितमनाः सदा ॥८॥

योगमेवाभ्यसेन्नित्यं जीवात्मपरमात्मनोः ।

ततस्त्वाभ्यन्तरैश्चिन्हैर्वाद्यौर्वा कालसूचकैः ॥९॥

दशमोऽध्यायः

विनिश्चित्यात्मनः काल्यमन्यैर्वा परमार्थवित् । निर्भयः सुप्रसन्नात्मा मर्त्यस्तु विजितेन्द्रियः ॥१०॥

स्वकर्मनिरतः शान्तः सर्वभूतहिते रतः । प्रदाय विद्यां पुत्रस्य मन्त्रं च विधिपूर्वकम् ॥११॥

संस्कारमात्मनः सर्वमुपदिश्य तदानघे । पुण्यक्षेत्रे शुचौ देशे विद्वद्भिश्च समावृते ॥१२॥

९/१-२—क $-\times\times\times\times\times\times\times$ । ९/१—ग४, न८—तस्मिन्नेवाभ्यसेर्देक्यं । ९/२— त—जीवात्मपरमात्मिवत् ।

११/१-२-क- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । ११/१-ग१, ५, ६, न४, ६, ८-स्वधर्मनिरतः -----; न२-स्वकर्मनिरतः शान्तं(?) । ११/३-४-क- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । ११/३-ग५, ६- -----योगं-----। ११/४-ग२-समन्त्रं-

भूमौ कुशान्समास्तीयं कृष्णाजिनमथापि वा। निम्मन्युबद्धपर्यक्को मन्त्रैबैद्धकलेवरः ॥१३॥

भासने नान्यधीरास्ते प्राङमुखो वाप्युदङमुखः । नवदाराणि संयम्य गार्ग्यस्मिन्ब्रह्मणः पुरे ॥१४॥

उन्निद्रहृदयाम्भोजे प्राणायामैः प्रवोधिते । व्योम्नि तस्मिन्प्रभारूपे स्वरूपे सर्वकारणे ॥१५॥

मनोवृत्ति सुसंयम्य परमात्मिन पण्डितः। मूध्न्योधायात्मनः प्राणं भ्रुवोर्मध्येऽयवानधे ॥१६॥

कारणे परमानन्दे आस्थितो योगधारणाम् । ओमित्येकाक्षरं बुद्धचा व्याहरन्सुसमाहितः ॥१७॥

१३/१-२-क- \times \times \times \times \times \times \times \times \times | १३/१-ग२-भौमाकाशान्समास्तीर्य (?) । १३/३-४-क- \times \times \times \times \times \times \times \times | १३/३-न१, २, ५, ७, ग२-तिस्मस्तु बद्धपर्यङ्को ; ग१, ३, ४, ५, ६, त-तिस्मस्तु बद्धपर्यङ्को । १३/४-न३, ग६-मन्त्रैर्बद्धकलेवरं (?) ; न४-मन्त्रैर्वध्द्वा कलेवरं । † न१, २, ५, ७, ग२-मन्त्रैर्न्यस्तकलेवरे ।

शरीरं संत्यजेद्विद्वानात्मैवाभून्नरोत्तमः। यस्मिन्समभ्यसेद्विद्वान्योगेनैवात्मदर्शनम् ॥१८॥

तदेव संस्मरिन्वद्वांस्त्यजेदन्ते कलेवरम् । यं यं सम्यक्स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ॥१९॥

तं तमेवैत्यसौ भावमिति योगविदो विदुः। त्वं चैवं योगमास्थाय घ्यायन्स्वात्मानमात्मनि ॥२०॥

स्वधर्मनिरता शान्ता त्यजान्ते देहमात्मनः । ज्ञानेनैव सहैतेन नित्यकर्माणि कुर्वतः ॥२१॥

१८/१-२—क $-\times\times\times\times\times\times\times\times$ । १८/१-ग५- संत्यजेद्यीमान्। १८/२- न१, २, ५, ७-आत्मवांस्तु—; ग५, ६-आत्मैवायं—; ग२-आत्मवं स्यान्नसंशयः। १८/३-४-क $-\times\times\times\times\times\times\times$ । १८/३-ग५- समभ्यसेद्यीमान्; न४, ग३-यद्वा—। १८/४-न६-त्यजेदन्त्ये (?) कलेवरम्; ग३ $-\times\times\times\times$

१९/१-२-क- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । १९/१—न१, २, ३, ४, ५, ७, ग१, ४- तदेव संस्मरेद्विद्वान् ; न८-तदेव संस्मरेत्वापि ; ग५, ६-यदेव संस्मरेद्विद्वान् ; ग ३- $\times \times \times \times$ । १९/२-न२-त्यजत्यन्ते (?) — ; न५-त्यजन्नन्ते - । १९/३-४-न१, ५, ग५, ६, क- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । १९/३-न२, ३, ६, ७, ८, ग३, ४, त-यं यं वापि - ; न४-यं यं वापि - ;

२१/१-२-क- $\times \times \times \times \times \times \times \times$ । २१/१-न१, ७- — निरता त्वं च ; न५- निरतत्वं च (?निरता त्वं च) ; न२, ग२, त-स्वकर्मनिरता शान्ता । २१/२-ग१-त्यजस्व- ; ग२, न४, ६, ८-त्यजन्ते (?त्यजान्ते) ; ग४-त्यजान्ते देह-मात्मना(?) । २१/३-४-क- $\times \times \times \times \times \times \times$ । २१/३-त, ग४, न८-ध्यानेनैव (?) ; न१, २, ५-ज्ञानेनैव सहितेन । २१/४-ग२-नित्यं — ।

निवृत्तफलसङ्गस्य मुक्तिूर्गागि करे स्थिता ।

यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं कर्मयोगसमुच्चयम् ॥२२॥

तदेतत्कीर्तितं सर्वं साङ्गोपाङ्गं विधानतः । त्वं चैव योगमभ्यस्य यमाद्यष्टाङ्गसंयुतम् ॥२३॥।

निर्वाणं पदमासाद्य प्रपंचं संपरित्यज ॥२४॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये दशमोऽध्यायः॥

२३/१-ग३-इते-(?तदे-) तत्कीर्तितं—; न६-तर्वतत्कीर्तितं—; ग५-तदेतत्कीर्तिदं—; ग१, न४-तदेतत्किर्यतं—; न३-स एषः कीर्तिः(?) सर्वत्र । २३/२-न३, ४, ५, ८; ग३, क-साङ्गोपाङ्गविधानतः । २३/३-न१, २, ८, ग५, ६, क-त्वं चैवं——; न४, ग३-त्वं चैव योगमास्थाय ; ग१- \times \times \times \times 1 २३/४-ग३- संयुता; न७- संयुता; न७- संपुटं ; ग२-योगाष्टाङ्गैः सुसंयुतम् ; ग१- \times \times \times \times \times 1

एकादशोऽध्याय : ॥

इत्येवमुक्ता मुनिना याज्ञवल्क्येन धीमता । ऋषिमध्ये वरारोहा वाक्यमेतदभाषत ॥१॥

*गार्य्वाच---

योगयुक्तो नरः स्वामिन्सन्ध्ययोर्वाथवा सदा । वैवं कर्म कथं कुर्यान्निष्कृतिः का त्वकुर्वतः ॥२॥

इत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्ब्राह्मणस्तदा । तां समालोक्य भगवानिदमाह नरोत्तमः ॥३॥

एकादशोऽध्याय : ॥

*ग४, न८, क-गार्गी । ; न२, ७- imes imes imes imes ।

2/8-7, २, ५, ७, त—योगयुक्तो नरः स्वामिन् ; ग१—योगयुक्तनरस्यास्य ; ग२—योगयुक्तं(?) मनुष्यस्य । 2/8-78- — वाप्यवा(?) सदा ; ग५, ६— — वापि वा— ; ग३— — वा न वा सदा; न४— — वा यथा सदा । 2/8-18- यत्कर्तव्यं मुनिश्रेष्ठ । 2/8-38 पाठभेदानामतीव वाहुत्याच्चरणं द्विधा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः ; सर्वेऽपि भेदाश्चोत्तिष्ठस्य ने स्वीकृतस्य पाठस्य मूलग्रन्थेऽस्तित्वविषये न शङ्कायै स्थानं वर्तते । तस्य द्वौ विभागौ :— (१) निष्कृतिः ; (२) का त्वकुर्वतः । प्रमाणग्रन्थेषु तु (१) न १, ३, ७, ग५, ६, त, क, त्रि. मृं. न. मृ. पुस्तकानि—निष्कृतिः ; न२, ५, ग१, न. पु.—निः कृतिः (?निष्कृतिः); न४, ६—निकृतिः (?निष्कृतिः); ग४, न८—निष्कृतिः ; ग्र, ग४, न-वृत्तिः (?); ग२—त्यकुर्वतः ; गर्—वर्तत्वतः ; गर्—वद तत्त्वतः; न१—का च कुर्वतः (?) !; त, मृ. पु., क. पु.—का न कुर्वतः ; न३—कात्र कुर्वतः ; ग१—का तु कुर्वतः (?) ; ग५, ६—िकमकुर्वतः ।

३/१-न२, ग१, त-इत्युक्ते—; न७- —— + + + + । ३/२-न६- त्तथा; ग५, ६, क-ब्रह्मिवद्ब्राह्मणित्रयः । ३/३-न३, ८, ग२, ४- —— कृपया; ग५, ६, क- —— नेत्राभ्यां। ३/४-ग३- + + + रोत्तमः; ग२- —— महामितः।

†याज्ञवल्क्य उवाच-

योगयुक्तमनुष्यस्य सन्ध्चयोर्वाथवा निशि । यत्कतव्यं वरारोहे योगेन खलु तत्कृतम् ॥४॥

आत्माग्निहोत्रवह्नौ तु प्राणायामैर्विवर्धिते । विशुद्धचित्तहविषा विध्युक्तं कर्मं जुह्नतः ॥५॥

निष्कृतिस्तस्य कि बाले कृतकृत्यस्तदा खलु । वियोगे सित सम्प्राप्ते जीवात्मपरमात्मनोः ॥६॥

विध्युक्तं कर्म कर्तव्यं ब्रह्मविद्भिश्च नित्यशः । वियोगकाले योगी च दुःसमित्येव यस्त्यजेत् ॥७॥

 \dagger ग५, ६, क-याज्ञवल्क्यः ; न३, ६, ८, ग२, त-श्रीभगवानुवाच ; न१, २, ५, ७, ग१- \times \times

\times \times । $8/9$ —न४—योगयुक्तो मनुष्यस्तु ; ग५, ६, क—योगयुक्तस्य मर्त्यस्य । $8/9$ — न२, ३, ६, ग१, ४, क— ————————————————————————————————
५/१–ग५, ६– ————वह्नौ च । ५/२–न३, ४, ६, ग३– ———————————————————————————————————
७/१-ग१-विध्युक्तमेवं; ग५-विध्युक्तमेव। ७/२- न ८

निश्चितः (?नित्यशः) ; न३, ४, ६, ग३-योगविद्भिश्च---। ७/३-ग३- --

--यद्व्रजेत् ; न३- - यस्य यत् ; न४- \times \times \times ।

योगाच्च ; ग२-विशुद्धकाले गार्ग्येतत् ; ग६, क-कालेनैव पुनर्योगी ; ग५-कामेनैव पुनर्योगं(?) ; न४- \times \times \times । ७/४-न१, २, ५, ७, ग१, २, ४, त- ———यत्त्रजेत् ; न६- ——

योगयाजंवल्क्य :

कर्माणि तस्य निरुयः निरयः परिकीर्तितः । न देहिनां यतः शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥८॥

तस्मादामरणाद्वैधं कर्तव्यं योगिभिः सदा । त्वं चैव मात्यया गागि वैधं कर्म समाचर ॥९॥

योगेन परमात्मानं यजस्त्यज कलवरम ।

इत्येव मुक्त्वा भगवान्याज्ञवल्वयस्तपोनिधिः ॥१०॥

 $\begin{align*} & \begin{subarray}{ll} \begin{sub$

१०/२-अत्र पुनः पाठानामतीव वैविध्यं दृश्यते । तेन चरणं द्विधा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णेतन्ये । तौ विभागौः—(१) यजंस्त्यज ; (२) कलेवरम् । प्रमाणग्रन्थेषु तुः—(१)—ग१, ४, ति. पु., मृ. पु.—यजंस्त्यज ; क. पु.—युञ्जंस्त्यज ; न. पु.—युज्यंत्यज ; न३, ५, ६—यज त्यज ; ग४—यजत्यज ; मृ. पु.—युञ्जन्ती त्यज(?); न२—योजियित्वा ; ग२—यजेदन्ते (?त्यजेदन्ते) ; न१, ४ —यज स्थित्वा ; ग३—यजा (?) स्थित्वा ; न७—पूजियत्वा (?) ; ग५, ६, क, न८—जय त्वं च ; (२)—ग१, २, ३, ४, ५, ६, न१, ३, ५, ६, ८, त, क, त्रि. पु., मृ. पु., न. पु. मृ. पु., क. पु.—कलेवरम् ; न२, ४, ७—कलेवरे । १०/३—न१—इत्युक्त्वा स भगवान् ; न५— इत्यवमुक्त्वा स भगवान् । १०/४—ग५—याज्ञवल्क्यस्त्रपोघनः ।

ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत । सन्घ्यामुपास्य विधिवत्पश्चिमां सुसमाहिताः ॥११॥

गच्छन्तु साम्प्रतं सर्वे ऋषयः स्वाश्रमं प्रति ।

इत्येवमुक्ता मुनिना मुनयः संश्रितव्रताः ॥१२॥

विश्वामित्रो वसिष्ठश्च गौतमश्चाङ्गिरास्तथा। अगस्त्यो नारदश्चैव वाल्मीकिर्वादरायणिः ॥१३॥

पैङ्गिर्दीर्घतमा व्यासः शौनकश्च तपोघनः। भागवः काश्यपश्चैव भरद्वाजस्तयैव च ॥१४॥

१२/२-न६- — -श्चाश्रमं—; ग२- ----स्वाश्रमान्स्वकान्; न३, ८, ग४, क- मुनयः स्वाश्रमं——। १२/३-ग५, ६, क-इत्युक्तो(?) मुनिना तेन ।

१३/२—न३—गौतमश्चाङ्गिरस्तथा ; ग६—गौतमाङ्गिरसोस्तथा (?) ; न८—गौतमाश्चाङ्गिरास्तथा । १३/४—न३, ५, ग१, ४, ५—वाल्मीकिर्बादरायणः ।

१४/१-अस्मिश्चरणे पुनः पाठानां क्षोभोत्पादकं वैविध्यं दृश्यते । तेन तं त्रिधा विभज्य साम्यवैषम्य निर्णतेत्र्ये भवतः । ते विभागाः—(१) पैिङ्गः ; (२) दीर्घतमा (३) व्यासः । तेभ्यो "व्यासः" शव्द सर्वसामान्यः । प्रथमविभागद्वयसम्बिष्धनाः पाठाश्चेदृशाः—(१)— न१, ८, ग१, ४, क, वि. पु., मुं. पु.—पैङ्गः ; न. पु.—पैली(?) ; ग६—पंगीक (श्च) ; ग५—अङ्गिरा (श्च) ; न२, ५, ७—गार्ग्यः ; त, न६, मु. पु., क. पु.—योगी ; ग२—मुनिः ; ग३—गगः ; न३—ऐंद्रा; न४— $\times \times$; (२)—न१, ५, ग१, ३, ४, त, त्रि. पु.—दीर्घतमा ; न२, ३, ७, ८, ग२, ३, क, मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु.—दीर्घतमा ; न२, ३, ७, ८, ग२, ३, क, मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु.—दीर्घतपा (?) ; ग६—(पंगीक-) श्चतपो (?) ; न४— $\times \times \times \times$ । १४/२—न३— \longrightarrow तपोनिधः ; न६— \longrightarrow महानिधः (?) ; न४— $\times \times \times$ । १४/२—न२, ५, ७, ८, ग३, क— \longrightarrow कश्यपश्चैव ; त— \longrightarrow नश्च्यवनश्चैव ; ग२, न४— $\times \times \times$ । १४/४—न६—भारद्वाजस्तपैव च ; ग१, ४, न८, त—भरद्वाजस्तपोघनः ; ग५, ६, क—भरद्वाजस्तपोनिधः ; न१, २, ५, ७—भारद्वाजस्तपोघनः ; ग२— $\times \times \times$ ।

तपस्विनस्तथा चान्ये वेदवेदाङ्गवेदिनः । याज्ञवल्क्यं सूसम्पूज्य गीभिराशीभिरुत्तमैः ॥१५॥ ते यान्ति मुनयः सर्वे स्वाश्रमेषु यथागतम् । गतेष स्वाश्रमेष्वेषु तापसेष् तपोघना ॥१६॥ प्रणम्य दण्डवद्भुमौ वाक्यमेतदभाषत् ।

*गार्ग्यवाच--

भगवन्सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभृतहिते रत ॥१७॥ भवमोक्षाय योगीन्द्र भवद्भिर्भाषितं तु यत् ।

१५/१—न४—तपस्विनस्तथा + + + 1 १५/२—न४, ग३— ——— —यादिनः ; न८, क— —वेदान्तवेदिनः ; त- imes imes imes imes imes imes । १५/३–ग१- ——समभ्यर्च्यः ; ग४–नम स्कृत्य----; त $-\times\times\times\times$ । १५/४–इदं चरणं त्रिधा विभज्य पाठो निश्चित :। (१) न१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ८, ग१, ३, ४, ५, क, त्रि. पु., मुं. पु., मुं. पु., क. पु.—िन१, ४, ६, ग१, क—योगं मुक्तेस्तु साधनम्; न५—योगमुक्तिस्तु———; ग३—योगमुक्तिस्तु———; ग३—योगभुक्तिस्तु———; ग३—योगभुक्तिस्तु————; ग३—योगभुक्तिस्तु————; ग३—योगभुक्तिस्तु—————; ग३—योगभुक्तिस्तु—————; ग३—योगभुक्तिस्तु————————। गौभिः ; ग२-वाग्भः ; ग६-गभी-(रग्याभिः(?); न. पु.-गार्गी(?) ; त- \times \times । (२) न३, न७-योगस्तु मुक्तिसाधनम् । ६, ८, क, न. पु.–आर्शीभिः ; न१, २, ५, ७–आप्ताभिः ; ग१, ३, ४, न४, मु. पु.–अग्याभिः ; ग५, क. पु.-अन्याभिः ; ग६-(गंभी-) रग्याभिः; ग२-अर्थ्याभिः; त्रि. पु., मूं. पु.-पुण्याभिः ; त-तपोधनम् ।

१६/१-न१, ४-ते याता:---; न२, ७-ते ययु.---; ग२-ते गता:----; ग५, ६ क - तेनैव - ; त $- \times \times \times \times 1$ १६/२ - ग २ - स्वाधमां तु - ; ग ४ - स्वाधमां तु -——; न७-स्वाश्रमेषु यथायथम्; त $-\times \times \times \times$ । १६/३-त-गतेषु ते स्वाश्रमेषु; ग३, न३, ४- -- स्वाश्रमे तेषु । १६/४-न५-तपसिषु (?तापसेषु)-; न१-स्वाश्रमेषु-न३-तापसेषु तपोनिघौ(?) ; न८- ----तपोधनाः (?तपोधना); ग४-स्वरूपेषु तपोघनम्(?) (?); ग५, क-स्वाश्रमे सा तपोधना; ग६-स्वाश्रमे वा तपोधनम्(?)।

१७/१-न३- --- -दभाषतः (?-द्भाषत); ग३- --- -दुवाच ह; त-तमेतदभि-भाषत । $^{'*}$ न४-श्रीगार्ग्युवाच; ग५, ६-गार्गी-; ग४, न८- imes imes imes imes

१८/१-ग५, ६, क-भवमोक्षाय योगीन्द्र; न४, ५, ६, ७, ८, ग१, २, त-योगं-न१,-यन्मे-; न३-योगो विज्ञाय (?)----; ग४-भोगमोक्षाय (?)-ग३-योग मुक्षाय गागि(?)।

यमाद्यष्टाङ्गसहितो योगो मुक्तेस्तु साधनम् ॥१८॥ तदेतद्विस्मृतं सर्वं सर्वज्ञ तव सन्निघौ । योगं मर्मोपदिश्याद्य साङ्गं संक्षेपरूपतः ॥१९॥ त्रातुमईसि सर्वज जन्मसंसारसागरात् ।

योगयाज्ञवल्क्यः

इत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्वाह्मणस्तदा ॥२०॥ आलोक्य कृपया दीनां स्मितपूर्वमभापत ।

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ कि शेषे भूमौ गागि वरानने ॥२१॥ वक्ष्यामि ते समासेन योगं सम्प्रति तं शृणु ॥२२॥ इति श्रीयोगयाजवल्क्ये एकादशोऽध्यायः ॥

१८/२-न१, २, ४, ५, ६, ७, ८, ग१, ३, ४, ५, ६, त, क-भविद्गमीषितं तु यत् ; न३, ते विभागाः—(१)गीभिः ; (२) आशीभिः ; (२) उत्तमैः । यथा स्वीकृतं चरणं "न८, क" लेख-ंग२—भवता भाषितस्तु यः । १८/२—ग१, ५, ६, न५—यमाद्याख्टांगसंयुक्त (ः) ; न१, ४, ६, ८, ग४, योरेव लक्ष्यते । तदन्तरांनाः व्यवस्यादाः विभागतः स्वतिकस्यादाः विभागतः स्वतिकस्यादाः विभागतः स्वतिकस्यादाः विभागतः स्वतिकस्यादाः स्यतिकस्यादानः स्वतिकस्यादानः स्वतिकस्यादानः स्वतिकस्यादानः स्वतिकस

१९/१–ग४–तदेतेन स्मृतं सर्व(?) ; न३–स एव विस्मृतः सर्वैः (?) ; ग२–तदेतच्च स्मृतं क. पु. -3π मम् ; न. पु. -3π माम् (?) ; त्रि. पु., मुं. पु. -3π माः (?) ; त- \times \times ; ग४ - (?) । १९/३ - न१, २, ग१, त - - योगं ममोपिदस्यात्र ; ग४ - - मोपिदस्याद्य त्वं तपोधनम् । क-योगं ममाद्योपदिशः; ग२- ---मे योगशास्त्रं त्वं (?); न३- ---(म-) मोपदिश्याद्य त्वं (?) ; ग३– — तु नोपिदश्याद्य(?) । १९/४–ग५, ६, क–सर्वं ; न३– ——संज्ञेयरूपतः ; ग१— ————संक्षेपतः पुनः ; ग२—ब्रूहि संक्षेपतो यतः ।

२०/१-ग६-श्रोतुमहेंसि (?) ----। २०/२-ग२-यन्मां----। २०/४-ग४-— –स्तथा ; ग६– –---- –स्त्वया (?) ; ग१–याज्ञवल्क्यस्तपोर्निघः ।

न३-तेन पूर्वमभाषत । २१/३-न२, ५, ७, ग१- --- कि शेते (?) । २१/४-ग५, ६, क-गार्गि भूमौ---।

२२/१-न१, २, ५- -----तं----; न६-वध्यामीति----; ग३- वध्यामि त(?त)———। २२/२— न१, २, ५, ७, ८, ग३,४, ५, ६, क— ——तच्छू णु; ग२- -----स्थरमना---।

द्वादशोऽध्याय :

*याज्ञवल्क्य उवाच---

सव्येन गुल्फेन गुदं निपीडच सव्येतरेणैव निपीडच सन्धिम् । सब्येतरं न्यस्य करेतरस्मिन्शिखां समालोकय पावकस्य ॥१॥

द्वादशोऽध्याय: ॥

 $\times \times 1$ "क" लेखः एकादशाध्यायान्तं समाप्यते । तेनास्मिन्नध्याये १५ भ्य एव हस्तलेखेभ्यो रिस्मिन् ; ग१ २, न१, २, ३, ५, ७, त्रि. पु., मूं. पु., क. पु.—करेतरेऽ-(?करेतर—)स्मिन् ; ग६—करे हिप्पायो भविष्यति । "म१" नेप्ले करेतरे जा म प कलेवरेऽस्मिन : ग५. न८— टिप्पण्यो भविष्यन्ति । "ग१" लेखे यद्यपि द्वादशाध्यायो न कुत्राप्यङ्कितस्तथापि तत्स्थाः श्लोका-परेऽस्मिन् ; न४, ग३-करेतरस्तु(?) ; ग४-करं करेतरे ; त, मु. पु.-कलेवरेऽस्मिन् ; ग५, न८-स्तिम्बकेत्रहशास्त्रायो न कुत्राप्यङ्कितस्तथापि तत्स्थाः श्लोका-परेऽस्मिन् ; न४, ग३-करेतरस्तु(?) ; ग४-करं करेतरे ; त, मु. पु.-कलेवरेऽस्मिन् ; ग५, न८-स्तिम्बकेत्रहशास्त्रायो न कुत्राप्यङ्कितस्तथापि तत्स्थाः श्लोका-परेऽस्मिन् ; न४, ग३-करेतरस्तु(?) ; ग४-करं करेतरे ; त, मु. पु.-कलेवरेऽस्मिन् ; ग५, न३-स्तिसिन्नोकादशाध्याये वर्तन्त एवं। गर्", "ग६" लेखयोरध्यायान्तर्गतानां इलोकानामारम्भात्पूर्वं त्येतरं च ; ग६ तथेतरश्च । १/४ म ३ — पावनस्य (१) ; ३ अधिका विसङ्गताः श्लोका विद्यन्ते ते :---

गर-दुर्लभं जन्म मानुष्यं, विवेकमतिदुर्लभम् । दुर्लभा देवमुक्तिस्तु ज्ञानं त्रैलोक्यदुर्लभम् ॥१॥

पुण्यक्षेत्रे ^३विषयविरतिःसत्तपः ^३तत्यवाक्यम् दाना वाक्यं परुषरहितं वयाप्य 🕂 🕂 च्च योगः । धर्मो जन्तुष्वगतिषु तया जन्मने पापशुद्धिः सत्यज्ञानं भवभयहरं तुष्टिरिष्टं विभूतिः ।।२॥

चित्तायत्तं घातुबद्धं शरीरं^{११} चित्ते नप्टे धातवो^{१२}यान्ति नाशम् । तस्माञ्चित्तं यत्नना^{१३} रक्षणीयं^{१४} स्वस्थे चित्ते बुद्धयः संभवन्ति ॥३॥

"ग६" लेखे पाठन्तराणि–१. देवभिन्तश्च ; २. पुण्यक्षेत्रं ; ३. संतपः ; ४. दानं ; ५. पुरुष-रहित ; ६. प्राणिहिंसावियोगः ; ७, धर्मो जीवेष्वगतिषु दया ; ८. जान्हवी पापशुद्धिः ; ९. सम्यक्तानं ; १०. तुष्टियिष्टा विभूतिः ; ११. पातु सर्वं शरीरं ; १२. यातवो ; १३. यत्नतः ; १४ विक्षणीय । द्वयोरिप लेखयोरशुद्धयो दृश्यन्ते तथापि प्रस्तुतग्रन्थविसङ्गता इमे श्लोका इति तेषां शुद्धपाठनिर्णये यत्नो न क्रियते।

१/१-न१, ५, ७- — निवध्द्य; ग१- — निरस्य; न२- निरस्य; न२- शिक्ष्यद्वा। १/२-ग२- शिक्ष्यम्(?); न४- — दण्डम् (?) ग४- — सन्यम्; न३- सिन्धम्; न५, ७-सन्ये करेणैव(?) — ; ग६-सब्ये तले न्यस्य तथेतरश्च (?) । १/३-इदं चरणं त्रिधा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये । ते विभागाः–(१)सव्येतरं ; (२) न्यस्य ; (३) करेतरस्मिन् । लेखादिविभागाः–(१)–ग१, आयुर्विघातकृत्प्राणो निरुद्धस्त्वासनेन वै। याति गार्गि तदापानात्कुलं वह्नेः शनैः शनैः ॥२॥

योगयाज्ञवल्क्यः

वायना वातितो विह्नरपानेन शनैः शनैः। ततौँ ज्वलति सर्वेषां स्वकुले देहमध्यमे ॥३॥

प्रातःकाल प्रदोषे च निशीथे च समाहितः। मुहर्तमभ्यसेदेवं यावत्पंचदिनद्वयम् ॥४॥

ततस्त्वात्मनि विप्रेन्द्रे प्रत्ययाश्च पृथवपृथक्। सम्भवन्ति तदा तस्य जितो येन समीरणः ॥५॥

४, त, त्रि. पु., मुं. पु., मुं. पु., क. पु.-सब्येतरं ; न३, ४, ८, ग२, ३-सब्येतरे ; ग५, ६-सब्ये तले ; न१, २, ५, ७-सव्ये करे; (२)-ग१, ४, न८, त, त्रि. पू., मुं. पु., न. पु., मुं. पु., क. पु.-न्यस्य; *ग५, ६, न८—याज्ञवल्क्यः ; न१, २, ३, ५, ६, ७—श्रीभगवानुवाच ; ग१, २, त—××। न२, ३, ४, ५, ७, ग२, ३, ५, ६—यस्त ; न१—अभ्यस्त (१) ; न६—स्वस्त्य ; (३)—न. पु.—करेत-। "क" लेखः एकार्यापान्ते प्राप्तान्त्र । अभ्यापान्त्र प्राप्तान्त्र । स्वापान्त्र । स्वापान्त्र प्राप्तान्त्र । स्वापान्त्र प्राप्तान्त्र । स्वापान्त्र प्राप्तान्त्र । स्वापान्त्र । स्वापान्त्र प्राप्तान्त्र । स्वापान्त्र । शिलां(?)-----; ग२-शिखां समालोक्य च।

नेन वै ; न $\sqrt{3}$ –रुद्धयस्व स्वासनेन वै ; ग $\sqrt{2}$ –निरुद्धय स्वां(?) शनैः शनैः । $\sqrt{2}$ –न $\sqrt{4}$ –न $\sqrt{4}$ –न तथापानात् ; न१———तदापाने(?) ; न२, ७———तदापानं(?) ; ग२— ———सदापानात् ; ग५, ६, न८—तथापानः(?) ; न४, ग३– ——तदादी च ; ग४ $-\times \times \times \times$ । २/४-ग३- - विह्न शनैः शनैः (१) ; न१-कुले वह्नेः- ; न२-कुम्मं(?)———; ग२–तत्कुलं विह्नना——; ग४– × × × । $\frac{3}{2-7}$ %, ग३- ——पातितो(?)——; त- ———चालितो-; ग२- ——— वासिरो(?)—; न३— —र्वाघतों—; ग४— $\times \times \times 1$ ३/२—न३—तस्पानेन(?) $\frac{}{}$; ग४ $-\times\times\times$ । ३/३-ग५- $\frac{}{}$ ज्वरित (?)- $\frac{}{}$; ग४, $-\times\times\times$ ३/४-न१, २, ५, ७, ग६-स्वकुलं---; ग२-भास्वरे---; ग३-नकुशे(?)----; ग५- — हेममध्यमें (?) ; ग४, क. पु. $\times \times \times$ । ४/१-न४-प्राप्तकाले (?)-----; ग४-××××। ४/२-न१, त-समाहिता ; न३-निशीथाभ्यां——; ग४- $\times\times\times$ । ४/४-ग४, न८-दिनत्रयम् ; न१- ——दिने द्वयम् (?)। ६— — — स्त्वेतानि—; ग३—स्वात्मनि विप्रेन्द्र(?); न३—तपः(?) स्वात्मनि विप्रेन्द्र(?)। 4/2-1, ग१, ५, ६—प्रत्ययानि(?)———; ग४, न८-प्रत्यङ्गानि(?)——। 4/3-न६, ८- ----तथा तस्य ; न४- ---तदास्यांतर् ; ग३- ---सदा स्वांतर् ; न१-संभवति(?)-----; ग५, ६- -----सदा तस्य । ५/४-ग१, न१, ५- ----

यस्य ; न८-जितेन न सजारणः(?) ।

शरीरलघ्ता दीप्तिर्वह्नेर्जठरवर्तिनः । नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नान्यादौ भवन्ति हि ॥६॥

अल्पमूत्रपूरीषः स्यात्षण्मासे वत्सरेऽपि वा । आसर्ने वाहने पश्चान्न मेतव्यं त्रिवत्सरात् ॥७॥

*ततोऽनिलं वायुसखेन सार्घं घिया समारोप्य निरोधयेत्तम् । ध्यायन्सदा चिक्रणमप्रवृद्धं नाभौ सदा कुण्डलिनीनिविष्टम् ॥८॥

शिरां समावेष्य मुखेन मध्यामन्याश्च भोगेन शिरास्तर्यंव ।

त-न गन्तव्यं----; ग२, ६-लघुत्वं वत्सराद्ध्रुवम् ; न८-लभेदेवं त्रिवत्सरात् ।

संशयः" इत्यन्ताः। ते नाधिकाः किन्तु ६.६७-६९ एवेति नात्रोद्धृताः।

—————निरोधयित्वा ; गॅ४–िधया समासाद्य निरोधयेत्तम् । ८/३–न२, ३,६–ध्यायेत्सदा प्रविष्टाम्(?) ; ग३– ++++++ कुण्डलिनीं प्रतिष्ठाम् ।

९/१-इदं चरणं चतुर्घा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः। ते च विभागाः-(१) शिरां (२) समावेष्टच ; (३) मुखेन ; (४) मध्यां । तेभ्यो "मुखेन" शब्दः सर्वसमानः । १, २,४ शब्दानां च विषये पाठभेदा अत्र दृश्यन्तेः−(१)−न३, ६, ८, ग१, ४, ५, ६, ५ मुद्रितानि पुस्तकानि−शिरां; न४-शिर: ; ग३-मुखं ; न१, २, ५, ७, ग२, त-द्वारं ; (२)-न२, ३, ४, ६, ८, ग१, २, ४, ६ मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु.—समावेष्ट्य ; त्रि. पु. $-\times \times$; न१, ५, ग३, त-समावेश्य ; न७-समावेक्य ; ग५-सुबुम्णां च ; (४) न६, ग१, ४, ५, त्रि. पु.- मध्यां ; न४, ८, ग३-मध्यात् ; न१, २, ७, ग२, त-मध्यमं ; न५-मध्यं ; न५-मध्यं ; न३, मुं. पु., न. पु., मृ. पु., क. पु.-मध्ये ; ग६-वद्धौ(?) ९/२-ग२-त्वन्येन---; न१, ५-अन्यानुभोगेन शिरस्तथैव ; न२-अन्येन भोगेन शिरा—; न७-अन्येन योगेन शिरा——; ग३,न८, त-अन्यांश्च भोगेन शिरांस्तर्थेन। ९/३-न१-स्वपुछ-(?-पुच्छ) मासेन (?मास्येन)----; न८-स्वपुच्छमन्येन(?)-_____; ग४- ______ संस्मृत्य(?)-___; न८-पथं च(?)-

प्रसुप्तनागेन्द्रवदुच्छवसन्ती सदा प्रवुच्दा प्रभया ज्वलन्ती । नामी सदा तिष्ठित कुण्डली सा तियंक्सु देहेषु तथेतरेषु ॥१०॥

वायुना विहतविह्निशिखाभिः कन्दमध्यगतनाडिषु संस्थाम् । कुण्डली दहीत यस्त्विहरूपां संस्मरन्नरवरस्तु सँ एव ॥११॥

सन्तप्ता विह्निना तत्र वायुना च प्रचालिता । प्रसार्य फणभृद्भोगं प्रबोघं याति सा तदा ॥१२॥

यागय।श्रवल्य

बोधं गते चित्रणि नाभिमध्ये प्राणाः सुसम्भूय कलेवरेऽस्मिन् । चरन्ति सर्वे सह विद्धिनैव यथा पटे तन्तुगितस्तयैव ॥१३॥

१०/१-त-प्रसुप्तनागेन्द्र इवोच्छ्वसन्ती; ग३-प्रबुद्ध----११/१-न३- — विगत ; ग४, ५, ६- — विघृत ; न७-— वितत — ; न१,२,५- — वातितो विह्न (?); न८-वायुना विघृतो विह्नः; (?संस्थाम्); त- ———नाडीभिः संस्था(?); ग५, ६-तुन्दमध्यगतविह्नषु संस्थाम्(?); न्थ, गर-++ सुपूर्य संस्थाम् ; न८-शिरोभिः कन्दमध्यगः (अनुष्टुप् छन्दः) । ११/रे-गरे, *अत्र "न१, २, ५, ७" लेखेषु त्रयः रुलोकाः "दृष्टचिन्हस्ततस्तस्मिन्" इत्याद्याः "दहत्यत्र न $_{7,2}$, ३-कुण्डली (१कुण्डली १०००-४ \times ४) ११/४-1 विकास किन्तु ६.६७-६९ एवेति नात्रोद्धताः। न८- ——यमस्त्विहरूपां (?यस्त्विहरूपां); न४- × × × । ११/४-ग४- — -१२/१-न७- ——वायुना (?)——; न१, ५-सन्तप्तविह्नना;— ग१, ४, न६-सन्तप्तो $\frac{1}{2}$ मप्, ६ सन्तप्तो बह्निना यस्तु - न४ $\frac{1}{2}$ $\times \times \times \times 1$ १२/२ $\frac{1}{2}$ न३- — फलबद्धोगं ; न१- — पूर्णबद्धोगं (?) ; न ξ , ग३- $\times \times \times \times 1$ १२/४-नर, ५, ७, गर- प्रवीध याति सा तदा ; ग६-भ्रुवोध (?प्रवोध) याति सा तदा ; न३,६,८, यात्यसौ तदा ; ग४-प्रबोधयति (?) तत्तदा ; न४, ग३- \times \times \times १३/१-न३-बोधं गति (?गते)---; न१, ५, ग४-बोधं गता कुण्डली---; न८-बोधं गतां कुण्डली-(?); न२-बोधं गता कुण्डलिनी च नामि(?); न७-बोधं गता कुण्डिलिनी च मध्ये ; त, न४, ग३- × × × × × × । १३/२-न८-प्राणान् (?)-नंप-प्राणास्तु संभूय---; न१, २-प्राणस्तु(?) संभूय---; गप्-प्राणः सुसम्भूय(?)----; न७-प्राणोस्तु (?प्राणास्तु) ; न३-++++ कलेवरेऽस्मिन् ; त, न४, ग३-×× $\times \times \times \times 1$ 83/3 = -40 = त, न४, ग३ $-\times\times\times\times\times$ × × × । १३/४-न३- ततुगतस्तयैव(?); न६-——तंतुतितिस्तर्थंव ; न८–यथा पटास्तन्तुगतास्तयेव ; त, न४, ग३– \times \times \times \times \times \times ।

जित्वैवं चिक्रणः स्थानं सदा ध्यानपरायणः । ततो नयेदपानं तु नाभेरूर्ध्वमिदं स्मरन् ॥१४॥

वायुर्यथा वायुसखेन सार्वं नामि त्वतिक्रम्य गतः शरीरे । रोगाश्च नश्यन्ति बलाभिवृद्धिः कान्तिस्तदानीमभवत्प्रवृद्धे ॥१५॥

ब्रह्मरन्घ्रमुखमत्र वायवः पावकेन सह यान्ति समूह्य । केनचिदिह वदामि तवाहं वीक्षणादृहृदि सुदीपशिखायाः ॥१६॥

निरोधितः स्याद्हृदि तेन वायुः मध्ये यदा वायुसखेन सार्धम् । सहस्रपत्रस्य मुखं प्रविश्य कुर्यात्पुनस्तूर्ध्वमुखं द्विजिह्वः ॥१७॥

१४/१-न३-जित्वेव (?जित्वैव)----; ग४-जित्वैव----; ग२-इत (जित्वैव —) ; त—बोधं गते चिक्रणि स्थानं (?) ; न४, ग३ $-\times\times\times$ । १४/२ नंप, ७– ——— –परायणाः ; न४, ६, ग३– $\times \times \times 1$ १४/३– — नयेतदानाः (? नयेदपानात्तु) ; न४, ग३ $- \times \times \times \times 1$ १४/४-न६, ग५, ६- -मनुस्मरन् ; न३ १५/१-न३- ——वायुगते सार्धं (?) ; न२, ४, ५, ६, ग५-वायुर्यदा वायुसखे सार्घ । १५/२-ग२- ---गित (?गर्तः)---; न२, त----नाभेस्त्वितिकस्य न३—नाभि—(-1) त्वतिक्रम्यवान्त्रारीरे(?) । (4/3--1), २, ५, ७, त—रोगास्तु——— न३-रोगाः प्रणश्यन्ति ; ग५, ६-रोगा विनश्यन्ति । १५/४-ग३- -- -- -- -- -- -- -- ------भवति प्रवृद्धाः । **१६**/१-न४- — मुलमेव----; ग३- — मुलमाद्रवायुव(?); ग२- — मुखमेत्य स वायुः ; ग५- — मुखमित्तमवायौ (?) । १६/२-न५ ——समृहम् न७–ँ ———स्वमध्ये ; न३– ँ — सह्यके (?) ; न२– समाप्य(?); ग५– — याति समुह्य(?); ग६– — याति समुहे(?)१६/३-ग३- ---तदाहं ; न२, ५-केनचित्त्वह---तथाहं ; न७-केनचित्त्वह तवाहं ; ग५-तेन चिदिह(?)वदामि तवाहं ; ग६-तेन चेतिह (?) ------; न४- \times \times \times । १६/४-इदं चरणं द्विवा विभज्य तस्मित्राठभेदानां साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः । तौ विभागौ:-(१) वीक्षणात् ; (२) हृदि सुदीपशिखायाः। तयोविषये च पाठभेदाल्लेखादिविभागाः-(१) न१, ६, ग४, ५, ६-वीक्षणात् ; ग१, ३, त, त्रि. पु., मुं. पु., न. पु.-वीक्षणं ; न३, ७, ८-मु. पु. क. पु.-वीक्षणा ; नर-वीक्षणा (?) ; न५-वीक्षणा ; गर-वीक्षणार्थ ; न४- \times \times \times \times \times \times \times \times न१, २, ५, ६, ग१, ५, ६, त, त्रि. पु., मुं. पु., न. पु. — हृदि सुदीपशिखायाः ; न३, ७, मु. पु., क. पु.-तु हृदि दीपशिखायाः ; ग३- - - दृढि (?) सुदीपशिखायाः ; न८-धृतिषु दीप-शिलायाः ; ग२-मुखदीपशिलायाम् (?) ; ग४-हृदि मुदीपशिलायाम् ; न४- $\times \times \times$ ।

१७/१-इदं चरणं त्रिवा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः । ते विभागाः—(१) निरोधितः स्यात् ; (२) हृदि तेन ; (३) वायुः । तेभ्यः "वायुः" शब्दः "ग१, २" लेखयोरपवादेन सर्वत्र दृश्यते । तयोस्तु "सार्वं" इत्यन्तिमः शब्दः । प्रथमद्वयोविभागयोविषये पाठवैविष्यमीदृशम् ः—(१)— न४—निरोधितस्तु ; न८—निरोधितस्या(-र्थ-) ; ग५—ितरोहितः स्यात् ; अन्येषु सर्वेषु—निरोधितः स्यात् ; (२)—ग३, त्रि. पु., मुं. पु.—हृदयेन ; न२—विद (१हृदि) तेन ; ग६—स्याद् घृति (१स्याद् हृदि) तेन ; ग४—अय तेन ; न८—(स्या-)धिसतेन (१); इतरत्र सर्वेत्र-हृदि तेन । १७/२—न२—वध्यं ददा (१) वायु

प्रबुद्धहृदयाम्भोजे गार्ग्यस्मिन्द्रह्मणः पुरे । बालाकंश्रेणिवद्व्योम्नि विरराज समीरणः ॥१८॥

हृन्मध्यात्तु सुषुम्णायां संस्थितो हुतभुक्तदा । सजलाम्बुदमालासु विद्युल्लेखेव राजते ॥१९॥

प्रबुद्धहृत्यद्मिन संस्थितेऽग्नौ प्राणे च तस्मिन्विनिवेशिते च । चिह्नानि वाह्मानि तथान्तराणि दीपादि दृश्याणि भवन्ति तस्य ॥२०॥

			_		THE RESERVE TO THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN
		. 	; ग	५-मध्य तथा	919/8-
	. कु e न३. ४, ^६	, ७, ८-मध्य तपा	्र_सहस्त्रचकस्य	। मुख	
_	; ग१, ६, न३, ४, ६ –। १७/३–त–सहस्त्रापत्रान्तु चरणस्य त्रयो विभागाः–(१)	(5); 43	ज्यानं (३)	। द्विजिह्नः ।	तम्यः शु
	-1 80/3-4-46/31	ेक्टर्गत : (२) पुन	स्तूब्बनुख	तिल्ह्यानि:- (१)	।–ग२, २,
ત્ય 🔐	चरणस्य त्रयो विभागाः-(९	जिएगी विभिन्नस्व	हर्षेद्रियत । ता	् क्यानेध्वम्	aं; न२−
۲— ۲۳ نـــ:	, _{इस्तर} , मर्बसामान्यः । २-३	विभागा ।	न्तर्ध्वमुखं ; न ४,	£-44441-43	_हिजिह्न
ात्तु त्	———; ग१, ६, न३, ४, ६ –। १७/३–त–सहस्त्रापत्रान्तु चरणस्य त्रयो विभागाः–(१) ' ज्ञब्दः सर्वेसामान्यः । २-३ ५, ६, न५, ७, ८, त्रि. पु.	, मु. पु. नः उ	ेन १ -फणामध्र्मम्	खं:(२)-न र _ू ्र	-181-164
3— ₁.	चरणस्य त्रयो विभागाः-(१) चरणस्य त्रयो विभागाः-(१) ' शब्दः सर्वसामान्यः । २-३ ५, ६, न५, ७, ८, त्रिः पुः इर्वमुखं ; ग१-पुनस्तूर्व्वगतं ; २, ३, ५, ६, न३, ४, ५, न्द्रैः ; ग४, न८-नरेन्द्रे ।	न३-ततस्तू ध्वमुख	_ = ਰ ਸ. '	पू., क. पु.—द्विज	न्द्र , गप
े तर	इंड्वेम्ख ; गर-पुगर्त	७. त. त्रि. पु., मु.	y., 4. 3., 3	3,	
9	२. ३, ५, ६, नर्, ९, ७	o ,, -			
ब़ेन 🚉	न्तरे । गुरु, न८-नरेन्द्र ।				86/2-
−: _}	Lax. 1	·	_ न १-प्रवृद्धह	दयाम्भाज (:)	ਜ ਼ ਜ3
	श्दे: ; गर्४, न८-नरेन्द्रे । १८/१-ग२, ५, ६, न५,	७-प्रवुद्ध	(2)	;	4 () (13)
_,	86/8-113, 30 30/	3-ग४, न८-वलाकश्रा	ui-(:)	: न४-ब	लिकशाणव
/-	न्दलाकाश्रेणि	—· नर्	७-विराजात	ਜ×–ੀ	वेचरन्ति (?)
,-	1 86/8-113-18+	्।ज	्, ५-विराजीत	, ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	• • • • •
	भारत (? विराजति)—	; नर, ॰, ७,	\ /		
, 1	्चलाकाश्रेणि──ः; चलाकाश्रेणि─िः ोम्नि । १८/४–ग३–द्वि + ५–विरायंति (?विराजिति)─ि				-
₹		? जन्मध्यात्त);	गर, नट-गाड	आभ्रमध	यात्सुषुम्णायाः।
?)	१९/१-नर-द्वन्मध्यातु () ; ग१, ३, ४, ६, नः १९/२-न३, ४, ८, ग४ 	्र -आभ्रमध्यात्		, नामा ग्राप	-संस्थितो भूप-
?)					
		न्य महिल	त्या बहुभक्त तथ	$\pi(i) = \sum_{i \in \mathcal{N}} \pi(i)$	- 1 98/8-
	१९/२-नर, ज मह-मंस्थितो ह	व्यवाहनः ; गर्-सुर	- गर्भ	सजलाम्बुदमध्यस्थ	11 1 1 1
ΧΙ :-	वाहन(:)	५ ७–सजलान्युपर	(लाम- ।	_	
.—					
₹१,	77.3				alil. 10
ुषु.			: ग४	πt.	
)–	२०/१-न८	71/4//	हत्पद्मे च	, , , , ,	के चा (१ प्राणेष)
, ₹३,					
ोप-	ह(१म()	ह्त्पद्मानम्	्रिक्तेकिते लः न	८ –प्राणे च	7919
14-	हृत्पङ्कज	–प्राणेष	विनिवासरापु र	तित। २०/३-	मध्य र, र, र, र
	——विनिवीशतध् , गर्	ਜ਼ਾਹ ਵ. ७		न्त्री४-इटं चर	णं त्रिघा विभज्य
रो-	बेशितं च (?); गर्, रॅ, °		—तथान्तरच।	न्याणि	: न३-द्वीपानि
र्वत्र	नथान्तरेजेप ;	गुरु-	। (१) न४-ा	दब्यान पृर्या	द्रं सर्वसामान्यः ;
	हृत्यस्य (ना) अत्याद्धारा हृत्यस्य (ना) अत्याद्धारा हृत्यस्य (ना) अत्याद्धारा हृत्यस्य (ना) अत्याद्धारा हिम्स्य (ना) स्वाद्धारा हिम्स (ना) स्वाद्धारा हिम्स्य (ना) स्वाद्धारा हिम्स	साम्यवधम्य अपूर्वतः	टब्यानि ; (२)) "भवान्त ^{राष}	८८ १७ ग४. ५.
)-	ललान्तागताः अन्येष	१३ लखषु-दापाद	ब-मराः	ा३-तस्याः ; न [ः]	5, 4, 6, 4.7
त् ;	(दापान) ,	न ; न१, ग१, र	(1-(14))		
न ;	लेखान्तर्गतानां पाठभेदानां (?दीपानि)——; अन्येष् (३) न२, ३, ५, ७-ता				
वाय	दे _तस्य ।				

वायुमुन्नय ततस्तु सर्वाह्न व्याहरन्त्रणवमत्र सबिन्दुम् । बालचन्द्रसद्शे त् ललाटे बालचन्द्रमवलोक्य बुद्ध्या ॥२१॥

सर्विह्न वायुमारोप्य भ्रुवोर्मध्ये धिया तदा। *ध्यायेदनन्यधीः पश्चादन्तरात्मानमन्तरे ॥२२॥

२१/१-ंग१, २,- तत्र सविह्नना ; न१, २, ७- वायुमुन्नयित दीप्तविह्नना न५-वायुमुत्रयति दीप्ति-(?-दीप्त-) विह्ना ; न४, ग३-वायु----सह विह्न ; ग४-वायु---——यत्र सर्विह्न ; न३-वायुर्मुनित (?वायुमुन्नयति) यः सह विह्न ; न८-वायुर्नयित यत्र सर्विह्न 75/3 २१/२-न८- --------------सिबिन्दुः (?सिबिन्दुं) ; ग३, ४- ---- -न्प्रणवमन्त्रसिवन्दुम्

*अत्र "ग६" लेख अविक: श्लोक: । सः त्रिपुरसारसमुच्चयादुद्भृत इव दृश्यते । तीवाश्द्धः पाठान्तरैर्युक्तश्च "ग२" लेखेऽपि दृश्यते । सोऽयं श्लोकः—

> आदौ मत्तालिमालां गलपदविगलतारझंकारहारी नादोऽसौ वाशिकस्यानलभरितलसद्वंशनिःसाणतुल्यः । घण्टानादानुकारी तदनुजलनिविध्यानधीरो गभीरः गर्जत्पर्जन्यघोषापर इवं कुहरे ब्रह्मनाडचा शुषुम्नाम् ॥

अयं श्लोकोऽत्रातीव विसंगत इति तस्य शोधने यत्नो न कृतः । न. पु., मु. पु., क. पु.,-षु चान्य एवाधिकः श्लोकः। सः-

> तस्मिन्ब्रह्मपुरे गागि ब्रह्मैवाज्ञानमोहिते । भ्रान्त्यारूढः स ज़ीवः स्यादाच्छन्नो महदादिभि : ॥

अयमप्यशुद्धियुक्तः ।

योगयाज्ञवल्क्य:

मध्यमेऽपि हृदये च ललाटे स्थाणुवज्ज्वलति लिङ्गमदृश्यम्। अस्ति गार्गि परमार्थमिदं त्वं पश्य पश्य मनसा रुचिरूपम् ॥२३॥

ललाटमध्ये हृदयाम्बुजे च यः पश्यति ज्ञानमयीं प्रभा तु। शक्ति सदा दीपवदुज्ज्वलन्तीं स पश्यति ब्रह्मविदेकदृष्टिया ॥२४॥

मनो लयं यदा याति भ्रूमघ्ये योगिनां नृणाम् । जिह्वामूलेऽमृतस्रावो भ्रूमघ्ये चात्मदर्शनम् ॥२५॥

कम्पनं च तथा मूघ्नों मनसैवात्मदर्शनम् । देवोद्यानानि रम्याणि नक्षत्राणि च चन्द्रमाः ॥ ऋषयः सिद्धगन्थर्वाः प्रकाशं यान्ति योगिनाम् ॥२६॥

लितंगमदृश्यम् (?स्थाणुवत्, ज्वलित, लिगूमदृश्यम्); न८-स्थाणुवत्कलित (?ज्ज्वलित-)----।

२४/१-न३- — वा । २४/२-ग२, ५- — प्रभां ताम् ; न४- प्रभां ताम् ; न४- प्रभां ताम् ; न४- प्रभां तं ; न६- प्रपश्यित ; ग३-यः श्रुतिज्ञानमितिप्रभाते (?) न४/३-न१, २, ४, ५, ग३, न७- — तदा ; न८- शिक्तः (?) सदा दीर्घवदुञ्ज- २४/३-न१, २, ४, ५, ग३, न७- — तदा ; न३- — त्रह्मवदेव शिष्टा (?) ; वलन्ती (?) । २४/४-ग१, ४, त-सम्पश्यित ; न३- — त्रह्मवदेकदृश्या । ग५- — सह्मवदेकदृश्याम् (?) न८-पश्यित्त ते (?) ब्रह्मविवेकदृष्ट्या ।

——योगिनोमृण (?योगिनां नृणाम्) ; न३-भ्रुवात्मध्ये (?)——। २५/३-न१- — —स्रा — स्रावं (?) ; ग४, न८ — ऽमृते स्रावं ; न३ — जिह्वामूलामृतस्वादो ; न४, ग३ — जिल्हामूलामृतस्रावात् । २५/४ — न३, ५, ७ — — त्वात्मदर्शनम् ।

(?मनसा) वात-(?वात्म-) दर्शनम्; न६- मनसा मातिरिश्वनम् (?); ग२- \times \times \times \times । २६/३-न४-नवोद्यानानि-; ग३-दिव्योद्यान्त्रममाणानां (?) । २६/४-न१, ५, ७, त-ग्रहाश्रये(?); न२——ग्रहाणि च(?)। २६/५—ग३——पितरः सिद्धाः ; न२, ७— तापसाः सिद्धगन्वर्वाः। २६/६-ग२-प्रणाशं(?) यान्ति योगिनः ; ग१, ४, न४-प्रकाशन्ति च योगिनाम् ।

भ्रवोन्तरे विष्णुपदे ऋचौ (? स्चौ)तु मनो लयं यावदियात्प्रबुद्धे । तावत्समभ्यस्य पुनः समिध्ये मुखं मदा संस्मर पूर्णरूपम् ॥२७॥

समीरणे विष्णुपदे निविष्टे जीवे च तस्मिन्नमृते च संस्थे । तर्सिमस्तदा याँति मनो लयं चेन्मुक्तेः समीपं तदिति बुवन्ति ॥२८॥

समीरणे विष्णुपदे निविष्टे विशुद्धवुद्धौ च तदात्मनिष्ठे । आनन्दमत्यद्भुतमस्ति सत्यं त्वं गार्गि पश्याद्य विशुद्धवृद्धचा ॥२९॥

लयमियात् हे प्रबुद्धे" इति योजना । २७/२-न४- ----प्रबुद्धेः(?) ; न२, ५, ६ ह्यपदं पुनस्त्वम् ; ग२-मुक्तेः पदे ब्रह्मपूरे पुनस्त्वम् ।

२८/१-४-क्लोकोऽयं "न१, २, ४, ५, ६, ७, ग्३" लेखेषु नास्ति । २८/१-ग४, न८- -ग५, ६-तद्ब्रह्म विद्येति (?)------———ऋचौ च ; ग५, ६- ———व्योमगते सबह्गौ । २८/२-न३-जीवेषु तस्मिन्न-लयं च ; ग५, ६ — — यदा — लयं च ; ग४—तिस्मिन्सदा — लयं च ; ग२— स्था — लयं चेत् ; न८ — — यदा — लयं चेत् (?) । २८/४-ग२- ---तद्दीरयन्ति ; न३- ---तदिति ध्रवंते (?) ।

२९/१-न६, ग३- — प्रविष्टे ; न१, २, ५- — विष्णुपदं निविष्टे ; ग्५, ६- विस्पदे । २९/२-न४, ग३-विशुद्धबुद्ध्या च ; न६-विशुद्धवुद्धचा च तयात्मिनि स्थिते ; न१-विशुद्धबुद्धौ (च) तयात्मिनिष्ठे ; न५- -----तया-त्मिनिष्ठों (?) ; न७- -- तथात्मिनिष्ठे ; न३-वि+++ तथात्मिनिस्थे ; ग२-पश्चाच्च(?)----; त- ------पश्चाद्यदि शुद्धबुद्धया ।

एवं समभ्यस्य सुदीर्घकालं यमादिभिर्युक्ततनुमिताशीः । *आत्मानमासाद्य गुहां प्रविष्टं मुक्ति वर्ज ब्रह्मपुरे पुनस्त्वम् ॥३०॥

भूतानि यस्मात्प्रभवन्ति गार्गि येनैव जीवन्ति चराचराणि। जातानि यस्मिन्विलयं प्रयान्ति तद्ब्रह्म विद्धीति वदन्ति सर्वे ॥३१॥

हृत्पङ्कजे व्योग्नि यदेकरूपं सत्यं सदानन्दमयं सुसूक्ष्मम्। तद्बद्धं निर्भासमयं गुहायामिति श्रुतिश्चेति समामनन्ति ॥३२॥

गागि—; ग४, न८— —यस्मिन्प्रलयं ; ग२— —यस्यां प्रलयं प्रयाति(?)। ३१/४

३२/१-अस्य चरणस्य पुनर्विभागीकरणं प्राप्यते । तस्य विभागाः-(१) हत्पङ्कजे ; (२) ब्योम्नि ; (३) यदेकरूपम् । तेषां विषये च पाठभेदाल्लेखादिविभागाः—(१)-ने१, २, ३, ५, ६, ७, ८, ग१, ४, ५, ६, त, त्रि. पु., मु. पु., म. पु., म. पु., क. पु.-हृत्यङ्कजे ; नर्थ, ग३-हृत्यङ्कजं ; ग२-हत्पद्मिन; (२) न१, २, ३, ४, ५, ६, ८, ग१, ३, ४, ५, ६, त, त्रि. पु., मु. पु., न. पु., मु. पु., क. पु. व्योम्न ; गर व्याम्न (श्र्व्योम्न) ; न७ मोनि (श्र्व्योम्नि); (३) न१, २, ५, ६, ७, ८, ग१, ४, ५, ६, त, त्रि. पु., मुं, पु., मु. पु., क. पु-यदेकरूपम् ; ग३-तदैकरूपम् ; न४-तयैवरूपम् ; न३-सदेवरूपम् ; न. पु.-सदेकरूपम् ; गॅ२-अनेकरूपम् । ३२/२-न३- — यदानन्दमयं ससूक्ष्मम् ; ग६-सम्यक्सदानन्द—। ३२/३-न१, २- — वदन्ति; ग१, त- — निर्भा-समयो(?)—; ग२-तद्ब्रह्म विज्ञानमयं—; न८-यद्ब्रह्म विज्ञानमयो(?)—; ग४-यद्त्रह्म विज्ञानमतो (?) -----; न३, ४, ६-तद्त्रह्मविद्भावयते ------; ग३-तद्त्रह्मविद्भावयते सुहायाम् (?गुहायाम्); ग५, ६-प्रत्यक्सदाभासमयं गुहायाम्। ३२/४ -ग५, ६-इति श्रुतेश्चापि समाप्नुवन्ति (?) ।

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः । तमऋतं पश्य विश्वद्वद्वया प्रयाणकाले च विहीनशोका ॥३३॥

प्रभंजनं मूर्ध्निगतं सर्वाह्मं धिया समासाद्य गुरूपदेशात् । मुर्घानमुद्भिद्य पुनः खमध्ये प्राणांस्त्यजोङ्कारमनुस्मरस्त्वम् ॥३४॥

ईप्सया यदि शरीरविसर्गं ज्ञातूमिच्छिस सखे तव वक्ष्ये। व्याहरन्प्रणवमुन्नय मुब्ति भिद्य योजय तमात्मनिकायम् ॥३५॥

एतंत्पवित्रं परमं योगमध्टाङ्गसंयुतम्। ज्ञानं गुह्यतमं पुण्यं कीर्तितं ते वरानने ॥३६॥

कमं----; न५-तमकमे---; न३-तमद्भुतं----; त-तमद्भुतं पश्यति शुद्धबुद्धया ; न४-तमऋतुं पश्यति शुद्धबुद्धया ; ग१- ------वीत-शोकः ; ग३ $-\times\times\times\times\times$ । ३३/४-न१, २, ५, ६ ७, ग२, Υ , ५, ६, त-प्रयाणकालेऽपि ------ ; न३- ----च विहिनशोकाः ; न४- ----च विहीनशोकः ; ग५–तेनैव कालेन विहीनशोका: ; न८–तथैव कालेन विहीनशोक: ; ग१–धात्: प्रसादान्महिमान-मीशम् ; ग३ $-\times\times\times\times\times\times$ । ३४/४-इदं चरणं त्रिवा विभज्य साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः । ते विभागाः-(१) प्राणांस्त्यज ; (२) ओंकारम् ; (३) अनुस्मरंस्त्वम् । तेषां पाठभेदाः-(१) न१, ५, ८, ग३, ४, ५, ६, मृ. पु. क. पु.—प्राणांस्त्यज ; न२, ३, ४, ६, ७, ग१, २, त, त्रि. पु., मुं. पु.—प्राणं त्यज ; (२) "न८" यदिदं———; ग२—इत्येतच्छ्र णुयान्नित्य ; ग५, ६, न८— × × × । ३८/२—ग२—विद्वा लेखं विना सर्वत्र "ओंकारम" शब्दः समानः जर्म योंकारमः (३) क न-अनेकजन्मजं———; स्मरंस्त्वम् ; न१, २, ३, ४, ५, ६, ग१, ५, ६, त, क. पु.—अनुस्मर त्वम् ; ग२, ४—अनुस्म- ग२—अज्ञानजनितं———; न३, ४, ग३—बहुजन्मकृतं———; ग५, ६, न८— $\times \times \times$ । रिल्त् (?) : न८—अनस्मरत्ती । रन्ति (?); न८-अनुस्मरन्ती । ३५/१-न१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ग३, ६-इच्छया----; ग४- ×××। — -मुन्नतमूध्नि ; नर्- — पुन्नतमूध्नि ; गर्- — पुन्नतम्ब ; गर्- — पुन ग५, ६-व्याहर प्रणवमुन्नय बृद्धया ; ग३, ४ $-\times\times\times\times$ । ३५/४-ग५, न८-कायम् ; न २ – भेदनं कुरु त्यजात्मिनिकायम् ; ग २ – विद्ययोर्भय जयात्मिनिकायम् (?) ; ग ३, ४ – $\times \times \times \times I$ ३६/१-न१, २, ७, त-एवं पवित्रं----; न५-एनं पवित्रं----; ग४, न८-ततः पवित्रं———। ३६/३–ग१, २, ४, ५, ६, न८– ——पुण्यतमं गुह्यं । ३६/४–न३, ५**–** —च——: न७**–** ———वै——

य इदं शृण्यान्नित्यं योगास्यानं नरोत्तमः । सर्वपापविनिर्मुक्तः सम्यग्जानी भविष्यति ॥३७॥

यस्त्वेतच्छ्रावयेद्विद्वान्नित्यं भिनतसमन्वितः । एकजन्मकृतं पापं दिनेनैकेन नश्यति ॥३८॥

ज्ञृणुयाद्यः सक्रद्वापि योगास्यानमिदं नरः । अज्ञानजनितं पापं सर्वं तस्य प्रणश्यति ॥३९॥

अनुतिष्ठन्ति ये नित्यमात्मज्ञानसमन्वितम् । नित्यकर्मणि तान्दृष्ट्वा देवाश्च प्रणमन्ति हि ॥४०॥

३७/१—न३—इदं श्रृणोति यो नित्यं ; ग३— ++ श्रृणुयान्नित्यं ; ग२— $\times \times \times \times$ ।

३८/१-न१, २, ५-यस्त्वेवं---; न६-यश्चैवं---; ग१-य इदं---; न४-३८/१४-न१, २, त, ग२-सर्वं सद्यो विनश्यति ; न३-पठे सद्यः (?) प्रणश्यति ; ग५, ६, न८-

३९/१–ग४, न८–श्रृणुयाद्यः स वै मुक्तः ; न१, ३, ग२, ३, ५, ६– \times \times \times । ३९/२– $\xi-\times\times\times$ । ३९/४—ग४— ——————विनश्यित ; न२, ५, ξ , ७, ८— ——सद्यः प्रणस्यति ; न४–दिनेनैकेन नश्यति ; न१, ३, ग२, ३, ५, ६– \times \times \times ।

४०/१– न१, २, ३, ५, ७, ८, ग४, त–अनुतिष्ठित यो नित्यं ; न४, ग५, ६– \times \times \times । ४०/२-न१, २, ३, ५, ७, ग३, त-एतज्ज्ञानसमन्वितः (?); न६-एतज्ज्ञानसमन्विताः; ग४- अन्तर्ज्ञान-समन्वितः ; गर-एवं योगं समाहिताः; न८-आत्मज्ञासमन्वितम्; न४, ग५, ६-×××। ४०/३-नप्—तं—; न७-नित्यं कर्माणि (?कर्मणि)तं दृष्टेवा; ग२-नित्यं कर्मरता विप्राः ; ग४, देवास्तं प्रणमन्ति हिं; गर-ते यान्ति परमा गतिम्; न४, ग५, ६-×××।

११४

では、10mm

तस्माज्ज्ञानेन देहान्तं नित्यं कर्मं यथाविधि । कर्तव्यं देहिभिगाँगि योगश्च भवभीरुभिः ॥४१॥

इत्येवमुक्त्वा भगवाग्रहस्ये रहस्यजं मुक्तिकरं तु तस्याः । योगामृतं बन्धविनाशहेत्ं समाधिमास्ते रहसि द्विजेन्द्रः ॥४२॥

सा तं तु सम्पूज्य मुनि ब्रुवन्तं विद्यानिधि ब्रह्मविदां वरिष्ठम् । गीभिः प्रणामैश्च सतां वरिष्ठं सदा मुदं प्राप वरां विशुद्धाम् ॥४३॥

४१/१-न२- -----देहान्ते ; न३- ----देहांति (? देहांते) ; न४, ग१, ३-तस्य ज्ञानेन देहान्तं ; ग५, ६- $\times \times \times \times$ । ४१/२-ग१, २, ३, न३,४, ५, ६, ७, त-नित्य-कर्म----; न८-नित्यं कर्म यथा तथा; ग४-नित्यकर्म यथा तथा। ४१/३-ग१, २, भिर्गागि; ग५, ६ $-\times\times\times$ । ४१/४-न४, ग३-योगं च(?योगस्च) भवभीरुभि:; ग२-योगं च भवभीरुणा ; न६-योगस्य (?योगश्च) भवभीरुभिः ; ग५, ६- ---- $\times \times \times \times$ ।

४२/१-न१, २, ५- ——भगवान्प्रहस्य ; न४- ——भगवान्मुनीशः ; ग२-करंच साघ्वी ; न४- ----------------------------च सा च ; न८-रहस्यमुक्ति मयुरं तु तस्याः(?) ; ग३ $-\times\times\times$ र। ४२/३-ग३-+++ विनाशयेतुं(?) ; मान्स्वे रहिंस द्विजेन्द्रे ; न८-समाधिमान्से रहिंस द्विजेन्द्रः ; न३-समाधिनास्ते-

४३/१-इदं चरणं त्रिधा विभज्य लेखाना मुद्रितपुस्तकानां च साम्यवैषम्ये निर्णतव्ये भवतः। ते विभागाः-(१) सा तं; (२) तु सम्पूज्य; (३) मुनि बुवन्तं। तेषां विषये च पाठभेदाल्ले-खादिविभागाः- --- (१)-न१, २,३,५,८,ग१,४,५,६,त,त्रि.पु., मुं.पु., मु. पु., क.पु. —सा तं ; न४, ग३—शांतं ; न६—सारं(?) ; न. पु.—ज्ञातं; ग२, न७— $\times \times \times \times$; (२)—न१, २, ५, ग१, ३, ४, ५, ६, त, त्रि. पु., मुं. पु.-तु सम्पूज्य ; न३, ४, ६, ८, न. पु., मु. पु., क. पु.-ससम्पूज्य ; ग२, न७ $-\times\times\times\times$; (३)-न३, ४, ६, ८, ग३, ४, ५,६, त, न. पू., मु. पु., क. पु.—मुनि बुवन्तं ; न१, २, ५, ग१, त्रि. पु., मुं पु.—मुनि महान्तं ; ग२, न७ $-\times\times$ $\times \times 1$ ४३/२-न३- . \longrightarrow ब्रह्मवतां (?ब्रह्मविदां) \longrightarrow ; न४, ग१, ५, ६-विद्यामृतं \cdots ; ग२, न७ $-\times\times\times$ । ४३/३-न१-वरिष्ठं ; ग१,४, न५-सतां वरिष्ठा ; न३-गार्गि प्रणामैश्चरतां सतां(?) ; ग२- +++। ४३/४-इदं चरणमि त्रिधा विभज्य लेखानां मुद्रितपुस्तकानां च साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः। ते विभागाः-(१) सदा मुदं ; (२) प्राप ; (३) वरां विशुद्धाम् । तेषां पाठभेदाल्लेखादिविभागाः-(१) न१, २, ५, ६, ७, ग१, ५, ६, त्रि. पु.-सदा मुदं; न८, ग४, त, न. पु., मृ. पु., क. पु.-तदा मुदं; न४-सदमृतं(?); ग३-सदामृतं; ग२ं, न३- $\times \times \times \times$; (२) न१, २, ६, ७, ८, ग१, ४, ६, ति. पु., मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु.-प्राप ; न४, ५, ग५, त-प्राप्य (?) ; ग२, ३, न३ $-\times\times\times\times$; (३) न१, ग१, त्रि. पु., मुं. पु.–वरां विशुद्धाम्; ग५– बरा वरिष्ठम् ; न२, ७-वरं वरिष्ठम्; न५-वरं वरिष्ठाम्(?) ; न६-वरं सुशुद्धिम् (?); ग६-परं

योगयाज्ञवल्क्यः

योगं मुसंगृह्य तदा रहस्ये रहस्यजं मुक्तिकरं च जन्तोः। संसारमुत्सृज्य सदा मुदान्विता वने रहस्यावसथे विवेश ॥४४॥

येन प्रपञ्चं परिपूर्णमेतद्येनैव विश्वं प्रतिभाति सर्वम् । तं वासुदेवं श्रुतिमूर्षिन जातं पश्यन्सदास्ते हृदि मूर्षिन चान्वहम् ॥४५॥

यदेकमव्यक्तमनन्तमच्युतं प्रपञ्चजनमादिकृदप्रमेयम्। तं वासुदेवं श्रुतिमूर्घिनं जातं पश्यन्सदास्ते हृदि मूघ्नि चान्वहम् ॥४६॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये द्वादशोऽध्यायः ॥ ममाप्तमिदं योगशास्त्रम् ॥

न३, ग४- +++ । ४४/२-न१, २, ५, ग२- ————च साच ; ग१, न६-—तु सा च ; त– ———तु जन्तोः ; ग५, ६, न८– —— गार्गी(?) ; नर्, ग४ $-\times\times\times\times$ । ४४/३-इदं चरणं द्विघा विभज्य लेखानां मुद्रित-पुस्तकानां च साम्यवैषम्ये निर्णेतव्ये भवतः । तौ विभागौः—(१) संसारमुत्सृज्य ; (२) सदा मुदान्विता । तयोर्लेखादीषु पाठाः-(१) न१, २, ३, ५, ६, ७, ८, ग१, २, ४, ५, ६, त, त्रि. पु., मुं. पु., न. पु., मु. पु., क. पु.–संसारमृत्सॄज्य ; न४–संसारमृत्पुष्ट(?) ; ग३–संसारमदृष्ट(?); (२) नर्थ, ५, ६, गँ१, ३, ४-सदा मुदान्विता ; न२, ३, ७, ग२, त, मुं. पु., न. पु., मु. पु. क. पु.-तदा मुदान्विता ; न१-तदा मुदा चिता (?मुदान्विता) ; ग५, ६, न८-मुदान्विता सा ; विवेश; न६, ग६-वने रहस्यावसयं---; ग४- ----रहस्येऽन्वयं(?)सा----; ग५, न८-परे रहस्य च तदा—; ग२—तावन्महस्यास्सममाविवेश (?); न३—तेने (?) रहस्यावसये निवेश्य (?)।

४५/१—न६—येन प्रपञ्चं परि++++ । न्३—येनैव सर्वं परिपूर्णमेतत् ; ग४— $\times \times \times \times$ । ४५/२-त - प्रतिभाति साध्वी(?); न३-येनैव सर्व (?विश्वं) चाहम् (?); गे६- ——श्रुतिमूर्ध्वं नित्यं (?); न८-तं वामदेवं प्रतिमार्धजातं ; ग२, ४, न६-XXXXI ४५/४-अस्य चरणस्य पुनर्द्वी विभागौ कृत्वा लेखादीनां साम्यवैषम्ये निर्णे-तब्ये भवतः । तौ विभागौः-(१) पश्यन्सदास्ते ; (२) हृदि मूच्नि चान्वहम् । तयोर्लेखादीषु पाठाः——(१) न१, २, ३, ४, ग१, त्रि. पु., मुं. पु.-पश्यन्समास्ते ; न३, ७, ग३, त, मुं. पु., क. पु.-पश्यन्सदास्ते ; न. पु.-पश्चात्सदास्ते ; न६, ग२,४- imes imes imes imes; ग५,६,न८-नमामि मोक्ष--; (२) न१, ५-हर्दि मूध्ति चान्वहम् ; न२, ७- ---वान्वहम् ; न४, ६, ग३, त्रि. पु., मुं. पु.- ———चाहम् ; न३- — वाहम् ; त, न. पु., मु. पु., क. पु.- — जातम् : ग१. — वीतशोका ; ग५, ६, न८- (मोक्स-) प्रदमादि-र्दवम्; ग२, ४ $- \times \times \times$ ।

तम् ; न१, २, ५, ७, ग२, ४ $-\times\times\times$ । ४६/२-न३, ६- - - \overline{g} त-प्रमेयम् (?-कृदप्रमेयम्) ; न४- ---हरं त्वमेयम् ; त- ---हरं त्वमेयम् ; ग३-प्रयंचजन्मा हृदयप्रमेयम् ; ग५, ६, न८-प्रयंचजन्मातिगमप्रमेयम् ; न१, २, ५, ७, ग२,

३६-४६ श्लोकांना कमो यथोपिर निर्णीतस्तथा न किस्मिन्नपि हस्तलेखे न वा किस्मिन्नपि मुद्रितपुस्तके । "न१, २, ४, ५, ७, ग१, २, ३, त," लेखेषु सर्वेषु च मुद्रितपुस्तकेषु प्रथमं ४२-४६ श्लोकाः, ३६-४१ श्लोकाश्च तेषां पश्चाद्वर्तन्ते ; "न४, ग३" लेखयोश्च "वाजपेयाश्वमेर्यश्च" इत्याद्यत्यत्तो विसंगतः श्लोकोऽधिकोऽन्ते वर्तते । परं च ४४ तमे गागि "रहस्यावसथे विवेश" इति कथनानन्तरं ४१ तमान्तगंता याज्ञवल्ययोनितः "कर्तव्यं देहिभिर्गार्गि" इत्ययुक्ता दृश्यते । द्वादशोऽध्यायः "क" लेखे नास्त्येव; शिष्टेषु ६ लेखषु च भिन्नभिन्नः कमविपर्यासः श्लोकव्यावृत्तिश्च दृश्यते निम्नलिखितप्रकारेण :—न३-४२-४५, ४६, ३६-३९; ४०-४१ न स्तः ॥ न६-४१/१-२, ४६, ३७, ३८, ४१/३-४, ४३, ४४ (त्रूटियुक्तः), ४५/१-२, ४६/१-२, ४६-३-४, ३६-४०॥ न८-४२-४३, ३६-३८, ३९/३-४, ४०/१-२, ४१, ४४-४६॥ ग४-४१-४२, ४६, ३७, ३९-४०, ४१ (पुनः), ४४-४६, ३८॥ ग५-४६, ३६, ३६-३८, ४०, ४०, ५० (पुनः पाठान्तरैःसहितः); ३७-३९ न विद्यन्ते ॥ ग६-३६-३७, ४२-४६; ३८-४१ न विद्यन्ते ॥ अतः पूर्वापरसम्बन्धमवलोक्य ३६-४६ श्लोकानां सोपपत्तिकः पौर्वापर्यक्रमे निश्चत्य स्वीकृतोऽस्मि-

TRIVANDRUM SANSKRIT SERIES No. CAXXIV.

śri Citrodayamanjari No. XXIII.

Requestors must comply with Copyright law (Title 17 U.S. Code)

YOGAYĀJÑAVALKYA

FDITED BY

K. SAMBAŠIVA ŠĀSTRI,

Curator of the Department for the Publication of Oriental Manuscripts, Trivandrum,

ARIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS, 1938.

All Rights Reserved

अनन्तरायनसंस्कृतप्रन्याविः ।

पन्याङ्गः १३४.

श्रीचित्रोद्यमञ्जरी।

यन्थाङ्कः २३.

Requestors must comply with Copyright law (Title 17 U.S. Code)

योगयाज्ञवल्क्यम्।

पौरस्त्यग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण के. साम्बद्धावद्यास्त्रिणा संशोधितम् ।

तब अनन्तशयने धडोज्ञनमहाप्रतिमश्रीचित्राचनारमहाराजकाासनेन सजकीयमुद्रणयन्त्राउये नदश्यक्षेण प्रद्यित्वा ५काशितमः।

PREFACE.

Yogayājñavalkya, the present treatise, dealing with the Yoga system of philosophy, comprises the teachings of Yajñavalkya imparted to his wife Gārgi, a revered Brāhmin lady. It has been the source and authority for all the later eminent works on Yoga philosophy and is the wholesome outcome of his personal realisation. The following versus:

''भार्ययाप्येवमुक्तस्तु याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः । तां समालोक्य कृषया ज्ञानरूपमभाषत ॥

्रि**० ५. श्लो०** ४२.

"इत्युक्तो भार्थया तत्र सम्यक् तद्रतमानसः । गार्गी तां सुसमाले।क्य तत्सर्वे समभाषत ॥"

(प्र० ११, श्लो० ५.)

and the forms of nominative address like:

'प्रियं !' (प्र० १२. श्लो० ७.)
'हिजोत्तमं !' (प्र० १२. श्लो० १०.)
'विश्रेन्द्रे !' (प्र० १४. श्लो० ३८.)

frequently used bear ample testimony to the truth of the above statement. To a student of the work, it is easily evident at every step that Yājňavalkya, the son of Brahma, instructs the simple-minded Gārgi, in the most lucid style, in the practice of Yama, Niyama, Asana, Prāṇāyāma, Pratyābara. Dhāraṇa, Dhyāna and Samādhi, as revealed by Brahma. The words of address like:

'जबाविदां वरे !' (पृ० १. श्लो॰ १८)
'सर्वज्ञे ! सर्वज्ञास्त्रविज्ञारदे' (पृ० २. श्लो॰ १४.)
'पण्डिते !' (पृ० ३८. श्लो॰ १६.)

bear out the high standard of instruction imparted to women in times of yore. Again when Gargi as an attentive disciple prays as follows:

'तदेनद्विस्मृतं सर्वं सर्वज्ञ! तव सक्विधौ। योगं ममोपदिइयात्र साक्वं संक्षेपरूपकम् ॥ बातुमहासि सर्वज्ञ! जन्मसंसारसागरात् ।"

(प्० ४०. स्रो० १६,२०.)

Yajñavalkya, full of sympathy and consideration for the fair sex, explains the most difficult subject as many times as is necessary and consoles her thus:

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ कि शेष भूमौ गार्गि ! वसनने ! । वक्ष्यामि ने अमासेन योगं सम्प्रति नच्छृणु ॥"

पु• ४०. श्लो• २१.)

The title of the work. From the colopton:

'इति योगय।ज्ञवल्क्ये द्वाद्शोऽध्याय: ॥'

the title of the work is known to be Yogayājñavalkya. The colophons at the close of chap ers 6-12 also indicate the same, while those at the close of chapters 1-5 read:

''इति याज्ञवल्क्यकीतास्तु मनिपस्सु प्रथमोऽध्यायः ।''

It is therefore presumable that the work is also styled "Yājñavalkya Gīrā". In view of the occurrence of the former colophon in most of the chapters, the tide Yogayājñavalkya is herein preferred.

Author. It is well known that the author of this precious work is the great sage Yājūavalkya of immemorable past, the consort of Gārgi and the President of the Assembly of Rsis—the celebrated authorities on the various branches of Śāstras. The lines noted below lend support to this view:

"हॅलेवमुक्ता भगवाज् याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः। ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतद्भापतः॥ सन्ध्यामुपास्य विधिवत् पश्चिमां सुसमाहिताः। गच्छन्तु साम्प्रतं सर्वे ऋपयः स्वाश्रमं प्रति॥ इत्येवमुक्ता मुनिना मुनयः संशितवताः। विश्वामित्रो वासिष्ठश्च गाँतमश्चाङ्गिरास्तथा॥ अगस्त्यो नारदश्चेव वाल्मीकिकाँद्रायणः। पैङ्गिर्दीर्घतपा व्यासः शौनकश्च तपोधनः॥ भागवश्चेव + + + मरहाजस्तपोधनः। नपस्विनस्तथा चान्ये वेदवेदः इवेदिनः॥ याज्ञवल्क्यं सम्भयद्यं गाभिः युण्याभिरुक्तमाः॥ (पृ० ३ * श्वे० १०---१५)

From the chapter on Sagunadhyānanirūpaņa and many other portions, we learn that the ancient Rsi, unsurpasse lin greatless, vas a devote of Visnu. Eg.

'वासुदेवं जगन्नाथं नारायणमजं हरिम् । चतुर्भुजसुदाराङ्गं शङ्कचकगदाधरम् ॥ किरीटकेयूरघरं पद्मपत्रनिभेक्षणम् । श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं पूर्णचन्द्रनिभाननम् ॥ पद्मोदरद्ञाभोडं सुत्रसन्नं अचिस्मितम् । अद्धरफटिकसङ्काशं पीतवाससमच्युतम् ॥ पद्मच्छिविपदद्वन्द्रं परमात्मानमीश्वरम् । प्रभाभिभासयदृपं परितः पुरुशोत्तमम् ॥

पृत ३३. श्होः १३ — १७.)
'येन प्रपन्नं परिपूर्णमेतद्
येनेव विश्वं प्रतिभाति सर्वम् ।
तं वासुदेवं श्रुतिमूर्धि जातं
पद्यन् समाने हृदि मूर्धि चाहम् ॥
यदेकमन्यक्तमनन्त्रमन्युतं
प्रयम्जन्मादिकृद्धमेयम् ।''

(१० ४६. स्रो ३९, ४०.)

The following lines which cello the ideas found in Srui, GItā etc., are worthy of attention:

"यं यं सम्यक् समरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेबरम् । तं तमेव भजेव् भावामिति योगविदो विदः ॥''

(पु० ३८० श्हों) १९.)

"यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेबरम् । तं तमेवैति कौन्नेय! सदा तद्वावमावितः॥"

(गीता, अं ८. श्रें ६.)

"दृश्वा तस्य शिखामध्ये परमारमानमञ्जरम् । नीळते।यदमध्यस्थविगुळेलेव सास्वरम् ॥ नीवारग्रुकवद् रूपं पीतामं सर्वकारणम् ।"

(पृष्ठ ३४० स्त्रोष्ठ २२, २३.)

''ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णविङ्गलम् 🖰

(पृ**ः ३१. श्लो**ः १३)

"नीलतोयदमध्यस्था विद्युक्षेस्य भास्वरा । नीवारग्रुकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा ॥ तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा न्यवस्थितः । ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गठम् ॥"

(शुनि:)

"आत्मानं सर्वजगतः पुरुषं हेमरूपिणम् । हिरण्यश्मश्रुकेशं हिरण्मयनस्यं हिरिः॥ कप्यासन ॥"

(पृ० २४. श्लो० २५,२६.)

''अथ एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यदमश्रुः हिरण्यकेशः आप्रणस्यात् सर्वे एव सुवर्णः यथा कष्यासं पुण्डरीकम् ।' (श्रुतिः)

> ''अहिंसा सस्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं द्यार्जवम् । क्षमा प्रतिमिताहारः शोचं त्वेते यमा द्श ॥''

> > पूर्ण ५. श्लोर ४९०)

"अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिव्रहाः यमाः।"

(पातञ्ज० पु० १०२, पा० २, सू १३०)

The principles of physiology which form the source of many later works on the subject are also dealt with in it as is evident from,

"ज्यालाभिजवेलनस्तत्र प्राणेन प्रेरितस्ततः । जलमत्युष्णमकरोत् कोष्ठमध्ये गतस्तथा ॥ अकृत्यक्षनसंयुक्तं जलोपिर समर्पितम् । ततः स पक्ष्यमकरोद् बह्विः सन्तक्षवारिणा ॥ स्वेदमूत्रं जलं स्यातां वीर्यरूपं रसो भवेत् । पुरीपमन्नं स्याद् गागिं ! प्राणः कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥" (पृ० १६. श्लो० ६१ — ६३)

The manuscript, which forms the basis of this publication, belongs to Brahmaśrī Nārāyaṇan Parameśvaran Mūssatu of Cīraṭṭamaṇ Illam and is about 500 years old. Expressing our deep indebtedness to the generous owner of the manuscript, we place this work before the enlightened public.

Trivandrum, 31-11-1112.

K. SĀMBAŚIVA ŚĀSTRĪ.

॥ श्रीः ॥

निवेदना ।

इदं योगयाज्ञवल्क्यं याज्ञवल्क्येन स्वभायीयै गार्म्या उपदेश्वरः कोऽपि योगग्रन्थः भहततरबहुप्रमाणम् स्वभूतः स्वानुभूतिसाक्षी । ''भार्ययाप्येवमुक्तम्तु याज्ञवल्क्यस्तपोनिषिः । तां समालोक्य कृपया ज्ञानस्वपमभाषत ॥''

(ए० ५. श्लो० ४२.)

''इत्युक्तो भार्यया तत्र सम्यक् तद्गतमानसः । गार्गी तां सुसमास्रोक्य तत्सर्वं समभावत ॥''

(प्र० ११. खो० ५.)

इति, 'शिये!' (पृ० १२. स्ट्रो० ७.) 'द्विजोत्तमे!' (पृ० १२. स्ट्रो० १०.) 'विभेन्द्रे!' (पृ० १४. स्ट्रो० ३८.) इत्यादिभिश्च पियाये कस्येनिद्रत्तमत्राष्ठण्ये कथनं स्पष्टम्। ब्रह्मपुत्रेण याज्ञवल्कयेन ब्रह्मोपदेशमनु यमनियमासनपाणायाम-प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधीनां प्रायोगिकीं सरिणमुपदर्श्य लघ्न्या प्रक्रियया एक्टितमतये गाग्यें समुचितमाख्यानं कियत इति पदेपदे परिश्वील्यतामपरोक्षम्। 'ब्रह्मविदां वरे!' (पृ० २. स्ट्रो० १०.) 'सर्वज्ञे! सर्वशास्त्रविशारदे!' (पृ० २. स्ट्रो० १६.) इत्वादिसम्बोधनेः सम्यगिदं प्रतीयते, स्त्रीणां पुराकालेषु समन्ततो विद्याभ्यासः परिनिष्ठा च महती प्रबलावभृतामिति। विशिष्य शिष्यभूयं प्रतिपद्य पृच्छन्त्या गार्ग्याः

''तदेतद्विस्मृतं सर्वं सर्वज्ञ! तव सिन्निषो । योगं ममोपदिश्यात्र साङ्गं संक्षेपरूपकम् ॥ त्रादुमईसि सर्वज्ञ! जन्मसंसारसागरात् ।"

(ए० ४०. स्रो० १९, २०.)

इति प्रार्थनया याज्ञवरुवयस्य —

"उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे भूमो गार्गि! बरानने!।

वक्ष्यामि ते समासेन योगं सम्प्रति तच्छृणु ॥"

(ए० ४०. श्लो० २१.)

इति सान्त्वनेन च दुर्भहेऽपि विषये स्त्रीणामाभिमुख्यक्केशसहने गुरोः पुनः पुनरुपदेशश्रद्धा च प्रकटमुक्तानि ।

अस्याः कृतेयोंगयाज्ञवल्क्यमिति नामधेयम् 'इति योगयाज्ञवल्क्ये द्वादशोऽध्यायः' इति ग्रन्थान्तिमवाक्यादवसीयते । अस्यां द्वादशाध्याय्याम् आपष्ठादाद्वादशमिदमेवान्तिमवाक्यं यद्यपि, प्रथमादार-

भन्यनामधेयम् । भ्यापञ्चममन्येव पद्धतिरन्तिमवाक्यगुम्फने दृष्टा, या — 'इति याज्ञवल्क्यगीतासूपनिषरसु प्रथमोऽध्यायः' इत्यादिः । अतः शक्यिमदन्मनुमातुं याज्ञवल्क्यगीतित्यभिधान्तरमप्यस्याः । किन्तु भूयोंशब्यापितयास्माभिः पूर्वोक्तमेवाभ्युपेतम् ।

अस्या गीताया द्रष्टा च महानुभावो गार्गीपतिर्महर्षियाञ्चवल्क्यः प्रामाणिक बहुमहर्षिसभाष्यक्षः प्राचीनप्रकाण्डमिति सुवि-

" दितम् । तदत्राप्येव समुदृङ्कयते —
"इत्येवमुक्त्वा भगवान् याज्ञवल्क्यम्तपोनिधिः ।

ऋषीनाकोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत ॥

सन्ध्यामुपास्य विधिवत् पश्चिमां सुसमाहिताः ।

गच्छन्तु साम्प्रतं सर्वे ऋषयः स्वाश्रमं प्रति ॥

इत्येवमुक्ता मुनिना मुनयः संशितवताः ।

विश्वामित्रो वसिष्ठश्च गौतमश्चाङ्गिरास्तथा ॥

अगस्त्यो नारदश्चेव वाल्मीकिर्बःदरायणः ।

पैक्रिदीर्घतपा व्यासः शौनकश्च तपोधनः॥

भार्गवश्चेव + + + भरद्वाजस्तपोधनः ।

तपस्विनस्तथा चान्ये वेदवेदाङ्गवेदिनः ॥

याज्ञवल्क्यं समभ्यच्यं गीभिः पुण्याभिरुत्तमाः ।"

(पृ० ३९. स्रो० १०—१५.)

इति ।

अस्य च तत्तादशमहिद्धाः प्राचीनतमस्य याज्ञवल्क्यस्य विष्णुरेव परमो-पास्या देवतेति सगुणध्याननिकृपणपकरणादन्यतोऽन्यतश्च प्रतीयते —

> "वासुदेवं जगन्नाथं नारायणमजं हरिम् । चतुर्भुजमुदाराङ्गं शङ्खचकगदाधरम् ॥

किरीटकेयूरधरं पद्मपत्रनिभक्षणम् ।

श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं पूर्णचन्द्रनिभाननम् ॥

पद्मोदरदलाभोष्ठं युप्रसन्नं शुचिस्मितम् । शुद्धस्फिटिकसङ्काशं पीतवाससमच्युतम् ॥ पद्मच्छविपदद्वन्द्वं परमात्मानमीश्वरम् । प्रभाभिर्मासयद् ऋपं परितः पुरुषोत्तमम् ॥" (ए० ३३. श्लो० १३ — १७.)

"येन प्रपन्नं परिपूर्णमेतद् येनेव विश्वं प्रतिभाति सर्वम् । तं वासुदेवं श्रुतिम्हिन जातं पश्यन् समास्ते हृदि मूर्धिन चाहम्॥ यदेकमञ्यक्तमनन्तमच्युतं प्रपञ्जजनमादिकृदप्रमेयम् ।"

(्० ४६. स्रो० ३९, ४०.)

श्रुति-गीतादिषु स्थितानामर्थानाम् अनुकारिण इमे भागा विशिष्य श्रद्धामर्हन्ति —

> "यं यं सम्यक् स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कंछवरम् । तं तमेव भजेद् भावमिति योगविदो विदुः॥"

> > (ए० ३८. स्रो० १९.)

"यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् । तं तमेवैति कौन्तेय! सदा तद्भावभावितः॥"

(गीता. अ०८. श्लो० ६.)

"दृष्वा तस्य शिलामध्ये परमात्मानमक्षरम् । नीलतोयदमध्यस्थविद्युलेखेव भास्वरम् ॥ नीवारश्क्ववद् रूपं पीताभं सर्वकारणम् ।"

(ए० ३४. स्रो० २२, २३.)

"ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्।"

(पृ० ६१. छो० १३.)

"नीलतोयदमध्यस्था विद्युक्षेसेव साम्बरा। नीवारश्कवत तन्त्री पीता भारतस्यणूपमा॥ तस्याः शिखाया मध्ये परमातमा व्यवस्थितः। ऋतं सत्यं परं बन्ना पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्॥" (श्रुतिः)

•
''आत्मानं सर्वजगतः पुरुषं हेमरूपिणम् ।
हिरण्यश्मश्रुकेशं हिरण्मयनसं हरिम् ॥
कप्यासन ''
(पृ ० ३ ४. श्लो० २५, २६.)
''अथ एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यइमश्रुः हिर-
ण्यकेशः आ प्रणस्तात् सर्व एव सुवर्णः यथा कप्यासं पुण्डरीकम् ।"
(श्रुतिः)
''अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् ।
क्षमा धृतिर्मिताहारः शौचं त्वेते यमा दश ॥"
(પ્રું ૫. શ્લેંગ્ ૪૬.)
''अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिप्रहाः यमाः।''
(पातञ्ज० पृ० १०२. पा० २. स्० ३०.)
शारीरकमपि तत्त्वमत्र यथावन्निरूप्यते यद् वैद्यकविदामादर्शः —
''ज्वारुाभिर्ज्वलनस्तत्र प्राणेन पेरितस्ततः ।
जरुमत्युष्णमकरोत् कोष्ठमध्ये गतस्तथा ॥
अन्नव्यञ्जनसंयुक्तं जले।परि समर्पितम् ।
ततः स पक्रमकरोद् वहिः सन्तप्तवारिणा ॥
स्वेदमुत्रे जलं स्यातां वीर्यरूपं रसो भवेत् ।
पुरीषमन्नं स्याद् गार्गि ! प्राणः कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥"
(पृ० १६. श्लो० ६१ — ६३.)
इति ।
A company of the comp

एतादशमहिम्नोऽस्य अन्थस्य प्रसाधनायाधारभूत आदर्शः प्रायः पञ्चशतवत्सरीपर्युषितः ब्रह्मश्री चीरद्वमण् इस्त्रं नारायणन् परमेश्वरन्मृस्-महाश्चयेन समर्पित इति तेषु महतीं कृतज्ञतामनुस्मरन् सद्योऽमुं महाजनसम-भनवतारयामि धन्यः ॥

अनन्तशयनम् ११-११-११२.

के. साम्बशिवशास्त्री।

विषयानुक्रमणिका ।

विषयः.	पृष्ठम् .
तपोवने तत्त्वशुश्रूपया महर्षिभिः परिवृतं याज्ञवल्क्यं प्रति	
योगतत्त्वमधिकृत्य गाग्यीः प्रश्नः	8
याज्ञव रुव ्याय ब्रह्मणोपदिष्टस्य योगतत्त्वस्यानुवर्णनम्	ع
तत्र मुक्तिसाधनत्वेन निरूपितस्य प्रवर्तकनिवर्तकात्मक-	`
मार्गद्वयस्य प्रतिपादनम्	3
उक्तयोर्मार्गयोः प्रवर्तके प्रवृत्तानां वर्णानां चर्याविशेषाः	
निवर्तके मार्गे ज्ञानोपस्कृतस्यैव कर्मणो मुक्तिसाधनत्व-	79
मिति श्रुत्वा ज्ञानस्वरूपसंवेदनाय गार्ग्याः प्रश्नः	8
तत्र ज्ञानं योगात्मकमिति योगस्वरूपपदर्शनम्	ધ્ય
यमादीन्यष्ट योगाङ्गानि	,,
तेषु अहिंसादयो दश यमाः	ષ,૬
तपआदयो दश नियमाः	v-e
स्वस्ति कादीन्यष्टा वास नानि	९१ १
यमादिभिक्तिभिरङ्गेर्नार्डाशुद्धिर्विधातन्येत्युपश्रुत्य नाडी-	
शुद्धिमनु गारगीः प्रश्नः	१ १
नाडीशुद्धिविधानौषयिकत्वेन शरीरस्य प्राणस्य च प्रमा-	
णादिकथनम्	१ २
प्राणजीवकुण् ड लिनीनां परस्परसम्बन्धप्रतिपादनपूर्वकं तासां	
स्थाननिर्देशः	१३
तामिकन्दस्य मध्ये परितश्चावस्थितानां चतुर्दशमधान	
नाडीनां नामानि	,,
पृथक् प्रथक् तासां स्वरूपनिरूपणम्	१४, १५
नासु वयायथं चरन्तः वःणादयो दश वायवः	ફ ૧.૧
नेपु मुख्यतमा द्वी वाय	

विषयः.		वृष्ठम्.
तयोरप्युत्कृष्टस्य पाणस्य सञ्चरणस्था	नानि कृत्यं च	१५
इतरेषां वायूनां "		१६, १७
इतरमा नाङ्का पुनर्ना डी शुद्ध्युषायं प्रति गार्ग्याः प्र ^ह	क्षे तद्वपायतया मोक्ष-	
साधनत्वेन च विवृता प्राणा	यामपरिपाटी	१८–२७
योगाङ्गेषु क्रमप्राप्तस्य प्रत्याहारस्य प्र	तिपादनम्	२७–३०
धारणायाः	,,	30-37
ध्यानस्य	,,	३२-३६
समाधेः	5,	३६-३८
अथ सदा योगयुक्तस्य वैधकर्मपरित्य	ागसम्भवात प्रत्यवाय-	
माशङ्कय तत्र का निष्कृति	रिति गार्ग्याः प्रश्नः	३९
तस्य सोपपत्तिकं याज्ञवल्क्यसमाधाः		,,
उपदेशान्ते याज्ञवल्क्येनानुमतानाम		
प्रति गमनम्	`	,,
गतेषु तेषु रहसि पुनरिप गार्ग्याः सं	तक्षेपतो योगतत्त्वश्रव	
णाभ्यर्थना	•	80
तस्यै तथा याज्ञवल्क्येनोपदिष्टो यो	गाभ्यासः	४१४५
तदनुसन्धानदार्ढ्यादचिन्तितोपनतो	याज्ञव ल्क ्यस्य समाधिः	8 ६
उक्तविधया समाधिपरिप्रहेण गाग्य	िः स्वरूपसाक्षात्कारः	,,
प्रकृतग्रन्थश्रवणमननफलम्		४७
16.41		

॥ श्रीः ॥

योगयाज्ञवल्क्यम्।

प्रथमोऽध्यायः ।

याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं सर्वज्ञं ज्ञाननिर्मलम्। सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं सदा ध्यानपरायणम् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञं योगेषु परिनिष्ठितम्। जितेन्द्रियं जितकोधं जिताहारं जितश्रमम्॥२॥ तपरिवनं जितामित्रं ब्रह्मण्यं ब्राह्मणियम्। तपोवनगतं सौम्यं सन्ध्योपासनतत्परम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मचिद्धिमेहाभागैबीह्मणैश्च समावृतम् । सर्वभूतसमं शान्तं सत्यसन्धं गतक्कमम्॥ ४॥ गुणई सर्वभूतेषु परार्थंकप्रयोजनम्। ब्रुवन्तं परमात्मानमृषीणामुत्रतेजसाम् ॥ ५ ॥ तमेवंगुणसम्पन्नं नारीणामुत्तमा वधूः। मैत्रेयी च महाभागा गार्गी च ब्रह्मविद्दरा ॥ ६ ॥ सभामध्यं गते सङ्घे ऋषीणामुत्रतेजसाम् । प्रणम्य दण्डवद् भूमौ गार्गी तद्दाक्यमब्रवीत्॥ ७॥ गार्ग्युवाच -भगवन्! सर्वशास्त्रज्ञ! सर्वभूतहिते रत!।

योगतत्त्वं मम बृहि साङ्गोपाङ्गं विधानतः॥ ८॥

G. P. T. 845. 500. 22-7-1112.

एवं पृष्टः स अगवान् सभामध्ये स्त्रिया तया । ऋषिरालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यभेतदुवाच ताम् ॥ ९॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते गार्गि ! ब्रह्मबिद्धां बेर ! । वक्ष्यामि योगसर्वस्वं ब्रह्मणा कीर्त्तितं पुरा ॥ १० ॥ समाहितमना गागिं! शृणु त्वं गदतो मम। इत्युक्त्वा ब्रह्मविच्छ्रेष्ठो याजवरुक्यस्तपोनिधिः ॥ ११ ॥ नारायणं जगन्नाथं सर्वभूतहृदि स्थितम । वासुदेवं जगद्योनिं योगिध्येयं निरञ्जनम् ॥ १२ ॥ आनन्दममृतं नित्यं परमात्मानमीश्वरम् । ध्यायन् हृदि हृषीकेशं गनसा सुसमाहितः॥ १३॥ नेत्राभ्यां तां समालोक्य कृपया वाक्यमववीत्। पुद्धोहि गार्गि! सर्वज्ञे! सर्वशास्त्रविशारदे!॥ १४॥ योगं वक्ष्यामि विधिवद् धात्रोक्तं परमेष्ठिना । मुनयः! श्रूयतामत्र गार्ग्या सह समाहिताः॥ १५॥ पद्मासनं सुखासीनं चतुराननमञ्ययम् । चराचराणां स्नष्टारं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥ १६॥ कदाचित् तत्र गत्वाहं स्तुत्वा स्तोत्रैः प्रणम्य च । पृष्टवानिममेवार्थं यन्मां त्वं परिपृच्छिस ॥ १७ ॥ देवदेव! जगन्नाथ! चतुर्भुख! पितामह!। येनाहं यामि निर्वाणं कर्मणा मोक्षत्रक्षयम्॥ १८॥ ज्ञानं च परमं गुह्यं यथावद् ब्रूहि मे प्रभो!। एवमुक्तो मया ब्रह्मा स्वयंभूलींकनायकः॥ १९॥

नामालोक्य प्रसन्नात्मा ज्ञानकर्माण्यभाषत । ब्रह्मोवाच —

जातस्य द्विविधौ ज्ञेयौ पन्यानौ वेदचोदितौ ॥ २० ॥ अनुष्ठितौ तौ विद्वद्भिः प्रवर्तकनिवर्तकौ । वर्णाश्रमोक्तं यत् कर्म कामसङ्कल्पपूर्वकम् ॥ २१ ॥ प्रवर्तकं भवेदेतत् पुनरावृत्तिहेतुकम्। कर्तव्यभिति विध्युक्तं कर्म कामविवर्जितम् ॥ २२ ॥ येन यत् क्रियते सम्यग् ज्ञानयुक्तं निवर्तकम्। निवर्तकं हि पुरुषं निवर्त्तयति जन्मनः ॥ २३ ॥ मवर्त्तकं हि सर्वत्र पुनरावृत्तिहेतुकम्। वर्णाश्रमोक्तं कर्मेव विध्युक्तं कामवर्जितम् ॥ २४ ॥ विधिवत् कुर्वतस्तरय मुक्तिर्गार्गि ! करे स्थिता । वर्णाश्रमोक्तं कर्भेव विधिवत् कामपूर्वकम् ॥ २५ ॥ येन यत् क्रियते तस्य भववासः करे स्थितः। संसारभीरुभिस्तसाद् विध्युक्तं कामवर्जितम् ॥ २६॥ विधिवत् कर्भ कर्तव्यं + + + + + + + + | ++++++++ काम्येषु मानुषाः ॥ २७॥ ते देवानामृशीणां च पितृणामृणिनस्तथा। ऋषिभ्यो ब्रह्मचर्थेण पितृभ्यश्च सुतैस्तथा॥ २८॥ कुर्योद् यज्ञेन देवेभ्यः स्वायमं धर्ममाचरन् । चत्वारो बाह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतिचोदिताः॥ २९॥ क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वावेको वैश्यश्र्द्रयोः। अधीत्य वेदं वेदार्थं साङ्गोपाङ्गं विधानतः ॥ ३० ॥

स्नायाद् िध्युक्तमार्गेण ब्रह्मचर्यवतं चरन् । संस्कृतायां सवर्णायां पुत्रमुतगद्येन ततः ॥ ३१॥ यजेद्भौ तु विविवद् भाषया सह वा विना । कान्तारे िजने देशे फलमूलोदकान्विते ॥ ३२ ॥ तपश्चरन् वसिन्नेतं सामिहोत्रः समाहितः। आत्मन्यमीन् समारोप्य संन्यसेद् विधिना ततः॥ ३३॥ संन्यासाथभगंतुकां नित्यं कमें समाचरन् । यावत् क्षत्रा भवेत लागद् यजदात्मानमात्माने ॥ ३४ ॥ क्षत्रियश्च चरेदेवमा संन्यामाश्रमात् तदा । वानसस्याधानादेवं चरेद् वैश्यः समाहितः॥ ३५॥ श्दः शुधूषया नित्यं गृहस्थाश्रममाचरेत्। श्दरय बद्यचर्यं च मुनिमिः कैश्चिदिष्यते॥ ३६॥ चतुर्णामाश्रमस्थानामहन्यहनि नित्यशः। विध्युक्तं कर्म कर्तव्यं कामसङ्कलपवर्जितम् ॥ ३७ ॥ तसात् त्वमपि विशेन्द्र! स्वाथमं धर्ममाचरेः। श्रद्धया विधिवत् सम्यम् ज्ञानकर्मे समाचर ॥ ३८॥ इति मे वर्धसर्वस्यं योगरूपं च तत्त्वतः । उपिद्दय ततो बद्या योगानेष्ठोऽभवत् स्वयम् ॥ ३९ ॥ श्रुत्वतद् याज्ञवलक्योक्तं वाक्यं गागी मुदान्विता । पुनः प्रात् मुनिश्रेष्टमृषिमध्ये वरानना ॥ ४० ॥

शुत्वतद् याजवल्क्याक्त वाक्य गागा मुद्राान्वता । पुनः प्राह् मुनिश्रेष्ठमृषिमध्ये वरानना ॥ ४० ॥ गार्ग्येवात — जानेन सङ् योगोन्द्र ! विध्युक्तं कर्म जुर्वतः । त्वयोक्तं स्विस्तिति तस्माद् ज्ञानं वद प्रभो ! ॥ ४१ ॥ भार्ययाप्येवमुक्तस्तु याज्ञवल्क्यस्तपोनिष्ठिः । तां समालोक्य कृपया ज्ञानरूपमभाषत ॥ ४२ ॥

नगवानुवाच —

ज्ञानं योगात्मकं विद्धि योगश्चाष्टाङ्गसंयुतः। संयोगो योग इत्युक्तो जीत्रात्मपरमात्मनोः ॥ ४३ ॥ वक्ष्याम्यङ्गानि ते सम्यग् यथा पूर्वे मया धृतम्। समाहितसना गार्गि! ऋषिभिः सह संशृणु ॥ ४४ ॥ यमश्र नियमश्रेत्र आसनं च तथैत च। प्राणायासास्तथा गागि! प्रताहास्थ धारणा ॥ ४५ ॥ ध्यानं समाधिरेतानि योगाङ्गानि वरानने ! | यमश्र नियमश्रेव दशधानुप्रकीर्तितौ ॥ १६॥ आसनान्युरामान्यष्टौ त्रयस्तेपृत्तमोत्तमाः । प्राणायामास्त्रिधा प्रोक्ताः प्रसाहारस्तु पञ्चधा ॥ ४७ ॥ धारणा पञ्चधा प्रोक्ता ध्यानं पोढा प्रकीचितम् । त्रयस्तेपूत्तमाः प्रोक्ताः समाधिस्त्वेकरूपतः ॥ ४८॥ बहुधा केचिदिच्छन्ति विस्तरेण पृथक्च्छुणु । अहिंसा सत्यमस्तेयं बह्मचर्यं दयार्जवम् ॥ ४९ ॥ क्षमा धृतिर्मिताहारः शौचं त्वेते यमा द्शा। कर्मणा मनसा वाचा सर्वभूतेषु सर्वदा ॥ ५०॥ अक्लेशजननं प्रोक्तमहिंसात्वेन योगिभिः। विध्युक्तं चेदिहंसा स्थात् वलेशजन्मैव जन्तुपु ॥ ५१॥ सत्यं भृताहितं घोक्तं नियताथीमिभाषणम्। कर्मणा मनसा वाचा परद्रव्येषु निःस्पृहा ॥ ५२ ॥

योगयाज्ञवल्क्ये

अस्तेयामिति सा प्रोक्ता ऋषिभिस्त चवदार्शिभिः। कर्मणा मनसा वाचा सर्वावस्थासु सर्वदा ॥ ५३ ॥ सर्वत्र मैथुनलागं ब्रह्मचर्यं प्रचक्षते । ब्रह्मचर्याश्रमस्थानां यतीनां नैष्टिकस्य च ॥ ५८ ॥ ब्रह्मचर्यं तु सैवोक्ता तथैवारण्यवासिनाम्। ऋतावृतौ स्वदारेषु गमनं च विधानतः॥ ५५॥ बह्मचर्यं तु सैवोक्ता गृहस्थाश्रमवासिनाम् । राज्ञधैव गृहस्थस्य ब्रह्मचर्यं प्रकीत्तितम् ॥ ५६ ॥ विशां वृत्तवतां चैव केचिदिच्छन्ति पण्डिताः। शुश्रूषैव तु श्रूदस्य ब्रह्मचर्यं प्रकीचितम् ॥ ५७ ॥ शुश्रुषा वा गुरोर्निसं वसचर्यमुदाहतम्। गुरवः पञ्च सर्वेषां चतुर्णा श्रुतिचोदिताः॥ ५८॥ माता पिता तथाचार्यो मातुलः श्रशुरस्तथा। एषु मुख्यास्त्रयः प्रोक्ता आचार्यः पितरौ तथा॥ एषु मुख्यतमस्त्वेक आचार्यः परमार्थवित् । तमेवं ब्रह्मविच्छ्रेष्ठं नित्यकर्मपरायणम् ॥ ६० ॥ शुश्रुषयार्चयेन्नित्यं तुष्टोऽभूचेन वा गुरुः। दया च सर्वभूतेषु सर्वत्रानुग्रहः स्मृतः ॥ ६१ ॥ विहितेषु तदन्येषु मनोवाक्कायकर्मणाम् । प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा एकरूपत्वमार्जवम् ॥ ६२ ॥ प्रियाप्रियेषु सर्वेषु समत्वं यन्छरीरिणाम् । क्षमा सैवेति विद्वद्भिर्गदिता वेदवेदिभिः॥ ६३॥

अर्थहानौ च वन्धूनां वियोगेष्विष सम्पदाम्।
तयोः प्रातौ च सर्वत्र चित्तस्य स्थापनं धृतिः॥
अष्टौ प्राप्ता मुनेभेक्ष्यं पाडशारण्यवातिनाम्।
हात्रिश्च गृहस्थानां यथेष्टं ब्रह्मचारिणाम्॥ ६५॥
एषामयं भिताहारस्त्वन्येवाभव्यभोजनम्।
शौचं तु हिविधं प्रोक्तं वाह्यमाम्यन्तरं तथा॥ ६६॥
मृञ्जलाभ्यां स्मृतं वाह्यं मनद्युद्धिरथापरम्।
मनःशुद्धिश्च विद्योश धर्मेशाध्यात्मविद्यया॥ ६७॥
आत्मविद्या च धर्मश्च विज्ञाचार्थण वानवे!।
तस्मात् सर्वेषु कालेषु सर्वेनिःशेयसाधिमः॥ ६८॥
गुरवः श्रुतसस्पत्ना भान्या वाङ्यनसाधिमः॥ ६८॥

इति याज्ञवल्क्यर्गातास्त्रानिपत्मु प्रथमोऽध्यायः ॥

अय विनीयोऽध्यायः।

श्रीभगवानुवाच —
तपस्सन्तोषमारितक्यं दाननीश्वरग्रजनम् ।
सिद्धान्तश्रवणं चैव ह्रीमीतिश्च जपो वतम् ॥१॥
एते तु नियमाः श्रोक्तास्तांश्व सर्वान् पृथक् शृणु ।
विधिनोक्तेन मार्गेण कृष्कृचान्द्रायणादिभिः ॥२॥
शरीरशोषणं श्राहुस्तापसास्तप उत्तमम् ।
यद्यव्हालाभतो नित्यमलं पुंसो भवेदिति ॥ ३॥
या वीस्तामृष्यः श्राहुः सन्तोपं सुखलक्षणम् ।
धर्माविभेषु विश्वासो यस्तदास्तिक्यमुच्यते ॥॥॥

न्यायाजितं धनं चाजमन्यद्वा यत् प्रदीयते । अर्थिभ्यः श्रद्धया युक्तं वानमेतदुवाहतम् ॥ ५ ॥ यत् प्रपन्नः स्वभावेन विष्णुं वाप्यन्यमेव वा । यथाञ्चक्त्यर्चनं भक्त्या एतदीश्वरपूजनम् ॥ ६॥ (सदावदातं हृद्यं) वागदुष्टानृतादिना । हिंसादिरहितः काय एतदीश्वरपूजनम् ॥ ७ ॥ सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं वेदार्थश्रवणं बुधैः। द्विजवत् क्षत्रियस्योक्तं सिद्धान्तश्रवणं बुधैः॥ ८॥ विशां च केचिदिच्छन्ति शीलवृत्तवतां सताम् । शुद्राणां च स्त्रियाश्चैव स्वधर्मः स्वतपस्विनाम्॥ ९॥ सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं पुराणश्रवणं बुधैः। वेदलौकिकमार्गेषु कुत्सितं कर्म यद् भवेत्॥ १०॥ तस्मिन् भवति या लज्जा द्वीस्तु सैवेति कीर्त्तिता। विहितेषु च सर्वेषु श्रद्धा या सा मतिर्भवेत् ॥ ११ ॥ गुरुणा चोपदिष्टोऽपि वेदबाह्यविवर्जितः। विधिनोक्तेन मार्गेण मन्त्राभ्यासो जपः स्मृतः ॥ १२॥ अधीतवेदसूत्रे वा पुराणे सेतिहासके। यदेष्वध्ययनं तच तद्भ्यासो जपः स्मृतः ॥ १३॥ जपश्च दिविधः प्रोक्तो बाचिको मानसस्तथा। वाचिकोपांशुरुचैरच हिनिभः परिकीर्त्तेतः॥ १४॥ मानसो मानसच्यानभेदाद् हैविध्यमास्थितः। उचैर्जपादुपांशुक्च सहस्रगुण उच्यते ॥ १५॥

मानसस्तु तथोपांशोः सहस्रगुण उच्यते ।
मानसाच तथा ध्यानं सहस्रगुणमुच्यते ॥ १६ ॥
उच्चैर्जपस्तु सर्वेषां यथोक्तफलदो भवेत् ।
नाचैः श्रुतो न चेत् सोऽपि श्रुतश्चेन्निष्फलो भवेत् ॥ १७ ॥
ऋषिं छन्दोऽधिदेवञ्च ध्यायन् मन्त्रं च सर्वदा ।
यतु मन्त्रजपं गागि ! तदेव हि फलप्रदम् ॥ १८ ॥
प्रसन्नगुरुणा पूर्वमुपदिष्टं त्वनुज्ञ्या ।
धर्मार्थमात्मसिद्धचर्थमुपायग्रहणं व्रतम् ॥ १९ ॥

इति याज्ञवल्वयगीतासूपनिषत्सु द्वितीयोऽध्यायः॥

अथ तृतीयोऽध्यायः।

श्रीभगवानुवाच ---

भारतान्युत्तमान्यष्टौ त्रयस्तेपूत्तमोत्तमाः ।
आसनान्यधुना वक्ष्ये शृणु गार्गि! तपोधने! ॥ १ ॥
स्वस्तिकं गोमुखं पद्मं वीरं सिंहासनं तथा ।
भद्रं मुक्तासनं चैत्र मयूरासनमेत्र च ॥ २ ॥
तथैतेषां वरारोहे! पृथम् वक्ष्यामि लक्षणम् ।
जानूर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उमे ॥ ३ ॥
ऋजुकायः मुखासीनः स्वस्तिकं तत् प्रचक्षते ।
सीवन्यास्त्वात्मनः पार्श्वे गुल्फौ निक्षिप्य पादयोः ॥ १ ॥
सव्ये दक्षिणगुल्कं तु दक्षिणे दक्षिणेतरम् ।
एतच्च स्वस्तिकं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाद्यानम् ॥ ५ ॥

सन्ये दक्षिणपृष्ठं तु पृष्ठपार्श्वे निवेशयेत् । दक्षिणेऽपि तथा सच्यं गोमुखं गोमुखोपमम् ॥ ६ ॥ अङ्गुष्ठौ च निवधीयादस्ताम्यां व्युत्क्रमेण तु । जवौंरपरि विभेन्द्रे! कृत्वा पादतले उमे ॥ ७ ॥ पद्मासनं भवेदेतत् सर्वेषामपि पूजितम् । एकं पादमथैकस्मिन् विन्यस्योरुणि संस्थितम् ॥ ८॥ इतरिंसस्तथा चोरं वीरासनमुदाहृतम्। गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ ९॥ दक्षिणं सव्यगुल्फेन दक्षिणेन तथेतरम्। हस्तौ च जान्वोः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीश्च प्रसार्य च॥१०॥ च्यात्तवक्त्रो निरीक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः। सिंहासनं भवेदेतत् पूजितं योगिभिः सदा ॥ ११ ॥ गुरूफौ च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् । पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्ध्वा सुनिश्चलम् ॥१२॥ भद्रासनं भवेदेतत् सर्वव्याधिविषापहम् । सम्पीड्य सीवनीं सूक्ष्मां गुल्फेनैव तु सव्यतः॥ १३॥ सच्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमुदीरितम्॥ मेढ़ादुपरि निक्षिप्य सच्यं गुल्कं ततोपरि ॥ १४ ॥ गुल्फान्तरं च निक्षिप्य मुक्तासनिमदं तु वा । अवष्टम्य धरां सम्यक् तलाभ्यां तु करहयोः॥ १५॥ हस्तयोः कोर्परौ चापि स्थापयन् नामिपार्श्वयोः। समुन्नतिशराः पादौ दण्डवद्योनिसंस्थितम् ॥ १६॥

मयूरासनमेतत्तु सर्वपापप्रणाशनम् ।
सर्वे चाभ्यन्तरा रोगा विनश्यन्ति विषाणि च ॥ १७॥
यमैश्च नियमैश्चैव आसनैश्च सुसंयुता ।
नाडीशुद्धि च कृत्वा तु प्राणायामं ततः कुरु ॥ १८॥
इति याज्ञवल्क्बगीतास्पनिषत्सु
तर्तायोऽध्याषः ॥

अथ चतुर्थोऽध्यायः।

श्रुत्वैतद् भाषितं वाक्यं याज्ञवरुक्यस्य धीमतः । पुनः प्राह महाभागा सभामध्ये तपस्विनी ॥ १ ॥ गार्ग्युवाच ——

भगवन्! बृहि मे स्वामिन्! नाडीशुर्दि विधानतः।
केनोपायेन शुद्धाः स्युनीडयः सर्वदेहिनाम्॥ २॥
उत्पत्तिं चापि नाडीनां चारणं च यथाविधि।
कन्दं च कीदृशं प्रोक्तं कित तिष्ठन्ति वायवः॥ ३॥
स्थानानि चैव वायूनां कर्माणि च पृथक् पृथक्।
विज्ञातव्यानि यान्यस्मिन् देहे देहभृतां वर!॥ ॥॥
वक्तुमहीसे तत्सर्वं त्वत्तो वेत्ता न विद्यते।
इत्युक्तो भार्यया तत्र सम्यक् तद्गतमानसः॥ ५॥
गार्गी तां सुसमालोक्य तत्सर्व समभाषत।

भगवानुवाच —

शरीरं तावदेवं हि षण्णवत्यङ्गुलात्मकम् ॥ ६ ॥

विद्ध्येतत् सर्वजन्त्नां स्वाङ्गुलीभिरिति प्रिये!। शरीराद्धिकः प्राणो द्वादशाङ्गुलमानतः॥ ७॥ चतुर्दशाङ्गुलं केचिद् वदन्ति मुनिसत्तमाः। द्रादशाङ्ग्रल एवेति वदन्ति ज्ञानिनो नराः ॥ ८॥ आत्मस्थमनिलं विद्यादात्मस्थेनैव बह्रिना । योगाम्यासेन यः कुर्यात् समं वा न्यूनमेव वा ॥ ९ ॥ स एव ब्रह्मविच्छ्रेष्ठः सम्पूज्यश्च नरोत्तमः। भात्मस्थविहनैव त्वं योगजेन दिजोत्तमे !॥ १०॥ आत्मस्थं मातरिश्वानं योगाम्यासेन निर्जय । देह(मध्ये) शिखिस्थानं तप्तजाम्बूनदप्रभम् ॥ ११ ॥ त्रिकोणं मनुजानां तु चतुरश्रं चतुष्पदाम्। वर्चुलं तत् ।तिरश्चां तु सत्यमेतद् व्रवीमि ते ॥ १२॥ तन्मध्ये तु शिखा तन्वी शिवा तिष्ठति पावकी । देहमध्यं च कुत्रेति श्रोतुमिच्छिस चेच्छृणु ॥ १३ ॥ गुदात्तु बङ्गुलादूर्घमधो मेढ्राच बङ्गुलात्। देहमध्यं तयोर्मध्यं मनुष्याणामितीरितम् ॥ १८ ॥ च तुष्पदां तु हृन्मध्यं तिरश्चां तुन्दमध्यमम् । हिजानां तु वरारोहे! तुन्दमध्यमितीरितम् ॥ १५ ॥ कन्दस्थानं मनुष्याणां देहमध्यान्नवाङ्गुलम् । चतुरङ्गुलमुत्तेषमायामं च तथाविधम् ॥ १६॥ अण्डाकृतिवदाकारं भूषितं तत् त्वगादिभिः। चतुष्पदां तिरश्चां च हिजानां तुन्दमध्यमे ॥ १७ ॥

१३ तनमध्यं नाभिरित्युक्तं नाभौ (कन्द्)समुद्भवः। द्वादशारयुतं तच तेन देहः प्रतिष्ठितः॥ १८॥ चक्रेऽस्मिन् भ्रमते जीवः पुण्यपापप्रचोदितः। तन्तुपञ्जरमध्यस्थो यथा भ्रमति ऌ्तिकः॥ १९॥ जीवस्य मूले चकेऽरिमन्नधः प्राणश्चरत्यसौ । प्राणारूढो भवेज्जीवः सर्वभूतेषु सर्वदा॥ २०॥ तस्योध्वं कुण्डलीस्थानं नाभेस्तिर्यगयोध्वंतः। अष्टप्रकृतिरूपा सा अष्टधा कुण्डलीकृता ॥ २१॥ यथावद् वायुचारं च जलान्नादीनि निलकाः। परितः कन्दपार्श्वेषु निरुध्यैव सदा स्थिता ॥ २२ ॥ मुखेनैव समावेष्ट्य ब्रह्मरन्ध्रमुखं तथा। योगकाले त्वपानेन प्रबोधं याति सामिना॥ २३॥ स्फुरन्ती हृदयाकाशे नागरूपा महोञ्ज्वला । वायुर्वायुसखेनैव ततो याति सुषुम्नया॥ २८॥ कन्दमध्ये स्थिता नाडी सुषुम्नेति प्रकीर्तिता । तिष्ठन्ति परितः सर्वाश्चकेऽस्मिन् नाडिसंज्ञकाः ॥ २५ ॥ नाडीनामपि सर्वासां मुख्या गार्गि! चतुर्दश। इडा च पिङ्गला चैव सुषुम्ना च सरस्वती॥ २६॥ वारणा चैव पूषा च हरितजिङ्गा यशस्त्रिनी। विश्वोदरा कुहू भैव राष्ट्रिनी च तपस्विनी ॥ २७ ॥ अलम्बुषा च गान्धारी मुस्याश्वैताश्चतुर्दश । आसां मुख्यतमास्तिस्रस्तिस्रप्वेकोत्तमा मता॥ २८॥ मुक्तिमार्गेति सा प्रोक्ता सुषुम्ना विश्वधारिणी। कन्दस्य मध्यमे गार्गि! सुषुम्ना सुप्रतिष्ठिता॥ २९॥

पृष्ठमध्ये स्थिता नाम्ना सह मूर्भि स्थिता सदा । मुक्तिमार्गः सुपुम्ना सा ब्रह्मरन्ध्रेति कीर्त्तिता ॥ ३० ॥ अञ्यक्ता सैव विज्ञेया सूक्ष्मा सा वैष्णवी समृता। इडा च पिङ्गला चैव तस्याः सब्ये च दक्षिणे ॥ ३१ ॥ इडा तस्याः स्थिता सब्ये दक्षिणे पिङ्गला स्थिता । इडायां पिङ्गलायां च चरतश्चन्द्रभास्करौ ॥ ३२ ॥ इडायां चन्द्रमा ज्ञेयः पिङ्गलायां रविः स्मृतः । चन्द्रस्तामस इत्युक्तः सूर्यो राजस उच्यते ॥ ३३ ॥ विषभागो रवेर्भागः सोमभागोऽमृतं स्मृतम्। तावेव धत्तः सकलं कालं रात्रिन्दिवात्मकम् ॥ ३४ ॥ भोक्री सुष्मना कालस्य गुहामेतदुदाहृतम्। सरस्वती कुहुश्रेव सुषुम्नापार्श्वयोः स्थिते ॥ ३५ ॥ गान्धारी हस्तिजिह्वा च इडायाः पृष्ठपूर्वयोः। कुहोश्च हस्तिजिह्वाया मध्ये विश्वोदरा स्थिता ॥ ३६ ॥ यशस्वन्याः कहोर्मध्ये वारणा च प्रतिष्ठिता । पूषायाश्च सरस्वत्याः स्थिता मध्ये तपस्विनी ॥ ३७ ॥ गान्धारायाः सरस्वत्याः स्थिता मध्ये च शङ्किनी । अलम्बुषा च विप्रेन्द्रे! कन्दमध्यादवस्थिता ॥ ३८॥ पूर्वभागे सुषुम्नायास्त्वामेद्रान्तं कुहः स्थिता । अधश्रोध्वे च विज्ञेया वारणा सर्वगामिनी ॥३९॥ यशस्त्रिनी च याम्यस्य पादाङ्गुष्ठान्तामिष्यते । पिङ्गला चोर्ध्वगा याम्ये नासान्तं विद्धि मे प्रिये!॥४०

याम्ये पूषा च नेत्रान्तं पिङ्गलायां तु पृष्ठतः । तपस्विनी तथा गागिं! याम्यकर्णा(न्तमिष्य)ते॥ ४१॥ सरस्वती तथा चोर्ध्वमाजिह्वायाः प्रतिष्ठिता। आ सब्यकर्णाद् त्रिप्रेन्द्रे ! शङ्खिनी चोर्ध्वगा मता ॥४२॥ गान्धारा सब्यनेत्रान्ता इडायाः पृष्ठतः स्थिता । इडा च सव्यनासान्तं सव्यभागे व्यवस्थिता ॥ ४३ ॥ हस्तिजिह्वा तथा सन्यपादाङ्गुष्ठान्तिमध्यते । विश्वोदरा तु या नाडी तुन्दमध्ये व्यवस्थिता ॥ ४४ ॥ अलम्बुषा महाभागे! पायुमुलादधोगता । एतास्वन्याः समुत्पन्नाः सिरास्वन्याश्च तास्वपि ॥ ४५॥ यथा ह्याखुबिले तद्ददन्जपत्रेषु वा सिराः। नाडीष्वेतासु सर्वासु विज्ञातन्यास्तपोधने ! ॥ ४६ ॥ प्राणोऽपानः समानश्च उदानो च्यान एव च। नागः कूर्मोऽथ कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः॥ ४७॥ एते नाडीषु सर्वासु चरन्ति दश वायवः। एतेषु वायवः पञ्च मुख्याः प्राणादयः समृताः ॥ ४८ ॥ तेषु मुख्यतमावेतौ प्राणापानौ नरोत्तमे!। प्राण एवैतयोर्मुख्यः स सर्वप्राणभृत् सदा ॥ ४९॥ आत्यनासिकयोर्मध्ये हन्मध्ये नाभिमध्यमे। प्राणालय इति प्राहुः पादाङ्गुष्ठेऽपि केचन॥ ५० ॥ अध्योर्ध्व च कुण्डल्याः परीत्य प्राणसंज्ञकः। तिष्ठनेतेषु चकेषु प्रकाशयति दीपवत्॥ ५१॥

18

व्यानः (श्रोत्रा)क्षिमध्ये च कृकट्यां गुल्पयोरि । घाणे गले रिफजोदेशे तिष्ठसत्र न संशयः ॥ ५२ ॥ अपाननिलये केचिद् गुदमेद्रोरुजानुषु। उदरे वंक्षणे कट्यां जघने तौ वदन्ति हि ॥ ५३ ॥ उदानः सर्वसन्धिस्थः पादयोईस्तयोरिप । समानः सर्वगात्रेषु सर्वं प्राप्य व्यवस्थितः॥ ५४॥ मुक्तसर्वरसं गात्रे व्यापयन् वहिना सह। द्विसप्ततिसहस्रेषु नाडीमार्गेषु सञ्चरन् ॥ ५५ ॥ समानवायुरेवैकः सामिव्याप्य व्यवस्थितः । अग्निभिः सह सर्वत्र साङ्गोपाङ्गकलेबरे॥ ५६॥ नागादिवायवः पञ्च त्वगरध्यादिषु संस्थिताः। तुन्द्रथं जलमन्नं च रसानि च समीकृतम् ॥ ५७ ॥ तुन्दमध्यगतः प्राणस्तानि कुर्यात् पृथक् पृथक् । पुनरमौ जलं स्थाप्यं त्वन्नादीनि जलोपरि ॥ ५८ ॥ स्वयं च पात्रं सम्प्राप्य तेनैव सह मारुतः। प्रवाति ज्वलनं तत्र देहमध्यगतं पुनः ॥ ५९॥ वायुना पातितो विहरपानेन शनैः शनैः। तदा ज्वलति विप्रेन्द्रे! स्वकुले देहमध्यमे ॥ ६० ॥ ज्वालाभिज्वेलनस्तत्र प्राणेन प्रेरितस्ततः। जलमत्युष्णमकरोत् कोष्ठमध्ये गतस्तथा॥ ६१ ॥ अन्नव्यञ्जनसंयुक्तं जलोपरि समर्पितम्। ततः स पक्कमकरोद् विद्वः सन्तप्तवारिणा ॥ ६२॥

स्वेदमूत्रे जलं स्यातां वीर्यरूपं रसो भवेत्। पुरीषमञ्जं स्याद् गागि ! प्राणः कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥ ६३॥ समानवायुना सार्धं रसं सर्वासु नाडिषु । व्यापयन् श्वासरूपेण देहे चरति मारुतः॥ ६४॥ रोमरन्ध्रेश्च नवभिर्विण्मुत्रादिविसर्जनम् । कुर्वन्ति वायवः सर्वे शरीरेषु निरन्तरस् ॥ ६५ ॥ निःश्वासोच्छ्वासकासाश्च प्राणकर्मेति कीर्तिताः । अपानवायोः कर्मैतद् विष्मुत्रादिविसर्जनम् ॥ ६६ ॥ हानोपादानचेष्टादि व्यानकर्मेति चेष्यते। उदानकर्म तत् प्रोक्तं देहस्योन्नयनादि यत्॥ ६७॥ पोषणादि समानस्य शरीरे कर्म कीचितम्। उद्रारादिगुणो यस्तु नागकर्मेति चोच्यते ॥ ६८॥ निमीलनादि कूर्मस्य श्रुतं वै कुकरस्य च। देवदत्तस्य विश्रेन्द्रे! तन्द्री कर्मेति कीर्त्तितम्॥ ९९॥ धनअयस्य शोफादिसर्वकर्म प्रकीचितम् । ज्ञात्वैवं नाडिसंस्थानं वायूनां स्थानकर्मणी ॥ ७०॥ विधिनोक्तेन मार्गेण नाडीसंशोधनं कुरु॥ ७०३॥ इति याज्ञवल्क्यगीतास्पनिषत्स

पञ्चमो ऽध्या**यः** ।

चत्रर्थोऽध्यायः ॥

भथ पश्चमोऽध्यायः।

गागी---

अगवन्! बहाविच्छ्रेष्ठ ! सर्वशास्त्रविशारद !। केनोपायेन शुद्धाः स्युर्नाङ्यो मे तं वद प्रभो ! ॥१ ॥ इत्युक्तो ब्रह्मवेदिन्या ब्रह्मविद् ब्राह्मणस्तथा । तां समालोक्य कृपया नाडीशुद्धिमभाषत ॥ १ ॥ विध्युक्तकर्मसंयुक्तः कामसङ्कल्पवर्जितः। श्रुतविद्यो जितश्रान्तः सत्यधर्भपरायणः ॥ ३॥ गुरुशुश्रूषणरतः पितृमातुपरायणः । स्वाश्रमस्थः सदाचारो विद्वद्भिश्च सुशिक्षितः॥४॥ तपोवनं मुसम्प्राप्य फलमूलोदकान्वितम् । तत्र रम्ये धुचौ देशे ब्रह्मघोषसमन्विते ॥ ५ ॥ स्वधर्मनिरतैः शान्तैर्वह्मविद्धिः समावते । वारिभिश्च सुसम्पूर्णे पुष्पैर्नानाविधैर्युते॥ ६॥ फलमूलैश्च सम्पूर्णे सर्वकामफलप्रदे। देवालये वा नद्यां वा प्रामे वा नगरेऽथवा ॥ ७॥ सुशोभनं मठं ऋत्वा सर्वरक्षासमन्वितम्। त्रिकालस्नानसंयुक्तः स्वधर्मनिरतः सदा॥ ८॥ वेदान्तश्रवणं कुर्वस्तस्मिन् योगं समभ्यसेत्। केचिद् वदन्ति मुनयस्तपस्रवाध्यायसंयुताः॥ ९॥ स्वधर्मनिरताः शान्तास्तन्त्रेषु च सदारताः। निर्जने निलये रम्ये वातातपविवर्जिते ॥ १० ॥ विध्युक्तकर्भसंयुक्तः शुचिर्भूत्वा समाहितः। मन्त्रेन्यस्ततनुर्घारः सितभस्मधरः सदा ॥ ११ ॥ मृद्वासनोपरि कुशान् संस्तीर्य द्यथवाजिनम् । विनायकं सुसम्पूज्य फलमूलोदकादिभिः॥ १२॥

इष्टदेवं गुरुं नत्वा तत आरम्य चासनम्। प्राङ्मुखोदङ्मुखो भूत्वा जितासनगतः स्वयम्॥ १३॥ समग्रीवशिरःकायः संवृतास्यः सुनिश्रलः । नासाम्रे शशभृत् ख.... ... बुतुरीयकम् ॥ १४ ॥ स्रवन्तममृतं पश्येन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः । इडया वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् ॥ १५ ॥ ततोऽभि देहमध्यस्यं ध्यायन् ज्वालावलीयुतम् । रेफं च बिन्दुसंयुक्तमिमण्डलसंस्थितम्॥ १६॥ ध्यायन् विरेचयेत् पश्चान्मन्दं पिङ्गलया पुनः । पुनः पिङ्गलयापूर्य घाणं दक्षिणतः सुधीः ॥ १७ ॥ पुनर्विरेचयेद् धीमानिडया तु शनैः शनैः । त्रिचतुर्वत्सरं वाऽथ त्रिचतुर्मासमेव वा ॥ १८ ॥ पट्कृत्व आचरेन्नित्यं रहस्येवं त्रिसन्त्रिषु । नाडीशुद्धिमवाप्नोति पृथक् चिह्नोपलक्षितम् ॥ १९॥ शरीरलघुता दीप्तिर्वहेर्जठरवर्त्वनः । नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नं तिहसद्भिच्चकम् ॥ २०॥ यावदेतानि सम्पश्येत् तावदेव समाचरेत् ॥ २०३ ॥

> इति याज्ञवल्क्यगीतासूपनिषत्मु पञ्चमोऽध्यायः॥

> > अथ पष्ठोऽध्यायः।

प्राणायाममथेदानी प्रवक्ष्यामि विधानतः । समाहितमनास्त्वं च ऋणु गार्गि! वरानने॥ १ ॥

प्राणापानसमायोगः प्राणायाम इतीरितः। प्राणायाम(इति ? स्त्रिधा) प्रोक्तो रेचपूरककुम्भकैः ॥ वर्णत्रयात्मका होते रचपूरककुम्भकाः। स एष प्रणवः प्रोक्तः प्राणायामश्च तन्मयः ॥ ३ ॥ इडया वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । शनैः पोडशभिमीत्रैरकारं तत्र संस्मरन् ॥ ४ ॥ धारयेत् पूरितं पश्चाचतुष्पष्टचा तु मात्रया । मकारमृर्तिमत्रापि संस्मरन् प्रणवं जपेत्॥ ५॥ याबद्दा शक्यते तावद्धारणं जपसंयुतम् । पूरितं रेचयेत पश्चात् प्राणं बाह्यानिलान्वितम्॥ 🕻 शनैः पिङ्गलया गागि ! द्वात्रिशन्मात्रया पुनः । प्राणायामो भवेदेष पुनश्चैव समभ्यसेत् ॥ ७ ॥ ततः पिङ्गलयापूर्य मात्रैः षोडशभिस्तथा । उकारमूर्त्तिमत्रापि संस्मरन् सुसमाहितः॥ ८॥ पूरितं धारयेत प्राणं प्रणवं विंशातिद्वयम् । जपेदत्र रमरन् मूर्चि मकारारूयां महेश्वरीम् ॥ ९ ॥ यावदा शक्यते पश्चाद् रेचयेदिडयानिलम् । एवमेव पुनः कुर्यादिडयापूर्य पूर्ववत् ॥ १० ॥ नाड्या प्राणं समारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । प्रणवेन सुसंयुक्तां व्याहतीभिश्व संयुताम् ॥ ११ ॥ गायत्रीं वा जपेद् विप्रः प्राणसंयमने त्रयः। पुनश्चैवं त्रिभिः कुर्यात पुनश्चैव त्रिसन्धिषु ॥ १२ ॥

यद्वा समभ्यसेन्नित्यं वैदिकं लौकिकं तथा। प्राणसंयमने विद्वान् जपेत् तिद्वेशतिद्वयम् ॥ १३ ॥ ब्राह्मणः श्रुतसम्पन्नः स्वधर्मनिरतः सदा। स वैदिकं जपेन्मन्त्रं ठौकिकं न कदाचन ॥ १४ ॥ केचिद् भूतहिताथीय जपिमच्छन्ति छौकिकम्। द्विजवत् क्षत्रियस्योक्तः प्राणसंयमने जपः ॥ १५ ॥ वैश्यानां भर्मयुक्तानां स्त्रीश्रद्धाणां तपस्विनाम् । प्राणसंयमने गार्गि! मन्त्रं प्रणववर्जितम् ॥ १६ ॥ नमोन्तं शिवमन्त्रं वा वैष्णवं वेष्यते बुधैः । यद्वा समस्यसेच्छुदस्त्वार्षकं विधिपूर्वकम् ॥ १७ ॥ प्राणसंयमने स्त्री च जपेत् ति इंशति इयम्। न वैदिकं जपेन्छूदः स्त्रियश्च न कदाचन ॥ १८॥ खाश्रमस्थस्य वैश्यस्य केचिदिच्छन्ति वैदिकम् । सन्ध्ययोरुभयोर्नित्यं गायत्र्या प्रणवेन वा॥ १९॥ प्राणसंयमनं कुर्याद् बाह्मणो वेदपारगः। नित्यमेवं प्रकुर्वीत प्राणायामांस्तु पोडश ॥ २० ॥ अपि भ्रूणहनं मासात् पुनन्त्यहरहः कृताः । ऋतुत्रयात् पुनन्त्येनं जन्मान्तरकृताद्घात् ॥ २१ ॥ वत्सराद् बह्मविद्वा स्यात् तस्मान्नित्यं समभ्यसेत् । योगाभ्यासरतास्त्वेत्रं स्ववर्धनिरताश्च ये ॥ २२॥ प्राणसंयमनेनैव सर्वे मुक्ता भवन्ति हि । बाह्यादापुरणं वायोरुदरे पूरको हि सः ॥ २३ ॥

सम्पूर्णकुम्भवद् वायोधीरणं कुम्भको भवेत् । वहिर्यदेचनं वायोरुदरादेचकः स्मृतः ॥ २४ ॥ प्रस्वेदजनको यस्तु प्राणायामेषु सोऽधमः । कम्पको मध्यमः प्रोक्त उत्थानं चोत्तमोत्तमः ॥ २५ ॥ पूर्वे पूर्व प्रकुर्वीत यावदुत्तमसम्भवम् । सम्भवत्युत्तमे गार्गि ! प्राणायामे सुखी भवेत् ॥ २६ ॥ प्राणे लयति तेनैव देहस्यान्तस्ततोऽधिकः। देहश्चोत्तिष्ठते तेन कृतासनपरिग्रहः॥ २७॥ निःश्वासोच्छ्वासकौ तस्य न विद्येते कथञ्चन । देहे यद्यपि तौविककृतावुभौ (१)॥ २८॥ तथापि नदयतस्तेन प्राणायामोत्तमेन हि । तयोनीशे समर्थः स्यात् कर्त्तुं केवलकुम्भकम् ॥ २९ ॥ रेचकं पूरकं मुक्तवा यत् स्थित्वा वायुधारणम् । प्राणायामोऽयमित्युक्तः स वै केवलकुम्भकः ॥ ३० ॥ रेच्य चापूरयत् कुर्यात् स वै सहित(कुम्भकः)। सहितं केवलं वाय कुम्भकं नित्यमभ्यसेत्॥ ३१॥ यावत् केवलसिद्धिः स्यात् तावत् सहितमभ्यसेत्। केवलं कुम्भके सिन्धे रेचपूरणवर्जिते ॥ ३२ ॥ न तस्य दुर्लभं किञ्चित् त्रिषु लोकेषु विद्यते । मनोजवत्वं लभते पलितादि च नश्यति ॥ ३३ ॥ मुक्तेरयं महामार्गी मकराख्योत्तरात्मनः। ज्ञानं चोत्पादयत्येव कुम्भकप्राणसंयमः॥ ३४ ॥

प्राणसंयमनं नाम देहे प्राणादिघारणम् । एष प्राणजयोपायः सर्वमृत्यूपघातकः॥ ३५ ॥ किञ्चित प्राणजयोपायं तव यह्यामि तत्त्वतः। बाह्यात् प्राणं समाकृष्य पूरियत्वोदरस्थितम्॥ ३६॥ नामिमध्ये च नासाग्रे पादाङ्कृष्ठे च यत्नतः। धारयेन्मनसा प्राणं सन्ध्याकालेषु सर्वदा ॥ ३७॥ सर्वरोगविनिर्मुक्तो जीवेद् योगी गतक्कमः। नासात्रे घारणं गार्गि ! वायोर्विजयकारणम् ॥ ३८ ॥ सर्वरोगविनाशः स्यान्नाभिमध्ये च वारणात् । शरीरं लघुतां याति पादाङ्गुष्ठे च धारणात्॥ ३९॥ रसनात्रायुमाकृष्य यः पिवेत सततं नरः। श्रमदाहौ न तस्य स्तो नश्यन्ति व्याधयस्तथा ॥ ४० ॥ सन्ध्ययोबीक्षकाले वा वायुमाकृष्य यः पिबेत्। त्रिमासात् तस्य कल्याणि! जायते वा सरस्वती॥ ४१॥ षण्मासाम्यासयोगेन महारोगात् प्रमुच्यते। आत्मन्यात्मानमारोप्य कुण्डल्यां यस्तु धारयेत् ॥ ४२ ॥ क्षयरोगाद्यस्तस्य नश्यन्तीत्यपरे विदुः। जिह्नया वायुमानीय जिह्नामूले निरोधयेत्॥ ४३॥ यः पिबेदमृतं विद्यान् सकलं भद्रमञ्जुते। आत्मन्यात्मानमिङ्या समानीय भुवोऽन्तरात्॥ ४४॥ पिबेद् यस्त्रिदशाहारं व्याधिभिः सोऽभिमुच्यते । नाडिभ्यां वायुमारोप्य नामौ वा तुन्दपार्श्वयोः ॥ ४५॥

२५

घटिकैकां बहेद् यस्तु न्याधिभिः सोऽभिमुच्यते। मासमेकं त्रिसन्ध्यायां जिह्नयारोप्य मारुतम् ॥ ४६ ॥ पिबेद् यस्मिदशाहारं धारयेत् तुन्दमध्यमे । गुल्माषी वा ष्लिहा चान्या त्रिदोषजनितास्तया ॥ ४७ ॥ तुन्दमध्यगता रोगाः सर्वे नश्यन्ति तस्य वै। ज्यमः मर्वे विनर्धन्त विषाणि विविधानि च ॥ ४८ ॥ बहुनोक्तेन किं गार्गि! पलिता(नि?दि) च नश्यति। एवञ्च विजयोपायं प्राणस्य तु वरानने!॥ ४९॥ शक्यमासनमास्थाय समाहितमनास्तथा। करणानि वशीकृत्य विषयेभ्यो बलात् सुधीः ॥ ५०॥ अपानमूर्ध्वमाकृष्य प्रणवेन समाहितः। हस्ताभ्यां बन्धयेत् सम्यक् कर्णादिकरणानि च ॥ ५१ ॥ अङ्गष्टाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां तु चक्षुषी । नासापुटावथान्याभ्यां प्रष्छाच करणानि वै ॥ ५२ ॥ आनन्दानुभवं यावत् तावन्मूर्धनि धारयेत्। प्राणः प्रयात्यनेनैव ततस्त्वायुर्विघातकृत् ॥ ५३ ॥ ब्रह्मरन्ध्रे सुषुम्नायां मृणालान्तरसूत्रवत् । नालोत्पत्तिस्त्वनेनैव शुद्धस्फटिकसिन्नभा ॥ ५४ ॥ आमूध्नों वर्त्तते नादो वीणादण्डवदुत्थितः । शङ्खध्वनिनिभरत्वादौ मध्ये मेघध्वनिर्यथा॥ ५५॥ व्योमरन्ध्रमते नादे गिरिप्रस्रवणं यथा । ब्योमरन्ध्रगते वायौ चित्ते चात्मानि संस्थिते ॥ ५६ ॥

सदानन्दी भवेदेही वायुस्तेन जितो भवेत्। योगिनस्त्वपरेऽन्यत्र बदन्ति समचेतसः ॥ ५० ॥ प्राणायामपराः पूता रेचपूरणवर्जिताः । दक्षिणेतरगुरुकेन सीवनीं पीडयेत् सिराम् ॥ ५८॥ अधस्ताहण्डवत्सक्ष्मां सञ्योपरि च दक्षिणाम । जङ्घोर्वोरन्तरं गार्गि! निरिछदं बन्धयेद् दृढम् ॥ ५९॥ समग्रीविशारकश्च समग्रयः समोदरः। नेत्राम्यां दक्षिणं गुरुकं लोकयन्तुपरिस्थितम् ॥ ६० ॥ भारत्या मनसा साधे व्याहरन् प्रणवाक्षरम् । आसने नान्यधीरास्ते रहस्ये विजितेन्द्रियः॥ ६१॥ वैश्याः शुद्राः स्त्रियश्चान्ये योगाभ्यासरता नराः । शैवं वा वैष्णवं वाथ व्याहरस्रन्यमेव वा ॥ ६२ ॥ आसने नान्यधीरास्ते दीपं हस्तेऽवलोकयन् । आयुर्विघातकृत्प्राणस्त्वनेनामिकुलं गतः॥ ६३ ॥ धुमध्वजजयं यावन्नान्यधीरेवमभ्यसेत्। धारणं कुर्वतस्तस्य शक्तिस्थाने प्रभञ्जनम् ॥ ६४ ॥ देहश्व लघुतां याति जठरामिश्व वर्धते। दृष्टचिह्नस्ततः स्थानान्मनसारोप्य मारुतम् ॥ ६५ ॥ मन्त्रमुचारयेद् गार्गि! नाभिमध्ये निरोधयेत्। यावन्मनो लयत्यस्मिन्नाभौ सवितृमण्डले॥ ६६॥ तावत् समभ्यसेद् विद्यानिन्यनेदिन्धनाशनम् । एतेन नाभिमध्येन धारणेनैव माहतः ॥ ६७ ॥

कुण्डलीवास्ति बह्निश्च दहत्यत्र न संशयः । सन्तर्सो विद्वना तत्र वायुना च प्रवातितः॥ ६८॥ प्रसाय फणहद्भोगं प्रबोधं याति तत्तदा । भवुद्धे संस्मरत्यस्मि**ना**दिमूले + + क्रिणि ॥ ६९ ॥ ब्रह्मरन्ध्रे सुषुम्नायां प्रयाति प्राणसंज्ञकम् । सम्प्राप्ते मारुते तस्मिन् सुषुम्नायां वरानने ! ॥ ७० ॥ यन्त्रभुचार्य मनसा हन्मध्ये धारयेत् पुनः। हृदयात् कण्डकूपे च भ्रुवोर्मध्ये च धारयेत्॥ ७१ ॥ तस्मादारोप्य मनसा साम्नि प्राणमनन्यधीः । धारयेद् यो हि विशेनद्रो व्याहरन् प्रणवाक्षरम् ॥ ७२ ॥ वायुना पूरिते व्योम्नि साङ्गोपाङ्गकलेवरे । तदात्मा भजते तत्र यथा व्योम्नि निवर्तनः॥ ७३॥ शरीरं विसिस्क्षुश्रेदेवं सम्यक् समाचरन्। एकाक्षरं परं ब्रह्म ध्यायन् प्रणवमीश्वरम् ॥ ७८ ॥ संभिद्य मनसा मूर्धिन ब्रह्मरन्त्रं स वायुना । प्राणमुनमूलयेत पश्चान्महाप्राणे खमध्यमे ॥ ७५॥ देहातीते जगत्त्राणे शुन्ये नित्ये ध्रुत्रे पदे। आकाशे परमानन्दे स्वात्मानं योजयेद् धिया ॥ ७६ ॥ ब्रह्मैवासौ भवेद् गार्गि! न पुनर्जन्मभाग् भवेत्। तस्मात् त्वं च वरारोहे! नित्यकर्म समाचर ॥ ७७ ॥ सन्ध्याकालेषु वा नित्यं प्राणसंयमनं कुरु। प्राण वापपराः सर्वे प्राणायामपरायणाः ॥ ७८ ॥

प्राणायामविशुद्धा ये ते यान्ति परमां गतिम्। प्राणायामाद्दते नान्यत् तारकं नरकादिष ॥ ७९ ॥ संसाराणवममानां तारकः प्रा संयमः। तस्मात् त्वं विधिमार्गेण नित्यकर्म समाचर ॥ ८० ॥ विधिनोक्तेन मार्गेण प्राणसंयमनं कुरु ॥ ८० ॥

इति योगयाज्ञवल्क्ये षष्ठोऽध्यायः॥

अथ सप्तमोऽध्यायः।

याज्ञवस्क्यः ---

उक्तान्येतानि चत्वारि योगाङ्गानि द्विजोत्तमे!।
प्रत्याहाराणि चत्वारि शृणुष्वाभ्यन्तराणि च॥१॥
इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः।
बलादाहरणं तेषां प्रत्याहारः स उच्यते॥ २॥
यद्यत् परयति तत् सर्वं परयेदात्मवदात्माने।
प्रत्याहारः स च प्रोक्तो योगविद्धिमहात्मभिः॥ ३॥
कर्माणि यानि नित्यानि विहितानि शरीरिणाम्।
तेषामात्मन्यनुष्ठानं मनसा यत् + + + + ॥ ॥
तानि सर्वाणि वक्ष्यामि यथावच्छृणु + + + ।
पादाङ्गुष्ठौ च गुल्कौ तु + + + + तथैव च॥ ५॥
तालुमूलं च नासाया मूलं चाक्ष्णोश्च मण्डले।
भ्रवोर्मध्यं ललादश्च मूर्धा च मुनिसत्तमे!॥६॥

समस्थानानि वै तेषां मानं चाथ पृथक् शृणु। पादमानं तु गुल्फस्य सार्धाङ्गुलचतुष्टयम् ॥ ७ ॥ गुल्फाञ्जङ्घस्य मध्यं तु विज्ञेयं तु दशाङ्गलम्। जङ्गमध्याचितेर्मूछं यत्तदेकशताङ्गलम् ॥ ८॥ चितिमूलाद् वरारोहे! जानुः स्यादङ्गलद्वयम्। जानोर्नवाङ्गुलं पाहुरूरुमध्यं मही(श्व?सु)रे! ॥ ९॥ ऊरमध्यात् तथा गागि ! पायुमूलं नवाङ्गलम् । देहमध्यं तथा पायोर्मूलादर्धाङ्गलद्वयम् ॥ १० ॥ देहमध्यात् तथा मेढ्रं तद्रत् सार्धाङ्गलद्वयम् । मेढ्रान्नाभिश्च विज्ञेया गार्गि! (सा)र्धः । ङ्गुलम्॥११॥ चतुर्दशाङ्गुलं नाभेहिनमध्यं च वरानने !। षडङ्गलं तु हन्मध्यात् कण्ठकूपं तथैव च ॥ १२ ॥ कण्ठकूपाच जिह्वाया मूलं स्याचतुरङ्गुलम्। नासामूरुं तु जिह्वाया मूलाच चतुरङ्गुलम् ॥ १३॥ चतुरङ्गुलमाने तु मूलार्धाङ्गुलमिष्यते। तस्मादर्घाङ्ग्लं गागि! भ्रुवोरन्तरमात्मनः॥१४॥ ललाटाद्(घों १ वयो)मसंज्ञं तदङ्गलहयमेव हि । स्थानेप्वेतेषु मनसा वायुमारोप्य धारयेत्॥ १५॥ स्थानात् स्थानात् समाकृष्य मत्याहारं प्रकुर्वतः। सर्वरोगा जिनस्यन्ति योगाः सिध्यन्ति तस्य वै ॥ १६ ॥ बद्दित योगितः केचिद् योगेषु कुशला नराः। प्रत्याहारं वगरोहे! शृणु त्वं तद्ददाम्यहम् ॥ १७॥

सम्पूर्णकुम्भकाद् वायुमङ्ग्रप्टानमूधिन मध्यतः । धारयत्यनिलं बुद्रच प्राणायामप्रचोदितः॥ १८॥ ब्योमरन्ध्रात् समाऋष्य ललाटे धारयेत् पुनः । ललाटाद् वायुमाकृष्य कण्ठकूपे निरोधयेत्॥१९॥ कण्ठकूपात्तु हन्मध्ये हन्मध्यान्नाभिमध्यमे । नामिमध्यात् पुनर्मेंद्रे मेद्राहृह्वाछये ततः ॥ २०॥ देहमध्याद् गुदे गागिं! गुदातत्रोरुमूलतः। **ऊरुमूला**त्तयोर्मध्ये तस्माङ्जान्वोर्निरोधयेत् ॥ २१॥ चितिमूलं ततस्तस्माज्जङ्घयोर्मध्यमे तथा । जङ्गातस्तं समाऋष्य वायुं गुल्के निरोधयेत्॥ २२॥ गुल्फादङ्गुलयोगींगि! पादयोस्तं निरोधयेत्। स्थानात्स्थानात् समाकृष्य यस्मेबन्ध (१) ॥ २३ ॥ यावत् पापविशुद्धात्मा जीवेदाचन्द्रतारकम् । एतत्तु योगसिन्धर्थ प्रत्याहारं प्रकीर्तितम् ॥ २८ ॥ प्रत्याहारेषु सर्वेषु प्रशस्तमिति योगिभिः। नाडीभ्यां वायुमापूर्व कुण्डल्याः पार्श्वयोनेरः॥ २५॥ धारयेद् युगपत् सोऽपि भवरोगाद्विमुच्यते । पूर्ववद् यानि रोप्य(?) हृदये व्योमिन धारयेत् ॥ २६ ॥ सोऽपि याति वरारोहे! परमात्मपदं नरः। व्याधयः किंपुनस्तस्य वाह्याभ्यान्तस्वर्त्तनः॥ २७॥ नासाभ्यां त्रायुमागेष्य पूरियत्वोदरस्थितम् । भुवोर्मध्याद् दशोः पार्श्वात् समारोप्य समाहितः॥ २८॥

30

धारयेत् क्षणमात्रं वा सोऽपि वाति परा गतिम। आभ्रमध्यात सुषुम्नायां मनो + + + + + + | | २९ || किंपुनर्बहुनोक्तेन नित्यं कर्म समाचर(म् १)। यावन्मनो लयत्यस्मिन् ततः संयमनं कुरु ॥ ३० ॥ इति योगयाज्ञवल्क्ये सप्तमोऽध्यायः॥

अथ अष्टमोऽध्यायः।

अथेदानी प्रवक्ष्यामि धारणा(वव १ मिप) तत्त्वतः । यमादिगुणयुक्तभ्य मनसः स्थितिरात्मनि ॥ १ ॥ घारणेत्युच्यते सद्भिः शास्त्रतात्पर्यत्रेदिभिः। अस्मिन् ब्रह्मपुरे गार्गि! यदिदं हृदयाम्बुजम् ॥ २ ॥ तस्मिन्नवान्तराकाशे यद् बाह्याकाशकारणम् । एषा च धारणेत्युक्ता योगशास्त्रसुशिक्षितैः ॥ ३ ॥ धारणाः पश्चधा प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः पृथक्च्छ्रु । भूमिरापस्तथा तेजो त्रायुराकाशमेव च ॥ ४ ॥ एतेषु पञ्चदेवानां धारणं पञ्चधोच्यते । पादादिजानुपर्यन्तं पृथिवीस्थानमुच्यते ॥ ५ ॥ आजानोः पायुपर्यन्तमपां स्थानं प्रकीर्त्तितम् । आपायोर्हदयान्तं यद् विह्नस्थानं तदुच्यते ॥ ६ ॥ हृद्यात तु भ्रुवोर्भध्यं यावद् वायुकुलं स्मृतम्। आभूमध्यात तद्भीन्तमाकाशमिति चंन्यते ॥ ७ ॥

अत्र केचिद् वदन्त्यन्ये योगपण्डितमानिनः। भाजानोर्नाभिपर्यन्तमपांस्थानमिति द्विजाः ॥ ८॥ नाभिमध्याद् गळान्तं यद् विह्नस्थानं तदुच्यते । भागळाद् भ्रुलला* ॥ ९॥ एतदुक्तं भवसत्र गार्गि ब्रह्मविदां वरे । ब्रह्मादिकार्यरूपाणि स्वे स्वे संहत्य कारणे । १०॥ तिस्मन् सदाशिवे प्राणान् सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे। युक्तचित्तरतदात्मानं योजयेत् परमेश्वरे ॥ ११ ॥ अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविह्रराः। प्रणवेनैव कार्याणि स्वे स्वे संहत्य कारणे ॥ १२ ॥ प्रणवस्य तु नादान्ते परमानन्दविग्रहम् । ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं ऋष्णपिङ्गलम् ॥ १३ ॥ चेतसा संप्रपश्यन्ति सन्तः साधारभेषजः । त्वं तस्मात् प्रणवेनैव प्राणायामैस्त्रिभिस्त्रिभिः॥ १४॥ ब्रह्मादिकार्यरूपाणि स्वे स्वे संहत्य कारणे । विशुद्धचेतसा पश्य नादान्ते परमेश्वरम् ॥ १५॥ अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्वराः । भिषग्वरा वरारोहे ! योगेषु परिनिष्ठिताः ॥ १६॥ शरीरं तावदेततु पञ्चभूतात्मकं खलु । तदेतत्तु वरारोहे ! वातिपत्तकफात्मनाम् ॥ १७ ॥ वातात्मकानां सर्वेषां योगेष्वभिरतात्मनाम् । प्राणसंयमनेनैव शोषं याति कलेवरम् ॥ १८॥

अत्र प्रन्थांशो मातृकायां लुप्तः ।

पित्तात्मकानां त्वचिरान्न शुष्यित कलेवरम् ।
कफात्मकानां कायरत् सम्पूर्णमिचराद् भवेत् ॥ १९ ॥
धारणं कुर्वतस्त्वमौ सर्वे नदयन्ति वातजाः ।
पार्थिवे च जलांशे च धारणं कुर्वतस्तदा ॥ २० ॥
नदयन्ति श्लेष्मजा रोगा विनदयन्ति न संशयः ।
अस्मिन्नर्थे तथा वृतामिधनौ च भिष्यवरौ ॥ २१ ॥
प्राणसंयमनेनैव त्रिदोषशमनं नृणाम् ।
तस्मात् त्वं च वरारोहे! नित्यं कर्म समाचर ॥ २२ ॥
यमादिभिश्च संयुक्ता विधिवद् धारणं कुरु ॥ २२३॥

इति योगयाज्ञवरुक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥

अथ नवमोऽध्यायः।

भगवानुवाच ---

ध्यानं सम्प्रति वक्ष्यामि शृणु गार्गि! वरानने! ।
ज्ञानमेव हि जन्तूनां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥ १ ॥
ध्यानमात्मस्वरूपस्य वेदनं मनसा खलु ।
सगुणं निर्गुणं तच्च सगुणं बहुशः स्मृतम् ॥ २ ॥
पञ्चोत्तमानि तेष्वाहुर्वेदिकानि द्विजोत्तमाः ।
एषु मुख्यतमास्तिस्रो एकमेव हि निर्गुणम् ॥ ३ ॥
मर्मस्थानानि नाडीनां सन्धानं च पृथक् पृथक् ।
वायुस्थानानि मर्माणि ज्ञात्वा कुर्वात्मवेदनम् ॥ ४ ॥
एकं ज्योतिर्मयं शुद्धं तत्सर्व व्योमवद् दृढम् ।
अत्यच्छममलं नित्यमादिमध्यान्तविज्ञतम् ॥ ५ ॥

स्थूलं सूक्ष्ममनाकाशं + + + स्यमचक्षुषम्। न रसं न च गन्धारूयमप्रमेयमनौपमम्॥ ६॥ आनन्दमजरं सत्यं सदसत्सर्वकारणम् । सर्वोधारं जगद्रूपममूर्तमजमन्ययम् ॥ ७ ॥ अदृश्यं दृश्यमन्तःस्थं बहिष्ठं सर्वतोमुखम् । सर्वगं सर्वतःपादं सर्व(कः?)सर्वतिक्शरः॥ ८॥ ब्रह्मब्रह्ममयोऽहं स्यामिति यदेदनं भवेत् । तदेतिन्रर्गुणं ध्यानमिति ब्रह्मविदो विदुः॥ ९॥ अथवा परमात्मानं परमानन्दविग्रहम् । गुरूपदेशादिज्ञाय पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥ १० ॥ ब्रह्म ब्रह्मपुरे वाऽस्मिन् देहे रुन्धन् खमध्यमे। अत्ययात् सम्प्रपश्यन्ति सन्तरत्वं च तथा कुरु ॥ ११ ॥ हत्पद्मेऽष्टदळे पत्रे कन्दमध्यात् समुरिथते । द्वादशाङ्गुलनाळेऽस्मिश्चतुरङ्गुलवन्मुखे ॥ १२ ॥ प्राणायामैर्विकसिते केसरान्वितकणिके । बासुदेवं जगन्नाथं नारायणमजं हरिम् ॥ १३ ॥ चतुर्भुजमुदाराङ्गं राष्ट्रचक्रगदाधरम् । किरीटकेयुरघरं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ १४ ॥ श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं पूर्णचन्द्रनिभाननम् । पद्मोदरदळाभोष्ठं सुप्रसन्नं शुचिरिमतम् ॥ १५ ॥ शुद्धरफटिकसङ्काशं पीतवाससमच्युतम् । पदाञ्छविपदद्वनद्वं परमात्मानमीश्वरम् ॥ १६ ॥

प्रभाभिभीसबद् रूपं परितः पुरुषोत्तमम्। मनसालोक्य देवेशं सर्वभृतहृदि स्थितम् ॥ १७॥ सोऽइमात्मेति विज्ञानं सगुणं ध्यानमुच्यते। इत्सरोरुहमध्येऽस्मिन् प्रकृत्यात्मककर्णिके ॥ १८ ॥ अष्टैश्वर्यदलोपेते विद्याकेसरसंयुते। ज्ञाननाळे महाकन्दे प्राणा(नेन ? याम)प्रबोधिते ॥ १९। विश्वाचिषं महाविह्नं ज्वलन्तं सर्वतोमुखम्। वैश्वानरं जगद्योनिं शिखातन्विनमीरश्वम् ॥ २० ॥ तापयन्तं स्वकं देहमापादतलमस्तकम्। निवातदीपवत् तस्मिन् दीपितं हञ्यवाहनम् ॥ ९१ ॥ दृष्ट्वा तस्य शिखामध्ये परमात्मानमक्षरम् । नीलतोयदमध्यस्थविद्युक्केखेव भारवरम् ॥ २२ ॥ नीवारश्चकवद्रुपं पीताभं सर्वकारणम्। ज्ञात्वा वैश्वानरं देवं सोऽहमेवेति या मतिः॥ २३॥ सगुणेषूत्तमं हात्र ध्यानं योगविदो विदुः। वैश्वानरत्वं सम्प्राप्य मूर्चि तेनैव गच्छति ॥ २४ ॥ अथवा मण्डले पश्यनादित्यस्य महाचुतेः। आत्मानं सर्वजगतः पुरुषं हेमरूपिणम् ॥ २५ ॥ हिरण्यरमश्रुकेरां हिरण्मयनखं हरिम्। कप्यास्यासनमन्वक्त्रं (?) सृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ॥ २६। पद्मासनस्थितं सौम्यं प्रबुद्धान्जनिभाननम् । पद्मोदरदलाभाक्षं सर्वलोकाभयप्रदम् ॥ २७ ॥

जनकं सर्वदा सर्व + + + + + धार्मिकाः । भासयन्तं जगत्सर्वे दृष्ट्वा लोकैकसाक्षिणम्॥ २८॥ सो अहमस्मीति या बुद्धिः सा च (ज्ञा १ ध्याने) षु शस्यते । एष एव तु मोक्षस्य महामार्गस्तपोधने! ॥ २९॥ ध्यानेनानेन सौरेण मुक्ति यान्ति हि सूरयः। **मुवोर्मध्ये**ऽन्तरात्मानं भारूपं सर्वकारणम् ॥ ३० ॥ स्थापुनन्मूर्धिन पर्यन्तं मध्यदेहात् समुत्थितम् । कार्यकारणमञ्चकं ज्वलन्तममितौजसम् ३१॥ मनसालोक्य सोऽहं स्यामादित्ये ध्यानमुत्तमम् । [ा]र्**भवना बद**पर्यङ्कः शिथिलीकृतविग्रहः ॥ ३**२** ॥ शिव एव स्वयं भूत्वा नासाग्रे रोपितेक्षणः। निर्विकारः परं शान्तं परमात्मानमीश्वरम् ॥ ३३ ॥ भारूपममृतं ध्यायेद् भुवोर्मध्ये वरानने!। सोऽहमेवेति या बुद्धिः सा च ध्यानेन शस्यते ॥ ३४॥ अथवाष्टदलोपेते कर्णिकाकेंसरान्विते । उन्निद्रहृद्याम्भोजे सोममण्डलमध्यमे ॥ ३५ ॥ स्वात्मानमञ्ज्ञकाकारं भोक्तुरूपिणमञ्ज्यसम् । सुघा(रिणं ? रसं) विमुखिक्तः राशिरिश्मिभरावृतम् ॥ ३६ ॥ बोडशष्छदसंयुक्तं शिरःपद्मादघोमुखात्। निर्वतिमृतवाराभिः सहस्राभिः समन्ततः ॥ ३७ ॥ ष्ठावितं पुरुषं तत्र चिन्तयित्वा समाहितः। निम्हितरसेनेव साङ्गोपाङ्गकलेवरम् ॥ ३८॥

अहमेव परं ब्रह्म परमात्माहमन्ययः।
एवं यहेदनं तच्च सगुणध्यानमुन्यते॥ ३९॥
एवं ध्यानामृतं कुर्वन् षष्मासानमृत्युजिद् भवेत्।
वत्सरानमुक्त एव स्याज्जीवन्नेवं न संशयः॥ ४०॥
जीवनमुक्तस्य न कापि दुःखावाप्तिः कथञ्चन।
किं पुनर्नित्यमुक्तस्य मुक्तिरेव हिं दुर्लभा॥ ४१॥
तस्मात् त्वं च वरारोहे! फलं त्यक्त्वैव नित्यशः।
विधिवत् कर्म कुर्वाणा ध्यानमेव सदा कुरु॥ ४२॥
अन्यान्यपि बहून्याहुध्यानानि मुनिसत्तमाः।
मुख्यान्युक्तानि चैतेम्यो जघन्यानीतराणि च ॥ ४३॥
सगुणं गुणहीनं वा विज्ञायात्मानमात्मनि।
सन्तः समाधि कुर्वन्ति त्वमप्येवं सदा कुरु॥ ४४॥

इति योगयाज्ञवल्क्ये नवमोऽध्यायः॥

अथ द्रामोऽध्यायः।

भगवानुवाच —
समाधिमधुना वक्ष्ये भवपापविनाशनम् ।
भवपाशनिबद्धस्य यथावच्छ्रोतुमर्हसि ॥ १ ॥
समाधिः समतावस्था जीवात्मपरमात्मनोः ।
ब्रह्मण्येव स्थितिवी सा समाधिः प्रत्यगात्मनः ॥ २ ॥
ध्यायन् यथा यथात्मान तत्समाधिस्तथा तथा ।
ध्यायन् विवातमिन संस्थाप्य नान्यथातमा यथा भवेत् ॥ ३ ॥

एवमेष हि सर्वत्र यत्प्रपन्नस्तु यो नरः। तदात्मा सोऽपि तंत्रैव समाधि समवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ सरित्पतौ निविष्टाम्बु यथा भिन्नं फलं त्वियात्। तदात्मभिन्न एवात्र समाधिं समवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ एतदुक्तं भवत्यत्र गार्गि! ब्रह्मविदां वरे!। कर्मैव विधिवत्कुर्वन् कामसङ्करुपवर्जितम् ॥ ६ ॥ वेदान्तेष्वर्थशास्त्रेषु सुशिक्षितमनाः सदा । गुरुणा नोपदिष्टार्थ युक्त्युपेतं वरानने! ॥ 🕶 ॥ विद्वद्विर्धर्मशास्त्रज्ञैर्विचार्य च पुनः पुनः । तिसन् सुशिक्षितार्थेषु सुशिक्षितमनाः सदा ॥ ८॥ योगमेवाभ्यसेन्नित्यं जीवात्मपरमात्मनोः । ततस्त्वाभ्यन्तरैश्चिद्वैर्बाद्यैर्वा कालसूचकैः ॥ ९॥ विनिश्चित्यात्मनः कालमन्यैर्वा परमार्थवित् । निर्भयः सुप्रसन्नात्मा मृत्योस्तु विजितेन्द्रियः ॥ १० ॥ स्वकर्मनिरतः शान्तः सर्वभूतहिते रतः। प्रदाय विद्यां पुत्रस्य मन्त्रं च विधिपूर्वकम् ॥ ११ ॥ संस्कारं ह्यात्मनः सर्वमुपदिश्य तदानघ। पुण्यक्षेत्रे शुचौ देशे विद्वद्भिः सुसमावृते ॥ १२ ॥ भूमौ कुशान् समास्तीय कृष्णाजिनमथापि वा । तस्मिस्तु बद्धपर्यङ्को मन्त्रैबिद्धकलेबरः ॥ १३ ॥ आसने नान्यधीरास्ते प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः । पुनद्वीराणि संयम्य गार्ग्यस्मिन् ब्रह्मणः पुरे ॥ १४ ॥

उन्निद्रहृदयाम्भोजे (प्राणायामप्र)बोधिते । व्योग्नि तस्मिन् प्रभारूपे त्वद्रूपे सर्वकारणे ॥ १५ ॥ नमोवृत्ति सुसंयम्य परमात्मनि पण्डिते!। मूष्ट्यीघायात्मनः प्राणं भ्रुवोर्मध्येऽथवानघे!॥ १६॥ ओमित्येकाक्षरं बुद्धचा व्याहरन् सुसमाहितः। शरीरं सन्त्यजेद्विप्रे ! आत्मैवाभून्नरोत्तमः ॥ १७ ॥ तस्मिन् समभ्यसेद् विद्यान् योगेनैवात्मदर्शनम्। तदेव संस्मरन् विद्यांस्त्यजेदन्ते कलेबरम्॥ १८॥ यं यं सम्यक् स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेबरम् । तं तमेव भजेद्भावमिति योगिवदो विदुः॥ १९॥ त्वं चैवं योगमास्थाय ध्यायन्त्यात्मानमात्मना । रवधर्मनिरता शान्ता त्यज ते देहमात्मनः ॥ २०॥ केनैवज्ञा सहैतेन (?) नित्यकर्माणि कुर्वतः । निवृत्तफलसङ्गस्य मुक्तिर्गार्गि ! करे स्थिता ॥ २१ ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वे कर्मयोगसमुष्चयम् । तदेतत्कथितं सर्वे साङ्गोपाङ्गं विधानतः ॥ २२ ॥ त्वं चैवं योगमभ्यस्य यमाद्यष्टाङ्गसंयुतम् । निर्वाणं पदमासाद्य सप्रपश्चं परित्यज ॥ २३ ॥

इति योगयाञ्चवल्क्ये दशमोऽध्यायः ॥

अथ एकादशोऽध्यायः । इस्रेवमुक्ता विधिना याज्ञवल्क्येन धीमता । ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १॥

गार्ग्युवाच ---

योगयुक्तनरस्यास्य सन्ध्ययोवीथवा सदा । वैधं कर्म कथं कुर्यान्निष्कृतिः का त्वकुर्वतः॥ २॥ इत्युक्ते ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद् ब्राह्मणस्तदा । तां समालोक्य भगवानिदमाह नरोत्तमः॥ ३॥ योगयुक्तमनुष्यस्य सन्ध्ययोर्वाथवा निशि । यत्कर्त्तव्यं वरारोहे! योगेन खलु तत्कृतम् ॥ ॥ ॥ आत्मामिहोत्रवह्नौ तु प्राणयज्ञैर्विधीयते । विशुद्धचित्तहविषा विध्युक्तं कर्म कुर्वतः ॥ ५ ॥ निष्कृतिस्तस्य किं बाले! कृतकृत्यस्तथा खलु । वियोगे सति सम्प्राप्ते जीवात्मपरमात्मनोः ॥ ६॥ (बिध्यु)क्तमेवं कर्त्तव्यं ब्रह्मविद्भिश्च नित्यशः। वियोगकाले योगी च दुःखमिलेव यस्त्यजेत्॥ ७॥ कर्माणि तस्य निलयो निलयं परिकीर्त्तितः । तदेहिनां यतः शक्यास्त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ ८॥ तस्मादामरुणान्तं तत् कर्त्तव्यं योगिनां सदा । सं चैव मालयाद् गागि ! वैधं कर्म समाचरेः ॥ ९॥ [ै] **घोगेन** परमात्मानं यजंस्त्यज कलेबरम् । इसेवमुक्त्वा भगवान् याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः ॥ १०॥ क्रिशीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत । सन्ध्यामुपास्य विधिवत् पश्चिमां सुसमाहिताः ॥ ११ ॥ गच्छन्तु साम्प्रतं सर्वे ऋषयः स्वाश्रमं प्रति । इत्येवमुक्ता मुनिना मुनयः संशितव्रताः ॥ ११ ॥ विश्वामित्रो वसिष्ठश्च गौतमश्चाङ्गिरास्तथा । अगस्त्यो नारदश्चेव वाल्मीकिर्बादरायणः ॥ १३ ॥ पैङ्गिदीर्घतमा व्यासः शौनकश्च तपोधनः । भार्गवश्चेव + + + भरद्वाजस्तपोधनः॥ १७ ॥ तपस्विनस्तथाचान्ये वेदवेदाङ्गवेदिनः । याञ्चवल्क्यं समभ्यच्यं गीभिः पुण्याभिरुक्तमाः ॥ १५ ॥ ते यान्ति मुनयः सर्वे स्वाश्रमेषु यथागतम् । गतेषु स्वाश्रमं तेषु तापसेषु तपोधना ॥ १६ ॥ प्रणम्य दण्डवद् भूमौ वाक्यमेतदभाषत ।

गाग्युवाच —

भगवन्! सर्वशास्त्रः ! सर्वभूतिहते रतः ! ॥ १७ ॥
योगं मोक्षाय योगीन्द्र! भविद्रभीषितं तु यतः ।
यमाद्यष्टाङ्गसंयुक्तयोगयुक्तेरतु साधनम् ॥ १८ ॥
तदेतिद्विस्मृतं सर्व सर्वज्ञः ! तव सिक्नधो ।
योगं ममोपिद्यात्र साङ्गं संक्षेपरूपकम् ॥ १९॥
(श्रो ? त्रा)तुमहिति सर्वज्ञः ! जन्मसंसारसागरातः ।
इत्युक्तो ब्रह्मवा + + + + + + + + दा ॥ २०॥
आलोक्यं कृपणां दीनां स्मितपूर्वमभाषतः ।
उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेते भूमो गागि ! वरानने ! ॥ २१॥
वक्ष्यामि ते समासेन योगं सम्प्रति तच्छृणु ॥ २१३॥
इति योगयाज्ञवस्त्रये प्रश्वादशोऽध्यायः ।

अथ ब्रादशोऽध्यायः।

याज्ञवल्क्य उवाच ---

सब्येन गुल्फेन गुदं निरस्य सब्येतरेणैव निपीड्य सन्धिम्। सव्येतरं न्यस्य करेतरेऽस्मिन शिखां समालोकय पावकस्य ॥ १॥ भायुर्विघातकृत् प्राणो निरुद्धस्त्वासनेन तु । याति गार्गि ! तदापानात् कुलं वहेः शनैदशनैः ॥ २॥ वायुना वातितो विहरपानेन शनैः शनैः। ततो ज्वलित सर्वेषां स्वकुले देहमध्यमे ॥ ३ ॥ प्रातःकाले प्रदोषे च निशीथे च समाहितः। मुहूर्त्तमभ्यसेदेवं यावत्पञ्चिदनद्वयम् ॥ ४॥ ततस्त्वात्मनि विप्रेन्द्रे! प्रत्ययानि पृथक् पृथक्। सम्भवन्ति तदा तस्य जितो यस्य समीरणः॥ ५॥ श्रारीरलघुता दीप्तिवेह्नेजेठरवर्त्तिनः। नादामिव्यक्तिरित्येते चिह्नान्यादौ भवन्ति हि ॥ ६ ॥ अल्पमूत्रपुरीषः स्यात् षण्मासे वत्सरे तथा । आसने वाहने पश्चान्न भेतव्यं त्रिवत्सरात्॥ 💩 ॥ ततोऽनिलं वायुसखेन सार्ध घिया समारोप्य निरोधयेत् तम्। ध्यायन् सदा चिकणमप्रबुद्धं नाभौ सदा कुण्डलिनीानीविष्टम् ॥८ 🛭

मिरां समाबेष्ट्य + + + ध्या-नन्याश्च भोगेन सिरास्तयैव। स्वपुच्छमास्येन निगृह्य सम्यक् पथश्च संयम्य मरुद्रणानाम् ॥ ९ ॥ प्र**सुप्तनागेन्द्रव**दुच्छ्वसन्ती सदा प्रवुद्धा प्रभया व्वलन्ती। नाभी सदा तिष्ठति कुण्डली सा तिर्यक्ष देहेषु तथेतरेषु ॥ १० ॥ वायुना विहतविहाशिखाभिः कन्दमध्यगतनाडिषु संस्थाम् । कुण्डली दहति यस्त्वहिरूपां संस्मरन् नरवरस्तु स एव ॥ ११ ॥ सन्तप्तो विद्वना तत्र वायुना च प्रचोदितः। प्रसार्य फणभृद्धोगं प्रबोधं याति तत्तथा ॥ १२ ॥ बोधं गते चिकिणि नाभिमध्ये प्राणाः सुसम्भ्य कलेवरेऽस्मिन् । चरन्ति सर्वे सहवाहिनैव यथा पटे तन्तुगतिस्तथैव ॥ १३ ॥ जित्वैवं चिक्रणः स्थानं सदा ध्यानपरायणः। ततो नयेदपानं तु नाभेरूध्वीमदं समरन् ॥ १४ ॥ वायुर्यथा वायुसस्नेन साधै नामि त्वातिकस्य गतः शरीरे।

रोगाश्च नर्यन्ति चलाभिवादे: कान्तिस्तदानीमभवत् प्रवृद्धे ॥ १५ ॥ वहारन्ध्रमुखभन्न वायवः पावकेन सह यान्ति समूहा। केन चेदिह ववामि तवाहं त्रीक्षणं हृदि सुदीपशिखायाः ॥ १६॥ निरोधितः स्याद्धृद्येन सार्ध भध्ये तदा वायुसखेन वायुः। सहस्रपत्रस्य मुखं प्रविदय कुर्यात् पुनस्तूर्धमुखं दिजेन्द्रे !॥ १७॥ प्रबुद्धहृद्याम्भोजे + + + + + + 1 बलाकाश्रेणिवद् व्योम्नि विरराज समीरणः॥ १८॥ आभूमध्यात् सुपुम्नायां संस्थितो हृतभुक् तदा । सजलाम्बुद्मालासु विद्युह्नेसेव राजते ॥ १९॥ प्रबुद्धहत्पद्मानि संस्थितेऽमौ प्राणे च तस्मिन् प्रविवेशिते तु । चिह्नानि बाह्यानि तथान्तरेऽपि दीपानि इत्यानि भवन्ति सद्यः ॥ २०॥ वाय्मुनय तत्र सविद्वे व्याहरन् प्रणवमत्र सचिनदुम्। गलचन्द्रसहशे तु ललाटे वालवन्द्रमवलोक्य वुद्ध्या ॥ २१ ॥

योगयाज्ञबल्क्य सविह्नं वायुमारोप्य भ्रुवोर्मध्ये धिया तदा । ध्यायेदनन्यधीः पश्चादन्तरात्मानमन्तरे॥ २२ ॥ मध्यमेऽपि हृदयेऽपि ललाटे स्थाण्वज्ज्वलितलिङ्गमदृश्यम् । अस्ति गागि ! परमात्ममिदं त्वं पत्रय पत्रय मनसा रुचिरूपम् ॥ २३ ॥ ललाटमध्ये हृद्याम्बुजे च यः पश्यति प्राणमयी प्रभां तु । शक्ति सदा दीपवदुञ्बलन्तीं मम्परयति ब्रह्मविदेकदृष्ट्या ॥ २४ ॥ मनो लयं यदा याति भ्रूमध्ये योगिनां नृणाम्। जिह्वामूलेऽमृतस्रावं भूमध्ये चात्मदर्शनम् ॥ २५ ॥ कम्पनं च तथा मूध्नों मनसेवात्मदर्शनम्। देवोद्यानानि रम्याणि नक्षत्राणि च चन्द्रमाः॥ २६ ॥ ऋषयः सिद्धगन्धर्वाः प्रकाशन्ति च योगिनाम् । भुवोऽन्तरे विष्णुपदे रुचौ तु मनो लयं यावदियात् प्रबुदे। तावत् समभ्यस्य मुखस्य मध्ये सुस्रं सदा संस्मर पूर्णरूपम् ॥ २७ ॥ समीरणे विष्णुपदे निविष्टे

जीवे च तरिमन्नमृते च संस्थे।

न्मुक्तेः समीपं तदिति बुवन्ति ॥ २८ ॥

तरिंमस्तदा याति मनो लयं चे-

समीरणे विष्णुपदे निविष्टे विशुद्धबुद्धौ च तदात्मनिष्ठे । श्रानन्दमम्य + + + स्मि सत्यं त्वं गार्गि ! पश्याऽच विशु द्वबुद्ध्या ॥ २९ ॥ एवं समभ्यस्य मुदीर्घकालं यमादिभिर्युक्ततरं मिताशी। आत्मानमासाच गुहां प्रविष्टां मुर्क्ति वज ब्रह्मपुरे पुनस्त्वम् ॥ ३० ॥ भूतानि यस्मात् प्रभवन्ति गार्गि! येनैव जीवन्ति चराचराणि । जातानि यरिमन् विलयं प्रयानित तद् ब्रह्म विद्यीति वदन्ति सर्वे ॥ ३१ ॥ हत्पङ्कजे व्योम्नि यदेकरूपं सत्यं सदानन्दमयं सुसुक्ष्मम् । तद् ब्रह्म निर्भासमयो गुहाया-मिति श्रुतेश्वापि समामनन्ति ॥ ३२ ॥ अणोरणीयान् महतो महीया-नात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः। तमकतुं पश्य विशुद्धबुद्ध्या प्रयाणकाले च विहीनशोका ॥ ३३॥ प्रभञ्जनं मूर्धिनगतं सर्वाह्ने घिया समासाच गुरूपदेशात ।

मूर्घानमुद्भिध एनः समध्ये प्राणं त्यजोङ्कारमनुस्मर त्वम् ॥ ३८ ॥ ईप्सया यदि शरीरविसर्गं ज्ञातुमिच्छ(ति १सि) सखे ! तव वक्ष्ये । व्याहर प्रणवसुन्नय धूर्धिन भिद्य योजय सुजात्मानि कायम् ॥ ३५ ॥ इत्येवमुक्त्वा भगवान् रहस्ये रहस्यजं मुक्तिकरं तु तस्याः। योगामृतं बन्धविनाशहेतुं समाधिमास्ते रहिस द्विजेन्द्रः॥ ३६॥ सा तं सुसम्पूष्य मुनि महान्तं विचामृतं ब्रह्मविदां वरिष्ठम् । गीर्भिः प्रणामैश्च सतां वरिवा सदां मुदं शाप वरां विशुद्धाम् ॥ ३७॥ योगं सुसंगृह्य तदा रहस्ये रहस्यजं मुक्तिकरं तु सा च। संसार + + + + दा मुदान्विता वने रहस्यावसथे विवेश ॥ ३८ ॥ येन प्रपश्चं परिपूर्णमेतद् येनैव विश्वं प्रतिभाति सर्वम् । तं वासुदेवं शतिमूधिन जातं पश्यन् समास्ते हृदि मूर्धिन वाहम्॥ ३९॥

य**रेकम**्यक्तमनन्तमच्यतं प्रपत्रजन्मादिकुद्यमेयम्। तं वासुदेवं श्रुतिमूर्धिन जातं पश्यन् समास्ते हृदि मूर्धिन वाहम् ॥ ४० ॥ एतत् पवित्रं परमं योगमधाङ्गसंयुतम् ॥ ४१ ॥ ज्ञानं पुण्यतमं गुद्धं कीर्वितं ते बरानने। य इदं शृणुपान्नियं योगारूक्षानं नरोत्तमः॥ ४२॥ सर्वपापविनिर्भुक्तः मध्यक् ज्ञानी सविष्यति। यस्त्वेतच्छ्रावयेद् विद्यान्नित्यं भिन्तसमन्वितः॥ ४३॥ एकजन्मकृत पापं दिनेनेकन गश्यति। शृषुयाद् यः सक्ट्रहापि योगाख्यानं नरोत्तमः॥ ४८॥ अज्ञानजनितं पापं सर्वे तस्य प्रणश्यति । अनुतिष्ठन्ति ये नित्यमेतन्ज्ञानमतन्द्रिताः॥ ४५॥ नित्यकर्माणि तं दृष्ट्वा देवाश्च प्रणमन्ति हि । तस्माद् ज्ञानेन देहान्तं नित्यकर्म यथाविधि ॥ ४६ ॥ कर्तव्यं देहिनां गार्गि! योगञ्च भवभीरुणा ॥ ४६३ ॥

> इति योगयाज्ञवल्क्ये द्वादजोऽध्यायः॥ समाप्तनिदं योगयाज्ञम्॥

> > ध्यं भ्यात् ।

Yoga-Yajnavalkya

Translated by

A. G. Mohan

(2000)

Edited by **John. J. Ely Ph.D.**

Ganesh & Co. Madras

Published by
Ganesh & Co.
An imprint of Productivity & Quality Publishing Pvt. Ltd.
38, Thanikachalam Road
T. Nagar,
Madras 600 017,
India.

Translated by A.G. Mohan

Edited by John. J. Ely Ph.D.

Artwork by V. K. Mohana Sundaram & Indra Mohan

© A.G. Mohan

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form or by any means without prior permission in writing from the publisher.

ISBN81-85988-15-3

Layout & Offset Printed by
Sudarsan Graphics, 27, Neelakanta Metha Street, T. Nagar, Chennai - 600 017.

Table of Contents

TRANSLATOR'S INTRODUCTION	1
INTRODUCTION	3
UNIQUE FEATURES OF THIS TEXT	19
THE VEDIC WAY OF LIFE - VARNASHRAMADHARMA	23
CHAPTER I	31
CHAPTER II	43
CHAPTER III	49
CHAPTER IV	55
CHAPTER V	69
CHAPTER VI	75
CHAPTER VII	91
CHAPTER VIII	99
CHAPTER IX	107
CHAPTER X	115
CHAPTER XI	121
CHAPTER XII	127
ADDENINIV I	135

Translator's Introduction

In 1975, I began study of the Yoga Yajnavalkya, a very ancient, comprehensive, authentic and logical exposition of the practice of Yoga, with my teacher, Sri T. Krishnamacharya. Although there are many other, better-known texts on Yoga, such as the Hathayogapradipika, Gheranda Samhita, Siva Samhita, Yoga Kundalini Upanishad, and Yogatattvopanishad, he regarded this as one of the most important yoga text. This is partly because all of these later texts have borrowed slokas (verses) from the Yoga Yajnavalkya. As I studied this text, over years, reflecting on it, continuing to practice and teach yoga, the depths of its practical teachings began to unfold. For example, I have found the Pranayama techniques discussed in this text to be very useful in my teaching. I have translated this book primarily from the point of view of a yoga teacher and practitioner. Some sections of this text were not clear to me, especially in the area of Kundalini. However, my studies in the last decade on other areas of Vedic sciences like Ayurveda, Saktatantra etc. helped to clear some of these doubts. This translation is based on the BBRA Society Monograph, No.3, Bombay, 1954. The BBRA publication contains 506 verses and has been collated form 16 ancient manuscripts. (Refer Appendix I for other details)

Furthermore, as outlined later, there are several features which are unique to this text. From a practical point of view, the most striking feature of this text is the detailed explanation of the spiritual and the therapeutic applications of Pranayama, the science of controlling the vital currents by way of breath control. Western readers may find several aspects of the Vedic tradition implicitly assumed or explicitly discussed herein somewhat difficult to follow. For example, the chapter on meditation (Dhyana) describes the imaging of the Divine as "with form" (saguna) for meditative purposes. This practice is derived directly from the Vedic tradition, which prescribes meditation on a particular form of the Divine (saguna Brahman; for example, Siva or Vishnu) as a method to reach the transcendent, formless Deity (nirguna Brahman; or the Godhead, in Western theology). Also, the text places rather great importance on the Vedic concept of varnashramadharma, the division of labor in traditional Vedic society and the corresponding four stages of life. Although I have tried to briefly explain the significance of varnashramadharma and its centrality in the Vedic tradition, I realize that the fuller discussion necessary to do it justice is beyond the scope of this book. The reader should bear in mind, however, that the yoga teachings described herein can, then as now, only be fully appreciated and realized within the context of an entire way of live.

I have intended for a long time to translate this text. But it has only became a reality thanks to the efforts of my daughter, Nitya, and my son, Ganesh, an Ayurvedic medical student, both of whom assisted in the translation and tirelessly typed at the computer, proofreading and making corrections. I thank my wife, Indra, for the drawings and for her assistance and valuable suggestions as a yoga teacher. I also thank Sri R. Krishnamurthy Sastrigal, Principal of the Sanskrit College, Madras, India, for his assistance in the comparitive study of the various readings of the manuscripts before translation. Many thanks are also due to John J. Ely, whose patient editing of the English Introduction, Appendix, and chapter summaries in this text has helped make it possible for this classic work on yoga to reach a wider audience.

I humbly place this book at the feet of my acarya, Sri T. Krishnamacharya.

Do you direct the

lated to Himsa or Jon-violence does love. It represents

is abode, it means be up their enmity

since we also find

E Mother Goddess stage in the past a ractices are called

in this text. Some h the proximity of tractice distancing our memories and self control.

Unique Features of this Text

- 1) The Yoga Yajnavalkya is an ancient text. It's origin has been traced to the period between the second century B.C.E. and fourth century C.E. Its very age lends credibility to the authenticity of the views on yoga expounded therein. Furthermore, it's high regard during Vedic times as an authentic yoga text is readily apparent from the fact that many well-known yoga texts of later times, including the well-known Hatayogapradapika of Svatmarama, the Yoga Kundali and Yoga Tattva Upanishads, and so on, either quote extensively or make frequent references to the Yoga Yajnavalkya. Clearly, the Yoga Yajnavalkya not only preceded those and many others later texts, but it was also either the original source or the inspiration for many concepts, practices and passages. (Detailed references of extensive later borrowings were compiled by Sri P. C. Divanji in his 1954 BBRA monograph, which has been abstracted and rewritten here as Appendix 1.)
- 2) The method of Yoga described in this text is both comprehensive and universally applicable. Age, sex, race, caste and occupation pose no hurdles for the sincere practitioner. Modifications to the basic yogic practices are suggested to suit various individual cases and are discussed in detail. For example, the Yoga Yajanvalkya clearly states in several places that "OM" is not a generic mantra meant for everyone. It was only prescribed for the first three divisions of Vedic society, while other mantras, like "Namah," were prescribed for the fourth division.
- 3) This text clearly establishes that Sanyasa, in the strictest sense of or becoming a renunciate monk, is not a prerequisite for the achievement of freedom (moksha). Indeed, it is well-known that many ancient Vedic rshis, including Yajnavalkya himself, were householders. In contrast to other Indian schools of spiritual liberation which both emphasized and were based upon an abstinent monastic class, the focus on house-holders is one of the most wonderful and unique facet of Vedic wisdom. The clear message, echoed in the Bhagavad Gita, is that one can attain freedom through the practice of Yoga while following the Varnashramadharma, that is, while living in society, maintaining a job, raising a family, and attending to numerous worldly responsibilities. The Yoga Yajnavalkya demonstrates that we do not need to give up the world. We can be in the world, but not of the world, by giving up our mind and its bundle of habits and karmic tendencies (Vasanas).
- 4) Partly as a consequence or illustration of the last point, the text takes the form of a conversation between a husband and wife. Yajnavalkya explains the principles and practice of Yoga, the path to freedom, to Gargi, his wife. This didactic structure itself dispels the false notion that, during Vedic times, Yoga and other spiritual practices were followed only by men and not by women. The Yoga Yajnavalkya demonstrates that Vedic culture provided women with equal opportunities and encouragement for their spiritual pursuits to attain freedom.
- 5) This book dispels much of the aura of mystery surrounding the concept of Kundalini, by explaining it logically and relating it to other terms and concepts in Vedic thought, such as Agni, Prana, the nadis, and so on.
- 6) Likewise, the various concepts and methods of yoga are presented in a coherent, orderly and very logical manner in this text. The eight limbs of Yoga are discussed in detail and in sequence, each in a separate chapter, with the preparation, performance and the results described in sequence. This orderly presentation facilitates the comprehension of these concepts and the application of the practices.

- 7) The concept of Prana and its various divisions and their functions are explained clearly. as are the origin, function, position and the connections between the primary Nadis.
- 8) A highly prominent feature of this text, which clearly sets it apart from other texts on yoga, is the comprehensive discussion of Pranayama. Up to a hundred slokas are devoted to elucidating the various techniques, applications and results of Pranayama. The text also discusses the use of Pranayama as a therapeutic tool, its role in Ayurveda, and methods for incorporating Pranayama with Pratyahara, Dharana and the other limbs of Patanjali yoga.
- 9) An important feature of the Yoga proposed here is that it takes the form of a "Samuccayam," that is, a combination of Karma (the actions prescribed according to the Varnasramadharma) and Jnana (Yoga). According to Yajnavalkya and the Vedic tradition, Yoga is to be practiced within the overall context of a proper lifestyle. The repeated emphasis on the performance of "nityakarma" (daily rituals) and "vaidika dharma" (actions as prescribed by the Vedas) is a closely related feature of the text. For example, each chapter concludes with Yajnavalkya advice to his wife, Gargi, to perform nityakarma and vaidika dharma along with the practice of Yoga.
- 10) This book provides insight into the various forms of meditation practiced during the Vedic period. Perhaps most importantly, it addresses the issue of how we can use form (Saguna Brahman, or God with form) to go beyond form (Nirguna Brahman, or the Godhead). The distinction between these two aspects of the Deity and their relationships is crucial because worship of a Deity with form (Sa-guna) was so often mistaken for mere idol worship. However, the voluntary limitation of God's omnipotence for purposes of worship and meditation by His believers, in order to realize the transcendent, is absolutely fundamental to Vedic thought and indeed forms the root of so-called "Hindu Polytheism."

litate the proper ,, action which is t of passions and uch actions were generated. Even begun, for when other division?" who is inclined who is brave and inclined towards

 Given a good e to break these and to individual peaceful society

nanges that have 1gh 300 years of 1t drive toward amadharma has "caste system," 1e reasons why 1 presented here of labor and of

Summary of the Text

Chapter I

The text begins with a description of the qualities of Yajnavalkya and his wife Gargi, who live in a hermitage with many other great sages. In an assembly of such sages, Gargi requests Yajnavalkya to teach her the essence of Yoga. Yajnavalkya consents with happiness. He meditates on the Divine (Narayana), and then begins his discourse. He describes how he approached Bramha to learn the highest truth - the way to freedom. Bramha graciously explains to him the means to freedom. He says that doing one's duties, as prescribed in the Varnashramadharma, (Refer Vedic way of life) with knowledge and without desire, is the path to freedom. Doing the same actions, but with desire is sure lead one to further bondage. Then Bramha goes on to describe the manner in which one should lead one's life according to the Varnashramadharma. Concluding with this, Bramha himself recedes into the state of Yoga. Gargi hears this exposition of the means to freedom as said by Bramha to Yajnavalkya, and then requests Yajnavalkya to elaborate upon it further. Yajnavalkya now explains the Yoga that one should practice, along with the actions prescribed by the Varnashramadharma, to attain freedom. He defines Yoga as the union of the Jivatma (self) and the Paramatma (Divine). This Yoga has eight limbs - Yama, Niyama, Asana, Pranayama, Pratyahara, Dharana, Dhyana, and Samadhi. Then Yainavalkya lists the number of types of each limb, and explains in detail the first limb - Yama. The ten Yamas - ahimsa, satya, asteya, bramhacarya, daya, arjava, kshama, dhrti, mitahara, and souca - are then explained in detail. This concludes the first chapter.

Chapter II

The second chapter deals with the observances (Niyamas), the second limb of Patanjali's astanga Yoga. The ten Niyamas are Tapas, Santosam, Astikyam, Danam, Iswarapujanam, Siddhantashravanam, Hri, Mati, Japam and Vratam. Yajnavalkya lists the ten Niyamas, and then defines each one of them. He explains in detail the various grades of recitation of mantra (Japam).

Chapter III

Yajnavalkya describes certain selected asanas in this chapter. He begins with a list of the eight asanas which he is going to describe: Svastikasana, Gomukhasana, Padmasana, Virasana, Simhasana, Bhadrasana, Muktasana and Mayurasana. He then describes these asanas in the above mentioned order. He gives two variations of Svastikasana and Muktasana only. Then he says that all diseases are destroyed by the practice of Asanas along with Yama and Niyama. He concludes the chapter instructing Gargi to practice Pranayama, along with Yama, Niyama and Asana, after purifying the Nadis.

Chapter IV

This chapter begins with Gargi requesting Yajnavalkya to explain in detail the method of purification of the nadis, along with their position, origin and termination, as well as the position, function and movement of the vayus. Yajnavalkya begins with the concept of dispersion of Prana and then emphasizes the importance of centering the Prana. Then the shape and position of the center of the body (dehamadhyam), and the kandasthanam in humans, animals and birds are given in order. Then follows a description of the abode of the jiva - the cakra at the navel (nabhicakra), the kundalini and their respective positions in the body. Then the awakening of the kundalini and the upward movement of the prana are described. Next, Yajnavalkya speaks of the nadis. He lists the fourteen important nadis, and describes the sushumna nadi as the most important one. Then he describes the ida and pingala nadis, and the relative position of the remaining eleven nadis. He gives further details

on the origin and termination of each of the nadis. Yajnavalkya then lists the ten life forces (vayus) and their functions. He describes the position of the most important vayu in the body, the prana vayu, then describes the location of the apana vayu, the other three important vayus (vyana, udana and samana vayus), as well as the remaining five vayus. Then he discusses the role of prana vayu in the digestion and assimilation of food. Finally, he describes clearly the principal function of each of the ten vayus. He concludes by instructing Gargi to perform Nadisodhana in the prescribed manner, after having understood everything explained so far.

Chapter V

In this chapter, Yajnavalkya discusses the preparations and practice of purifying the Nadis (Nadishodana). He first describes the qualities that an ideal aspirant should possess before attempting to purify the Nadis. Then the ideal environment and daily routine for the practice are described. Following this, he describes an alternative opinion, proposed by some other great sages. The preparations for the practice of Nadishodana, the technique of the practice, and the daily routine and duration of the practice, in accordance with this second opinion, are given in detail. Yajnavalkya concludes the chapter describing the results of such a practice.

Chapter VI

This chapter discusses in detail the various types of Pranayama, the procedures of practising them and their benefits. Yajnavalkya begins by defining Pranayama as balancing prana and apana. He relates the three components of Pranayama (inhalation, holding and exhalation) to the three syllables of Om, thus saying that Pranayama is simply another form of Om (Pranava). He proposes two procedures of pranayama, involving different ratios of inhalation, holding and exhalation. The first three divisions of society may use the Gayatri or the pranava, while the fourth division and women should use other mantras, such as Namah. Then three grades of Pranayama are described. Yajnavalkya describes the type of pranayama that leads to lightness of the body and absorption of the mind, as the best one. He then explains the concept and practice of kevala kumbhakam and sahita kumbhakam.

Then we are given another definition of Pranayama: pranayama means retaining the prana within the body. Yajnavalkya gives, in detail, two means to master the prana: one using the Shanmukhi mudra, and the other, an alternative involving asana and pranava. He also describes the results of focusing the prana at various places in the body, and how diseases are destroyed by such a practice, which illustrates the therapeutic applications of pranayama. Yajnavalkya also deals comprehensively with the mantras to be used by each of the four divisions of society during pranayama practice. He then goes on to describe the movement of the prana to the crown of the head (Brahmarandhram) and the sound (nada) that arises during the upward movement of the prana. The role of pranayama in the destruction of the kundalini and the removal of ignorance (avidya) is also described. The chapter concludes by stressing the importance of the practice of pranayama and daily rituals (nityakarma) to achieve the union of the self with the Divine.

Chapter VII

The first four limbs of Yoga were described in the preceeding 6 chapters. Here, Yajnavalkya begins explanation of Pratyahara, the fifth limb of Yoga. Five different forms of Pratyahara are suggested. The fourth and perhaps most important form is defined as "Having drawn the prana from point to point, holding it in the 18 vital points (Marmasthanas)". These eighteen vital points are then listed and the distance between each of them is given in order. Following this, the method of drawing and focussing the prana in each of these points is explained in detail, and then the benefits of such a practice are also discussed. Finally, Yajnavalkya explains the fifth form of Pratyahara, and how one can reach freedom by focussing the prana in certain vital points.

Chapter \

defined as focus on the forms of the forms of the follow says that, for with Dharar practice of the focus of

Chapter IX

for the bond types: With (both with an such that oninstructs Gar; emphasizing

Chapter X

and the Divine to an entity all are described. body at the tirn has focussed d Yajnavalkya a Vedas withou Karmayogasar been expounde

Chapter XI

Thi Yoga (Samadh: (Prayascittam) (Samadhi) need not united with duties, with the without perforn attain freedom their respective Yajnavalkya. Abrief manner. Ya

forces (vayus)
ne prana vayu,
na, udana and
na vayu in the
of each of the
manner, after

ring the Nadis ore attempting are described e preparations luration of the les the chapter

s of practising ind apana. He hree syllables wo procedures hree divisions ould use other describes the best one. He

ning the prana ne Shanmukhi the results of ich a practice, nprehensively practice. He andhram) and nayama in the The chapter ityakarma) to

:, Yajnavalkya
'ratyahara are
he prana from
points are then
od of drawing
efits of such a
and how one

Chapter VIII

Yajnavalkya explains the five types of mental focus (Dharana) in this chapter. Dharana is defined as the absorption of the mind in the self. The five types of Dharana are distinguished by their focus on the five deities in the region of the corresponding element in the body. The region of each of the forms of matter in the body is described. Following this, the procedure, duration, and results of Dharana on each of the deities in the appropriate region of the body are discussed. Then the process of involution, which is the objective of the practice of Dharana using the above deities, is explained. Then follows another method to bring about this involution through the use of the Pranava. Yajnavalkya says that, for those absorbed in Yoga, the three doshas can be balanced by the practice of Pranayama with Dharana. He states that all the diseases caused by the imbalance of the doshas are removed by the practice of Dharana. Finally, he concludes the chapter by again emphasising the importance of the practice of one's daily duties (in accordance with the Vedas) and the previous limbs Yama, Niyama etc.

Chapter IX

In this chapter, Yajnavalkya describes the various methods of Dhyana. Dhyana is the cause for the bondage or freedom of all beings. Dhyana is to realize the self using the mind. It is of two types: With attributes (Saguna), and without attributes (Nirguna). Then various forms of Dhyana (both with and without attributes) are described by Yajnavalkya. The benefits of Dhyana are said to be such that one who does Dhyana as suggested can attain freedom in one year. Then Yajnavalkya instructs Gargi to do her duties in accordance with the Vedas, and to do Dhyana always. He concludes emphasizing that all great Seers have attained freedom through Dhyana.

Chapter X

Yajnavalkya speaks about Samadhi in this chapter. Samadhi is the state of union of the self and the Divine. Whatever one does Dhyana upon, one attains Samadhi or oneness with that. Surrendering to an entity also leads to Samadhi with that deity. Then the prerequisites for the attainment of Samadhi are described. Following this is a detailed description of the methodology by which a Yogi gives up his body at the time of death and attains freedom. One must leave the body thinking of that on which one has focussed during the practice of Yoga, because one becomes what one thinks of at the time of death. Yajnavalkya again emphsizes that freedom is assured for one who follows the actions laid down in the Vedas without desire. Finally, Yajnavalkya concludes the chapter saying that the path of Karmayogasamuccayam, which is a combination of action (Karma) and knowledge (Jnana) has now been expounded by him and again advises Gargi to reach freedom by the practice of Yoga.

Chapter XI

This chapter begins with Gargi asking Yajnavalkya to explain how a person in a state of Yoga (Samadhi) will perform the actions prescribed in the Vedas, and if he cannot do it, what is the (Prayascittam) purification for non performance. Yajnavalkya replies that one in a state of Yoga (Samadhi) need not do any of the Vedic duties. But when one comes out of Samadhi, when the self is not united with the Divine, one must perform all the Vedic duties. If a Yogi does not perform these duties, with the attitude that they cause sorrow, then he will suffer for it, for no living being can remain without performing any actions. Yajnavalkya then instructs Gargi to perform all her Vedic duties and attain freedom through the practice of Yoga. Then he requests all the sages present there to return to their respective hermitages. All the sages return to their hermitages after honouring and worshipping Yajnavalkya. After they have all left, Gargi again asks Yajnavalkya to explain the path of Yoga in a brief manner. Yajnavalkya benevolently accedes to her request.

Chapter XII

This chapter contains the essence of the entire book. In this chapter Yajnavalkya describes the yogic path to freedom in a concise manner. The progression towards freedom outlined here can be divided into a series of seven orderly steps or stages. These steps have been detailed in tantric texts:

- 1st stage: Checking the downward flow of apana (prana) and directing it towards the fire, thereby fanning its flames and vitalising it. The benefits, or signs of progress due to this practice, are detailed here.
- 2nd stage: The burning of the kundalini by the flames of the fire, leading to its awakening. When the Kundalini is awakened, the nadis are uncovered and the prana begins to flow in the Sushumna.
- 3rd stage: Movement of the prana and the fire upwards to the heart-lotus through the Sushumna and the awakening or blooming of the heart lotus. The manifestation of various signs, internal and external, as a result of this practice.
- 4th stage: Further upward movement of the prana, meditation using pranava and visualization of the disc of the moon in the forehead.
- 5th stage: The concentration of the prana, and the absorption of the mind, with meditation on the inner self, between the eyebrows, enabling one to see in oneself an effulgent Lingam, like a pillar. Various signs like a trembling in the head, appearance of visions of celestial gardens, the moon, the stars etc. indicate one's progress.
- 6th stage: Meditation on the Divine (Vishnu) in his abode, in the middle of the eyebrows. This is a state said to be very close to the attainment of freedom.
- 7th stage: The attainment of freedom, and the splitting of the crown of the head, following the advice of one's Guru.

Yajnavalkya reiterates the benefits of Yoga practice, and concludes his discourse, again emphasizing the importance of the practice of one's daily duties according to the Vedas. Then Yajnavalkya recedes into samadhi in solitude and Gargi, having understood the essence of yoga, worships Yajnavalkya and does the same. The text concludes with a verse in praise of Vasudeva (the Divine) and a verse to the effect that Yajnavalkya and Gargi, are always present, seeing the Divine within themselves.

<u>Outline</u>

1-5.	111		
6-8:	Ga		

9-19:	Ya

Cre

19-27:	Th

	Bra	
27-29:	Thε	

29-40:	Bra
	Afte

41-42:	Gar
	alon

43-44:	Yajı
	tha

45-50: Th	e
	•

Chapter I

ned here can be n tantric texts: ne fire, thereby to this practice

Outline (

19-27:

alkya describes

ning. When the

Sushumna and signs, internal

alization of the

on on the inner Lingam, like a' lestial gardens,

rows. This is a

ving the advice

scourse, again Vedas. Then yoga, worships he Divine) and nin themselves.

. 5.	The	qualities	of	Sage	Yainava	alkva

68: Gargi's request to Yajnavalkya to teach her the essence of Yoga

9-19: Yajnavalkya meditates on the Divine, (Narayana) and describes how he approached the Creator (Brahma), to learn the highest truth

The path to freedom (Nivartaka) and the path to bondage (Pravartaka), as explained by Brahma

27-29: The three debts of mankind and the means to overcome them

29-40: Brahma explains how one should lead one's life in accordance with Varnashramadharma. After explaining the essence of Yoga, Brahma Himself recedes into a state of Yoga

41-42: Gargi's request to Yajnavalkya to further explain the knowledge (*Jnana*) that should go along with one's actions to attain freedom

43-44: Yajnavalkya's reply that knowledge is nothing but Yoga. Definition of Yoga as the union of the Self (Jivatma) and the Divine (Paramatma)

45-50: The eight limbs of Yoga and the number of divisions in each limb

50-70: Detailed explanation of the ten divisions of the first limb (Yama)

प्रथमोऽध्याय : ॥

1.5 The qualities of Sage Yajnavalkya.

याज्ञवल्क्यं मुनिश्चेष्ठं सर्वज्ञं ज्ञाननिर्मलम् । सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं सदा ध्यानपरायणम् ॥१॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञं योगेषु परिनिष्ठितम् । जितेन्द्रियं जितकोघं जिताहारं जितामयम् ॥२॥ तपस्विनं जितामित्रं ब्रह्मण्यं ब्राह्मणत्रियम् । तपोवनगतं सौम्यं संध्योपासनतत्परम् ॥३॥ ब्रह्मविद्भिमंहाभागेर्बाह्मणैश्च समावृतम्। सर्वभूतसमं शान्तं सत्यसन्धं गतक्लमम् ॥४॥ गुणज्ञं सर्वभूतेषु परार्थेकप्रयोजनम् । बुवन्तं परमात्मानमृषीणामुग्रतेजसाम् ॥५॥

Yajnavalkya, the doyen among sages, who is all knowing and whose knowledge is pure and unsullied, who has realized the essence of all the Vedic scriptures, (Sastras) who is always in a meditative state, who has understood the essence of the Vedas and Vedangas¹, who has absolute mastery over the

The Vedas and the Vedangas. The Vedas are the expressions of eternal truths. They are Apaurusheya, or not man-made scriptures. They have always been in existence. If we were to envision the Divine in a human form, we could say that the Vedas are the "breath of the Divine," since for humans, the breath is inseparable. The Vedas are infinite, but four of them are presently available. They are Rg

In order to understand the Vedas, the study of the Vedangas are considered essential. The word Anga means a limb. Vedangas are like

- 1. Siksha The science of Vedic phonetics
- 2. Vyakarana Grammar
- 3. Nirukta Etymological explanations of the Vedic words
- 4. Jyotisha Astronomy
- 5. Kalpa Details on the performance of Vedic rituals
- 6. Chandas The science of prosody, the various meters of composition.

These six form the six limbs of the body of the Vedas. These limbs can be figuratively represented in the form of a human, where the first limb, Siksha, forms the nose, Vyakarana forms the face or mouth, Kalpa the hands, Nirukta the ears, Chandas the feet and Jyotisa

This representation is significant. The first limb, Siksha or Vedic phonetics, is called the nose. This is significant not from the point of view of smell but from the most important function of breath, which sustains our life. In this sense, the Siksha is like the life

The second Anga is Vyakarana or Vedic grammar, which is considered to be the face or mouth. Since the mouth is critical for speaking

The third Anga, Nirukta, is the dictionary for the Vedas and the Vedic language. This deals with the derivation of all words, their roots and meanings, their decomposition into letters and their origins and meaning. This is the etymology of the Vedic language. Since it details the meaning and usage of each word, why the word is used in particular contexts, and so on, it is referred to as the ears, because understanding the meaning of any language is of utmost importance for otherwise, words fall on deaf ears. Therefore, the Nirukta that explains the meaning of the words thereby provides the hearing for the comprehension of the Vedas.

The fourth limb, Jyotisha or the science of astronomy, has been compared to the eyes. Our eyes aid us in perceiving things both close or distant. The science of astronomy help us to look into the past or the future.

The fifth limb Kalpa has been called the hands. The hands are instrumental in performing an action. Kalpa is that science that tells us how to perform the Vedic rituals based on the knowledge of the 5 other limbs.

The sixth Anga, the Chandas or the art of prosody, forms the feet. The Vedas are mostly written in the form of poetry. Poetry requires meters. The Vedas contain various poetic meters in which the various Mantras are recited.

different ast anger and fr who resides the duties pr Sandhyavan who treats al. of truth, who appreciates t.

6.8: Gargi

In the assemb unparalleled q spoke as follo essence of the essence of You

According to Ay Mentally, actions per Ama at the psycholo both mental and phy

The enemies refe (anger), Lobha (gree that drag us deeper is

A Brahmin is one tideavor in that dire-

Sandhyavandana Gayatri Mantra and t. trample, see Chapter

The Sanskrit won from the root "kr"- to

Sangopangam. T limbs (Upangas). Det Wedas. Then come th (Nyaya), a collection (the performance of Ve boly texts. The Dharm the lives of kings or in

different aspects of Yoga along with a complete control over his senses and food¹, who is devoid of anger and free from all diseases, who is always in deep penance, who has overcome all his enemies², who resides in a hermitage in the forest, who is respected and revered by Brahmins³ who perform all the duties prescribed in the Vedas, who is gentle, who pays great attention to the regular practice of Sandhyavandana⁴, who is surrounded by many great Brahmins who have realized the ultimate truth, who treats all beings equally, who is always at peace with himself, always aware, who is the embodiment of truth, who teaches the essence of the highest truth to many revered sages, who recognizes and appreciates the good qualities in all beings, whose sole aim is the welfare of others.

6-8: Gargi's request to Yajnavalkya to teach her the essence of Yoga.

तमेवं गुणसंपन्नं नारीणामुतमा वधूः । मैत्रेयी च महाभागा गार्गी च ब्रह्मविद्वरा ॥६॥

सभामध्यगता चेयमृषीणामुग्रतेजसाम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमो गार्ग्येतद्वान्यमन्नवीत् ॥७॥

गार्ग्युवाच--

भगवन्सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभूतिहते रत । योगतत्त्वं मम ब्रूहि साङ्गोपाङ्गं विधानतः ॥८॥

In the assembly of great sages, the wife of Yajnavalkya, also known as Gargi, endowed with unparalleled qualities, who has attained the realization of the highest truth, fell at his feet⁵ and spoke as follows. Gargi said "One who is fit to be worshipped, who has studied and realized the essence of the Sastras, who is concerned about the Welfare of all Beings, please teach me the essence of Yoga with all its branches and sub-branches⁶."

and unsullied, editative state, tery over the

in-made scriptures. is are the "breath of lable. They are Rg

. Vedangas are like

1 human, where the the feet and Jyotisa

t not from the point csha is like the life

critical for speaking

Il words, their roots language. Since it as the ears, because ore, the Nirukta that

ng things both close

science that tells us

try. Poetry requires

- According to Ayurveda, the major cause of disease is Ama, or undigested food which leads to toxins. This is called Ama Dosha.

 Mentally, actions performed without due reflection lead to a state where one is unable to proceed or withdraw. This can be considered Ama at the psychological level. Jita means 'the one who has conquered.' Therefore Jitamayam refers to one who has gone beyond both mental and physical Ama.
- The enemies referred to here are internal. They are also called the "shadurmis" or six waves. They are Kama (desire), Krodha (anger), Lobha (greed), Moha (delusion), Mada (arrogance or ego) and Matsarya (jealousy or envy). These are the incessant waves that drag us deeper into the ocean of bondage.
- A Brahmin is one who has realized the highest truth. It can also refer to one who wishes to realize the highest and makes a constant sideavor in that direction.
- Sandhyavandana is the ritual done thrice a day in the morning, afternoon and evening (in the three Sandhis). Meditation on the Gayatri Mantra and the practice of Pranayama form an important part of this ritual, which is repeatedly referred to in this text. For example, see Chapter Six.
- The Sanskrit word for the act of prostration is "namaskara". The two syllables, na and ma, mean "not mine." "Kara" is derived from the root "kr"- to do. Thus the act of prostration indicates an attitude of surrender and trust in the Guru.
- Sangopangam. The word "sa" means "with". Sangopangam means to study the Vedas with all its limbs (Angas) and auxiliary limbs (Upangas). Details of the Vedas and Vedangas were explained earlier (cf. footnote 1 of the present chapter). The first 4 are the Vedas. Then come the 6 Vedangas, making 10 aspects of the Sangopangam. There are four Upangas: Vedic ritual (Mimamsa), logic (Nyaya), a collection of holy texts (Puranas) and treatises on conduct and morality (Dharmasastras). Mimamsa deals in detail with the performance of Vedic rituals. Nyaya is the Vedic science of logic. The Puranas are a collection of stories of the gods and related boly texts. The Dharmasastras lay down the codes of conduct for a balanced society and individuals. The Itihasas and Puranas details the lives of kings or incarnated deities who lived according to the Vedas, written as examples for humans to follow.

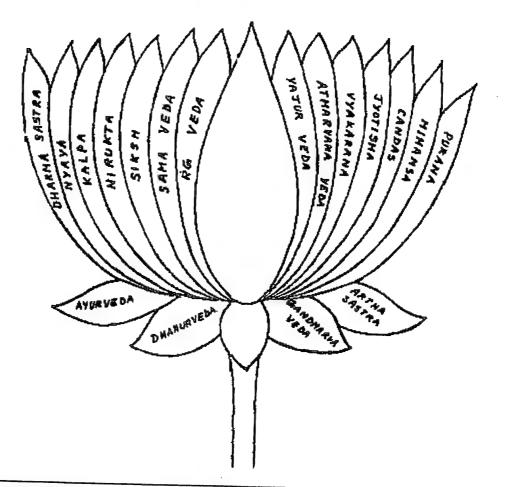
9-19: Yajnavalkya meditates on the Divine, (Narayana) and describes how he approached the Creator (Brahma) to learn the highest truth.

एवं पृष्टः स भगवान्सभामध्ये स्त्रिया तया । ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत ॥९॥

याज्ञवल्क्य उवाच---

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते गागि ब्रह्मविदां वरे । वक्ष्यामि योगसर्वस्वं ब्रह्मणा कीर्तितं पुरा ॥१०॥

समाहितमना गार्गि श्रृणु त्वं गदतो मम । इत्युत्ववा ब्रह्मविच्छ्रेष्ठो याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः ॥११॥

In addition to these four, there are also four Upavedas or auxiliary Vedas which are also systems of knowledge. They are the Vedic science of health (Ayurveda), economics and politics (Arthashastra), weaponry (Dhanurveda), and music and dance (Gandharvaveda).

Requested spoke as for arise. May by the Cre meditating resides in worlds, who is alw Yajnavalky souls, beho the Sastrasknown as I Gargi.

There is a from various a there is referen one who has re

नारायणं जगन्नायं सर्वभूतहृदि स्थितम् । वासुदेवं जगद्योनि योगिष्येयं निरञ्जनम् ॥१२॥

आनन्दममृतं नित्यं परमात्मानमीश्वरम् । ध्यायन्हुर्दि हृषीकेशं मनसा सुसमाहितः ॥१३॥

नेत्राभ्यां तां समालोक्य कृपया वाक्यमद्भवीत् । एह्येहि गागि सर्वज्ञे सर्वज्ञास्त्रविज्ञारदे ॥१४॥

योगं वक्ष्यामि विधिवद्धात्रोक्तं परमेष्ठिना । मुनयः श्रूयतामत्र गाग्या सह समाहिताः ॥१५॥

पद्मासने समासीनं चतुराननमव्ययम् । चराचराणां स्रष्टारं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥१६॥

कदाचित्तत्र गत्वाहं स्तुत्वा स्तोत्रैः प्रणम्य च । पृष्टवानिममेवार्थं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥१७॥

देवदेव जगन्नाथ चतुर्मुख पितामह । येनाहं यामि निर्वाणं कर्मणा मोक्षमव्ययम् ॥१८॥

ज्ञानं च परमं गुह्यं यथावद्बूहि मे प्रभो ।

Requested thus, Yajnavalkya, who is worthy of being worshipped, viewed all the assembled sages and spoke as follows. Yajnavalkya said," Gargi, Best among those who have Realized the Ultimate Truth1, arise. May all be well with you. I will tell you all about the essence of Yoga which was taught [to me] by the Creator (Brahma). Gargi, when I teach you, listen to me with a focussed mind." So saying, meditating in his heart, with one-pointed concentration upon the Lord of the universe, (Narayana) who resides in the heart of all beings, who is the support for the existence of all forms of life in all the worlds, who is the source of this universe, who is fit to be meditated upon by Yogis, who is unattached, who is always in a state of bliss, who is immortal, eternal, omnipresent, who is the ruler of senses, Yajnavalkya, whose wealth is his penance and austerity and who is the greatest among the realized souls, beholding her (Gargi) with compassion, said "O Gargi, Realized One, Who is Proficient in all the Sastras, come forward. I will explain the principles of Yoga which were taught to me by Brahma known as Parameshti. Sages who are assembled here listen to me with total concentration along with Gargi.

¹ There is a mistaken notion today that women were the victims of discrimination during the Vedic period. However, it is apparent from various ancient texts that women were well-read back then and that they also practiced Yoga. For example, in the Ramayana, there is reference to Kausalya, Rama's mother, practicing Pranayama. In the present text, Yajnavalkya consistently refers to Gargi as one who has realized the highest truth, thereby acknowledging her own deep wisdom.

Once I went to Brahma who sits on a lotus flower, who has four faces, who is imperishable, eternal, who is the creator of the world with all the animate and inanimate objects; who is known as Parameshti, and after singing his praise and prostrating before him with reverence, I asked him about the same subject about which you ask me now.

O Lord! Protector of the Universe, One who has Four Faces, Who is like the Paternal Grandfather of all Humanity, please teach me means by which I can attain supreme bliss and eternal freedom, and also the supreme knowledge which is a closely guarded secret.

19-27: The path to freedom (Nivartaka) and the path to bondage (Pravartaka), as explained by Brahma.

मयैवमुक्तो द्रुहिणः स्वयभूलींकनायकः ॥१९॥

मामालोक्य प्रसन्नात्मा ज्ञानकर्माण्यभाषत । ज्ञानस्य द्विविधी ज्ञेयौ पन्थानौ वेदचोदितौ ॥२०॥

अनुष्ठितौ तौ विद्विद्भिः प्रवर्तकनिवर्तकौ । वर्णाश्रमोक्तं यत्कर्म कामसंकल्पपूर्वकम् ॥२१॥

प्रवर्तकं भवेदेतत्पुनरावृत्तिहेतुकम् । कर्तव्यमिति विध्युक्तं कर्मं कामविवर्जितम् ॥२२॥

येन यत्क्रियते सम्यक् ज्ञानयुक्तं निवर्तकम् । निवर्तकं हि पुरुषं निवर्तयति जन्मतः ॥२३॥

प्रवर्तकं हि सर्वत्र पुनरावृत्तिहेतुकम् । वर्णाश्रमोक्तं कर्मेव विध्युक्तं कामवर्जितम् ॥२४॥

विधिवत्कुर्वतस्तस्य मुक्तिर्गागि करे स्थिता । वर्णाश्रमोक्तं कर्मेव विधिवत्कामपूर्वकम् ॥२५॥

येन यत्त्रियते तस्य गर्भवासः करे स्थितः । संसारभीरुभिस्तस्माद्विष्युक्तं कामवर्जितम् ॥२६॥

विधिवत्कमं कर्तव्यं ज्ञानेन सह सर्वदा । जाताश्च त्रिषु लोकेषु आनुलोम्येन मानवाः ॥२७॥

Having been asked by me, Brahma, the master and the guide of the universe beheld me with a gracious mind and explained the means to knowledge: "Doing the actions said in the

Varnashrama prescribed in It is Nivartal Gargi! Freed Varnashrama who does the actions presc those who fe

27-29: T

Hui (Rishis)and ar the sages; by following the a

29-40: Bra Var

rece

This is explained Throughout our

Throughout our contrast, in order to a many rites or rituals and so on. However profound relevance f

iable, eternal s Parameshii out the same

irandfather of dom, and also

as

Varnashramadharma1 with desire is Pravartaka, which is the cause for rebirth. Doing the actions, as nrescribed in the Vedas, properly, as one's duty, devoid of desire, with knowledge (Jnana), is Nivartaka. It is Nivartaka which releases one from rebirth. It is Pravartaka which is always the cause for rebirth. Gargi! Freedom is in the hand of (is sure to be attained by) one doing the actions according to the Varnashramadharma, devoid of desire, as said in the Vedas, . Life in the womb is in the hand of one who does the actions as said in the Varnashramadharma, as said in the Vedas, with desire. Thus the actions prescribed in the Vedas must be done always, without desire, with knowledge (Jnana) by those who fear this bondage (Samsara).

The three debts of mankind and the means to overcome them. 27-29:

> विधिवत्कर्म कर्तव्यं ज्ञानेन सह सर्वदा । जाताश्च त्रिषु लोकेषु आनुलोम्येन मानवाः ॥२७॥ ते देवानामृषीणां च पितृणामृणिनस्तथा । ऋषिभ्यो ब्रह्मचर्येण पितृभ्यश्च सुतैस्तया ॥२८॥ कुर्याद्यज्ञेन देवेभ्यः स्वाश्रमं धर्ममाचरन् ।

Human beings, born in all the three worlds, are naturally indebted to the Devas, sages (Rishis)and ancestors. By learning and reciting the Vedas, [one can free oneself] from the debts of the sages; by progeny, from the debts of one's ancestors; by performing sacrificial rites while following the duties of one's stage in life, (Ashrama) from the Devas2.

Brahma explains how one should lead one's life in accordance with 29-40: Varnashramadharma. After explaining the essence of Yoga, Brahma Himself recedes into a state of Yoga.

चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतिचोदिताः ॥२९॥

क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वावेकौ वैश्यशूद्रयोः । अधीत्य वेदं वेदार्थं साङ्गोपांगं विघानतः ॥३०॥

स्नायाद्विध्युक्तमार्गेण ब्रह्मचर्यव्रतं चरन्। संस्कृतायां सवर्णायां पुत्रमुत्पादयेत्ततः ॥३१॥

यजेदग्नौ तु विधिवत्भार्यया सह वा विना । कान्तारे विजने देशे फलमूलोदकान्विते ॥३२॥

This is explained in detail in the appendix to this chapter.

held me with is said in the

Throughout our lives, our actions are primarily oriented towards attaining some object or achieving some goal. In contrast, in order to attain true freedom, we must direct our actions towards giving rather than receiving. Consequently, many rites or rituals are proposed in the Vedas, including the concept of our indebtedness to our ancestors, earlier sages, and so on. However, it is beyond the scope of this work to discuss the significance of this attitude toward ritual and its profound relevance for our times.

41-42:

तपश्चरन्वसेन्नित्यं साग्निहोत्रः समाहितः । आत्मन्यग्नीन्समारोप्य संन्यसेद्विधिना ततः ॥३३॥

संन्यासाश्रमसंयुक्तो नित्यं कर्म समाचरन् । यावत्क्षेत्री भवेत्तावद्यजेदात्मानमात्मनि ॥३४॥

क्षत्रियश्च चरेदेवमासंन्यासाश्रमात्सदा । वानप्रस्थाश्रमादेवं चरेद्वैश्यः समाहितः ॥३५॥

शूद्रः शुश्रूषया नित्यं गृहस्थाश्रममाचरेत् । शूद्रस्य ब्रह्मचर्यं च मुनिभिः कैश्चिदिष्यते ॥३६॥

आनुलोम्यप्रसूतानां त्रयाणामाश्रमास्त्रयः । शूद्रवच्छूद्रजातानामाचारः कीर्तितो बुधैः ॥३७॥

चतुर्णामाश्रमस्यानामहन्यहिन नित्यशः । विध्युक्तं कर्मं कर्तेव्यं कामसंकल्पवर्जितम् ॥३८॥

तस्मात्त्वमिप योगीन्द्र स्वाश्रमं धर्ममाचरन् । श्रद्धया विधिवत्सम्यक् ज्ञानकर्म समाचर ॥३९॥

इति मे कर्मसर्वस्वं योगरूपं च तत्त्वतः । उपदिश्य ततो ब्रह्मा योगनिष्ठोऽभवत्स्वयम् ॥४०॥

According to the Vedas, four stages are laid down for a Brahmin, three stages for a Kshatriya, two stages for a Vaishya, and one stage for the fourth division. Having learnt the Vedas (in the Brahmacarya ashrama), with all it's branches and sub-branches, in the proper manner, one must leave the Brahmacarya ashrama, in the prescribed manner, following the vows of Brahmacarya ashrama during the transition, and must [marry and] beget children of a chaste girl of the same division. Then he must perform the rituals with the [three] fires as prescribed in the Vedas. With or without his wife [in Vanaprasthashrama], he must live in a secluded place in the forest, which has sufficient fruits, roots and water, doing penance (tapas) and a Vedic ritual (Agnihotra) performed everyday, with a focussed mind. He must then take Sanyasa in the proper manner, having [symbolically] merged the [three] fires with his self. Following Sanyasashrama, doing his duty always, as long as he possesses a body (till the end of his life), he must dissolve the mind in the self. The actions prescribed by the Vedas must be done everyday, always, without the motivation of desire, by those belonging to all the four stages in life (ashramas).

The Kshatriyas too must always observe the stages except Sanyasa similarly. A Vaishya too must, with concentration, observe the stages other than Vanaprasthashrama and Sanyasashrama. The fourth division must always observe Grihastashrama, and according to some sages, Brahmacaryashrama also.

Therefore, you too, Master of Yogis, performing the duties of your Ashrama, properly, with sincerity, in the prescribed manner do the action that will lead you to realization." Having thus explained the essence of Karma and yoga to me, Brahma himself receeded into a state of yoga."

Having h countenar Gargi saic (karma) p knowledg

43-44:Yaj of Jivatm

Yajnavalky the (ultimal limbs. The be yoga. I v me with a f

45-50:

Yama, Niya beautiful co important a Gargi's request to Yajnavalkya to further explain the knowledge (*Jnana*) that should go along with one's actions to attain freedom.

श्रुत्वैतद्याज्ञवल्क्योक्तं वाक्यं गार्गी मुदान्विता । पुनः प्राह मुनिश्रेष्ठमृषिमध्ये वरानना ॥४१॥

गार्ग्युवाच--

ज्ञानेन सहयोगीन्द्र विध्युक्तं कर्म कुर्वतः । त्वयोक्तं मुक्तिरस्तीति तयोर्जानं वद प्रभो ॥४२॥

Having heard with great happiness the words of Yajnavalkya, Gargi, the one with a beautiful countenance, again spoke thus in the midst of the great sages, to the greatest among sages (Yajnavalkya). Gargi said, "O greatest of Yogis! It was said by you that there is freedom for one who does the actions (karma) prescribed in the Vedas with knowledge (Jnana). O Master, between the two (action and knowledge) tell us about the knowledge.

43-44: Yajnavalkya's reply that knowledge is nothing but Yoga. Definition of Yoga as the union of Jivatma and Paramatma

भार्यया त्वेवमुक्तस्तु याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः । तां समालोक्य कृपया ज्ञानरूपमभाषत ॥४३॥

याज्ञवल्क्य उवाच---

ज्ञानं योगात्मकं विद्धि योगश्चाष्टाङ्गसंयुतः । संयोगो योग उत्युक्तो जीवात्मपरमात्मनोः ॥४४॥

Yajnavalkya, thus requested by his wife, looked at her with compassion and explained the essence of the (ultimate) knowledge - "Understand knowledge to be of the form of yoga, and yoga as having eight limbs. The union of the individual self (Jivatma) and the Supreme soul, Divine (Paramatma) is said to be yoga. I will explain to you the limbs, properly, as they were heard by me earlier. O Gargi! Listen to me with a focussed mind along with the sages."

45-50: The eight limbs of Yoga and the number of divisions in each limb.

Yama, Niyama, Asana, Pranayama, Pratyahara, Dharana, Dhyana and Samadhi - O Gargi, one with a beautiful countenance! These are the limbs. Yama and Niyama are of ten types each. Eight Asanas are important and among them, three are most important. Pranayama is said to be of three types and

वक्ष्याम्यङ्गानि ते सम्यग्यथा पूर्वं मया श्रुतम् । समाहितमना गागि ऋषिभिः सह संश्रृणु ॥४५॥

यमक्च नियमक्चैव आसनं च तथैव च । प्राणायामस्तथा गागि प्रत्याहारक्च धारणा ॥४६॥

Kshatriya, two e Brahmacarya e Brahmacarya ; the transition, ist perform the rasthashramal, doing penance must then take self. Following is life), he must eryday, always, amas).

a too must, with a fourth division ma also.

, with sincerity, is explained the

ध्यानं समाधिरेतानि योगाङ्गानि वरानने । यमश्च नियमश्चैव दशघा संप्रकीर्तितः ॥४७॥

आसनान्युत्तमान्यष्टी त्रयं तेषूत्तमोत्तमम् । प्राणायामस्त्रिघा प्रोक्तः प्रत्याहारश्च पंचघा ॥४८॥

धारणा पंचधा प्रोक्ता ध्यानं षोढा प्रकीर्तितम् । त्रयं तेषूत्तमं प्रोक्तं समाधिस्त्वेकरूपकः ॥४९॥

बहुधा केचिदिच्छन्ति विस्तरेण पृथक् शृणु ।

Pratyahara of five types. Dharana is said to be of five types. Dhyana is of six types. Among them, three are said to be more important. Samadhi is one, [but] some think it to be of many divisions.

50-70: Detailed explanation of the ten divisions of (Yama) the first limb.

अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् ॥५०॥

क्षमाधृतिर्मिताहारः शौचं त्वेते यमा दश । कर्मणा मनसा वाचा सर्वभूतेषु सर्वदा ॥५१॥

अक्लेशजननं प्रोक्तमहिंसात्वेन योगिभिः । विध्युक्तं चेदहिंसा स्यात्क्लेशजन्मैव जन्तुषु ॥५२॥

वेदेनोक्तेऽपि हिंसास्यादिभचारादि कर्मं यत् । सत्यं भूतिहतं प्रोक्तं न यथार्थाभिभाषणम् ॥५३॥

कर्मणा मनसा वाचा परद्रव्येषु निःस्पृहा । अस्तेयमिति सा प्रोक्ता ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥५४॥

कर्मणा मनसा वाचा सर्वावस्थासु सर्वदा । सर्वत्र मैथुनत्यागो ब्रह्मचर्यं प्रचक्षते ॥५५॥

ब्रह्मचर्याश्रमस्थानां यतीनां नैष्टिकस्य च । ब्रह्मचर्यं तु तत्त्रोक्तं तथैवारण्यवासिनाम् ॥५६॥

ऋतावृतौ स्वदारेषु संगतिर्या विधानतः । ब्रह्मचर्यं तु तत्त्रोक्तं गृहस्थाश्रमवासिनाम् ॥५७॥

राज्ञश्चैव गृहस्थस्य ब्रह्मचर्यं प्रकीतितम् । विशां वृत्तवतां चैव केचिदिच्छन्ति पण्डिताः ॥५८॥

शुश्रूषैव तु शूद्रस्य ब्रह्मचर्यं प्रकीतितम् । शुश्रूषा वा गुरोनित्यं ब्रह्मचर्यमुदाहृतम् ॥५९॥ Listen about each
Dhrti, Mitahara, a
word or deed is sa
Ahimsa if it is pres
(exorcising etc.) is

Satya is not just spans Sages who have गुरवः पंच सर्वेषां चतुर्णां श्रुतिचोदिताः । माता पिता तथाचार्यो मातुलः श्वशुरस्तथा ॥६०॥

एषु मुख्यास्त्रयः प्रोक्ता आचार्यः पितरौ तथा । एषु मुख्यतमस्त्वेक आचार्यः परमार्थवित् ॥६१॥

तमेवं ब्रह्मविच्छेष्ठं नित्यकर्मपरायणम् । शुश्रूषयार्चयेत्रित्यं तुष्टोऽभूद्येन वा गुरुः ॥६२॥

दया च सर्वभूतेषु सर्वत्रानुग्रहः स्मृतः । विहितेषु तदन्येषु मनोवाक्कायकर्मणाम् ॥६३॥

प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा एकरूपत्वमार्जवम् । प्रियाप्रियेषु सर्वेषु समत्वं यच्छरीरिणाम् ॥६४॥

क्षमा सैवेति विद्वद्भिगंदिता वेदवादिभिः । अर्थहानौ च बन्धूनां वियोगेष्विप सम्पदाम् ॥६५॥

तयोः प्राप्तौ च सर्वत्र चित्तस्य स्थापनं घृतिः । अष्टौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनाम् ॥६६॥

ढात्रिशच्च गृहस्थानां यथेष्टं ब्रह्मचारिणाम् । एषामयं मिताहारो ह्यन्येषामल्पभोजनम् ॥६७॥

शौचं तु द्विविघं प्रोक्तं बाह्यमाभ्यन्तरं तथा । मृज्जलाभ्यां स्मृतं बाह्यं मनःशुद्धिस्तथान्तरम् ॥६८॥

मनःशुद्धिश्च विज्ञेया धर्मेणाध्यात्मविद्यया । आत्मविद्या च धर्मश्च पित्राचार्येण वानघे ॥६९॥

तस्मात्सर्वेषु कालेषु सर्वेनिःश्रेयसार्थिभिः । गुरवः श्रुतसम्पन्ना मान्या वाङमनसादिभिः ॥७०॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये प्रथमोऽध्यायः ॥

Listen about each one with attention. Ahimsa, Satya, Asteya, Brahmacarya, Daya, Arjava, Kshama, Dhrti, Mitahara, and Sauca are the ten Yamas. Not causing harm to all beings, always, by thought, word or deed is said to be Ahimsa by yogis. Even that [action] which causes harm to other beings is Ahimsa if it is prescribed by the Vedas. An action, like those done with the intention of harming a foe exorcising etc.) is Himsa, even if the means for the same are provided by the Vedas.

Satya is not just speaking the plain truth, [but to say] that which is beneficial to all beings. According to sages who have realised the truth, absence of desire for others' possessions is said to be Asteya.

ing them, three

Renunciation of conjunction by thought, word, or deed, with the opposite sex, at all times, in all places and in all states is considered Brahmacarya. This is said to be Brahmacarya for persons in the Brahmacaryashrama, for Sanyasins, for those who have resolved to adhere to Brahmacarya throughout their lives, and for those who are in the Vanaprasthashrama (the third stage in life when one retires to the forest). For householders, conjunction with their wives, in the prescribed period, in the proper manner, is considered as Brahmacarya. This Brahmacarya is prescribed for Kshatriyas who are in the Grihasthashrama, and by some scholars to Vaishyas of good conduct also. For the fourth division, times is said to be Brahmacarya.

For all divisions, five Gurus are stated in the Vedas - one's mother, father, teacher (Acarya), [maternal] uncle and father-in-law. Among them, three are said to be more important - one's teacher and parents. Among them, one is most important - the teacher who has realized the highest truth. One must always worship the same teacher who is the best among those who have known the Brahman, who is absorbed in the performance of his daily duties, by performing the service by which one's teacher will be pleased.

Daya is to be kind to all beings everywhere. Equality towards all things, favourable and unfavourable is said to be Kshama for humans by scholars well versed in the Vedas. During the loss of wealth and separation from one's dear ones, or attainment of both, steadiness of mind everywhere (in all states) is Dhrti.

Eight mouthfuls of food are to be eaten by a Sanyasi, sixteen by those in Vanaprasthashrama, thirty-two by a Grihastha, and as much as they wish by students. This is Mitahara for them, and for others it is eating less.

Sauca (purity) is said to be of two types - external and internal. External purity is [brought about] by cleansing agents like water and [a kind of fragrant] earth. Internal purity is the purity of the mind. Purity of the mind is to be known by the pious life [led by a person] and the quest for knowledge of the Supreme Spirit. This quest for the knowledge of the self, or the pious life can be initiated only by the father or the teacher, One free from Faults! Hence people who desire to attain freedom, must at all times, through thought, word and deed, worship the great sages and teachers who have realized the eternal truths declared in the Vedas."

Outline

1-2:	L
- <u>D</u> .	_

3:	D

D

D.

6-7: Dı

8-10: De

10-11: Hr

Ma

12-18: De

De

19:

CHAPTER II

n one retires to
1, in the proper
3 who are in the

es, in all places persons in the trya throughout

fourth division,

ne must always

d unfavourable

1-2: List of the ten Niyamas

s teacher at all 13: Definition of Tapas

rya), [maternal] & Definition of Astikya per and parents.

Definition of Dana

ahman, who is e's teacher will 67: Definition of Isvarapujana

10: Description of Siddhantashravana for each division of society

s of wealth and 10-11: Hri (in all states) is

19:

Mati

prasthashrama, 12-18: Detailed description of Japa

Definition of Vrata

rught about] by ty of the mind. nowledge of the ted only by the om, must at all

ive realized the

द्वितीयोऽध्यायः ॥

1-2: List of the ten Niyamas.

याज्ञवल्क्य उवाच---

तपः संतोष आस्तिक्यं दानमीश्वरपूजनम् । सिद्धान्तश्रवणं चैव ऱ्हीर्मतिश्च जपो व्रतम् ॥१॥

एते तु नियमाः प्रोक्तास्तांश्च सर्वान्पृथक् शृणु ।

Tapas, Santosha, Astikya, Dana, Isvarapujana, Siddhantashravana, Hri, Mati, Japa and Vrata. These are the Niyamas. Listen to all of these separately (one by one).

2-3: Definition of Tapas.

विधिनोक्तेन मार्गेण कृच्छ्रचान्द्रायणादिभिः ॥२॥

शरीरशोषणं प्राहुस्तापसास्तप उत्तमम् ।

Those who are well versed in Tapas say that drying the body, following Krichram, Candrayanam¹ etc., in accordance with the Vedas, is the best Tapas.

3-4: Definition of Santosha.

यदृच्छालाभतो नित्यमलं पुंसो भवेदिति ॥३॥ या घीस्तामृषयः प्राहुः संतोषं सुखलक्षणम् ।

Sages say that the attitude that what a person gets by chance is enough is Santosha, the sign of happiness.

Kricchram and Candrayanam are procedures for fasting. The fasting referred to here is not merely starving oneself. The word "fasting" used here is referred to in Sanskrit by the word "Upavasam." "Upa" means "near" and "Vas" means "to stay," or "to live." Iight stomach, free from heaviness and dullness, aids both Pranayama and meditation and is instrumental in focussing the mind. Mere However, the practice of Pranayama and meditation on a mantra is essential to dispel mental impurities (the klesas - refer PYS II-3) and lead to the fulfillment of spiritual goals. Thus, fasting performed with such spiritual intention is Tapas.

Many procedures are given for this fasting. For example, a regular fast is suggested on the eleventh day (Ekadasi) of the cycle of the moon. The type of fasting suggested here, Chandrayanam, is another example. This extends for a longer duration, in an orderly fast on a full moon day, taking fifteen measures of food that day. On the next day, that is, the fourteenth day, one should take fourteen day, when one must fast totally. Then, beginning from the first day after the new moon, the same procedure is repeated, but in reverse, food, as at the beginning of the fast. This ends the cycle.

The other type of Chandrayanam too is similar, the difference being that one starts the cycle on the day after the new moon, taking one measure of food. Then one gradually increases the quantity of food consumed to fifteen measures, and then decreases it to one procedures vary for each individual based on his (Varnam) profession and (Ashrama) stage in life. For example, a student may be exempted from any fasting because of his growing age.

d: Definition o

Trust in Dharma Astikya.

5; Definition of

Giving wealth, fo sincerity (with the

In Dana, as in any of the ot bees based on the gunas. Sat will de that "This is not mine and, is called Rajasa Dana. Banner is Tamasic Dana.

. Definition of Astikya.

धर्माधर्मेषु विश्वासो यस्तदास्तिक्यमुच्यते ॥४॥

Trust in Dharma and Adharma (that which is prescribed and proscribed according to the Vedas) is Astikya.

5: Definition of Dana.

न्यायाजितं घनं चान्नमन्यद्वा यत्प्रदीयते । अधिभ्यः श्रद्धया युक्तं दानमेतदुदाहृतम् ॥५॥

Giving wealth, food or other possessions that one has rightfully earned, to those in need, with sincerity (with the right attitude) is said to be Dana1.

ore physical health. as - refer PYS II-3)

Vrata. These

) of the cycle of the ation, in an orderly ows - One starts the should take fourteen , until the new moon eated, but in reverse, fifteen measures of

w moon, taking one decreases it to one nt to note that these le, a student may be

In Dana, as in any of the other Niyamas, one's attitude is all-important. The Bhagavad Gita (XVII.20-22) classifies Dana into three Thes based on the gunas. Satvika Dana is to give a deserving person the right thing, at the right time, at the right place, with the right that "This is not mine." Something that is given in order to gain a favour, with expectation of results or in the wrong frame of aind, is called Rajasa Dana. That which is given at the wrong time to an unworthy person with the wrong attitude, and in an insulting nanner is Tamasic Dana.

6-7: Definition of Isvarapujana.

यत्प्रसन्नस्वभावेन विष्णुं वा ऽप्यन्यमेव वा । यथाशक्त्यर्चनं भक्त्या ह्येतदीश्वरपूजनम् ॥६॥

रागाद्यपेतं हृदयं वागदुष्टानृतादिना । हिंसादिरहितः काय एतदीश्वरपूजनम् ॥७॥

Worship of Vishnu or other deities to the extent of one's capability, with a pure mind, with devotion is Isvarapujana. A mind devoid of desire, speech unsullied by lies and a body that does no harm [to others] - this is Isvarapujana.

8-10: Description of Siddhantashravana for each division of society.

सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं वेदान्तश्रवणं बुधैः । द्विजवत्क्षत्रियस्योक्तं सिद्धान्तश्रवणं बुधैः ॥८॥

विशां च केचिदिच्छन्ति शीलवृत्तवतां सताम् । शूद्राणां च स्त्रियाश्चैव स्वधर्मस्थतपस्विनाम् ॥९॥

सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं पुराणश्रवणं बुधै: ।

Listening to the the ultimate truth that is expressed in the Vedas (Vedanta) is said to be Siddhantashravana by the wise. For the Kshatriyas, Siddhantashravana is said to be the same as for Brahmins, and some say the same for Vaishyas who are good and are possessed of good character and conduct. For the fourth division and women, who perform their duties and do Tapas, listening to the (Puranas) other sacred texts is said to be Siddhantashravana by the wise.

₁₀₋₁₁: Hri.

The shame the

11: Mati.

Faith in all the

12-18: Deta:

Repeating in the is not in contrad upon the Vedas, of two types: ver

The essential teaching of the Vedas were also given in the form of other texts called the Itihasas and the Puranas. The Itihasas, such as the Ramayana and Mahabharata, represent the essence of the Vedas. The Ramayana is an expansion of the message of the Vedas. The Mahabharata is called the fifth Veda. The Bhagavata, which is a Purana, is said to be the fruit of the Vedas.

Hri includes a

10-11: Hri.

वेदलौकिकमार्गेषु कुत्सितं कर्म यद्भवेत् ॥१०॥ तस्मिन्भवति या लज्जा ऱ्हीस्तु सैवेति कीर्तिता।

The shame that one feels at doing actions that are considered despicable by the Vedas and by the ways of the world is called Hri¹.

11: Mati.

ith devotion loes no harm

विहितेषु च सर्वेषु श्रद्धा या सा मतिभंवेत् ॥११॥

faith in all the duties laid down in the Vedas is Mati.

12-18: Detailed description of Japa.

गुरुणा चोपदिष्टोऽपि वेदबाह्यविवर्जितः । विधिनोक्तेन मार्गेण मन्त्राभ्यासो जपः स्मृतः ॥१२॥

अधीत्य वेदं सूत्रं वा पुराणं सेतिहासकम् । एतेष्वभ्यसनं यच्च तदभ्यासो जपः स्मृतः ॥१३॥

जपश्च द्विविधः प्रोक्तो वाचिको मानसस्तथा । वाचिक उपांशुरुच्चैश्च द्विविधः परिकीर्तितः ॥१४॥

मानसो मननध्यानभेदाद् द्वैविध्यमास्थितः । उच्वैजेपादुपांशुक्च सहस्त्रगुण उच्यते ॥१५॥

मानसस्तु तथोपांशोः सहस्त्रगुण उच्यते । मानसाच्च तथा ध्यानं सहस्त्रगुणमुच्यते ॥१६॥

उच्चैर्जपस्तु सर्वेषां यथोक्तफलदो भवेत् । नीचैः श्रुतो न चेत्सोऽपि श्रुतश्चेन्निष्फलो भवेत् ॥१७

ऋषि छन्दोऽधिदैवं च ध्यायन्मन्त्रं च सर्वदा । यस्तु मन्त्रजपो गागि स एव हि फलप्रदः ॥१८॥

Repeating in the proper manner the Mantra into which one has been initiated by the Guru, and which is not in contradiction to the Vedas, is considered Japa. or constantly reading, reflecting (Abhyasa) upon the Vedas, Puranas, Itihasas or Sutras after studying them - such a practice is called Japa. Japa is of two types: verbal and mental.

truth that is nta) is said to wise. For the a is said to be some say the good and are d conduct. For , who perform stening to the is said to be

٦١.

The Itihasas, such sage of the Vedas.

Hri includes a sense of clarity or conscience to distinguish between what shall, and what shall not, be done.

Verbal japa is said to be of two types: aloud and soft. Mental japa is classified into two types: repeated mental reflection (Manana) and continous meditation (Dhyana).

Soft verbal Japa is said to be thousand times more beneficial than the Verbal Japa done aloud. Manana is said to be thousand times more beneficial than the soft verbal Japa. Dhyana, is said to be thousand times more beneficial than Manana.

Loud recitation gives the appropriate (desired) results for everybody, if not heard by those of low mentality, but if heard [by them], it becomes fruitless. The japa on a mantra (mantrajapa) in which one pays attention to the meter (Chandas), the Seer of the Mantra (Rishi), and the God depicted by it (Devata), and the mantra [itself] - such a mantrajapa alone, O Gargi, will yield the benefits. 19: Definition of Vrata.

प्रसन्नगुरुणा पूर्वमुपदिष्टं त्वनुज्ञया । धर्मार्थमात्मसिद्धयर्थमुपायग्रहणं व्रतम् ॥१९॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥

Following the path permitted and initiated into previously, by a compassionate Guru in order to

45:

Outline

9-11:

11-12:

13:

15-16:

17-18:

CHAPTER III

loud. Manana o be thousand

ypes: repeated

<u>Outline</u>

those of low) in which one depicted by it nefits. List of the eight asanas

Svastikasana

45: Variation of Svastikasana

6-6: Gomukhasana

6-7: Padmasana

· Virasana

9-11: Simhasana

iru in order to 11-12: Bhadrasana

13: Muktasana

14: Variation of Muktasana

15-16: Mayurasana

17-18: Diseases are destroyed due to Yama, Niyama and Asana. Instruction to Gargi

to do Pranayama after purifying the Nadis.

1-2: List of the eight asanas to be discussed in this chapter.

याज्ञवल्क्य उवाच---

आसनान्यघुना वक्ष्ये शृणु गागि तपोघने । स्वस्तिकं गोमुखं पद्मं वीरं सिंहासनं तथा ॥१॥

भद्रं मुक्तासनं चैव मयूरासनमेव च । तथैतेषां वरारोहे पृथग्वक्ष्यामि लक्षणम् ॥२॥

Yajnavalkya said:

Now, I will describe the Asanas. Gargi, One whose Wealth is Penance, listen to me. Svastikasana, Gomukhasana, Padmasana, Virasana, Simhasana, Bhadrasana, Muktasana and Mayurasana. I will describe the characters of these one by one.

3: Svastikasana.

जानोर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे । ऋजुकायः सुखासीनः स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ॥३॥

Having correctly placed the soles of both the feet between the thighs and knees, one should sit (comfortably) balanced and straight-bodied. This is called Svastikasana.1

4-5: Variation of Svastikasana.

सीवन्यास्त्वात्मनः पाश्वें गुल्फौ निक्षिप्य पादयोः । सव्ये दक्षिणगुल्फं तु दक्षिणे दक्षिणेतरम् ॥४॥

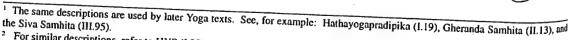
एतच्च स्वस्तिकं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनम् ।

The ankles must be placed on either side of the perineum, the left ankle on the right side and the right ankle on the left side. This too is known as Svastikasana and it destroys all impurities.

5-6: Gomukhasana.

सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपाश्वें नियोजयेत् ॥५॥ दक्षिणेऽपि तथा सच्यं गोमुखं गोमुखं यथा ।

Place the right ankle beside the buttock, on the left, and the left [ankle] at the right. This is Gomukhasana, resembling the face of a cow.2

² For similar descriptions, refer to HYP (I.20) and the Gheranda Samhita (II.16).

67: Padm:

The big toes r the (opposite)

8: Virasana.

Place one foot This is called \

9-11: Simhas.

Place the ankles right ankle on the opened mouth lo high esteem by 3

11-12: Bhadra:

Hold firmly with t which destroys al.

Refer HYP (I.21) for ¹ Refer HYP 1.50-52 fo

្វេ: Padmasana.

अंगुष्ठौ च निबध्नीयाद्धस्ताभ्यां व्युत्क्रमेण उर्वोरुपरि विप्रेन्द्रे कृत्वा पादतले उभे । पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम् ॥७॥

The big toes must be held from behind and the feet should be placed on the (opposite) thighs. This is Padmasana which is revered by all.

g: Virasana.

एकं पादमयैकस्मिन्विन्यस्योर्हाण संस्थितम् । इतर्रास्मस्तथा चोरुं वीरासनमुदाहृतम् ॥८॥

Place one foot firmly on the one thigh and the [other] thigh on the other foot.

This is called Virasana¹.

9-11: Simhasana.

गुल्फो च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् । दक्षिणं सच्यगुल्फेन दक्षिणेन तथेतरम् ॥९॥

हस्तौ च जान्वोः संस्थाप्य स्वांगुलीश्च प्रसार्य च । व्यात्तवक्त्रो निरीक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः ॥१०॥

सिंहासनं भवेदेतत्यूजितं योगिभिः सदा ।

Place the ankles below the scrotum, on the sides of the perineum, the left ankle on the right and the right ankle on the other side (left). Place the palms upon the knees and spread out the fingers. With an opened mouth look at the tip of the nose with a concentrated mind. This is Simhasana² always held in high esteem by Yogis.

11-12: Bhadrasana.

गुल्फौ च वृषणस्याघः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ।। पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्धवा सुनिश्चलम् । भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापहम् ॥१२॥

Hold firmly with the hands the feet which are on their sides and remain motionless. This is Bhadrasana, which destroys all diseases and toxins.

ikasana.1

. Svastikasana, urasana. I will

Samhita (II.13), and

de and the right

¹ Refer HYP (I.21) for a similar description. ² Refer HYP I.50-52 for similar descriptions.

13: Muktasana.

संपीड्य सीवनीं सूक्ष्मां गुल्फेनैव तु सव्यतः । सव्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमितीरितम् ॥१३॥

Having pressed the perineum by the ankle from the left by the right ankle - this is known as Muktasana.

14: Variation of Muktasana.

मेढ़ादुपरि निक्षिप्य सव्यं गुल्फं तथोपरि । गुल्फान्तरं च निक्षिप्य मुक्तासनमिदं तु वा ॥१४॥

Placing the left ankle above the generative organ and placing the other ankle above it is Muktasana.

15-16: Mayurasana.

अवष्टभ्य धरां सम्यक् तलाभ्यां तु करद्वयोः हस्तयोः कूर्परौ चापि स्थापयन्नाभिपार्श्वयोः ॥१५॥

समुन्नतिशरःपादो दण्डवव्दोम्नि संस्थितः । मयूरासनमेतत्तु सर्वपापप्रणाशनम् ॥१६॥

Placing the palms of the hands firmly on the ground and keeping the elbows at the side of the navel with the head and legs raised, staying in space [in an elevated position] - this is Mayurasana which destroys all impurities.

17-18: Instruction to Gargi.

सर्वे चाभ्यन्तरा रोगा विनश्यन्ति विषाणि च । यमैश्च नियमैश्चैव आसनैश्च सुसंयुता ॥१७॥

नाडीशुद्धि च कृत्वा तु प्राणायामं ततः कुरु ॥१८॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये तृतीयोऽध्यायः ।

All internal diseases and toxins are destroyed [by the practice of Asana]. Together with Yama, Niyama and Asanas, after purifying the Nadis, do Pranayama.

Different tex says "There are asanas. Gherant these, 32 are desare described. The lexts on yoga hard, who is regard proceed to desc Matsyendra." Band Yajnavalkya (of the nadis) are dauti, etc) are no of Yajnavalkya i

In this chapte are considered malong with yam; yoga is that all the preparatory postupersonal guidance a strong emphasic posture to the stunceds and capabic more details.)

It is also worth as one benefit of absence of bodily, for example, is even body, firmness an reduction of the gof the guna of ine the absence of dismumber, as also mof asana leads to a sorrow).

Thus it is clear leading to greater

Appendix - to Chapter III

is Muktasana.

de of the navel urasana which

er with Yama,

Different texts on yoga quote different numbers of asanas. For example, the Dhyanabindu Upanishad says "There are as many asanas as there are varieties of beings." The HYP (I.33) says there are 84 ganas. Gheranda Samhita (II.1) says there are 84 lakh asanas but, of these, 84 are the best and, of these, 32 are described (II.2). The Siva Samhita (III.84) says there are 84 asanas and out of these four redescribed. The same asanas are described by different texts under different names. All these later exts on yoga have borrowed the descriptions of these asanas from this text of Yajnavalkya (see Appendix I), who is regarded as one of the ancient sages. This is evident from the HYP (I.18) which says "I proceed to describe some of the asanas accepted by such sages as Vasishta and yogins such as Matsyendra." Brahmananda, the commentator says the asanas described here are approved by Vasishta and Yajnavalkya. Similarly if we refer to the HYP (II.37) it says "Some teachers say that all impurities (of the nadis) are removed by Pranayama alone and other acts (kriyas - cleansing techniques like neti, dauti, etc) are not accepted by great sages." The commentator Brahmananda again refers to the name of Yajnavalkya in this context.

In this chapter, Yajnavalkya describes eight asanas with variations for two of them. Of these three are considered most important. The chapter ends with a note that proper practice of postures (asanas) along with yama and niyama destroy diseases. A very important fact to be noted by all students of yoga is that all these texts describe only the final, classical posture and not any of the intermediate or preparatory postures. This is because, in Vedic times, the practice of asanas was learned under the personal guidance and supervision of a teacher. These asanas were taught on an individual basis, with a strong emphasis on careful observation of the students aptitudes and abilities, and adaptation of the posture to the student by the teacher. Indeed, it was the teacher's role to adapt the postures to suit the needs and capabilities of each student. (See Yoga for Body, Breath and Mind by the same author for more details.)

It is also worth noting that Yajnavalkya mentions the absence or disappearance of internal diseases as one benefit of asana practice. The phrase, "absence of internal diseases," does not merely mean absence of bodily, physical ailments. It also implies a greater stability and quiteness of the mind. This, for example, is evident from HYP (I.17) which says "The practice of asanas leads to lightness of the body, firmness and health". The commentary then explains "firmness" as calmness of mind due to the reduction of the guna of activity (Rajas), and lightness of the body as coming about by the reduction of the guna of inertia, darkness and heaviness (Tamas). "Health" is explained in the commentary as the absence of disturbances in the mind. The disturbances of the mind referred to here are nine in number, as also mentioned in the Yogasutras (I.30). The Yogasutras (II.48) also state that the practice of asana leads to a state of being unaffected by the pairs of opposites (pleasure or pain, happiness or sorrow).

Thus it is clear that, in ancient times, asana practice was primarily considered a spiritual practice, leading to greater physical and mental stability necessary for spiritual pursuits.

Appendix - to Chapter III

Different texts on yoga quote different numbers of asanas. For example, the Dhyanabindu Upanishad ays "There are as many asanas as there are varieties of beings." The HYP (I.33) says there are 84 panas. Gheranda Samhita (II.1) says there are 84 lakh asanas but, of these, 84 are the best and, of passes, 32 are described (II.2). The Siva Samhita (III.84) says there are 84 asanas and out of these four predescribed. The same asanas are described by different texts under different names. All these later exts on yoga have borrowed the descriptions of these asanas from this text of Yajnavalkya (see Appendix photos), who is regarded as one of the ancient sages. This is evident from the HYP (I.18) which says "I proceed to describe some of the asanas accepted by such sages as Vasishta and yogins such as Matsyendra." Brahmananda, the commentator says the asanas described here are approved by Vasishta and Yajnavalkya. Similarly if we refer to the HYP (II.37) it says "Some teachers say that all impurities (of the nadis) are removed by Pranayama alone and other acts (kriyas - cleansing techniques like neti, dauti, etc) are not accepted by great sages." The commentator Brahmananda again refers to the name of Yajnavalkya in this context.

s Muktasana.

In this chapter, Yajnavalkya describes eight asanas with variations for two of them. Of these three are considered most important. The chapter ends with a note that proper practice of postures (asanas) along with yama and niyama destroy diseases. A very important fact to be noted by all students of yoga is that all these texts describe only the final, classical posture and not any of the intermediate or preparatory postures. This is because, in Vedic times, the practice of asanas was learned under the personal guidance and supervision of a teacher. These asanas were taught on an individual basis, with a strong emphasis on careful observation of the students aptitudes and abilities, and adaptation of the posture to the student by the teacher. Indeed, it was the teacher's role to adapt the postures to suit the needs and capabilities of each student. (See Yoga for Body, Breath and Mind by the same author for more details.)

of the navel rasana which

It is also worth noting that Yajnavalkya mentions the absence or disappearance of internal diseases is one benefit of asana practice. The phrase, "absence of internal diseases," does not merely mean absence of bodily, physical ailments. It also implies a greater stability and quiteness of the mind. This, for example, is evident from HYP (I.17) which says "The practice of asanas leads to lightness of the body, firmness and health". The commentary then explains "firmness" as calmness of mind due to the reduction of the guna of activity (Rajas), and lightness of the body as coming about by the reduction of the guna of inertia, darkness and heaviness (Tamas). "Health" is explained in the commentary as the absence of disturbances in the mind. The disturbances of the mind referred to here are nine in number, as also mentioned in the Yogasutras (I.30). The Yogasutras (II.48) also state that the practice of asana leads to a state of being unaffected by the pairs of opposites (pleasure or pain, happiness or sorrow).

Thus it is clear that, in ancient times, asana practice was primarily considered a spiritual practice, leading to greater physical and mental stability necessary for spiritual pursuits.

with Yama,

CHAPTER IV

<u>utline</u>	
6:	Gargi's request to learn about Nadis, their position, Prana, their functions and purification of the Nadis (Nadisuddhi)
8:	Concept of Prana and its dispersion
.10:	The importance of centering the Prana
1-15:	Description and location of the seat of the internal fire in the body (Dehamadhya)
6-17:	Position, shape and size of the Kandasthana
8-20:	Position and description of the abode of the Prana and the Jiva (Nabhicakra)
1-23:	Position and nature of the Kundalini
3-24:	Kundalini and Prana - the awakening of the Kundalini
25-28:	The fourteen important Nadis, and the most important ones among these fourteen
29-31:	The location and features of Sushumna Nadi
31-34:	The relative position and features of Ida and Pingala Nadis
35-38:	The relative position of the remaining Nadis
39-46:	The origin and termination of the Nadis
47-49:	The ten Vayus - Prana to Dhananjaya
50-51:	The abode of Prana
52-53:	The abode of apana
54:	The abode of Vyana
55;	The abode of udana
55-57:	The abode of samana
58:	The other 5 Vayus
58-66:	The process of digestion and assimilation of food and the role of the Vayus in this process
67-71:	The function of each of the 10 Vayus
71-72	Instruction to Gargi to perform Nadisodhana pranayama

चतुर्थोऽध्यायः ॥

1-6: Gargi's request to learn about Nadis and their position, Vayus and their functions and purification of the Nadis (Nadisuddhi).

श्रुत्वैतद्भाषितं वाक्यं याज्ञवल्क्यस्य धीमतः । पुनः प्राह महाभागा सभामध्ये तपस्विनी ॥१॥

गार्ग्युवाच---

भगवन्ब्र्हि मे स्वामिन्नाडीशुद्धि विधानतः । केनोपायन शुद्धाः स्युर्नाडयः सर्वदेहिनाम् ॥२॥

उत्पत्ति चापि नाडीनां चारणं च यथाविधि । कन्दं च कीदृशं प्रोक्तं कित तिष्ठन्ति वायवः ॥३॥

स्थानानि चैव वायूनां कर्माणि च पृथवपृथक् । विज्ञातव्यानि यान्यस्मिन्देहे देहमृतां वर ॥४॥

वक्तुमहंसि तत्सर्वं त्वत्तो वेत्ता न विद्यते । इत्युक्तो भायंया तत्र सम्यक् तद्गतमानसः ॥५॥

गार्गी ता सुसमालोक्य तत्सर्व समभाषत ।

Having listened to the words of the wise Yajnavalkya, in the assembly of sages, the blessed ascetic, Gargi spoke again. Gargi said, "My Lord and Master, tell me in an orderly manner about the purification of the Nadis.\(^1\) By what means the Nadis of all beings can be purified, the origin of the Nadis and their movement, in the proper manner, of what nature the Kandasthana is said to be, the number of Vayus present [in the body], the positions of the Vayus and their functions, one by one - whatever is to be known in this body, you, Highest among Beings, are fit to tell us about all of them. There is no one as knowledgeable as you." Having thus been spoken to by his wife, with a mind absorbed totally in it (in her question), looking at Gargi, he told her about all that [she had asked about].

6-8: Concept of Prana and its dispersion.

The state of the said of the the

याज्ञवल्क्य उवाच-

शरीरं तावदेवं हि षण्णवत्यङगुलात्मकम् ॥६॥

विद्धयेतत्सर्वजन्तूनां स्वाङ्गगुलीभिरिति प्रिये । शरीरादिधकः प्राणो द्वादशाङ्गगुलमानतः ॥७॥

चतुर्दशाङ्गगुलं केचिद्वदन्ति मुनिसत्तमाः । द्वादशाङ्गगुल एवेति वदन्ति ज्ञानिनो नराः ॥८॥ gajnavalkya : geir own fing ghat it is] fou

10: The ir

The learned per frana, that is we mong men and set of Yoga, m

1-15: Descrip

An "angula" is a meaning is four angulated against a wall a wenty four times the like distances between dapter. The distances if angulas. Later text is interesting to note as. The measureme "The word, Agni (transal form." That is, is importated to figurorance aderstood as mere phapter IX-18-24). Reference is a four four interesting in the control of the control of

We have retained the Sanskrit term, Nadi, for lack of an appropriate English equivalent. Nadis are subtle channels along which Prana, the life-force or energy, flows.

functions and

hat it is] fourteen Angulas. [But] the realized ones say [that it is] only twelve Angulas.

10: The importance of centering the Prana.

आत्मस्थमनिलं विद्वानात्मस्थेनैव विह्नना । योगाभ्यासेन यः कुर्यात्समं वा न्यूनमेव वा ॥९॥

स एव ब्रह्मविच्छ्रेष्ठः स सम्पूज्यो नरोत्तमः। आत्मस्थविद्वनेव त्वं योगजेन द्विजोत्तमे ॥१०॥

the learned person who, by the practice of Yoga, with the help of the fire equalizes or reduces the mana, that is within oneself, is the greatest among those who have realized the Brahman. He is the best mong men and is fit to be worshipped. You, Best among the Twice-Born, with the help of the fire born of Yoga, master the Prana that is within oneself by the practice of Yoga.

11-15: Description and location of the seat of the internal fire in the body Dehamadhya.

आत्मस्यं मातिरिश्वानं योगाभ्यासेन निर्जय । देहमध्ये शिखिस्थानं तप्तजाम्बूनदप्रमम् ॥११॥ त्रिकोणं मनुजानां च चतुरस्रं चतुष्पदाम् । मण्डलं तत्पतंगानां सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥१२॥ तन्मध्ये तु शिखा तन्वी सदा तिष्ठित पावकी । देहमध्यं च कुत्रेति श्रोतुमिच्छसि चेच्च्छुणु ॥१३॥

गुदात्तु द्वयं झगुलादूर्ध्वमघो मेढ्राच्च द्वयं झगुलात्। देहमध्यं तयोर्मध्यं मनुष्याणामितीरितम् ॥१४॥

lessed ascetic, he purification Vadis and their mber of Vayus atever is to be re is no one as totally in it (in

An "angula" is a measurement of length based on the width of the fingers. The width (cross section) of four fingers, excluding the temb, is four angulas. Clearly, the span of four fingers which measures four angulas is different for each individual. For example, and against a wall and mark out your height. Now measure that height by four fingerwidths. You will find that your height will be tenty four times the span of four fingerwidths, that is, ninety six angulas, as measured by your own fingerwidth.

be distances between the different important centres in the body has been stated in terms of angulas, as will be noticed later in this dapter. The distances between the vital points of the body (Marmasthanas) detailed in the Chapter VII have also been stated in terms dangulas. Later texts on Yoga also give the distances between the cakras in terms of angulas.

tis interesting to note the similarity between the Chinese and the Vedic measurements: four angulas is equivalent to three Chinese and the measurement of the body in Chinese terms is seventy two cuns, which is three-fourths of ninety six angulas.

The word, Agni (translated here as "fire") may be derived from Agram Nayati Iti Agnih, or "that which leads everything to its end or hal form." That is, Agni is that which burns and reduces everything to ash, which cannot be burnt further. In Vedic thought, Agni mbolizes the Divine (Paramatma). Just as Agni burns impurities, the Divine can burn the impurities within us, the Klesas or purities of ignorance and ego, which leads us to our ultimate, true form as the Secr. Hence, the Agni referred to here should not be aderstood as mere physical fire. Yajnavalkya also refers to meditation on the Divine in the form of Agni, as Vaisvanaragni – (see hapter IX-18-24). Refer also to the introduction for a more detailed discussion on Agni.

unnels along which

1.23: Positio

In the centre of the body is the abode of the fire, glowing like melted gold, [in the shape of] a triangle in humans, a square in animals and a circle in birds. This is the truth which I say to you. In the midst of this there is always present a fine flame. If you wish to know where the center of the body (Dehamadhya) is, listen. In humans, it is said to be two angulas above the anus and two angulas below the generative organ, [being] situated in between them. In quadrupeds, it is the centre of the heart (Hrdaya), and for other animals it is the centre of the belly. For birds, Beautiful One, it is said to be the middle of the belly.

16-17: Position, shape and size of the Kandasthana.

कन्दस्थानं मनुष्याणां देहमध्यान्नवाङ्गगुलम् । चतुरङ्गगुलमुत्सेधमायामश्च तथाविघः ॥१६॥

अण्डाकृतिवदाकारं भूषितं तत्त्वगादिभिः । चतुष्पदां तिरक्चां च द्विजानां तुन्दमध्यमे ॥१७॥

The Kandasthana of humans is nine angulas from the Dehamadhya. It is four angulas in height and similarly in width, it's form is similar to the shape of an egg and is ornamented (surrounded) by the five elements of creation and sustenance (*Tattvas*). In quadrupeds, birds and other beings, it is in the centre of the belly (the Kandasthana).

18-20: Position and description of the abode of the Prana and the Jiva (Nabhicakra).

तन्मघ्यं नाभिरित्युक्तं नाभौ चक्रसमुद्भवः । द्वादशारयुतं तच्च तेन देहः प्रतिष्ठितः ॥१८॥

चक्रेऽस्मिन्भ्रमते जीवः पापपुण्यप्रचोदितः । तन्तुपंजरमध्यस्था यथा भ्रमति लूतिका ॥१९॥

जीवस्य मूलचन्नेऽस्मिन्नधः प्राणश्चरत्यसौ । प्राणारूढो भवेज्जीवः सर्वभूतेषु सर्वदा ॥२०॥

The middle of this (the Kandasthana) is called the Nabhi. In the Nabhi arises a cakra. That [cakra] has twelve spokes and it is by this that the body is held¹. Just as a spider moves around in its [self-spun] cage of thread² (web), the self (Jiva), instigated by his good and bad deeds moves around in this Cakra. In the lower part of this Cakra, which is the base for the self (Jiva), this Prana moves. The Jiva is mounted on the Prana at all times in all beings.

Above this (the lirection. Her! poper movement all times the mouth.3 (Brahm

3-24: Kundal

lis awakened du hightly in the fo of 4) Agni goes [

5-28: The 14 i

The word "Kundalir lower, for She holds por The eight aspects of the same eight aspects to the Seen (Praktus abode at the Brahn living are considered the union of the Self sean the same. When the Refer to VI.69-71, which is the union of VI.69-71, which i

The cakra at the navel is the center for the origin of all the Nadis. Therefore, Patanjali (Yogasutras III.29) says "Nabhicakra Kayavyuha Jnanam," that is, by Samyama on the Nabhicakra, one can understand the Vyuham or the arrangement of the various structures of the body.

² The web of the spider is self-spun, as is the web of our own past actions. Our past actions have conditioned us, and this conditioning is responsible for our bondage. References to this concept are also found in the Mundakopanishad.

23: Position and nature of the Kundalini.

तस्योध्यं कुण्डलीस्यानं नाभेस्तिर्यगयोध्वंतः । अष्टप्रकृतिरूपा सा अष्टधा कुण्डलीकृता ॥२१॥

यथावद्वायुसंचारं जलान्नादीनि नित्यशः । परितः कन्दपार्श्वेषु निरुद्धचैव सदा स्थिता ॥२२॥

मुखेनैव समावेष्ट्य ब्रह्मरन्ध्रमुखं तथा ।

thove this (the Nabhicakra) is the location of the Kundalini, above and below the Nabhi in an oblique intection. Her character is the eight aspects of the Seen and her form is spiral. Obstructing the roper movement of the Prana, water, food, etc. from all directions, from all sides of the Kandasthana, all times the Kundalini is present covering the opening of the the door to freedom with her own the fourth. (Brahmarandhra).

3-24: Kundalini and Prana - the awakening of the Kundalini.

योगकाले त्वपानेन प्रबोधं याति साग्निना ॥२३॥

स्फुरन्ती हृदयाकाशे नागरूपा महोज्ज्वला। वायुर्वायुसखेनैव ततो याति सुषुम्णया ॥२४॥

It is awakened during the practice of Yoga by the Apana[vayu] along with the fire, throbbing, shining hightly in the form of a snake in the internal space (hrdayakasha). Then the Prana with (by the help of Agni goes [up] by the Sushumna.

5-28: The 14 important Nadis, and the most important ones among these 14.

कन्दमध्ये स्थिता नाडी सुषुम्णेति प्रकीतिता । तिष्ठन्ति परितः सर्वाश्वकेऽस्मिन्नाडोसंज्ञकाः ॥२५॥

नाडीनामिप सर्वासां मुख्यास्त्वेताश्चतुर्दश । इडा च पिंगला चैव सुषुम्णा च सरस्वती ॥२६॥

'hat [cakra] has its [self-spun] around in this loves. The Jiva

of] a triangle

u. In the midst

or of the body angulas below the of the heart

s said to be the

in height and

led) by the five is in the centre

kra).

The word "Kundalini" is of feminine gender. Kundalini represents the Mother Goddess and Her power. She is called Sakti, or pwer, for She holds power over Seen (Prakrti). The literal meaning of the word Kundalini is "spiral" or "winding in shape."

The eight aspects of Seen (Prakrti) are the five forms of matter (earth, water, fire, air and space), the mind, the intellect, and the ego.

The eight aspects of Prakrti are listed in the Bhagavadgita (VII-4).

¹ Kundalini blocking or covering the opening to the Brahmarandhram, (the door to freedom) at the bottom of the Sushumna Nadi, efers to the Seen (Prakrti), binding the Seer and blocking his way to freedom. Bound to the Seen, the Seer is unable to ascend to his the abode at the Brahmarandram. The Brahmarandhram is the abode of the seer, and of the Divine. The abode of the Seer and the Divine are considered the same since realizing one's self is the same as union with the Divine. Therefore, Yajnavalkya states that yoga is the union of the Self and the Divine, while the Yogasutras state that Yoga is to remain as the seer (the self) - fundamentally both the same. When the Seer arises to its abode it means that it reaches the abode of the Divine.

Refer to VI.69-71, where Yajnavalkya mentions the role of the Agni in arousing the Kundalini.

nd this conditioning

⁾ says "Nabhicakre ment of the various

वारुणी चैव पूषा च हस्तिजिह्ना यशस्विनी। विश्वोदरा कुहूरचैव शंखिनो च पयस्विनो ॥२७॥

अलम्बुषा च गान्धारी मुख्याश्चैताश्चतुर्दश । आसां मुख्यतमास्तिस्त्रस्तिसृष्वेकोत्तमोत्तमा ॥२८॥

The Nadi situated in the middle of the Kandasthana is called Sushumna. In this [Nabhi]cakra, on all the sides are present all the Nadis. Among all the Nadis the important ones are these fourteen. Ida, Pingala, Sushumna, Sarasvati, Varuni, Pusha, Hastijihva, Yashasvini, Visvodara, Kuhu, Shankhini, Payasvini, Alambusha and Gandhari - these are the fourteen important ones. Among these, three are most important and among the three, one is the greatest.

29-31: The location and features of Sushumna Nadi.

मुक्तिमार्गेति सा प्रोक्ता सुषुम्णा विश्वधारिणी । कन्दस्य मध्यमे गागि सुषुम्णा सुप्रतिष्ठिता ॥२९॥

पृष्ठमध्ये स्थिता नाडी सा हि मूर्धिन व्यवस्थिता । मुक्तिमार्गः सुषुम्णा सा ब्रह्मरम्ध्रेति कीर्तिता ॥३०॥

अव्यक्ता सैव विज्ञेया सूक्ष्मा सा वैष्णवी स्मृता ।

Gargi, that Sushumna which supports everything is known as the way to freedom. Gargi! The sushumna is firmly established in the middle of the Kandasthana. That Nadi is situated in the [centre of the] posterior region and ends in the top of the head. That Sushmuna is the path to freedom and is called Brahmarandhra. It should be known as being unmanifest, subtle, and is spoken of as Vaishnavi.

31-34: The relative position and features of Ida and Pingala Nadis.

इडा च पिंगला चैव तस्याः सव्ये च दक्षिणे ॥३१॥

इडा तस्याः स्थिता सव्ये दक्षिणे पिंगला स्थिता । इडायां पिंगलायां च चरतश्चन्द्रभास्करी ॥३२॥

इडायां चन्द्रमा ज्ञेयः पिंगलायां रिवः स्मृतः । चन्द्रस्तामस इत्युक्तः सूर्यो राजस उच्यते ॥३३॥

विषभागो रवेर्भागः सोमभागोऽमृतं स्मृतम् । तावेव धत्तः सकलं कालं रात्रिदिवात्मकम् ॥३४॥

Ida and Pingala are on its left and right. The Ida is situated on its left and the Pingala on the right. The moon and sun move in the Ida and Pingala. The moon must be known [as being] in Ida. The

sun is said to be poisonous part i. cause all time in

35-38: The rela

Sushumna engulfs the Sushumna. Ga Kuhu and Hastijih Pusha and Sarasva below the centre of

39-46: The origin

7

These comparisons to the below. The sun in the macrosom considered the king of herb that which is not required hacrocosm is figuratively. The association of these two the functions of removal a tesential for sound sleep an Time is a creation of the note Sushumna represents Subrefore, the Sushumna is

 $_{\text{gln}}$ is said to be in Pingala. The moon is said to be Tamasic and the sun is said to be Rajasic. The $_{\text{poisonous}}$ part is the part of the sun. The part of the moon is said to be nectar $(Amrta^1)$. These two $_{\text{gause}}$ all time in the form of night and day.

35-38: The relative position of the remaining Nadis.

भोक्त्री सुषुम्णा कालस्य गुह्चमेतदुदाहृतम् । सरस्वती कुहुश्चैव सुषुम्णापार्श्वयोः स्थिते ॥३५॥

गान्धारी हस्तिजिह्वा च इडायाः पृष्ठपार्श्वयोः । कुहोश्च हस्तिजिह्वाया मध्ये विश्वोदरा स्थिता ॥३६॥

यशस्विन्याः कुहोर्मध्ये वारुणी च प्रतिष्ठिता । पूषायाश्च सरस्वत्याः स्थिता मध्ये पयस्विनी ॥३७॥

गान्धार्याश्च सरस्वत्याः स्थिता मध्ये च शंखिनी । अलम्बुषा च विशेन्द्रे कन्दमध्यादधः स्थिता ॥३८॥

Sushumna engulfs time². This is said to be a secret. Sarasvati and Kuhu are situated along the sides of the Sushumna. Gandhari and Hastijihva are at the back and side of Ida. Visvodara is situated between Kuhu and Hastijihva. Varuni is situated between Yashasvini and Kuhu. Payasvini is situated between Pusha and Sarasvati. In between Gandhari and Sarasvati is situated Shankhini. Alambusha is situated below the centre of the Kandasthana, Illustrious among Brahmin Women.

39-46: The origin and termination of the Nadis.

पूर्वभाग सुषुम्णाया आमढ्रान्त कुहूः स्थिता । अधरचोध्वं च कुण्डल्या वारुणी सर्वगामिनी ॥३९॥

यशस्विनी च याम्यस्था पादाङ्गगुष्ठान्तमिष्यते । पिंगला चोर्ध्वगा याम्ये नासान्तं विद्धि मे प्रिये ॥४०॥

Gargi! The tuated in the s the path to ubtle, and is

cakra, on all

ourteen. Ida, , Shankhini, se, three are

60

These comparisons to the sun and the moon reflect the isomorphism between the macrocosm and the microcosm: As above, so below. The sun in the macrocosm is associated with the removal of all toxins and impurities. It removes and degrades waste products. Similarly in the microcosm, the Pingala Nadi is responsible for removal of poisons and toxins from the body. Likewise, the moon is considered the king of herbs, and the Ida Nadi helps retain the essence of what is needed by the body. Thus, the Sun (Pingala) removes considered the king of herbs, and the Ida Nadi helps retain the essence of what is needed by the body. Thus, the Sun (Pingala) removes that which is not required or is harmful to the body, while the moon (Ida) helps retain what is necessary for the body. Thus the macrocosm is figuratively likened to the microcosm, as Ida and Pingala.

The association of these two Nadis with the three Gunas is significant. The sun is related to Rajas and the moon to Tamas. Just as both the functions of removal and retention are essential, both Rajas and Tamas, are also needed. Tamas, represented by the moon, is the functions of removal and Rajas, represented by the sun, is essential for activity.

Time is a creation of the mind. The flow of Prana into Ida and Pingala represent a scattered, dispersed mind. Prana remaining within the Sushumna represents Samadhi - a state of absorption of mind where time does not exist. Samadhi occurs when time ceases. Therefore, the Sushumna is described as engulfing time or being beyond time.

याम्ये पूषा च नेत्रान्तं पिंगलायास्तु पृष्ठतः । पयस्विनी तथा गागि याम्यकर्णान्तमिष्यते ॥४१॥

सरस्वती तथा चोर्घ्वमाजिह्वायाः प्रतिष्ठिता । आसव्यकर्णाद्विप्रेन्द्रे शंह्विनी चोर्घ्वगा मता ॥४२॥

गान्धारी सव्यनेत्रान्तमिडायाः पृष्ठतः स्थिता । इडा च सव्यनासान्तं सव्यभागे व्यवस्थिता ॥४३॥

हस्तिजिह्वा तथा सव्यपादां अगुष्ठान्तिमिष्यते। विश्वोदरा तु या नाडी तुन्दमध्ये व्यवस्थिता ॥४४॥

अलम्बुषा महाभागे पायुमूलादघोगता । एतास्त्वन्याः समुत्पन्नाः शिराश्चान्याश्च तास्विप ॥४५॥

यथाध्वत्थदले तद्वदब्जपत्रेषु वा शिराः । नाडीष्वेतासु सर्वासु विज्ञातव्यास्तपोघने ॥४६॥

Kuhu is present in the front region of the Sushumna, upto the end of the generative organ. Varuni which spreads everywhere is above and below the Kundalini. Yashasvini is considered to be on the right side upto the tip of the big toe. Know that Pingala goes upwards upto the nose on the right side, my beloved! Pusha extends on the right upto the eye, at the back of the Pingala. Payasvini is considered to extend upto the right ear, Gargi! Sarasvati is situated upwards, upto the tongue, Illustrious among Women! Shankhini is said to go upwards upto the left ear. Gandhari extends upto the left eye and is situated behind the Ida. Ida is present in the left side, upto the tip of the left nose. Hastijihva is said to extend down to the tip of the big toe of the left foot. The Nadi Visvodara is situated in the middle of the belly, Fortunate One! Alambusha goes downwards to the base of the anus region. The above-said Nadis and the various other channels that originate from them are similar to the [pattern of the] veins on the leaf of a pupil tree or a lotus plant. All these Nadis and the interconnecting channels are to be known, the One whose Wealth is Penance!

47-49: The ten Vayus - Prana to Dhananjaya.

प्राणोऽपानःसमानश्च उदानो व्यान एव च । नागः कूर्मोऽय कृकरो देवदत्तो धनंजयः ॥४७॥

एते नाडीषु सर्वासु चरन्ति दश वायवः । एतेषु वायवः पंच मुख्याः प्राणादयः स्मृताः ॥४८॥

तेषु मुख्यतमावेतौ प्राणापानौ नरोत्तमे । प्राण एवेतयोर्मुख्यः सर्वप्राणभृतां सदा ॥४९॥

Prana, Apana, Samana, Udana, Vyana, Naga, Kurma, Krkara, Devadatta, Dhananjaya. These ten Vayus (life forces) flow in all these [above said] Nadis. Among these, the five Vayus, beginning with Prana

ne considere

0-51: The

Between the r the big toe is s this one (vayu

52-53: The a

Some say that t hip, the shanks glows above ar

54: The abod

There is no dou in the ankles, n

55: The abode

Udana is preser.

55-57: The abo

considered important. Among those, these two, Prana and Apana, are most important, Best among of these two, Prana alone is [more] important for all living beings always.

0.51: The abode of Prana.

आस्यनासिकयोर्मध्ये हृन्मध्ये नाभिमध्यमे । प्राणालय इति प्राहुः पादाङगुष्टेऽपि केचन ॥५०॥

अधरचोध्वं च कुण्डल्याः परीतः प्राणसंज्ञकः। तिष्ठन्नेतेषु सर्वेषु प्रकाशयति दीपवत्।।५१।।

Between the nose and the mouth, in the centre of the Hrdaya, in the centre of the navel and by some in the big toe is said to be the abode of the Prana. Present below and above and surrounding the Kundalini, this one (vayu) known as Prana illuminates the rest of them like a lamp.

2-53: The abode of apana.

अपाननिलयं केचिद् गुदमेढोरुजानुषु । उदरे वृषणे कट्यां जङ्गेनाभौ वदन्ति हि ॥५२॥

गुदाग्न्यागारयोस्तिष्ठन्मघ्येऽपानः प्रभञ्जनः। अघरचोर्घ्वं च कुण्डल्याः प्रकाशयति दीपवत् ॥५३॥

some say that the abode of the Apana is in the anus, generative organ, thighs, knees, stomach, testicles, lip, the shanks and in the navel. Situated between the anus and the abode of the fire, the vayu apana slows above and below the Kundalini like a lamp.

34: The abode of Vyana.

व्यानः श्रोत्राक्षिमध्ये च कृकटचां गुल्फयोरपि । घ्राणे गले स्फिजोर्देशे तिष्ठत्यत्र न संशयः ॥५४॥

There is no doubt that Vyana is situated in the centre of the ear and the eyes in the sides of the neck, in the ankles, nose, throat and posterior region.

55: The abode of udana.

उदानः सर्वसन्धिस्थः पादयोर्हस्तयोरिप ।

Udana is present in all joints, in both the legs and hands also.

55-57: The abode of samana.

समानः सर्वगात्रेषु सर्वं व्याप्य व्यवस्थितः ॥५५॥

hese ten Vayus ing with Prana

62

rgan. Varuni to be on the he right side,

is considered

trious among eft eve and is

hva is said to middle of the

ie above-said

of the] veins nels are to be भुक्तं सर्वरसं गात्रे व्यापयन्विह्नना सह । द्विसप्तितसहस्रेषु नाडीमार्गेषु संचरेत् ॥५६॥

समानवायुरेवैकः साग्निर्व्याप्य व्यवस्थितः । अग्निभिः सह सर्वेत्र साङ्गोपांगकलेवरे ॥५७॥

The Samana is present in the whole body, pervading everywhere, distributing the essence of what is eaten in the body, along with the fire, it moves in the seventy two thousand pathways of the Nadis. Only the Samana Vayu is present with the fire, along with which it pervades the whole of the body with all its limbs.

58: The abode of the other 5 Vayus.

नागादि वायवः पंच त्वगस्थ्यादिषु संस्थिताः ।

The 5 Vayus starting with Naga, Kurma etc. are present in the skin, bones etc.

58-66: The process of digestion and assimilation of food and the role of the Vayus in this process.

तुन्दस्यं जलमन्नं च रसानि च समीकृतम् ॥५८॥

तुन्दमध्यगतः प्राणस्तानि कुर्यात्पृयवपृयक् । पुनरग्नौ जलं स्थाप्य त्वन्नादीनि जलोपरि ॥५९॥

स्वयं ह्यपानं संप्राप्य तेनैव सह मारुतः । प्रवाति ज्वलनं तत्र देहमध्यगतं पुनः ।६०॥

वायुना वातितो विह्निरपानेन शनैः शनैः । तदा ज्वलित विप्रेन्द्रे स्वकुले देहमध्यमे ॥६१॥

ज्वालाभिज्वंलनस्तत्र प्राणेन प्रेरितस्ततः । जलमत्युष्णमकरोत्कोष्टमध्यगतं तदा ॥६२॥

अन्नं व्यञ्जनसंयुक्तं जलोपरि समर्पितम् । ततः सुपक्वमकरोद्वह्निः सन्तप्तवारिणा ॥६३॥

स्वेदमूत्रे जलं स्यातां वीर्यरूपं रसो भवेत् । पूरीषमन्नं स्याद्गागि प्राणः कुर्यात्पृथकपृथक् ॥६४॥

समानवायुना सार्घ रसं सर्वासु नाडीषु । व्यापयञ्च्छ्वासरूपेण देहे चरति मास्तः ॥६५॥ The Prana in the ligorithms of the light of the l

67-71: The

Inhalation, exletc. is the function Vyana. Raising Samana in the Kurma's functiamong Womer

71-72: Instru

After thus know purification of t

व्योमरन्धैश्च नवभिः विष्मूत्रादिविसर्जनम् । कुर्वन्ति वायवः सर्वे शरीरेषु निरन्तरम् ॥६६॥

The Prana in the middle of the belly separates the food, water and essence which are together in the belly. Then again, placing the water in the fire and the food on the water, itself [Prana]becoming (joining) the Apana, along with it, this Vayu kindles the fire in the Dehamadhya. The fire fanned lowly by the Prana Vayu then burns in its own abode - the Dehamadhya, Illustrious among Women! there the fire kindled by the Prana, by its flames makes the water in the middle of the belly very hot. The fire through the heated water, cooks the food along with the other intaken ingredients, that have been placed on the water. The Prana converts the water into sweat and urine, the essence of the food (Rasa) becomes semen (Sukra), and the solid waste is excreted in the form of faeces, Gargi! The Prana, along with the Samana Vayu spreading the Rasa in all the Nadis, flows in the body in the form of breath. The Vayus continuously undertake excretion of waste products, urine etc., in the entire body, prough the roots of the hairs and the nine openings.

ce of what is of the Nadis. the body with

Vayus in this

(7.71: The function of each Vayu.

निःश्वासोच्छ्वासकासाश्च प्राणकर्मेति कीर्त्यते । अपानवायोः कर्मेतद्विण्मूत्रादिविसर्जनम् ॥६७॥

हानोपादानचेष्टादि व्यानकर्मेति चेष्यते । उदानकर्म तत्प्रोक्तं देहस्योन्नयनादि यत् ॥६८॥

पोषणादि समानस्य शरीरे कर्म कीर्तितम् । उद्गारादि गुणो यस्तु नागकर्मेति कीत्यंते ॥६९॥

निमीलनादि कूर्मस्य क्षुतं वै कृकरस्य च । देवदत्तस्य विप्रेन्द्रे तन्द्रीकर्मेति कीर्तितम् ॥७०॥

धनंजयस्य शोफादि सर्वं कर्म प्रकीर्तितम् ।

Inhalation, exhalation, coughing are said to be the functions of the Prana. Excretion of urine, faeces etc. is the function of the Apana Vayu. Actions such as taking, giving are considered as functions of Vyana. Raising of the body etc. are said to be functions of Udana. Nutrition is said to be the function of Samana in the body. Belching etc. are said to be functions of Naga. Blinking, closing of the eyes etc. is Kurma's function, sneezing is Krkara's and drowsiness is said to be the function of Devadatta, Illustrious among Women! Swelling etc. are all said to be the function of Dhananjaya.

71-72: Instruction to Gargi to perform Nadisodhana.

ज्ञात्वैवं नाडीसंस्थानं वायूनां स्थानकर्मणी ॥७१॥

विधिनोक्तेन मार्गेण नाडीसंशोधनं कुरु ॥७२॥

इति श्री योगयाज्ञवल्क्ये चतुर्थोऽघ्यायः ।

After thus knowing the position of the Nadis and the position and function of the Vayus, undertake the purification of the Nadis in the prescribed manner.

65

VAYU	Location	Functions	
1. Prana	Between nose & jaws, centre of the heart, centre of navel, big toe, surrounding kundalini.	Inhalation, exhalation, coughing, sneezing etc. Separates food, rasa etc.	Sushumna
2. Apana	Anus, generative organ, thighs, knees, stomach, testicles, kneecap, hip, navel.	Excretion.	Pingala
3. Vyana	Between the ear and eyes, sides of the neck, ankles, nose throat, posterior region.	Taking in and giving out.	, Sarasvati
4. Udana	All joints, in legs and hands also.	Rising handing	5. Kuhu
5. Samana	Whole body.	Rising, bending etc.	
6. Naga	•••••	Nutrition / growth of the body. Belching, vomitting etc.	Gandhari
7. Kurma		Opening and closing of the eyes.	. Hastijihva
3. Krkara		Sneezing.	
. Devadatta		Drowsiness, sleepiness.	- Visvodara
0. Dhananjaya		Swelling etc	-
some of these loca	tions and functions differ with Ayurvedic	texts.	Varuni
			0. Yasasvini
			1. Payasvini
			2. Pusha
			3. Shankhini
			4. Alambusha
			EL.

•		
ME OF THE NADI	Position of the Nadi	REGION OF THE NADI
Sushumna	In the middle of the Kandasthana	Extends upto the top of the head
Ida	On the left of the Sushumna	Extends upto the tip of the left nose on the left side
Pingala	On the right of the Sushumna	Extends upto the tip of the nose on the right side
Sarasvati	On the side of the Sushumna	Extends upwards upto the tongue
Kuhu	On the side of the Sushumna	From the front region of the Sushumna upto the end of the generative organ
Gandhari	Back of Ida	Extends upto the left eye.
. Hastijihva	Side of Ida	Extends upto the tip of the big toe of the left foot.
Visvodara	Between Kuhu and Hastijihva	In the middle of the the belly
Varuni	Between Yasasvini and Kuhu	Spreads everywhere and is above and below the Kundalini
0. Yasasvini	***************************************	Extends on the right side upto the tip of the toe
I. Payasvini	Between Pusha and Sarasvati	Extends upto the right ear
2. Pusha	At the back of the Pingala	Extends on the right upto the eye
3. Shankhini	Between Gandhari and Sarasvati.	Extends upwards upto the left ear.
4. Alambusha	Below the centre of the Kandasthana	Extends downwards to the bottom of the anus region.

body.

ie eyes.

CHAPTER V

utline	
2:	Gargi's request and Yajnvalkya's assent to teach the method of purification of the Nadis
9:	The qualities of the aspirant, pre-requisites, ideal environment and daily routine for the practice of yoga
0-17:	The view of some other sages on the environment, life style, and procedure of practice
7-20:	The actual technique of Nadisodhana and the duration of practice
1-22:	Results of such a practice

पंचमोऽध्यायः ॥

1-2: Gargi's request and Yajnvalkya's assent to teach the method of purification of the Nadis. गार्ग्यवाच-

भगवन्त्रह्मविच्छ्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । केनोपायेन शुद्धाः स्युनिडयो मे त्वं वद प्रभो ॥१॥

इत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्ब्राह्मणस्तदा । तां समालोक्य कृपया नाडीशुद्धिमभाषत ॥२॥

Gargi said," One who is Fit to be Worshipped, who is the greatest among the ones who have realized the Brahman, who has mastered all the sastras, please explain to me the method by which the Nadis should be purified. Thus asked by the one who seeks the Brahman [Gargi], the one who has realized the highest [Yajnavalkya], looked upon her with compassion and spoke about [the method for] the purification of the Nadis.

3-9: The qualities of the aspirant, pre-requisites, ideal environment and daily routine for the

याज्ञवल्क्य उवाच-

विध्युक्तकर्मसंयुक्तः कामसंकल्पवर्जितः । यमैश्च नियमैर्युक्तः मर्वसङ्गविवर्णितः ॥३॥

कृतिवद्यो जितक्रोधः सत्यधर्मपरायणः । गुरुशुश्रुषणरतः पितृमातृपरायणः ॥४॥

स्वाश्रमस्थः सदाचारः विद्वद्भिरच सुशिक्षितः । तपोवनं सुसम्प्राप्य फलमूलोदकान्वितम् ॥५॥

तत्र रम्ये शुचौ देशे ब्रह्मघोषसमन्विते । स्वधर्मनिरतैः शान्तैर्बह्मविद्भिः समावृते ॥६॥

वारिभिश्च सुसम्पूर्णे पुष्पैर्नानाविधैर्युते । फलमूलैश्च सम्पूर्णे सर्वकामफलप्रदे ॥७॥

देवालये वा नद्यां वा ग्रामे वा नगरेऽथवा । सुशोभनं मठं कृत्वा सर्वरक्षासमन्वितम् ॥८॥

त्रिकालस्नानसंयुक्तः स्वधर्मनिरतः सदा । वेदान्तश्रवणं कुर्वस्तिस्मिन्योगं समभ्यसेत् ॥९॥

minavalkya said: kendowed with all his studies for the S his duty and to tr the duties of his s Wand character] and oiritual pursuits w. esounds with the c heir duty, who hav emple or a flowing howers of different in that Matha,] the Varnashramadharma

Yajnavalkya continually empha

The ten Yamas and the ten Niya

This refers to even those aspiran by different divisions of society

Serving the Guru or teacher is co Devotion to one's parents implie:

xfore any spiritual practice can he One should be educated by the gr

bowledge. Instead, it refers to son 'A Matha is not to be mistaken for rovided complete protection. For

Similar descriptions can be found

The Matha should be established i rater, fire or rocks to the extent of a wount of space spherically is suffic pastruction of the Matha has also be te from insects and clean, smeared

This does not refer to mere bathing

Anta means "end." Thus, Vedani panishads. The last part (the end) of am of the Brahmasutras by Vyasa. T of lesser relevance to Vedic philosc f the Nadis.

ajnavalkya said: One who performs all the actions advocated by the Vedas¹, is devoid of desire, who sendowed with all the Yamas and Niyamas², who is uninvolved in worldly affairs, who has completed is studies [of the Sastras or scriptures], who has overcome anger³, who is devoted to the performance (his duty and to truth, who dutifully serves his Guru⁴, who is devoted to his parents⁵, who adheres to the duties of] his stage in life (Ashrama), according to Varnashramadharma, who is of good conduct and character] and who has been well educated by great scholars⁶, after going to a grove suitable for piritual pursuits which has plenty of fruits, roots and good water, in that pleasing pure place which esounds with the chanting of the Vedas, surrounded by tranquil Vedic scholars who are devoted to heir duty, who have realised the Brahman, having built a beautiful, well-protected Matha⁷ near a simple or a flowing river, in a village or a city⁸, abounding in water, filled with fruit and roots, and with lowers of different varieties, the entire surroundings being capable of bestowing all desired results, in that Matha,] the aspirant should bathe thrice a day⁹, always be devoted to his duty (according to larnashramadharma), listen to Vedanta¹⁰ and practise the path of Yoga.

nave realized ch the Nadis has realized thod for] the

tine for the

Yajnavalkya continually emphasizes the necessity to abide by the Vedas and follow the path of Yoga. This is repeated in all the chapters.

The ten Yamas and the ten Niyamas were discussed in detail in Chapters I and II.

This refers to even those aspirants who attempt to overcome anger. The various degrees to which practises such as non-violence etc. are to be adhered by different divisions of society has been clearly explained in the Vedas, in the Varnashramadharma. This is also outlined in Chapter I.

Serving the Guru or teacher is considered an important prerequisite and is also mentioned in the Bhagavad Gita (chapter IV-34).

Devotion to one's parents implies that the person has a proper social support system. A stable basis of psychological and emotional support is essential force any spiritual practice can hope to succeed.

One should be educated by the greatest scholars. The word "scholar" used here to translate "Vidvan" should not be misunderstood as mere intellectual bowledge. Instead, it refers to someone who has directly experienced and realized whatever he or she has studied.

'A Matha is not to be mistaken for a monastery where monks (sanyasis) resided. Traditionally, a Matha was quite safe, for the king of the land typically provided complete protection. For example, see the many references to Rama's kingly protection of various rishis and their Mathas in the Ramayana.

Similar descriptions can be found in the Hathayogapradipika. For example, Chapter I, verses 12-14 read follows:

The Matha should be established in a well-governed, well-ruled prosperous kingdom ruled by a righteous king. The place should be unaffected by there, fire or rocks to the extent of a bow's length. (The measure of a bow's length referred to here is the span of the arms stretched out width wise. This mount of space spherically is sufficient to maintain absolute physical fitness.) The place should be free from disturbances and in solitude. The actual struction of the Matha has also been explained. The Matha should not be too high or too low. It should have a small door and no holes. It should be the from insects and clean, smeared with cow dung. The appearance from outside should be attractive with a hall, a raised seat, a well and a surrounding

ui.
This does not refer to mere bathing, but means that (Sandhyavandanam) meditation and pranayama should be practicesd three times everyday.

Anta means "end." Thus, Vedanta means "the end (essence) of the Vedas." The Vedas have 4 parts: the Samhita. Brahmana, Aranyaka and the 'maishads. The last part (the end) of the Vedas, the Upanishads, are considered the Vedanta. The essence of the Upanishads has been presented in the 'maishads. The Brahmasutras by Vyasa. The Brahmasutras are also referred to as Vedanta. It is not proper to diminish the parts apart from Upanishadic texts of lesser relevance to Vedic philosophy, as all four parts of the Vedas are quite significant to Vedic thought and lifestyle.

10-17: The view of some other sages on the environment, life style, and procedure of practice, accussing his a

केचिद्वदन्ति मुनयस्तपःस्वाघ्यायसंयुताः । स्वधर्मनिरताः शान्तास्तन्त्रेषु च सदा रताः ॥१०॥

निर्जने निलये रम्ये वातातपविवर्जिते । विष्युक्तकर्मसंयुक्तः शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥११॥

मन्त्रैन्यंस्ततनुर्धीरः सितभस्मघरः सदा । मृद्वासनोपरि कुशान्समास्तीर्य ततोऽजिनम् ॥१२॥

विनायकं सुसम्पूज्य फलमूलोदकादिभि:। इष्टदेवं गुरुँ नत्वा तत आरुह्य चासनम् ॥१३॥

प्राङ्मुखोदङ्मुखो वापि जितासनगतः स्वयम् । समग्रीविशरःकायः संवृतास्यः सुनिश्चलः ॥१४॥

नासाग्रदृक् सदा सम्यक् सव्ये न्यस्येतरं करम् । नासाग्रे शेशभृद्बिम्बं ज्योत्स्नाजालवितानितम् ॥१५॥

सप्तमस्य तु वगंस्य चतुर्थं बिन्दुसंयुतम् । स्रवन्तममृतं पश्यन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः ॥१६॥

इडया वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् ।

Some sages who are endowed with austerities¹ (Tapas) and self-study² (Svadhyaya) and are devoted to their Varnashramadharma, who are peaceful, who are devoted to the study of the tantrasastras say, "In an uninhabited pleasant abode, without [excess of] heat or wind, performing the deeds said in the Vedas, after becoming pure and focussed, the aspirant who is strong, persevering, with a body controlled with the help of Mantras, always wearing the white sacred ash3, having placed tender special grass and then deer skin4 (especially of a black antelope) having worshipped the remover of obstacles (Lord Vinayaka), with fruits, roots etc., after saluting his personal deity and his Guru, then after ascending the seat facing east or north, assuming a comfortable and steady posture by himself keeping his neck, head and body erect in alignment with his mouth closed, remaining steady (without any movement),

Having inhaled th he fire in the be Ram"), which is sostril. Then one shale slowly thro bree Sandhis (in t

ight hand), set

om the tip of

1.20: The ac

1-22: Results o

A strikingly similar p wits of actions, free fi metice should be prepa ow. Sitting on that seal old his body, neck and hould be tranquil and c Turiya is usually under d dreaming.

Note that one nostril thalation and inhalatio

¹ The root of this word, Tapas, is Tap meaning "to burn." Here it refers to the reduction or removal of the klesas.

² Svadhyaya: the word can be split and understood as Sva, "self," Adhi, "near," and Ayanam, "to go." Thus, an attempt to approach

³ The daily rituals prescribed in the Vedas involve worshipping the Divine using fire. These rituals are to be performed by both those in the Brahmacarya Ashrama and householders. The ashes left after performing these ceremonies are the "sacred ashes" referred to here, and are smeared on the body. This is also mentioned in Chapter I.

A similar description can be found in the Bhagavad Gita (VI-11), where the preparation of the seat for the practice is described. The place should be pure and clean. The seat should be neither too high nor too low. It should be firmly and comfortably prepared with Kusa grass, a deerskin and a cloth, one placed over the other.

of practice dussing his attention well on the tip of his nose! always, placing on his left [hand] his other hand th hand), seeing by his eyes, with concentration, the moon with its cool rays with the flow of nectar m the tip of the head representing the Turiya Avastha².

20: The actual technique of Nadisodhana and the duration of practice.

ततोऽग्नि देहमध्यस्यं ध्यायन्ज्वालावलीय्तम् ॥१७॥

रेफं च बिन्दुसंयुक्तमग्निमण्डलसंस्थितम् । ध्यायन्न्विरेचयत्पश्चान्मन्दं पिंगलया पुनः ॥१८॥

पुनः पिंगलयापूर्य प्राणं दक्षिणतः सुघीः । पुनर्विरेचयेद्धीमानिडया तु शनैः शनैः ॥१९॥

त्रिचतुर्वत्सरं वाथ त्रिचतुर्मासमेव वा । षट्कृत्व आचरेन्नित्यं रहस्येवं त्रिसन्धिषु ॥२०॥

aving inhaled the air through the left nostril filling up [the chest and abdomen], then meditating on e fire in the belly with its flames in the Dehamadhya and meditating on the seed letter of fire Ram"), which is established in the region of fire he must exhale afterwards slowly through the right stril. Then one who is determined and wise, inhaling the air through the right nostril, must again shale slowly through the left nostril³. One should practice this in solitude six times everyday at the ree Sandhis (in the morning, afternoon and evening) for three to four months or three to four years.

1.22: Results of such a practice.

नाडीशुद्धिमवाप्नोति पृथिवचह्नोपरुक्षिताम्। शरीरलघुता दीप्तिर्वह्नजंठरवर्तिनः ॥२१॥

नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नं तित्सिघ्दिसूचकम् । यावदेतानि सम्पश्येत्तावदेव समाचरेत् ॥२२॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये पंचमोऽध्यायः।

I are devoted rasastras say, ds said in the dy controlled cial grass and stacles (Lord ter ascending ing his neck, movement),

A strikingly similar procedure is detailed in the Bhagavad Gita (VI.13-17). The aspirant should be free from desire for wits of actions, free from motivations, should have control over himself and should be in solitude. The seat for the actice should be prepared with Kusha grass, deerskin and a cloth in a clean place, firmly fixed, neither too high nor too w. Sitting on that seat, he should focus his mind totally, having controlled the senses and practice Yoga. He should old his body, neck and head still and erect, focussing his gaze on the tip of his nose, without being distracted. He ned by both thoughould be tranquil and calm, fearless, control his mind and meditate upon the Divine.

Turiya is usually understood as the fourth state of consciousness, beyond the three normal states of waking, deep sleep

Note that one nostril should be fully closed, and the other partially closed, in order to facilitate smooth and long halation and inhalation.

empt to approach

is described. The did dreaming. bly prepared with

One attains Nadisuddhi, which is characterised by certain distinct indications. Lightness of the body, enhancement of the fire in the stomach (Jatharagni) improvement in the voice¹ (Nada). These changes are indicative of its attainment (of the Nadis being purified). One should continue to practice thus until these [above mentioned changes] are experienced.

The HYP also describes similar benefits (II.19-20). When the Nadis are cleansed, certain outward external changes can be observed, including lightness in the body, lustre, control over the breath, enhanced Agni in the stomach and an improvement in the voice.

<u>Outline</u>

Yaj 1-3: Def $\text{On} \varepsilon$ 3-10: Anc 11-15: Mar 16-23: Mar 24-25: Defi 25-35: The 35-38: The 39-49: Bene thera 50-53: Anot 54-58: Pran: 59-64: Anot 65-7*5*: Prana and tl

75-78:

19-82:

Prana

The v

s of the body, These changes tice thus until

CHAPTER VI

<u>jutline</u>

external changes stomach and an

Yajnavalkya begins his discourse on Pranayama Definition of Pranayama 3: One type of Pranayama 1.7: Another type of Pranayama 1.10: Mantras to be used by a Brahmin during Pranayama 1-15: Mantras to be used by others and the benefits of such a Pranayama practice 6-23: Definition of inhalation, holding and exhalation 4-25: The three grades of Pranayama 5-35: The method to attain mastery over Prana and the benefits of such mastery 15-38: Benefits of focussing the Prana at various places in the body and the 89-49: therapeutic applications of Pranayama Another means to master the Prana (Shanmukhi Mudra) 60-53: Pranayama and Nada 4-58: Another means to master the Prana (an alternative to the Shanmukhi Mudra) 109-64: Pranayama and Kundalini - The burning and awakening of the Kundalini 65-75: and the ascending of the Prana to the Brahmarandhra Pranayama practice for union with the Divine 15-78: The virtues of Pranayama and the importance of its practice 19-82:

1: Yajnavalkya begins his discourse on Pranayama.

याज्ञवल्क्य उवाच---

प्राणायाममथेदानीं प्रवक्ष्यामि विघानतः । समाहितमनास्त्वं च शृणु गागि वरानने ॥१॥

Yajnavalkya said," Now¹, I am now going to speak about Pranayama in an orderly manner. Gargi, One with a Beautiful Countenance, listen to me with a focussed mind.

2-3: Definition of Pranayama.

प्राणापानसमायोगः प्राणायाम इतीरितः । प्राणायाम इति प्रोक्तो रेचपूरककुम्भकैः ॥२॥

वर्णत्रयात्मका ह्येते रेचपूरककुम्भकाः। स एषः प्रणवः प्रोक्तः प्राणायामश्च तन्मयः॥३॥

Balancing Prana and Apana together² is said to be Pranayama. Pranayama is said to consist of exhale (Recaka), inhale (Puraka) and holding (Kumbhaka)³. These three components of Pranayama namely exhale, inhale and holding are of the nature of three syllables (A, U, M). [Thereby] Pranayama is of the form of the Pranava (Om)4.

¹ Many Vedic texts begin with the Sanskrit word, "Atha," which is commonly translated as "Now." For example, the Yogasutras begin with "Atha Yoganusasanam" and the Brahmasutras begin with "Athatho Brahmajijnasa." This word is considered to be auspicious. since "Atha" and "Om" are said to have originated from the throat of Brahma the Creator. Importantly, it means that the student is now ready to receive the teachings. In this context, it means that the person has fulfilled the requirements laid out in the previous

Adherence to the Yamas and Niyamas (Chapters I and II);

Mastery of the Asana for the practice of Pranayama (Chapter III). (Note that Vyasa, in his commentary on Patanjali's Sutra on Pranayama (YS II.49) expresses the same opinion. He says "Sati Asana Jaye," which means "Having mastered asana...." However, it

Clear knowledge of the position of the Nadis, the Vayus and their functions (Chapter IV).

Attainment of purity of the Nadis (Chapter V).

² "Union" here means balancing. It refers to Prana and Apana remaining in their respective places and functioning properly together. The Prana is in the chest area; Apana is in the abdominal area. Imbalance in the functioning of Prana or Apana is the cause of many

³ The order in which the three components are mentioned here is very significant: Rechakam (exhale), Purakam (inhale) and Kumbhaka (holding). In practice, it is very important to begin by extending the exhalation and then move on to master inhalation, followed by holding. This same order is specified in the Yogasutras (II.50), and the Bhagavad Gita (IV.29) also says "Apane Juhvati Pranam...", meaning "Begin with exhale."

⁴ The equation of Pranayama with Om is significant in the context of the connection between the microcosm and macrocosm. In the microcosm, Prana is the life force and the basis for all 3 bodily functions: creation, sustenance and destruction. Likewise in the macrocosm, Om represents the Divine and the three letters of Orn A, U and M symbolize creation, sustenance and destruction, respectively. Pranayama will later be defined in terms of the Gayatri mantra, which is used as a meter for measuring the length of inhale, exhale and hold. The use of Gayatri with Pranayama is described in verses 4-10 from the alternate recension at the end of this

hhaling the air bdomen) one 1 for sixty four up etain the breat lowly² the inh Here too, thinki

10: Another

This is Pranayam mits thinking of haled air, think and then one mus

Various mental attitu ge of these interpretal diva). In this scheme, The practitioner must YP (II-9) says "exhale According to the Ved. ther masculine or fen Hahesvara, the Suprem lowever, as already me theher.

: One type of Pranayama.

इडया वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । शनैः षोडशभिर्मात्रैरकारं तत्र संस्मरेत् ॥४॥

धारयेत्पूरितं पश्चाच्चतुःषष्ठचा तु मात्रया । उकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्प्रणवं जपेत् ॥५॥

यावद्वा शक्यते तावद्वारणं जपसंयुतम् । पूरितं रेचयेत्पश्चात्प्राणं बाह्यानिलान्वितम् ॥६॥

शनैः पिंगलया गागि द्वात्रिशन्मात्रया पुनः । मकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्त्रणवं जपेत् ॥७॥

thaling the air slowly for sixteen units (matras) through the left nostril, filling the belly (chest and bdomen) one must meditate on [the diety represented by] "A". Then one must retain the inhaled air or sixty four units thinking of [the diety represented by] "U" and meditate on the Pranava. Otherwise, that the breath for as long as possible along with repetition of the mantra (Japa). Then exhale thowly the inhaled air for thirty two units to join the air outside through the right nostril (Pingala). Here too, thinking of [the deity represented by] "M" meditate on the Pranava, Gargi.

410: Another type of Pranayama.

प्राणायामो भवेदेषः पुनश्चैवं समभ्यसेत् । ततः पिंगलयापूर्यं मात्रेः षोडशभिस्तया ॥८॥

उकारमूर्तिमत्रापि संस्मरन्सुसमाहितः । पूरितं धारयेत्प्राणं प्रणवं विश्वतिद्वयम् ॥९॥

जपेदत्र स्मरन्मूर्ति मकाराख्यं महेश्वरम् । यावद्वा शक्यते पश्चाद्वेचयेदिडयानिलम् ॥१०॥

This is Pranayama. One must do this again (repeatedly). Inhaling through the right nostril for sixteen mits thinking of [the diety represented by] "U" here too, with a focussed mind, one must hold the haled air, thinking of "M" representing Mahesvara repeating forty times or for as long as possible and then one must exhale the air through the left nostril.

i to consist of of Pranayama V). [Thereby]

er. Gargi, One

red to be auspicious, s that the student is out in the previous

Patanjali's Sutra on ana...." However, it

ng properly together. is the cause of many

arakam (inhale) and to master inhalation, says "Apane Juhvati

d macrocosm. In the on. Likewise in the nce and destruction, asuring the length of sion at the end of this

Various mental attitudes (Bhavanas) are possible during the practice. One has to learn them from a competent Guru. According to me of these interpretations, A represents Vishnu or God, U represents Lakshmi or the Mother Goddess, and M represents the self liva). In this scheme, U the Mother Goddess, can be thought of as the link between the self (M) and the Divine (A).

The practitioner must first master slow and smooth exhalation. Thus many texts say that exhale should not be fast. For example, the HYP (II-9) says "exhale slowly, not fast." Holding should not affect the exhalation.

According to the Vedas, the word, "Brahman," is of neuter gender. As a consequence, one can relate to Brahman, the Godhead, as the masculine or feminine. Various mental attitudes may be used during the practice of Pranayama. This manuscript refers to Mahesvara, the Supreme God, while yet another version refers to Maheswari, the Great Goddess, who is the Mother of the Universe. However, as already mentioned, the masculine and feminine aspects are inseparable. One must learn the proper methodology from a Maheswari.

11-15: Mantras to be used by a Brahmin during Pranayama.

एवमेव पुनः कुर्यादिडयापूर्य पूर्ववत् । नाडचा प्राणं समारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् ॥११॥

प्रणवेन सुसंयुक्तां व्याहृतीभिश्च संयुताम् । गायत्रीं च जपेद्विप्रः प्राणसंयमने त्रयः ॥१२॥

पुनरचैवं त्रिभिः कुर्यात्पुनरचैव त्रिसन्धिषु । यद्वा समभ्यसेन्नित्यं वैदिकं लौकिकं तु वा ॥१३॥

प्राणसंयमने विद्वान्जपेत्तिद्विशतिद्वयम् । ब्राह्मणः श्रुतसम्पन्नः स्वधर्मनिरतः सदा ॥१४॥

स वैदिकं जपेन्मन्त्रं लौकिकं न कदाचन । केचिद्भूतहितार्थाय जपिमच्छन्ति लौकिकम् ॥१५॥

One must do this again (repeatedly). Inhaling as before through left nostril, taking the air in, having the than from the filled the belly (chest and abdomen), a Brahmin should repeat the Gayatri Mantra three times accompanied by Om and the Vyahrtis¹ during Pranayama. One must do thus three times during the blow the duties of the three Sandhis (morning, afternoon and evening). Or, the learned one should, everyday, during Pranayama, do forty repetitions of Mantras, Vaidika or Laukika². A Brahmin who has studied the Vedas, who is devoted to the performance of his duty (according to the Varnashramadharma) should as committed [the crit always do Japa of only Vaidika Mantras, never Laukika Mantras. There are some who consider that Japa with Laukika mantras can be done for the welfare of living beings.

16-23: Mantras to be used by others and the benefits of such a Pranayama practice.

द्विजवत्क्षात्रयस्याक्तः प्राणसयमन जपः । वैश्यानां धर्मयुक्तानां स्त्रीशूद्राणां तपस्विनाम् ॥१६॥

प्राणसंयमने गागि मन्त्रं प्रणववजितम् । नमोन्तं शिवमन्त्रं वा वैष्णवं वेष्यते बुधैः ॥१७॥

यद्वा समभ्यसेच्छूद्रो लौकिकं विधिपूर्वकम् । प्राणसंयमने स्त्री च जपेत्तद्विंशतिद्वयम् ॥१८॥

न वैदिकं जपेच्छूद्रः स्त्रियरच् न कदाचन । स्वाश्रमस्यस्य वैश्यस्य केचिदिच्छन्ति वैदिकम् ॥१९॥

The Vyahrtis here refer to the words "Bhuh, "Bhuvah" and "Suvah" which are found in the Gayatri mantra.

pa during Pranayar d the fourth divisio anayama, Mantras commended by the ust do Pranayama w e who had killed a E imashramadharma) ractice of] Pranayam

4-25: Definition of

king in the air from or te a filled pot is reten

The word, "Namah," signif sence of any Mantra is sur mendering to the deity Shiv the Vedic tradition, wome m other texts (like the Vish itled to practice Pranayam editating on Lord Vishnu (Ja gested were different, the g ele others used equivalent N The Vedas are called "Sruti," asmitted orally. The Brahn asidered a grave offense as i

² A Mantra used to gain realization (Jnanam) is Vaidika. A Mantra used to gain worldly benefits is Laukika.

सन्ध्ययोरुभयोनित्यं गायत्र्या प्रणवेन वा । प्राणसंयमनं कुर्याद्श्राह्मणो वेदपारगः ॥२०॥

नित्यमेवं प्रकुर्वीत प्राणायामांस्तु षोडश ।

अपि भ्रूणहनं मासात्पुनन्त्यहरहः कृताः ॥२१॥

ऋतुत्रयात्पुनन्त्येनं जन्मान्तरकृतादघात् । वत्सराद्ब्रह्महा शुद्ध्येत्तस्मान्नित्यं समभ्यसेत् ॥२२॥

योगाभ्यासरतास्त्वेवं स्वधर्मनिरताश्च ये । प्राणसंयमनेनैव सर्वे मुक्ता भवन्ति हि ॥२३॥

pa during Pranayama is said for Kshatriyas to be the same as for Brahmins. For Vaishyas, women d the fourth division who are devoted to their duty and are endowed with austerities (Tapas), during anayama, Mantras without the pranava, ending with Namah¹, relating to Siva or Vishnu are commended by the wise. Otherwise, women and the fourth division must do Japa on Laukika Mantras air in, having and the fourth division and the fourth division manner forty times, during [the practice of] Pranayama. omen and the fourth division are not to do Japa on Vaidika mantras². Some say that Vaishyas who llow the duties of their Ashrama can use Vaidika mantras. A Brahmin who has mastered the Vedas sst do Pranayama with the Gayatri or Pranava every morning and evening. One must always practice anayama thus sixteen times. Done [day after day] for a month, [Pranayama] purifies even one who s committed [the crime of] abortion. In six months, it purifies the sins of earlier births. In a year even he who had killed a Brahmin will be purified3. Those who are devoted to their duty (according to the mashramadharma) and who are devoted to the practice of Yoga, will all be freed through [the actice of] Pranayama itself. Therefore one must practice [Pranayama] everyday.

25: Definition of inhalation, holding and exhalation.

बाह्यादापूरणं वायोरुदरे पूरको हि सः। सम्पूर्णकुम्भवद्वायोर्घारणं कुम्भको भवेत्।।२४॥

बहिर्यद्वेचनं वायोरुदराद्वेचकः स्मृतः।

king in the air from outside and filling the abdomen is inhale, retaining the air [in the chest and abdomen] te a filled pot is retention. Expelling the air out from the chest and abdomen is called exhale.

The word, "Namah," signifies surrender. "Na" means "Not" and "Mah" means "Mine," thus "Namah" means "Not mine." The ence of any Mantra is surrender to the Divine. Hence most Mantras begin or end with Namah, for example "Sivaya Namah prendering to the deity Shiva) or "Vishnave Namah" (surrendering to the deity Vishnu).

In the Vedic tradition, women and members of the fourth division were not initiated into the Vedas. Therefore, Mantras or verses other texts (like the Vishnusahasranama) were prescribed for them. Though they were not initiated into the Vedas, they were tilled to practice Pranayama. For example, in the Ramayana, Kausalya, the mother of Rama, was practicing Pranayama and ditating on Lord Vishnu (Janardhana) when Rama came to seek her blessings before leaving for the forest. Though the Mantras gested were different, the goal of freedom (Moksha) was the same. That is, those initiated into the Vedas used Vedic Mantras,

ale others used equivalent Mantras from other texts. The Vedas are called "Sruti," from the root, "Sru," meaning "to hear." The Vedas were never written down, but were memorized and esmitted orally. The Brahmins were the repository of all the Vedic knowledge and wisdom. Therefore, killing a Brahmin was

asidered a grave offense as it amounted to the destruction of knowledge.

a three times nes during the ryday, during as studied the narma) should consider that

ice.

The three grades of Pranayama. Explaination of Kevala Kumbhaka and Sahita said to be Keva

प्रस्वेदजनको यस्तु प्राणायामेषु सोऽधमः ॥२५॥

कम्पको मध्यमः प्रोक्त उत्थानश्चोत्तमो भवेत् ।

पूर्वं पूर्वं प्रकुर्वीत यावदुत्तमसम्भवः ॥२६॥

सम्भवत्युत्तमे गागि प्राणायामे सुखी भवेत् । प्राणो लयति तेनैव देहस्यान्तस्ततोऽधिकः ॥२७॥

देहरचोत्तिष्ठते तेन कृतासनपरिग्रहः। निःश्वासोच्छ्वासकौ तस्य न विद्येते कथंचन ॥२८॥

देहे यद्यपि तौ स्यातां स्वाभाविकगुणावुभौ । तथापि नश्यतस्तेन प्राणायामोत्तमेन हि ॥२९॥

तयोर्नाशे समर्थः स्यात्कर्तुं केवलकुम्भकम् । रेचकं पूरकं मुक्त्वा सुखं यद्वायुघारणम् ॥३०॥

प्राणायामोऽयमित्युक्तः स वै केवलकुम्भकः । रेच्य चापूर्य यः कुर्यात्स वै सहितकुम्भकः ॥३१॥

सहितं केवलं चाय कुम्भकं नित्यमभ्यसेत् । यावत्केवलसिद्धिः स्यात्तावत्सिहतमभ्यसेत् ॥३२॥

केवले कुम्मके सिद्धे रेचपूरणवर्जिते। न तस्य दुर्लभं किचित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥३३॥ मनोजवत्वं लभते पलितादि च नश्यति । मुक्तेरयं महामार्गी मकाराख्यान्तरात्मनः ॥३४॥

नादं चोत्पादयत्येषः कुम्भकः प्राणसंयमः ।

That Pranayama which produces excessive perspiration is the lowest among the types of Pranayama. The one which causes trembling [in the body] is said to be mediocre. The one that makes the body [feel light enough to] rise up is the best Pranayama1. Each preceeding one (Pranayama) must be done until the best one comes about. When the highest Pranayama comes about (is attained), one reaches a state of comfort and joy. The Prana that was scattered re-enters Sushumna through this Pranayama². One's body, firmly seated in Asana, rises by this [Pranayama]. Inhale and exhale do not exist for him anymore. Although they both exist as inherent qualities in the body, nevertheless, by that highest Pranayama, they perish. When these two perish, one becomes fit to practice Kevala Kumbhaka. The Pranayama where the breath is held inside relinquishing (without active regulation of) inhale and exhale, effortlessly

¹ The stages in Pranayama are explained similarly in the HYP (II.12).

mbhaka. Sahita scticed till Keva wulation of inhal orlds. One acquire is path is the high

प्राणसंयमनं ना

k-38: The meth

एषः प्राणजयो किचित्प्राणजयो

बाह्यात्प्राणं सम नाभिमध्ये च र

धारयेन्मनसा प्र सर्वरोगविनिर्मुक्

lumbhaka Pranayan anayama. This lea eath3. I will tell you higree. Having inha tain the Prana, thro morning, afternoon a

19-49: Benefits of application:

सः

Kevala Kumbhaka is the st comes a master of Prana a gasutras. Thus, the same v hile defining Pranayama. / Nada is heard when the h plained in detail in the HY Proper practice of Pranaya ernal self which is beyond t

² This centering of the Prana is explained in detail in Chapter IV of this text. The centering or reentry of the Prana (into the body), through the practice of Pranayama, is indicative of the focussing of the mental activities as mentioned in the Yogasutras. Therefore the Yogasutras (II-53) say that as a result of pranayama the mind becomes fit for Dharana.

and Sahita

said to be Kevala Kumbhaka¹. The one (Pranayama) done by inhaling and exhaling is Sahita mbhaka. Sahita Kumbhaka and Kevala Kumbhaka must be practiced. Sahita Kumbhaka must be cticed till Kevala Kumbhaka is attained completely. When Kevala Kumbhaka, without [active fulation of] inhale and exhale is attained, for him, there is nothing that is unattainable in the three fulds. One acquires total control over the mind, and old age vanishes (the aging process slows down). It is path is the highest one leading to the liberation of the Self (Jivatma) signified by [the seed letter] M.

38: The method to attain mastery over the Prana and the benefits of such mastery.

प्राणसंयमनं नाम देहे प्राणस्य घारणम् ॥३५॥

एषः प्राणजयोपायः सर्वमृत्यूपघातकः। किचित्प्राणजयोपायं तव वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥३६॥

बाह्यात्प्राणं समाकृष्य पूरियत्वोदरस्थितम् । नाभिमध्ये च नासाग्रे पादाङगुष्ठे च यत्नतः ॥३७॥

धारयेन्मनसा प्राणं सन्घ्याकालेषु सर्वदा । सर्वरोगविनिर्मुक्तो जीवेद्योगी गतक्लमः ॥३८॥

tumbhaka Pranayama, causes the appearance of Nada². Retaining the Prana within the body is called anayama. This leads to mastery over the Prana (Kevala Kumbhaka), leads to absence of disease and teath³. I will tell you, in the proper manner, the methodology to attain mastery over Prana to a certain tegree. Having inhaled the air from outside and filled the chest and abdomen, one must endeavour to tear the Prana, through the mind, in the navel, tip of the nose and the big toes during the Sandhya train the Prana, afternoon and evening) always. The practitioner lives free from all diseases, free from fatigue.

9-49: Benefits of focussing the Prana at various places in the body and the therapeutic applications of Pranayama.

नासाग्रे धारणं गागि वायोविजयकारणम् । सर्वरोगविनाशः स्यान्नाभिमध्ये च धारणात् ।।३९।।

शरीरं लघुतां याति पादाङगुष्ठे च घारणात् । रसनावायुमाकृष्य यः पिबेत्सततं नरः ॥४०॥

of Pranayama.
: the body [feel
: t be done until
reaches a state
iyama². One's
r him anymore.
:st Pranayama,
The Pranayama
ale, effortlessly

Kevala Kumbhaka is the state where the movement of the breath is not influenced by the state of mind. In such a case, the person comes a master of Prana and a master of his mind. Mastery of the Prana is the same as the mastery of the mind spoken of in the comes a master of Prana and a master of his mind. Mastery of the Prana is the same as the mastery of the mind spoken of in the comes. Thus, the same word, Vrtti, which is used in the context of "Cittavrttinirodhah" in PYS (1.2) is also used in PYS(II.50) till defining Pranayama. As a practice it involves Krama pranayama where inhale and exhale are done in steps with retention. What is heard when the Nadis are cleansed by the practice of Pranayama. (Nadanusandhanam). Mental focus through sound is splained in detail in the HYP (Chapter IV).

Proper practice of Pranayama leads to absence of disease. "Absence of death" here means that the person realizes his or her true, the structure of Pranayama leads to absence of disease. "Absence of death" here means that the person realizes his or her true, and self which is beyond time, birth and death.

ana (into the body), utras. Therefore the

श्रमदाही न तस्यास्तां नश्यन्ति व्याधयस्तथा । सन्ध्ययोर्बाह्मकाले वा वायुमाकृष्य यः पिबेत्

त्रिमासात्तस्य कल्याणि जायते वाक्सरस्वती । षण्मासाभ्यासयोगेन महारोगैः प्रमुच्यते ॥४२॥

आत्मन्यात्मानमारोप्य कुण्डल्यां यस्तु धारयेत् । क्षयरोगादयस्तस्य नश्यन्तीत्यपरे विदुः ॥४३॥

जिह्नया वायुमानीय जिह्नामुले निरोधयन् । यः पिबेदमृतं विद्वान्सकलं भेद्रमञ्नुते ॥४४॥

आत्मन्यात्मानमिडया समानीय भ्रुवोन्तरे । पिबेद्यस्त्रिदशाहारं व्याधिभिः स विमुच्यते ॥४५॥

नाडीभ्यां वायुमारोप्य नाभौ वा तुन्दपार्श्वयोः । घटिकेकां वहेद्यस्तु व्याधिभिः सोऽभिमुच्यते ॥४६॥

मासमेकं त्रिसन्ध्यायां जिह्नयारोप्य मारुतम् । पिबेद्यस्त्रिदशाहारं घारयेतुन्दमध्यमे ॥४७॥

गुल्माष्ठीला प्लीहा चान्ये त्रिदोषजनितास्तथा । तुन्दमध्यगता रोगाः सर्वे नश्यन्ति तस्य वै ॥४८॥

ज्वराः सर्वे विनश्यन्ति विषाणि विविधानि च । बहुनोक्तेन किं गार्गि पलितादि च नश्यति ॥४९॥

Gargi, focussing [the Prana] at the tip of the nose, is the means to mastery over Prana. By focussing on the navel all diseases are removed. The body attains lightness by focussing on the big toes1. For the person who inhales the air through the tongue constantly² there is no fatigue, and heat and diseases perish. One who inhales air (practises Pranayama) thus during the Sandhis (morning, afternoon and evening) or before sunrise (Brahmamuhurta) for three months acquires proficiency in speech One Who Is Blessed! (Gargi). By practising for six months one is freed from all diseases. Some others opine that if one turns the mind inward and focusses on the Kundalini, diseases related to degeneration, decay etc. are destroyed. The learned one who inhales the air through the tongue, retains it at the base

the tongue, and haling through t ed from disease her sides of the inute after inhali links the nectar, rone month, is fi shas² and disea. e destroyed. Why

-53: Another 1

hus is the means fo posture that one is enses away from so pwards, having con ad the other senses nd the nostrils with own of the head, ti

4-58: Pranayama

This Pranayama includes . flerms of mental process, c unified and its external flo In Ayurveda, the 3 doshas This is called "Shanmukhi

In explaining the various types of Pranayama to overcome disease and stay healthy, Yajnavalkya emphasizes the effect of mental focus (Bhavana) in Pranayama. That is, the results of Pranayama vary depending on where the mind is focussed.

² This type of Pranayama is called Sitali Pranayama. This is praised as useful for many debilitating diseases like Asthma, Diabetes

the tongue, and drinks the nectar, attains all benefits1. The one who controls and focusses the mind, aling through the left nostril, focussing [on the space] between the eyebrows and drinks nectar is ed from diseases. One who inhales through both nostrils focussing [the Prana] on the navel or her sides of the belly, [and continues the cycle] for twenty four minutes (24 times holding one nute after inhale) is quickly relieved from diseases. For one who inhales through the tongue and aks the nectar, focussing on the belly, during the three Sandhis (morning, afternoon and evening) one month, is freed of all diseases of the spleen, and other diseases. All diseases caused by the three shas² and diseases of the stomach too are all destroyed. All fevers and various toxins in the system destroyed. Why say more Gargi, even old age is destroyed.

53: Another means to master the Prana (Shanmukhi Mudra).

एवं वायुजयोपायः प्राणस्य तु वरानने । शक्यमासनमास्थाय समाहितमनास्तथा ॥५०॥

करणानि वशीकृत्य विषयेभ्यो बलात्सुधीः। अपानमूर्ध्वमाकृष्य प्रणवेन समाहितः ॥५१॥

हस्ताभ्यां बन्धयेत्सम्यक्कर्णादि करणानि च अङ्गुष्टाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां च चक्षुषी ॥५२॥

नासापुटौ मध्यमाभ्या प्रच्छाद्य करणानि वै । आनन्दानुभवं यावत्तावन्मूर्द्धनि धारयेत् ॥५३॥

hus is the means for mastery over Prana, One with a Beautiful Countenance (Gargi)! Having assumed posture that one is capable of [staying in], with a focussed mind, then having drawn by force the nses away from sensory objects and completely controlled them, the wise one, pulling the apana wards, having controlled the mind using the Pranava (meditating on the Pranava), restrain the ears and the other senses with the hands. Close the two ears with the thumbs, the eyes with the pointers, nd the nostrils with the middle fingers³, [and having thus restrained all the senses,] focus on the rown of the head, till the state of bliss (Ananda) is experienced.

4-58: Pranayama and Nada.

प्राणः प्रयात्यनेनैव ततस्त्वायुविघातकृत् । बहारन्ध्रे सुषुम्णायां मृणालान्तरसूत्रवत् ॥५४॥

in speech One s. Some others o degeneration, ns it at the base

ly focussing on ; toes1. For the at and diseases

, afternoon and

the effect of mental

This Pranayama includes Jihva Bandha. Attention focussed at the root of the tongue leads to an increased sharpness of the senses. ferms of mental process, due to complete focus and absorption of the mind into the self, the energy of the mind is not dispersed but unified and its external flow is stopped, thus bringing the mind under total control.

te Asthma, Diabetes in Ayurveda, the 3 doshas are Vata, Pitta and Kapha.

This is called "Shanmukhi Mudra" and it must be practised with the Bandhas, under the guidance of a competent Guru.

नादोत्पत्तिस्त्वनेनैव शुद्धस्फटिकसन्निभा । आमूर्ध्नो वर्तत नादो वीणादण्डवदुत्थितः ॥५५॥

शंखध्वनिनिभस्त्वादौ मध्ये मेघध्वनिर्यथा । व्योमरन्ध्रे गते नादे गिरिप्रस्नवणं यथा ॥५६॥

व्योमरन्ध्रे गते वायौ चित्ते चात्मिन संस्थिते। तदानन्दी भवेद्देही वायुस्तेन जितो भवेत् ॥५७॥

योगिनस्त्वपरे ह्यत्र वदन्ति समचेतसः। प्राणायामपराः पूता रेचपूरणवर्जिताः ॥५८॥

By this practice the Prana which causes reduction of the life span (when it is dispersed), [is centered and] moves into the Brahmarandhra, through the Sushumna Nadi, like a fibre inside a lotus stalk. The appearance of pure and crystalline (Nada) sound, present up to the top of the head like the sound produced by the Danda of a Veena¹, is due to this [movement]. At first, the sound produced by a conch, then sounds of thunder and when the Nada reaches the, crown of head (Brahmarandhra), as a lamp Brahmarandra, and the mind is absorbed in the self, the practitioner becomes blissful and Prana is conquered by him. Other yogis who are dedicated to the practice of Pranayama, who are pure, and who have gone beyond inhale and exhale, having similar views on this, also say so.

59-64: Another means to master the Prana (an alternative to the Shanmukhi Mudra). The mantras to be used by the four divisions during the practice.

दक्षिणेतरगुल्फेन सीवनीं पीडघेत्शिराम् । अघस्तादण्डयोः सूक्ष्मां सव्योपरि च दक्षिणम् ॥५९॥

जंघोर्वोरन्तरं गागि निश्छिद्रं बन्धयेद्दढम् । समग्रीवशिरस्कन्धः समपृष्ठः समोदरः॥६०॥

नेत्राभ्यां दक्षिणं गुल्फं लोकयन्नुपरिस्थितम् । घारयन्मनसा सार्धं व्याहरन्प्रणवाक्षरम् ॥६१॥ On the right, p ankle on top of Brahmin, keepi which is on top must sit in Asar in solitude ever over the senses must sit in Asar at a lamp [held] ir

65-75: Prana ascenc

The human spine is comparable to the Veena, an ancient Indian string instrument, the vertebrae of the spine being likened the nodes of the Veena. The practice of Mula Bandha tightens the base of the spine, similar to the tightening of the Veena at its base. Only when the strings are properly tightened and in proper tension, is the sound (Nada) from the Veena proper. Similarly, the practice of the Bandhas are considered essential for proper Nada.

² The fourth chapter of the HYP deals extensively with Nadanusandhanam and the sounds described therein are similar.

आसने नान्यधीरास्ते द्विजो रहसि नित्यशः । क्षत्रियश्च वरारोहे व्याहरन्प्रणवाक्षरम् ॥६२॥

आसने नान्यधीरास्ते रहस्येव जितेन्द्रियः । वैश्याः शूद्राः स्त्रियश्चान्ये योगाभ्यासरताः नराः ॥६३॥

शैवं वा वैष्णवं वाथ व्याहरस्रन्यमेव वा । आसने नान्यधीरास्ते दीपं हस्ते विलोकयन् ॥६४॥

In the right, press the perineum, beneath the generative organ by the left ankle and place the right nkle on top of the left. Close the thighs and the knees together firmly, without a gap in between. A rahmin, keeping the neck, head, shoulders and the back and belly straight, looking at the right ankle hich is on top with the eyes, mentally focussing and reciting the Pranava [extended by half a matra], [is centered fust sit in Asana, in solitude, without distraction everyday¹ A Kshatriya must sit in the [above] asana solitude everyday without distraction and total focus, repeating the Pranava with complete control is stalk. The yer the senses. Vaishyas, women, the fourth division and others who are keen on practising Yoga e the sound just sit in Asana repeating mantras on Shiva or Vishnu or other mantras without distraction, gazing at [lamp [held] in their hands.

reaches the Pranayama and Kundalini - The burning and awakening of the Kundalini and the and Prana is ascending of the Prana to the Brahmarandhra. re pure, and

> आयुर्विघातकृत्प्राणस्त्वनेनाग्निकुलं गतः । धूमध्वजजयं यावन्नान्यधीरेवमभ्यसेत् ॥६५॥ धारणं कुर्वतस्तस्य शक्तिः स्यादिष्टभोजने। देहरच लघुतां याति जठराग्निरच वर्धते ॥६६॥

दृष्टचिह्नस्ततस्तस्मान्मनसारोप्य मास्तम् । मन्त्रमुच्चारयन्दीर्घं नाभिमध्ये निरोधयेत् ॥६७॥

यावन्मनो लयत्यस्मिन्नाभौ सवितृमण्डले । तावत्समभ्यसेद्विद्वाश्चियतो नियतासनः ॥६८॥

एतेन नाभिमध्यस्थघारणेनैव मारुतः। क्ण्डलीं याति वित्तिश्च दहत्यत्र न संशयः ॥६९॥

सन्तप्ता बह्निना तत्र वायुना चालिता स्वयम् । प्रसार्यं फणभृद्भोगं प्रबोधं याति सा तदा ॥७०॥

ikened the node base. Only when ie practice of the

oduced by arandhra),

Iudra). The

milar.

प्रबुद्धे संसरत्यस्मिन्नाभिमूले तु चिन्नणि । ब्रह्मरन्ध्रे सुषुम्णायां प्रयाति प्राणसंज्ञकः ॥७१॥

सम्प्राप्ते मारुते तस्मिन्सुषुम्णायां वरानने । मन्त्रमुच्चार्य मनसा ह्रन्मध्ये घारयेत्पुनः ॥७२॥

हृदयात्कण्ठकूपे च भ्रुवोर्मध्ये च घारयेत् । तस्मादारोप्य मनसा साग्नि प्राणमनन्यभीः ॥७३॥

धारयेद्व्योम्नि विप्रेन्द्रे व्याहरन्प्रणवाक्षरम् । वायुना पूरिते व्योम्नि साङ्गोपाञ्जे कलेवरे ॥७४॥

तदातमा राजते तत्र यथा व्योम्नि विकर्तनः ।

By this, Prana, which [on being dispersed] reduces the life span, reaches the abode of Agni. Until one 19-82: The virtue gains mastery over Agni, one must continue to practice thus without any distraction. One who does this Dharana will have the strength to digest whatever is eaten. Jatharagni is enhanced and the body becomes light. After having experienced the above signs, taking the Prana upwards, by the mind, hold it in the middle of the belly for a long time, reciting the Mantra. The learned one must sit in the [prescribed] posture properly, with discipline (observing all the prerequisites mentioned earlier) and do the [above] practice till the mind is totally absorbed in the abode of the Self (Savitrmandala1) of the navel region. Undoubtedly by this focus (Dharana) in the navel, the Prana reaches the Kundalini and the Agni burns it (the Kundalini). There is no doubt about this. Burnt by the fire, fanned by the Vayu, she (the Kundalini) then, spreads her hood by herself and awakens. When she is awakened, the Prana moves in this Cakra at the base of the Nabhi and moves in the Sushumna towards the Brahmarandhra. One with a Beautiful Countenance! (Gargi), as the Prana reaches (moves through) that Sushumna, one must recite the Mantra² mentally and hold it (Prana) again in the center of the heart (Hrdaya). Then, from the heart (Hrdaya), one must hold the Prana in the neck pit and in the point between the eyebrows. From there one must raise the Prana along with the Agni, retain it in the crown of the head (Brahmarandhra), while reciting the Pranava without distraction. Best among Brahmin Women! (Gargi), when the Prana permeates (reaches) the Brahmarandhra, the self shines throughout the entire body like the sun in the sky.

75-78: Pranayama practice for union with the Divine.

शरीरं विसुसृक्षुश्चेदेवं सम्यक् समाचरन् ॥७५॥

एकाक्षरं परं ब्रह्म ध्यायन्त्रणवमीश्वरम् । संभिद्य मनसा मूर्ष्टिन ब्रम्हरन्ध्रं सवायुना ॥७६॥ hne who desires t vara, the Cosmic rahmarandhra in t with the Mahapran evond attributes, w liss (the Paramatm Brahman) and doe:

Therefore, you too, O ccordance with the ractice the control of heir goal and who ha xcept Pranayama to: the ocean of bonda

This does not refer to deatl The Pranava is considered When the Prana is said to je e (Paramatma) Divine.

inavalkya here stresses the

¹ The word "savitrmandalam" usually refers to the disc of the sun, which is thought of as the abode of the Divine. Here it refers to the

A Mantra is the link to the Divine. Recitation of the Mantra, as the Prana moves up, can lead us to a state of freedom and union with Vyasa and by Sankarachar

प्राणमुन्मोचयेत्पश्चान्महाप्राणे खमध्यमे । देहातीते जगत्प्राणे शून्ये नित्ये ध्रुवे पदे ॥७७॥

आकाशे परमानन्दे स्वात्मानं योजयेद्धिया । ब्रह्मैवासौ भवेद्गागि न पुनर्जन्मभाग्भवेत् ॥७८॥

me who desires to leave the body, then, practicing this (the above said) properly, meditating on vara, the Cosmic Consciousness (Parabrahman), [who is represented by] the Pranava², opening the rahmarandhra in the crown of the head by the mind along with the Prana, must then unite the Prana ith the Mahaprana³, which supports the entire world, which is [represented by] space, which is eyond attributes, which is eternal and everlasting. Unite the Self with that space which is the ultimate liss (the Paramatma), with determination. Such a person becomes one with the Cosmic Consciousness grahman) and does not take birth again (transcends the cycle of birth and death).

i. Until one 9.82: The virtues of Pranayama and the importance of its practice.

तस्मात्त्वं च वरारोहे नित्यं कर्म समाचर । सन्ध्याकालेषु वा नित्यं प्राणसंयमनं कुरु ॥७९॥

प्राणायामपराः सर्वे प्राणायामपरायणाः । प्राणायामविशुद्धा ये ते यान्ति परमां गतिम् ॥८०॥

प्राणायामादृते नान्यत्तारकं नरकादिप । संसारार्णवमग्नानां तारकः प्राणसंयमः ॥८१॥

तस्मात्त्वं विधिमार्गेण नित्यं कर्म समाचर । विधिनोक्तेन मार्गेण प्राणसंयमनं कुरु ॥८२॥

इति श्रीयोगयाञ्चवल्क्ये षष्ठोऽध्यायः ॥

herefore, you too, One with a Beautiful Countenance! (Gargi), adhere to your daily duties (actions in ecordance with the Vedas). Always or during the three Sandhis (morning, afternoon and evening), ractice the control of Prana. All those who practice Pranayama regularly who regard Pranayama as eir goal and who have been purified through Pranayama, attain liberation⁴. There is no other means acept Pranayama to save a person from bondage. Pranayama is the means for people who are bound the ocean of bondage (samsara) to cross over.

This does not refer to death in the normal sense, but to remaining as the self- Seer.

The Pranava is considered as a means to address Isvara, the Divine (see YS 1.27).

When the Prana is said to join the Mahaprana, it should be understood as the (Jivatma) or Seer, who is mounted on the Prana, joins (Paramatma) Divine.

Tapo na param pranaayamat..." (there is no Tapas superior to the practice of Pranayama), said Manu. The same point is mentioned m and union with vyasa and by Sankaracharya in the commentary on the PYS (II-52), while describing the benefits of the practice of Pranayama. inavalkya here stresses the same.

ere it refers to the

e who does

nd the body : mind, hold st sit in the

earlier) and

dala1)of the ındalini and by the Vayu,

d, the Prana marandhra. shumna, one

daya). Then,

ic eyebrows. of the head nen! (Gargi),

ire body like

Therefore you do in the prescribed manner your daily duties (as prescribed by the Vedas) and practice Pranayama in the prescribed manner.

The following verses were found in various alternate recensions of the Yoga Yajnavalkya by Sri Divanii. the editor of the Sanskrit critical edition (see Appendix). These slokas had no counterparts in the original manuscript which he used to compile and compare the various recensions. In some of those recensions, the following verses were placed under sloka number 4 of the present chapter.

Outline1

1-3. Meditation on Siva / Iswara

नासाग्रे दृक् सदा सम्यक् सब्ये न्यस्येतरं करम् । नासाग्रे शशभृद्धिम्बे ज्योत्स्नाजालवितानके ॥१॥

बम्बोमा सहितं शुभ्रं सोमसूर्याग्निलोचनम् । पंचवक्त्रं महादेवं चन्द्रशेखरमीदवरम् ॥२॥

नन्दिवाहनसंयुक्तं सर्वेदेवसमन्वितम् । प्रसन्त्रं सर्वेवरदं ध्यायेत्सर्वायुषं शिवम् ॥३॥

1-3. Always gazing well at the tip of the nose, placing the right hand on the left, one must meditate at "" is to be known the tip of the nose, in the disc of the moon surrounded by its rays, on Isvara, or Siva, with eyes radiating histent truth, and like the sun, moon and fire, who has five faces, who is the greatest among the devas, who is pure white, instituting Om, and bears the moon on his head, who is along with Uma, the mother of all, who is along with his mount ligle (Garuda), w Nandi, who is surrounded by all the Devas, who is gracious, who bestows all boons, and who bears all ad who is [callec weapons.

4-10. Meditation on Divine (Paramatma) represented by Pranava and Gayatri Mantra

यो वेदादी स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः । अकारमूर्तिरेतेषां रक्तांगी हंसवाहिनी ॥४॥

दण्डहस्ता सती बाला गायत्रीत्यवधार्यताम् । उकारमूर्तिरेतेषां कृष्णांगी वृषवाहनी ॥५॥

चक्रहस्ता सती चैव सावित्रीत्यवधार्यताम ।

10. [Meditate ι ginning and en tters (Bija Aksh be is red, who is d who is [calleand destruction, " Insidered as the ahman which is as the Pranava hale and holding

¹ The relevance of these verses is as follows. Yajnavalkya has said that the three components of Pranayama are related to Om, or Pranava, which is the essence of the Vedas. Before linking the components of Om (A, U, M) with the components of Pranayama The practice of the (exhale, hold and inhale), Yajnavalkya first explains in detail how to meditate on the three aspects of Om using the Gayatri mantral during Sandhyavandana, a daily ritual.

and practice

y Sri Divanii erparts in the ome of those er.

मकारमतिरेतेषां इवेतांगी तार्क्यवाहिनी ॥६॥

शूलानन्दमयी वृद्धा सरस्वत्यवधार्यताम् । माहेश्वरीति सा प्राज्ञैः पश्चिमा परिकीर्तिता ॥७॥

स्डिटिस्थित्यन्तकालाद्या मकारोऽप्यन्तकात्मकः । अक्षरत्रयमेवैतत्कारणत्रयमिष्यते ॥८॥

त्रयाणां कारणं ब्रह्म सद्रुपं सर्वकारणम् । एकाक्षरं परं ज्योतिस्तमोहः प्रणवं बधाः ॥९॥

एवं ज्ञात्वा विघानेन प्रणवेन समन्वितम् । प्राणायामं ततः क्यद्विचपुरककुम्भकैः ॥१०॥

[0. [Meditate upon] the Divine (Paramatma) who is portrayed by the Pranava (Omkara) at the very ginning and end of the Vedas and is established [as the highest] in the Vedanta1. Among these seed ters (Bija Aksharas) constituting the Pranava, the form of "A" is to be known as a young girl, whose e is red, who is mounted upon a swan, who holds a stick in her hand, who is the real existent truth, d who is [called] Gayatri. Among these seed letters (Bija Aksharas) constituting Om, the form of ist meditate at is is to be known as one with a black hue, who bears a discus (Cakra) in one hand, who is the real eyes radiating histent truth, and who is [called] Savitri. Among the three seed letters (Bija Aksharas) A, U and M is pure white, instituting Om, the form of "M" is to be known as an aged lady, of a white hue, mounted upon an vith his mountagle (Garuda), who bears the three-speared weapon (Trishula), who is the personification of bliss, who bears all d who is [called] Sarasvati. She is praised as Mahesvari by the wise2. [Among] creation, sustenance destruction, "M" represents destruction. These three Bija Aksharas (seed letters, A,U and M) are insidered as the three causes (creation, sustenance and destruction). The cause for the three is the ahman which is the eternally existent truth, the cause for everything, self-illumined, that is spoken **Aantra** as the Pranava by the realized ones. Having known this, thus, practice Pranayama with exhale, hale and holding (Rechaka, Puraka and Kumbhaka,) in the orderly manner along with Pranava.

e related to Om, or Refer the Narayana Valli of the Taittiriya Upanishad for the same description.

ients of Pranayama The practice of the everyday ritual of Sandhyavandana includes prayers to the Goddess Gayatri in the morning, Savitri in the the Gayatri mantra moon and Sarasvati in the evening. These verses which describe the three forms of the Goddess are similar to those used in dhyavandana.

Chapter VII

utline	
	Yajnavalkya begins to speak on Pratyahara - the fifth limb of Yoga
7 :	Four different definitions of Pratyahara
11:	A list of the eighteen vital points (Marmasthanas)
₂₋ 20:	The distance between each of the vital points
)-21:	The Prana must be focussed and held in the vital points
ı-30:	Detailed description of the procedure of drawing the Prana from one vital point to another
0-31:	The importance of this form of Pratyahara and the benefits attained by its practice
2-37 ։	The means to freedom by drawing and focussing the Prana at some vital points
7:	One type of Pranayama.

सप्तमोऽध्यायः ॥

1: Yajnavalkya begins to speak on Pratyahara - the fifth limb of Yoga.

याज्ञवल्क्य उवाच---

उक्तान्येतानि चत्वारि योगाङ्गानि द्विजोत्तमे । प्रत्याहारादि चत्वारि श्रृणुष्वाभ्यन्तराणि च ॥१॥

These four angas (Yama, Niyama, Asana and Pranayama) have been explained, Best among Brahmin Women! (Gargi). Listen to the [remaining] four [limbs] beginning with Pratyahara which are internal [practices]¹.

2-7: Four different definitions of Pratyahara.

इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः । बलादाहरणं तेषां प्रत्याहारः स उच्यते ॥२॥

यद्यत्पश्यसि तत्सर्वं पश्येदात्मवदात्मिन । प्रत्याहारः स च प्रोक्तो योगविद्भिर्महात्मिभः ॥३॥

कर्माणि यानि नित्यानि विहितानि शरीरिणाम्। तेषामात्मन्यनुष्ठानं मनसा यद्वहिर्विना ॥४॥ प्रत्याहारो भवेत्सोऽपि योगसाधनम्त्तमम् ।

त्रत्याहारा मनत्साऽाप यागसाधनमुत्तमम् । प्रत्याहारः प्रशस्तोऽयं सेवितो योगिभिः सदा ॥५॥

अष्टादशसु यद्वायोर्मर्मस्थानेषु धारणम् । स्थानात्स्थानात्समाकृष्य प्रत्याहारो निगद्यते ॥६॥

अश्विनो च तथा बूतां गागि देवभिषग्वरौ । मर्मस्थानानि सिद्धचर्यं शरीरे योगमोक्षयोः ॥७॥ conscious] effort i elf, and as the self. f] Yoga. For all bei prough the mind, de preatest Yogic prom one point to and the Ashvini Kuman poken thus of the v

11: A list of the e

तानि पादाः

चित्यो पायुमू

नाभिइ तालुमूः

भ्रुवोर्म मर्मस्थ

ishall explain all of the coes, the ankles and in of the anus, then the coemd neck pit, Gargi. I middle of (the point be Gargi), these are the

2-20: The distance

पादान गुल्फा

जङ्घम चित्यो

जान्वो ऊरुमध

The word used here is "Bal ature of the senses, they are i

The eight limbs of Yoga have been classified as (Bahya) external or gross and (Abyantara) internal or subtle and are here presented in order, gross to subtle. The first four limbs involve our behaviour, personal discipline, the body and breathing. These limbs are more external (Bahya). The last four limbs involve control of the senses and the mind, and are more internal (Abhyantara). These eight have been called limbs, for we can not separate the body, breath, mind and the senses. They influence one another greatly and are always together.

The difference between Yoga Yajnavalkya and Patanjala yoga darsana with respect to Pratyahara is as follows. Patanjali defines Pratyahara simply as a result and he describes no specific practices. In contrast, Yajnavalkya regards pratyahara as a means and proposes specific practices. Secondly, Yajnavalkya classifies the first four limbs as external and the latter four as internal, while yogasutras classify the first five as external and the last three as internal. The second chapter of the Yogasutras (Sadhana Pada) ends with the fifth limb, (Pratyahara). The third chapter (Vibhuti Pada) begins with the internal practices. Therefore, the commentator Vyasa says "The five gross limbs have been explained. Now Dharana, the internal limb, is to spoken of." However, the Yogasutras clearly explain that this classification of gross and subtle, or external and internal, is relative. For example, while the last three angas are internal in relation to the first five angas, they are external or gross in comparison to Nirbija Samadhi (YS III.7,8).

onscious] effort is said to be Pratyahara. Whatever you see, look upon all of it as [being] in the lf, and as the self. This is also called Pratyahara by great people who have realized [the essence Yoga. For all beings, the mental practice of the daily duties that are prescribed (by the Vedas), brough the mind, devoid of external actions - this is also said to be Pratyahara. This Pratyahara is he greatest Yogic practice and is praised and followed by Yogis always. Having drawn the Prana om one point to another, holding it in the 18 vital points (Marmasthanas) is spoken of as Pratyahara. the Ashvini Kumaras who are the best among the physicians of the celestials (Devas) have poken thus of the vital points in the body, for the attainment of liberation through Yoga.

ong Brahmir h are internal

11: A list of the eighteen vital points (Marmasthanas).

तानि सर्वाणि वक्ष्यामि यथावच्छु,णु सुव्रते । पादाङगुष्टौ च गुल्फौ च जङ्घामध्ये तथैव च ॥८॥

चित्योर्म्लं च जान्वोश्च मध्ये चोरुद्वयस्य च । पायुमूलं ततः पश्चाद्देहमध्यं च मेढ्कम् ॥९॥

नाभिश्च हृदयं गागि कण्ठकूपस्तथैव च। तालुमूलं च नासाया मूलं चाक्षणोश्च मण्डले ॥१०॥

भ्रुवोर्मध्यं ललाटं च मूर्घा च मुनिसत्तमे । मर्मस्थानानि चैतानि मानं तेषां पृथक् शृणु ॥११॥

shall explain all of them in an orderly manner. Listen, One who adheres to the Vedas! (Gargi) The big wes, the ankles and in the mid-shanks, the root of the calves, the knees, middle of the thighs, the root of the anus, then the center of the body (Dehamadhya), generative organ, the navel, the heart (Hrdaya) and neck pit, Gargi. Then, the root of the palate, the root of the nose, circular orb of the eyes, the middle of (the point between) the eyebrows, the forehead, and crown of the head. Best among Sages! Gargi), these are the vital points. Listen to their measurement one by one.

\$2-20: The distance between each of the vital points.

पादान्मानं तु गुल्फस्य सार्घाङ्गगुल्चतुष्टयम् । गुल्फाज्जङ्घस्य मध्यं तु विज्ञेथं तद्दशाङगुलम् ॥१२॥

जङ्घमध्याच्चित्योर्मूलं यत्तदेकादशाङगुलम् । चित्योर्मूलाद्वरारोहे जानुः स्यादङगुलिद्वयम् ॥१३॥

जान्वोर्नवाङगुलं प्राहुरूरुमध्यं मुनीरवराः । ऊरुमध्यात्तयाँ गागिँ पायुमूलं नवाङगुलम् ॥१४॥

 Patanjali defines iara as a means and ir as internal, while Sadhana Pada) ends re, the commentator

1.7,8).

i are here presented hese limbs are more

ntara). These eight ther greatly and are

the last three angas. The word used here is "Balat," which signifies intelligent effort rather than forceful suppression. That is, realizing the wavering sture of the senses, they are intelligently brought under control.

92

देहमध्यं तथा पायोर्मूलादधिङगुलद्वयम् । देहमध्यात्तथा मेढ्रं तद्वत्साधिङगुलद्वयम् ॥१५॥

मेढ़ान्नाभिश्च विज्ञेया गागि सार्धदशाङगुलम् । चतुर्दशाङगुलं नाभेह् नमध्यं च वरानने ॥१६॥

षडङगुलं तु हन्मध्यात्कण्ठकूपं तथैव च । कण्ठकूपाच्च जिह्वाया मूलं स्याच्चतुरङगुलम् ॥१७॥

नासामूलं तु जिह्वाया मूलाच्च चतुरङ्गगुलम् । नेत्रस्थानं तु तन्मूलादर्घाङ्गगुलमितीष्यते ॥१८॥

तस्मादर्घाङ्गगुलं विद्धि भ्रुवोरन्तरमात्मनः । ललाटास्यं भ्रुवोर्मध्यादूष्यं स्यादङगुलद्वयम् ॥१९॥

ललाटाद्व्योमसंज्ञं स्यादङगुलित्रयमेव हि ।

From the big toe the measure to the ankle is four and a half angulas. From the ankle to mid-shank, it is known as ten angulas. From mid-shank to the root of the calf - that [distance] is eleven angulas. One with a Beautiful Countenance, from the root of the calf the knee is two angulas. The greatest sages say that from the knee the mid-thigh is nine angulas. From the mid-thigh, the root of the anus is nine angulas. The center of the body (Dehamadhya) is two and a half angulas from the root of the anus. Similarly, from the center of the body (Dehamadhya) the generative organ is two and a half angulas. The navel is to be known as being ten and a half angulas [from the generative organ], Gargi! The center of the heart (Hrdaya) is fourteen angulas from the navel, One with a Beautiful Countenance! In the same manner the neck pit is six angulas from the center of the heart (Hrdaya). From the neck pit the root of the tongue will be four angulas. From the root of the tongue, the root of the nose is four angulas. From that root [of the nose], the place of the eye is said to be half an angula. From there know the middle of the eyebrows to be half an angula. From the middle of the eyebrows, the forehead will be two angulas upwards. From the forehead, the crown of the head will be three angulas only.

20-21: The Prana must be focussed and held in the vital points.

स्थानेष्वेतेषु मनसा वायुमारोप्य धारयेत् ॥२०॥

स्थानात्स्थानात्समाकृष्य प्रत्याहारं प्रकुर्वतः । सर्वे रोगा विनश्यन्ति योगाः सिद्धचन्ति तस्य वै ॥२१॥

One must focus and retain the Prana, by the mind, (with the help of the mind) in these vital points. For the name of the name

2-30: Detailed to anothe

व

স

स **ध**

ਕ ਲ

Υ,

ने

ना जि

कः ना

देह क

> বি জন

> गुर स्थ

Some Yogis, who are Countenance, (Gargi), leld by the mind from from the crown of the lorehead, one must focus it in ce of the nose. From the roranal from the root of trana from the neck put the from the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel, at the lore and from the root of the navel.

Detailed description of the procedure of drawing the Prana from one vital point to another.

> वदन्ति योगिनः केचिद्योगेषु कुशला नराः। प्रत्याहारं वरारोहे श्रृणु त्वं तद्वदाम्यहम् ॥२२॥

सम्पूर्णकुम्भवद्वायुमङ्गुष्ठान्मूर्धमध्यतः । धारयेदनिलं बुद्धचा प्राणायामप्रचोदितः ॥२३॥

व्योमरन्घात्समाकृष्य ललाटे धारयेत्पुनः । ललाटाद्वायुमाकृष्य भ्रुवोर्मध्ये निरोध्येत् ॥२४॥

भूवोर्मध्यात्समाकृष्य नेत्रमध्ये निरोधयेत् ।

नेत्रात्प्राणं समाकृष्य नासामूले निरोधयेत् ॥२५॥

नासामूलात् जिह्वाया मूले प्राणं निरोधयेत् । जिह्वामूलात्समाकृष्य कण्ठमूले निरोधयेत् ॥२६॥

कण्ठमूलात्तु हृन्मध्ये हृदयान्नाभिमध्यमे । नाभिमध्यात्पुनर्मेढ्रे मेढ्राद्वह् न्यालये ततः ॥२७॥

देहमध्याद्गुदे गागि गुदादेवोरुमूलके । ऊरुमूलात्तयोर्मध्ये तस्माज्जान्वोनिरोषयेत् ॥२८॥

चितिमूले ततस्तस्माज्जङ्घयोर्मध्यमे तथा। जङ्घामध्यात्समाकृष्य वार्युं गुल्फे निरोधयेत् ॥२९॥

गुल्फादङगुष्ठयोर्गागि पादयोस्तन्निरोधयेत् । स्थानात्स्थानात्समाक्रष्य यस्त्वेचं घारयेत्स्धीः ॥३०॥

some Yogis, who are experts in Yoga, speak of [another] Pratyahara. Listen, One with a Beautiful Countenance, (Gargi), I will tell you [about] that. During the practice of Pranayama, the Prana must be eld by the mind from the big toe to the crown of the head, like a totally filled pot. Drawing [the Prana] from the crown of the head, one must focus it in the forehead. Again, drawing the Prana from the orehead, one must focus it between the eyebrows. Drawing [the Prana] from the centre of the eyebrows one must focus it in centre of the eyes. Drawing the Prana from the eyes, one must focus it in the root of the nose. From the root of the nose, one must focus the Prana in the root of the tongue. Drawing [the Prana] from the root of the tongue, one must focus it in the base of the throat (neck pit). Drawing the ital points. For Frana from the neck pit, one must focus it in center of the Hrdaya, from the center of Hrdaya in the lestroyed. For tenter of the navel, again from the centre of the navel in the generative organ and then from the tenerative organ in the abode of fire (Dehamadhya), from the Dehamadhya, Gargi, in the root of the nus and from the root of the anus in the [mid-]thighs, then from the mid-thigh in the centre of the

id-shank, it is angulas. One test sages say anus is nine t of the anus. half angulas.], Gargi! The untenance! In n the neck pit e nose is four m there know rehead will be nly.

knees. Then, [from the knee] one must focus the Prana in the root of the calf, from there in the middle haling the air throug of the shank, and drawing [the Prana] from the middle of the shank in the ankle. From the ankle, Gargi, one must focus it (the Prana) in the big toes of the feet.

30-31: The importance of this form of Pratyahara and the benefits attained by its practice.

स्थानात्स्थानात्समाकृष्य यस्त्वेघं धारयेत्सुधीः ॥३०॥

सर्वपापिवशुद्धात्मा जीवेदाचन्द्रतारकम् । एतत्तु योगसिध्द्यर्थमगस्त्येनापि कीर्तितम् ॥३१॥

The wise one who, drawing the Prana from point to point, focusses it in the above said manner, will be freed from all bondage and will live as long as the moon and the stars exist (will attain liberation). This [Pratyahara] is praised as the means for the fruition of Yoga even by Agastya, one of the great sages. Among the Pratyaharas, this one is considered as the best by yogis¹.

32-37: The means to freedom by drawing and focussing the Prana at some vital points.

प्रत्याहारेषु सर्वेषु प्रशस्तमिति योगिभिः । नाडीभ्यां वायुमापूर्यं कुण्डल्याः पाद्ययोः क्षिपेत् ॥३२॥

धारयेद्युगपत्सोऽपि भवरोगाद्विमुच्यते । पूर्वंवद्वायुमारोप्य हृदयव्योम्नि धारयेत् ॥३३॥

सोऽपि याति वरारोहे परमात्मपदं नरः । व्याघयः कि पुनस्तस्य बाह्याभ्यन्तरवर्तिनः ॥३४॥

नासाभ्यां वायुमारोप्य पूरियत्वोदरस्थितम् । भ्रुवोर्मध्याद्दृशोः पश्चात्समारोप्य समाहितः ॥३५॥

धारयेत्क्षणमात्रं वा सोऽपि याति परां गतिम् कि पुनर्बेहुनोक्तेन नित्यं कर्म समाचरन् ॥३६॥

आत्मनः प्राणमारोप्य भ्रुवोर्मध्ये सुषुम्णया । यावन्मनो लयत्यस्मिस्तावत्संयमनं कुरु ॥३७॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये सप्तमोऽध्यायः॥

haling the air throughd retain [it there]. It cusses the Prana in he highest state. Whigh through both nosting the eyebrows, to the outline of the eyebrows attains the highes he Sushumna in the

FROM

Big toe

Ankle
Mid shank
Root of calf
Knee
Mid thigh
Root of anus
Center of body
Generative orgar
Navel
Heart
Neck pit
Root of tongue
Root of nose
Eye
Middle of eyebre

Forehead

¹ This is called "Vayu Pratyahara." Pratyahara, combined with the practice of Pranayama, is explained here as involving the techniques of stepped exhale and suspension after exhalation. This practice is used while practicing Nadisodana pranayama in Sandhyavandanam, a ritual performed three times a day. Therefore, Vayu Pratyahara is considered of utmost importance. Some of the other types of Pratyahara are more strictly a mental practice. Thus, there are two different methods of the practice of Pratyahara, either with or without Pranayama.

actice.

he middle haling the air through the Nadis, one must focus the Prana on the sides of the Kundalini simultaneously cle, Gargi, d retain [it there]. He (one who does so) is freed from bondage. One who, as said before, draws and cusses the Prana in the internal space of the heart, he too, One with a Beautiful Countenance, reaches highest state. What then are diseases, external and internal, to him? [The one who,] inhaling the through both nostrils, filling the belly (chest and abdominen), and then, drawing it from the centre the eyebrows, to the back of the eyes, with a focussed mind, retains [it there] even for a second, he attains the highest state. Why say more? Doing all your daily duties, focussing the Prana, through e Sushumna in the center of the eyebrows, control it there till the mind is totally absorbed.

d manner, will attain Agastya, ogis1.

ıts.

FROM	то	DISTANCE (In Angulas
Big toe	Ankle	4.5
ankle	Mid shank	10
Iid shank	Root of calf	11
oot of calf	Knee	2
Knee	Mid thigh	9
Mid thigh	Root of anus	9
Root of anus	Center of body	2.5
Center of body	Generative organ	2.5
Generative organ	Navel	10.5
Navel	Heart	14
Heart	Neck pit	6
Neck pit	Root of tongue	4
Root of tongue	Root of nose	4
Root of nose	Eye	0.5
Eye	Middle of eyebrows	0.5
Middle of eyebrows	Forehead	2
Forehead	Crown of the head	3

the techniques ihyavandanam, : other types of , either with or

Chapter VIII

A	tline
() U	unie

ta Caraci	
	Yajnavalkya begins to explain the five types of Dharana
4:	Two different definitions of Dharana
-6:	The five types of Dharana
-8:	The regions of the five forms of matter in the body
-13:	Another opinion on the region of the five forms of matter in the body
ı 4-15 :	The Deities to be meditated upon in each of the five regions
15-25:	Procedure, duration, and results of the five Dharanas
26-27:	Dissolution of effects by tracing them back to their respective causes
28-30:	Another opinion - that the Pranava alone can be used to bring about this involution
30-31:	Yajnavalkya instructs Gargi to personally experience this involution using the Pranava and the practice of Pranayama
32-35:	The three Doshas attain balance by the practice of Pranayama itself
36-39:	All diseases, arising from the imbalance of any of the Doshas, are cured by the practice of Dharana (using Pranayama)
39-40:	Instruction to Gargi to practise Dharana along with her daily duties

अष्टमोऽध्यायः ॥

1: Yajnavalkya begins to explain the five types of Dharana.

याज्ञवल्क्य उवाच---

अथेदानीं प्रवक्ष्यामि घारणाः पंच तत्त्वतः । समाहितमनास्त्वं च शृणु गागि तपोधने ॥१॥

Yajnavalkya said, "Now, I shall explain the five types of Dharana in essence. Gargi, One whose Wealth is Penance, you too listen with a focussed mind.

2-4: Two different definitions of Dharana.

यमादिगुणयुक्तस्य मनसः स्थितिरात्मनि । धारणेत्युच्यते सद्भिः शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः ॥२॥

अस्मिन्ब्रह्मपुरे गागि यदिदं हृदयाम्बुजम् । तस्मिन्नेवान्तराकाशे यद्वाह्याकाशधारणम् ॥३॥

एषा च धारणेत्युक्ता योगशास्त्रविशारदैः । तान्त्रिकैर्योगशास्त्रज्ञैविद्वद्भिरुच सुशिक्षितैः ॥४॥

The absorption of the mind (in the self), of one endowed with the qualities of Yama etc.¹ is said to be Dharana² by those who have known the essence of the scriptures. Gargi, the heart lotus contains all the space that is outside³. Gargi, in this [body, which is the] abode of the Brahman, in that subtle, internal space in the heart lotus, the external space arises. The above said is said to be Dharana by the ones conversant in the Yogic scriptures, by the ones who follow the Tantras, the ones who have realized the essence of the Yogic scriptures, and by the experts and scholars.

5-6: The five types of Dharana.

धारणाः पंचधा प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः पृथक् श्रृणु । भूमिरापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ॥५॥ एतेषु पंचदेवानां धारणं पंचधोच्यते ।

1. Only when all the previously described limbs, from Yama to Pratyahara, are practised, will the Nadis be cleansed and the practitioner three to the navel is the mere imagination.

2. Here, Dharana is not defined as a supervised limbs, from Yama to Pratyahara, are practised, will the Nadis be cleansed and the practitioner three to the navel is the mere imagination.

tharana is said to be we deities (Devas), 1 aid to be the five type

8: The regions of

पा

आ

आ

आ

आः

From the feet to the kn he region of Water. The of the heart to [the point the eyebrows to the cru

4-13: Another opinion.

अत्र

आः

नार्ग

आग

लल

अय्

यदि

अयु

302

On this subject, some of thees to the navel is the of Fire. From the neck of the head (Brahmarar known the essence of the fire which is the caus the effect? This is seen

The elements are linked by ca

^{2.} Here, Dharana is not defined as focussing the mind on anything external or internal, as in the Yogasutras, but as absorption in the known the essence of the second of

^{3.} This concept of the external space arising from the internal space can be understood through our experience as we awake. Every morning, as we awake from sleep, the first thought is the "I" thought. Then follow "mine" and all the other associated memories. Our perception of the world is based on these thoughts. Our cognizance of the outside world, which we are not aware of during sleep, in many Upanishads, such as the Chandogya Upanishad and the Taittriya Upanishad.

harana is said to be of five types. Listen to all of them separately (one by one). The Dharana on the we deities (Devas), five forms of the the Divine in (the regions of) earth, water, fire, air and space are aid to be the five types.

8: The regions of the five forms of matter in the body.

पादादिजानुपर्यन्तं पृथिवीस्थानम्च्यते ॥६॥ आजानोः पायुपर्यन्तमपां स्थानं प्रकीतितम् । आपायोर्ह् दयान्तं यद्विह्मस्थानं तदुच्यते ॥७॥

आहृन्मध्याद्भुवोर्मध्यं यावद्वायुकुलं स्मृतम् । आभ्रूमध्यात्तु मूर्घान्तमाकाशमिति चोच्यते ॥८॥

from the feet to the knees is said to be the region of Earth. From the knees to the anus is spoken of as he region of Water. The region from the anus to the heart, it is said to be that of Fire. From the centre f the heart to [the point] between the eyebrows is thought of as the region of Air. From the centre of he eyebrows to the crown of the head (Brahmarandhra), it is said to be [the region] of Space.

13: Another opinion on the region of the five forms of matter in the body. Refutation of this opinion.

अत्र केचिद्वदन्त्यन्ये योगपण्डितमानिनः । आजानोर्नाभिपर्यन्तमपांस्थानमिति द्विजाः ॥९॥

नाभिमध्याद्गलान्तं यद्वह्निस्थानं तदुच्यते । आगलातु लेलाटान्तं वायुस्थानमितीरितम् ॥१०॥

ललाटाद्रन्धपर्यन्तमाकाशस्थानमुच्यते । अयुक्तमेतदित्युक्तं शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः ॥११॥

यदि स्याज्ज्वलनस्थानं देहमध्ये वरानने । अयुक्ता कारणे वह्नौ कार्यरूपस्य संस्थितिः ॥१२॥

कार्यकारणसंयोगे कार्यहानिः कथं भवेत् । दृष्टं तत्कार्यरूपेषु मृदात्मकघटादिषु ॥१३॥

:.1 is said to be contains all the

subtle, internal na by the ones ive realized the

i, One whose

as absorption in the

as we awake. Every ated memories. Our vare of during sleep, concept is discussed

On this subject, some other Brahmins who think themselves to be Yogic scholars say that from the Inces to the navel is the region of Water. [The region] from the navel to the neck is said to be the region 1 may turn out to be fire. From the neck to the forehead is said to be the region of Air. From the forehead to the crown of the head (Brahmarandhra) is said to be the region of Space. But it is said by the ones who have known the essence of the Sastras that this [opinion] is not proper. If the region of fire is in the center of the body (Dehamadhya), One with a Beautiful Countenance(Gargi), the manifestation of the effect, in fire which is the cause, is not right. In the union of cause and effect, how can there occur a loss of e effect? This is seen in effects like pots made of mud etc.

The elements are linked by cause and effect relationship. Here the effect will be in the place of the cause.

14-15: The Deities to be meditated upon in each of the five regions.

पृथिव्यां धारयेद्गार्गि ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् । विष्णुमप्स्वनले रुद्रमीश्वरं वायुमण्डले ॥१४॥

सदाशिव तथा व्योम्नि धारयेत्सुसमाहितः।

Gargi, in [the region of] Earth, one must meditate on Brahma or an epithet of Brahma, (Parameshti) in the region of Water on Vishnu, in the region of Fire on Rudra, in the region of Air on Isvara. In the ho grants boons, who

15-25: Procedure, duration, and results of the 5 Dharanas.

पश्चिव्यां वायुमास्थाय लकारेण समन्वितम् ॥१५॥

ध्यायंश्चतुर्भुजाकारं ब्रह्माणं सृष्टिकारणम् । धारयेत्पंच घटिकाः पृथिवीजयमाप्नुयात् ।।१६॥

वारुणे वायुमारोप्य वकारेण समन्वितम् । स्मरन्नारायणं सौम्यं चतुर्बाहुं किरीटिनम् ॥१७॥

शुद्धस्फटिकसंकाशं पीतवाससमच्युतम्। धारयत्पंच घटिकाः सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥१८॥

वहाँ चानिलमारोप्य रेफाक्षरसमन्वितम् । त्र्यक्षं वरप्रदं रुद्रं तरुणादित्यसिक्षभम् ।।१९॥

भस्मोघ्दूलितसर्वांगं सुप्रसन्नमनुस्मरन् । धारयेत्पंच घटिकाः विह्ननासौ न दह्यते ॥२०॥ मास्त मास्तस्थाने यकारेण समन्वितम् । धारयेत्पंच घटिकाः वायुवद्व्योमगो भवेत् ॥२१॥

आकाशे वायुमारोप्य हकारोपरि शकरम् । बिन्दुरूपं महादेवं व्योमाकारं सदाशिवम् ॥२२॥

शुद्धस्फटिकसंकाशं बालेन्दुघृतमौलिनम् । पंच वक्त्रयुतं सौम्यं दशबाहुं त्रिलोचनम् ॥२३॥

सर्वायुघोद्यतकरं सर्वाभरणभूषितम् । उमार्घदेहं वरदं सर्वकारणकारणम् ॥२४॥

मनसा चिन्तयन्यस्तु मुहूर्तमि घारयेत्। स एव मुक्त इत्युक्तस्तान्त्रिकेषु सुशिक्षितैः ॥२५॥

e one who focusses the creator, portrayed w stery over Earth.

he one who focusses the ho has four hands and llow garment, who is

neared with holy ash, v Fire.

he one who focusses Irdhanarishvara¹, who i is hand, who is the prim ours, can move in space he one who focusses the hind, on Sankara (an epi the greatest of the Dev ears the crescent moon tains it (the prana) even redom by those well ve

5-27: Dissolution of e

एतदुः

तस्मि युक्ती

Pargi! Best among those ere. Dissolving the man bsorbing the Prana and oncentrated mind, one i

8-30: Another opinior

Ardhanarishvara is a conjoint fil

be one who focusses the Prana in [the region of] Earth, with the Bija "Lam", meditating upon Brahma Creator, portrayed with four hands, and retains it (the prana) for two hours (five Ghatikas) attains astery over Earth.

he one who focusses the Prana in the region of Water, with the Bija "Vam," meditating on Narayana ho has four hands and a crown, who is pleasing whose hue is like that of a pure crystal, who wears a blow garment, who is beyond change, and retains it (the Prana) for two hours becomes free from all seases.

on Isvara. In the ed mind.

(Parameshti) in one who focusses the Prana in the region of Fire, with the Bija "Ram," meditating upon Rudra ho grants boons, who has three eyes, whose hue is like that of the rising sun, whose entire body is neared with holy ash, who is gracious, and retains it (the Prana) for two hours is not burnt or affected Fire.

he one who focusses the Prana in the region of Air, with the Bija "Yam," meditating on rdhanarishvara¹, who is adorned with all the various kinds of ornaments, who bears all weapons in s hand, who is the primeval cause for everything, who grants boons, and retains it (the Prana) for two burs, can move in space, like air [moves in space].

he one who focusses the Prana in the region of Space, with the Bija "Ham," meditating, using the hind, on Sankara (an epithet of Shiva), who is always auspicious, who is in the form of a Bindu, who the greatest of the Devas, who is represented by Space, whose hue is like that of a pure crystal, who cars the crescent moon on his head, who has ten arms, five heads and three eyes, who is pleasing, and tains it (the prana) even for 90 minutes (one Muhurtam) - such a person alone is said to have attained seedom by those well versed in the Tantric scriptures.

6-27: Dissolution of effects by tracing them back to their respective causes.

एतदुक्तं भवत्यत्र गागि ब्रह्मविदां वरे । ब्रह्मादिकार्यरूपाणि स्वे स्वे संहृत्य कारणे ॥२६॥

तस्मिन्सदाशिवे प्राणं चित्तं चानीय कारणे । युक्तचित्तस्तदात्मानं योजयेत्परमेश्वरे ॥२७॥

Cargi! Best among those who have Realized the Brahman! This is [the essence of] what is said here. Dissolving the manifestations, like the forms such as Brahma etc. in their respective causes, bsorbing the Prana and the mind in that Sadashiva who is the cause [for everything], with a oncentrated mind, one must unite the self with the Divine.

8-30: Another opinion - that the Pranava alone can be used to bring about this involution.

अस्मिन्नथें वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्वराः । प्रणवेनेव कार्याणि स्वे स्वे संहत्य कारणे ॥२८॥

Ardhanarishvara is a conjoint figure of Shiva and Parvati, with the male form on the right side and female form on the left.

प्रणवस्य तु नादान्ते परमानन्दविग्रहम् । ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णिपगलम् ॥२९॥

चेतसा संप्रपश्यन्ति सन्तः संसारभेषजम् ।

In this matter, other Yogis who are the greatest among those who have realized the Brahman, say that "Dissolving the manifestations in their respective causes [by] using the Pranava itself, the realized people with a clear mind, at the end of the sound of the Pranava, perceive the Self, the eternal, unchanging Brahman, which is the personification of bliss and which is the cure for bondage¹, in a hue of red and black."

30-31: Yajnavalkya instructs Gargi to personally experience this involution using the Pranava and the practice of Pranayama.

त्वं तस्मात्प्रणवेनैव प्राणायामैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥३०॥

ब्रह्मादि कार्यरूपाणि स्वे स्वे संहत्य कारणे । विशुद्धचेतसा पश्य नादान्ते परमेश्वरम् ॥३१॥

Therefore, you too perceive the Divine, by practicing Pranayama in threes and threes2, dissolving the three who always do manifestations like the forms such as Brahma etc., in their respective causes [by] using the Pranava hoshas are destroye itself, with a clear mind, at the end of the sound [of the Pranava].

32-35: The three Doshas attain balance by the practice of Pranayama itself.

अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्वराः । भिषग्वरा वरारोहे योगेषु परिनिष्ठिताः ॥३२॥

शरीरं तावदेवं तु पंचभूतात्मकं खलु । तदेतत्तु वरारोहे वातिपत्तकफात्मकम् ॥३३॥

वातात्मकानां सर्वेषां योगेष्वभिरतात्मनाम् । प्राणसंयमनेनैव शोषं याति कलेवरम् ॥३४॥

पित्तात्मकानां त्वचिरान्न शुष्यति कलेवरम् । कफात्मकानां कायश्च सम्पूर्णस्त्वचिराद्भवेत् ॥३५॥

One with a Beautiful Countenance! (Gargi) In this matter, other Yogis, who are the greatest among those who have realized the Brahman, who are the greatest physicians, and who are experts on Yoga say [thus]. The body is made up of the five forms of matter is it not, one with a Beautiful Countenance(Gargi)? That body also has the three Doshas (Vata, Pitta and Kapha).

or those in whom e practice of Prai nd the body of the

6-39: All diseas of Dharan

for one who does bharana on the asp

9-40: Instruction

Only through the cc ou too, One with a Po Dharana in a pro

Another recension reads The imbalance of the thr n the regions of the five c pranayama and the dosl

Up to this point, Yajnavalkya has described Dharana on deities with form (Saguna) and other attributes. Now, Dharana devoid of attributes (Nirguna)and using Om is described.

² This refers to three rounds of 6 breaths each, practised three times a day (in the morning, afternoon and evening).

or those in whom Vata is dominant, who are absorbed in [the practice of] Yoga, the body dries up by e practice of Pranayama itself. For those in whom Pitta is dominant, the body does not dry up easily nd the body of those in whom Kapha is dominant becomes complete (well nourished) quickly.

39: All diseases, arising from the imbalance of any of the Doshas, are cured by the practice of Dharana (using Pranayama).

धारणं कुर्वतस्त्वग्नौ सर्वे नश्यन्ति वातजाः । पार्थिवांशे जलांशे च धारणं कुर्वतः सदा ॥३६॥

नश्यन्ति क्लेष्मजा रोगा वातजाक्चाचिरात्तथा । व्योमांशे मारुतांशे च धारणं कुर्वतः सदा ॥३७॥

त्रिदोषजनिता रोगा विनश्यन्ति न संशयः । अस्मिन्नर्थे तथाब्रूतामश्विनौ च भिषग्वरौ ॥३८॥

प्राणसंयमनेनैव त्रिदोषशमनं नृणाम् ।

or one who does Dharana on Fire, all [diseases] caused by Vata perish. For one who always does harana on the aspects of Earth and Water, diseases arising from Kapha and Vata perish soon¹. For solving the who always does Dharana on the aspects of space and air, diseases arising from any of the three ne Pranava shas are destroyed. In this matter, the Ashvinis who are the best among physicians say thus².

9-40: Instruction to Gargi to practise Dharana along with her daily duties.

तस्मात्त्वं च वरारोहे नित्यं कर्म समाचर ॥३९॥ यमादिभिश्च संयुक्ता विधिवद्धारणं कुरु ॥४०॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये अष्टमोऽध्यायः ।

only through the control of Prana is there a balancing of the three Doshas in [all] humans. Therefore ou too, One with a Beautiful Countenance, (Gargi) do your daily duties (in accordance with the Vedas). to Dharana in a proper manner, observing all the Yamas etc. (all the preceeding limbs of Yoga).

atest among erts on Yoga a Beautiful

i, say that

: realized ichanging of red and

Pranaval

Another recension reads here: "those caused by Vata and Pitta perish."

104

he imbalance of the three doshas can be corrected, and diseases can be cured using the practice of Dharana, by focussing the mind the regions of the five elements in the body, along with the practice of pranayama. Learn the relationship between different types pranayama and the doshas from a teacher.

Division of Body into Various Regions Representing Forms of Matter and the Seed letter mantras

Yoga Yajnavalkya, Chapter VIII (6-8)

REGION	FORM OF MATTER	MANTRA	
Feet to knees	Earth		
Knees to generative organ	Water	Lam	
Generative organ to heart		Vam	
Heart to center of eyebrows	Fire	Ram	
	Air	Yam	
Center of eyebrows to crown of the head	Space	Ham	

Mantra Mahodadhi I-Pranayamavidhi (14-18) (The ocean of Mantras - Pranayama procedure)

EODA OF MARKET		
FORM OF MATTER	MANTRA	0-
Earth	Lam	12-
Water		
Fire		18-
		1
Space	Ham	25-
		Earth Lam Water Vam Fire Ram Air Yam

Mantra Mahod	ladhi (I.14-18)
	SPACE
=	AIR
	FIRE
	WATER
	EARTH
and the same of th	EAR

Yoga Yajnaval	kya (VIII.6-8)
	SPACE
	AIR
	FIRE
	WATER
	EARTH

<u>Dutline</u>

Yajna Defin

The n

dhyan

The p

Descr **3-9**:

> 1: Anoth

8: Dhyar Naray

24: Dhyar Vaisva

30: Dhyan sun

Dhyan

Anoth self in

Benefi

32-34: Dhyan

35-39:

0-32:

40-41:

42-44: Instruc

Chapter IX

ter mantras

NTRA DI	<u>utline</u>	
am		Yajnavalkya begins his discourse on Dhyana
tam :		Definition of Dhyana. The two types of Dhyana: with attributes (Saguna dhyana) and without attributes (Nirguna dhyana)
łam łam		The number of types in each form of Dhyana
		The prerequisites for performance of Dhyana
	9:	Description of Dhyana without attributes(Nirguna dhyana)
NTRA)-11:	Another similar form of Dhyana without attributes (Nirguna dhyana)
	2-18:	Dhyana with attributes (Saguna dhyana) on the Divine in the form of Narayana
Vam Ram	8-24:	Dhyana with attributes (Saguna dhyana) on the Divine in the form of Vaisvanara Agni in one's own body
Yam Ham	25-30:	Dhyana with attributes (Saguna dhyana) on the Divine in the disc of the sun
8)	i0-32:	Dhyana on one's self
	2-34:	Dhyana on the Divine in the space between the eyebrows
<u>E</u>	5-39:	Another form of Dhyana with attributes (Saguna dhyana) on one's own self in the heart-lotus
	10-41:	Benefits of the performance of Dhyana
	12-44:	Instruction to Gargi to practice Dhyana, along with her daily duties
TER		
н		

Explanation of Dhy

is the cause for all.

entire world, which

and perceptible, wh which is omniprese (Nirguna) by those

1: Yajnavalkya begins his discourse on Dhyana.

याज्ञवल्क्य उवाच--

अथ घ्यानं प्रवक्ष्यामि श्रृणु गागि वरानने । घ्यानमेव हि जन्तूनां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥१॥

Now, I will explain Dhyana. Gargi, One with a Beautiful Countenance, listen to me. Dhyana alone is the cause for bondage or freedom of all beings1.

Definition of Dhyana. The two types of Dhyana: Saguna (with attributes) and Nirguna (without attributes).

ध्यानमात्मस्वरूपस्य वेदनं मनसा खलु । सगुणं निर्गुणं तच्च सगुणं बहुशः स्मृतम् ॥२॥

pure, firm, and all pe Dhyana is to know (realize) the self through the mind². Dhyana may be devoid of qualities or attribute middle or end (whi (Nirguna) or with qualities or attributes (Saguna). Dhyana with qualities or attributes (Saguna) is subtle, formless, where the contraction of the further thought to be of several types. cannot be perceived

3: The number of types in each form of Dhyana.

पंचोत्तमानि तेष्वाहुर्वेदिकानि द्विजोत्तमाः। त्रीणि मुख्यतमान्येषामेकमेव हि निर्गुणम् ॥३॥

Among these, the best among Brahmins say that five [types] which are in accordance with the 10-11: Another si Vedas, are important. Among them, three are most important, and Dhyana devoid of attributes (Nirguna) is only one.

4: The prerequisites for performance of Dhyana.

मर्मेस्थानानि नाडीनां संस्थानं च पृथक्पृथक् । वायूनां स्थानकर्माणि ज्ञात्वा कुर्वात्मवेदनम् ॥४॥

After knowing properly the Marmasthanas, the position of the Nadis and the position and function of the Vayus³, undertake the realization of the self.

Otherwise, through i bliss, in a red and bla Brahman, which is t

¹ It is important to note that meditation can lead to bondage, since we become what we think.

² The same concept is voiced in the Bhagavad Gita VI.5.

³ Yajnavalkya again emphasizes that, if Dhyana is to succeed, one must be well versed in all the practices discussed in the previous

The same concept is exp

All these descriptions hav

9: Description of Dhyana without attributes (Nirguna).

एक ज्योतिर्मय शुद्धं सर्वगं व्योमवद्दृढम् । अव्यक्तमचलं नित्यमादिमध्यान्तर्वाजतम् ॥५॥

स्थूलं सूक्ष्ममनाकारमसंस्पृश्यमचाक्षुषम् । न रसं न च गन्धास्यमप्रमेयमनौपमम् ॥६॥

आनन्दमजरं नित्यं सदसत्सर्वकारणम्। सर्वाधारं जगद्रपममूर्तमजमव्ययम् ॥७॥

अदृश्यं दृश्यमन्तःस्थं वहिःस्थं सर्वतोमुखम् । सर्वदृक्सर्वतःपादं सर्वस्पृक् सर्वतःशिरः ॥८॥

ब्रह्म ब्रह्ममयोऽहं स्यामिति यद्वेदनं भवेत् । तदेतित्रगुणं ध्यानमिति ब्रह्मविदो विदुः ॥९॥

ites (Saguna) is

Dhyana alone i

) and Nirguna

Explanation of Dhyana without attributes (Nirguna Dhyana). I am the Brahman which is effulgent, pure, firm, and all pervading like space, which is unmanifest, steady and eternal, which has no beginning, ties or attributes middle or end (which is not subject to the cycle of birth, existence and death), which is gross and subtle, formless, which can not be touched or seen by the eyes, which is beyond taste and smell, which cannot be perceived by any means, which is unequalled, which is blissful, imperishable, eternal, which is the cause for all, both manifest and unmanifest, which is the basis for everything, pervading the entire world, which is formless, which has no birth and is devoid of change, which is imperceptible and perceptible, which is present inside and outside, which exists in all forms and is all-pervading, and which is omnipresent and omnipotent. Such realization is known to be Dhyana without attributes, (Nirguna) by those who have realized the Brahman.

dance with the 10-11: Another similar form of Dhyana without attributes (Nirguna). id of attributes

अथवा परमात्मानं परमानन्दविग्रहम् । गुरूपदेशादिज्ञाय पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥१०॥

ब्रह्म ब्रह्मपुरे चास्मिन्दहराम्बुजमध्यमे । अभ्यासात्सम्प्रपश्यन्ति सन्तः संसारभेषजम् ॥११॥

and function of

Otherwise, through initiation from a Guru, having understood the Divine, who is the personification of bliss, in a red and black form², in this residence of the Brahman (in this body), Seers clearly realize the Brahman, which is the cure for bondage, in the centre of the heart-lotus through continuous practice.

ussed in the previous

The same concept is expressed in the Bhagavad Gita in many verses, for example, XII.13,14

All these descriptions have significance in the Vedic tradition.

12-18: Dhyana with attributes (Saguna) on the Divine in the form of Narayana.

हृत्पद्मेऽष्टदलोपेते कन्दमध्यात्समुित्यते । द्वादशाङ्गगुलनालेऽस्मिश्चतुरङ्गगुलमुन्मुखे ॥१२॥

प्राणायामैर्विकसिते केसरान्वितकर्णिके । वासुदेवं जगन्नायं नारायणमजं हरिम् ॥१३॥

चतुर्भुजमुदाराङ्गं शङ्खचकगदाधरम्। किरीटकेयूरधरं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥१४॥

श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं पूर्णचन्द्रनिभाननम् । पद्मोदरदलाभोष्ठं सुप्रसन्नं शुचिस्मितम् ॥१५॥

शुद्धस्फटिकसंकाशं पीतवाससमच्युतम् । पद्मच्छविपदद्वन्द्वं परमात्मानमव्ययम् ॥१६॥

प्रभाभिर्भासयदूषं परितः पुरुषोत्तमम् । मनसालोक्य देवेशं सर्वभूतहृदि स्थितम् ॥१७॥

सोऽहमात्मेति विज्ञानं सगुणं ध्यानमुच्यते ।

Description of Dhyana with attributes (Saguna). In the heart lotus with eight petals, rising from the petals, and Knowled

centre of the Kandasthana with a stalk of twelve angulas and facing four more angulas upwards, with filaments and pericarp, which has bloomed due to [the practice of] Pranayama¹, [who is known as] Narayana, Vasudeva, Hari, Vishnu, Achyuta (epithets), who is beyond birth, who is the Lord of the universe, who has four arms, whose form is pleasing, who bears a conch, discus and mace, who is adorned by armlets and a crown, whose eyes are like the petals of a lotus, who has the mole called Srivatsa² on his chest, with a face which has the beauty of the full moon, who has lips like the petals of a lotus, who is gracious, who has a charming smile, whose

hue is like that of a pure crystal, who wears a yellow garment, whose feet have the beauty of a lotus, who is unchanging, who is the Divine, who by his effulgence illuminates everything around him, who is the Supreme Being and is the Lord of the celestials, who is present in the heart of all beings - seeing him with the mind, with the realization that "He is I (the self)" or (I am your servant) is said to be Dhyana with attributes(Saguna).

¹ Note the continued importance placed upon the practice of Pranayama.

8-24: Dhyana wi own body.

In the center of the letals, and Knowled (Paramatma) as its baseffulgence, the entire one who is present e Vaishvanara, present is as steady as that of knowing in the middlike a bolt of lightning of a grain of rice, who known thus, the realist according to those Divine² (Vaishvanara

Note again the importance In the Bhagavad Gita, Lor The same concept has beer

² This represents the Goddess Lakshmi, as in the Vedic tradition the masculine and feminine aspects of the Divine are inseparable.

8-24: Dhyana with attributes on the Divine (Saguna) in the form of Vaisvanara Agni in one's own body.

हृत्सरोरुहमध्येऽस्मिन्प्रकृत्यात्मकर्कणिके ॥१८॥

अष्टैश्वर्यदलोपेते विद्याकेसरसंयुते । ज्ञाननाले बृहत्कन्दे प्राणायामप्रवोधिते ॥१९॥

विश्वाचिषं महाविह्नं ज्वलन्तं विश्वतोमुखम् । वैदवानरं जगद्योनि शिखातन्विनमीश्वरम् ॥२०॥

तापयन्तं स्वकं देहमापादतलमस्तकम् । निर्वातदीपवत्तस्मिन्दीपितं हव्यवाहनम् ॥२१॥

दृष्ट्वा तस्य शिखामध्ये परमात्मानमक्षरम् । नीलतोयदमध्यस्यविद्युल्लेखेव भास्वरम् ॥२२॥

नीवारशूकवद्रूपं पीतामं सर्वकारणम् । ज्ञात्वा वृश्वानरं देवं सोऽहमात्मेति या मितः ॥२३॥

सगुणेषूत्तमं ह्येतद्धधानं योगविदो विदुः । वैश्वानरत्वं सम्प्राप्य मुक्ति तेनैव गच्छति ॥२४॥

auty of a lotus, ound him, who beings - seeing nt) is said to be

In the center of the heart-lotus, which has the Seen (Prakrti)as its pericarp, the eight Siddhis as its ising from the petals, and Knowledge (Jnanam) as its filament, whose stalk is realization, which has the Divine Paramatma) as its base of origin, which has bloomed due to [the practice of] Pranayama¹. By whose effulgence, the entire world is luminescent, the great fire of knowledge which annihilates the ego, the one who is present everywhere, who is the cause of the world, who is effulgent, who is known as Vaishvanara, present in the form of a flame, whose form is luminescent from head to toe, whose flame is as steady as that of a lamp shining in a place without wind, who shines like fire, after seeing and knowing in the middle of the fine flame, the Divine (Paramatma), who is imperishable, resplendent like a bolt of lightning in the middle of a blue sea, whose hue is yellow and form is as slender as the tip of a grain of rice, who is the source of everything, the lord who is also known as Vaishvanara, having known thus, the realization that "He is I (the self), is the best among all qualities and this is Dhyana according to those well versed in Yoga. By this Dhyana itself, one attains unity with the Divine² (Vaishvanara Agni) and becomes liberated³.

Note again the importance given to Pranayama.

In the Bhagavad Gita, Lord Krishna refers to himself being present in one and all as the Vaishvanara Agni (XVI.14).

The same concept has been expressed in the Narayanavalli of the Taittriya Upanishad. In fact, the words used are strikingly similar.

110

25-30: Dhyana with attributes (Saguna dhyana) on the Divine in the disc of the sun.

अथवा मण्डले पश्येदादित्यस्य महाद्युतेः । आत्मानं सर्वजगतः पुरुषं हेमरूपिणम् ॥२५॥

हिरण्यश्मश्रुकेशं च हिरण्मयनखं हरिम् । कनकाम्बुजवद्वक्त्रं सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ॥२६॥

पद्मासनस्थितं सौम्यं प्रबुद्धान्जनिभाननम् । पद्मोदरदलाभाक्षं सर्वलोकाभयप्रदम् ॥२७॥

जानन्तं सर्वदा सर्वमुन्नयन्तं च धार्मिकान् । भासयन्तं जगत्सर्वं दृष्ट्वा लोकैकसाक्षिणम् ॥२८॥

सोऽहमस्मीति या बुद्धिः सा च ध्यानेषु शस्यते । एष एव तु मोक्षस्य महामार्गस्तपोधने ॥२९॥

ध्यानेनानेन सौरेण मुक्ति यास्यन्ति सूरयः ।

Another form of dhyana with attributes (Saguna Dhyana). Otherwise, one must see in the disc of the luminous sun, Hari (an epithet of Vishnu) who is the Self (Atma) of [all beings in] the whole world, who is golden in form, with golden hair, moustache and nails, who removes all sins, whose face is like a golden lotus, who is the basis for creation, sustenance and destruction, who is seated in Padmasana and is peaceful, whose face has the beauty of a fully bloomed lotus, whose eyes are like the leaves of a lotus, who is the protector of all the worlds, who is all-knowing at all times, who uplifts those who do their Dharma¹, who is illuminating the entire world, and who is a witness to all that goes on in the world. After seeing him, the realization that "He is I" or "I am your servant" is most praiseworthy among the various forms of Dhyana. This is the best way to freedom, One whose Wealth is Penance (Gargi)!

30-32: Dhyana on one's self.

श्रुवोर्मध्येऽन्तरात्मानं भारूपं सर्वकारणम् ॥३०॥

स्थाणुवन्मूर्षपर्यन्तं मध्यदेहात्समुत्थितम् । जगत्कारणमव्यक्तं ज्वलन्तममितौजसम् ॥३१॥

मनसालोक्य सोऽहं स्यामित्येतद्ध्यानमुत्तमम् ।

Wise men attain freedom by this Dhyana on the Divine in the sun. Seeing with the mind in the middle of the eyebrows, the Divine (Antaratma), which is effulgent, is the source of everything, which arises from the centre of the body and extends up to the head like a pillar, which is the basis of the world, which is causeless, which is effulgent, which is possessed of immeasurable splendour, the meditation that "He is I" is the best form of Dhyana.

Otherwise, seated with the intention Divine), gazing as Divine in the mide who is peaceful mperishable. I praiseworthy amo

2-34: Dhyana

5-39: Another

Beautiful Counter

Otherwise, in the visualizing it to unchanging, in a n on all sides by the inverted lotus wit limbs, with a tota eternal and uncha

Actions in accordance with the Vedas. (Varnashrama dharma)

sun.

2-34: Dhyana on the Divine in the space between the eyebrows.

अथवा बद्धपर्येन्द्रे शिथिलीकृतविग्रहे ॥३२॥

शिव एव स्वयं भूत्वा नासाग्रारोपितेक्षणः । निर्विकारं परं शान्तं परमात्मानमीश्वरम् ॥३३॥

भारूपममृतं ध्यायेद्भुवोर्मध्ये वरानने । सोऽहमेवेति या बुद्धिः साच ध्यानेषु शस्यते ॥३४॥

therwise, seated firmly in Padmasana, with the body relaxed, with the intention of uniting with Lord Shiva (one form of the pivine), gazing as the tip of the nose, one must meditate upon the pivine in the middle of the eyebrows, who is beyond any change, who is peaceful, who is the Lord, who is effulgent and mperishable. The realization that "He is I" is the most raiseworthy among the various forms of Dhyana, One with a Beautiful Countenance (Gargi)!

5-39: Another form of Saguna Dhyana on one's own self in the heart-lotus.

n the disc of the he whole world, hose face is like ed in Padmasana ike the leaves of ifts those who do it goes on in the

ost praiseworthy

'ealth is Penance

अथवाष्टदलोपेते कर्णिकाकेसरान्विते । उन्निद्रहृदयाम्भोजे सोममण्डलमध्यमे ॥३५॥

स्वात्मानमर्भकाकारं भोक्तुरूपिणमव्ययम् । सुधारसं विमुञ्चिद्धः शशिरिक्मिभरावृतम् ॥३६॥

षोडशच्छदसंयुक्तशिरःपद्मादधोमुखात् । निर्गतामृतघाराभिः सहस्राभिः समन्ततः ॥३७॥

प्लावितं पुरुषं तत्र चिन्तयित्वा समाहितः । तेनामृतरसेनैव साङ्गोपाङ्गकलेवरे ॥३८॥

अहमेव परं ब्रह्म परमात्माहमव्ययः । एवं यद्वेदनं तच्च सगुणं ध्यानमुच्यते ॥३९॥

Otherwise, in the fully bloomed heart lotus, having eight petals, and pericarp and filament, visualizing it to be] the centre of the disc of the moon, thinking of one's own self which is and in the middle unchanging, in a minute form, surrounded by the rays of the moon which emanate nectar, surrounded ing, which arises for all sides by the thousands of rays of nectar emanating from his head which is in the form of an inverted lotus with sixteen petals, surrounded by those nectar rays itself, in this body with all its ur, the meditation limbs, with a totally focussed mind, the realization that "I am the the Divine (Brahman),. I am eternal and unchanging." is said to be Saguna Dhyana.

asis of the world,

40-41: Benefits of the performance of Dhyana.

एवं ध्यानामृतं कुर्वन् षण्मासान्मृत्युजिद्भवेत् । वत्सरान्मुक्त एव स्याज्जीवन्नेव न संशयः ॥४०॥

जीवन्मुक्तस्य न क्वापि दुःखावाप्तिः कथंचन । कि पुनर्नित्यमुक्तस्य मुक्तिरेव हि दुर्लभा ॥४१॥

One who does Dhyana thus (in any one of the above said manners) for six months, vanquishes death. In one year, he undoubtedly becomes liberated, even when alive. One who has attained freedom is never afflicted by sorrow anywhere. Then why speak of the yogi who has realized his Self and is eternally free?

42-44: Instruction to Gargi to practice Dhyana, along with her daily duties.

तस्मात्त्वं च वरारोहे फलं त्यक्त्वैव नित्यशः। विधिवत्कर्म कुर्वाणा ध्यानमेव सदा कुरु ॥४२॥

अन्यानिप बहून्याहुर्घ्यानानि मुनिसत्तमाः । मुख्यान्युक्तानि चैतेभ्यो जघन्यानीतराणि तु ॥४३॥

सगुणं गुणहीनं वा विज्ञायात्मानमात्मिन । सन्तः समाधि कुर्वन्ति त्वमप्येवं सदा कुरु ॥४४॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये नवमोऽध्यायः ॥

Therefore, you too, Oh! one with a beautiful countenance! (Gargi), doing all your prescribed actions, having relinquished the desire for the results, do Dhyana at all times.

Great sages have spoken of many other types of Dhyana. But the most important ones have been described above and the others are not as important. Whether with attributes (Saguna) or without attributes (Nirguna), great Seers realize the self within themselves leading to Samadhi. You too always do thus.

<u>Outline</u>

Yajnaval]

Samadhi

One attai: Dhyana c

The prere

9-18: The proc

8-19: One shot during th

19-20: One beco

20-21: Instructic

21-22: Freedom without d

22-24: Yajnavall

Chapter X

<u>Dutline</u>

juishes death. 2d freedom is is Self and is	a:	Yajnavalkya begins to speak on Samadhi, which destroys all bondage
	2 :	Samadhi is defined as the state of union of the self and the Divine
		One attains Samadhi (becomes one) with the object on which one doesDhyana. Dhyana culminates in Samadhi. Surrender also leads to Samadhi
1	6-9 :	The prerequisites for the attainment of Samadhi
) 9-18:	The process by which a Yogi attains Samadhi and leaves his body
	18-19:	One should leave one's body thinking of that upon which one has focussed during the practice of Yoga
] 19-20:	One becomes that which one thinks of during the time of death
	20-21:	Instructions to Gargi on the manner of leaving the body
	21-22:	Freedom is assured for one who follows the actions laid down in the Vedas without desire
	22-24:	Yajnavalkya concludes his explaination of the path of Yoga
our prescribed		
nes have been	n 🌡	

114

na) or without nadhi. You too

दशमोऽध्यायः

1: Yajnavalkya begins to speak on Samadhi, which destroys all bondage.

याज्ञवल्क्य उवाच---

समाधिमधुना वक्ष्ये भवपाशविनाशनम् । भवपाशनिबद्धस्य यथावच्छ्रेातुमर्हसि ॥१॥

Yajnavalkya said "I will now speak about Samadhi which destroys all the ties of worldly bondage of one who is bound by worldly ties. Listen in the proper manner.

2: Samadhi is defined as the state of union of the self and the Divine.

समाधिः समतावस्था जीवात्मपरमात्मनोः। ब्रह्मण्येव स्थितिर्या सा समाधिः प्रत्यगात्मनः ॥२॥

The state of unity of the Self and the Divine is Samadhi. The state [of absorption] of the self in the Brahman is Samadhi.

3-5: One attains Samadhi (becomes one) with the object on which one does Dhyana. Dhyana culminates in Samadhi. Surrender also leads to Samadhi.

ध्यायेद्यथा यथात्मानं तत्समाधिस्तथा तथा । ध्यात्वैवात्मनि संस्थाप्यो नान्यथात्मा यथा भवेत् ॥३॥

एवमेव तु सर्वत्र यत्प्रपन्नस्तु यो नरः । तदात्मा सोऽपि तत्रैव समाधि समवाप्नुयात् ॥४॥

सरित्पतौ निविष्टाम्बु यथाभिन्नतयान्वियात् । तथात्माभिन्न एवात्र समाधि समवाप्नुयात् ॥५॥

In whichever way one does Dhyana on whatever object that culminates into Samadhi. Therefore one must meditate on the self, so that one realizes the self. Similarly, the person who, in all places, has surrendered to a certain object and is absorbed in that object, he too attains a state of Samadhi. Just as the water which enters the sea (from the rivers) attains oneness (totally merges) [with the sea], similarly, one attains oneness with the self and reaches [the state of] Samadhi.

6-9: The prerequisites for the attainment of Samadhi.

एतदुक्तं भवत्यत्र गागि ब्रह्मविदां वरे । कर्मेव विधिवत्कुर्वन्कामसंकल्पविजतम् ॥६॥

वेदान्तेष्वथ शास्त्रेषु सुशिक्षितमनाः सदा । गुरुणा तूपदिष्टार्थं युक्त्युपेतं वरानने ॥७॥ Gargi! Greatest and This is [the essency lesire, with a minimate that into which on fund those proficient leeply in one's minimate.

9-18: The proces

Then, by signs interna the time of death, the disposition, who has

विद्विद्भिर्धमेशास्त्रज्ञैविचार्य च पुनः पुनः । तस्मिन्सुनिश्चितार्थेषु सुशिक्षितमनाः सदा ॥८॥

योगमेवाभ्यसेन्नित्यं जीवात्मपरमात्मनोः ।

Gargi! Greatest among those who have Realized the Brahman! One with a Beautiful Countenance! This is [the essence] said here. Doing all the actions laid down in the Vedas, without the motivation of desire, with a mind well trained in all the scriptures including Vedanta, with intellegent reflection on hat into which one has been initiated by the Guru, having deeply reflected repeatedly with scholars lly bondage of and those proficient in the Vedic scriptures which lay down the proper way of life, and having imbibed deeply in one's mind the essence of these, one must always strive for the union of the self and the Divine.

the self in the

ana. Dhyana

9-18: The process by which a Yogi attains Samadhi and leaves his body.

ततस्त्वाभ्यन्तरैश्चिन्हैर्बाह्यैर्वा कालसूचकैः ॥९॥

विनिश्चित्यात्मनः कालमन्यैर्वा परमार्थवित् । निर्भयः सुप्रसन्नात्मा मर्त्यस्तु विजितेन्द्रियः ॥१०॥

स्वकर्मनिरतः शान्तः सर्वभूतहिते रतः । प्रदाय विद्यां पुत्रस्य मन्त्रं च विधिपूर्वकम् ॥११॥

संस्कारमात्मनः सर्वमुपदिश्य तदानघे । पुण्यक्षेत्रे शुची देशे विद्वद्भिरच समावृते ॥१२॥ भूमौ कुशान्समास्तीर्यं कृष्णाजिनमथापि वा। तस्मिन्सुबद्धपर्यङ्को मन्त्रैबंद्धकलेवरः ॥१३॥

आसने नान्यधीरास्ते प्राङ्गमुखो वाप्युदङमुखः । नवद्वाराणि संयम्य गार्ग्यस्मन्ब्रह्मणः पुरे ।।१४॥

उन्निद्रहृदयाम्भोजे प्राणायामैः प्रबोधिते । व्योम्नि तस्मिन्प्रभारूपे स्वरूपे सर्वकारणे ॥१५॥

मनोवृत्ति सुसंयम्य परमात्मनि पण्डितः। मुध्न्यीधायात्मनः प्राणं भ्रुवोर्मध्येऽथवानधे ॥१६॥

कारणे परमानन्दे आस्थितो योगधारणाम् । ओमित्येकाक्षरं बुद्धचा व्याहरन्सुसमाहितः ॥१७॥

Therefore one all places, has ımadhi. Just as sea], similarly,

> Then, by signs internal, external or otherwise, signifying the approach of death, having clearly determined [the time of] death, the person, who has realized the Highest truth, being free from fear, with a pleasant disposition, who has conquered all the senses, and is devoted to the performance of his duties, who is

totally peaceful and interested in the welfare of all beings, after imparting his knowledge and Mantral argi! Freedom is in to his son (or student) in the prescribed manner, and after initiating him into the means for purification of oneself, then, Unsullied One (Gargi), in an auspicious place, in a clean environment, surrounded by learned men, spreading Kusa grass (a special variety of grass) or deerskin on the ground, sitting firmly 2-24: Yajnavalky? in Padmasana, having controlled his body by the use of Mantras, with a mind that is not distracted facing east or north, having closed the nine openings [of the body] (exits of the Prana), Gargi, in this [body which is the] abode of the Brahman, in the fully bloomed heart-lotus, awakened by Pranayama, directing the activities of the mind on the luminous form of the Divine who is the cause for everything, who is one's self, in that space [of the heart-lotus], the learned one, drawing his Prana (during suspension afer exhale) to the crown of the head, or in between his eyebrows, Unsullied One (Gargi), with a mind focussed through the practice of Yoga, in that which is the cause [for everything], which is [the personification of] bliss, mentally saying the single syllable "Om", the learned person should give up his body. [Such a person,] the most illustrious among men, becomes one with the Self.

18-19: One should leave one's body thinking of that upon which one has focussed during the practice of Yoga.

> शरीरं संत्यजेदिदानात्मैवाभूभरोत्तमः। यस्मिन्समभ्यसेद्विद्वान्योगेनैवात्मदर्शनम् ॥१८॥ तदेव संस्मरन्विद्वांस्त्यजेदन्ते कलेवरम् ।

He should give up the body, thinking of that upon which he has focussed during the practice of Yoga, and attained the knowledge of the self.

19-20: One becomes that which one thinks of during the time of death.

यं यं सम्यक्स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ॥१९॥

तं तमेवैत्यसौ भावमिति योगविदो विदुः।

Whatever a person thinks of at the time of leaving his body (death), he becomes that. Thus say the ones who have known the essence of Yoga1.

20-21: Instructions to Gargi on the manner of leaving the body.

त्वं चैवं योगमास्थाय ध्यायन्स्वात्मानमात्मनि ॥२०॥

स्वधर्मनिरता शान्ता त्यजान्ते देहमात्मनः ।

You too, firmly established in the practice of Yoga, meditating upon the self in you, performing all your duties in accordance with the Vedas, remaining totally peaceful, leave your body finally.

21-22: Freedom is assured for one who follows the actions laid down in the Vedas without desire.

ज्ञानेनैव सहैतेन नित्यकर्माणि कुर्वतः ॥२१॥ निवृत्तफलसङ्गस्य मुक्तिर्गागि करे स्थिता। ch realization, and

इति

he link between Ac arlier, has been exp racticing Yoga, with completely give up th

Yajnavalkya here refers to s a combination of action a unification of Karma (act

¹ The same concept is explained in the Bhagavad Gita (VIII.6) in virtually the same words.

and Mantra r purification irrounded by sitting firmly ot distracted, Gargi, in this r Pranayama, r everything, g suspension with a mind which is [the

argi! Freedom is in his hands of the one who continues to perform all his daily duties, along with ch realization, and who has relinquished the desire for the fruits [of the actions].

2-24: Yajnavalkya concludes his explaination of the path of Yoga.

यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं कर्मयोगसमुच्चयम् ॥२२॥

तदेतत्कीर्तितं सर्वं साङ्गोपाङ्गं विधानतः । त्वं चैव योगमभ्यस्य यमाद्यष्टाङ्गसंयुतम् ॥२३॥।

निर्वाणं पदमासाद्य प्रपंचं संपरित्यज ॥२४॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये दशमोऽध्यायः॥

during the

ould give up

the link between Action (Karma) and Knowledge (Yoga, Jnana) which was mentioned by Brahma arlier, has been expounded in the proper manner, with all its limbs and auxiliary limbs. You too, thus tracticing Yoga, with the eight limbs starting from Yama, attain the state of freedom (Nirvana), and completely give up the world.

tice of Yoga,

: say the ones

erforming all nally.

thout desire.

Yajnavalkya here refers to his earlier conversation with Brahma (see I.27). The actual words that signify the authenticity of this text a combination of action and knowledge are found at this point in this text. The word used here is "Karmayogasamuccayam," a unification of Karma (action) and Yoga (knowledge)." (Refer also to "The Unique Features of this Text")

Chapter XI

l_			
Dι	1 f I	lir	10
IJΨ	11	LAI.	<u></u>

2:	Gargi requests Yajnavalkya to explain the purification for not having performed the Vedic duties (Prayashcitta) when in a state of Yoga (Samadhi)
6:	Yajnavalkya's reply that when one is in Yoga (Samadhi), there is no purification for not having performed the Vedic duties (Prayaschitta)
·9:	When not in a state of Yoga (Samadhi), even a realized person must to do all the Vedic duties
-12:	Instruction to Gargi to attain freedom through the practice of Yoga. Yajnavalkya's request to all the sages to return to their respective hermitages
2-16:	Return of the various sages to their respective hermitages, after duly worshipping Yajnavalkya
6-19:	Gargi's request to Yajanvalkya to explain the whole of Yoga with all its eight limbs concisely
10-22:	Yajnavalkya's consent to explain the path of Yoga concisely

9: When not in

1-2: Gargi requests Yajnavalkya to explain the purification for not having performed the Vedic duties (Prayashcitta) when in a state of Yoga (Samadhi).

इत्येवमुक्ता मुनिना याज्ञवल्वयेन धीमता । ऋषिमध्ये वरारोहा वाक्यमेतदभाषत ॥१॥

गार्ग्यवाच--

योगयुक्तो नरः स्वामिन्सन्ध्ययोर्वाथवा सदा । वैधं कर्म कथं कुर्यानिष्कृतिः का त्वकुर्वतः ॥२॥

Told thus by the wise sage Yajnavalkya, the one with a beautiful countenance (Gargi), spoke as follows he Yogi who give in the midst of the sages: Gargi said, "My master, how will a person who is involved in the practice of welling place will Yoga do the actions prescribed by the Vedas during the Sandhis or always? What is the Prayaschittal an ever give up act (an action of purification for not having performed the prescribed Vedic duties) for one who does not by all Yogis always

3-6: Yajnavalkya's reply that when one is in Yoga (Samadhi), there is no purification for not doing Vedic or other duties (Prayaschitta).

> ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्बाह्मणस्तदा। तां समालोक्य भगवानिदमाह नरोत्तमः ॥३॥

याज्ञवल्क्य उवाच-

योगयुक्तमनुष्यस्य सन्ध्ययोर्वाथवा निशि। यत्कर्तव्यं वरारोहे योगेन खलु तत्कृतम् ॥४॥

आत्माग्निहोत्रवह्नौ तु प्राणायामैविवधिते । विशुद्धचित्तहविषा विध्युक्तं कर्म जुह्नतः ॥५॥

निष्कृतिस्तस्य कि बाले कृतकृत्यस्तदा खलु

Thus spoken to by One who enquires into the Brahman (Gargi), Yajnavalkya, the greatest among men, [again] as follows: who has realized the Brahman, looked at her and said as follows: Yajnavalkya said," For the person done in the evening who is absorbed in Yoga (Samadhi) that which must be done at the two Sandhis or at night, is done (fulfilled) by Yoga (Samadhi) itself¹, One with a Beautiful Countenance! Gargi, how can there be any 12-16: (Prayaschitta) purification for one who fulfills his duties by offering his pure mind in the holy fire of the self, which is kindled by the practice of Pranayama? He is then one who has done everything that is to be done, is it not?

When there is a ser

9-12: Instruction to all the sa

Gargi, you too do (Paramatma), throu Yainavalkya, the or

Return o Yajnavall

¹ Bhagavad Gita (III-5) described a similar concept.

9: When not in a state of Yoga (Samadhi), even a realized person must to do all the Vedic duties.

the Vedic

वियोगे सति सम्प्राप्ते जीवात्मपरमात्मनोः ॥६॥

विध्युक्तं कर्म कर्तव्यं ब्रह्मविद्भिश्च नित्यशः । वियोगकाले योगी च दुःखमित्यव यस्त्यजेत् ॥७॥

कर्माणि तस्य निलयः निरयः परिकीर्तितः । न देहिनां यतः शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥८॥

तस्मादामरणाद्वैधं कर्तव्यं योगिभिः सदा ।

when there is a separation between the self and the Divine, the actions laid down in the Vedas must be one, even by those who have realized the Brahman. At that time of separation (when not in Samadhi), as follows be Yogi who gives up [the performance of] these actions thinking that they cause discomfort, his practice of welling place will be one of suffering. No one who has (is identified with) a body (no living being) rayaschitta an ever give up actions completely. Therefore the actions prescribed by the Vedas should be performed 10 does not all Yogis always until the time of death.

cation for

-12: Instruction to Gargi to attain freedom through the practice of Yoga. Yajnavalkya's request to all the sages to return to their respective hermitages.

त्वं चैव मात्यया गागि वैधं कर्म समाचर ॥९॥

योगेन परमात्मानं यजंस्त्यज कलेवरम् । इत्येव मुक्त्वा भगवान्याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः ॥१०॥

ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत । सन्ध्यामुपास्य विधिवत्पश्चिमां सुसमाहिताः ॥११॥

गच्छन्तु साम्प्रतं सर्वे ऋषयः स्वाश्रमं प्रति ।

Gargi, you too do not slip. Perform all the actions said by the Vedas. Worshipping the Divine Paramatma), through the practice of Yoga, give up your body. Having spoken thus [to Gargi], Yajnavalkya, the one fit to be worshipped, the repository of penance, looked at the sages and spoke among men, again] as follows: Having performed in the proper manner the daily ritual (Sandhyavandana) to be or the person done in the evening, with a focussed mind, let all the sages now proceed to their hermitages.

ight, is done there be any 12-16: : holy fire of

erything that

Return of the various sages to their respective hermitages, after duly worshipping Yajnavalkya.

इत्येवमुक्ता मुनिना मुनयः संश्रितव्रताः ॥१२॥

विश्वामित्रो वसिष्ठश्च गौतमश्चाङ्गिरास्तथा। अगस्त्यो नारदश्चैव वाल्मीकिर्बादरायणिः ॥१३॥

n0-22: Yajnavall

पैङ्गिर्दीर्घतमा व्यासः शौनकश्च तपोधनः। भार्गवः काश्यपश्चैव भरद्वाजस्तथैव च ॥१४॥

तपस्विनस्तथा चान्ये वेदवेदाङ्गवेदिनः । याज्ञवल्क्यं सुसम्पूज्य गीभिराशीभिरुत्तमैः ॥१५॥

ते यान्ति मुनयः सर्वे स्वाश्रमेषु यथागतम् ।

Having thus been told by the sage [Yajnavalkya], the sages, Vishvamitra, Vasishta, Gautama, Angira, Agastya, Narada, Valmiki and Shuka, Paingidirghatama, Vyaasa, Shaunaka, whose wealth is penance, Bhargava, Kashyapa, Bharadwaja and the others, who are absorbed in their austerities, who have known the essence of the Vedas and the Vedangas, having worshipped Yajnavalkya in a befitting manner, with auspicious chants [from the Vedas], return to their respective hermitages in Having thus been to the manner they arrived.

16-19: Gargi's request to Yajanvalkya to explain the whole of Yoga with all its eight limbs concisely. Countenance, I shall

गतेषु स्वाश्रमेष्वेषु तापसेषु तपोधना ॥१६॥

प्रणम्य दण्डवद्भूमौ वाक्यमेतदभाषत । गार्ग्युवाच—-

भगवन्सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभूतहिते रत ॥१७॥

भवमोक्षाय योगीन्द्र भवद्भिर्भाषितं तु यत् । यमाद्यष्टाङ्गसहितो योगो मुक्तेस्तु साधनम् ॥१८॥

तदेतद्विस्मृतं सर्वं सर्वज्ञ तव सन्निधौ । योगं ममोपदिश्याद्य साङ्गं संक्षेपरूपतः ॥१९॥

When the sages returned to their respective hermitages, the one whose wealth is penance (Gargi), prostrated on the ground like a stick and spoke as follows. Gargi said," Bhagavan¹! One who has known (realized the essence of) all the scriptures, who is interested in the welfare of all beings, the foremost among the Yogis! The Yoga with eight limbs, starting from Yama, which was explained by you as a means for freedom, has been completely forgotten [by me] in your presence itself. Therefore, One who is All Knowing! Protect me from the ocean of birth and bondage by explaining to me Yoga with its limbs in a concise form.

The word "Bhagavan" is usually used to address the Divine. However, it can also be used to address one who has attained freedom.

20-22: Yajnavalkya's consent to explain the path of Yoga concisely.

त्रात्महीस सर्वज्ञ जन्मसंसारसागरात्। इत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्बाह्मणस्तदा ॥२०॥

आलोक्य कृपया दीनां स्मितपूर्वमभाषत । उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे भूमी गागि वरानने ॥२१॥

वक्ष्यामि ते समासेन योगं सम्प्रति तं शृणु ॥२२॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये एकादशोऽध्यायः ॥

rmitages in Having thus been told by the One who is Desirous of Realizing the Brahman [Gargi], the one who has realized the Brahman [Yajnavalkya], the illustrious Brahmin, looking at the humble Gargi and, smiling benevolently, said: "Arise Gargi! Why do you prostrate thus on the ground? One with a Beautiful s concisely. Countenance, I shall now explain Yoga to you concisely. Listen to it.

Gautama. ose wealth

austerities, valkya in a

s one who has

Chapter XII

<u>Outline</u>

This single chapter contains the essence of the entire book. Yajnavalkya explains here the Yogic path to freedom, in a concise manner. For the purpose of understanding, the Slokas can be divided into sections describing seven stages of progression along this path. Some of these steps are detailed in Tantric texts. I have therefore not explained them here.

1		
	1-7:	First stage - kindling of the Agni by Prana
	8-13:	Second stage - awakening of Kundalini
The state of the s	14-20:	Third stage - the movement of the Prana to the heart-lotus, through the Sushumna Nadi
4	21:	Fourth stage - further ascent of Prana
Charles Control	22-26:	Fifth stage - the focussing of Prana in the centre of the eyebrows
	27-29:	Sixth stage - continued absorption of the mind and Prana in the center of the eyebrows
	30-35:	Seventh stage - attainment of freedom
	36-40:	The benefits of such a Yoga practice
	41:	Importance of daily duties (Nityakarma) along with the practice of Yoga
	42:	Yajnavalkya recedes into solitude and Samadhi after explaining the greatest secret
	43-44:	Gargi worships Yajnavalkya, having understood the essence of Yoga and recedes into solitude with total happiness
	45:	Praise of Vasudeva, the Divine
	46:	Yajnavalkya and Gargi are always present, beholding the Divine in themselves

द्वादशोऽध्याय :

1-7: First stage - kindling of the Agni by Prana.

याज्ञवल्क्य उवाच---

सव्येन गुल्फेन गुदं निपीडच सव्येतरेणैव निपीडच सन्धिम् । सव्येतरं न्यस्य करेतरस्मिन्शिखां समालोकय पावकस्य ॥१॥

आयुर्विघातकृत्प्राणो निरुद्धस्त्वासनेन वै। याति गागि तदापानात्कुलं वह्नेः शनैः शनैः ॥२॥

वायुना वातितो विह्नरपानेन शनैः शनैः। ततो ज्वलति सर्वेषां स्वकुले देहमध्यमे ॥३॥

प्रातःकाले प्रदोषे च निशीथे च समाहितः। मुहूर्तमभ्यसेदेवं यावत्पंचदिनद्वयम् ॥४॥

ततस्त्वात्मनि विप्रेन्द्रे प्रत्ययाश्च पृथक्पृथक् । सम्भवन्ति तदा तस्य जितो येन समीरणः ॥५॥

शरीरलघुता दीप्तिर्वह्नेजंठरवितनः । नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नान्यादौ भवन्ति हि ॥६॥

अल्पमूत्रपुरीषः स्यात्षण्मासे वत्सरेऽपि वा । आसने वाहने पश्चान्न भेतव्यं त्रिवत्सरात् ॥७॥

Yajnavalkya said, "Pressing the anus with the left ankle and the perineum with the right ankle, placing the right palm on the left, see (meditate on) the flames of the fire. Then, the Prana which reduces the life span [when it is dispersed], is blocked and slowly moves from bottom (Apana) to the abode of fire, Gargi. The fire which is fanned slowly by the Apana vayu glows in its abode in the centre of the body, in all beings. In the morning, evening and midnight, with a focussed and balanced mind, one should practice this for 10 days for a duration of 90 minutes (1 Muhurta). Illustrious among Brahmin Women! Various experiences then come about for one who has conquered the Prana. Lightness in the body, increased brightness of the abdominal fire, and improvement in the voice and appearance of Nada are the first indications. In 6 months or one year, there is reduction of the urine and faeces, and after 3 years, one need not have fear.

8-13: Second stage - awakening of Kundalini.

ततोऽनिलं वायुसखेन सार्घं घिया समारोप्य निरोधयेत्तम् । ध्यायन्सदा चिकणमप्रबुद्धं नाभौ सदा कुण्डलिनीनिविष्टम् ॥८॥

शिरां समावेष्य मुखेन मध्यामन्याश्च भोगेन शिरास्तथैव । स्वपुच्छमास्येन निगृह्य सम्यक्पथश्च संयम्य मरुद्गणानाम् ॥९॥ प्रसुप्त नाभौ

वायुन कुण्डा

सन्तप् प्रसाय

बोधं चरनि

Then, drawing the Pra in the navel. Covering ail by her mouth, blo shining by her own lubeings. The one who, the Nadis in the middlames of the fire which is in the form of a stawakens. When the together and move [u]

14-20: Third stage -

जित्वैवं ततो *न*

वायुर्यं ध रोगाइन

ब्रह्मरनः केनचि

निरोधि सहस्रपः

प्रबुद्धहूट बालाकंश

हृन्मध्या सजलाम

प्रबुद्धहुत चिह्नानि प्रमुप्तनागेन्द्रवदुच्छवसन्ती सदा प्रबुध्दा प्रभया ज्वलन्ती । नाभौ सदा तिष्ठति कुण्डली सा तिर्यक्सु देहेषु तथेतरेषु ॥१०॥

वायुना विहृतविह्निशिखाभिः कन्दमध्यगतनाडिषु संस्थाम् । कुण्डली दहति यस्त्विहरूपां संस्मरन्नरवरस्तु स एव ॥११॥

सन्तप्ता वह्निना तत्र वायुना च प्रचालिता । प्रसार्य फणभृद्भोगं प्रबोधं याति सा तदा ॥१२॥

बोधं गते चिक्रिणि नाभिमध्ये प्राणाः सुसम्भूय कलेवरेऽस्मिन् । चरन्ति सर्वे सह विह्निनैव यथा पटे तन्तुगतिस्तथैव ॥१३॥

Then, drawing the Prana inside, along with the fire, using the mind, focus it in the unawakened Kundalini, in the navel. Covering the Sushumna by her mouth and the other Nadis by her hood, holding her own lail by her mouth, blocking the path of the Prana, breathing like a sleeping snake, yet always awake, shining by her own lustre, the Kundalini resides always in the navel region (Nabhi) in the bodies of all beings. The one who, with total concentration, burns the Kundalini, which is in the form of a snake in the Nadis in the middle of the Kandasthana (which blocks the flow of Prana in the Nadis), by the flames of the fire which are fanned by the Prana, is the most illustrious among men. Kundalini, which is in the form of a snake, burnt by the fire, and shaken/moved by the Vayu, spreads its hood and awakens. When the Kundalini in the centre of the Nabhi is awakened, the Vayus in the body join together and move [unitedly], along with the fire, like the strands of thread in a cloth.

14-20: Third stage - the movement of the Prana to the heart-lotus, through the Sushumna Nadi.

जित्वैवं चित्रणः स्थानं सदा ध्यानपरायणः । ततो नयेदपानं तु नाभेरूध्वीमदं स्मरन् ॥१४॥

वायुर्यथा वायुसखेन सार्घ नाभि त्वतिक्रम्य गतः शरीरे । रोगाश्च नश्यन्ति बलाभिवृद्धिः कान्तिस्तदानीमभवत्प्रबुद्धे ॥१५॥

ब्रह्मरन्ध्रमुखमत्र वायवः पावकेन सह यान्ति समूह्य । केनचिदिह वदामि तवाहं वीक्षणाद्हृदि सुदीपशिखायाः ॥१६॥

निरोधितः स्याद्हृदि तेन वायुः मध्ये यदा वायुसखेन सार्धम् । सहस्रपत्रस्य मुखं प्रविश्य कुर्यात्पुनस्तूर्ध्वमुखं द्विजेन्द्रे ॥१७॥

प्रबुद्धहृदयाम्भोजे गार्ग्यस्मिन्ब्रह्मणः पुरे । बालाकंश्रेणिवद्व्योम्नि विरराज समीरणः ॥१८॥

हृन्मध्यात्, सुषुम्णायां संस्थितो हुतभुक्तदा । सजलाम्बुदमालासु विद्युल्लेखेव राजते ॥१९॥

प्रबुद्धहृत्पद्मिन संस्थितेऽग्नौ प्राणे च तस्मिन्विनविशिते च । चिह्नानि बाह्मानि तथान्तराणि दीपादि दृश्याणि भवन्ति तस्य ॥२०॥

nkle, placing reduces the abode of fire, of the body, l, one should min Women! in the body, e of Nada are s, and after 3

Having thus conquered the seat of the Kundalini, always absorbed in Dhyana, one must then lead the seein at the cent Apana Vayu towards the region above the Nabhi. When the Prana along with the fire in the body moves beyond the Nabhi, all diseases are destroyed, strength increases, and the body becomes lustrous. Now the Vayus, joining together, along with the fire, move to the opening in the crown of the head (Brahmarandhra). I shall tell you a certain means for this. [The means is] seeing (meditating) on the bright flames [of the fire] in the heart. By this, when the Vayu along with the Agni is stopped in the centre of the heart, it enters the opening of the thousand-petalled heart-lotus and must be made to face (move) upwards again. Gargi, in this abode of the Brahman (in this body), in the fully blossomed lotus of the heart, the Prana shines in that space like the rising sun. Then the fire, shines like a streak of lightning in a range of clouds, from the centre of the Heart in the Sushumna. When the fire is established in the bloomed (awakened) heart-lotus, and the Prana has been made to enter into it, various signs, both external and internal come about like the vision of a flame.

21: Fourth stage - further ascent of Prana.

वायुमुन्नय ततस्तु सर्वाह्नं व्याहरन्त्रणवमत्र सिबन्दुम् । बालचन्द्रसदृशे तु ललाटे बालचन्द्रमवलोकय बुद्धचा ॥२१॥

Then, raising the Prana along with the fire, reciting the Pranava, meditate upon the disc of the rising again meditate in that moon in the forehead.

22-26: Fifth stage - the focussing of Prana in the centre of the eyebrows.

सर्वोह्न वायुमारोप्य भ्रुवोर्मध्ये घिया तदा। ध्यायेदनन्यधीः पश्चादन्तरात्मानमन्तरे ॥२२॥

मध्यमेऽपि हृदये च ललाटे स्थाणुवज्जवलित लिङ्गमदृश्यम्। अस्ति गार्गि परमार्थमिदं त्वं पश्य पश्य मनसा रुचि रूपम् ॥२३॥

ललाटमध्ये हृदयाम्बुजे च यः पश्यति ज्ञानमयीं प्रभां तु। शक्ति सदा दीपवदुज्ज्वलन्तीं स पश्यति ब्रह्मविदेकदृष्ट्या ॥२४॥

मनो लयं यदा याति भ्रूमध्ये योगिनां नृणाम् । जिह्वामूलेऽमृतस्रावो भ्रूमध्ये चात्मदर्शनम् ॥२५॥

कम्पनं च तथा मूर्घ्नो मनसैवात्मदर्शनम् । देवोद्यानानि रम्याणि नक्षत्राणि च चन्द्रमाः ॥ ऋषयः सिद्धगन्धर्वाः प्रकाशं यान्ति योगिनाम् ॥२६॥

Then, drawing and holding the Prana along with the fire at the centre of the eyebrows, mentally, with total concentration, one must meditate on one's self within. In the middle of the body, the heart and the forehead, like a pillar, shines an imperceptible Linga. This is truly the greatest to be attained, Gargi. You too behold that beautiful form with your mind. The one who sees with an unfaltering gaze, in the centre of the forehead and the heart-lotus, the glow that shines like a lamp, which is the embodiment of knowledge and power- he is the one who has realized the Brahman. When the mind of the Yogi is totally absorbed in the centre of the eyebrows, then nectar flows from the base of the tongue, and the

through the mind, bea all appear to the Y

27-29: Sixth stage - the abode (

> भ्रवोन तावत

> > समीर तस्मि

समीर आनन

Practice this till the m Prana Vayu has reacl becomes absorbed, th abode of Vishnu, and bliss. Gargi! Behold:

30-35: Seventh stag

एवं स आत्मा

भुतानि जातार्ग

तद्ब्रह

अणोः तमक

प्रभंजः मुर्धान

व्याहर

n lead the the body s lustrous. the head ng) on the ped in the ide to face imed lotus i streak of stablished ous signs,

celf is seen at the centre of the eyebrows. A trembling [sensation] of the head, the perception of the self through the mind, beautiful celestial gardens, stars and the moon, the Rishis, Siddhas and Gandharvas all appear to the Yogis.

7-29: Sixth stage - continued absorption of the mind and Prana in the center of the eyebrows - the abode of Vishnu.

भ्रुवोन्तरे विष्णुपदे ऋचौ तु मनो लयं यावदियात्प्रबुद्धे । तावत्समभ्यस्य पुनः खमध्ये सुखं सदा संस्मर पूर्णरूपम् ॥२७॥

समीरणे विष्णुपदे निविष्टे जीवे च तस्मिश्नमृते च संस्थे । तस्मिस्तदा याति मनो लयं चेन्मुक्तेः समीपं तदिति बुवन्ति ॥२८॥

समीरणे विष्णुपदे निविष्टे विशुद्धबुद्धौ च तदात्मनिष्ठे । आनन्दमत्यद्भृतमस्ति सत्यं त्वं गागि पश्याद्य विशुद्धबुद्धघा ॥२९॥

the rising

Practice this till the mind is absorbed in the centre of the eyebrows, in the abode of Vishnu, and then again meditate in that space on that which is complete, and which is the embodiment of bliss. When the Prana Vayu has reached the abode of Vishnu, and the self is established in that bliss, if the mind becomes absorbed, that leads to a state very close to freedom. When the Prana Vayu has reached the abode of Vishnu, and when the intellect is clear and is established in the Seer, there is indescribable bliss. Gargi! Behold it now with a clear intellect.

30-35: Seventh stage - attainment of freedom.

एवं समभ्यस्य सुदीर्घकालं यमादिभिर्युक्ततर्नुमिताशीः । आत्मानमासाद्य गुहां प्रविष्टं मुक्ति व्रज ब्रह्मपुरे पुनस्त्वम् ॥३०॥

भूतानि यस्मात्प्रभवन्ति गार्गि येनैव जीवन्ति चराचराणि। जातानि यस्मिन्विलयं प्रयान्ति तद्ब्रह्म विद्वीति वदन्ति सर्वे ॥३१॥

हृत्पङ्कजे व्योग्नि यदेकरूपं सत्यं सदानन्दमयं सुसूक्ष्मम् । तद्ब्रह्म निर्भासमयं गुहायामिति श्रुतिश्चेति समामनन्ति ॥३२॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः । तमऋतुं पश्य विशुद्धबुद्धचा प्रयाणकाले च विहीनशोका ॥३३॥

प्रभंजनं मूर्घ्निगतं सर्वाह्म धिया समासाद्य गुरूपदेशात् । मूर्धानमुद्भिद्य पुनः खमध्ये प्राणांस्त्यजोङ्कारमनुस्मरंस्त्वम् ॥३४॥

ईप्सया यदि शरीरविसर्गं ज्ञातुमिच्छसि सखे तव वक्ष्ये । व्याहरन्त्रणवमुन्नय मूध्नि भिद्य योजय तमात्मनिकायम् ॥३५॥

nentally, with heart and the ained, Gargi. g gaze, in the nbodiment of of the Yogi is ngue, and the

130

Having practiced thus for a long time, with a regulated food intake, observing Yama and the other II: Importance of c limbs, having realized the self which is in the cave/recess, attain freedom in this abode of the Brahman (in this body). That from which all beings originate, by which (whose support) everything living and non-living, is sustained, and into which [all the above] dissolve, know that to be the Brahman. So says all [who has realized the Brahman]. That which is one, which is true, which is always the personification of bliss, which is very subtle, which is the epitome of effulgence, and herefore, as long as or which is present in a cave, in the space of the heart-lotus- that is the Brahman. Thus say the Vedas loga too must be done too. The subtlest of the subtle, the greatest of the great, the self is present in the internal space of all beings. See that [self], which is devoid of desire, at the time of death, without sorrow, with a 2:

Having controlled the Prana, which has reached the crown of the head along with the fire, using the intellect, by initiation from one's Guru, meditating on Om, split open the crown of the head and give up the Prana in that space. My friend¹, if you wish to know how to leave the body as per Having thus explained your wish, I will tell you. Reciting the Pranava mentally, drawing the Prana to the crown of the tractice), which is the c head, splitting [the crown of the head], unite it (the Prana) with the self.

36-40: The benefits of such a Yoga practice.

एतत्पवित्रं परमं योगमष्टाङ्गसंयुतम्। ज्ञानं गुह्यतमं पुण्यं कीर्तितं ते वरानने ॥३६॥ य इदं शृणुयान्नित्यं योगाच्यानं नरोत्तमः ।

सर्वपापविनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञानी भविष्यति ॥३७॥ यस्त्वेतच्छ्रावयेद्विद्वान्नित्यं मन्तिसमन्वितः ।

एकजन्मकृतं पापं दिनेनैकेन नश्यति ॥३८॥

शृणुयाद्यः सक्रद्वापि योगाख्यानमिदं नरः । अज्ञानजनितं पापं सर्वं तस्य प्रणश्यति ॥३९॥

अनुतिष्ठन्ति ये नित्यमात्मज्ञानसमन्वितम् । नित्यकर्मेणि तान्दृष्ट्वा देवाश्च प्रणमन्ति हि ॥४०॥

Yoga with its eight limbs, which is holy, and is the purest, greatest and most secret among all knowledge, has been explained to you, One with the Beautiful Countenance (Gargi). The illustrious one who always listens to (and practises according to) this exposition of Yoga is freed from all bondage and will become a realized person. For the learned person, who expounds this [Yoga] always, with devotion and reverence, all the bondage caused in one lifetime is destroyed in one day. All the bondage caused due to ignorance perishes for the person who listens to this exposition on Yoga even once. Even the celestials bow on seeing the ones who always perform all their daily duties [in accordance with the Vedas] along with realization of the Self.

तस्मा कर्तव्य

Yajnavalkya rece

इत्येवमुक्तव योगामतं ब

Yajnavalkya], the one f

3-44: Gargi worshi into solitude v

> सा तंतु स गीभिः प्रणा

योगं सुसंगृ संसारमृत्सुज

Having worshipped wit Yajnavalkya), who is gi mong Seers, and who happiness forever. Then, is the cause for freedom place in the forest with to

45: Praise of Vasudeva

येन प्रपञ्चं परिपूर्णमेतद्ये तं वासुदेवं श्रुतिमूर्धिन ज

She remained always : and in the heart, that Vasi complete, by whom every of by the Vedas.

¹ Here Yajnavalkya addresses his wife, Gargi, as "Sakha" meaning "My friend". A wife is considered the best friend of her husband and vice versa. Even in the sections of the Vedas which speak of the rituals for marriage (the Ekagni Kanda), the same is said. Sankaracharya also says, "The wife is the best friend of the husband."

bode of the everything. at to be the

nal space of row, with a 2:

e fire, using of the head

ad the others Importance of daily duties (Nityakarma) along with the practice of Yoga.

तस्माज्ज्ञानेन देहान्तं नित्यं कर्म यथाविधि । कर्तव्यं देहिभिर्गागि योगश्च भवभीरुभिः ॥४१॥

lgence, and herefore, as long as one lives, daily duties (in accordance with the Vedas) along with knowledge, and y the Vedas loga too must be done in the prescribed manner by all beings who fear bondage.

Yajnavalkya recedes into solitude and Samadhi after explaining the greatest secret.

इत्येवमुक्त्वा भगवाग्रहस्ये रहस्यजं मुक्तिकरं तु तस्याः । योगामृतं बन्धविनाशहेतुं समाधिमास्ते रहसि द्विजेन्द्रः ॥४२॥

body as per Having thus explained in solitude, the nectar of Yoga, which was born in solitude (through secluded rown of the practice), which is the cause for destruction of all bondage and which leads to freedom, to her [Gargi], Yajnavalkya], the one fit to be worshipped, greatest among Brahmins, went into Samadhi in solitude.

> 3-44: Gargi worships Yajnavalkya, having understood the essence of Yoga and recedes into solitude with total happiness.

> > सा तं तु सम्पूज्य मुनि बुवन्तं विद्यानिधि ब्रह्मविदां वरिष्ठम् । गीभिः प्रणामैश्च सतां वरिष्ठं सदा मुदं प्राप वरां विशुद्धाम् ॥४३॥

योगं मुसंगृह्य तदा रहस्ये रहस्यजं मुक्तिकरं च जन्तोः । संसारमुत्सृज्य सदा मुदान्विता वने रहस्यावसथे विवेश ॥४४॥

Having worshipped with chants and prostrations the sage who is the storehouse of all learning Yajnavalkya), who is greatest among the ones who have realized the Brahman, who is the greatest among Seers, and who had spoken thus, that Gargi, the pure one, attained the greatest and purest happiness forever. Then, in solitude, having clearly understood Yoga which is born in solitude, which s the cause for freedom of all beings, and having given up worldly bondage, [Gargi] entered a solitary place in the forest with total happiness.

45: Praise of Vasudeva, the Divine.

most secret nce (Gargi). 1 of Yoga is 10 expounds is destroyed stens to this s perform all

येन प्रपञ्चं परिपूर्णमेतद्येनैव विश्वं प्रतिभाति सर्वम् । तं वासुदेवं श्रुतिमूर्धिन जातं पश्यन्सदास्ते हृदि मूर्धिन चान्वहम् ॥४५॥

she remained always seeing in the crown of the head and in the heart, that Vasudeva, by whom this entire world is omplete, by whom everything is radiant, and who is spoken of by the Vedas.

d of her husband the same is said. 46: Yajnavalkya and Gargi are always present, beholding the Divine in themselves.

यदेकमव्यक्तमनन्तमच्युतं प्रपञ्चजन्मादिकृदप्रमेयम् । तं वासुदेवं श्रुतिमूर्धिन जातं पश्यन्सदास्ते हृदि मूर्धिन चान्वहम् ॥४६॥

इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये द्वादशोऽध्यायः ॥ समाप्तमिदं योगशास्त्रम् ॥

Seeing always in the heart and the crown of the head, that Vasudeva, who is One, immeasurable, original in m unmanifest, endless, beyond change, and who is responsible for the creation, sustenance and destruction philosophy, r of the world, Yajnavalkya and Gargi are always present.

Sri Divanji'

Note: This .
BBRA Socie
LL.M. I have
them. I have
original in me
philosophy, r
by Sri A.G. N
known to me
been most for
to the footnote

Textual Sour

Sixteen ancichere. These in Devanagari (collected from onto palm leavajnavalkyas previously previously previously previously previously previously previously previously from a critical, school to facilitate the 1954 publicat

The Work an

Several facts i editions. First and his wife, C described in F wife, Gargi, to Yajnavalkya's the Vedas, in the herein as the c anywhere in the the presence of Gargi alone, af generally the s number of star.

¹ But see Translate

Appendix I

ill,

Sri Divanji's Introduction to the Yoga Yanjavalkya.

Note: This Appendix has been abstracted and revised from the "Introduction" of Yoga Yajnavalkya, BBRA Society Monograph No. 3, Bombay, 1954, pp. 96-113, edited by Sri Prahlad C. Divanji, M.A, LL.M. I have attempted both to summarize and to clarify Sri Divanji's intentions, as I have understood them. I have attempted this by rewriting the arcane and sometimes rather tortured English of the original in my own words. I should point out that I am neither an Indologist nor a scholar of Indian destruction philosophy, nor do I read Sanskrit. I am an anthropologist by training, and a student of yoga as taught by Sri A.G. Mohan. I have attempted throughout to articulate the subject matter presented here, as it is known to me from my readings in Yoga, Vedanta and from Sri A.G. Mohan's teachings, which I have been most fortunate to receive. I have attempted to restrict my own views, comments and explanations to the footnotes and, in this way, relate faithfully Sri Divanji's Introduction.

neasurable.

Textual Sources

Sixteen ancient manuscripts were used to ascertain the actual reading of the text, as it is presented here. These manuscripts fall into 4 classes, according to the script into which they were transcribed: Devanagari (8 mss.), Grantha (6 mss.), Telugu (1 ms.) and Kannada (1 ms.) These manuscripts, collected from institutions all over India, were written on hand-made or machine-made paper, or stenciled onto palm leaves, all had names such as "Yoga Yajnavalkya," "Yoga Yajnavalkya Smriti," "Yoga Yajnavalkyagita," Yajnavalkya Samhita" and "YogaYajnavalkyagitopanisadah." In addition, 5 previously printed editions (all published in India between 1893-1938) were consulted when no satisfactory consensus reading of the original could be inferred from the extant older manuscripts. Most such ambiguities seemed to arise from divergent readings of the same Sanskrit syllables and presumably from transcription errors by the scribes of these old manuscripts. In the interests of compiling a critical, scholarly edition of the Yoga Yajnavalkya, Sri Divanji described these sources in some detail to facilitate their identification by subsequent scholars. (For details, the reader is referred to Sri Divanji's 1954 publication, pp. 96-100.)

The Work and its Date

Several facts indicate the complete uniformity between this manuscript and the 5 previously printed editions. First, the work as a whole always takes the form of a dialogue between the sage, Yajnavalkya and his wife, Gargi (also known as Maitreyi). Secondly, the topic is astanga (or eight-limbed) yoga, as described in Patanjali's Yogasutras. Thirdly, Yajnavalkya's exposition is made at the request of his wife, Gargi, to summarize the teachings he had received from Brahma, the Creator God. Furthermore, Yajnavalkya's discourse explains the relationship of this yoga to religious observances prescribed in the Vedas, in the form of a "Samuccaya" (combination) of "Inana" (discriminating wisdom, described herein as the essence of yoga) and "Vaidham Karma," a term whose exact meaning is not explained anywhere in the work¹. Fourthly, the work is always divided into 12 chapters, the first 11 delivered in the presence of several sages, while the last (Rahasya) chapter summarizes the preceding discourse to Gargi alone, after the sages had departed Yajnavalkya's hermitage. Finally, the topic of each chapter is generally the same. The main differences among the different versions of the manuscript are in the number of stanzas, with some manuscripts having more stanzas, and some less, than other versions.

¹ But see Translator's explanation in the verse I.42 of the YY. Ref. also to footnote 2 under Ch X.

Date of the Yoga Yajnavalkya

Sixteen manuscripts were utilized in assembling this critical edition. The earliest dated manuscript is reatise). The tradition of the traditi No. 3 in the list of Devanagari manuscripts, which was borrowed from the Oriental Institute in Baroda. The condition of that manuscript, dated on March of 1628 CE, was described as "old but well-" in the lineage. Ayurv preserved." That manuscript showed clearly on the last page3 that it had been copied from an earlier manuscript in 1627-1628 CE Moreover, sections of the Grantha manuscripts written on palm leaves perfection in "Rasay: may well be nearly 500 years old, and the manuscript on which the printed edition published in Trivandrum in 1938 was based was, in the judgment of its editor, at least 500 years old.

The age of the original manuscript can be inferred by comparison to the many manuscripts of known of Kaniska (born rou date which contain slokas so similar to the Yoga Yajnavalkya that they must have been borrowed from oriental scholars, suc it. For example, the Jabala Darsana, Trisikhi-Bramhana, Yogakundalini and Yogatattva Upanishads date of the present w all contain far too many stanzas almost identical to those occurring in the present work to have occurred Smrti (or which at le by chance. The Sandilya Upanisad incorporates in prose the exact words which occur in the corresponding stanzas of this work, and the Vasudevopanisad contains similarly identifiable passages Yogadarsana of Patar in 2 or 3 places. In itself, this is enough evidence to infer that the authors of these later works borrowed these common passages from the present work. The Hathayogapradipika of Svatmarama also relies rather extensively upon the Yoga Yajnavalkya for some of its stanzas. Furthermore, the Hatayogapradapika refers (II.37) to a sect of Hathayogis who disapproved of the Satkarma, Neti, Dhauti and so on, and achieved the same objectives by practicing different forms of Pranayama, which is precisely the unique feature of Yoga Yajnavalkya. Sankara's bhashya (commentary) on the Svetasvataropanisad also contains numerous quotations (in sections II.7 & II.9) from a work he attributed to Yajnavalkya, which can be traced to chapters IV to VII of the Yoga Yajnavalkya. This alone clearly 2nd century CE4. dates the present work to the 8th century CE, the time of Sankara. Mummadideva, in his comments on the smaller Yogavasistha (VI 9.65 and 9.71) also quotes this work. The Yoga Yajnavalkya was also specified as an authority on the Samuccayavada (combination of karma and jnana for freedom) in Anandavardhana's commentary on the Bhagavad Gita.

Finally, the author of the Yajnavalkya Smrti recommends (in III.110) a study "of the Yogasastra of the identity of the promulgated by me" to those who desire to achieve Yoga (union with the Divine). That Yogasastra must be the present Yoga Yajnavalkya and not the Yogi Yajnavalkya, which is a work on Sandhyavandana Videhi, where he insis (a ritual done thrice everyday), which does not use material objects but relies only on the use of This is in accordance Mantras with known esoteric meanings. The Brhad-Yogi Yajnavalkya Smrti, published in 1951 by the Samhita of the Sukla Kaivalyadhama, Lonavla, is an enlarged edition of this Sandhyavandana⁴. This identity (of "the to discuss in detail the Yogasastra promulgated by me" with the present Yoga Yajnavalkya) is further corroborated by the school and the present views of the Ayurvedic writers, including Agastya and the Asvins (in VII.7, 30; VIII.33, 39), which date this work to the age of Caraka. Caraka's Samhita (I.1.4-5 and 8.32) indicates that the medical According to M. Eliade, ras science of Ayurveda originated from the necessity of discovering the origins of disease in order to eradicate it, because physical dysfunction obstructed the pursuit of humankind's highest objective, namely Moksa (release). Caraka's Ayurvedic Samhita also describes the lineage of teachers and students

gransmitted up until t sages Caraka and Dr Kaya-cikitsa-tantra, r chapters VI to VIII) specific diseases and I

Objections to the autl with Maitreyi and Jar Martreyi and Janaka Thus the Yajnavalky Sri P.C. Devanji (in about the life of our Y

Yajnavalkya's Yoga

In any case, the impo with the views of Yai can be no reasonable asserted with confider

¹ Sri Divanji's method for assembling a critical edition is described on pp. 100-103 of his 1954 BBRA monograph. He also published a detailed description of his method, along with some of his tables used to ascertain the archetypal text and its variant recensions, in the Journal of the Oriental Institute, Baroda, Vol. II, pp. 31-40, 1952.

² Described by Sri. Divanji himself, that is.

³ A facsimile of the last page of the Devanagari No. 3 manuscript was reproduced between pages 102 and 103 in Sri Divanji's 1954 BBRA monograph.

⁴ See "Brhad-Yogi Yajnavalkya and Yoga Yajnavalkya" by Sri P.C. Divanji, Annals of the B.O.R Institute of Poona, Volume XXXIV, pp. 1-29, 1954,

Press, 1958, p. 278).

² Kanishka is dated at 100 Princeton, NJ, Princeton Uni

³ Patanjali is variously thoug Patanjali the Sanskrit gramn appears to revolve around th Yogasutras or was added late See M. Eliade, Yoga, Immor

Sri P.C. Devanji inferred d apparently lived during the 2 papers by Sri P.C. Devanji, po in their Historic Setting," Jou

nanuscript is e in Baroda. published in

ks borrowed a also relies ermore, the carma, Neti.

freedom) in 1, 39), which st objective, and students

le also published

unt recensions, in

ri Divanji's 1954

Volume XXXIV,

ransmitted up until the time of Agnivesa (whose first Ayurvedic work was called a Tantra or scientific treatise). The tradition described in Caraka's Samhita (which consisted of the contributions of the sages Caraka and Drdhabala), the names of the Asvins occur early in the lineage and of Agastya later in the lineage. Ayurveda-Dipika, the commentary on Caraka's Samhita by Cakrapani Dutta, quotes the m an earlier Kaya-cikitsa-tantra, regarding how even the "kalamrtyu" is conquered by Mahatmas who have attained palm leaves; ". "Tapas" and "Japayoga." Now, the present Yoga Yajnavalkya (especially chapters VI to VIII) contain numerous references to the practice of Pranayama for eradication of specific diseases and for acquiring control over the vital airs (vayus), especially Apana, which is described as Ayurvighatakrt ("the destroyer of the duration of life" Ch.XII-2). The time of Caraka, a contemporary ts of known of Kaniska (born roughly 80 CE2), falls within the period determined for the Yajnavalkya Smrti by rowed from oriental scholars, such as Drs. Buhler and Kane, namely between 200-100 BCE to 200-300 CE. The Upanishads date of the present work, which we have argued was written by the same author of the Yajnavalkya we occurred Smrti (or which at least describes the same kind of yoga) can thus be traced to a period between the occur in the 2nd c. B.C.E. and the 4th c. CE This estimate is consistent with the previous existence of the classical ble passages Yogadarsana of Patanjali³, from which the eight limbs were almost certainly borrowed.

Objections to the authenticity of this work might be based on an assumed identity of the Yajnavalkya with Maitreyi and Janaka in the Brhadaranyakopanisad. This cannot be taken seriously because both Martreyi and Janaka lived several centuries prior to the period established for the Yoga Yajnavalkya. Thus the Yajnavalkya of the Brhadaranyakopanisad must be another sage of the same name. tary) on the Sri P.C. Devanji (in the Annals of the B.O.R.I., Poona) published several papers described details he attributed about the life of our Yajnavalkya, wherein he demonstrated that our Yajnavalkya must have lived in the 2nd century CE4. ilone clearly

omments on Yajnavalkya's Yoga

cya was also In any case, the important point is the nature of the Yoga expounded herein. If this yoga is consistent with the views of Yajnavalkya, as expounded in the Upanishads of the Sukla Yajur Veda, then there can be no reasonable objection to viewing this work as promulgating the yogic method of realization : Yogasastra of the identity of the individual soul (atman) with the Supreme soul (brahman). This yoga was first t Yogasastra asserted with confidence by the Yajnavalkya of the Brihadaranyaka Upanishad in the court of Janaka Ihyavandana Videhi, where he insisted upon the continued performance of action right up to the time of realization. n the use of This is in accordance with the advice of the sage of the Isopanisad, which forms the 40th chapter of the 1 1951 by the Samhita of the Sukla Yajur Veda compiled by him. Unfortunately, there is a limited amount of space tity (of "the to discuss in detail the parallel passages between the two well-known Upanishads of Sukla Yajur Veda rated by the school and the present Yoga Yajnavalkya. However, special attention is drawn to the following parallel

the medical | According to M. Eliade, rasayana is a kind of medical alchemy. See Yoga, Immortality and Freedom, Princeton, Princeton University e in order to (Press, 1958, p. 278).

² Kanishka is dated at 100-200 C.E. by G.J. Larson and R.S. Bhattacharya (Samkhya: A Dualist Tradition in Indian Philosopy, Princeton, NJ, Princeton University Press, 1987).

³ Patanjali is variously thought to have lived in the 2nd c. B.C.E. or in the 5th c. C.E., depending on whether he is identified with Patanjali the Sanskrit grammarian, or if he lived late enough to respond to the 5th c. Vijnanavada school of Buddhism. The debate appears to revolve around the age of the fourth book, the Kaivalya Pada, and especially whether sloka IV.16 is part of the original Yogasutras or was added later, for example, interpolated by Vyasa in his commentary as an anti-Buddhist polemic in the 7th-8th c. CE. See M. Eliade, Yoga, Immortality and Freedom, Princeton, Princeton University Press, 1958, pp. 8-9 and 370-372.

Sri P.C. Devanji inferred details of our Yajnavalkya based on the life story given in the Nagarakhanda of the Skanda Purana. He apparently lived during the 2nd c. C.E., first at Puskar near Ajmer, later migrating to Hatakesvaraksetra in the Anartadesa. See the papers by Sri P.C. Devanji, published in the Annals of the B.O.R.I., Poona (full reference not specified), and his "Sena Kings of Anarta in their Historic Setting," Journal of the Gujarat Research Society, Bombay, April 1952.

passages: Brihadaranyaka Upanishad (Br) II.4-5, IV.2-4, Isa Upanishad (Isa) 4-8, and the Yoga Yajnavalkya (YY) I.43, VI.77-80, IX.2, 9, 17-18, 23-24, 29, 30-32, 34, 39, XII.23-35 for the realization of the identity [of atman and brahman]; Isa 1-3, 9-18 and YY I.26, 38-39, 41, X.20-22, XI.2-9 for the "Jnana-Karma-Samuccaya" in which Jnana stands for, or has as its essence, Yoga, as explained clearly in I.43 (of the Yoga Yajnavalkya).

Although the yoga expounded here consists of the eight limbs of Patanjali's yoga (Yama, Niyama, Asana, etc.), the two works differ in their descriptions of those limbs. Likewise, although its recommendation of various techniques of Pranayama and Vayuvijaya mark it as a work of Hatha Yoga, the Yoga Yajnavalkya differs considerably from the several Yoga Upanishads and the treatises composed 2. by the Nada Yogis of later dates, specifically by the absence of any reference to the Satcakras (the 7 Cakras), by its description of the Ajna (heart center) as an eight-petalled lotus, and so on. These differences are not detailed here. Suffice it to say that the Yoga Yajnavalkya was based on the doctrine that realization of the identity of the individual soul with the Supreme soul, as established in the Vedanta, and that this cannot occur except by following the course of Yoga expounded herein. And, so long as final release is not realized, it is positively harmful to abandon performance of the prescribed acts, a perspective which recalls the teaching of the Yajnavalkya of the Brihadaranyaka Upanishad. Realization occurs when one rouses the Kundalini (and the accompanying heat inherent in the triangular space between the two lower organs), which normally obstructs the passage of the vital breath, into the Susumna nadi (which extends from the Kanda or bulb below the navel through the spinal cord, to the opening at the root of the palate). At that point, the mind ceases to think of any object whatsoever and becomes completely steady. Achievement of this goal requires various devices, but once complete realization occurs, it is immaterial whether one retains the connection between the vital breath and one's physical body or severs it by an act of will. Finally, there are no restrictions in this Yoga as to age, sex, caste, station in life and so on. Yajnavalkya's yoga can be practiced by anyone who makes up their mind to do so and takes the time to become acquainted with the techniques. That is, this is the earliest available text on Hathayoga for the common person.

- Sankara's Bhasy are identifiable v Series No. 17, p
- Commentary of 71 corresponding
- Sarvadarsanasan places from a wc to Y.Y. I, that of
- 4. Hathayogapradij
- 5. Introductory ren jnana-karmasam one of which is t
- The Jabala Dars are, word-for-wo contains much a
- 7. The Sandilya U_I which can be tra material that it is resembling those

Above all, the author by me," which can be

OUOTATIONS FROM

AND REFERENCES TO THIS WORK

IN OTHER WORKS

Sankara's Bhasya (Commentary) on the Svetasvatara Upanishad (II.8) contains quotations which are identifiable with YY IV.48-49; V.12-15, 17-22; VI.2-3, 5-8; VII.24/1-2 (Anandasram Sanskrit √iyama. ugh its Series No. 17, pp.28-29, 42-44). ia Yoga,

Commentary of Mummadideva on Gauda Abhinanda's Abridgement of the Yogavasista VI.9.65, mposed 2. 71 corresponding with YY XII.1, IV.20-21, VII.10.

- Sarvadarsanasangraha of Sayana-Madhava, Patanjala Yogadarsana contains quotations at four places from a work of Yajnavalkya out of which the definition of Yoga and of Samadhi is traceable to Y.Y. I, that of Tapas to Y.Y. II, and that of Padmasana to Y.Y. III.
- Hathayogapradipika II contains definitions of Asanas which agree with those in Y.Y.III
- Introductory remarks in Anandavardhana's Commentary on the Bhagavad Gita (known as the jnana-karmasamuccaya) lists the names of earlier authorities on the jnanakarmasamuccaya-Vada, one of which is the Yoga Yajnavalkya.
- The Jabala Darsana Upanishad, chapters I-X, contain passages too numerous to be cited which complete 6. are, word-for-word, identical to those in the corresponding portions of the YY (I-X). This Upanishad contains much additional matter, indicating it was composed later than the YY.
- The Sandilya Upanishad, written in prose, with only occasional quotations in verse, several of his is the 7. which can be traced to Y.Y. (III-VI) paraphrases the Y.Y. (I-IX). Yet it also has so much new material that it is revealed to be a later work. There are also another 3 or 4 Upanishads with verses resembling those found in the Y.Y.

Above all, the author of the Yajnavalkya Smrti referred (in III.110) to a "Yoga Sastra promulgated by me," which can be none other than this (see infra).

e Yoga

lization for the

clearly

is (the 7

doctrine

d in the And, so

escribed anishad.

iangular

, into the

d, to the ever and

eath and

oga as to nakes up

These